

Josip Pečarić:
BEZOČNA LAŽ IVE DROBILICE / PROFESORI
MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I AKADEMIK MILOVANOVIĆ

Josip Pečarić

**BEZOČNA LAŽ IVE
DROBILICE**

**PROFESORI MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I
AKADEMIK MILOVANOVIĆ**

Zagreb, 2026.

KAZALO

UVOD	9
IVO GOLDSTEIN DANAS JE POZNAT KAO IVO DROBILICA	16
IVO DROBILICA LAŽE LI LAŽE	18
IVO DROBILICA SE LAŽNO PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK: MOJ TATA JE ŠKOLOVAN, VI STE AMATERI A NE ON!	18
PRILOG: KAD VAS IGNORIRA VLAST IGNORIRA VAS I HRT	38
"JEDAN OD NAJUGLEDNIJIH HRVATSKIH INTELEKTUALACA" A LAŽNO SE PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK ZNATE LI DA MU JE I TATA SLAVKO BIO DOKTOR ZNANOSTI? 2. DIO	47
PRILOG: "JEDAN OD NAJUGLEDNIJIH HRVATSKIH INTELEKTUALACA" A LAŽNO SE PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK ZNATE LI DA MU JE I TATA SLAVKO BIO DOKTOR ZNANOSTI?	54
GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI	59
DVA PISMA MINISTRIMA: ZAŠTO GOLDSTEIN MOŽE SLOBODNO LAGATI?	63
M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM 89	
I. KNJIGA, KOPRIVNICA, 2006.	89
DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021.	148
MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I MILOVANOVIĆ U MOJIM KNJIGAMA	160
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	160

INTERVJU S JOSIPOM PEČARIĆEM	160
J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.	167
ODGOVOR AKADEMIKA PEČARIĆA NA OBJEDE SLAVKA SIMIĆA	167
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	175
PISMO SUDCIMA USTAVNOG SUDA RH	175
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	182
TRILOGIJA BEŠČAŠĆA	182
KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU ..	198
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	233
PISMA GLAVNOM ODBORU HRZZ	233
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	244
PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN KAVANSKI POVJESNIČARI?	244
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	250
A. AGLIĆ ALJINOVIĆ, I. PERIĆ, L.E. PERSSON, JOSIP PEČARIĆ-ŽIVOT U MATEMATICI I POLITICI	250
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?, ZAGREB, 2019.	271
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : “NIJE LAKO BITI HRVAT U HRVATSKOJ.”	271
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	278
GOVOR AKADEMIKA ANDREJA DUJELLE NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA <i>MOJIH STO</i> KNJIGA	278
PROF. DR, SC. NEVEN ELEZOVIĆ, ZAGREB, 2021.	283
INTERVJU KOJI BI OBJAVILI BEZ PJESAMA	283
AKADEMIK IVAN GUTMAN, PORTAL HKV-A, ZAGREB, 2022.	296
UVOD: IVAN GUTMAN – HRVAT NAJUTJECAJNIJI ZNANSTVENIK IZ SRBIJE	296
AKADEMIK VLADIMIR PAAR, ZAGREB, 2022. 303	
UVOD	303
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESSOR EMERITUS? / DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, ZAGREB,	

2023.	322
BOLJE JE BITI BORAS NEGO ISTINSKA ZNANSTVENA VELIČINA!	322
BOLJE JE BITI BORAS NEGO ISTINSKA ZNANSTVENA VELIČINA! – DRUGI DIO	331
MIRO GLAVURTIĆ IM POSTADE SRBIN, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	342
DRUGI ODGOVOR PROF. DR SCI. DANILU A. ĐUROVIĆU	342
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	349
FAH IDIOTI OD JASENOVCA	349
SANJA I TESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	362
SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2. (DROBILICA MATEMATIČAR)	362
POMOZI SIROTU NA SVOJU SRAMOTU! / VIŠE TO NISU MOJI ČASOPISI, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	372
PISMO IZ IZRAELA	372
VLASNIK „ELEMENTA“	384
ODGOVOR DAMIRU BOROVČAKU	398
PISMA MINISTRICI	411
MATEMATIČKA RADIONICA JOSIPA PEČARIĆA – SPLIT / PROF. DR. SC. MILICA KLARIČIĆ BAKULA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	414
POPIS RADOVA MATEMATIČKE RADIONICE JOSIPA PEČARIĆA IZ SPLITA	414
HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.	458
LICEMJERNI KANDIDATI ZA AKADEMIKE 2.	458
AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU"', DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	479
KRIV JE AKADEMIK PAAR	479
NADBISKUP IVAN ŠARIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	489
BOŽIDAR PROROČIĆ, BOKA, IDENTITET I PRITISCI RAZGOVOR SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM	489

J. PEČARIĆ I J. JAKŠETIĆ, PROF. DR. SHOSHANA ABRAMOVICH, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	520
OPTUŽBE 'PRAVNIKA' IVA DROBILICE ZA ANTISEMITIZAM	520
UMJESTO ŽIVOTOPISA	536
BOŽIDAR PROROČIĆ, AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ PONOS KOTORA I HRVATA U CRNOJ GORI	536
PRILOZI ŽIVOTOPISU	549

UVOD

Veliki interes pobudio je razgovor koji sam imao s dr. Željkom Markić:
https://www.youtube.com/watch?v=_bBBmbFF5kc

YOUTUBE.COM

Željka Markić & Narod.hr #143 - Josip Pečarić

6,596 views Premiered Mar 10, 2026, 61 Comments

Na portalu narod.hr objavljen je i tekst o razgovoru:

ZNANSTVENIK I PUBLICIST

JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU 'ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR': KAKO PREPOZNATI TKO NIJE ZA HRVATSKU

11. ožujka 2026.

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-u-podcastu-zeljka-markic-narod-hr-kako-prepoznati-tko-nije-za-hrvatsku>

Međutim, izuzetno zanimanje je izazvao dio razgovora o Marku Perkoviću Thompsonu koji je posebno izdvojen na Facebooku portala narod.hr: O THOMPSONU 292.000 PREGLEDA (10 tis. Lajkova,... 606 komentara, 1,3 tis. dijeljenja, 290 tis. Prikaza). Spomenimo samo jedan komentar koji je imao 246 lajkova:

Mirko Crljen

Tako je moj dragi Akademike sve rečeno neće to neki drugi takozvani intelektualci priznati

Dr. sc. Josip Stjepandić izdvojio je i dva dijela tog razgovora. Prvi je O NAJOGAVNIJIMA MEĐU NAJOGAVNIJIMA koji je na mom facebooku imao 11,000 pregleda, a upravo je na njemu objavljen i drugi 'IVO GOLDSTEIN LAŽE LI LAŽE!' koji je poslije 24 sati imao 13,000 pregleda:

Ivo Drobilica, pardon Ivo Goldstein zlonamjerno laže u svojoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“, Zaprešić : Fraktura, 2023. na str. 238-239:

Matematičar Josip Pečarić (1948.) je član HAZU. U brojnim istupima koji nemaju nikakve veze s njegovom osnovnom strukom redovito ističe da je "akademik". Rođeni Bokelj, diplomirao je i doktorirao u Beogradu, u tom je gradu postao univerzitetski profesor S obitelji 1987 preseljava se u Zagreb. Ostao je u kontaktu s Beogradom te 1991. godine, u danima kad s beogradskih ulica kreću tenkovi na Vukovar u tom istom gradu objavljuje knjigu o "jednačinama" - u hrvatskom prijevodu "jednadžbe" - (Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naučna knjiga, Beograd, 1991., suautor D. S. Mitrinović). Od početka devedesetih počeo je iskazivati politička stajališta i nekoć samozatajni profesor prometnuo se u ultradesničara. Počeo se i amaterski baviti poviješću, pri čemu su mu postulat i historiografske metode bili više smetnja negoli sredstvo.

Da je Drobilica istinski znanstvenik on bi provjerio svoje tvrdnje, a ne lagao da sam ja bio profesor u Beogradu. U ovoj knjizi dajem tekstove koji pokazuju koliko je bezočna njegova laž. Ti tekstovi su često ponavljani i u drugim mojim knjigama, tako da istinski znanstvenik ne bi zlonamjerno izmišljao. Ali poznato je da je cijela karijera dr. sc. Iva Drobilice obilježena lažima O tome sam često pisao:

RIJEČ LAŽ U KNJIGAMA O LAŽNOM AKADEMIKU IVI DROBILICI
I NJEGOVOM TATI LAŽNOM DOKTORU ZNANOSTI

Priča o ovome iz naslova dana je i u slkama.

Druga kao da nam priča o rezultatu razgovora između Vukića i Goldsteina a pri čemu na drobilici koja je njegovo novo ime piše njegovo prezime.

Ona je osnova i dvije tužbe Ive Drobilice protiv mene. Kako me tuži za knjige gdje se on samo usputno spominje, a ne za moje knjige o njemu ili u kojima je veliki prilog – moj feljton – o Goldsteinima, zanima me koliko se puta sta riječ LAŽ spominje u tim knjigama.

I doista, teško je napisati knjigu o Ivi Drobilici da se riječ laž ne pojavljuje puno puta:

1. J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002. 105 PUTA
2. J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003. 131 PUT
3. J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012. 46 PUTA
4. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf> 70 PUTA
5. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf> 195 PUTA
6. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf> 231 PUT
7. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/LukasGoldsteini.pdf> 72 PUTA
8. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf> 199 PUTA

Ovoj kolekciji takvih knjiga pripada i ova knjiga.

Ali ova laž o kojoj je ova knjiga je doista zlonamjerna!

Ona je zapravo i uvreda za moje kolege prof. dr. Dobrila Tošića (Beograd), koji je bio moj mentor za izradu magistarskog rada i koji mi je dao tek obranjeni doktorat danas akademika Gradimira Milovanovića (Niš) s kojim sam objavio i prve radove proširujući rezultate iz tog doktorata.

Posredno Ivo Drobilica govori i njima kako su glupi. Zato uz ovaj uvod pored najnovije laži Ive Drobilice kada se predstavlja kao akademik, laži

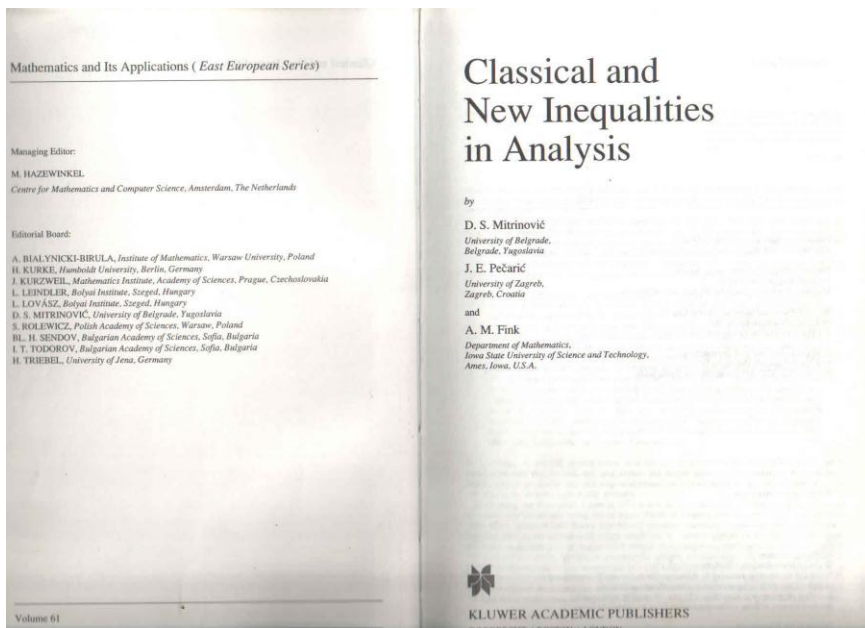
kojoj su se pridružili i sudovi u RH, kao što je svojevremeno Ustavni sud RH njegovog oca proglasio doktorom znanosti, dajem i pismo akademikima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI.

A stupidnoj priči Ive Drobilice o mojoj knjizi tiskanoj u Beogradu 1991.koju smo objavili prof. dr. Dragoslav Mitrinović i ja mogu dodati još i 'goru'.

Profesora Mitrinovića, koji je stvorio Beogradsku školu iz teorije nejednakosti, i mene su već prije mog dolaska u Zagreb nazivali u svjetskim referativnim bazama 'dva velika imena' u toj oblasti profesor i njegov učenik.

A mogao je nekakvu glupost izmisliti Ivo Drobilica i zbog činjenice da smo u vrijeme rata još 1993. prof. Mitrinović i ja objavili knjigu pri čemu je njegova država bila Jugoslavija, a moja Hrvatska:

Na lijevoj strani možete vidjeti da je prof. Mitrinović bio i u Editorial Bordu te serije matematičkih monografija izdavačke kuće Kluwer Academic Publishers. Dordrecht / Boston / London.

Mitrinović i ja smo surađivali sve do njegove smrti sredinom devedesetih. Suradivao je i on s po Goldsteinu *ultradesničarem*.

Na primjer, želio je prof. Mitrinović pri kraju života da nekako organiziramo da cjelokupnu njegovu knjižnicu i sve materijale koje je godinama sakupljaju iz matematike nekako dostavi *ultradesničaru* u Zagreb. Ratno vrijeme je to onemogućilo.

Šteta što pronalazač DROBILICE u Jasenovcu nije znao za tu knjigu, jer bi mogao izmisliti nešto slično zbog činjenice da tada Jugoslavija nije priznavala Hrvatsku i vodila izvršila je agresiju na nju. Pa s lažima je i počeo svoju znanstvenu karijeru kako je to opisao i prof. dr. sc. Miroslav Brandt.

Prof. Mitrinović nije više s nama, ali živi su i prof. Tošić i akademik Milovanović.

Što oni misle o *ultradesničaru* možete vidjeti u ovoj knjizi, knjizi o samo jednoj laži dr. sc. Ive Drobilice – kome je jedna takva laž donijela i to ime. Tekstovi u kojima se spominju i profesori Mitrinović i Tošić i akademik Milovanović dani su često i više puta u mojim knjigama pa su doista bili lako dostupni. Naravno ne kada ti je osnova u 'znanstvenom' radu laž. Ova knjiga je sastavljena iz tih tekstova.

Akademik Josip Pečarić

ZAUSTAVIO IZBOR POVJESNIČARA ZA REDOVITOG ČLANA HAZU

IVO GOLDSTEIN DANAS JE POZNAT KAO IVO DROBILICA

*** Štošta se događa u vašem HAZU-u, čiji ste redovni član već četvrt stoljeća. Akademija će uskoro na izbore, u kakvom je stanju svome nasljedniku ostavlja sadašnji predsjednik Velimir Neidhardt?**

Pod ovim vodstvom HAZU je pokazao da je doista hrvatska akademija. Sjetimo se na primjer “Priloga za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku uniju”, u kojima se ukazuje na neprihvatljivo djelovanje SPC-a: “U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.”

Prošle godine uspio sam zaustaviti izbor za redovitog člana povjesničara koji je, čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod, uklonio bistu Franje Tuđmana. Osim toga, pisao je o Tuđmanu gluposti za koje se tvrdilo da su izvrsne, a pokazao sam da po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih od svih povjesničara iz tog instituta. Kako sam to već učinio i 2012. s prijedlogom istog razreda da se za akademika izabere prof. dr. sc. Ivo Goldstein, koji je toliko smiješan u svom radu da je po svom čuvenom ‘znanstvenom’ otkriću danas poznat kao Ivo Drobilica, bivši ministar znanosti, akademik Ivica Kostović, to je usporedio s čudom i izjavio “kako

to pokazuje da u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu”. Naime, moj je prijedlog dobio 50 glasova, a prijedlog razreda 40, što je potvrdilo da je HAZU doista hrvatska akademija. Ne zaboravite da sam ja, nakon što Drobilica nije izabran, bio nekakva crna ovca u Akademiji.

To je izazvalo smiješne napade u svim glavnim medijima od jednog povjesničara umjetnosti, dr. sc. Zvonka Makovića, koji je umislio da je mnogo bolji povjesničar od bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu, koji me je pozivao da sa Sveučilišta prijedem u njegov institut, ali i da 1998. napišem odgovor na knjigu “Tuđmanov jasenovački mit” ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu, dr. Milana Bulajića. Iste godine, nakon što je izašla moja knjiga, organizirano je moje i Bulajićevo sučeljavanje na radiju Slobodna Europa, u kojem se on loše proveo, i objavljeno je u više mojih knjiga, a o samom sučeljavanju napisao sam i cijelu knjigu, “O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić”, 2021. Zapravo, svima u Akademiji bilo je jasno da su smiješni Makovićeve napadi i toliki prostor koji mu se daje zapravo napadi na Akademiju.

Sigurno znate i za ovogodišnju “Deklaraciju HAZU-a o hrvatskom povijesnom grbu”. Dakle, predsjednik Velimir Neidhardt ostavlja Akademiju koja je doista hrvatska akademija. Takva i treba biti, zar ne?

*** Koja je uloga HAZU-a danas u hrvatskom društvu i kako se u takav HAZU uklapate vi kao mislilac širokih pogleda?**

Ja se, htio ili ne htio, moram složiti s predsjednikom Neidhardtom, koji je na prošlogodišnjem božićnom domjenku upravo i govorio kako svi mi akademici moramo stalno raditi u interesu hrvatskog naroda i spomenuo kako je takvo sve što ja radim.

Nakon što Drobilica nije izabran, bio sam nekakva crna oivca u Akademiji

7Dnevno, Zagreb, 26. rujna 2025., Broj 617, godina XII.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/ugledni-akademik-ima-teoriju-koja-ce-zapanjiti-mnoge-thompson-je-najvazniji-zivuci-hrvat-3074306/>

IVO DROBILICA LAŽE LI LAŽE

IVO DROBILICA SE LAŽNO PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK: MOJ TATA JE ŠKOLOVAN, VI STE AMATERI A NE ON!

Zanimljivo je pitanje kada je Ivo Drobilica shvatio da je akademik. Naime drugoj tužbi pišući o sebi napisao je da je „*član Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine*, što je smiješno samo po sebi jer recimo u HAZU postoji tri vrste članova, a u ANUBIH četiri.

Sada kad znamo da se na Z1 TV u sučeljavanju s Igorom Vukićem lažno predstavio kao akademik – već samim tim ismijao je sutkinje iz osuđujućih presuda u prvom postupku jer su meni oduzeli pravo da izaberem mišljenje povjesničara koji je napisao negativan feljton o knjizi Ive Drobilica, iako je DROBILICA neistinito tvrdio da su tvrdnje iz tog feljtona moje. Za njih su tvrdnje Ive Drobilice činjenično stanje! I onda se DROBILICA slavodobitno PROGLASI AKADEMIKOM. Valjda kada mu tolike sutkinje povjeruju iako su znale da govori neistine – onda je doista (za njih) akademik.

Sada me Ivo Drobilica, koji se lažno predstavlja za akademika, tuži:

4. Tuženik vrijeđa tužitelja nazivajući ga ruglom profesije, amaterom, kvalificirajući ga redikulom posprdno ga naziva Ivom Drobilicom,

tužiteljeva **pok.** oca neškolovanim amaterom, podmećući mu da kao povjesničar iznosi laži u cilju održavanja mita o velikoj Srbiji na nekoj četničkoj platformi, te kao zastupnika teze o genocidnosti hrvatskog naroda Akademsku karijeru tužitelja verificirana u znanstvenim krugovima pobija navode tuženika.

tuženikov **pok.** otac nije bio neškolovana osoba nego je autor više knjiga povijesne tematike. a tužitelj ne održava niti je ikada održavao mit o velikoj Srbiji niti je išta lagao a kamoli da bi zastupao tezu o genocidnosti hrvatskog naroda

Na Wikipediji za Slavka Goldsteina piše:

Slavko Goldstein (Sarajevo, 22. kolovoza 1928. – Zagreb, 13. rujna 2017.), bio je hrvatski političar, scenarist, knjižar, leksikograf i povjesničar amater židovske nacionalnosti.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Slavko_Goldstein

Zapravo o amaterizmu Ivo Drobilica govori u svojoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“, Zaprešić : Fraktura, 2023., ali tada spominje i prvostupanjsku presudu na str. 221. knjige:

... Pečarićev u knjizi Brani li Goldstein NDH, čime je stavila u istu ravan profesionalnu historiografiju i ispolitizirani (revizionističko-neoustaški) amaterizam (garniran uvreda i klevetama, što je 2022. dobilo i sudski pravorijek). Zaključila je i kako "profesionalni povjesničari moraju povući granicu do koje mjere holokaust nudi objektivni pogled na povijest NDH". I uistinu, jesu li ubijanje 30.000 Židova, nešto manje Roma, mnogostruke više Srba i velikog broja Hrvata tek marginalna pojava u povijesti NDH ili bitan element koji određuje njezin zločinački karakter?

Vidite li sličnost ili zapravo istovjetnost tog naslova moje knjige i naslova za koju su me osudili:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Ali ipak treba vjerovati onome tko se lažno predstavlja akademikom a ne akademiku, zar ne?

Sjećate li se ili ste možda i gledali snimak:

PROSTAČKI ISPADI NA TRIBINI NAJAVLJENOJ UZ
PETOKRAKU: BENČIĆ OTIŠLA, GOLDSTEIN PSOVAO...

17. lipnja 2021.

(...)

Do kaosa u Novinarskom domu u Zagrebu, gdje se tribina održala, došlo je nakon što se za riječ javio saborski zastupnik Domovinskog pokreta i general HOS-a **Ante Prkačin**. Ivo Goldstein ga je u jednom trenutku, nezadovoljan generalovim izlaganjem, prekinuo i počeo vikati, a Sandra Benčić je izašla iz dvorane... Goldstein se nastavio sukobljavati s gostima tribine koji imaju drukčije mišljenje, pa je pred vratima dvorane, doslovce nasrnuo na jednog starijeg Zagrepčanina. Psovao je, urlao i vrijeđao, unosio se starcu u lice. Sve to snimila je i emitirala Bujica na Z1 televiziji, a u studiju prokomentirala mlada povjesničarka s Fakulteta hrvatskih studija – **dr. sc. Vlatka Vukelić**.

Neakademska razina i gubitak kontrole Ive Goldsteina...

“To nikako nije akademska razina i mislim da si ni jedan član akademske zajednice, što profesor Goldstein je, ne bi smio dopustiti ovakav gubitak kontrole”, izjavila je doc. dr. sc. Vlatka Vukelić.

“To je čin agresije bez opravdanja, na starijeg čovjeka, koji se teško kreće! Tako se ne ponaša jedan sveučilišni profesor...”, dodala je.

“Jednoj povlaštenoj društvenoj skupini, koja ima dobar medijski prolaz, sve je dopušteno – pa i izjave u kojima se prema saborskom zastupniku nastupa s visoka i naziva ga se “amaterom”, no, gospodin Prkačin ima pravo na istinu, ima pravo postavljati pitanja i iznositi svoja mišljenja. Ivo Goldstein, kao sveučilišni profesor, trebao bi znati na koji način približiti temu i argumentirano je objasniti, što mu očito, svih ovih godina ne uspijeva,” komentirala je incident u Novinarskom domu Vlatka Vukelić: “Cijenim Goldsteinov obiteljski trud oko popularizacije određenih tema,

međutim, suvremene tendencije u hrvatskoj historiografiji su takve da istina polako istiskuje dogme koje su nam desetljećima nametane.”

(...)

“GOLDSTEIN JE OBJAVIO DVIJE MONOGRAFIJE O NOB-U, MEĐUTIM, ONE SU PUBLICISTIČKOG KARAKTERA... NISU SVE KNJIGE KOJE POVJESNIČARI OBJAVE UJEDNO I ZNANSTVENE, POGOTOVO, UKOLIKO SU U NEKAKVOM SUAUTORSTVU, GDJE SE PROFESOR NAROČITO ISTAKNUO SURADNJOM S POKOJNIM OCEM, KOJI ČAK NIJE NI IMAO DIPLOMU IZ POVIJESTI,”

(istakao JP)...

<https://narod.hr/hrvatska/prostacki-ispadi-na-tribini-najavljenoj-uz-petokraku-bencic-otisla-goldstein-psovao>

Da, u spomenutoj knjizi Ivo Drobilica posvećuje dva poglavlja amaterima u povijesti (*Amateri u kolu povijesnog revizionizma i neoustaštva* i *Amateri nastavljaju djelovati (i u tome imaju jaku podršku s raznih strana)*), ali uopće ne spominje Slavka Goldsteina – tatu Slavka. To i ne čudi jer za Slavka Goldsteina mnogi misle da je suprotnost svom sinu: inteligentan je ali neškolovan. Zato Drobilica i ne razumije zašto mu se svi rugaju kada on govori o amaterima u povijesti, a glavni suradnik mu je bio tata Slavko, koji najvjerojatnije nije imao nikakvu fakultetsku diplomu.

Vidjeli smo što pravi povjesničari Jurčević i Geiger govore o Ivu Goldsteinu kao povjesničaru. U mojoj knjizi koju sam već spomenuo (*Zabranjeni akademik – Prijevaram u HAZU!?*, Zagreb, 2012.) dao sam niz tekstova povjesničara koji dokazuju da je Goldstein s pravom dobio podrugljivo ime Drobilica tj. da nije uopće znanstvenik kojemu se može vjerovati. Zato je smiješno kada on u poglavlju *Amateri u kolu povijesnog revizionizma i neoustaštva* na **str. 234.** kaže:

Josip Pečarić, Milan Vrkljan, Matko Marušić i Mihovil Biočić i ali su i imaju, navodno, respektabilnu karijeru u užoj struci. Valja pre postaviti da su svjesni koliko su energije morali uložiti da bi to postigli. Teško je povjerovati da nisu shvaćali kako je i za bavljenje znanostu o povijesti potrebno mnogo učiti i naučiti. Kako su mogli i pomisliti da mogu bolje poznavati povijest od profesionalnih historičara? No zaslijepljenost koju

sa sobom nosi radikalizam (u ovom slučaju nacionalistički) i inače racionalne osobe gura u iracionalizam. Neki od njih (primjerice, Krtalić, Pečarić) bili su integrirani u politički i društveni život, u znanstvenu zajednicu, Ivezić, Schwartz i neki drugi postojali su ili postoje na rubovima političkog života i s onu stranu političke pristojnosti.

(J. Pečarić, *Mr. sc. Mladen Ivezić*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf> - ovo mr. sc. značilo je MAGISTAR ZNANOSTI), ali vidimo koliko se Drobilica razumije u to pa se proglašava lažno akademikom.

Da njemu, a vidjet ćemo je li i sudovima u RH, pristojno je lažno se predstavljati akademikom, i imati 'znanstvenu' karijeru kroz koju ga prati jedna mala riječ od tri slova: LAŽ.

Da Drobilica nije to što jest on bi shvatio da ja samo čitam njegove knjige i pokazujem koje sve gluposti se mogu naći u njima. Pokazujem koliko on nije povjesničar u pravom smislu te riječi. Recimo na predavljanju moje knjige „Brani li Goldstein NDH“ o kojoj je već bilo riječi akademik Dubravko Jelčić je govorio o tome:

PEČARIĆEVA POUKA O LOGICI

Izlaganje na predavljanju knjige *Brani li Goldstein NDH?* u hotelu “Panorama”, Zagreb, 2.listopada 2002.

Što će matematičar u povijesti, u povijesnoj znanosti, odnosno u znanosti o povijesti? Pitanje, koje se kolegi Pečariću već nekoliko puta postavljalo u javnosti, bez sumnje je intrigantno pitanje, ali i sasvim neumjesno i promašeno; jer ono, to pitanje, podrazumijeva tvrdnju, da je povijest kao znanstvena disciplina rezervirana samo za školovane povjesničare, povjesničare ex offo, a to je doista daleko od pameti.

(...)

S obzirom na opseg Goldsteinove knjige, a i opseg ove Pečarićeve, pomislili bismo da se kolega Pečarić dobrano uznojio dok je skupio toliko primjera nelogičnog razmišljanja i zaključivanja u Goldsteinovoj knjizi;

ali mi se čini, da je taj posao za nj bio puno lakši nego što mislimo. Nelogičnosti se u Goldsteinovoj knjizi naprosto nude i nameću same od sebe, njih nije ni potrebno posebno tražiti. To je knjiga gotovo udžbenik logike, s kojom sveučilišni profesor Goldstein očito nije u velikom prijateljstvu.

Slično je govorio npr. hrvatski povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević na predstavljanju jedne moje knjige.

Mali primjer iz spomenute knjige o 'istoričaru' Drobilici i istini:

Bilo bi smiješno kada bi jedan povjesničar pisao naprimjer kao on na str.

238-239:

Matematičar Josip Pečarić (1948.) je član HAZU. U brojnim istupima koji nemaju nikakve veze s njegovom osnovnom strukom redovito ističe da je "akademik". Rođeni Bokelj, diplomirao je i doktorirao u Beogradu, u tom je gradu postao univerzitetski profesor (vidjeli smo da Drobilica ne zna što je u akademiji u kojoj je izabran, pa u drugoj tužbi spominje da je nešto što u toj akademiji ne postoji, a u sučeljavanju s Vukićem se još i lažno predstavlja za akademika, ali da ne zna da asistent nije isto što i profesor na sveučilištima, doista je za ne vjerovati – pa se ne rugati njegovim knjigama, JP). S obitelji 1987 preseljava se u Zagreb. Ostao je u kontaktu s Beogradom (budalaština jer sam ostao u kontaktu s nekim kolegama i s rodbinom, a doista ne znam kako on to razgovara s nekim gradom, J.P) te 1991. godine, u danima kad s beogradskih ulica kreću tenkovi na Vukovar u tom istom gradu objavljuje knjigu o "jednačinama" - u hrvatskom prijevodu "jednadžbe" - (Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naucna knjiga, Beograd, 1991., suautor D. S. Mitrinović). Od početka devedesetih počeo je iskazivati politička stajališta i nekoć samozatajni profesor prometnuo se u ultradesničara. Počeo se i amaterski baviti poviješću, pri čemu su mu postulat i historiografske metode bili više smetnja negoli sredstvo.

Koji je to kompleks što mu je tata bio glavni suradnik, a nije imao završen nikakav fakultet pa su ga proglašavali (ili je to on sam ili sam Drobilica) doktorom znanosti, a sada se i Drobilica sam sebe proglasio akademikom. Inače da je Drobilica zaista znanstvenik, kada piše o nečemu pročitao bi literaturu o tome, pa ne bi u knjigama pisao ovakve gluposti. Na internetu je lako mogao članak o mom životu u Beogradu:

EKSKLUZIVNO: Akademik Pečarić – moj život u Beogradu
09/09/2015

Akademik Pečarić - ilustracija Kamenjar.com

KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-akademik-pecaric-moj-zivot-u-beogradu/>

Mogao je pronaći npr. što o tom tekstu kaže moj mentor za magistarski rad:
KAD VAS IGNORIRA VLAST IGNORIRA VAS I HRT

30. lipnja, 2019.

Razgovarao: Mladen Pavković

Zbog Vaših stavova neki bi Vas rado vidjeli i u Remetincu.

No, akademike kod nas „ne zatvaraju“...

–Zapravo je zgodno da im moj 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda da preporuku za to. Naime, javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju,

doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!!

(...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tosic

<https://www.tjedno.hr/kad-te-ignorira-vlast-ignorira-vas-i-hrt/>

I dok se Drobilica mora lažno predstavljati kao akademik, meni npr. moji doktori iz Pakistana od kojih su trojica bili na listama 2% najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu (SAD):

J. Pečarić, *Moji doktori među najutjecajnijim znanstvenicima*, Zagreb, 2024. str. 236.

I još pokreću znanstveni časopis

„The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

I gle čuda u Advisory Boardu je uz kolege iz Australije, Norveške, i Canade i pravi, a ne lažni akademik:

Gradimir V. Milovanovic

Full member of the Serbian Academy of Sciences and Arts Mathematical Institute of SASA 11000 Belgrade, Kneza Mihaila 35, Serbia

Goldstein svoju tezu tiska u Zagrebu kao svoju prvu knjigu, ali ju je odmah osporio naš poznati arheolog, povjesničar umjetnosti i etnolog dr. sc. Anton Zakarija u članku *Crkva i politika*, Marulić, br. 4, Zagreb, 2001., s. 708. – 710.

A za moju prvu knjigu s povijesnom tematikom Drobilica teško može shvatiti značenje činjenice da je matematičara i fizičara, s priložima i u elektrotehnici, građevinarstvu, geoznanostima, tekstilnim znanostima itd. pozvao ravnatelj HIP-Zagreb da baš ja napišem odgovor na knjigu osnivača i prvog ravnatelja dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“. Jer on misli da je najvažnije da imaš završen fakultet OSIM KADA SE GOVORI O TATI SLAVKU za koga smo vidjeli da je doktor znanosti, kao što je i Ivo Drobilica AKADEMIK.

Da u novoj tužbi stoji:

tuženikov pok. otac nije bio neškolovana osoba nego je autor više knjiga povijesne tematike. a tužitelj ne održava niti je ikada održavao mit o velikoj Srbiji niti je išta lagao a kamoli da bi zastupao tezu o genocidnosti hrvatskog naroda

Tata mu pisao knjige i tuži me jer tvrdim da je neškolovan i amater, a moja prva knjiga je napisana na poziv tadašnjeg ravnatelja HIP-a dr., sc. Mirka Valentića i tiskao je HIP.

Ponavljam i što mi je napisao dr. Valentić kada sam zaustavio znanstvenika Iva Drobilicu u izboru u HAZU:

O Akademiji redikula

Evo pisma o Akademiji redikula iz 2012. godine (iako me Goldstein optužuje za to, on citira danas pokojnog dr. sc. Mirka Valentića kojemu tada ime nije spominjao upravo zbog ovakvih maltretiranja od strane I. Goldsteina kome je otac tada bio Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH):

Jedan hrvatski povjesničar, poslije tog neizbora Ive Goldsteina, mi je napisao:

"Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmišljao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlje matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao

i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula".

Imam i radove objavljenje u povijesnim časopisima, na konferencijama:

HISTORICAL ARTICLES

1. J. Pečarić, Hrvatska i Zaljev hrvatskih svetaca, Vjesnik HAZU, 1-3/1995, 75-87.
2. J. Pečarić, Boka i Hrvati, "Dubrovnik", Časopis za književnost i znanost 4/1995, 255-262.
3. J. Pečarić, Hrvati Boke Kotorske od 1918.godine do danas, Zbornik radova s Međunarodnog simpozija "Jugoistočna Europa 1918.-1995.". Zadar 28.-30.rujna 1995. "Mostarensija", Časopis za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru, 4, 1996, 33-43. Iseljenički zbornik 1995-1996, str. 290-300.
4. A. Pečarić and J. Pečarić, Biskup Strossmayer i knjaz Nikola, "Zadarska smotra", Časopis za književnost, znanost i umjetnost, 1-2, 1995, 151-166.
5. J. Pečarić, Načelo reciprociteta - zahtjev Hrvata Vojvodine i Boke kotorske, Zov Srijema, br. 2., 1. svibnja 1995.
6. D. Raffaelli and J. Pečarić, Tekstil u povijesti Hrvata Boke kotorske, Tekstil, 5 (45) (1996), 249-254.
7. A. Pečarić, J. Pečarić, Kneževina Crna Gora i pitanje imena zavoda Sv. Jeronima u Rimu, Časopis za suvremenu povijest, 28,1-2(1996), 217-225.
8. J. Pečarić, Smrt Jugoslavije, Mostariensija, Časopis za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru, 5 (1996), 161-169.

9. J. Pečarić, Boka i Hrvatska, Vjesnik HAZU, 1-3/1996, 63-66.
10. A. Pečarić i J. Pečarić, Hrvati u Crnoj Gori, Zadarska smotra, Časopis za kulturu, znanost i umjetnost, god XLV, br. 1-3, 1996, 65-86.
11. A. Pečarić i J. Pečarić, Kako je Boka kotorska postala dio Crne Gore: Slučaj Oslava Smodlake, Časopis za suvremenu povijest, 30, 2(1998) 377-385.
12. A. Pečarić i J. Pečarić, Očuvanje hrvatskog identiteta kroz stoljeća, Glas Ravnice, glasilo Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini, br. 87-89., veljača-travanj 1998.
13. J. Pečarić, Konc-logori u Beogradu i Jasenovcu, Zadarska Smotra 1-3, 1998.
14. A. Pečarić i J. Pečarić, O borbi za Boku kotorsku, Hrvatica, br. 2, 2001.
15. J. Pečarić, UBokikotorskojsvakikamengovori – hrvatski, Republika Hrvatska, br. 209. 2001.
16. J. Pečarić, Goldstein: revizionist, dogmatik ili Jugoslaven?, Republika Hrvatska, br. 212., 2002.
17. J. Pečarić, Neodržano predavanje, *Zadarska smotra*, časopis za kulturu, znanost i umjetnost, godina LII, broj 1-3 godina, 2003., str. 361-373.
18. J. Pečarić, *O hrvatstvu Bokeljske mornarice*. Odjeljak: *Različiti članci*. U: *Marulić*, 47./2014., br. 3-4 (260), svibanj-kolovoz 2014., str. 143-156.
19. J. Pečarić, Josip Juraj Strossmayer – vizionar koji je nadilazio svoje vrijeme *Marulić*, 48./2015., br. 1 (262), siječanj-veljača 2015., str. 201-207.

HISTORICAL WORKS IN BOOKS, PROCEEDINGS AND SKETCHS

20. J. Pečarić, Kako je poopćavana jedna moja nejednakost. In: USA-CROATIA Scientific cooperation 1963-1993. Ed. V. Paar. Zagreb, 1995.
21. J. Pečarić, Hrvati Boke Kotorske od 1918. godine do danas, Croatsians of Boka Kotorska from 1918 until today, Medjunarodni znanstveni skup "Jugoistočna Europa 1918.-1995. "Southeastern Europe

1918-1995" Zadar, 28.-30.5.1995., 72-79", Iseljenički zbornik 1995-1996, str.290-300.

22. A. Pečarić and J. Pečarić, Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od svetojeronimske afere do danas, Simpozij "Jugoistočna Europa u XX stoljeću", Dubrovnik, 23-25, svibnja, 1996. Takodjer: Hrvatski iseljenički zbornik, 1997. 251-262, 471-472, 495-497. (Referat je bio osnova za tekst: Željko Krušelj, Zaljev hrvatskih svetaca bez Hrvata, Hrvatski Obzor, 17.06.1996.)

23. A. Pečarić, J. Pečarić, Biskup Strossmayer i Srbi, Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, HAZU, Zagreb, 1997., str. 81-96.

24. J. Pečarić, Težak položaj Hrvata u Boki kotorskoj, Hrvatski iseljenički zbornik 1999., str. 311-317.

25. A. Pečarić i J. Pečarić, Položaj Hrvata u Boki kotorskoj za vrijeme talijanske uprave 1941.-1943. Zbornik radova s Međunarodnog znanstvenog skupa "Talijanska uprava na hrvatskom prostoru i egzodus Hrvata (1918.-1943.)", Zagreb, 2001. str. 373-396.

26. A. Pečarić i J. Pečarić, Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od Svetojeronimske afere do danas: Hrvatsko ime sačuvano u Vatikanu, Hrvatski obzor, 24. siječnja 1998.; Papa vraća ilirsko ime, Hrvatski obzor, 31. siječnja 1998.; Egzodus iz Boke, Hrvatski obzor, 7. veljače 1998.; Bokelji bježe od Miloševića, Hrvatski obzor, 14 veljače 1998.

27. J. Pečarić, Stepinac i Židovi: Znanost na temeljima ideologije, Fokus, 3. siječnja 2002.; Iskrivljenje i zlonamjerne interpretacije Stepinca, Fokus, 10. siječnja 2002.; Prosvjed protiv progona Židova, Fokus, 17. siječnja 2002.; Goldsteinova mržnja prema Stepincu, Fokus, 24. siječnja 2002.; Smiješni prigovori Stepincu, Fokus, 31. siječnja 2002.; Goldstein i Bulajić o Stepincu jednako lažu, Fokus, 7. veljače 2002.; Stepinac pomaže prebjeglim njemačkim i austrijskim Židovima 1936. godine, Fokus, 14. veljače 2002.; Spašavao je ljude u vrijeme divljaštva, Fokus, 21. veljače 2002.

28. J. Pečarić, Hrvatska i svijet, U knjizi: Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskoga predsjednika, Zagreb 2002., str. 147-154.

29. A. Pečarić i J. Pečarić, Stradanja Hrvata Boke kotorske u Jugoslavijama, U knjizi: Da se ne zaboravi, Zbornik radova Drugog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, Zagreb, 2002., str. 254-265.
30. J. Pečarić, Akademik Josip Pečarić odgovara Slavku Goldsteinu koji je napao njegovu knjigu "Brani li Goldstein NDH?": Jesu li ustaše bili Kinezi?, Hrvatsko slovo 20. prosinca 2002.; Goldsteini su obični manipulatori, Hrvatsko slovo, 27. prosinca 2002.; Goldsteini bezočno lažu, Hrvatsko slovo, 3. siječnja 2003.; Moral po Bancu, Hrvatsko slovo, 17. siječnja 2003.; Kako Ivo Goldstein uopće može biti profesor na Filozofskom fakultetu, Hrvatsko slovo, 24. siječnja 2003.; Ivo Goldstein piše iz mržnje, Hrvatsko slovo, 31. siječnja 2003.; Montiranje slučaja Matice hrvatske, Hrvatsko slovo, 14. veljače 2003.; Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!, Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.; Jasenovac, Hrvatsko slovo, 14. ožujka 2003.; Je li Slavko Goldstein nacistički apologeta?, Hrvatsko slovo, 21. ožujka 2003.
31. J. Pečarić, Detudmanizacija i HDZ, U knjizi: Dr. Franjo Tuđman – neoprostena pobjeda, Rasprave sa simpozija uz treću obljetnicu smrti prvoga hrvatskoga predsjednika, Zagreb 2003, str. 315-321.
32. J. Pečarić, Država na račun Hrvata, U knjizi: Franjo Boras, "Kako je umirala Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina", Mostar, 2002. str. 259-266 (recenzija knjige).
33. J. Pečarić, Predgovorknjige "Od Maribora do Ovčare" Zvonimira Puškaša. Zagreb, 2002.
34. J. Pečarić, Globalizacija u svijetlu suda u Haagu. U knjizi: Globalizacija u Hrvatskoj – Hrvatska u globalizaciji, priredio: akademik Vlatko Pavletić. Zagreb, 2003.
35. J. Pečarić, Kulturom pomirenja protiv kulture laži, U knjizi: Globalizacija i identitet – Rasprave o globalizaciji, nacionalnom identitetu i kulturi politike. Zagreb, 2004.
36. J. Pečarić, Neodržano predavanje, *Zadarska smotra*, časopis za kulturu, znanost i umjetnost, godina LII, broj 1-3 godina, 2003., str. 361-373.
37. J. Pečarić, Bi li Budaka i u Nürnbergu osudili?: Kriptokomunisti danas manipuliraju hrvatskom javnošću, *Novo Hrvatsko Slovo*, 15.

listopada 2004.; U Hrvatskoj pravog antifašizma nije niti bilo, *Novo Hrvatsko Slovo*, 22. listopada 2004.; Zašto se prešućuju činjenice da je Budak zaštitio Židove i Srbe na sveučilištu? *Novo Hrvatsko Slovo*, 29. listopada 2004.; Što bi potvrdio obnovljeni sudski proces protiv Budaka? *Novo Hrvatsko Slovo*, 5. studenog 2004.

38. J. Pečarić's commemoration speech in memory of Prof. Alić, *Math. Inequal. Appl.* Volume 8, Number 2 (2005), 171-172.

39. J. Pečarić, Žrtvoslov koji je mnogo više od toga, Predgovor u knjizi: I. Strižić, Žrtvoslov Slunjskoga kotara / Hrvatske vojne i civilne žrtve Drugoga svjetskog rata i poraća, Slunj-Zagreb, 2005.

40. J. Pečarić, O sukobu Hrvata i Muslimana u BiH - australske prosudbe, Uknjizi: "Bosna i Hercegovina 1990 – 2025. / Rasprave o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti Bosne i Hercegovine", Zagreb 2005., str. 89-100.

41. J. Pečarić, Zločinački pothvat suda u Haagu, Uknjizi: *O žrtvama je riječ - Zbornik radova trećeg hrvatskog žrtvoslovnog kongresa*, ur. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2006., str. 23-29.

42. J. Pečarić, Zašto su najbolji projekti najlošije financirani? Prvi kongres hrvatskih znanstvenika iz domovine i inozemstva – Zbornik – Zagreb-Vukovar 15-19. studenoga 2004., Zagreb 2006., str. 134.-137.

43. J. Pečarić, Haaški sud i njegov zajednički zločinački pothvat, U knjigama: «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to? Izlaganja na stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu 9. lipnja 2006. godine, Zagreb, 2006. str. 43-55; «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» - Što je to?, Svezak I., Izlaganja na stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu od 9. lipnja 2006. godine, 8. prosinca 2006., 8. lipnja 2007. i 7. prosinca 2007. godine, Zagreb, 2010. str. 43-55.

44. J. Pečarić, Ulazak u EU i gubitak nacionalnih vrijednosti, U knjizi: *Hrvatski nacionalni interesi i EU*, Rasprave o strategiji zaštite i promicanja hrvatskih nacionalnih interesa, Zagreb 2006, str. 147-162. Članak je ponovo tiskan u knjizi: *Hrvatska i Zapadni Balkan*, Rasprave o suverenitetu, nacionalnom identitetu i vanjskoj politici, Zagreb, 2007, str. 187-201.

45. J. Pečarić, Sramotna suđenja novinarima u Haagu, U knjigama: «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to? Izlaganja na drugom stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu 8. prosinca 2006. godine, Zagreb, 2007. str. 87-96; «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» - Što je to?, Svezak I., Izlaganja na stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu od 9. lipnja 2006. godine, 8. prosinca 2006., 8. lipnja 2007. i 7. prosinca 2007. godine, Zagreb, 2010. str. 165-174.
46. J. Pečarić, Strossmayer, iSrbija i CrnaGora, Međunarodni znanstveni skup – Josip Juraj Strossmayer – povodom 190. obljetnice rođenja i 100. obljetnice smrti, Zagreb, 19. svibnja 2005. – Đakovo, 20. svibnja 2005. – Zbornik radova, Zagreb, 2006., str. 189-214.
47. J. Pečarić, Optužba za zajednički zločinački pothvat – nastavak agresije na Hrvatsku, U knjigama: «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to? Izlaganja na trećem stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu 8. lipnja 2007. godine, Zagreb, 2007. str. 67-79; «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to? Svezak I., Izlaganja na stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu od 9. lipnja 2006. godine, 8. prosinca 2006., 8. lipnja 2007. i 7. prosinca 2007. godine, Zagreb, 2010. str. 325-337.
48. J. Pečarić, Je li sud u Haagu sramotan ili zločinački, U knjigama: «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to? Izlaganja na četvrtom stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu 7. prosinca 2007. godine, Zagreb, 2007. str. 103-115; «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?, Svezak I., Izlaganja na stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu od 9. lipnja 2006. godine, 8. prosinca 2006., 8. lipnja 2007. i 7. prosinca 2007. godine, Zagreb, 2010. str. 529-541.
49. J. Pečarić, Srpske laži i laži hrvatskih komunista o logoru Jasenovac. U knizi: V. Mrkoci i V. Horvat, «Ogoljela laž logora Jasenovac», Zagreb, 2008.
50. J. Pečarić, Tko su podli kurvini sinovi? U knjigama: «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to? Izlaganja na petom stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu 6. lipnja 2008. godine, Zagreb, 2008. str. 51-61; «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?, Svezak II., Izlaganja na stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu od 9. lipnja 2006.

- godine, 8. prosinca 2006., 8. lipnja 2007. i 7. prosinca 2007. godine, Zagreb, 2010. str. 649-659.
51. Z. Dragčević, I. Soljačić, D. Ujević, J. Pečarić, New scientific programs and projects at the faculty of textile technology university of Zagreb, Zagreb, Croatia, TEKSTIL Volume: 56 Issue: 7 Pages: 438-449 Published: JUL 2007.
52. J. Pečarić, «Svi Hrvati su ustaše», U knjizi: «Informacijski rat protiv 'Oluje' – Rasprave o doktrini informacijskog rata, scenaristima haških optužnica i hrvatskoj samobitnosti», Zagreb, 2008. str. 171-194.
53. J. Pečarić, Pozadina obmane hrvatskih političara. Predgovor knjige: Mate Kovačević, „Bespuća hrvatske politike“, Zagreb, 2009.
54. J. Pečarić, Veliki eksperiment s Hrvatima? U knjigama: «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to? Izlaganja na osmom stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu 4. prosinca 2009. godine, Zagreb, 2008. str. 65-75.; «Haaški sud - «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?, Svezak II., Izlaganja na stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu od 9. lipnja 2006. godine, 8. prosinca 2006., 8. lipnja 2007. i 7. prosinca 2007. godine, Zagreb, 2010. str. 1043-1053.
55. J. Pečarić, The Hague tribunal and its joint criminal enterprise. In book: „Croatian generals are not guilty“, Croatian cultural council, Zagreb, 2011.
56. J. Pečarić, Simbol pobjedničke hrvatske policije. Predgovor knjige: General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011., str. 8-10.
57. S. Ašperger, J. Pečarić, S. Popović, Haaškome tribunalu. U knjizi: General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011. Str. 313-314.
58. J. Pečarić, Dario Kordić – veliki čovjek jer nije prihvatio nikakve nagodbe. U knjizi: Dario Kordić (priredili i uredili Mladen Pavković i Miroslav Piplica), Koprivnica, 2013. str. 74-76.
59. Josip Pečarić: Hrvatskom vitezu i mučeniku Dariju Kordiću. U knjizi: Dario Kordić (priredili i uredili Mladen Pavković i Miroslav Piplica), Koprivnica, 2013. str. 80-82.

60. J. Pečarić, Američki obavještajac Ivan Šarac o (rasističkim) presudama u Haagu. U knjizi: Dario Kordić (priredili i uredili Mladen Pavković i Miroslav Piplica), Koprivnica, 2013. str. 92-97.
61. J. Pečarić, Haaški sud i njegov zajednički zločinački pothvat. U knjizi: Dario Kordić (priredili i uredili Mladen Pavković i Miroslav Piplica), Koprivnica, 2013. str. 109-121.
62. J. Pečarić, Sud u Haagu – Napad na hrvatske vrijednosti. U knjizi: Dario Kordić (priredili i uredili Mladen Pavković i Miroslav Piplica), Koprivnica, 2013. str. 133-145.
63. J. Pečarić, Predložite Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir (Treće pismo Predsjedniku Vlade). U knjizi: Dario Kordić (priredili i uredili Mladen Pavković i Miroslav Piplica), Koprivnica, 2013. str. 179-182.
64. J. Pečarić, Recenzija. U knjizi Vlado Košić: Biskup na prvoj crti. Sisačka biskupija, Sisak 2013.
65. J. Pečarić, Predgovor. U knjizi M. Pavković, Nisam kriv - Veljko Marić, Koprivnica, 2014, str. 129. Drugo izdanje Varaždinske Toplice, 2015. str. 259.

Ako bude kao u prvoj tužbi sud će ozbiljno shvatiti riječi Ive Drobilice: *Tužitelj je poznati povjesničar koji je istraživanju i sistematskom proučavanju povijesti posvetio cijeli svoj radni vijek. Tuženik je po profesiji matematičar i fizičar koji se odlučio baviti poviješću. Tu ambiciju tužitelj poštuje, međutim, tuženik nema pravo druge vrijeđati, iznositi i pronositi neistine o drugima, kao niti omalovažavati kako druge tako niti tužitelja.* Da po iskustvu s prvom tužbom to samo mogu Ivo Drobilica i tata Slavko. Ali ja nisam njegov tata koji nije amater – a ja jesam, i nije neškoloan jer nema škole ali je napisao knjige, a ja jesam jer sam napisao puno knjiga i još sam akademik, i još me zovu „King of Inequalities“, i još sam među deset matematičara u povijesti po broju objavljenih radova u znanstvenim matematičkim časopisima, i još postoji puno toga nazvano s mojim imenom, pa čak i jedan matematički časopis. Da, ali ja nisam tata Slavko.

I dok Drobilica ima tridesetak knjiga koje uglavnom osporavaju ozbiljni znanstvenici, evo i mojih nastalih čitanjem gluparija raznih drobilica:

NEKE KNJIGE S POVJESNOM TEMATIKOM I O POVJESNIČARIMA

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konclogorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu I. / Skrivanje istine o beogradskim konclogorima, Drugo izdanje Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologijigenocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002. Zagreb, 2002.

J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

D. Jelčić i J. Pečarić, Povijesni prijevori, Zagreb, 2006.

J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:

J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.

J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.

J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.

J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>

J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.

J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

17. J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>

18. J. Pečarić, Bokeljska mornarica, dragovoljac.com, 2021.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28810-bokeljska-mornarica>

19. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

20. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>

21. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/obad.pdf>

22. J. Pečarić, Zaljev hrvatskih svetaca, dragovoljac.com, 2022.:

23. J. Pečarić, UNESCO i kolo sv. Tripuna, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tripun.pdf>

24. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>

25. J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>

26. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>

27. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

28. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, Zagreb, 2023., str.144.

29. A. Kačunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.

30. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

31 . J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

32. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

33. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>

34. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

35. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>

36. J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024.,str. 303.

37. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>

38. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/nazor.pdf>

39. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549.

40. J. Pečarić, Boka kotorska i Bokelji, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/bokelji.pdf>

41. J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.: dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>

42. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/LukasGoldsteini.pdf>

43. J. Pečarić, Nadbiskup Ivan Šarić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/saric.pdf>

Ne lažni već doista akademik,
Josip Pečarić

PRILOG

GLAVNE TEME INTERVJU

KAD VAS IGNORIRA VLAST IGNORIRA VAS I HRT

30. lipnja, 2019.

Još kada je Račan postao Predsjednik Vlade napisao sam kako je meni bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole. Tada sam mislio na Račanovu koaliciju, a danas vidimo da im se pridružio HDZ. Zapravo na vlasti su političari iz Ministarstva vanjskih poslova. Dva moja doživljaja u kojima je važnu ulogu igralo to ministarstvo govore o tome. Prvi je bio kada je moj Kotoranin predstavljao Crnu Goru u Veleposlanstvu tadašnje državne zajednice Srbije i Crne Gore. U MVP su mu dodjelili visokog dužnosnika za pomoć. I tako vidi mene moj Kotoranin i kaže gosponu iz MVP-a:

– Eno profesora Pečarića.

– Pa znate li Vi da je on Ustaša, odgovori mu gospon iz MVP-a

Razgovarao: MLADEN PAVKOVIĆ

U hrvatskoj kulturi malo je ljudi poput akademika Josipa Pečarića (r. 1948, u Kotoru, Boka Kotorska). Ili ga vole ili ga mrze. Iz dna duše. Za razliku od onih koji ga ne žele razumjeti, jednom je napisao dr. Milan Vuković, vrlo dobro poznaje svoju prošlost. Upravo zato iz te prošlosti izvlači poruke i prijedloge, nudi perspektivu boljitka budućnosti Hrvatske, suprotno od svojih napadača. On se nikada ne predaje. Piše i objavljuje knjigu za knjigom, a u znanstvenom dijelu odmaknuo je od mnogih, koji su danas „na cijeni“. O njegovu radu i životu objavio sam i knjigu „Razgovori s Josipom Pečarićem“ (2006.), s predgovorom akademika Dubravka Jelčića, ali kao da i „nisam“, jer je marginalizirana i prešućena, poglavito od tzv. yugokritičara, koji i nikada nisu sišli s hrvatske medijske scene. No, za razgovor s ovim iznimno poznatim akademikom uvijek ima povoda...

Gospodine Pečariću. Vaša dva matematička časopisa izazvala su veliku, svjetsku pažnju, a kod nas nisu ni „zamijećena“, poglavito u medijima i tzv. znanstvenim krugovima.. Zašto? – pitamo.

–Možda će Vam biti zanimljivo pismo koje sam napisao o tome:

Poštovana gđo. Predsjednice RH,

Poštovani Predsjednici Hrvatskog sabora i Vlade RH,

Već sam vas izvjestio o odnosu vaših političara u znanosti prema mom znanstvenom radu i posebno prema mojim znanstvenim časopisima. Čak sam vam poslao i knjige o tome:

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Samo ste potvrdili primitak knjiga.

Ovih dana su šikanirani časopisi postali Q1 časopisi:

„Poštovani,

Nedavno su objavljeni numerički podaci za časopise indeksirane u bazi Web of Science za 2018. godinu. S velikim zadovoljstvom Vas

obavještavamo da se dva hrvatska matematička časopisa *Journal of Mathematical Inequalities*, <http://jmi.ele-math.com/> *Mathematical Inequalities & Applications*, <http://mia.ele-math.com/> nalaze u prvom kvartilu (Q1) časopisa u kategoriji *Mathematics*.

Čestitamo svim članovima uredništava ovih časopisa na ovom sjajnom uspjehu, a naročito akademiku Josipu Pečariću, glavnom uredniku i osnivaču oba časopisa, te profesoru Nevenu Elezoviću izvršnom uredniku časopisa te vlasniku izdavačke kuće *Element* koja izdaje ove časopise. Veselimo se zajedno s njima ovom velikom uspjehu hrvatske matematike.

S poštovanjem

,akademik Goran Muić

Predsjednik Odbora za matematiku pri Razredu za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU“

Zanimljiv vam može biti komentar dr. sc. Mata Artukovića o vašem odnosu prema tome:

Dragi Josipe,

od svega srca čestitam na velikom uspjehu i priznanju koji je pred našom javnošću zatajen. Znao sam da si osnivač dva ugledna časopisa iz matematike, ali da su oba tako visoko cijenjena, to nisam znao. Sramotno je za državu koja sakriva ovakve usjehe svojih znanstvenika bez obzira koliko se s njihovim političkim mišljenjima ne slagala. Možeš si misliti kako bi se Pupovac dizao u nebeske visine da je samo djelić ovakvog uspjeha ostvario.

Pozdrav i svako dobro.

Mato

Brod, na sv. Alojzija Gonzagu 19.

U knjigama koje sam vam poslao, a i porukama mogli ste vidjeti i kako se šikaniraju moji suradnici koji su itekako zaslužni za ove časopise, ali i članovi moje obitelji.

Ovaj e-mail šaljem i prof. dr. Miroslavu Tuđmanu koji je nedavno govorio o nekim najnovijim maltretiranjima mojih časopisa

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Kako tumačite da ne nailazite u svom radu ni na potporu HAZU, čiji ste redovni član?

–U vrijeme prethodne uprave nisam baš bio omiljen. Počelo je zbog moje uloge u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH. Spomenut ću samo da me je tadašnji Glavni tajnik prozivao u Hrvatskom saboru zbog Peticije ZDS. A radilo se o izvješću o radu HAZU. Pri tome nije bilo važno što ja imam najviše znanstvenih radova među znanstvenicima u RH pa je povodom mojih 1000 radova održana i konferencija, ili što imam čak tri znanstvena časopisa s impact faktorom, ili što je iz moje znanstvene škole izašlo 40-ak doktora znanosti, već je važno što sam branio Thompsona i legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tom peticijom.

Je li potrebna takva Akademija (HAZU) kakva je danas?

–Sada imamo novu upravu. Dajmo joj šansu da se dokaže.

Kralj nejednakosti**Objavljujete knjigu za knjigom. Međutim, medijska i ina potpora ne prati Vaš rad...**

–Kada ste u nemilosti i kod vladajućih i onih u oporbi – ne očekujte ni da će Vas glavni mediji pratiti. Čak nisu smjeli izvjestiti o tri međunarodne konferencije meni u čast. Na nedavnoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana iz emisije *Dobro jutro Hrvatska* su naz zvali, pa odustali i samo su razgovarali s nama. Ali to nikada nije prikazano! A sugovornici su uz mene bili profesor Lars Erik Persson koji je bio i predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini je matematičar dobitnik državne nagrade u svojoj zemlji i profesor Neven Elezović. Istina nezgodno je što je profesor Persson na toj konferenciji o meni govorio kao o „kralju nejednakosti“, a to moje područje u matematici (nejednakosti) nazvao mojim kraljevstvom.

Zbog čega ste imali sukob s biskupom Košićem oko jedne Vaše knjige, a u kojoj je on jedan od stupova, kako ste rekli, hrvatske države?

–Ma i nije neki sukob. Biskup uvijek prigovara ako ga se hvali, a ja sam smislio originalnu čestitku za njegov 60. rođendan – knjigu iznenađenja.

Njemu je bilo neugodno i zbog onog pljeska koji nije prestajao na Stepinčevo u Zagrebačkoj katedrali. Ali s druge strane on itekako zna javno pohvaliti one za koje misli da to zaslužuju. O meni je govorio čak i u homilijama.

Međutim, ta moja knjiga je bila nešto što se moralo napraviti, Naime, profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je naglasio na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru, kako piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Zapravo, četiri osobe koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Dakle biskup Košić tu predstavlja Crkvu u Hrvata, a činjenica je da je Crkva u Hrvata stalno na udaru svih koji ne vole hrvatsku državu, a biskup Košić je i najnapadaniji među hrvatskim biskupima.

Jeste li za Dan državnosti bili pozvani među elitu na Pantovčak, na prijem predsjednice Republike? Jel Vas uopće zovu na ovakve i slične svečanosti?

–Ne.

A da li Vam Ministarstvo kulture ili HAZU otkupljuju neke od Vaših knjiga?

–HAZU ne otkupljuje knjige, a Ministarstvo kulture mi je otkupilo 50 primjeraka knjige *Kako su rušili HAZU?*, još daleke 2006. godine. A bilo ih je više od 50 koje su oni mogli otkupiti.

Svojevrsni disident

Često se žalite da Vam je kći bez posla. Što se dogodilo da ga ne može naći?

–Ona nije izabrana za docenta na Filozofskom fakultetu. Već iz četvrtog ministarstva znanosti i obrazovanja govore da je to protuzakonito. Zbog

autonomije sveučilišta pisali su prigovore i rektoru Zagrebačkog sveučilišta Borasu i Rektorskom zboru. I vjerovali ili ne – ni Ministarstvo nije dobilo godinu-dvije odgovore. Prljave uloge u tome imali su profesori Mateljan, Mikelić Preradović i Boras. Njen mentor profesor Miroslav Tuđman je tvrdio da je ona kolateralna žrtva napada na njega, ali sigurno je tu problem i njeno prezime što je nedavno komentirao i naš poznati kolumnist Marko Ljubić. Pri tome je sigurno i dr. Tuđman u pravu jer je Borasu trebalo za doktorat 15 godina kod prof. Tuđmana i doktorirao je u 48. godini života. A uz to kao rektor bio je predsjednik povjerenstva na novom natječaju na kojem je primljenja njegova doktorandica i kćerka jednog poznatog direktora velike zagrebačke firme. Pri tome se pozivao na ono što Ministarstvo tvrdi da je protuzakonito i na što im nije htio odgovoriti. Mojoj kćerki je, naravno, trebalo mnogo manje vremena da doktorira kod prof. Tuđmana i bude izabrana za znanstvenog suradnika i višeg znanstvenog suradnika (u to zvanje je izabrana istog dana kada i prof. Mikelić Preradović).

A hrvatski intelektualci su šutjeli i na Filozofskom fakultetu kada su na udaru bili prof. Tuđman i moja kćerka. A poslije su, kao što znamo, došli i oni na red.

Smatrate li se Vi na neki način u Hrvatskoj “persona non grata“?

–To je očito, zar ne? Ali meni je zgodna i konstatacija dr. sc. Josipa Stjepandića, predsjednika HAZUDD-a o meni kao svojevršnom disidentu. Naime, ja sam odlaskom u mirovinu odbio biti profesor emeritus Zagrebačkog sveučilišta što kao akademik trebam biti, sve dokle je na čelu takva osoba kao što je rektor Boras. Također, na mojim znanstvenim radovima ne mogu sudjelovati kolege koji stavljaju to sveučilište u svojoj adresi.

Ja danas potpisujem samo sveučilište RUDN iz Moskve.

Zapravo tražio sam da me se pri kraju radnog vijeka premjesti na neko drugo sveučilište u RH tako da bih tamo bio emeritus i potpisivao i hrvatsko sveučilište na svojim radovima. Nisu mi ni odgovorili.

Pa, kako je biti Hrvat u Hrvatskoj?

Kada mi je u JNA jedan ‘oficir’ savjetovao da je bolje ne misliti dok sam tamo, upitao sam ga;

-Kako da ja ovako star ne nislim?

-Da u pravu ste, ali onda ne trebate govoriti to što mislite, odgovorio je.

Tako nekako Vam je u Hrvatskoj, ja govorim i pišem ono što mislim, a rezultat je: Nije lako biti Hrvat u Hrvatskoj.

Inače pitanje asocira na knjigu Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“.

Na predstavljanju je biskup Košić rekao o meni:
„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatima počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti ‘okrenuti pilu naopako’, kako se to jednostavnim riječima kaže.“

I to je jedan zgodan primjer i za ono pitanje o biskupu.

Nekad su progonili Vice Vukova, a danas M.P. Thompsona. Ima li tu neke sličnosti?

–Sličnosti ima. Razlika je u tome što se Vukova progonilo kao hrvatskog nacionalistu u Jugoslaviji, a Thompsona kao hrvatskog branitelja i autora legendarnih pjesama iz Domovinskog rata u Hrvatskoj.

Zbog tih napada on i jest treći stup „moje“ Hrvatske, po prof. Tokiću, kao najnapadaniji među Hrvatima koji koriste svoje talente za dobrobit Hrvatske. Tu smatram npr. i sebe i Vatrene. A Vatrene su pokazali to na dočeku u Zagrebu i diljem Hrvatske. O tome govori i moja knjiga *Matematika, pjesme i nogomet*, Zagreb, 2018.

Inače o Thompsonu i tim napadima na njega puno sam pisao, pa su i tri knjige s njegovim imenom u naslovima:

M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017.

Uostalom i biskup Košić i ja smo govorili kada je, gospodine Pavkoviću, Vaša braniteljska udruga dodijelila priznanje Thompsonu.

Ali interesi vladajućih se mijenjaju. Na dočeku Vatrenih su mu isključili mikrofon, a danas idu u izbore s njegovim pjesmama i žele osigurati njegovu podršku. Vjerovali ili ne?

Zašto Vas ne zovu u neke od emisija HRT-a?

–Kad Te vlast ignorira, ignoriraju Te i oni!

Tko će pobijediti na predstojećim izborima za predsjednika države?

–Očito je kako se boje Škore jer on nije političar, a političari su u RH po pravilu nečije slugе. To naši ljudi sve više prepoznaju. A teško je prognozirati kada nisi siguran ni u regularnost samih izbora.

Jeste li se i Vi mozebitno razočarali u hrvatsku državu?

Još kada je Račan postao Predsjednik Vlade napisao sam kako je meni bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole. Tada sam mislio na Račanovu koaliciju, a danas vidimo da im se pridružio HDZ. Zapravo na vlasti su političari iz Ministarstva vanjskih poslova.

Dva moja doživljaja u kojima je važnu ulogu igralo to ministarstvo govore o tome.

Prvi je bio kada je moj Kotoranin predstavljao Crnu Goru u Veleposlanstvu tadašnje državne zajednice Srbije i Crne Gore. U MVP su mu dodjelili visokog dužnosnika za pomoć. I tako vidi mene moj Kotoranin i kaže gosponu iz MVP-a:

– Eno profesora Pečarića.

– Pa znate li Vi da je on Ustaša, odgovori mu gospon iz MVP-a.

– Ako su Ustaše kao prof. Pečarić – ne bojim se ja njih.

Druga zgodba je bila kada je Papa govorio u HNH-u, pa su iz MVP-a dodijelili hrvatskim Crnogorcima nekoliko mjesta. Veliki redatelj Veljko Bulajić je htio da i ja idem s njima, ali u MVP nije bilo više tog obećanog mjesta.

Zato sam to ispričao biskupu Pozaiću pa me je pozvala HBK.

Zbog Vaših stavova neki bi Vas rado vidjeli i u Remetincu. No, akademike kod nas „ne zatvaraju“...

–Zapravo je zgodno da im moj 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beграда da preporuku za to. Naime, javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ces mi kratko odgovoriti. Procitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!!

(...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tosic

I još samo: kakva je razlika između pozdrava iz Domovinskog rata “Za dom spremni” i pozdrava iz NOB-a – „Smrt fašizmu-sloboda narodu“?

–Za slobodnu Hrvatsku borilo sa s pozdravom ZDS. S tim drugim za Jugoslaviju.

Spomenut ću i najnoviju moju knjigu o ZDS i Thompsonu: *Predsjednica i ‘Za Dom spremni’*, Zagreb, 2019. Zapravo je zabavno gledati kako se s jedne strane zbog izbora vlast bori za Thompsonovu podršku, a s druge strane državnu nagradu „Vladimir Nazor“ dodjeljuje onome koji mu je u Zagrebu isključio mikrofon. O tim „antihrvatskim orgijama“ imate tekst u najnovijem Hrvatskom tjedniku- naglasio je akademik Josip Pečarić.

<https://www.tjedno.hr/kad-te-ignorira-vlast-ignorira-vas-i-hrt/>

"JEDAN OD NAJUGLEDNIJIH HRVATSKIH INTELEKTUALACA" A LAŽNO SE PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK 😊 ZNATE LI DA MU JE I TATA SLAVKO BIO DOKTOR ZNANOSTI? 2. DIO

U prvom dijelu sam dao dokumente kako su Slavka Goldsteina proglasili doktorom znanosti.

To je učinio USTAVNI SUD RH 2. studenoga 2007. i to vjerovali ili ne u ODLUCI O IMENOVANJU ČLANOVA ETIČKOG POVJERENSTVA.

Kao doktora znanosti su ga predložile tada oporbene političke stranke: Socijaldemokratska partija Hrvatske, Hrvatska narodna stranka – liberalnih demokrata, Hrvatska seljačka stranka, Hrvatska stranka prava, Istarski demokratski sabor, Demokratski centar, Primorsko-goranski savez, Međimurski demokratski savez, Slavonsko-baranjska hrvatska stranka i Hrvatski demokratski savez Slavonije i Baranje.

http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2007_11_113_3341.html

To je valjda bio vrhunac ETIKE u RH.

Dvije godine kasnije je dr. sc. Slavka Goldsteina pozvao kao počasnog gosta zajedno sa njegovim sinom prof. dr. sc. Ivom Goldsteinom kao goste na dodjeli POČASNOG DOKTORATA pozvao i Rektor Zagrebačkog sveučilišta.

Zašto je ovo zanimljivo pored tog etičkog pitanja: LAŽ I ETIKA?

Očito radi se o odluci Ustavnog suda koji u njoj mimo svih ovlasti proglašava Slavka Goldsteinom DOKTOROM ZNANOSTI.

Podsjetit ću:

Na Wikipediji za Slavka Goldsteina piše:

Slavko Goldstein (Sarajevo, 22. kolovoza 1928. – Zagreb, 13. rujna 2017.), bio je hrvatski političar, scenarist, knjižar, leksikograf i povjesničar

amater židovske nacionalnosti.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Slavko_Goldstein

Povjesničari:

Izv. prof. Dr. sc. Vlatka Vukelić:

“Goldstein je objavio dvije monografije o NOB-u, međutim, one su publicističkog karaktera... Nisu sve knjige koje povjesničari objave ujedno i znanstvene, pogotovo, ukoliko su u nekakvom suautorstvu, gdje se profesor naročito istaknuo suradnjom s pokojnim ocem, koji čak nije ni imao diplomu iz povijesti,” nadovezala se i na drugog predavača s antifa-tribine mlada povjesničarka.“

<https://narod.hr/hrvatska/prostacki-ispadi-na-tribini-najavljenoj-uz-petokraku-bencic-otisla-goldstein-psovao>

Znanstveni savjetnik dr. sc. Davor Marjan (HIP):

'Otac' prozivanja za povijesni revizionizam bio je Tuđmanov politički protivnik Slavko Goldstein, osoba bez formalnog povijesnog obrazovanja, i njegov slučaj pokazuje kako dobro umreženi medijski interesi mogu od besmislice napraviti pitanje 'životne važnosti', da ne kažemo nacionalnog interesa. Međutim, njegove su teze neprihvatljive u znanosti.

Mladi hrvatski povjesničar Krešimir Rotim. Spominje je Luka Šarić

Što je to revizionizam?

Kada bi revizija u bilo kojoj znanosti bila nepoželjna, još uvijek bismo prakticirali egipatsku i grčku medicinu, a Sunce bi se vrtjelo oko Zemlje. Otkud uopće taj pojam, odnosno etiketa “revizionizam”?

„Popularizirao“ ga je Slavko Goldstein, povjesničar amater, otac Ive Goldsteina, vlasnika tvrtke Ivo Drobilica d.o.o., kako se našalio Rotim u svom videu. Slavko je bio publicist, ostrašćeni čuvar jasenovačkog mita, do smrti uplašen da će se 1941. godina vratiti. Povjesničar Davor Marijan u preglednom radu „Suvremena hrvatska povijest i nevolje s revizionizmom“ objasnio je kako je revizionizam tata Slavko preuzeo iz marksizma

i uveo ga u historiografiju 21. stoljeća, ne bi li tako „mlatio“ sve one koji se usude dirnuti u jugokomunističke dogme.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-da-ustase-nisu-prodali-dalmaciju-nisu-bili-fasisti-a-jasenovac-kao-logor-smrti-je-mit?fbclid=IwY2xjawLpoMJleHRuA2FlbQIxMQABHukBVbAX5TNctZR_x_PT0yGG_clu9dAWp2TnAWkui4Kjt-dn4sxz74ffzf6A_aem_m_EtXfjy-wk2n54iF8aU4w

Vjerojatno najčitaniji hrvatski kolumnist i sjajan odvjetnik Zvonimir Hodak svoju kolumnu (Dnevno.hr, 04. 08. 2014.) posvećuje Slavku Gldsteinu:

U Hrvatskoj ima više kolumnista nego stanovnika. Od priučenih amatera u koje spadam i ja do snažnih logičara koji nas željeznom logikom vode do kraja. A to je istina i samo istina. Njihova i neporeciva. Njima želudac, za razliku od glave, uvijek javlja kad je prazan. Jedan od najistaknutijih je Branimir Pofuk. Navodno mu se ne sviđa ona latinska "nomen est omen". Nisam dokučio zašto. U Obzoru od 2. kolovoza o. g., naš Brane je najblaže rečeno zablistao. Kao recimo Igor Tudor koji u Večernjaku, u trenutku intelektualnog nadahnuća, kaže: "Laicima je poraz Hajduka 2 : 4 loš rezultat". Naravno, stručnjaci dobro znaju da je dobiti četiri komada od suparnika u Europskoj ligi pravi trijumf!

No, vratimo se Pofuku koji u Obzoru nama laicima servira juhu koja se davno ukiselila. Što više već pomalo zaudara. Pofuk I PAR STRUČNJAKA, TOČNIJE MILORAD PUPOVAC, STIPE MESIĆ I SLAVEK GOLDSTIEN, OTVARAJU NAMA LAICIMA PANDORINU KUTIJU. KAD SU DUHOVI U KUTIJI VIDJELI FACE POFUKA, SLAVEKA, MESIĆA I PUPOVCA, OD STRAHA NIJEDAN NIJE HTIO IZAĆI VAN. A duhovi su trebali posvjedočiti i ovjeriti najnovije Pofukovo otkriće: "Zašto nitko ne govori o sličnosti između Oluje i antifašističkih ustanaka?" Neka ognjištarska bukva bi, kao na primjer ja, na to mudro, suptilno i rafinirano pitanje, odgovorio onako kako dijalektički neobrazovani ognjištari jedino i znaju: odj.... Pofuk! Oluja je bila završni udarac srpskom agresoru i točka na "i" u stvaranju hrvatske države, vjekovne težnje hrvatskog naroda. Naravno, od ognjištara i ne možeš očekivati da shvate svu ideološku, ma rekao bih,

marksističku dubinu i progresivnost Pofukova otkrića. Brane kao Ray Charles vidi dalje, dublje i što je najvažnije objektivnije pa kaže: "Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava pobjedničke Oluje u Kninu. Između ta dva događaja postoje sličnosti o kojima nitko neće, ne želi ili se ne usuđuje govoriti". Ali se Brane usudi! Bravo Brane za hrabrost! Ustaška zmija i dalje sikće po Hrvatskoj. Brane, kako bi stavio znak jednakosti između četničkog ustanka u Srbu i srpskog bježanja iz Knina, poziva svjedoke. To je zagorska dijalektička mudrost koja glasi: "Ako je do svjedoka, krava je naša!" Prvi svjedok JE POZNATI POVJESNIČAR SLAVKO GOLDSTEIN KOJI JE STUDIJ POVIJESTI ZAVRŠIO KAO JA OTPRILIKE STUDIJ ATOMSKE FIZIKE. TRAGEDIJA NJEGOVE OBITELJI, MISLI BRANE, DOVOLJNA JE DA SLAVEKU IZ USTA IZLAZE TVRDE I NEUMOLJIVE POVIJESNE ISTINE. Po toj logici majka Kata Šoljić, koja je u domovinskom ratu izgubila četiri sina, trebala je odmah dobiti katedru na zagrebačkom Filozofskom faksu. Dobro! Od Tvrtka Jakovine i ostalih mladih titoista bila bi sigurno objektivnija. Kaže tako mudri Slavek: "Ustanak u Srbu nisu organizirali ni vodili četnici iako su neki njihovi pristaše u njemu marginalno sudjelovali". Točno veli naš Slavek! Oni su, onako usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen. Nastavak te pastoralne ličke priče vidjeli smo kod pada Vukovara i pjevanja lirske pjesme "Oj Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate...". SAMOZVANI POVJESNIČAR NAS PODUČAVA: "U (nezgodno slovo, ali ne možeš bez njega) suštini on (ustanak) je bio uspješna simbioza životne ugroženosti srpskog stanovništva od ustaškog genocida i energične revolucionarnosti organiziranih komunista i njihovih sljedbenika". I ovdje se plastično vidi sličnost ugroženog srpskog stanovništva iz 1941. g., i 1990. g., kad se počelo s "balvan revolucijom". Samo su devedesetih godina komunisti bili malo bolje organizirani pa su nesebično pomagali ugroženim Srbima. Naročito u Vukovaru, na Ovčari, u Škabrnji, Saborskom, Sertić Poljani, Kijevu, Petrinji i da ne nabrajam previše. Naročito me se dojmio Slavek s tvrdnjom o energičnosti i revolucionarnoj organiziranosti komunista. I to sve u roku od nekoliko mjeseci. Naime, sve do Hitlerova napada na SSSR,

naši komunisti na čelu s devetkom Titom, bili su temeljem sporazuma Molotov – Ribbentrop od 24. kolovoza 1939. g., lojalni partneri drugu Hitleru s kojim je drug Staljin podijelio Poljsku, Finsku, Estoniju, Latviju i Rumunjsku. A drug Tito je devetku na dresu zadržao do danas kao 9. zločinac u 20. stoljeću.

I na kraju, čitajući argumente Slavka Goldseina moram biti iskren i priznati da me je uvjerio. Ali mu ja ipak ništa ne vjerujem. MOŽDA JE VEČERNJAK UZ POFUKA I GOLDSTEINA MOGAO ANGAŽIRAT I DRUGE EMINENTNE POVJESNIČARE KAO ŠTO SU DEŽULović, TOMIĆ, STAZIĆ I STIPE ALFIER KAKO BI ŠTO BRŽE DOŠLO DO POVIJESNE SIMBIOZE DVA TAKO BLISKA DOGAĐAJA KAO ŠTO SU ČETNIČKI BAL VAMPIRA U SRBU 1941.G., I AKCIJA OLUJA 1995.G. A TU SU NAM MEMOARI SLAVEKA GOLDSTEINA NEPRESUŠIVO VRELO PLITKE POVIJESNE DEMAGOGIJE.

Oscar Wilde je napisao: "Memoare najčešće pišu ljudi koje je pamćenje davno izdalo ili u životu nisu učinili ništa vrijedno pamćenja".

Zašto sve ovo spominjem?

Nadam se da je poznato da su me već sudovi u Zagrebu i Slavanskom Brodu osudili kada me Ivo Drobilica tužio tvrdeći da su moje tvrdnje one prof. Mrkocija iz njegovog Feljtona napisanog 2002.-2003. godine o knjizi Iva Drobilica iz 1999. Županijski sud je zato Iva Drobilicu proglasio AKADEMIKOM.

Sada me Ivo Drobilica tuži ponovno. I uz niz sličnih optužbi navodi i ovo u svezi s njegovim tatom koga je DOKTOROM ZNANOSTI proglasio USTAVNI SUD.

Citiram ono što sam već dao u tekstu: IVO DROBILICA ILI IVO VALJAK:

-na mnogo mjesta tuženik, na osobito omalovažavajući način, vrijeđa tužiteljevu uspomenu na pokojnog oca tužitelja Slavka Goldsteina („neškolorani amater tata Slavko" str. 103 i drugdje)

To o neškolovanom amateru daje i u točki 4.:

Tuženik vrijeđa tužitelja nazivajući ga ruglom profesije, amaterom, kvalificirajući ga redikulom posprdno ga naziva Ivom Drobilicom, tužiteljeva pok. oca neškolovanim amaterom, podmećući mu da kao povjesničar iznosi laži u cilju održavanja mita o velikoj Srbiji na nekoj četničkoj platformi, te kao zastupnika teze o genocidnosti hrvatskog naroda Akademska karijera tužitelja verificirana u znanstvenim krugovima pobija navode tuženika, tuženikov pok. otac nije bio neškolovana osoba nego je autor više knjiga povijesne tematike. a tužitelj ne održava niti je ikada održavao mit o velikoj Srbiji niti je išta lagao a kamoli da bi zastupao tezu o genocidnosti hrvatskog naroda

Ovdje ću dodati samo kolika je važnost toga da u RH sudovi odlučuju o znanosti, a ne tamo neka Akademija, i koliko je važno da sudovi mogu proglašavati doktorima znanosti koga god hoće, a tamo neki akademik ne smije ni riječ reći protiv odluke najviših znanstvenih tijela kao što su sudovi.

Naime ako je USTAVNI SUD proglasio Slavka Goldsteina DOKTOROM ZNANOSTI, što mogu ja očekivati kada sam ISTINOM dakle OMALOVAŽAJUĆIM NAČINOM uvrijedio uspomenu Ive Drobilice na njegovog oca. Pa time sam uvrijedio i znanstvenu izvrsnost Ustavnog suda koji eto ima pravo proglašavati, pardon zaslužio je proglašavati i ovakve kao što je tata Slavko doktorima znanosti.

Zato je jedino pitanje za koje moramo čekati presudu, s obzirom da je rezultat prve tužbe bilo potvrda da je Ivo Drobilica AKADEMIK, što će sada biti rezultat ovog novog suda:

Hoće li Iva Drobilicu proglasiti PREDSJEDNIKOM AKADEMIJE, ili će njegov tata poslije DOKTORATA ZNANOSTI dobiti posmrtno neku novu titulu.

Morate računati da ovakvi procesi dugo traju. Prvi nije završio iako je

donesena pravomoćna drugostupanjska presuda. U tijeku je postupak revizije, a ostaju Ustavni i Vrhovni sud u RH – dakle tu gdje su sudovi u znanosti mnogo bolji od HAZU. Ostat će za vidjeti na Europskom sudu. Meni ostaje za nadati se da oni nisu tako znanstveno potkovani kao sudovi u RH, i da oni odlučuju o ljudskim pravima, a ne se nadsmeću s Akademijom u znanosti.

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

"JEDAN OD NAJUGLEDNIJIH HRVATSKIH INTELEKTUALACA" A LAŽNO SE PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK 😊 ZNATE LI DA MU JE I TATA SLAVKO BIO DOKTOR ZKANOSTI?

Rugao sam se i tati Slavku s napomenom da o njegovoj prvoj laži tj. o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava OD OSNUTKA (11. veljače 1992.) DO RUJNA 1999. mnogo više možete naći u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>

ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU

Poštovani g. Goldstein,

Moram Vam se ispričati jer sam u tekstu BIVŠI POSEBNI SAVJETNIK PREDSEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE

(<http://kamenjar.com/bivsi-posebni-savjetnik-predsjednika.../>)

napisao:

Pa što je onda klasična Goldsteinova laž u ovom tekstu. To je brojka od 2000 žrtava koje je kako on kaže ustanovila Komisija za istraživanje rata i poraća, tzv. 'Vukojevićeva' komisija.

Naime radi se o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava OD OSNUTKA (11. veljače 1992.) DO RUJNA 1999.

Vjerojatno će netko pomisliti da Slavko Goldstein s (ne)svršenom srednjom školom ne razumije značenje naslova Izvješća, ali on itekako dobro razumije i uporno ponavlja. S tom laži je, uz veliku medijsku potporu, uspio zaustaviti u Saboru da se Izvješće prihvati i evo do današnjeg dana „uporno laže“ (to je on sa sinom koristio za mene u tekstu s sličnim svojim lažima o kojima sam pisao u spomenutom tekstu). O toj laži ja doista uporno pišem više od 15 godina (vidjeti npr. i moju knjigu: „Brani li Goldstein NDH?“ iz 2002.).

Naime, očito je neistinita moja tvrdnja o Vama kao (ne)svršenom srednjoškolu.

Jedan kolega iz Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac upozorio me da ste – doktor:

„I to ne bilo kakav, doktor Jojboli ili štajaznam doktor za rokenrol. Ne, nego pravi pravcati doktor znanosti (dr. sc.)

Pogledajte prilog iz današnjeg Jutarnjeg lista. Nije kompjutorska igra ili fotomontaža. Svatko tko kupi JL na kiosku može se uvjeriti na str. 38., da su ga (hi, hi, hi...), blesani proglasili doktorom znanosti!

E pa sad mu stvarno nitko ne može ništa, i može lijepo u ponedjeljak biti proglašen i akademikom.

Posebice nakon što je u petak opovrgnuo podvalu da se u Jasenovcu igrala Mala Floramye i autoritativno ustvrdio da je riječ bila o - Grofici Marici!“ I doista na str. 38. doista piše dr. sc. Slavko Goldstein, povjesničar i publicist.

Kako je Jutarnji list ozbiljna novina nemam razloga sumnjati u taj podatak. Ranije se on već pojavljivao

<http://arhiva.dalje.com/.../puhovski--bozani-u.../266085>

ali nisam povjerovao pa sam uporno ponavljao ovu strašnu neistinu.

Kako ne volim koristiti neistine (laži su po bivšem Predsjedniku Srbije najviše pomogle njegovom narodu u povijesti) na internetu sam uspio pronaći što je istina. Ustanovio sam da Vas je rektor Zagrebačkog sveučilišta također proglasio doktorom znanosti (vidjeti prilog):

<http://arhiva.dalje.com/.../puhovski--bozani-u.../266085>

ali i Ustavni sud RH što je objavljeno u Narodnim novinama još 2007. godine(vidjeti prilog):

http://narodne-novine.nn.hr/.../slu.../2007_11_113_3341.html

Jasno mi je da možete s pravom biti ljuti na mene jer ja jesam doktor znanosti, ali usuđujem se osvrtni se na Vaše tekstove koje pišete kao doktor povijesnih znanosti.

Istina, malo mi je čudno kada Vas kao doktora znanosti Jutarnji list proglašava samo publicistom, ali oni ipak nisu znanstvenici kao Vi i ja, zar ne?

Nadam se da će te razumjeti moje ne znanje, ali doista do danas nisam vidio da o vašoj doktorskoj tituli pišu čak i Narodne novine.

Zbog toga primite moju ispriku i obećanje da ću ubuduće uz Vaše ime obavezno pisati i Vašu titulu. Moramo vjerovati rektoru Zagrebačkog sveučilišta, Ustavnom sudu (u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević), i Narodnim novinama, zar ne)

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

10.04.2016.

113_5_11_2007 Odluka o imenovanju članova Etičkog povjerenstva.htm

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

3341

Na temelju članka 104. stavka 2. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor (»Narodne novine«, br. 116/99, 109/00 – vjerodostojno tumačenje, 53/03, 69/03 – pročišćeni tekst, 44/06 i 19/07.) Ustavni sud Republike Hrvatske u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević, na sjednici održanoj 2. studenoga 2007., donio je

ODLUKU

O IMENOVANJU ČLANOVA ETIČKOG POVJERENSTVA

I.

Na temelju odredbe članka 105. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor predsjednik Etičkog povjerenstva po položaju je predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik MILAN MOGUŠ.

II.

Imenuju se članovi Etičkog povjerenstva:

Na prijedlog većinske koalicije političkih stranaka, Hrvatske demokratske zajednice, Hrvatske socijalno-liberalne stranke, Hrvatske stranke umirovljenika, Samostalne demokratske srpske stranke i Stranke demokratske akcije Hrvatske:

1. TOMISLAV PAŠKVALIŃ iz Zagreba
2. BERNARDICA JURETIĆ iz Splita
3. prof. dr. sc. HELENA JASNA MENCER iz Zagreba.

Na prijedlog oporbenih političkih stranaka, Socijaldemokratske partije Hrvatske, Hrvatske narodne stranke – liberalnih demokrata, Hrvatske seljačke stranke, Hrvatske stranke prava, Istarskog demokratskog sabora, Demokratskog centra, Primorsko-goranskog saveza, Međimurskog demokratskog saveza, Slavonsko-baranjske hrvatske stranke i Hrvatskog demokratskog saveza Slavonije i Baranje:

4. dr. sc. SLAVKO GOLDSTEIN iz Zagreba
5. ZORISLAV ANTUN PETROVIĆ iz Zagreba
6. akademik VLATKO SILOBRČIĆ.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuE-DSjA-1/2007

Zagreb, 2. studenoga 2007.

Predsjednik

prof. dr. sc. Petar Klarić, v. r.

U povodu dodjele počasnog doktorata Sveučilišta u Zagrebu,

rektor prof. dr. sc. Aleksa Bjeliš poziva Vas na tribinu

JEDNO POSLIJEPODNE S BRANKOM LUSTIGOM

utorak, 16. lipnja 2009. u 17 sati

dvorana akademije dramske umjetnosti

trg maršala tita 5

Gosti:

dr. sc. Slavko Goldstein,
prof. dr. sc. Ivo Goldstein,
prof. Branko Ivanda,
književnik Miljenko Jergović

J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

<https://www.dragovoljac.com/.../36789-goldsteini-i...>

Isprika je dana i u knjizi

J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.

Pismo akademkinjama i akademikima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

Poštovane kolegice akademkinje,
Poštovane kolege akademici

Očekivao sam da će netko od vas reagirati na nedavni intervju nekadašnjeg kandidata za redovitog člana HAZU. Naime bivši veleposlanik je zapravo posredno poručio onim akademikima koji ga nisu izabrali 2012. godine u HAZU da su glupi.

Evo cijelog dijela tog intervjuja koji se odnosi na HAZU:

Je li među njima i ulazak u HAZU? Na posljednjim izborima niste dobili dovoljan broj glasova.

- To je bila moja želja, koja me nije minula. U ovom trenutku postoje snažni otpori mojoj kandidaturi. Bila bi mi čast.

Bila bi vam čast, a otpori su dovoljni da vas odbace sa 35 glasova... ne razumijem, dovraga.

- Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

Je, ali HAZU ima svoje mišljenje. Niste uspjeli.

- Ako nisam uspio, nisam uspio.

To je vaša greška ili njihova?

- Ne bih to nazivao greškom. Bilo je protiv mene harangi od jednog akademika s kojim ne želim polemizirati. A ono što mi je stavljao na teret čiste su gluposti.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/poznati-hrvatski-povjesnicar-i-intelektualac-bivsi-hrvatski-veleposlanik-u-parizu-pedeset-i-nesto-godina-bio-sam-optimist-vise-nisam/6714501/>

Jasno je da Goldstein misli na mene. Ja sam taj koji je više od 2/3 akademika glupostima „harangom“ uvjerio da Goldstein „jedan od najznačajnijih znanstvenika“ ne uđe u HAZU. Drugim riječima te 2/3 vas akademika ste glupi kada vas netko „čistim glupostima“ može navesti da

tako značajnog povjesničara ne izaberete u Akademiju. Istine radi očito se govori o izborima iz 2002. kao o „posljednjim izborima“, mada je Goldstein bezuspješno pokušao i 2004., a koliko mi je poznato na izborima iz 2006. ga nije bilo.

Podsjetit ću vas na dio moga pisma koje je tada pročitano na Izornoj skupštini:

„Moram pohvaliti Hrvatsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljeg hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU.

A dokaz je zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, a široj javnosti je poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u *Fokusu*, 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige *Croatia, A History*, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3-4 dana hrvatski narod je napravio genocid pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti, pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša.“

<http://www.hrsvijet.net/index.php/137-arhiva-stari-hrsvijet-net-1/21596-pismo-akademika-pearia-hazu-ivo-goldstein-egzaktno-dokazao-genocidnost-hrvatskog-naroda>

Cijelo pismo i niz drugih u kojima se nalaze moje „čiste gluposti“ koje nije razumjelo toliko mnogo akademika možete naći u knjizi:

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijearom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Na samoj Izornoj skupštini citirao sam ono što o povjesničaru Ivi Goldsteinu misle doista hrvatski povjesničari. Ti njihovi radovi dani su u spomenutoj knjizi na str 141.-439. kao:

Prilozi: POVJESNIČARI O „ZNAJSTVENOM” RADU IVE GOLDSTEINA. Spomenimo ih: dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik; dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik; dr. sc. Mario Jareb, viši znanstveni suradnik; prof. Vladimir Mrkoci; dr. sc. Frano Glavina; Marinko Tomasović, povjesničar umjetnosti i arheolog; dr. sc. Stjepan Razum.

Da, dr. Goldsteinu je „prirodno mjesto u Akademiji”,

Nije samo ovaj intervju dr. Goldsteina pokazao kolika mu je „nepravda” učinjena njegovim neizborom u Akademiju. To pokazuje i svojim drugim istupima.

Hrvatski književnik Javor Novak mu posvećuje cijelu kolumnu, pa kaže: *Naime, 9. studenog u večernjim satima, na jednoj trojezičnoj televiziji, gost je izrekao sljedeće tvrdnje, a što voditelj nije pokušao ni propitivati niti pobijati: „Tito je u temeljima hrvatske države“ i na pitanju Bleiburga (po sjećanju): Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt, ali ne znamo koliko njih. Gore nije bilo žena i djece...*

Kad se javno iznose ovakve sirove laži bilo bi logično da ih voditelj tv-emisije dodatnim pitanjima obradi i provjeri koliko su te tvrdnje dr. Ive Goldsteina potkrijepljene i koliko one stoje. Ne želim ovdje ulaziti u svojevremenu kandidaturu I. Goldsteina za ulazak u HAZU koja mu je sramno propala. Akademik J. Pečarić i drugi iznijeli su tada dokumente kojima su doveli u pitanje ne samo doktorat spomenute osobe već i njegovu ukupnu stručnost.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/27989-j-novak-pioniri-ideoloske-mrznje.html>

<https://kamenjar.com/pioniri-ideoloske-mrznje/>

Meni je posebno zanimljivo mišljenje „vrhunskog pravnika“ i „sudca“ dr. Goldsteina koji zna da bi od pobijenih stotine tisuća Hrvata: *Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt.*

Zašto?

Pa svoj „izuzetni“ pogled na pravnu znanost pokazao je dr. Goldstein još 13. srpnja 2002. kada je on konstatirao da kada ga netko „gadi i vrijeđa“ onda su takvi antisemiti i treba ih kazнено goniti.

Zato ću i završiti ovo pismo citirajući samog Goldsteina:

Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić
Zagreb, 16. 11. 2017.

<http://www.pokret-zajedno.hr/novosti/item/421-goldstein-vam-je-porucio-da-ste-glupi>

NAPOMENA. Nastup dr. Iva Goldsteina je i bit će zanimljiv mnogima. Vidjeli ste i iz gornjeg pisma da njegove tvrdnje obično nisu inteligentne.

Pogledate:

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknazuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

DVA PISMA MINISTRIMA: ZAŠTO GOLDSTEIN MOŽE SLOBODNO LAGATI?

Subject:Re: ZAŠTO GOLDSTEIN MOŽE SLOBODNO LAGATI?

Date: Fri, 27 Mar 2026 11:13:35 +0100

From: Josip Pečarić <jopecaric@gmail.com>

To: ministar@mpudt.hr, kabinet.ministra@mvep.hr, kabinet@mzom.hr

Poštovana gospodo ministri,

Još nisam dobio odgovor na moj upit.

Znači li to da Goldstein slobodno može lagati, a vama je nezgodno to reći?

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

On 19/02/2026 09:23, Josip Pečarić wrote:

ZAŠTO GOLDSTEIN MOŽE SLOBODNO LAGATI?

(PISMO MINISTRIMA PRAVOSUĐA, ZNANOSTI I VANJSKIH POSLOVA)

Poštovana gospodo ministri,

Po najpoznatijoj svojoj laži DROBILICI u Jasenovcu dr. sc. Ivo Goldstein je dobio i ime Ivo Drobilica.

Poznato je što su o njegovim lažima pisali hrvatski povjesničari. Vidjeti knjigu o tome kako sam ga zaustavio u izboru za akademika:

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Zbog teksta koji sam iz te knjige prenio u knjigu o Puhovskom Ivo Drobilica me tužio sudu tako što je tvrdnje profesora Mrkocija pripisao meni.

Ivo Drobilica je dobio pravomoćno na Vrhovnom sudu, pa ću svoja ljudska prava morati poslije Ustavnog suda braniti i na Europskom sudu jer je moje pravo da sam odlučim kome ću vjerovati povjesničaru Mrkociju ili

'istoričaru' Goldsteinu. A smatram kao znanstvenik (dajem u prilogu i pismo akademika Dujelle o mom znanstvenom radu) da je ne može u RH kažnjavati netko zbog citiranja feljtona nekog povjesničara iz 2002.-2003. godine lažno pripisujući drugome i to mnogo godina kasnije. I uz to uz svedočenje nečije supruge i kćerke koje tvrde da je jadni Goldstein poslije toliko godina od objave feljtona o njegovoj knjizi murlikao i padao u nesvijest čitajući moju knjigu o Puhovskom u kojoj je prenijet tekst iz spomenute knjige o njegovom neizboru u HAZU.

U prethodnim pismima Ministru pravosuđa se nisam žalio na te presude već na činjenicu da su se sutkinje u svojoj presudi pridružile Ivi Drobilici u lažima, pa su tvrdile da je on akademik.

U glupavom odgovoru od Ministarstva tvrdili su da sam se ja žalio na presudu. Upozorio sam ih da sam ih samo upozorio da sutkinje nemaju pravo proglašavati akademikom bilo koga pa ni Iva Drobilicu.

Subject:Re: Fwd: Obavijest o dokumentu

Date: Mon, 22 Dec 2025 09:24:40 +0100

From: Josip Pečarić <jopecaric@gmail.com>

To: ministar@mpudt.hr

Nisam dobio odgovor pa sada pišem i ministrima znanosti (valjda bi to ministarstvo trebalo reagirati na to) i ministru vanjskih poslova je se radi o bivšem, a možda i budućem, veleposlaniku lažnom akademiku.

Ministarstva u RH moraju reagirati kada oni sami – ovaj put Ministarstvo pravosuđa - daje podršku u laganju preko onih kojima su nadležni.

Zato ću vam dati i jedan primjer kako bezočno laže Ivo Droblica.

Zašto?

Pa mene osuđuju zbog citiranja povjesničara, a on može bestramno lagati o meni.

Dakle, Ivo Droblica zlonamjerno laže u svojoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“, Zaprešić : Fraktura, 2023. na str. 238-239:

Matematičar Josip Pečarić (1948.) je član HAZU. U brojnim istupima koji nemaju nikakve veze s njegovom osnovnom strukom redovito ističe da je

"akademik". Rođeni Bokelj, diplomirao je i doktorirao u Beogradu, u tom je gradu postao univerzitetski profesor S obitelji 1987 preseljava se u Zagreb. Ostao je u kontaktu s Beogradom te 1991. godine, u danima kad s beogradskih ulica kreću tenkovi na Vukovar u tom istom gradu objavljuje knjigu o "jednačinama" - u hrvatskom prijevodu "jednadžbe" - (Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naučna knjiga, Beograd, 1991., suautor D. S. Mitrinović). Od početka devedesetih počeo je iskazivati politička stajališta i nekoć samozatajni profesor prometnuo se u ultradesničara. Počeo se i amaterski baviti poviješću, pri čemu su mu postulat i historiografske metode bili više smetnja negoli sredstvo.

DOŠAO SAM U ZAGREB KAO ASISTENT IZ FIZIKE (magistar elektrotehnike) JER NISAM USPIO DOBITI POZICIJU NASTAVNIKA IZ MATEMATIKE, U Zagreb sam došao s 102 rada i imao sam mnogo više radova od cijele katedre za matematiku na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Zato sam preskočivši zvanje docenta odmah izabran u zvanje izvanrednog profesora uz ispriku što zbog toga što nisam radio kao matematičar nisam odmah izabran u najviše zvanje redovitog profesora. Prije vremena sam i izabran za redovitog profesora.

A o mom radu u Beogradu napisao sam članak (dio tog članka dajem u Prilogu).

–Zapravo je zgodno da im moj 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda da preporuku za to. Naime, javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve što si tu napisao je potpuno tačno!!!

(...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tosić

<https://www.tjedno.hr/kad-te-ignorira-vlast-ignorira-vas-i-hrt/>

To pokazuje koliko je glupav i komentar o tome da sam nastavio suradnju s mojim kolegama u Beogradu.

Dr. sc. Josip Jurčević kaže da Goldsteina uopće ne treba smatrati znanstvenikom:

JURČEVIĆ ZA DIREKTNO: GOLDSTEINA NE TREBA SMATRATI ZNANSTVENIKOM, TOLIKO SE PUTA BLAMIRAO, OD DROBILICE DO DRUGIH IRACIONALNIH STAJALIŠTA

<https://direktno.hr/direkt/jurcevic-za-direktno-goldsteina-ne-treba-smatrati-znanstvenikom-toliko-se-puta-blamirao-od-drobilice-do-drugih-iracionalnih-stajalista-278357/>

Drobiličina znanost je politički aktivizam pa zato na primjer nije spomenuo, umjesto knjige iz 1991., knjigu:

D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and AM. Fink, *Classical and new Inequalities in Analysis*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1993.

Ono što vjerojatno smeta u toj knjizi Ivu Drobilici je to što smo su navedeni uz naša imena i imena sveučilišta i država:

D.S. Mitrinović, *University of Belgrade, Jugoslavija*;

J.E. Pečarić, *University of Zagreb, Croatia*.

Tada je prof. Mitrinović mogao imati probleme zbog toga, a spomenut ću iz teksta u Prilogu slijedeće:

"Nikada neću zaboraviti što mi je rekao 1987. godine kada sam se pripremao za preseljenje u Zagreb: 'Samo Ti idi u Hrvatsku. Tamo će Ti biti bolje!'"

Uvreda je i zbog mog bavljenja poviješću jer sam knjigu o Jasenovcu napisao 1998. na poziv ravnatelja HIP-a Zagreb i to više HIPO-u i njenom ravnatelju.

Zapravo to je veća uvreda pokojnom ravnatelju dr. sc. Mirku Valentiću i HIP-u.

Pogledajte na primjer moju novu knjigu:

NAJBOLJEG NE ŽELE U JUSP JASENOVAC / IGOR VUKIĆ, 2.

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2026/02/vukic-druga-knjiga-1-1.pdf>

Ili samo njen Uvodni dio:

<https://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/46944-knjiga-akademika-josip-pecaric-najboljeg-ne-zele-u-jusp-jasenovac-igor-vukic-2>

Poštovana gospodo ministri,

Na vama je da odlučite je li laž u RH nešto s čime se ova država ponosi?

Pokazuje li tako da RH nije daleko od Srbije za koju je njihov Otac Otadžbine rekao da im je laž najviše pomogla u povijest.

Dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Izvanjski član DANU

PRILOZI

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA DUJELLE

Subject: Re: MathSciNet

Date: Tue, 17 Feb 2026

From: Andrej Dujella

To: Josip Pečarić

CC: Andrej Dujella

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta listu matematičara s najviše radova,

pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik)

barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija,

ali nadam se da nije daleko od prave:

- 1864 Agarwal, Ravi P.
- 1646 O'Regan, Donal
- 1596 Srivastava, Hari Mohan
- 1574 Erdős, Pál
- 1471 Ballico, Edoardo
- 1392 Pečarić, Josip
- 1360 Dragomir, Sever Silvestru
- 1360 Shelah, Saharon
- 1278 Llibre, Jaume
- 1259 Argyros, Ioannis Konstantinos
- 1215 Godeaux, Lucien
- 1202 Cao, Jinde
- 1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
- 1093 Băleanu, Dumitru I.
- 1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
- 1007 Kim, Taekyun
- 1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

- Agarwal, Ravi P. (1836)
- O'Regan, Donal (1660)
- Srivastava, Hari Mohan (1509)
- Erdős, Pál (1448)
- Pečarić, Josip (1404)
- Ballico, Edoardo (1399)
- Dragomir, Sever Silvestru (1310)

Llibre, Jaume (1278)
Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
Băleanu, Dumitru I. (1241)
Cao, Jinde (1214)
Shelah, Saharon (1208)
Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno više radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema takvih).
I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!
Čestitam!

Pozdrav,
Duje

EKSKLUZIVNO: Akademik Pečarić – moj život u Beogradu

09/09/2015

Akademik Pečarić - ilustracija Kamenjar.com

KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-akademik-pecaric-moj-zivot-u-beogradu/>

KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU

Gospodin 2+2 iz Slobodne Dalmacije mi je tako lijepo objasnio kako sam ja još i nešto uradio u matematici dok sam surađivao s prof. Mitrinovićem

u Beogradu. Naravno, čak i malo dijete bi nešto potpuno drugo zaključilo već iz same činjenice da imam nekoliko puta više radova od prof. Mitrinovića, ali kako mogu srpska služinčad u RH i pomisliti da je moguće nešto drugo. Pa Hrvatska vojska je od Srpske u Domovinskom ratu, da parafraziram Slobodana Miloševića, napravila vojsku zečeva, a hrvatska služinčad još uvijek služi svojim gospodarima. Valjda i ne primjećuju da sada služe – zečevima.

Vratih se u Zagreb i pohvalih se kolegama kako sam postao „Osoba tjedna“. Kažu: Pa dosadni su više s Beogradom. Kada god Te napadnu, budale samo govore gdje si studirao i doktorirao.

A vidim da i drugi reaguju slično. Tako Marko Ljubić, slično mojim kolegama, u svojoj kolumni (7Dnevno, 04. 09. 2015.) kaže:

Pa se navodi danima da je Pečarić doktorirao u Beogradu, objavljivao u Beogradu, kako je bio dvojac rokerskoga značaja jugoslavenske matematike, čime ga se nastoji anatemizirati kao da je pobjegao iz doline gubavaca, pa sada širi zarazu Lijepom našom. Ne može čitatelj vjerovati svojim očima, da toliki apologeti svega istinski gubavog i ružnog u Beogradu, upravo ono svjetski vrijedno i relevantno u tom istom Beogradu koriste za diskreditaciju ljudi u današnjoj Hrvatskoj. Ako je nešto eksplicitni rasizam, to je Tanja Rudež. Navodna znanstvena novinarka višestruko je, kao i novinari Slobodne Dalmacije, ponovila da je akademik Pečarić radio i živio u Beogradu, doktorirao tamo i tamo objavio svoje prve radove, s očitom nakanom kompromitirati ga Beogradom, koji usput rečeno ima, po svjetskim mjerilima i danas (nažalost), bolje sveučilište od Zagreba. Da je to u svojoj kritici akademika Pečarića uradio neki deklarirani ustaša, čovjek bi to mogao držati normalnim i očekivanim, ali „znanstvena novinarka“ i deklarirana „antifašistkinja“ Rudež zapravo je time unijela potpuni kaos u medijsku i javnu scenu Hrvatske. Antifašisti raspiruju rasizam prema Beogradu.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/utorak-zasto-milanovic-ne-hapsi-pecarica-thompsona-828151>

Ali kada je već tako, zašto im ne bi pomogli. Ja sam već gospodinu 2+2 objasnio kako bi iole inteligentniji novinar pronašao knjigu Mladena Pavkovića *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006. gdje ima

puno toga. S obzirom da je tekst namjenjen prvenstveno onima koji su slični Gospodinu 2+2, proširit ću ono što se može naći u Pavkovićevoj knjizi, a i početi ću sa samim početcima moga školovanja.

Osnovno školovanje i gimnazija

(...)

Doktorat iz matematike

Profesor Tošić je podržao moju želju da poslije magistrature krenem u matematiku i sugerirao mi proučavanje Mitrinovićeve knjige. Kada sam izašao iz vojske, donio mi je doktorsku disertaciju Gradimira Milovanovića obranjenu na Elektronskom fakultetu u Nišu (Milovanović je danas redoviti član SANU). Vrlo brzo sam poopćio rezultate iz dva poglavlja te disertacije i s Milovanovićem objavio svoja prva dva znanstvena rada iz matematike. Objavljena su iste godine u Mitrinovićevom časopisu "Publikacije ETF-a (Beograd), ser. za mat. i fiz." koji je u to vrijeme bio veoma značajan časopis za oblast matematičkih nejednakosti.

Profesor Mitrinović me je tada pozvao da radim doktorat kod njega. Bio je u mirovini, pa je na Fakultetu bio u kabinetu zajedno sa svojim nasljednikom prof. dr. sc. Petrom Vasićem. Nije ga ni često bilo na fakultetu, pa sam mislio da komuniciram s njim preko profesora Vasića. (Tu je bio i docent dr. Ivan Lacković i profesor Janić.) Nisam znao da oni nisu u dobrim odnosima i da ta komunikacija uopće ne funkcioniše. Mitrinović nije ni znao što radim, pa je mentorstvo prepustio onome, koji je znao što time dobiva – profesoru Vasiću. Godine 1979. objavio sam devet radova, od čega šest u Publikacijama ETF-a. S profesorom Vasićem sam se dogovorio da početkom 1980. prijavim doktorat. Zajedno smo sastavili prijavu i predložili da, osim njega, ocjenu podobnosti da i profesor Mitrinović.

Ali čekalo me je iznenađenje. Došao sam kod njih u kabinet i profesor Mitrinović me je napao zbog loše prijave. Profesor Vasić – šuti. Kao da on nema ništa s time. Pobjesnio sam i u momentu kada sam htio uzvratiti, profesor Janić, koji je također bio nazočan, dao mi je znak da šutim. Teško je racionalno odgovoriti kada vam netko općenito prigovara. Čekao sam da kaže nešto konkretno. I dočekao sam. Mitrinović će meni:

- *Tvrdiš da ćeš u tezi raditi s Fuchsovom generalizacijom teoreme o majorizaciji. Pa što tu možeš uraditi, kada je Fuchs dao potrebne i dovoljne uvjete za težinsku verziju teorema o majorizaciji?*

- *To tvrdite Vi u Vašoj knjizi. Međutim, dokazao sam da to nije točno i napisao rad koji će biti objavljen u Rumunjskoj.*

- *Ima svakakvih dokaza.*

- *Točno, ali moj je provjeravao profesor Vasić.*

U stvari slagao sam bijesan što je Vasić prepustio svu silinu napada na mene, iako smo zajedno pisali moju prijavu doktorata. Mitrinović se okrene njemu:

- *Je li istina?*

- *Jest!* – slaže i Vasić. (Zapravo, Vasić je volio dobru kapljicu, pa baš nije sigurno je li on svjesno rekao neistinu.)

Profesor Janić, s kojim sam imao nekoliko zajedničkih radova, rekao mi je da je Lacković otišao kod Mitrinovića i tvrdio mu da sam ja ukrao neki njihov zajednički rad. Je li to istina ili je problem onih šest radova u Publikacijama (u broju za 1979. g. imao sam šest radova, što je odjeknulo među tamošnjim matematičarima) ili pak u tome što nisam napisao niti jedan rad zajedno s njim – ne znam. Uglavnom, slijedeća dva mjeseca zaobilazio sam njihov kabinet. Nije bilo ni teško jer je profesor Vasić češće bio u kavani preko puta fakulteta znakovita naziva "Domovina". Suludo je bilo imati problema s doktoratom, a profesor Peter Bullen iz Kanade mi javi kako je na Sveučilištu La Trobe u Melbourneu držao predavanja o nekim rezultatima iz moje disertacije. Svašta se kuhalo u ta dva mjeseca, kada sam – uvjeren da Mitrinović nije u kabinetu – pokucao na vrata. Ali u njemu je bio baš on. Pozvao me da uđem. U razgovoru je spomenuo kako nije on pisao onaj dio knjige u kome je grješka o kojoj sam govorio. Očito je pronašao originalan Fuchsov rad i provjerio moju tvrdnju. Osobno je napisao prijedlog za prihvaćanje disertacije u kome je napisao:

"Karakteristično je da je Pečarić došao do važnih i interesantnih rezultata za generalne nejednakosti koje su u svijetu obrađivali matematičari od ugleda."

Supotpisnik je bio Vasić, a predvidjeli su Lackovića kao trećeg člana komisije kome su, kao najmlađem, dali moj rukopis. I onda je počelo.

Lacković je napisao 141 primjedbu na 180 stranica mog rada u kojima je "pronašao" niz pogrešnih rezultata i čega sve ne. Napisao sam pristojan odgovor i dao ga Vasiću, a na svoj način sam mu i komentirao te "greške": *"Lacković je doktorirao na konveksnim funkcijama, treba napisati s prof. Mitrinovićem monografiju o njima, a ne razumije definiciju n-konveksnih funkcija."* (Tvrдио je da je moj rezultat pogriješan jer nije razumio tu definiciju.)

To se ubrzo počelo pričati po fakultetu. Malo po malo pritisak na njega je rastao i on je postajao fleksibilniji. Nije se ni meni isplatilo zaoštavanje odnosa pa sam odlučio disertaciju skratiti na slijedeći način: ono što mislim da je ponajbolje pokazat ću mu da sam u pravu, a ono manje vrijedno ću izbaciti tako da stekne dojam kako je bio u pravu, a ja ću to publicirati u radovima. Tako je on, zajedno sa mnom, otišao kod Vasića i rekao mu:

"Što se mene tiče, Pečarićeva teza je u redu."

Sâm sam otipkao tezu radeći dan i noć tako da je ona sada bila na 70 stranica i predao im je. Mitrinović ju je opet dao Lackoviću, a ovaj je opet uradio isto: napisao novih 40 primjedbi, sličnih onima prethodnima. I postigao što je želio – profesor Mitrinović se povukao iz komisije! Naravno, ovaj put sam odgovorio, ali s nizom otrovnih komentara. Kako sam doznao da moje prethodne odgovore Vasić nije ni dao Mitrinoviću, ovaj put sam mu posebno naglasio da mu ih obavezno da. I doista poslije izvjesnog vremena Mitrinović mi je rekao kako Lacković nije htio biti zlonamjeran u pisanju svojih primjedbi već je samo htio da teza bude što bolja. Jasno je bilo kako samo hoće da bude zamoljen da se vrati u Komisiju. Kada sam to rekao Vasiću on će:

"E nećemo ga vratiti već ćemo u Komisiju imenovati Boasa i Ky Fana."

Radilo se o najpoznatijim svjetskim matematičarima iz problematike. Boas je u tom momentu bio predsjednik AMS-a i glavni urednik časopisa Amer. Math. Monthly i J. Math. Anal. Appl.

Tako je umjesto završetka cijele priče došlo do daljnjeg zaoštavanja. Lacković je počeo seriju predavanja protiv mojih radova na Fakultetu. Na prvom je krenuo s napadom na dva rada – jedan zajednički s profesorom Janićem, a drugi moj. Bilo je nazočno puno ljudi i njegovih studenata s ETF-a. Najavio je velike pogreške u radovima, a radilo se o sitnicama koje

je prikazao kao velike pogreške i moje neznanje. Tako je na moj odgovor da je to nešto što se podrazumijeva pa sam u stvari radio isto ono što i profesor Mitrinović u svojoj knjizi on komentirao, iskoristivši činjenicu da Mitrinović nije bio nazočan:

"Kada bi to bilo istina, ja bih mu to ozbiljno zamjerio."

Bila je to njegova velika pobjeda, a Vasić više nije htio biti nazočan niti na jednom predavanju – bilo Lackovićevu, bilo momemu. Odlučio sam u svom odgovoru pokazati kako takvih stvari koje se podrazumijevaju ima u mnogim matematičkim tekstovima i odlučio sam da to pokažem na primjeru Lackovićeve teze. I doista sam našao niz takvih primjera, ali i pravih grješaka. Jedna je bila nevjerovatna. Svojevremeno je upravo s Vasićem objavio poopćenje Hadamardovih nejednakosti i u tezi nađem kako ih je rumunjski matematičar Lupas upozorio na nepreciznu formulaciju same tvrdnje (zgodna formulacija za tešku pogrešku, zar ne?), a on će u tezi dati ispravnu formulaciju. Provjerio sam i ustanovio da je ponovo pogriješio! Na žalost, na mom predavanju je bilo samo nekoliko matematičara s ETF-a i nekoliko s PMF-a, ali poslije mog predavanje profesor Tasković mi je rekao:

"Dosta si mu pokazao!"

(Tasković je kao profesor Matematičkog fakulteta u Beogradu napisao udžbenik „Nelinearna funkcionalna analiza“. Drugi dio „Globalna konveksna analiza“, Beograd 2001., ima preko 1000 stranica, citira me 50-ak puta.)

Ali slijedilo je drugo njegovo predavanje. Kada sam s njim dogovarao termin za moj odgovor on će meni:

- *Kolega, ako budete ponovo govorili o grješkama u mojoj disertaciji, ni ja ni nitko drugi neće vam doći na predavanje.*

- *Kolega Lackoviću, doista ima još toga u Vašoj tezi, ali vi ste na svom predavanju izrekli toliko gluposti, da ću se ovaj put zadovoljiti samo s njima.*

I nitko se osim njega nije pojavio, pa predavanje nisam ni održao.

Održano je još nekoliko sličnih predavanja.

U to vrijeme stigla su mišljena iz SAD-a. Boas će o tezi napisati:

„Započeo bih sa sljedećim: smatram da bi Pečarićeva teza bila prihvatljiva na svakom američkom sveučilištu, i bolja je od većine teza koje sam vidio.

Pečarić je, u prvom redu, sistematizirao veliki dio materijala koji se pojavio tijekom godina i koji je postao poprilično kaotičan. Ova je sinteza vrijedna sama po sebi.

Drugo, Pečarić je pokazao veliku ingenioznost pronalazeći jednostavnije dokaze nekih nejednakosti i prikladne generalizacije drugih. Tako je postigao bolje razumijevanje mnogih nejednakosti. Također, uspio je ujediniti neke nejednakosti koje su se isprva činile potpuno nepovezanima. I na kraju, mnogobrojni su njegovi originalni doprinosi ovom polju.“

A Ky Fan će završiti svoj report ovako:

„Smatram da je ova teza gospodina Pečarića znatan doprinos teoriji konveksnih funkcija.

Uživao sam čitajući ovaj materijal, i željno iščekujem tiskanje ove teze.“

Međutim, oni su trebali potpisati i zajedničku ocjenu Komisije u kojoj su pored njih, prof. Vasića bili i profesor Adamović, u tom momentu dekan na matematici PMF-a i profesor Đorđević, šef katedre za matematiku Elektronskog fakulteta u Nišu. Ky Fan ga je dobio na vrijeme i obavijestio Vasića da će uskoro biti u Europi, pa da bi mogao doći u Beograd. Međutim, pismo Boasu je putovalo pola godine, pa se s obranom odužilo, tj. kada je Vasić shvatio da se pismo zagubilo umjesto Boasova potpisa priložio je njegovo pismo.

Lacković je napisao prigovor na njihov referat, a Komisija ga je pozvala da javno iznese svoje primjedbe. Počeo je tako što je tražio da mu ja ne odgovaram jer je on pisao prigovor na izvješće Komisije, ali Komisija je znala da je bolje da mu odgovorim ja. I odgovorio sam. Ukazao sam na cijeli niz matematičkih bedastoća (na primjer ponovio je i one s drugog predavanja), a u jednom momentu sam ponovio što je on rekao i pitao ga:

- Jeste li to tvrdili?

- Jesam!

- Pa to je obična glupost. Evo Vam kreda i dokažite to.

- Pa to je lako – reče i krene pisati. Napisao je jedan red i stane. Valjda je shvatio da to što tvrdi nije točno. Poslao sam ga u klupu riječima:

- *Kolega Lackoviću, matematika Vam se ne čita kao književnost. Uvijek morate imati olovku u ruci i provjeriti ono što mislite da vrijedi.*

Posebno mi je bila zanimljivo reagiranje profesora (kasnije i akademika) Cvetkovića. Naime, kada sam jednostavnim primjerima pokazao ništavnost Lackovićeve tvrdnje kako moje poboljšanje Levinsonove nejednasti zapravo nije nikakvo poboljšanje, Cvetković se uhvatio rukama za glavu.

Lacković je bio potpuno ismijan, ali ostalo je glasovanje na Vijeću. Kvorum je bio "tanak", a njegovi su svi došli. Ipak sam "prošao".

Čuo sam i komentar Vasićeve "podrške": Jedan profesor je rekao da bi glasovao protiv da je Vasić rekao i jednu jedinu riječ jer moj rad nije branio ni na prethodnim raspravama. Srećom nije ni tada. Sam se izborio za nj. Tezu sam obranio pred domaćim dijelom Komisije.

Lackoviću se teško mirio s porazom. Na Institutu za matematiku, gdje su uglavnom dolazili njegove kolege s PMF-a prijavio je ponovno svoje primjedbe o Janićevom i mom radu, ali i o jednom radu G. Milovanovića i I. Milovanovića (radilo se o očitj tiskarskoj pogriješi što je bilo očito iz njihova dokaza ali on je formulirao kontraprimjer). Počeo je tvrdnjom kako se u posljednje vrijeme pojavio niz loših radova iz matematike pa se eto on bori protiv toga. Bio sam nazočan, ali jednostavno nisu mi ni dozvolili da dođem pošteno do riječi. Jasno mi je bilo da moram odgovoriti i njemu i njima i to tako da sam zakažem svoje predavanje. Pripremio sam odgovor na njegovo predavanje, ali odlučio sam se na mnogo efektivnije predavanje o njegovim rezultatima koje sam naslovio: "O putovima (i stranputicama) u generaliziranju Hadamardovih nejednakosti". Dao sam i sažetak:

"U saopćenju će biti dano niz primjedbi na neke generalizacije Hadamardovih nejednakosti za konveksne funkcije. Na primjer, bit će dani kontraprimjeri za više rezultata dobivenih u doktorskoj disertaciji I. B. Lackovića obranjenj u Nišu na Elektronskom fakultetu."

Počeo sam sa svojim slaganjem s njegovom tvrdnjom o pojavi loših radova u matematici i nastavio:

-Ja ću na ovom predavanju pokazati da se to počelo događati upravo s radovima kolege Lackovića!

Tako je počelo moje dvosatno izjvljavanje na njegovim rezultatima. Naravno, izjvljavanje i po svima njima, jer mi nisu na njegovom predavanju dopustili pošteno ni odgovoriti na tvrdnje njihovog kolege i bivšeg učenika. Jedan mi je rekao da su oni očekivali moj odgovor na Lackovićeve primjedbe.

- Ovo je znanstveni seminar na kome se može prijaviti što god želite, ali ja imam spremljeno i to predavanje. Mogu ga odmah održati ako želite.

Nisu htjeli. Veliki Lackovićev prijatelj profesor Kečkić, koji je umjesto njega i održao jedno predavanje - napad na moj rad, također mi je nešto potihog prigovorio dok sam prolazio pored njega. Uzvratio sam mu na isti način:

- Ako hoćete mogu pokazati da je netočan i onaj Vaš rezultat koji ste objavili u Mat. Balkanici.

- Možete ako želite.

- Ma nema potrebe da to svi znaju.

- Vidim da uživete u ovome.

- Od Vas sam naučio.

Građevinski fakultet

Poslije ETF-a i Instituta "rat" se nastavio na Građevinskom fakultetu, na koji sam prešao iz Instituta i zaposlio se kao asistent iz fizike. Već sam imao radove iz matematike i na Katedri za fiziku su podržavali moj znanstveni put. Kada sam doktorirao na Katedri za matematiku nisu željeli raspisati natječaj za moje unaprjeđenje. U stvari, jedan njihov asistent je, zbog toga što se moja obrana odužila, doktorirao prije mene, pa mu se nisam želio javiti na natječaj. Morao sam čekati kada će slijedeći njihov asistent doktorirati. Uradio sam još nešto. Povezao sam se s kolegom Radojkovićem s hidro odsjeka i s njim razvio metodu graničnih elemenata. Moje rješenje primjene te metode za određivanje najpovoljnijeg položaja bunara znatno je olakšalo taj problem, a veliko je bilo njihovo zadovoljstvo kada se isti metoda primijenio kod podzemnih zavjesa. Radojković je zbog tih rezultata postao član organizacijskih odbora svjetskih kongresa iz tog područja. Tako sam osigurao potporu ponajboljih ljudi s Građevinskog fakulteta. Pokazao sam im da od mene i oni mogu imati koristi, a ovi drugi

matematičari nisu mogli uraditi dovoljno ni za sebe u svojim oblastima, a kamoli tako nešto.

Slijedeće 1983. g. doktorirao je ponajbolji matematičar s Katedre za matematiku GF-a Dragan Janković, pa sam mogao očekivati natječaj koji je namjenjen njemu.

Mislim da sam negdje 1984. ako ne i prije počeo nazirati pojavu tzv. "antibirokratske" revolucije. Teško je bilo sve prešutjeti. Tako su na nekom sastanku govorili o političkim prilikama i konstatirali kako mogu otvoreno govoriti „jer smo ionako svi Srbi ili Crnogorci“. Bilo je dosta Hrvata tamo (za neke sam doznao tek nakon Domovinskog rata), i uglednih profesora. Svi su šutjeli, pa sam ja dobacio:

-S jednim izuzetkom, molim!

Kako je to bilo vrijeme kada se velikosrpski fašizam stvarao kroz napade na Albance i navodne ugroženosti Srba na Kosovu, oni koji su se protivili mom izboru iskoristili su to što nisam eksplicitan – pa su počeli pričati po Fakultetu kako san ja Albanac.

Prvo mi je to rekao prof. Borelli (potomak plemenite zadarske obitelji), a potom na ulici Ankicu i mene je sreo prof. Ernest Stipanić i to ponovio. Postalo nam je jasno da je jedino rješenje, s obzirom da nisam želio ići vani, odlazak u Hrvatsku. Međutim, stan me je obvezao biti na Građevinskom fakultetu do 1987. godine. Morao sam se ponašati kao da želim ostati tamo.

Prof. Stipanić kao matematičar i Hrvat, bio je na mojoj strani. Ali svoju potporu usudio se iskazivati samo u osobnim kontaktima s drugim kolegama na Fakultetu. Bio je veoma ugledan profesor tamo, ali i Hrvat. A to nikada baš i nije bilo lako biti tamo. Prof. Mitrinović mi je kasnije ispričao kako Stipanić nije ni mogao doktorirati u Beogradu, već je to učinio u Zagrebu. Predsjednik komisije za Stipanićev izbor za docenta bio je upravo prof. Mitrinović. Napisao je prijedlog za izbor. Jedan od supotpisnika mu je potpisao uz riječi:

-Potpisujem samo zato što si Ti napisao prijedlog. Inače, nikada ovom katoliku ne bih potpisao!

Uzged budi rečeno ovo KATOLIK bilo je HRVAT. Prof. Stipanić je bio komunist, za vrijeme rata i logoraš (otok Mamula)!

Da, na priče o mom Albanstvu upozorio me je kasnije i moj suradnik prof. Radojković. Rekao sam mu, zbog tamošnjih primitivnih napadaja na Albance:

-Ja bih bio ponosan da sam Albanac, jer su mnoge od uglednih bokeljskih obitelji albanskog podrijetla, ali samo sam Hrvat!

Prof. Borelli i članovi njegove obitelji su posebna priča. Diplomirao sam kod njegova brata koji je bio profesor iz Atomske fizike na ETF-u, a supruga mu je bila knjižničarka u Zavodu za fiziku. Ona mi je maksimalno izlazila u susret s udžbenicima tijekom studiranja, a i kasnije. Kada je čula da odlazimo u Zagreb ispričala mi je jednu doista zanimljivu priču:

Treći brat je svojevremeno otišao s obitelji živjeti u Zadar. Poslije izvjesnog vremena su se vratili. Upisali su kćer u školu. Kada su drugi učenici doznali da je došla iz Hrvatske, počeli su je maltretirati na razne načine. Nije bio problem u jeziku, jer je ona veći dio života provela u Beogradu. Na nju je sve to strašno djelovalo, pa su je odveli psihijatru, koji im je dao spasonosno rješenje: Upišite je u drugu školu i neka tamo uopće ne spominje Zadar i Hrvatsku. I to je pomoglo! Prof. Borellija sam zadnji put vidio u Zagrebu poslije rata. Rekao mi je:

-Znaš li Ti da sam ja postao Hrvat tek s navršenih sedamdeset i više godina života, mada sam jedno vrijeme i radio u Zagrebu i dopisni sam član HAZU. Naime, kao i obično ljetovao sam u Zadru i one godine kada su Srbi na Kosovu imali onaj svoj velikosrpski miting. Ali kada sam se vratio u Beograd, i vidio kakve se sve laži tamo govore o tome – POSTADOH I JA HRVAT.

Suradnja s profesorom Mitrinovićem

S druge strane, došlo je do velike suradnje s profesorom Mitrinovićem. Naime, jedan kolega iz Austrije me je zamolio da mu prenesem jednu poruku. Učinio sam to telefonom, ali na moje veliko iznenađenje Mitrinović je tražio da dođem kod njega doma. Došao sam i on mi je ponudio da s njim radim monografiju iz geometrijskih nejednakosti. Rekao sam mu da se njima nisam bavio, ali on je tvrdio da ću to dobro uraditi. Dao mi je neki materijal pa sam mu trebao javiti što sam odlučio. Kako

uskладiti odnose između toga da on i Vasić nisu u dobrim odnosima? Janiću je Vasić bio kum, ali mi je savjetovao:

"Drži se profesora Mitrinovića. On će uraditi nešto dobro i za Tebe, a Vasić misli samo na sebe."

Počeli smo raditi na toj monografiji, a uz to smo počeli objavljivati i zajedničke radove. Uskoro smo postali tako bliski da sam – bez najave – mogao doći kod njega u svako doba dana. Koliko sam ga samo puta prekinuo dok je ručao.

Ta suradnja pokazala se veoma važnom i za moj kasniji odlazak u Zagreb. Naime, u rad na monografiji uključili smo veliki broj stručnjaka kojima smo slali pojedine djelove knjige. Njihove komentare bi uvrstili u knjigu. Jednom je Mitrinović spomenuo profesora Volenca iz Zagreba, pa smo kolegi Volencu poslali upit oko sličnog sudjelovanja u radu na našoj knjizi. Dugo nije bilo odgovora. I onda stiže pismo u kojemu nam je Volenec poslao popis od 800 referenci koje nam mogu koristiti u radu na knjizi. Danima je morao raditi na tome. Odmah smo se dogovorili da ga uključimo u rad tako da proširimo knjigu i s poglavljem o simpleksima kojega bi napravio Volenec. To se pokazalo sjajnim rješenjem jer se kasnije u znanstvenim časopisima knjiga najviše citirala upravo zbog tog dijela.

Javio sam se na natječaj Draganu Jankoviću, ali i na natječaj na ETF-u kolegama Vlajku Kociću i Milošu Labanu. Kocić je tada imao 25 radova, a Laban samo 5 pa je bilo jasno da sam se javio na njegovo mjesto. Zašto sam se uopće javio na taj natječaj? U stvari jedan Labanov rad je bio poopćenje jednog mog rada. Kada se taj rad pojavio (i on i Kocić su objavljivali samo u beogradskim časopisima) shvatio sam da je jedno od Lackovićevih predavanja – napada na moje rezultate – bio taj njegov rad, što je inače priglupo – ne možete umanjivati nečiji rad samo zato što znate poopćenje koje se na kraju i tiska. Pozvao sam Labana i pokazao mu kako se i njegovo poopćenje može dalje poopćiti i predložio mu da na tome radimo zajedno s prof. Janićem (bio je u jako lošim odnosima s Janjićem, pa će tako moći izglatiti tu situaciju). Prihvatio je. Međutim, kasnije sam doznao kako je u Matematičkom institutu pričao protiv mene, pa sam mu se javio na natječaj.

Dana 18. srpnja 1985. profesor Mitrinović mi je napisao:

"Cvetković je bio kod mene i rekao mi je da su na E. F. dali prijedlog za Kocića i Labana iz kadrovskih razloga, jer E. F. nema mjesta za novog. Cvetković je pun hvala za Tebe. Kazao je Komisiji: 'Pečarić je za 18 mjeseci objavio 36 radova u inozemstvu, a mi svi zajedno to nismo učinili. To je svojevrsan fenomen.' On se nada i to im je kazao da će ovaj izbor doći do tiska. Borit ćemo se. Mislim i ja."

Radi se o Dragošu Cvetkoviću o čijem hvatanju glave rukama sam već pisao. On je jedan od onih koji su završili ETF. Bio je i prvi takav koji je kasnije postao akademik SANU (moj suradnik Milovanović je drugi). Nije me to iznenadilo. Jasan mi je bio i zaključak, jer po tadašnjim zakonima kada bi primili mene, Laban bi ostao na mjestu asistenta ETF-a, dakle imali bi čovjeka više. Iako su po zakonu morali rangirati kandidate oni su, na Cvetkovićevo inzistiranje, to i napisali u zaključku referata:

"Na osnovu izloženog i na osnovu kadrovskog plana i potreba Elektrotehničkog fakulteta predlažemo ..."

Napisao sam prigovor na njihov referat. Mitrinović mi je pričao kako mu je jedan kolega s ETF-a rekao kako sam sigurno našao najbolje odvjetnike u Beogradu kad sam imao takav prigovor, na što mu je Mitrinović rekao:

- Ne, to Vam je pisao Pečarić. Znete on Vam je matematičar, pa mu za to i ne treba odvjetnik.

U stvari, odvjetnici ne bi mogli ni napisati takav prigovor, jer je u njemu pored povreda zakona bilo riječi i o matematici. Laban me je jednom napao. Tvrdio mi je kako su njegovi uvijek bili u vlasti i da će učiniti sve da mi djeca imaju problema u školi, a njegov tata – umirovljeni profesor Medicinskog fakulteta, učinit će da opet dobijem TBC. Narugao sam mu se:

- Hoće li mi staviti bacile TBC-a u Coca-colu?

Kada sam odlazio iz Beograda ispričao sam nekim poznanicima tu priču i konstatirao kako će im takvi ljudi vladati državom. Pogriješio sam u onom "takvim", jer je Laban dogurao i do ministra u Miloševićevoj vladi. Inače je bio poznat i po napadom na Jugoslavensku enciklopediju i po zahtjevu da Hrvatska plati Srbiji odštetu zbog NDH.

Izbor na Građevinskom fakultetu

Ali, izbor na Građevinskom fakultetu pretvorio se u pravi rat. Referenti izvanredni profesori Milomir Trifunović i Vladimir Mičić s Građevinskog fakulteta i docenti Miroslav Ašić i Vladimir Janković s PMF-a dali su negativno mišljenje o mom radu. Bilo je tu svega i svačega, a išli su dotle da su čak tvrdili da mi je jedan rad pogrešan, a u stvari su lažno ili iz neznanja konveksnu funkciju proglasili konkavnom i "našli" kontra-primjer. Poznati profesor mehanike s Građevinskog fakulteta Vlatko Brčić izdvojio je svoje mišljenje dajući pozitivno mišljenje o svim kandidatima. Na negativno mišljenje stiglo niz reagiranja. Reagirali su redoviti profesori Mitrinović, Vasić, S. Vukadinović (Saobraćajni fakultet Beograd) i Janić D. Adamović (PMF Beograd), R. Đorđević (Elektronski fakultet, Niš), izvanredni profesor G. Milovanović (Elektronski fakultet, Niš – danas srpski akademik), kao i docenti s hidro odsjeka GF-a M. Radojković i Č. Maksimović.

Tako je Mitrinović upozorio:

"Pečarićevi radovi prije tiskanja prošli su kroz uobičajenu kritiku. Za 79 znanstvenih radova iz matematike, koje su referenti prikazali, imao je barem 79 recenzenata (u inozemstvu se određuje barem po 2). Svaki rad se prikazuje u tri referativna časopisa. Dakle, najmanje 250 recenzenata je ocjenjivalo Pečarićeve znanstvene doprinose. Valja naglasiti da nijednom radu u referativnim časopisima nije stavljena nikakva zamjerka. Što više, u recenzijama mogu se naći epiteti: 'elegantni rezultati', 'kratki dokazi', 'fascinantna nejednakost', 'ingeniozan identitet'."

Đorđević i Milovanović između ostalog napisali su:

*"Očigledno referenti su se trudili da opovrgnu neke od rezultata do kojih je Pečarić došao. Pri tome su pribjegli poznatom metodu nalaženja kontraprimjera. Međutim, njihova je grješka, koje vjerojatno ni danas nisu svjesni, u tome što su pronašli pogriješan kontraprimjer. Tako, na primjer, u pokušajima da opovrgnu Pečarićeve rezultate iz rada 62, objavljenog u američkom časopisu *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, na prijedlog poznatog znanstvenika profesora Ky Fana sa Sveučilišta Santa Barbara u Kaliforniji navode kontraprimjer koji je pogriješan, jer pretpostavke o funkciji f ne zadovoljavaju uvjete teorema koje je Pečarić dokazao i koje su točne."*

Adamovićev prigovor je dan na 15 stranica. On navodi i imena prikazivača koji su u referativnim časopisima govorili ono što spominje Mitrinović, i upozorava: "*Profesor P. Bullen (Kanada) držao je u Australiji predavanja o nekim Pečarićevim rezultatima*", a ove i niz drugih takvi "*činjenica referenti su propustili spomenuti*".

U tim prigovorima dan je i nepotpuni popis od 14 matematičara koji su profesori matematike na sveučilištima u Zagrebu, Waterloo, Beogradu, Nišu, Skopju i Mostaru, a koji nisu diplomirali matematiku.

Naravno, potporu negativnom mišljenju dao je očekivano Lacković, ali i Institut za matematiku PMF-a koji je izrazio svoje protivljenje izboru kandidata koji nisu diplomirali matematiku. Njima spomenuta imena (Blanuša, Devidé, Zelenko, Palman, Ugrin-Šparac, Đoković, Tošić, Cvetković, Slavić, Simić, Milovanović, Stanković, Lazov i Mesihović) nisu ni trebali biti profesori matematike.

Trifunović, Mičić, Ašić i Janković su odgovorili svojim oponentima pa su tvrdili i slijedeće po onom Ćosićevom: Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti:

"Čudno je i veoma indikativno da profesori Mitrinović, Vasić, Janić, Đorđević, Milovanović, bivši ili sadašnji profesori Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu i Elektronskog fakulteta u Nišu, i njihovi suradnici, profesori Adamović i Vukadinović, koji su svi, nesumnjivo, u toku sa zbivanjima na Elektrotehničkom fakultetu, nisu našli za potrebno da u bilo kom vidu ospore zaključnu ocjenu komisije za izbor dva docenta za Matematiku na tom fakultetu; na tom je konkursu sudjelovao i dr. Josip Pečarić, a komisija je dala mišljenje da on ne ispunjava uvjete za izbor u zvanje docenta za Matematiku na EF."

S GF-a je zatražena potvrda tog navoda, a dekan ETF-a Gojko Muždeka odgovara:

"Iz tog izvješća se vidi da nije dano nikakvo negativno mišljenje za kandidata J.E. Pečarića, naprotiv, veoma pozitivno se govori o njegovoj plodnoj znanstvenoj aktivnosti, naročito posljednjih godina."

Kako je postojao prigovor što nemam iskustva u nastavnom radu iz matematike 10. siječnja 1986. god. poslao sam dopis dekanu GF-a da na UNESCO-ovom postdiplomskom studiju u Novom Sadu držim predavanja

iz Uvoda u linearnu algebru. Na sjednici Zbora nastavnika i suradnika GF-a održanog 5. ožujka 1986. za moj izbor glasovalo je 56 nastavnika i suradnika, za Jankovića 20, a suzdržanih je bilo 37. Za jedan glas nisam bio izabran. Pokušalo se na Savjetu fakulteta to ipak učiniti, ali bez uspjeha. Janković je otišao u SAD (gdje je ostvario uspješnu karijeru). Postupak je vraćen Zboru nastavnika i suradnika. Kako su Trifunović i Mičić ponovili svoju laž o izvješću s ETF-a, kolega Radojković je na novoj sjednici pročitao to izvješće i pokazao kako doista ne govore istinu. Očekivao se moj siguran izbor, ali – vjerovali ili ne - dobio sam manje glasova nego prvi put!

Na samim sjednicama nisam mogao reagirati jer na njima nisam bio nazočan zbog toga što se raspravljalo o meni. Ali što mislim o mojim oponentima s Katedre za matematiku GF-a rekao sam kada je bio natječaj za izbor asistenta na kome se javio ing. Radomir Stanković, magistar primijenjene matematike, koji je do tog momenta uspio i doktorirati. Svoj govor sam završio riječima:

"Da bi se neki talentirani matematičar, student ili inženjer građevine usmjerio na znanstveno-istraživački rad u Matematici mislim da mora biti ispunjen barem jedan od slijedeća dva uvjeta:

I. Mora postojati sličan primjer na samom fakultetu.

II. Među nastavnicima mora postojati i veoma kreativnih znanstvenika.

Ti uvjeti kod nas nisu ispunjeni, a upravo ih ispunjava spomenuti kandidat ing. Stanković, sada već doktor matematičkih znanosti. Raspitivao sam se o njemu kod prof. Đure Kurepe, koji mu je bio u Komisiji za doktorat, i on kaže da se radi o izuzetnom matematičaru.

Dakle, netko tko je: po profesoru Kurepi izuzetan matematičar, tko ima tiskanu monografiju, tko ima više znanstvenih radova od cijele naše Katedre za matematiku, ne ispunjava uvjete ni za asistenta na našem fakultetu!"

Vjerovali ili ne – matematičari s GF-a bili su ljuti na mene. A rekao sam istinu!

Bilo je više interesantnih i značajnih događaja tijekom moje suradnje s profesorom Mitrinovićem.

Na Mitrinovićeov nagovor napisao sam knjigu o konveksnim funkcijama koju je tiskao u seriji koju je on uređivao.

Također, mi je sugerirao da napravimo s profesorom Bullenom englesku verziju knjige o sredinama koju su svojevremeno na srpskom objavili on, Vasić i Bullen. Autori smo trebali biti on, Bullen i ja. Želio sam izgladiti njegove odnose s Vasićem i rekao da bi, s obzirom da je bio koautor prve knjige, bilo dobro da i on radi na njoj s nama. Mitrinović je popustio mojim uvjerenjima i pozvao ga na dogovor. Sutradan mi je rekao da se Vasić protivi tome da i ja budem koautor. Rekao sam mu da u tom slučaju ne računaju na moju pomoć. Poslije izvjesnog vremena zamolio me je da mu dam svoj prilog od nekih stotinjak stranica, a oni će ga objaviti kao prilog knjizi s mojim imenom. Kada je Bullen dobio taj rukopis zamolio me je da to ipak uvrste u odgovarajuće dijelove knjige. Tako su mi se na kraju samo zahvalili u predgovoru knjige.

Od zgodnih događaja s prof. Mitrinovićem iz mojih beogradskih dana treba posebno spomenuti njegov nastup u Matematičkom institutu koji su u Beogradu radili s značajnim profesorima na kraju karijere. Ti razgovori su i snimani.

Na upit o njegovim doktorima, Mitrinović je napravio i svoju rang listu (bio je mentor za preko 30 doktorskih disertacija na sveučilištima u Skoplju, Beogradu, Nišu, Prištini, Kragujevcu i Sarajevu). Iako sam bio asistent (iz fizike) na toj listi, a i nisam bio njegov doktorand, bio sam četvrti (poslije Đokovića, Vasića i Milovanovića) na toj listi uz nevjerovatan komentar:

-Pečarić bi bio uspješan bilo čime da se bavi u životu.

Dugo sam se šalio na račun tih njegovih riječi jer je *mene Bog stvorio samo za matematiku i ništa više* dok me mnogo kasnije moja doktorandica, danas profesorica Aleksandra Čizmešija nije „spustila na zemlju:

-Profesore, pa nemojte pretjerivati. A svi ovi tekstovi iz novina, časopisa...

S Mitrinovićem sam nastavio suradnju. O našim knjigama u referativnim žurnalima objavljen je čitav niz izvrsnih prikaza, često s tvrdnjom kako je knjiga nastala kao *rezultat suradnje dva velika imena u "teoriji nejednakosti"* A o prvoj knjizi o geometrijskim nejednakostima koja se

pojavila 1989. godine. Professor D. Pedoe je u čuvenom matematičkom časopisu Amer. Math. Monthly objavio cijeli članak (July-August, 1991). Vasić se pobunio što u mojim knjigama s Mitrinovićem nije i on koautor. Telefonom me nazvao i najavio odlazak kod Mitrinovića zbog toga. Napisao sam mu pismo u kome sam opisao sve što se događalo oko mene u Beogradu uključujući njegovu ulogu oko mog koautorstva u knjizi sa sredinama. Nije otišao na taj zakazani sastanak!

Prije smrti Mitrinović je pokušao organizirati da sve materijale koje je za života sakupljao pošalje meni u Zagreb. Nije uspio. Umro je 1995. Godine. U Nišu je Gradimir Milovanović organizirao konferenciju posvećenu njemu. Pozvao me je. Poslao sam tekst o Mitrinovićevom i mom zajedničkom radu u matematici koji sam završio ovako (kako bi rekla gđa Rudež: „priznao sam“):

"Nikada neću zaboraviti što mi je rekao 1987. godine kada sam se pripremao za preseljenje u Zagreb: 'Samo Ti idi u Hrvatsku. Tamo će Ti biti bolje!'"

Tekst nije tiskan u Zborniku s te konferencije. Ali ovaj završetak jeste tiskan, ali na drgome mjestu. Naime, kada su časopisu Banach J. Math. Analysis odlučili jedan broj posvetiti meni zbog mojih zasluga u matematici tako što su pozvali više poznatih svjetskih imena iz moje problematike da objave svoje radove s posvetom meni, napravili su i intervju sa mnom. U tom intervjuu sam dao te riječi profesora Mitrinovića. Bitnu informaciju, kako je zbog mojih zasluga u matematici, posvećen taj broj časopisa novinarki Tanji Rudež nije bio važan. A riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170), a koji koristi gđa Rudež, objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249.

Odlazak

Tijekom ljeta 1986. nazvao me je Mitrinović u Kotor da mi kaže da je u "Politici" (!) objavljen natječaj za Sveučilište u Rijeci. Javio sam se na natječaj i dogovorio da počnem raditi kao predavač, dok mi ne istekne potrebnih deset godina na GF-u zbog stana, a da u tom periodu oni pokrenu sve što treba za moj izbor. Poslije izvjesnog vremena, mimo dogovora,

javili su mi da se nisam mogao natjecati za nastavno zvanje, jer nisam imao izbor u znanstveno zvanje.

Preko profesora Volenca, koji je bio iznenađen odgovorom iz Rijeke, pokrenuo sam taj izbor u Zagrebu i ubrzo dobio zvanje višeg znanstvenog istraživača. Volenec je počeo tražiti mjesto za mene na zagrebačkim fakultetima i ubrzo je pokrenut moj izbor za izvanrednog profesora na tekstilnom odjelu tadašnjeg Tehnološkog fakulteta.

Godine 1987. Behdžet Mesihović je branio svoj doktorat u Sarajevu. Zvanično mentor mu je bio Mitrinović, ali u stvarnosti sam to bio ja. I to još od vremena kada sam imao probleme sa svojim doktoratom. Zahvaljujući izboru u znanstveno zvanje bio sam mu u komisiji na obrani teze.

Tada je pokrenut i izbor za novog doktora s Katedre za matematiku GF-a. Naime, na natječaj raspisan za kolegu Jankovića meni je nedostajao jedan glas i nitko nije primljen, pa sam morao čekati kada će opet netko od asistenata s Katedre za matematiku GF-a doktorirati, da bih se javio na natječaj koji bi Katedra morala tražiti. Javio sam se za mjesto izvanrednog profesora (nisu znali da je u tijeku moj izbor za to zvanje u Zagrebu). Kada je to čuo profesor Mičić, koji je bio izvanredni profesor, javio se na isti natječaj za redovitog profesora. Bio je uvjeren da će komisija biti sastavljena od njegovih profesora iz Beograda i da će biti izabran. Međutim, na Fakultetu su odlučili da komisija bude sastavljena od po jednog akademika iz svih centara bivše države. Jasno mu je bilo da žele izabrati mene, jer u tom slučaju nema nikakvih izgleda, pa je zahtijevao poništenje natječaja. Na Zboru nastavnika i suradnika GF-a za taj njegov prijedlog glasovalo je samo njih četvoro. Ni svi članovi Katedre, kojoj je bio šef, nisu mu dali svoj glas. Ubrzo smo se preselili u Zagreb.

Još neke napomene

Doista, ima jedna zajednička crta od osnovnoškolskih klupa do akademika – bio sam prepušten sam sebi. U osnovnoj školi i u obitelji su se iznenadili što sam bio odličan učenik. Fakultet sam završio kao prvi u generaciji iako sam bio 400 dana u bolnici. Doktorirao sam bez stvarne pomoći mentora. Dapače, on je imao više koristi od suradnje sa mnom. Naime, u Srbiji je

postojao jedan matematički projekt. Bodovano je ono što ste objavljivali. Na kraju petogodišnjeg projekta imao sam najviši koeficijent – 158,5. Drugi je imao manje od 50. Vasić je – s obzirom da je imao koeficijent iznad 40 – poslije toga postao voditeljem projekta. A samo dva rada mu nisu bila u koautorstvu sa mnom. Kada sam već bio u Zagrebu planirali su napraviti jedinstveni projekt za cijelu Jugoslaviju. Glavni istraživač je trebao biti profesor Vasić.

Vjerojatno su zanimljive još dvije činjenice u svezi s mojim beogradskim danima. Mojih deset godina je istjecalo s 1. studenim 1987., ali su me oslobodili rada u listopadu. Iz Zagreba sam tog 1. studenog otišao tamo po dokumente. Tada su mi dali i zaključak Savjeta fakulteta kojim oni zamjeraju Zboru nastavnika i suradnika GF-a zato što dopušta da s Fakulteta odlaze takvi stručnjaci kakav sam ja. Kao da nisu imali prigodu to sami učiniti kada sam na Zboru nastavnika i suradnika dobio 56 glasova, a protiv i suzdržanih je bilo 57. Zapravo me je to podsjetilo i na priču o mome albanskom podrijetlu. Naime, kada sam već bio izabran u Zagrebu za izvanrednog profesora (preskočivši zvanje docenta) rekao sam to na proslavi doktorata jednog mladog kolege s GF-a. Uslijedila je cinična primjedba da sam izabran zato što sam Hrvat. Prof. Borelli im je na to svima očitao lekciju:

-Pa koliko ja znam po Fakultetu se priča da je on Albanac!

Drugu zgodu mi je javio profesor Mitrinović. Uveli su citiranost kao bitnu značajku izbora na BU, pa su na Građevinskom fakultetu dali da se to uradi za sve nastavnike i suradnike koji su radili u zadnjih nekoliko godina na Fakultetu. Jedan profesor s GF-a je sreo profesora Mitrinovića i rekao mu:

-Onaj Vaš Pečarić nam opet pravi probleme.

Ispostavilo se da sam najcitiraniji znanstvenik na Građevinskom fakultetu. Glas Brotnja, 10. rujna 2015.

M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM

I. KNJIGA, KOPRIVNICA, 2006.

(...)

Jeste li već u djetinjstvu sanjali da ćete jednoga dana biti – akademik?

U djetinjstvu sam želio postati liječnik. Želio sam pomagati ljudima. Negdje u gimnaziji kada se u Kotoru već uvelike počelo pričati o mom talentu za matematiku, brat mi je razbio dječeačke iluzije rekavši kako je glupo da netko tako talentiran za matematiku studira medicinu. Kako se tada govorilo da je atomska fizika najteži studij odlučio sam se za nju. Još je tada odjeknula činjenica da je iz prethodne generacije na kvalifikacionom ispitu za Elektrotehnički fakultet u Beogradu samo četiri od njih 900 položilo matematiku, tj. imalo više od 50 od 100 mogućih bodova. Bojao sam se hoću li proći kvalifikacioni, a nisam razmišljao o Akademiji. ☺

A na mom kvalifikacionom ispitu bio sam treći iz matematike među 900 kandidata. Pri tome su mnogi koji su zastupali tadašnju državu na matematičkoj olimpijadi bili lošije plasirani. Ali i to je bilo na meni svojstven način. Ispit se sastojao iz dva dijela od po dva sata. U prvih dvadesetak minuta mnogi su odustajali od ispita i napuštali dvoranu. Među njima sam je napustio i ja. Nastavnica je i mene, kao i sve prije upitala:

- Napuštate, li ispit?

- Nisam lud! odgovorio sam.

Kada sam tako brzo napustio i drugi dio, samo se nasmijala.

Kasnije sam na sjajnim vježbama iz matematike, koje je držao dr. Dobrilo Tošić, doznao da su kotorskoj gimnaziji poslali zahvalu što je odgojila tako dobrog matematičara. Obavijesti s prvenstva Crne Gore, iz Matematičko-fizičkog lista i ovo pismo je vjerojatno jedino pozitivno što se Kotorskoj gimnaziji dogodilo te godine, jer je skandal s učeničkim štrajkom punilo stupce titogradske "Pobjede". Jesu li oni koji su mi pokušali oduzeti godinu dana toga ikad postali svjesni?

Tko je najviše utjecao na Vas i Vaš rad u vrijeme školovanja?

Tata je umro dok sam bio u prvom razredu gimnazije, a mama je dobila najslabije plaćeni posao. Ljeto prije odlaska počeo sam naplaćivati sate iz matematike. Skupljao sam za put na klasifikacijski ispit koji je bio u rujnu. Na početku sam mogao biti kod ujaka, ali ne bih mogao studirati bez nekakve stipendije. Poslije mojih uspjeha kao matematičara pozvali su me iz kotorske "Elektro-Boke". Obećali su stipendiju uz uvjet da studiram Elektrotehnički fakultet, ali da – naglasili su – ne računam na posao kod njih. Savršeno mi je odgovaralo jer je postojala atomska fizika na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Beograd je bio zgodan izbor i

zbog obiteljskih razloga. Brat je studirao u Zagrebu i odužio je sa studijem. Vjerovao je da će njegovo društvo loše utjecati i na mene, pa me je uputio u Beograd. S druge strane promatrajući njega vjerovao sam da je to dobar izbor iz jednog drugog razloga. Njemu se nije vraćalo iz Zagreba u Kotor. Nakon svega što se događalo našoj obitelji nije ni bilo čudno. Ali on ne bi ni cijelo ljeto bio s nama iako je jako volio more. A ja sam se želio vratiti u Kotor. Toliko Hrvata ga je napustilo. Bilo nas je sve manje i manje. Iz Zagreba se možda ni ja ne bih vratio, a iz Beograda hoću. Počela je školska godina, a od moje stipendije ništa. Poslije nekoliko mjeseci stigla je. Kasnije sam doznao da je stipendiju dobio rođak republičkog ravnatelja, pa su je dali i meni. Tada sam već bio u bolnici. TBC. Ostao sam 400 dana. Nisam gubio godine, a netko me je pohvalio nekom od šefova "Elektro-Boke" kako iz bolnice dajem redovito ispite i to iz atomske fizike. Ovaj je obavijestio upravu i ukinuli su mi stipendiju.

Izašao sam iz bolnice. Na Terazijama sam prodavao studentske novine uzvikujući parole koje nisu bile drage vlastima. Odjedanput se pored mene stvorio onaj načelnik kotorske općine koji je sudjelovao u zbivanjima oko učeničkog štrajka u gimnaziji, i tom prigodom bio na strani onih koji su me pokušali srušiti na maturi.

- *Što to radiš*, - upitao me.

- *Pa zar ne vidite? Prodajem novine. Od nečega se mora živjeti.*

I ispričao sam mu prču o "Elektro-Boki". Rekao mi je da dođem kod njega kada završi semestar i kada dođem doma. I otišao sam. Poslao me ravnatelju "Elektro-Boke" i podsjetio ga kako je atomska fizika na ETF-u i kako se ja držim dogovora. Nije pomoglo. Ali nije sve prošlo tako loše. Načelnik općine mi je osigurao stipendiju općine – kao pomoć. Uz studentski kredit više nije bilo problema završiti fakultet.

Priča s g. Tatarom, ravnateljem "Elektro-Boke", time nije završila. Mnogo kasnije kada sam već postao uspješan znanstvenik, a on bio u

mirovini, sreli smo se u Kotoru. Bio je u društvu s dva naša čovjeka. Prišao sam im, a jedan od njih mi reče.

- *Znaš li g. Tatara? On je bio ravnatelj "Elektro-Boke".*
- *Kako da ne znam. Pa on mi je ukinuo stipendiju!*
- *Vjerojatno zato što ste bili loš student, - reče g. Tatar.*
- *Ne! Zato što sam bio dobar. - i ispričam cijelu priču.*

Bivši ravnatelj se počeo ispričavati, a ja ću njemu:

-Nemojte se ispričavati. Dapače, ja sam zahvaljujući Vama postao ovo što jesam. Da ste mi ostavili stipendiju i tražili da se vratim u Kotor, što bi bilo od mene?

Nastavio se ispričavati, a prijatelji su uživali u predstavi.

Istini za volju, u bolnici u kojoj je bilo puno studenata koji su tu dugo boravili i nije se moglo puno učiti. Rijetko tko bi položio po neki ispit. Ipak je značajno za moje školovanje bilo i to što su mi u bolnici omogućili pohađanje obaveznih vježbi i ispita. A kada se ukazala mogućnost dobio sam dvokrevetnu sobu. U njoj je bio i brat poznatog beogradskog glumca Rada Markovića. Bio sam mu jako drag. Posjećivao ga je jedan od liječnika s nekog drugog odjela bolnice.

- *Kolega, što studirate? - upitao me.*
- *Nuklearnu fiziku na ETF-u.*
- *Kada imate ispit?*
- *Sutra?*
- *Jel' to spremate ispit?*

- *Ne. Čitam "krimić".*

Slijedeći tjedan evo opet doktora.

- *Kolega, kako je bilo na ispitu? – podrugljivo će on.*

- *Položio sam.*

- *Položili!?*

- *Da, dobio sam sedam.*

I naš doktor ostade u nevjerici. Iz očiju mu vidim:

"Imao je sreće, vidjet ćemo ga na slijedećem ispitu."

I doista, eto njega opet.

- *Kolega, kada imate ispit?*

- *Sutra.*

- *I što čitate? "Krimiće"?*

- *Ne, ovo je "kaubojac". Odličan je.*

I kada je doznao da sam položio i taj ispit po cijeloj bolnici je pričao o jednom geniju koji ništa ne uči, a polaže ispite na najtežem fakultetu.

Naravno, nije baš bilo da nisam učio. Ali u bolnici mi više nije padalo na pamet juriti za ocjenama. Kada sam izašao, završio sam tu drugu godinu studija, a na početku treće mi više nije bilo do ničega. U veljači, na kraju petog semestra nisam izašao ni na jedan ispit. Tada su se ponajbolji studenti odvojili od mene. Upoznao sam i Ankicu. Više nije bilo vremena da nadoknadim propušteno. Bilo je važnijih stvari od studija.

Kada sam počeo uvjeravati sve da se želimo vjenčati, između ostalog da bi završili studije, mislili su da nismo normalni. Ipak smo to uradili. Ja

sam bio na početku četvrte, a Ankica na trećoj. Počeo sam sustizati one najbolje. Predzadnji ispit sam ja položio, a oni su pali. Tako sam prvi u generaciji završio fakultet. Godinu dana poslije toga – 1973. god. - rodila se Đilda. To je onemogućilo Ankicu u redovitom završetku studija. Ivana se rodila 1977., a Anđela 1979.

Ako mislite tko je od profesora najviše utjecao na mene tijekom studija, to je bio već spomenuti nastavnik matematike Dobrilo Tošić, koji je tada radio u Vinči i doktorirao iz fizike plazme. Želio je pomoći na svaki način, pogotovu kada je čuo da sam u bolnici. Na posljediplomskim studijama mi je bio mentor, iako sam magistarski radio iz - geomagnetizma.

- *Tebi bih bio mentor iz bilo čega.* – rekao je.

A ni te posljediplomske studije nisu mogle a ne proći u znaku "buntovnika bez razloga". Naime, po tadašnjim pravilima zaposlio sam se u Geomagnetskom institutu u Grockoj koji je od tamošnjeg ministarstva znanosti dobivao moju stipendiju, koja je tako postala moja plaća. Obaveza je bila da radim tri dana tjedno u Institutu, a da mi dva dana ostanu za posljediplomski studij. Ravnatelj instituta Radimir Turajlić bio je poznat po tome što je bio jedini učenik najvećeg svjetskog stručnjaka u geomagnetizmu koji nije uspio doktorirati. U Institutu nije bilo doktora znanosti, tako da je rad magistranta bio itekako važan institutu. Turajlić je imao ljude koji su mu radili na projektima, o čijim plaćama nije trebao brinuti. Kada u vremenu u kome je dobivao njihove stipendije ne bi završili posljediplomske studije, najurio bi ih i zaposlio nove. Tako smo došli i mi na redu. Ja sam došao prvi u "novoj" generaciji takvih posljediplomanata Geomagnetskog instituta, naravno svi bi posljediplomske studije upisivali na ETF-u. U Institutu, koji je bio nekih pet kilometara izvan Grocke, dobio sam stan koji su tamo postojali jer su postojala mjerenja koja je trebalo nadzirati, a bilo ih je i praznih. Poslije izvjesnog vremena Turajlić me pozvao na razgovor i tražio da uz malo povećanje stipendije/plaće radim

puno radno vrijeme. Znajući sudbinu onih koji su bili prije nas nisam htio pristati. Pitao sam ga zašto to traži.

- *Da bih mogao kontrolirati spremate li ispite, - odgovorio je.*

- *Prvi sam u generaciji završio fakultet bez ičije kontrole i Vi mislite da mene treba kontrolirati. Pa više se ni pitomce vojnih akademija ne kontrolira uče li ili ne.*

Razbjesnio se i postao sam čovjek koji mu je služio za zastrašivanje ostalih: Ako ne slušate proći ćete kao on. Svi su prihvatili raditi puno radno vrijeme. Bio je siguran da neću magistrirati na vrijeme. Zaboravio je da su meni ostala ona dva radna dana, subota i nedjelja. Po ugovoru sam morao njega pitati za temu magistarskog rada. Bio je šokiran kada sam došao priopćiti mu da sam položio sve ispite i zatražio radnju. Znao sam da nije u stanju tako nešto izvršiti, ali sâm sam proučavao neke teorijske radove ruskih znanstvenika iz problematike kojom sam se bavio. Poopćio sam njihove rezultate i na tome magistrirao. Tako je završilo moje školovanje. Naravno jedini iz te generacije poslijediplomanata Geomagnetskog instituta magistrirao sam na vrijeme. Morao mi je dati stalni posao. "Poslušne" je htio najuriti, ali smo ga uspjela pobijediti na Glavnom odboru. Svi su ostali i kasnije magistrirali. Većina i doktorirala. Interesantno je primijetiti da je u tom institutu koji je bio ustanova SIV-a bilo samo nas dvojica Hrvata: iz prethodne generacije Stjepan Selak i ja. Nas dvojica smo i prvi doktorirali.

(...)

Vjerujem da ste proučavali djela i živote poznatih svjetskih matematičara. Koliko ste naučili od njih?

Nisam proučavao djela i živote poznatih svjetskih matematičara, ali – kada je u pitanju teorija matematičkih nejednakosti – bio sam učenik i suradnik jednog od njih. To je profesor beogradskog ETF-a Dragoslav

Mitrinović čija se knjiga "Analytic Inequalities", Springere Verlag, Berlin-Heidelberg-New York, 1970. uz knjige Hardyja, Littlewooda i Polya, odnosno Beckembacha i Bellmana smatra klasičnim u ovoj oblasti. I njemački i američki referativni časopisi nazvali su nas velikim imenima u teoriji nejednakost – kao profesora i njegova učenika. Dolaskom u Zagreb osnovao sam svoju školu u teoriji nejednakosti koju danas u svijetu zovu ili Pečarićeva ili Hrvatska škola.

A kako je sve to počelo? Želio sam se vratiti u Kotor. Jedino pogodno mjesto bila je Viša pomorska škola koja je trebala postati Pomorski fakultet. Profesor Ćirković me je odveo kod dekana profesora Maslovara i dogovorili smo se oko mog preuzimanja katedre za matematiku. Tako bih se vratio u područje koje volim, a zahvaljujući profesoru Mitrinoviću to je bilo moguće jer je on omogućio doktoriranje iz matematike i na ETF-u u Beogradu. Naravno, nije se to tako lako moglo ostvariti. Svašta se događalo s ispitima iz matematike na toj školi. Protivnici mog povratka u Kotor osigurali su da se mene prvo pošalje u JNA tako da tamo budem tijekom dvije školske godine, i u to vrijeme raspisali natječaj. Oni koji su bili na mojoj strani javili su mi pa sam se prijavio. Ja jedini magistar među prijavljenima (dva moja srednjoškolska profesora), jedini sa znanstvenim radovima dobio sam prednost od Komisije. Ali, našli su da mi fali tri mjeseca radnog staža i primljen je onaj koga je željela protivnička struja. Glavni njegov zagovornik bio je tadašnji predsjednik SSRNCG – budući član predsjedništva Jugoslavije i veliki zagovornik Slobodana Miloševića - Nikola Bućin, Srbin iz Kotora. Profesor Tošić je podržao moju želju i sugerirao mi proučavanje Mitrinovićeve knjige. Kada sam izašao iz vojske, donio mi je doktorsku disertaciju Gradimira Milovanovića obranjenu na Elektronskom fakultetu u Nišu. Vrlo brzo sam poopćio rezultate iz dva poglavlja te disertacije i s Milovanovićem objavio svoja prva dva znanstvena rada iz matematike. Objavljena su iste godine u Mitrinovićevom časopisu "Publikacije ETF-a (Beograd), ser. za mat. i fiz." koji je u to vrijeme bio veoma značajan časopis za tu oblast.

Profesor Mitrinović me je tada pozvao da radim doktorat kod njega. Bio je u mirovini, pa je na Fakultetu bio u kabinetu zajedno sa svojim nasljednikom profesorom Petrom Vasićem. Nije ga ni često bilo fakultetu, pa sam mislio da komuniciram s njim preko profesora Vasića. Tu je bio i docent dr. Ivan Lacković i profesor . Nisam znao da oni nisu u dobrim odnosima i da ta komunikacija uopće ne funkcioniра. Mitrinović nije ni znao što radim, pa je mentorstvo prepustio onome koji je znao što time dobiva – profesoru Vasiću. Godine 1979. objavio devet radova od čega šest u Publikacijama ETF-a. S profesorom Vasićem sam se dogovorio da početkom 1980. prijavim doktorat. Zajedno smo sastavili prijavu i predložili da, osim njega, ocjenu podobnosti da i profesor Mitrinović.

Ali čekalo me je iznenađenje. Došao sam kod njih u kabinet i profesor Mitrinović me je napao zbog loše prijave. Profesor Vasić – šuti. Kao da on nema ništa s time. Pobjesnio sam i u momentu kada sam htio uzvratiti profesor Janić koji je također bio nazočan dao mi je znak da šutim. Teško je racionalno odgovoriti kada vam netko općenito prigovara. Čekao sam da kaže nešto konkretno. I dočekao sam. Mitrinović će meni:

- Tvrdiš da ćeš u tezi raditi s Fuchsovom generalizacijom teoreme o majorizaciji. Pa što tu možeš uraditi kada je Fuchs dao potrebne i dovoljne uvjete za težinsku verziju teorema o majorizaciji.

- To tvrdite Vi u Vašoj knjizi. Međutim, dokazao sam da to nije točno i napisao rad koji će biti objavljen u Rumunjskoj.

- Ima svakakvih dokaza.

- Točno, ali moj je provjeravao profesor Vasić.

U stvari slagao sam bijesan što je Vasić prepustio svu silinu napada na mene iako smo zajedno pisali moju prijavu doktorata. Mitrinović se okrene njemu:

- *Je li istina?*

- *Jest!* – slaže i Vasić.

Profesor Janić, s kojim sam imao nekoliko zajedničkih radova rekao mi je da je Lacković otišao kod Mitrinovića i tvrdio mu da sam ja ukrao neki njihov zajednički rad. Je li to istina ili je problem onih šest radova u Publikacijama ili pak u tome što nisam napisao niti jedan rad zajedno s njim – ne znam. Uglavnom, slijedeća dva mjeseca zaobilazio sam njihov kabinet. Nije bilo ni teško jer je profesor Vasić češće bio u kavani preko puta fakulteta znakovita naziva "Domovina". Svašta se kuhalo u ta dva mjeseca, kada sam – uvjeren da Mitrinović nije u kabinetu – pokucao na vrata. Pozvao me da uđem. U razgovoru je spomenuo kako nije on pisao onaj dio knjige u kome je griješka o kojoj sam govorio. Očito je pronašao originalan Fuchsov rad i provjerio moju tvrdnju. Osobno je napisao prijedlog za prihvaćanje disertacije u kome je napisao:

"Karakteristično je da je Pečarić došao do važnih i interesantnih rezultata za generalne nejednakosti koje su u svijetu obrađivali matematičari od ugleda."

Supotpisnik je bio Vasić, a predvidjeli su Lackovića kao trećeg člana komisije kome su, kao najmlađem, dali moj rukopis. I onda je počelo. Lacković je napisao 141 primjedbu na 180 stranica mog rada u kojima je "pronašao" niz pogrešnih rezultata i čega sve ne. Napisao sam pristojan odgovor i dao ga Vasiću, a na svoj način sam mu i komentirao te "greške":

"Lacković je doktorirao na konveksnim funkcijama, treba napisati s prof. Mitrinovićem monografiju o njima, a ne razumije definiciju n-konveksnih funkcija." (Tvrдио je da je moj rezultat pogriješan jer nije razumio tu definiciju.)

Josip Pečarić, Đurđica Ivanjišević I Vjenceslav Čížek sa suprugom

To se ubrzo počelo pričati po fakultetu. Malo po malo pritisak na njega je rastao i on je postajao fleksibilniji. Nije se ni meni isplatilo zaoštavanje odnosa pa sam odlučio disertaciju skratiti na slijedeći način: ono što mislim da je ponajbolje pokazat ću mu da sam u pravu, a ono manje vrijedno ću izbaciti tako da stekne dojam kako je bio u pravu, a ja ću to publicirati u radovima. Tako je on, zajedno sa mnom, otišao kod Vasića i rekao mu:

"Što se mene tiče Pečarićeva teza je u redu."

Sâm sam otipkao tezu radeći dan i noć tako da je ona sada bila na 70 stranica i preda im je. Mitrinović ju je opet dao Lackoviću, a ovaj je opet uradio isto: napisao novih 40 primjedbi, sličnih onima prethodnima. I postigao što je želio – profesor Mitrinović se povukao iz komisije! Naravno, ovaj put sam odgovorio ali s nizom otrovnih komentara. Kako sam doznao da moje prethodne odgovore Vasić nije ni dao Mitrinoviću, ovaj put sam mu posebno naglasio da mu ih obavezno da. I doista poslije

izvjesnog vremena Mitrinović mi je rekao kako Lacković nije htio biti zlonamjeran u pisanju svojih primjedbi već je samo htio da teza bude što bolja. Postalo mi je jasno da hoće samo da bude zamoljen da se vrati u Komisiju. Kada sam to rekao Vasiću on će:

"E nećemo ga vratiti već ćemo u Komisiju imenovati Boasa i Ky Fana."

Radilo se o najpoznatijim svjetskim matematičarima iz problematike. Boas je u tom momentu bio predsjednik AMS-a i glavni urednik časopisa Amer. Math. Monthly i J. Math. Anal. Appl.

Tako je umjesto završetka cijele priče došlo do daljnjeg zaoštavanja. Lacković je počeo seriju predavanja protiv mojih radova na fakultetu. Na prvom je krenuo s napadom na dva rada – jedan zajednički s profesorom Janićem, a drugi moj. Bilo je nazočno puno ljudi i studenata s ETF-a. Najavio je velike griješke u radovima, a radilo se o sitnicama koje je prikazao kao velike pogreške i moje neznanje. Tako je na moj odgovor da je to nešto što se podrazumijeva pa sam u stvari radio isto ono što i profesor Mitrinović u svojoj knjizi on komentirao, iskoristivši činjenicu da Mitrinović nije bio nazočan:

"Kada bi to bilo istina ja bih mu to ozbiljno zamjerio."

Bila je to njegova velika pobjeda, a Vasić više nije htio biti nazočan niti na jednom predavanju – bilo Lackovićevu, bilo momemu. Odlučio sam u svom odgovoru pokazati kako takvih stvari koje se podrazumijevaju ima u mnogim matematičkim tekstovima i odlučio sam da to pokažem na primjeru Lackovićeve teze. I doista sam našao niz takvih primjera, ali i pravih griješaka. Jedna je bila nevjerojatna. Svojevremeno je upravo s Vasićem objavio poopćenje Hadamardovih nejednakosti i u tezi nađem kako ih je rumunjski matematičar Lupas upozorio na nepreciznu formulaciju same tvrdnje, a on će u tezi dati ispravnu formulaciju. Provjerio sam i ustanovio da je ponovo pogriješio! Na žalost, na mom

predavanju je bilo samo nekoliko matematičara s ETF-a i nekoliko s PMF-a, ali poslije mog predavanje profesor Tasković mi je rekao:

"Doista si mu pokazao!"

Ali slijedilo je drugo njegov predavanje. Kada sam s njim dogovarao termin za moj odgovor on će meni:

- Kolega, ako budete ponovo govorili o griješkama u mojoj disertaciji ni ja ni nitko drugi neće vam doći na predavanje.

- Kolega Lackoviću, doista ima još toga u Vašoj tezi, ali vi ste na svom predavanju izrekli toliko gluposti, da ću se ovaj put zadovoljiti samo s njima.

I nitko se osim njega nije pojavio, pa predavanje nisam ni održao.

Održano je još nekoliko sličnih predavanja.

U to vrijeme stigla su mišljena iz SAD-a. Boas će o tezi napisati:

"Let me say to begin with that I would consider Pečarić's thesis acceptable in any American university, and a better thesis than most of theses I have seen.

Pečarić has, in the first place, systematized a large amount of material that appeared in a haphazard way over the years and had become rather chaotic. This synthesis is a valuable piece of work in itself.

In the second place, Pečarić has shown great ingenuity in finding simpler proofs of some inequalities and appropriate generalizations of others. Consequently he has made many inequalities more understandable. He has also been able to unify some inequalities that originally seemed to be quite unrelated.

Finally, he has made many original contributions to the field."

(„Započeo bih sa sljedećim: smatram da bi Pečarićeva teza bila prihvatljiva na svakom američkom sveučilištu, i bolja je od većine teza koje sam vidio.

Pečarić je, u prvom redu, sistematizirao veliki dio materijala koji se pojavio tijekom godina i koji je postao poprilično kaotičan. Ova je sinteza vrijedna sama po sebi.

Drugo, Pečarić je pokazao veliku ingenioznost pronalazeći jednostavnije dokaze nekih nejednakosti i prikladne generalizacije drugih. Tako je postigao bolje razumijevanje mnogih nejednakosti. Također, uspio je ujediniti neke nejednakosti koje su se isprva činile potpuno nepovezanim.

I na kraju, mnogobrojni su njegovi originalni doprinosi ovom polju.“)

A Ky Fan će završiti svoj report ovako:

"I consider this thesis of Mr. Pečarić as a substantial contribution to the theory of convex functions.

I have enjoyed reading this material, and am looking forward to seeing the thesis in print."

(„Smatram da je ova teza gospodina Pečarića znatan doprinos teoriji konveksnih funkcija.

Uživao sam čitajući ovaj materijal, i željno iščekujem tiskanje ove teze.“)

Međutim, oni su trebali potpisati i zajedničku ocjenu Komisije u kojoj su pored njih, prof. Vasića bili i profesor Adamović, u tom momentu dekan na matematici PMF-a i profesor Đorđević, šef katedre za matematiku

Elektronskog fakulteta u Nišu. Ky Fan ga je dobio na vrijeme i obavijestio Vasića da će uskoro biti u Europi pa da bi mogao doći u Beograd. Međutim, pismo Boasu je putovalo pola godine, pa se s obranom odužilo, tj. kada je Vasić shvatio da se pismo zagubilo umjesto Boasova potpisa priložio je njegovo pismo.

Lacković je napisao prigovor na njihov referat, a Komisija ga je pozvala da javno iznese svoje primjedbe. Počeo je tako što je tražio da mu ja ne odgovaram jer je on pisao prigovor na izvješće Komisije, ali Komisija je znala da je bolje da mu odgovorim ja. I odgovorio sam. Ukazao sam na cijeli niz matematičkih bedastoća (na primjer ponovio je i one s drugog predavanja), a u jednom momentu sam ponovio što je on rekao i pitao ga:

- Jeste li to tvrdili?

- Jesam!

- Pa to je obična glupost. Evo Vam krede i dokažite to.

- Pa to je lako – reče i krede pisati. Napisao je jedan red i stane. Valjda je shvatio da to što tvrdi nije točno. Poslao sam ga u klupu riječima:

- Kolega Lackoviću, matematika Vam se ne čita kao književnost. Uvijek morate imati olovku u ruci i provjeriti ono što mislite da vrijedi.

Bio je potpuno ismijan, ali ostalo je glasovanje na Vijeću. Kvorum je bio "tanak", a njegovi su svi došli. Ipak sam "prošao".

Čuo sam i komentar Vasićeve "podrške": Jedan profesor je rekao da bi glasovao protiv da je Vasić rekao i jednu jedinu riječ jer moj rad nije branio ni na prethodnim raspravama. Srećom nije ni tada. Sam se izborio za nj. Tezu sam obranio pred domaćim dijelom Komisije.

Lackoviću se teško mirio s porazom. Na Institutu za matematiku, gdje su uglavnom dolazili njegove kolege s PMF-a prijavio je ponovno svoje

primjedbe o Janićevom i mom radu, ali i o jednom radu G. Milovanovića i I. Milovanovića (radilo se o očitoj tiskarskoj pogriješi što je bilo očito iz njegova dokaza ali on je formulirao kontraprimjer). Počeo je tvrdnjom kako se u posljednje vrijeme pojavio niz loših radova iz matematike pa se eto on bori protiv toga. Bio sam nazočan, ali jednostavno nisu mi ni dozvolili da dođem pošteno do riječi. Jasno mi je bilo da moram odgovoriti i njemu i njima i to tako da sam zakažem svoje predavanje. Pripremio sam odgovor na njegovo predavanje, ali odlučio sam se na mnogo efektivnije predavanje o njegovim rezultatima koje sam naslovio: "O putovima (i stranputicama) u generaliziranju Hadamardovih nejednakosti". Dao sam i rezime:

"U saopćenju će biti dano niz primjedbi na neke generalizacije Hadamardovih nejednakosti za konveksne funkcije. Na primjer, bit će dani kontraprimjeri za više rezultata dobivenih u doktorskoj disertaciji I. B. Lackovića obranjenoj u Nišu na Elektronskom fakultetu."

Počeo sam sa svojim slaganjem s njegovom tvrdnjom o pojavi loših radova u matematici i nastavio:

-Ja ću na ovom predavanju pokazati da se to počelo događati upravo s radovima kolege Lackovića!

Tako je počelo moje dvosatno izživljavanje na njegovim rezultatima. Naravno, izživljavanje i po svima njima jer mi nisu dopustili pošteno ni odgovoriti na tvrdnje njihova kolege i bivšeg učenika. Jedan mi je rekao da su oni očekivali moj odgovor na Lackovićeve primjedbe.

- Ovo je znanstveni seminar na kome se može prijaviti što god želite, ali ja imam spremljeno i to predavanje. Mogu ga odmah održati ako želite.

Nisu htjeli. Veliki Lackovićeve prijatelj profesor Kečkić, koji je umjesto njega i održao jedno predavanje - napad na moj rad, također mi je nešto

potiho prigovorio dok sam prolazio pored njega. Uzvratio sam mu na isti način:

- *Ako hoćete mogu pokazati da je netočan i onaj Vaš rezultat koji ste objavili u Mat. Balkanici.*

- *Možete ako želite.*

- *Ma nema potrebe da to svi znaju.*

- *Vidim da uživate u ovome.*

- *Od Vas sam naučio.*

Poslije ETF-a i Instituta "rat" se nastavio na Građevinskom fakultetu, gdje nisu željeli raspisati natječaj za moje unaprjeđenje. U stvari, jedan njihov asistent je, zbog toga što se moja obrana odužila, doktorirao prije mene, pa mu se nisam želio javiti na natječaj. Morao sam čekati kada će slijedeći njihov asistent doktorirati. Uradio sam još nešto. Povezao sam se s kolegom Radojkovićem s hidro odsjeka i s njim razvio metodu graničnih elemenata. Moje rješenje primjene te metode za određivanje najpovoljnijeg položaja bunara znatno je olakšalo taj problem, a veliko je bilo njihovo zadovoljstvo kada se isti metoda primijenio kod podzemnih zavjesa. Radojković je zbog tih rezultata postao član organizacijskih odbora svjetskih kongresa iz tog područja. Tako sam osigurao potporu ponajboljih ljudi s Građevinskog fakulteta

Iste 1982. godine ponovo sam se javio na natječaj za odlazak u Kotor - sada već na Pomorski fakultet. Iako je natječaj, koji je bio dogovoren sa mnom, za honorarni rad (dok mi ne riješe stambeno pitanje da bih mogao doći s obitelji), a bio sam i jedini kandidat - nije realiziran. Naravno, ponovo su se potrudili da tako i bude.

Slijedeće 1983. g. doktorirao je ponajbolji matematičar s Katedre za matematiku GF-a Dragan Janković.

Mislim da sam negdje 1984. ako ne i prije počeo nazirati pojavu tzv. "antibirokratske" revolucije. Postalo mi je jasno da je jedino rješenje, s obzirom da nisam želio ići vani, odlazak u Hrvatsku. Međutim, stan me je obvezao biti na Građevinskom fakultetu do 1987. godine. Morao sam se ponašati kao da želim ostati tamo.

S druge strane, došlo je do velike suradnje s profesorom Mitrinovićem. Naime, jedan kolega iz Austrije me je zamolio da mu prenesem jednu poruku. Učinio sam to telefonom, ali na moje veliko iznenađenje Mitrinović je tražio da dođem kod njega doma. Došao sam i on mi je ponudio da s njim radim monografiju iz geometrijskih nejednakosti. Rekao sam mu da se njima nisam bavio, ali on je tvrdio da ću to dobro uraditi. Dao mi je neki materijal pa sam mu trebao javiti što sam odlučio. Kako uskladiti odnose između toga da on i Vasić nisu u dobrim odnosima? Janiću je Vasić bio kum, ali mi je savjetovao:

"Drži se profesora Mitrinovića. On će uraditi nešto dobro i za Tebe, a Vasić misli samo na sebe."

Počeli smo raditi na toj monografiji, a uz to smo počeli objavljivati i zajedničke članke. Uskoro smo postali tako bliski da sam – bez najave – mogao doći kod njega u svako doba dana. Koliko sam ga samo puta prekinuo dok je ručao.

Javio sam se na natječaj Draganu Jankoviću, ali i na natječaj na ETF-u kolegama Vljaka Kocića i Miloša Labana. Kocić je tada imao 25 radova, a Laban samo 5 pa je bilo jasno da sam se javio na njegovo mjesto. Zašto sam se uopće javio na taj natječaj? U stvari jedan Labanov rad je bio poopćenje jednog mog rada. Kada se taj rad pojavio (i on i Kocić su objavljivali samo u beogradskim časopisima) shvatio sam da je jedno od Lackovićevih predavanja – napada na moje rezultate – bio taj njegov rad., što je inače priglupo – ne možete umanjivati nečiji rad samo zato što znate poopćenje koje se na kraju i tiska. Pozvao sam Labana i pokazao mu kako

se i njegovo poopćenje može dalje generalizirati i predložio mu da na tome radimo zajedno s prof. Janićem, zato što je on bio u jako lošim odnosima s Janjićem, pa će tako moći izglati tu situaciju. Prihvatio je. Međutim, kasnije sam doznao kako je u Matematičkom institutu pričao protiv mene, pa sam mu se javio na natječaj.

Dana 18. srpnja 1985. profesor Mitrinović mi je napisao:

"Cvetković je bio kod mene i rekao mi je da su na E. F. dali prijedlog za Kocića i Labana iz kadrovskih razloga, jer E. F. nema mjesta za novog. Cvetković je pun hvala za Tebe. Kazao je Komisiji: 'Pečarić je za 18 mjeseci objavio 36 radova u inozemstvu, a mi svi zajedno to nismo učinili. To je svojevrsan fenomen.' On se nada i to im je kazao da će ovaj izbor doći do tiska. Borit ćemo se. Mislim i ja."

Radi se o Dragošu Cvetkoviću koji je kasnije postao akademik SANU. Nije me iznenadila njegova reakcija. Sjećam se njegovih reakcija kada sam odgovarao na Lackovićeve napade na moju tezu, tj. na moja objašnjenja Lackovićeve matematičke gluposti. Jasan mi je bio i zaključak, jer po tadašnjim zakonima kada bi primili mene Laban bi ostao na mjestu asistenta ETF-a, dakle imali bi čovjeka više. Iako su po zakonu morali rangirati kandidate oni su, na Cvetkovićevo inzistiranje, to i napisali u zaključku referata:

"Na osnovu izloženog i na osnovu kadrovskog plana i potreba Elektrotehničkog fakulteta predlažemo ..."

Napisao sam prigovor na njihov referat. Mitrinović mi je pričao kako mu je jedan kolega s ETF-a rekao kako sam sigurno našao najbolje odvjetnike u Beogradu kad sam imao takav prigovor, na što mu je Mitrinović rekao:

- Ne, to Vam je pisao Pečarić. Znete on Vam je matematičar pa mu za to i ne treba odvjetnik.

U stvari, odvjetnici ne bi mogli ni napisati takav prigovor, jer je u njemu pored povreda zakona bilo riječi i o matematici. Laban me je jednom napao. Tvrdio mi je kako su njegovi uvijek bili u vlasti i da će učiniti sve da mi djeca imaju problema u školi, a njegov tata – umirovljeni profesor Medicinskog fakulteta, učinit će da opet dobijem TBC. Narugao sam mu se:

- Hoće li mi staviti bacile TBC-a u Coca-colu?

Kada sam odlazio iz Beograda ispričao sam nekim poznanicima tu priču i konstatirao kako će im takvi ljudi vladati državom. Pogriješio sam u onom "takvim", jer je Laban dogurao i do ministra u Miloševićevoj vladi. Inače je bio poznat i po napadom na Jugoslavensku enciklopediju i po zahtjevu da Hrvatska plati Srbiji odštetu zbog NDH.

Ali, izbor na Građevinskom fakultetu pretvorio se u pravi rat. Referenti izvanredni profesori Milomir Trifunović i Vladimir Mičić s Građevinskog fakulteta i docenti Miroslav Ašić i Vladimir Janković s PMF-a dali su negativno mišljenje o mom radu. Bilo je tu svega i svačega, a išli su dotle da su čak tvrdili da mi je jedan rad pogrešan, a u stvari su lažno ili iz neznanja konveksnu funkciju proglasili konkavnom i "našli" kontra-primjer. Poznati profesor mehanike s Građevinskog fakulteta Vlatko Brčić izdvojio je svoje mišljenje dajući pozitivno mišljenje o svim kandidatima.

Na negativno mišljenje stiglo niz reagiranja. Reagirali su redoviti profesori Mitrinović, Vasić, S. Vukadinović (Saobraćajni fakultet Beograd) i Janić D. Adamović (PMF Beograd), R. Đorđević, izvanredni profesor G. Milovanović, kao i docenti s hidro odsjeka GF-a M. Radojković i Č. Maksimović.

Tako je Mitrinović upozorio:

"Pečarićevi radovi prije tiskanja prošli su kroz uobičajenu kritiku. Za 79 znanstvenih radova iz matematike, koje su referenti prikazali, imao je

barem 79 recenzenata (u inozemstvu se određuje barem po 2). Svaki rad se prikazuje u tri referativna časopisa. Dakle, najmanje 250 recenzenata je ocjenjivalo Pečarićeve znanstvene doprinose. Valja naglasiti da nijednom radu u referativnim časopisima nije stavljena nikakva zamjerka. Što više, u recenzijama mogu se naći epiteti: 'elegantni rezultati', 'kratki dokazi', 'fascinantna nejednakost', 'ingeniozan identitet'."

Đorđević i Milovanović između ostalog napisali su:

*"Očigledno referenti su se trudili da opovrgnu neke od rezultata do kojih je Pečarić došao. Pri tome su pribjegli poznatom metodu nalaženja kontraprimjera. Međutim, njihova je grješka, koje vjerojatno ni danas nisu svjesni, u tome što su pronašli pogrješan kontraprimjer. Tako, na primjer, u pokušajima da opovrgnu Pečarićeve rezultate iz rada 62, objavljenog u američkom časopisu *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, na prijedlog poznatog znanstvenika profesora Ky Fana sa Sveučilišta Santa Barbara u Kaliforniji navode kontraprimjer koji je pogrješan, jer pretpostavke o funkciji f ne zadovoljavaju uvjete teorema koje je Pečarić dokazao i koje su točne."*

Adamovićeve prigovore je dan na 15 stranica. On navodi i imena prikazivača koji su u referativnim časopisima govorili ono što spominje Mitrinović, i upozorava: "*Profesor P. Bullen (Kanada) držao je u Australiji predavanja o nekim Pečarićevim rezultatima*", a ove i niz drugih takvi "*činjenica referenti su propustili spomenuti*".

U tim prigovorima dan je i nepotpuni popis od 14 matematičara koji su profesori matematike na sveučilištima u Zagrebu, Waterloo, Beogradu, Nišu, Skopju i Mostaru, a koji nisu diplomirali matematiku.

Naravno, potporu negativnom mišljenju dao je očekivano Lacković, ali i Institut za matematiku PMF-a koji je izrazio svoje protivljenje izboru kandidata koji nisu diplomirali matematiku. Njima spomenuta imena (Blanuša, Devidé, Zelenko, Palman, Ugrin-Šparac, Đoković, Tošić,

Cvetković, Slavić, Simić, Milovanović, Stanković, Lazov i Mesihović) nisu ni trebali biti profesori matematike.

Trifunović, Mičić, Ašić i Janković su odgovorili svojim oponentima pa su tvrdili i slijedeće:

"Čudno je i veoma indikativno da profesori Mitrinović, Vasić, Janić, Đorđević, Milovanović, bivši ili sadašnji profesori Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu i Elektronskog fakulteta u Nišu, i njihovi suradnici, profesori Adamović i Vukadinović, koji su svi, nesumnjivo, u toku sa zbivanjima na Elektrotehničkom fakultetu, nisu našli za potrebno da u bilo kom vidu ospore zaključnu ocjenu komisije za izbor dva docenta za Matematiku na tom fakultetu; na tom je konkursu sudjelovao i dr. Josip Pečarić, a komisija je dala mišljenje da on ne ispunjava uvjete za izbor u zvanje docenta za Matematiku na EF."

S GF-a je zatražena potvrda tog navoda, a dekan ETF-a Gojko Muždeka odgovara:

"Iz tog izvješća se vidi da nije dano nikakvo negativno mišljenje za kandidata J.E. Pečarića, naprotiv, veoma pozitivno se govori o njegovoj plodnoj znanstvenoj aktivnosti, naročito posljednjih godina."

Kako je postojao prigovor što nemam iskustva u nastavnom radu iz matematike 10. siječnja 1986. god. poslao sam dopis dekanu GF-a da na UNESCO-ovom postdiplomskom studiju u Novom Sadu držim predavanja iz Uvoda u linearnu algebru. Na sjednici Zbora nastavnika i suradnika GF-a održanog 5. ožujka 1986. za moj izbor glasovalo je 56 nastavnika i suradnika, za Jankovića 20, a suzdržanih je bilo 37. Za jedan glas nisam bio izabran. Pokušalo se na Savjetu fakulteta to ipak učiniti, ali bez uspjeha. Janković je otišao u SAD (gdje je ostvario uspješnu karijeru). Postupak je vraćen Zboru nastavnika i suradnika. Kako su Trifunović i Mičić ponovili svoju laž o izvješću s ETF-a, kolega Radojković je na novoj sjednici pročitao to izvješće i pokazao kako doista ne govore istinu.

Očekivao se moj siguran izbor, ali – vjerovali ili ne - dobio sam manje glasova nego prvi put!

Na samim sjednicama nisam mogao reagirati jer na njima nisam bio nazočan zbog same činjenice da se raspravljalo o meni. Ali što mislim o mojim oponentima s Katedre za matematiku GF-a rekao sam kada je bio natječaj za izbor asistenta na kome se javio ing. Radomir Stanković, magistar primijenjene matematike, koji je do tog momenta uspio i doktorirati. Svoj govor sam završio riječima:

"Da bi se neki talentirani matematičar, student ili inženjer građevine usmjerio na znanstveno-istraživački rad u Matematici mislim da mora biti ispunjen barem jedan od slijedeća dva uvjeta:

I. Mora postojati sličan primjer na samom fakultetu.

II. Među nastavnicima mora postojati i veoma kreativnih znanstvenika.

Ti uvjeti kod nas nisu ispunjeni, a upravo ih ispunjava spomenuti kandidat ing. Stanković, sada već doktor matematičkih znanosti. Raspitivao sam se o njemu kod prof. Đure Kurepe, koji mu je bio u Komisiji za doktorat, i on kaže da se radi o izuzetnom matematičaru.

Dakle, netko tko je: po profesoru Kurepi izuzetan matematičar, tko ima tiskanu monografiju, tko ima više znanstvenih radova od cijele naše Katedre za matematiku ne ispunjava uvjete ni za asistenta na našem fakultetu!"

Vjerovali ili ne – matematičari s GF-a bili su ljuti na mene. A rekao sam istinu!

Bilo je više interesantnih i značajnih događaja tijekom moje suradnje s profesorom Mitrinovićem. Na primjer, kada smo pitali profesora Vladimira Volenca iz Zagreba hoće li pogledati dijelove našeg rukopisa knjige, on je – želeći nam pomoći - danima tipkao odgovarajuće reference

iz svoje arhive. Zamolili smo ga da nam se pridruži u radu na knjizi, što je on prihvatio.

Na Mitrinovićev nagovor napisao sam knjigu o konveksnim funkcijama koju je tiskao u seriji koju je on uređivao.

Također, mi je sugerirao da napravimo s profesorom Bullenom englesku verziju knjige o sredinama koju su svojevremeno na srpskom objavili on, Vasić i Bullen. Želio sam izgladiti njegove odnose s Vasićem i rekao da bi, s obzirom da je bio koautor te knjige, bilo dobro da i on radi na njoj s nama. Mitrinović je popustio mojim uvjerenjima i pozvao ga na dogovor. Sutradan mi je rekao da se Vasić protivi tome da i ja budem koautor. Rekao sam mu da u tom slučaju ne računaju na moju pomoć. Poslije izvjesnog vremena zamolio me je da mu dam svoj prilog od nekih stotinjak stranica, a oni će ga objaviti kao prilog knjizi s mojim imenom. Kada je Bullen dobio taj rukopis zamolio me je da to ipak uvrste u odgovarajuće dijelove knjige. Tako su mi se na kraju samo zahvalili u predgovoru knjige.

Tijekom ljeta 1986. nazvao me je u Kotor da mi kaže da je u "Politici" objavljen natječaj u Rijeci. Javio sam se na natječaj i dogovorio da počnem raditi kao predavač, dok mi ne istekne potrebnih deset godina na GF-u zbog stana, a da u tom periodu oni pokrenu sve što treba za moj izbor. Poslije izvjesnog vremena, mimo dogovora, javili su mi da se nisam mogao natjecati za nastavno zvanje jer nisam imao izbor u znanstveno zvanje.

Preko profesora Volenca, koji je bio iznenađen odgovorom iz Rijeke, pokrenuo sam taj izbor u Zagrebu i ubrzo dobio zvanje višeg znanstvenog istraživača. Volenec je počeo tražiti mjesto za mene na zagrebačkim fakultetima i ubrzo je pokrenut moj izbor za izvanrednog profesora na tekstilnom odjelu tadašnjeg Tehnološkog fakulteta.

Godine 1987. Behdžet Mesihović je branio svoj doktorat u Sarajevu. Zvanično mentor mu je bio Mitrinović, ali u stvarnosti sam to bio ja. I to

još od vremena kada sam imao probleme sa svojim doktoratom. Zahvaljujući izboru u znanstveno zvanje bio sam mu u komisiji na obrani teze.

Tada je pokrenut i izbor za novog doktora s Katedre za matematiku GF-a. Javio sam se za mjesto izvanrednog profesora (nisu znali da je u tijeku moj izbor za to zvanje u Zagrebu). Kada je to čuo profesor Mičić, koji je bio izvanredni profesor, javio se na isti natječaj za redovitog profesora. Bio je uvjeren da će komisija biti sastavljena od njegovih profesora i da će biti izabran. Međutim, na Fakultetu su odlučili da komisija bude sastavljena od po jednog akademika iz svih centara bivše države. Jasno mu je bilo da u tom slučaju nema nikakvih izgleda pa je zahtijevao poništenje izbora. Na Zboru nastavnika i suradnika GF-a za taj njegov prijedlog glasovalo je samo njih četvoro. Ni svi članovi Katedre, kojoj je bio šef, nisu mu dali svoj glas. Ubrzo smo se preselili u Zagreb.

S Mitrinovićem sam nastavio suradnju. Knjiga o geometrijskim nejednakostima pojavila se 1989. godine. M. S. Klamkin za nju u Math. Rev. (91 k:52014) piše:

""This new volume, abbreviated as A. G. I. will replace G. I. as the bible on inequalities of the triangle. ... A. G. I. gives us a comprehensive treatment of a subject which is not so easily treated."

(“Ova knjiga, čija je kratica A. G. I., zamijenit će G. I. koju smo dosada smatrali Biblijom na području nejednakosti trokuta. ... A. G. I. opsežno se bavi temom kojom se inače ne bavi tako jednostavno.”)

U Zbl. Math (679, 51004) možemo za nju naći:

"This book is a genuine encyclopaedic treatment of geometric inequalities. ... With its encyclopaedic content, A. G. I. is certainly a unique book in the existing literature about geometric inequalities. ... The book is

written in a clear style. The reviewer greatly enjoyed receiving this book for a review. The reviewer is convinced that for all mathematicians this book will make a valuable contribution to their library."

(“Ova knjiga se uistinu na enciklopedijski način bavi geometrijskim nejednakostima. ... Sa svojim enciklopedijskim sadržajem, A. G. I. je zasigurno jedinstvena knjiga u postojećoj literaturi o geometrijskim nejednakostima. ... Knjiga je napisana čitkim stilom. Recenzent je uvelike uživao čitajući ovu knjigu. Recenzent je uvjeren da će ova knjiga biti vrijedan dodatak knjižnici svakog matematičara.”)

Editor časopisa Adv. Math. /86 (1991), 263, G.-C. Rota piše u svom časopisu:

"This book can make one major claim that few other books can: completeness. ... This book should make interesting reading for philosophers of mathematics, if they want to observe how mathematical ideas really develop. But how many of our philosophers of mathematics can read about inequalities?"

(“Ova knjiga ima nešto što ima malo drugih knjiga: potpuna je. ... Ova knjiga bi trebala biti zanimljivo štivo za filozofe matematike, ako žele proučavati kako matematičke ideje uistinu nastaju. Ali koliko naših filozofa matematike može čitati o nejednakostima?”)

Konačno, D. Pedoe (Amer. Math. Monthly, July-August, 1991) piše:

Konačno, D. Pedoe (Amer. Math. Monthly, July-August, 1991) piše:

"It is clear that there will be another edition of this great work under review, perhaps in ten years from now. ... For the immediate future, however, this book should be (possibly chained!) in every university and

college library, and, yes, in the library of every school which intent on improving its mathematics teaching."

("Jasno je da će doći do još jednog izdanja ovog velikog djela, možda za deset godina. ... Ipak, u neposrednoj budućnosti ova bi knjiga trebala biti u knjižnici svakog sveučilišta, i, da, u knjižnici svake škole koja želi popraviti svoje podučavanje matematike.")

I druge naše knjige dočekane su na sličan način. Tako nalazimo:

"This book is the result of the collaboration of two great names in the field of inequalities, a teacher and a disciple," (Mat. Rev. 90c: 26055);

("Ova je knjiga rezultat suradnje dva velika imena na polju nejednakosti, učitelja i učenika,")

"...a very useful book..."

("...vrlo korisna knjiga...")

i

"It is to be hoped that the monograph will be published in English." (Zbl. Math. 701, 26010);

("Nadajmo se da će monografija biti izdana na engleskom.")

"The book is a new result of the collaboration of two great names in the "theory of inequalities" ... The monograph is warmly recommended to all analysts working in the area of inequalities and their application." (Zbl. Math. 719, 26011);

(“Knjiga je rezultat suradnje dva velika imena u “teoriji nejednakosti”... Monografiju toplo preporučamo svim analitičarima koji rade na području nejednakosti i njihovih primjena.”)

"Professor Mitrinovic has a co-author, and in this case he is particularly fortunate to be working again with J. Pecaric. ... The book should be in all libraries and on the shelves of all workers in the field of inequalities – with a Serbo-Croatian dictionary if necessary." (Zbl. Math. 708, 26008);

(“Profesor Mitrinović ima koautora, a u ovom slučaju ima sreću da opet radi s J. Pečarićem. ... Knjiga bi trebala biti u svim knjižnicama i na policama svih onih koji rade na području nejednakosti – pa čak i sa srpsko-hrvatskim rječnikom, ako je potrebno.”)

"The present book is the fourth cooperation in this collection of two great names in the Theory of Inequalities: Dragoslav S. Mitrinovic and Josip Pecaric." (Zbl. Math.);

(“Ova knjiga je četvrta u ovoj kolekciji nastala suradnjom dva velika imena u području teorije nejednakosti: Dragoslava S. Mitrinovića i Josipa Pečarića.”)

"The present book is the sixth cooperation, in this book series (Mathematical Problems and Expositions, Naučna knjiga, Belgrade), of two great specialists in the theory of inequalities: Dragoslav S. Mitrinović and Josip Pečarić." (Math. Rev. 92m; 26012);

(“Ova je knjiga šesta u ovoj kolekciji (Mathematical Problems and Expositions, Naučna knjiga, Belgrade), nastala suradnjom dva velika

stručnjaka na polju teorije nejednakosti: Dragoslava S. Mitrinovića i Josipa Pečarića.”)

"There authors have again produced an excellent monograph on a topic in inequalities; ... This is a very useful addition to the small collection of books on analytic inequalities." (Zbl. Math. 727, 26010);

(“Tri su autora još jednom napisali izuzetnu monografiju na temu nejednakosti; ... Ovo je vrlo koristan dodatak maloj kolekciji knjiga na temu analitičkih nejednakosti.”)

"This book is a valuable addition to the literature, and it will be an essential part of every mathematical library. Congratulations and thanks are due to the authors." (Zbl. Math. 744, 26011);

(“Ova je knjiga vrijedan dodatak literature, i bit će neizostavan dio svake matematičke knjižnice. Čestitke i zahvale autorima.”)

"This is an excellent book that seems to prove that there is no possibility of the last word on inequalities. Most of the topics have been treated in other recent books, but there is still much new in it. The book is very well organised and so everything is easy to find; an important point in a book that will be a reference for users of inequalities. ... All in all, this is a book that everyone working in the field of inequalities should have." (Zbl. Math. 771, 26009);

(“Ovo je odlična knjiga koja čini se dokazuje da nije moguće dati zadnju riječ o nejednakostima. I druge nedavno objavljene knjige bavile su se većinom tema, ali u njoj i dalje ima puno toga novoga. Ova knjiga je jako dobro organizirana i tako se sve može jednostavno pronaći; bitna odlika knjige koja će biti referenca za korisnike nejednakosti. ...Sve u

svemu, ovo je knjiga koju bi svi koji rade na polju nejednakosti trebali imati.”)

"This huge collection consisting of 740 pages is a comprehensive compendium of classical inequalities, their refinements and generalizations. The results are extracted from over 1200 research articles, most of which have appeared in the last 10 years. There are 30 chapters and 473 sections, and about 1000 cited authors. Every analyst who can afford the price will like to have this volume, together with the sister monograph [2] by the same authors, in his personal library. No doubt, this volume will be welcomed by mathematicians, engineers, physicists, and practically every user of inequalities. ... The material covered in monographs [1] and [2] is so extensive that readers can look forward to detailed specialized monographs with applications in diverse fields." (R. P. Agarwal, SIAM Review Vol. 36 (1994) p2 90);

(“Ogromna kolekcija koja se sastoji od 740 stranica obuhvatan je sažetak klasičnih nejednakosti, njihovih profinjenja i generalizacija. Rezultati su izvedeni iz 1200 istraživačkih članaka, od kojih se većina pojavila u zadnjih 10 godina. Knjiga ima 30 poglavlja, 473 sekcija, i oko 1000 citiranih autora. Svaki analitičar bi u svojoj knjižnici trebao imati ovu knjigu, zajedno s ranijom monografijom [2], ako si ju može priuštiti. Nema dvojbe da će ovu knjigu trebati matematičari, inženjeri, fizičari, i zapravo svi korisnici nejednakosti. ...Materijal koji je pokriven u monografijama [1] i [2] je toliko sveobuhvatan da čitatelji mogu očekivati detaljne specijalizirane monografije s primjenama u raznim poljima.”)

Vasić se pobunio što u mojim knjigama s Mitrinovićem nije i on koautor. Telefonom me nazvao i najavio odlazak kod Mitrinovića zbog toga. Napisao sam mu pismo u kome sam opisao sve što se događalo oko mene u Beogradu uključujući njegovu ulogu oko mog koautorstva u knjizi sa sredinama. Nije otišao na taj zakazani sastanak!

Prije smrti Mitrinović je pokušao organizirati da sve materijale koje je za života sakupljao pošalje meni u Zagreb. Nije uspio. Umro je 1994. godine. U Nišu je Gradimir Milovanović organizirao konferenciju posvećenu njemu. Pozvao me je. Poslao sam tekst o Mitrinovićevom i mom zajedničkom radu u matematici koji sam završio ovako:

"Nikada neću zaboraviti što mi je rekao 1987. godine kada sam se pripremao za preseljenje u Zagreb: 'Samo Ti idi u Hrvatsku. Tamo će Ti biti bolje!'"

Tekst nije tiskan u Zborniku s te konferencije.

(...)

Kako danas ocjenjujete Vaš put od osnovnoškolskih klupa do – akademika?

Doista, ima jedna zajednička crta od osnovnoškolskih klupa do akademika – bio sam prepušten sam sebi. U osnovnoj školi i u obitelji su se iznenadili što sam bio odličan učenik. Fakultet sam završio kao prvi u generaciji iako sam bio 400 dana u bolnici. Doktorirao sam bez stvarne pomoći mentora. Dapače, on je imao više koristi od suradnje sa mnom. Naime, u Srbiji je postojao jedan matematički projekt. Bodovano je ono što ste objavljivali. Na kraju petogodišnjeg projekta imao sam najviši koeficijent – 158,5. Drugi je imao manje od 50. Vasić je – s obzirom da je imao koeficijent iznad 40 – poslije toga postao voditeljem projekta. A samo dva rada mu nisu bila u koautorstvu sa mnom.

Sam izbor u HAZU je bio sličan. Prvi put me je kao mogućeg kandidata spomenuo akademik Paar u momentu kada je kandidiran kolega Marko Tadić redoviti profesor PMF-a, kao protukandidat jednom kemičaru. Naime, u Akademiji dobijete šansu za izbor kada neki od akademika umre. Po pravilu se bira kandidat iz iste oblasti. Ali kako je bilo

slučajeva da su umjesto matematičara izabrani kemičari ili fizičari, akademici Mardešić i Devidé, koji su bili i jedini matematičari u Akademiji, predložili su Tadića. Marko se bavi veoma teškim problemima. Njegovi su radovi veoma opsežni i objavljuje ih u ponajboljim časopisima. Ali u usporedbi s protukandidatom – kemičarom – imao ih je malo. Paar je pitao zašto nisu kandidirali mene koji sam imao mnogo više radova. Nije bilo lako, ali izabran je kemičar.

Na Matematičkom odjelu PMF-a to su doživjeli kao opasnost. Smatrali su da njihov čovjek treba biti izabran. Naravno, bilo je i drugih koji su se nadali izboru. Tada je počeo pritisak na mene. Odjedanput je moja oblast postala manje vrijedna, a svi moji doktori i suradnici su prilikom izbora imali problema iako su po pravilu ispunjavali sve zakonske uvjete – pa i one nametnute s tzv. CC radovima koje nisu ispunjavali ni neki kandidati s PMF-a. Naravno, na taj način su samo pomogli mojoj odluci da se kandidiram u trenutku kada se pojavi slobodno mjesto za matematičara. To se dogodilo 2000. godine kada je Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti dobio dva mjesta. Znajući što se priča o mom radu, u pokušaju da ga se omalovaži, to sam prenio nizu veoma uglednih matematičara u svijetu. Njih 80-tak redovitih profesora, među kojima je bilo akademika, urednika poznatih svjetskih časopisa, pisaca monografija, poslalo je pismo potpore mom izboru u Akademiju. U tim pismima možemo naći:

Sh. Abramovich, University of Haifa, Israel:

"He is one of the top mathematicians today...Thanks to his research, and leadership, the theory of inequalities and applications is nowadays a broad and active field with extensive interdisciplinary relations to other mathematical and science fields."

(„On je jedan od najboljih matematičara danas. ... Zahvaljujući njegovom istraživanju, i vodstvu, teorija nejednakosti i primjena danas je

široko i aktivno polje s opširnim interdisciplinarnim vezama s drugim matematičkim i znanstvenim područjima.“)

M. Goldberg, Technion-Israel institute of technology, Haifa, Israel:

"He is world leader in area of Mathematical Inequalities."

(„On je svjetski lider u području matematičkih nejednakosti.“)

Roy Mathias, The College of William and Mary, Williamsburg, VA:

"When one think of the topic ``Mathematical Inequalities" one immediately thinks of Pečarić. Indeed Pečarić is perhaps the leading mathematician in the area of inequalities."

(„Kad pomislimo na „matematičke nejednakosti“ odmah pomislimo na Pečarića. Zaista, Pečarić je možda vodeći matematičar na području nejednakosti.“)

S. Saitoh, Gunma University, Kiryu, Japan:

"He is a real leading mathematician in the field over the world."

(„On je uistinu vodeći matematičar u svom području u cijelome svijetu.“)

R.C. Brown, The University of Alabama:

"I suspect that books like Pečarić's work with Fink and Mitrinović or for that matter Hardy, Littlewood and Polya's classic Inequalities will be around and consulted when some of the other now 'mainstream' fields will have been forgotten."

(„Pretpostavljam da će se knjige poput Pečarićeve knjige s Finkom i Mitrinovićem, ili Hardyjeve, Littlewoodove i Polyove klasične nejednakosti koristiti i kad neka druga zasada 'vodeća' područja budu zaboravljena.“)

J.R. Birge, dean, Northwestern University, Evanston, Illinois:

"He would have a strong case for admission to any of the national academies with which I am familiar."

(„Ima jako puno razloga za njegov izbor u bilo koju nacionalnu akademiju za koju znam.“)

V. Burenkov, Cardiff University, Wales UK:

"Professor Pečarić is a worldwide-recognised specialist in a very important field of classical and contemporary mathematics, having enormously many applications, - the theory of inequalities...Professor Pečarić is a scientist of a very special and rare type. He is longing for the universality and encyclopedic knowledge of the topic."

(„Profesor Pečarić je u cijelom svijetu priznat kao stručnjak na važnom području klasične i suvremene matematike, s nevjerojatno puno primjena – teoriji nejednakosti. ... Profesor Pečarić je znanstvenik vrlo posebne i rijetke vrste. On teži univerzalnosti i enciklopedijskom poznavanju područja.“)

Academician L. Leindler, Jozsef Attila University, Szeged, Hungary:

"Professor J. Pečarić is an excellent expert of the inequalities and some other parts of mathematics. He has first-class international reputation. His productivity is incredible."

(„Profesor J. Pečarić je izvrstan stručnjak na području nejednakosti i nekih drugih područja matematike. Njegov međunarodni ugled je prvorazredan. Njegova produktivnost je nevjerojatna.“)

B. Opic, Math. Institute, Academy of sci. of the Czech Republic:

"Professor Josip Pečarić is a leading authority in the field of Mathematical Inequalities."

(„Profesor Josip Pečarić je vodeći autoritet na području matematičkih nejednakosti.“)

T. Furuta, Science University of Tokio, Japan:

"The Croatian Academy should be very proud of his outstanding achievements in Functional analysis, especially, Operator theory."

(„Hrvatska akademija trebala bi se ponositi njegovim izuzetnim postignućima u području funkcionalne analize, posebno teoriji operatora.“)

A. Prekopa, Rutgers University, New Jersey:

"He is, however, not only the author of many books and papers but also enriched the area of mathematical inequalities by a large number of outstanding results."

(„Ipak, on je ne samo autor mnogih knjiga i članaka, nego je i obogatio područje matematičkih nejednakosti velikim brojem izuzetnih rezultata.“)

Academician K. Györy and Zs.Pales, Lajos Kossuth University, Debrecen, Hungary:

"Professor Pečarić is one of the most active researchers whom we ever met with. He is an outstanding mathematicians and scientist."

(„Profesor Pečarić je jedan od najaktivnijih istraživača kojeg smo ikada upoznali. On je izvanredan matematičar i znanstvenik.“)

D.Bainov, Bulgaria:

"Professor Dr. J. Pečarić is one of the word-famous specialists working in the area of mathematical analysis and its applications."

(„Profesor dr. J. Pečarić je jedan od svjetski poznatih stručnjaka na području matematičke analize i njezinih primjena.“)

T. Ando, Hokusei Gakuen University, Sapporo, Japan:

"His contributiona are highly evaluated by many mathematicians, and he is considered as one of the great leaders in the field of inequality."

(„Njegove doprinose visoko cijene mnogi matematičari, i smatraju ga jednim od velikih lidera na području nejednakosti.“)

T. Erdélyi, Texas A&M University:

"His almost unlimited energy, determination, and enthusiasm is cleary shown in solving a large variety of problems arising in the area of mathematical inequalities and their applications. Pečarić is undoubtedly a leading authority on several areas of mathematical inequalities."

(„Njegova skoro neograničena energija, odlučnost i entuzijizam jasno se vide u rješenjima vrlo raznolikih problema koji su se pojavili u području matematičkih nejednakosti i njihovih primjena. Pečarić je nedvojbeno vodeći autoritet na nekoliko područja matematičkih nejednakosti.“)

R. Merris, California State University, Hayward, California:

"Dr. Pečarić's professional output has been prodigious. His publication record is comparable to that of an outstanding chemist. Apart from the occasional Leonhard Euler or Pál Erdős, such productivity is very rare among mathematicians."

(„Dr. Pečarić profesionalni rad je zapanjujuć. Količina njegovih publikacija može se usporediti s količinom koju napravi izuzetan kemičar. Osim ponekog Leonharda Eulera ili Pála Erdösa takva je produktivnost vrlo rijetka kod matematičara.“)

C.E.M.Pearce, The University of Adelaide:

"He writes in a terse style and many of his short papers feature brilliant gems. Long and deep gaps in the literature have been filled by his insights. His work is extremely seminal and has provided a great stimulus to analysts worldwide. The bumber, brevity and influence of his paper and having many co-authors are all reminiscent of the late Paul Erdős. Again as with Erdős, many of the ideas can look simple. To appreciate them, one needs the perspective of clumsy and less effective earlier attempts on some of these problems by quite eminent analysts. It is easy to be wise after the event."

(„On piše sažetim stilom, i mnogi njegovi kratki članci pravi su biseri. Duge i duboke praznine u literaturi popunili su njegovi uvidi. Njegov je rad vrlo nadahnjujuć i poticajan za analitičare diljem svijeta. Jezgovitost i utjecaj njegovih radova, te činjenica da ima mnogo koautora podsjećaju na pokojnog Paula Erdösa. Kao i kod Erdösa, mnoge njegove ideje čine se jednostavnima. Da bi ih cijenili, trebamo promotriti šepRTLjave i manje efektivne ranije pokušaje da se riješe neki od ovih problema koje su učinili neki poprilično eminentni analitičari. Lako je biti general poslije bitke.“)

P. Bullen, The University of British Columbia, Vancouver, Canada:

"Pečarić is one of the most important workers in the field of inequalities – and is a most worthy successor to his teacher, Professor Mitrinović... The many books written by Pečarić, both in his own language and in English, are standard references for all in the field. In addition Pečarić is a great collaborator; almost all leaders in the field have joint papers with him. He has encouraged young students, and has many papers with them."

(„Pečarić je jedan od najznačajnijih znanstvenika na području nejednakosti – a ujedno je i najvrjedniji nasljednik svoga učitelja, profesora Mitrinovića... Mnoge knjige koje je napisao Pečarić, i na svom jeziku i na engleskom, postale su standardne reference za sve na tom polju. Još treba reći i da je Pečarić izvrstan suradnik; skoro svi vodeći znanstvenici na polju napisali su s njim zajedničke radove. On ohrabruje mlade studente i ima mnogo radova s njima.“)

A.Lupas, Faculty of Science, Sibiu, Romania:

"Much of Josip Pečarić's brilliant work is related to the remarkable subject of Convex Functions and Theory of Inequalities... However, by all means any member of Academy should look at the original books or papers, since he is a master expositor."

(„Veliki dio briljantnog rada Josipa Pečarića vezan je uz izvanredno područje konveksnih funkcija i teoriju nejednakosti... No, svaki član akademije svakako bi trebao pogledati originalne knjige i radove, jer je on vrhunski izlagač.“)

I. Pressman, Carleton University, Ottawa, Canada:

"Josip Pečarić's made very significant contributions to the field of Inequalities. In particular his work on Jensen Inequalities is a noteworthy major contribution. His work on Slater conditions and convex functions has been noted by researchers in other fields, such as in semidefinite

programing. Cleary he has been an active vigorous mathematician who is making major contributions in analysis."

(„Josip Pečarić dao je velike doprinose na području nejednakosti. Posebno je njegov rad na Jensenovim nejednakostima istaknut i velik doprinos. Njegov rad na Slaterovim uvjetima i konveksnim funkcijama primijetili su istraživači u drugim područjima, poput semidefinitnog programiranja. Očito je da je on aktivan energičan matematičar koji daje značajne doprinose analizi.“)

Ram Mohapatra, University of Central Florida:

"I personally feel that his contributions to mathematics and their applications to the world of science is enormous."

(„Osobno smatram da je njegov doprinos matematici i njezinim primjenama u svijetu znanosti golem.“)

R. Brualldi, University of Wisconsin, Madison:

"I find his list of publications awesome both for its length and the great number of areas of mathematics impacted by his work. I am simply amazed that one person could be wholly or partly responsible for so many publications in so many journal. To me this is clear evidence of a remarkable intellect and unsurpassed dedication."

(„Smatram da je popis njegovih publikacija zapanjujuć i zbog duljine i zbog velikog broja područja matematike na koje je njegov rad djelovao. Jednostavno me začuđuje da je jedna osoba djelomično ili u potpunosti odgovorna za toliko mnogo publikacija u toliko puno časopisa. Meni je to jasan dokaz iznimnog intelekta i nenadmašenog predanja.“)

C. Bandle, Math. Institut, Basel, Switzerland:

"Also his papers are very elegant and tricky. He is one of the few mathematicians in the world who are able to come out with simple new ideas in elementary geometry and function theory."

(„Njegovi su radovi, također, elegantni i prepredeni. On je jedan od malobrojnih matematičara na svijetu koji mogu iznaći jednostavne nove ideje u elementarnoj geometriji i teoriji funkcija.“)

Man Kam Kwong, Lucern Technologies, Naperville, Illinois:

"I would evaluate the importance of these work as comparable to the classical work of Wolfgang or Beckenbach or Lakshmikantham and Leela."

(„Ocijenio bih da je važnost njegovog rada jednak klasičnom radu Wolfganga ili Beckenbacha ili Lakshmikanthama i Leele.“)

J.Mawhin, member of the Academie Royale de Belgique, forein member of the Russian Academy of Natural Sciences:

"Professor Pečarić is a word-known expert in the field of inequalities."

(„Profesor Pečarić je svjetski poznat stručnjak na polju nejednakosti.“)

Academician P.T. Mocanu, president of Romanian Mathematical Society:

"It is an honor to be invited to write a recommendation for the support of a so famous mathematician, as Josip Pečarić is."

(„Čast mi je što sam pozvan napisati preporuku podrške tako slavnom matematičaru, kakav je Josip Pečarić.“)

Inače, teško je uspoređivati znanstvenike koji se bave različitim oblastima. Zato je pri izborima u akademije upravo najznačajnija njegova pozicija u toj oblasti u svijetu. Po pravili članovi akademije, barem kada je znanost u pitanju, trebali bi biti prepoznati kao svjetski lideri u svom području. Zato ne čudi što je to konstatirano u gotovo svih 80 pisama koje su poznati matematičari poslali našoj akademiji.

Kako su do mene došle priče da među autori ovih pisama nema poznatih u svijetu zamolio sam neke od njih da pošalju svoj CV, što su oni i učinili.

Tako se dogodilo da umjesto matematičara i fizičara budu izabrana dva matematičara, što je za hrvatsku matematiku od velike važnosti.

(...)

Tko je ipak najviše zaslužan što ste se našli u ovom društvu "besmrtnih"?

Akademik Vladimir Paar, bez sumnje! Godine 1992. bilo je dva izbora u Akademiju. Na prvom izboru je on izabran. Tada sam ja bio kandidiran za člana suradnika. Predložio me je akademik Bilinski. Na sjednici je htio uzeti riječ kada se govorilo o kandidatima, ali su mu rekli da sačeka prvi krug izbora jer je bilo devet kandidata. Ispao sam u tom prvom krugu, tako da nije imao potrebe govoriti. Poslije mi je rekao:

- Znao, ja nisam smatrao potrebnim da prije sjednice govorim članovima razreda o Vama. Bilo je tako očito da Vi trebate biti izabrani.

Kada mi je tajnica razreda saopćila da sam ispao u prvom krugu rekao sam joj:

- Nije važno. Pa i nije mi mjesto u akademiji u kojoj u prvom krugu ispadne kandidat koji ima više radova od svih ostalih 8 kandidata zajedno.

Prenijela je to tadašnjem tajniku Razreda, koji me je pozvao i ispričao se što profesor Bilinski nije dobio riječ.

Na drugom izboru, dok sam bio u svom prvom posjetu australskim sveučilištima, sam izabran. Mislio sam da je tajnik Razreda izvršio obećanje. Međutim, kada sam se vratio iz Australije, doznao sam da se tajnik razbolio i nije više nazočan sjednicama, ali je akademik Paar proučio sve materijale i Razred izvijestio o mom radu.

To je učinio i kada sam dobio državnu nagradu za znanost, jer je bio član komisije. Zato sam kolegama koji su pisali o mom radu dao, pored adrese tajnika Razreda akademika Ašpergera, dao i njegovu adresu. On je od 57 pisama pristiglih do trenutka izbora napravio malu knjižicu i poslao je svim članovima Razreda i članovima Predsjedništva Akademije. To je vjerojatno bilo presudno da u Razredu odluče birati dva matematičara a ne matematičara i fizičara.

Nije se zadržalo samo na tome. Evo kako je akademik Paar reagirao kada su pokušali ocrniti moj znanstveni rad u "Globusu":

"Globus", 16. kolovoza 2002.

Vladimir Paar – Uredništvu

Tko je "izvjesni Josip Pečarić, priučeni matematičar" i akademik HAZU?

U "Globusu" 2. kolovoza 2002. prof. dr. Ivo Goldstein iznosi svoje viđenje osnovnih faktora za obnovu Hrvatske. Smatram da je nužno reagirati na dio članka u kojem se kao argument za diskvalifikaciju HAZU

iznosi to da je za njezina člana izabran "izvjesni Josip Pečarić, priučeni matematičar, ali zato veliki Hrvat i vrlo produktivan pisac ustašoidnih pamfletića".

Uz malo truda svatko će utvrditi da je u bazi Ministarstva znanosti, za razdoblje od 1996. do danas, prema svjetskim kriterijima najproduktivniji znanstveni projekt iz matematike u Hrvatskoj- projekt koji vodi izvjesni Josip Pečarić.

U dostupnim američkim bazama podataka o svjetski priznatoj znanstvenoj produktivnosti hrvatskih matematičara u zadnjih desetak godina, opet nalazimo da je u tom razdoblju najproduktivniji hrvatski matematičar - izvjesni Josip Pečarić.

U Ljetopisu HAZU (dostupan javnosti u biblioteci HAZU) u kojemu je obrazložena kandidatura Josipa Pečarića za akademika, uz ostalo se navodi: Bitan dio Pečarićeva znanstvenog opusa čini 35 'tvrdih' znanstvenih publikacija (opsega između 10 do 30 stranica) te 142 kraća članka objavljena u vrhunskim svjetskim znanstvenim časopisima. U tim radovima ističe se nekoliko značajnih znanstvenih otkrića, a posebno 'Mond-Pečarić inequalities', 'Mond-Pečarić method', 'Čebišev-Pečarić inequalities' (koja u svjetskoj znanstvenoj literaturi nose ime po Pečariću)...

U opsežnom Pečarićevu radu na pisanju znanstvenih monografija posebno je važna svjetski poznata knjiga autora Pečarića, Prochana i Tonga (izdavač Academic Press, New York). Također je važna Pečarićeva uloga kao pokretača i glavnog urednika svjetski uglednoga međunarodnoga znanstvenog časopisa "Mathematical Inequalities and Applications", koji je ušao u "Science Citation Index Expanded".

Pečarić je objavio i znanstvene radove na području fizike i tehnike. Posebno je važno da je publicirao u vrhunskom svjetskom znanstvenom

časopisu iz fizike "Physical Review" i u vrhunskom svjetskom znanstvenom časopisu iz astrofizike "Astrophysics and Space Science".

Važan argument pri izboru Pečarića za akademika HAZU bilo je i to da je u HAZU stiglo 57 preporuka istaknutih svjetskih matematičara iz 20 država.

Toliko o tome tko je "izvjesni Josip Pečarić - priučeni matematičar" i koji su kriteriji primjenjivani pri njegovu izboru za akademika HAZU.

Profesor Paar je reagirao i kada je zbog mojih političkih tekstova "kažnjen" znanstveni projekt na kome sam glavni istraživač. O tome sam na Prvom kongresu hrvatskih znanstvenika iz domovine i inozemstva (Zagreb – Vukovar 15. – 19. studenoga 2004.) rekao slijedeće:

"Iz izlaganja dr. Pavune i akademika Paara očito je kako je besmislena teza kako u Hrvatskoj nema znanstvenika koji su svjetski lideri u svojim područjima, a još više kako se u Hrvatskoj ne mogu s uspjehom voditi mladi znanstvenici u doktorskim i postdoktorskim studijima. Naravno, to vrijedi i za matematiku. Spomenut ću samo akademike Mardešića i Tadića iz starije i srednje i prof. Dujellu iz mlađe generacije.

Naravno, kao i obično glavni problem je novac. Znanost traži kompletnog čovjeka, a naše prilike često prisile ljude da to ne može biti slučaj, tj. rade i druge stvari da bi osigurali pristojan život. To nije u kontradikciji s činjenicom što npr. ja imam puno publicističkih tekstova i knjiga, jer su oni nastali zbog Domovinskog rata, dakle u posljednjih petnaestak godina.

Zato možemo samo govoriti o tome imamo li dovoljno ljudi koji su svjetski lideri u svojim područjima, odnosno koliko imamo ljudi koji mogu biti mentori mladim znanstvenicima. Osim toga, pitanje je i politike razvoja znanosti. Recimo, matematičari s MO PMF-a žele da se što više područja matematike razvija u Hrvatskoj. Prirodno je da matematički

fakultet mora imati pokriven niz područja iz matematike, a za to im i trebaju eksperti u tim područjima. Teško je imati baš toliko eksperata u Hrvatskoj, pa je prirodno da se mnogi doktorati rade vani. S druge strane imamo uspješne naše ljude koji rade vani pa je prirodan i odlazak kod njih na izradu doktorata. Tu naravno uvijek postoji opasnosti da ti naši doktorandi i post-doktorandi i ostanu vani, ali puno je onih izvrsnih koji su se i vratili. S druge strane, ne mogu svi, iz raznih razloga – najčešće obiteljskih - ni otići vani. Tako se može dogoditi da ponetko od onih za koje se očekuje izvrsnost - ne uspiju. Prirodno je da kada u nekim područjima Hrvatska ima lidere u svojim područjima da je koncentracija mladih znanstvenika oko njih veća, pa to izaziva strah da se neće moći ostvariti zacrtana politika stvaranja eksperata u više različitih matematičkih disciplina. A vjerojatno tu ima i našeg poznatog jala.

Primjer profesora Dujelle je zato poseban. Sam je otvorio novo područje u Hrvatskoj, tj. nije bio na specijalizaciji kod nekoga eksperta ili lidera vani pa je povratkom u domovinu sa sobom donio i svoje znanstveno područje. Ove godine je dobio i nagradu HAZU, a ima 16 CC radova i 36 SCI Expanded radova. HINA, "Večernji list" i "Novi list" objavili su popis hrvatskih znanstvenika s najviše CC radova od 1996. godine i među njima sam i ja.

Projekt na kome sam ja glavni istraživač zove se "Nejednakosti i primjene", i nažalost negativni primjer je za hrvatsku znanost. Zašto? Pa prema Ministarstvu znanosti to je najslabiji projekt iz matematike u Republici Hrvatskoj.

Evo nekoliko osnovnih podataka o rezultatima rada tog projekta, s napomenom da je istog imena i seminar na poslijediplomskom studiju MO PMF-a. Do sada sam bio mentor u 13 doktorata kod kuće i dva u Australiji (University of Adelaide i University of Melbourne), a ovih dana je obranjena jedna disertacija pod mentorstvom dvojice mojih doktora. Moji

doktori i ja surađivali smo na izradi nekih doktorata u Švedskoj i sudjelovali u komisijama za ocjenu i obranu doktorata u drugim državama.

Objavio sam 98 CC radova (inače i Paar je u svom predavanju govorio o broju mojih CC radova), 236 SCI radova, a na MathSciNetu imam 571 rad. Napomenut ću da za nas matematičare CC lista nije relevantna lista časopisa. Na primjer akademik Tadić ima samo 7 radova s te liste (samostalnih radova od po 60-70 stranica), ali se događalo da se kongres u SAD-u pomjera zato što on nije mogao doći tamo u predviđeno vrijeme! Dakle, najvažniji podatak jest je li pojedini znanstvenik prihvaćen u svijetu kao jedan od lidera u svome području, a takvih Hrvatska prirodno i ne može imati mnogo. Moja problematika je takva da omogućava veliki broj radova, ali ipak posebno je značajan podatak da po MathSciNetu koji vodi Američko Matematičko Društvo spadam u deset svjetskih matematičara koji imaju preko 500 radova. Imam i preko 100 suradnika počevši od Australije, Japana i Kine, preko Izraela, Italije i Švedske pa do Kanade i SAD-a.

Ovdje, u Zagrebu, zahvaljujući izdavačkoj kući Element, izdajemo i časopis "Mathematical inequalities and applications", čiji sam glavni urednik. U uređivačkom odboru je preko 60 najpoznatijih matematičara iz te problematike iz svijeta. Čim se pojavio dobio sam ponudu jedne izdavačke kuće iz Njemačke da ga oni izdaju, ali nisam prihvatio. A u to vrijeme časopis još nije bio ni pomagan od Ministarstva znanosti. Poslije dvije godine izlaženja uvršten je u popis SCI Expanded i danas ima impac factor koji ga svrstava u prvu polovinu časopisa s te liste među matematičkim časopisima, pa ga i Ministarstvo znanosti priznaje kao jednog od tri najznačajnija hrvatska znanstvena časopisa. Jedan je od tri svjetska časopisa posvećena matematičkim nejednakostima.

Član sam uređivačkih odbora slijedećih znanstvenih časopisa: Journal of Computational Analysis and Applications, International Journal of Applied Mathematics, Journal of Inequalities in Pure & Applied

Mathematics, Panamerican Mathematical Journal, Nonlinear Functional Analysis and Applications, Octogon Math. Magazine (Brasov), Journal of Function Spaces and Applications, Glasnik Matematički (advisori board). Recenzent sam za četrdesetak znanstvenih časopisa.

Napisao sam i niz monografija, a 4 od njih izdale su poznate izdavačke kuće Academic Press i Kluwer Academic Publishers. Međutim, ovih dana će krenuti u Elementu i serija monografija iz nejednakosti. Prva je već gotova. Odnosi se na Mond-Pečarićev metodu u teoriji operatorskih nejednakosti, a uz jednu moju doktoricu koautori su dva japanska matematičara: Furuta (po njemu je nazvana poznata Furutina nejednakost o kojoj je u zadnjim godinama objavljeno stotinjak radova) i Seo. Očekujem da će uskoro i drugi članovi naše grupe objaviti monografije u toj seriji.

Nadam se da ovi podaci govore dovoljno o radu naše grupe koju u svijetu znaju nazvati i Hrvatskom ili Pečarićevom školom u teoriji nejednakosti.

Pa kako je onda moguće da je taj projekt od Ministarstva znanosti ocijenjen kao najgori prema novčanim sredstvima koliko mu je bilo dodijeljeno. Naime, taj projekt u kome su dakle jedan akademik, jedan redoviti profesor, jedan izvanredni profesor, dva docenta, jedna profesorica više škole i dva novaka dobio jednako sredstava koliko bi dobio i projekt koji bi prijavio jedan docent. Kako je to moguće, ako samo uzmemo podatak da je u prethodnom razdoblju bilo 22 projekata iz matematike, a da je učinak ovog projekta bio više od četvrtine svih CC radova i četvrtina svih radova iz matematike u Hrvatskoj?

Učinak je bio da sam odbio sudjelovanje na poznatom svjetskom kongresu iz moje problematike gdje se sudjeluje samo po pozivu. Naime, očita je bila nezainteresiranost Ministarstva znanosti za projekt koji ostvaruje takve rezultate. Primijetimo kako je nedavno i profesor Milorad

Milun promatrao poziciju hrvatske znanosti u krugu deset zemalja koje su nedavno postale članice EZ te Rumunjsku i Bugarsku koje su već zemlje kandidati. Hrvatska zauzima šesto mjesto na ljestvici efikasnosti kada se gledaju sva znanstvena polja zajedno. Ispred nje su Slovenija, Češka, Estonija, Mađarska i Slovačka a iza su Poljska, Malta, Bugarska, Litva, Latvija, Cipar i Rumunjska. A pojedinačno je nr. matematika na sedmom, kemija na sedmom i fizika na desetom mjestu. Treba li uopće komentirati da je za poziciju koju ima matematika dobrim dijelom zaslužan i naš project? Kakav je onda interes Ministarstva da se taj projekt kažnjava? Jer očito se radi o kažnjavanju, bez obzira što postoji recenzija koja im je pomogla u donošenju njihove odluke. Naime, domaći recenzent, koji nije stručnjak u ovom području, smatra da nije dovoljno dobro ono što mi radimo, pa nam i sugerira čime bih se u našem području trebali baviti. Nisu ga uputili psihijatru već su usvojili njegovo mišljenje!?

Nema dvojbe da je točan odgovor na pitanje odnosa Ministarstva prema projektu "Nejednakosti i primjene" dao akademik Paar 26. rujna 2002. u pismu tadašnjem ministru prof. dr. Flegi, a što je objavio u "Vjesniku", 14. srpnja 2004.: "Rasprava o tim nepravilnostima u financiranju znanstvenih projekata vodila se na sjednici HAZU-a 24. rujna 2002. u povodu iznimno lošeg financiranja znanstvenog projekta akademika Pečarića, koji je prema svjetskim kriterijima i bazama podataka najproduktivniji hrvatski matematičar u posljednjih desetak godina, ali poznat je i po svom političkom angažmanu."

Interesantno je da nije samo ovaj projekt imao poseban tretmant Ministarstva znanosti. Akademik Paar navodi slične tvrdnje akademika Trinajstića i Barišića, te dekana PMF-a prof. dr. T. Cvitaša i prodekana prof. dr. Hamzića. On također tvrdi: "... samo bih spomenuo da je zbog mog upornog zauzimanja za poštovanje kriterija kvalitete u znanstvenom sustavu znanstveni projekt koji vodim kažnjen bitnim smanjenjem financiranja u odnosu prema drugim projektima, unatoč izvrsnim

znanstvenim rezultatima." Slično tvrdi i Zvonimir Maksić, znanstveni savjetnik Instituta "Ruđer Bošković" ("Vjesnik", 11. kolovoza 2004.): "Postoje zaista podaci za fiziku i kemiju, koji pokazuju da su najbolji projekti najlošije financirani."

Zato je očito kako je najavljena evaluacija znanstvenih projekata koju najavljuje Ministarstvo znanosti doista potrebna."

Naravno, i mnogi drugi su zaslužni, pa i oni koji su me pokušali onemogućiti u mom radu i napredovanju. Tako je jednom profesor Mitrinović pitao Lackovića što misli je li lako objaviti "u tim i tim" časopisima. Ovaj je rekao da nije.

- E vidiš. Pečarić ima radove u svim tim časopisima. Da ga Ti nisi napadao, on to ne bi toliko toga uradio.

Je li bilo ljudi koji Vas nisu željeli vidjeti kao akademika? Tko su oni?

Naravno da jest. Vjerojatno se primjera, sličnih onima koje sam već opisao, može naći za svakog akademika. Uvijek ima onih koji misle da su to više zaslužili od Vas. I to je prirodno. A teško je i pobrojati sve one koji me nisu željeli i ne žele ni dandanas vidjeti kao akademika zbog mog publicističkog rada.

Što je za Vas zapravo Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti?

Svakome znanstveniku i umjetniku je najveće priznanje izbor u nacionalnu akademiju znanosti i umjetnosti.

Što Vas je oduševilo, a što razočaralo u ovoj ustanovi?

Prije bih rekao da ima onoga što mi se sviđa, ali i onoga što mi se ne sviđa. Na primjer, nedavno je akademik Ivan Aralica rekao u "Večernjem listu" (22. 10. 2005.): "Znate čime se meni u ulozi književnog kritičara prvi iz "Padeža" prijetio kad je pročitao "Ambru"? Da me nakon "Ambre" iz elitne povijesti književnosti treba preseliti u konzervativni underground. To je korespondiralo sa zahtjevom jednog drugog Padeža i Tomislava Jakića iz Mesićeva ureda da mi se oduzme titula akademika jer da sam antieuropejac." Aralica očito misli na poznato pismo 6 akademika. Dobra stvar je što tadašnje Predsjedništvo Akademije nije prihvatilo da se to pismo stavi na dnevni red njihove sjednice već ga je samo uputilo svim akademikima. Tako sam imao prilike na isti način odgovoriti sa slijedećim pismom:

Svim razredima Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Poštovane dame i gospodo, članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti!

S velikim iznenađenjem i nevjericom primio sam prosvjed šest članova Akademije u svezi s pojavom knjige akademika Ivana Aralice.

U prosvjedu nam uvaženi kolege daju svoje viđenje nekih dijelova Araličine knjige. Nije mi jasno zašto uvaženi kolege akademici smatraju potrebnim dati svoju interpretaciju bilo kojeg dijela Araličine knjige svim ostalim akademikima. Smatraju li da ostali članovi Akademije ne mogu sami razumjeti što je akademik Aralica htio reći, pa im to oni trebaju objasniti? A kad je već riječ o navodu "...ljudski mozak nema veću cijenu od telećeg. Dvije marke za kilogram!", poručuju li time ostalim

akademicima kako se cijena mozga iz gornjeg navoda odnosi i na njihove mozgove?

Interpretacija dijela knjige o "mozgu ispod peke" doista je začuđujuća. Izgleda da uvažanim academicima ne smeta to što netko za mozak njihova kolege akademika tvrdi da ima "mozak ispod peke", već im smeta što on za takvog primitivca kaže da je jedan iskompleksirani glavonja i nedaroviti smrdljivac? I to u romanu!

Nevjerojatna je tvrdnja: "Vrijeđanja u Araličinoj knjizi podsjećaju na obračun s pojedincima u ranim danima boljševičke revolucije." Boljševici su radili silna zlodjela kada su bili na vlasti. I komunisti u Hrvatskoj također. Ali Aralica danas nije na vlasti. Upravo je protiv njega, a zbog njegove knjige, današnja hrvatska vlast pokrenula pravu harangu. Nadajmo se da njegovu knjigu neće spaljivati.

A prosvjed šestorice akademika podudara se s napadima vlasti i režimskih novinara na kolegu Aralicu. Duboko sam uvjeren da je primjerenije članovima Akademije uzeti u zaštitu akademika izloženog takvim grubim napadima, nego priključiti se tim napadima. Pače, prosvjed šestorice članova Akademije podsjeća na slična pisma potpore koje su svojedobno seoske partijske organizacije u Srbiji slale Miloševiću. Kada se hrvatski akademici spuste na tu razinu, doista se ponovo nameće pitanje o vrijednosti kilograma mozga. Je li cijena od dvije marke za kilogram previsoka? Uostalom i Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja tako nešto i tvrdi: "Cijena mozga za ovu vlast je niža." (str. 167)

Nevjerojatna je i rečenica: "Aralica svoj tekst kiti i stihovima: oni su ne samo loši, pučkoškolski, nego su i neukusni i ispod dostojanstva jednog člana Akademije." A neukusno je, u stvari, kada neki članovi Akademije svoje amaterske uratke iz književne kritike šalju svim članovima Akademije, a pri tome ne razumiju razine pripovijedanja. Doista, nisam očekivao da ću doživjeti da neki hrvatski akademik, koji čak nije književnik, uči jednog kolegu akademika književnika kako treba pisati romane. Zar to nije ispod dostojanstva članova Akademije?

Intelektualcima je svojstveno napadati vlast, a ne pridružiti se haranzi vlasti i režimskih medija na neku knjigu. I to u vrijeme kada predsjednik Vlade najavljuje uvođenje verbalnog delikta kroz formulaciju o "govoru

mržnje". Treba li ovaj prosvjed pomoći u tome? A govor mržnje upravo je promoviran kroz neprestane napade na pokojnog akademika Franju Tuđmana. Tko je od akademika uzeo u zaštitu svoga doskorašnjeg člana? Zar nije moralnije braniti svoga napadnutog kolegu, pa čak i ako se ne slažeš s njim?

Akademik Josip Pečarić

Oba pisma su kasnije "izašla" iz Akademije pa su tiskana u "Fokusu", 8. studenoga 2001. i *Ambri* (3., 4. i 5. izdanje; Prilog), a o njima je bilo riječi u emisiji "Pola ure kulture" na HTV. Za tu emisiju je akademik Slobodan Novak napisao da potpisuje ovo moje pismo "skoro od riječi do riječi".

A ako su akademici pod utjecajem iz Ureda predsjednika pisali svoje pismo onda je to doista strašno.

Bio sam jako nezadovoljan i kada se prekršio pravilnik o izborima u Akademiju, tj. kada predsjednik Matice Hrvatske Igor Zidić nije bio kandidat za redovitog člana na Izornoj skupštini Akademije a trebao je biti. Nije dobro kada se u bilo čemu ne poštuju propisi, ali ovdje je to posebno iritirajuće jer se radi o predsjedniku Matice Hrvatske koji je svojim djelovanjem obilježio posljednjih nekoliko godina. Kao da se prekršio pravilnik upravo zbog toga. Zato sam jednom zgodom jednoj od vodećih ličnosti Akademije rekao da zbog mog domoljubnog rada ni ja danas ne bih bio izabran iako se zna da sam po broju radova među prvih deset matematičara u svijetu. (Naime, spadam u onih deset svjetskih matematičara koji imaju preko 500 radova na MathSciNetu). A recimo u prošlom stoljeću je matematičke radove objavilo 300.000 matematičara i to 1.600.000 radova, a samo u zadnjih dvadeset godina 886,000 radova objavilo je 220,000 autora. O tome je nedavno pisao J.W. Grossman u "Notices of the A.M.S.", January 2005, str. 35-41. Grossman navodi da je do 1999. godine bilo svega osam matematičara s više od 500 radova i navodi njihova imena. Ja sam bio točno deseti koji je prešao tu brojku. S

napomenom da četvorice nije više među živima.) Složio se sa mnom. Treba li to uopće komentirati?

Ali vratimo se Zidiću. Poznato je da je on žestoko napadan od hrvatskih "ljevičara" upravo zato što se radi o izuzetnom državotvornom Hrvatu. Više od godinu dana napadan je zbog iskonstruiranih optužbi protiv Filipa Lukasa, predsjednika Matice Hrvatske iz vremena NDH.

O čemu se tu radi svojevremeno sam objasnio u tekstu:

Montiranje slučaja Matice hrvatske

Hrvatsko slovo, 14. veljače 2003.

Mržnja Goldsteinovih prema hrvatskom narodu možda je najočitija iz njihove hajke na Maticu hrvatsku. Počeo ju je Ivo Goldstein još prije pojave knjige "Holokaust u Zagrebu", nastavljena je u samoj knjizi i tako - sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u "Nacionalu" 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: "Matica hrvatska ne želi osuditi antižidovstvo svog čelnika u NDH"), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojemu, među ostalim piše: "Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljeto 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik? U knjizi Ive Goldsteina 'Ho-lokaust u Zagrebu', kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da 'sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj', a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga', pa iako 'ove

nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske' potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da 'izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske'."

U redu je kad on otima, ali ako to rade drugi...

Odmah pada u oči kako konstatacija "sada postoji mogućnost" kod Slavka Goldsteina postaje "besramno zahtijevanje pljačke imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice Hrvatske". Da bi se ta lažna i zlonamjerna interpretacija pisma pojačala, Goldstein iz rečenice "Kako nam je saopćeno, ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske", izbacuje prvi dio jer bi bilo očito da im je saopćeno, vjerojatno i ukazano na mogućnost da mogu računati na tu zgradu, jer je i prirodno da Matica hrvatska u hrvatskoj državi dobije i bolje uvjete rada od onih koje je imala u Jugoslaviji. Mržnju prema hrvatskom narodu Goldstein pokazuje upravo ovom mržnjom prema Matici, i to je očito iz dijela pisma kada tvrdi da je Lukas "besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova" iako u pismu spominju nekretnine koje će, kako im je priopćeno, prijeći u vlasništvo NDH.

Naravno, možemo i razumjeti da neki ljubitelj Jugoslavija zagovara da Matica ne bi smjela primiti neku zgradu jer joj tu zgradu daje država koja nije po volji tom čovjeku. Razlog koji navodi Goldstein, jer je to postalo vlasništvo otuđivanjem nečije imovine, očito nije i ne može biti stvarni razlog. Zašto? Pa upravo je Slavko Goldstein bio pripadnikom komunističko-partizanskih vlasti koji su oduzeli gotovo sve privatno vlasništvo ljudima u državi koju su osnovali! Ili Slavko Goldstein doista misli da je u redu kada on otima, a nije kada netko drugi to radi?

A da to će sve biti još besramnije pokazuje Goldstein u nastavku pisma kada, taj pripadnik vojske koja je izbacivala ljude iz stanova, znajući ih i

ubijati, pokazuje zabrinutost nad stanarima te zgrade: "Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa 'Židovom Sternbergom' i njegovom obitelji čija bi imovina 'savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama' i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu 'u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće'."

Mržnja prema Matici (kao simbolu hrvatskog naroda, naravno) koja izbija iz ove rečenice vidljiva je jer konstataciju zašto im trebaju prostorije Goldstein povezuje s onim što su radili on i njegovi sudrugovi: izbacivali stanare. Mržnju prema hrvatskom narodu, koju su oni pokazivali kroz cijeli svoj rad (naročito 1945.), on pripisuje vlas-tima NDH prema svojim građanima. Nije mu palo na pamet da se tim stanarima moglo (zašto ne i oni sami) naći možda još bolji uvjete stanovanja. Kao da vlasnici stanova i inače ne raspoložu svojim vlasništvom na način kako oni smatraju da trebaju, a u skladu sa zakonom.

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici matičina pisma barem zapitali za sudbinu Sternbergovih i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće? Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima "Nacionala" sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. "Holokausta u Zagrebu" piše: "Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja poslijepodne u posljedni čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD." Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH nije jasno, ali očito ih ustaške

vlasti i Matica hrvatska, prema Goldsteinima, žele izbaciti iz njihove kuće 8. kolovoza 1941. godine! Ako je i od Goldsteina, mnogo je.

Što je drugom sramotno, Goldsteinu je normalno

Inače, pozivanje na knjigu "Holokaust u Zagrebu" doista je smiješno, kada je poznato da se radi o običnom antihrvatskom pamfletu. Pokazivati hrvatskoj javnosti o kakvom je pamfletu riječ i kroz ovo Goldsteinovo pismo doista je dostojno autora te knjige. A još i zahtijevati da Predsjedništvo Matice podrži Goldsteina u njihovoj antihrvatskoj histeriji, tj. zahtijevati da se distanciraju od sasvim normalnih postupaka MH iz 1941. i da se ti postupci proglašavaju bezdušnim, doista je izvan svake pameti. Razumljivo je da tako nešto mogu učiniti pojedini članovi Matice, koji su u ovom režimu postali i ravnatelji, kao recimo Vlaho Bogišić koji "tvrdi da je svaki njegov pokušaj da se u MH kritički raspravi o kontroverznom razdobljima MH, prije svega 30-im godinama, završio neuspjehom: 'Nema modernoga društva, pa ni MH, koje se nije u stanju osvrnuti na svoju prošlost. U MH ne postoji ni približan konsenzus o tim spornim pitanjima i zato se o njima ne govori već 12 godina. Vlado Gotovac i Josip Bratulić afirmativno su govorili o Lukasu. Ni između predsjednika i potpredsjednika, a kamoli između tijela i članstva ne postoji konsenzus. MH nema snage da se s tim suoči!'. Vjerojatno se Bogišiću ne sviđa prohrvatsko djelovanje MH, kao uostalom ni Goldsteinima, ali za očekivati je da takva bude sama institucija ili da njezini predsjednici prihvate priglupe "argumente" Goldsteinovih, zaista nema nikakva smisla.

Iako sam u svojoj knjizi, koju Goldstein napada, već konstatirao da iz knjige Goldsteinovih izvire njihova želja da je u NDH stradalo još više Židova, jer bi tako lakše bilo očuvati Jugoslaviju, ipak sam se sledio kada sam ponovo pročitao potvrdu tih mojih tvrdnji i u "Nacionalu": "Zidić je Goldsteinu objasnio da je to za njega mučna stvar koju mora istražiti, a čuo je da je Lukas spasio jednu židovsku djevojčicu. Goldstein je uzvratilo

opaskom da je i Hitler spasio pet Židova kad se Furchtwenger, znameniti dirigent Berlinske filharmonije, požalio da bez njih ne može dobro svirati."

Hrvata Lukasa, koji je navodno želio kuću jednog Židova, Goldstein izjednačava s Hitlerom. Kolika je ta njegova mržnja prema hrvatskom narodu kad čini takve usporedbe? Kako tako nešto može i pomisliti, a kamoli napisati!

Strašno mi je povjerovati da postoje ljudi kojima je jedna zgrada važnija od života jedne djevojčice. Užas! To jugokomunist Goldstein i želi izazvati kod nas. Očekuje da tu našu odvratnost prema takvim ljudima adresiramo na Židove. Svjesno izaziva antisemitizam. Misli li, zaista, da ćemo nasjesti? Pa ljudi u Hrvatskoj dobro znaju da se oni u obrani takva svog opredjeljenja samo koriste židovstvom. Zar on misli da mi ne znamo kako su Židovi prošli svoju kalvariju, kao što su Hrvati prošli svoju?

Kao da mi ne znamo kakvi su stvarni Židovi. Pa samo ja sam napisao stotinjak znanstvenih radova i par knjiga sa Židovima (objavljeni su u mnogim zemljama svijeta). Židovi iz Izraela distribuirali su englesku verziju mojih knjiga o Jasenovcu (ta je ista knjiga - obračun s velikosrpskim "genocidologom" dr. Milanom Bulajićem bila prema Goldsteinima revizionistička - u za njih negativnom značenju). I u uredništvu časopisa koji sam osnovao i čiji sam glavni urednik ima više Židova nego Hrvata. Siguran sam da nikome od njih nije važnija kuća od djevojčice. Pače, sramotno je takvu mogućnost i spomenuti, a kod Goldsteina je tako nešto potpuno normalno.

U ovom slučaju očito se i ne radi o zahtjevu MH za oduzimanjem spomenute kuće, pa je još sramotnije da čovjek koji je spasio židovsku djevojčicu, umjesto da postane pravednik među narodima, dobije etikete koje mu lijepe Goldsteini.

Što žele Goldsteini postići? Naravno ono od čega nas tobože žele zaštititi: "Iz dugogodišnjeg iskustva, koje mi se potvrdilo i u susretima na

nedavnom putovanju u Austriju, Njemačku i Izrael (simpozij u organizaciji dr. Milana Bulajića, op. J. P.), dobro znam da u demokratskom svijetu za odnos prema Hrvatskoj nema ničeg dugoročno pogubnijeg od povremeno podgrijavanih sumnji da se današnja Hrvatska nije sposobna osloboditi nekih recidiva zločinačke NDH." Kao da nama nije jasno da to Goldsteini i rade. Pa najbolji je primjer "podgrijavanih sumnji" ovaj montirani slučaj s Maticom hrvatskom.

Upravo zbog ovakvih napada svugdje na svijetu Zidić bi prije dobio potporu članova nacionalne akademije, a kod nas se krši pravilnik i tako ga se eliminira. U stvari te objede bi učinile da on vjerojatno ne bi dobio ni potreban broj glasova pa je ne mali broj akademika koji misli da je bolje i to što je prekršen pravilnik.

(...)

Ostvarili ste intenzivnu znanstvenu suradnju s više od stotinjak matematičara diljem svijeta...

Najveća suradnja je logično u matematici, a najviše mojih suradnika je iz **Hrvatske** (A. Aglič-Aljinović, M. Alić, T. Bradić, I. Brnetić, I. Budimir, A. Čižmešija, V. Čuljak, Lj. Dedić, N. Elezović, I. Franić, I. Gusić, B. Guljaš, Ž. Hanjš, C. Jardas, M. Klaričić Bakula, H. Kraljević, M. Krnić, Lj. Marangunić, M. Matić, A. Matković, J. Mičić, T. Pejšković, I. Perić, M. Rogina, R. Roki, N. Sarapa, M. Strunje, D. Svrtan, V. Šimić, B. Tepoš, N. Ujević, S. Varošaneć, D. Veljan, V. Voleneć, A. Vukelić, D. Žubrinić). Ali imam suradnike iz mnogih drugih država diljem svijeta: iz **Australije** (G. Brown, C. J. Eliezer, P. Gill, V. Glušćević, G. D. Handley, J. van der Hoek, J. J. Koliha, E. R. Love, B. Mond, C.E.M. Pearce, J. Šunde, S. Wang, Q. Yin), **Australije/Rumunjske** (S. S. Dragomir), **Austrije** (W. Janous) **Bosne i Hercegovine** (Š. Z. Arslanagić, M. V. Jovanović, B. A.

Mesihović), **Bugarske** (S. J. Bilčev, E. A. Velikova), **Kanade** (P. R. Beesack, P. S. Bullen, M. S. Klamkin, H. M. Srivastava, G. P. H. Styan, C. L. Wang), **Kine** (Zhao Chang-jian, J. Chen, Lend Gang-song, Quig-Hua Ma, Gao Mingzhe, Feng Qi, Lu Tao, Jia-jin Wen, Wan-lan Wang, Sen-Lin Xu, Gao Xuemei), **Finske** (S. Puntanen), Njemačke (H. Alzer), **Velike Britanije** (V. Burenkov), **Grčke** (Th. M. Rassias), **Hong Konga** (W.-S. Cheung, Zhao Dandan), **Izraela** (S. Abramović), **Italije** (G. Allasia, C. Giordano, A. Laforgia, B. Palumbo), **Japanu** (J. I. Fujii, M. Fujii, T. Furuta, S. Izumino, M. Nakamura, S. Saitoh, Y. Seo, S. E. Takahasi, M. Tominaga), **Južne Koreje** (Y. J. Cho, S. S. Kim), **Rumunjske** (D. Andrica, C. Buse, B. Crstici, C. P. Niculescu, I. Rasa, J. Sandór, C. Tanasescu, Gh.Toader, S. Toader, Gh. Tudor), **Srbije i Crne Gore** (D. D. Adamović, E. M. Agović, R. Đorđević, R. R. Janić, G. V. Milovanović, I. Ž. Milovanović, D. S. Mitrinović, B. Savić, N. Stojanović, P. M. Vasić), **Švedske** (S. Barza, L. Larsson, L. Maligranda, L. E. Persson), **Singapoura/SAD-a** (R.P. Agarwal), **Singapoura** (P. J. Y. Wong) i **SAD-a** (G. A. Anastassiou, A.M. Fink, J. Heidel, J. Maloney, E. Neuman, F. Prochan, Y.L. Tong, D. Zwick).

Inače manje od 50 matematičara u svijetu ima više od 100 suradnika.

Imam suranike i u radovima iz fizike i srodnim oblastima. Iz **Velike Britanije** tu je P. T. Landsberg, a iz **Slovenije** Stjepa Selak. S njima sam objavio radove koje je u svom reagiranju posebno izdvajao akademik Paar. Imam suradnike i iz **Srbije i Crne Gore** (M. Đukić, V. Georgijević, M. Ivanković, N. Klem, Ž. Lalović, Z. Milašinović, R. Mužijević, M. Radojković, M. Rekalic, M. Simić).

Iz povjesti, odnosno publicistici su mi suradnici akademik Dubravko Jelčić, moja supruga Ankica Pečarić, kao i kolegica s fakulteta dr. sc. Dubravka Raffaelli.

DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021.

(...)

Što to znači kad Vas proglaše „hrvatskim nacionalistom“, odnosno tko to jeste, a tko nije?

Meni znači da sam normalan čovjek koji je svjestan da je na ovom svijetu zahvaljujući Božjoj volji. A prvo što je Bog uradio za mene jest to da sam Hrvat. Ljubeći Boga znači ljubiti i svoj narod. I obratno oni koji ne ljube Boga ne vole ni svoj narod. Naravno u RH gdje je jugo-komunizam još uvijek vladajuća „religija“ to znači da je vas proglaše - kako kažete - „hrvatskim nacionalistom“. Oni su i sami priznali da teže ka nenormalnosti – pa su to nenormalno nazvali „novo normalno“.

Zapravo su oni poistovjetili ljubav prema svom narodu s mržnjom prema drugim narodima tj. šovinizmom. To i moraju učiniti je su svjesni koliko je neprirodno to što oni ne vole svoj narod.

A kako izgleda moj navodni šovinizam jer sam hrvatski domoljub i nacionalista pokazuje broj suradnika koje imam po cijelom svijetu.

Evo nekoliko primjera koji to zorno pokazuju.

Kada je obranio doktorat dr. Ghulam Farid (Pakistan) je pročitao svoju pjesmu. Evo je u prijevodu moje kćerke Ivane Orešić:

KADA PRIČAM S VAMA

(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)

Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s vama,

Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.

*Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,
Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim principima,
Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko tko može
Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,
Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.*

*Vi ste poput knjige, knjige koja priča
Svaka riječ koju kažete je jedinstvena
Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi
Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno
Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti
Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.*

*Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
Vaša kovrčava smeđa kosa otklanja sve naše brige.*

*Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
U mnogim tisućama vi ste dobar muž
Ona je jako sretna, naša Gospođa, što je pronašla takvog muškarca
Kada pričam s vama, uviđam da ste savršeni čovjek*

Moj tada 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda javio mi se 11.7.2018.:

*Dragi Pečariću,
Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.
Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.
Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o
školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju,
doktoratu, itd.*

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!! (...)
uvek tvoj prof. Dobrilo Tošić

Spomenut ću i prof. dr. Shoshanu Abramović iz Izraela koja sebe smatra dijelom naše znanstvene grupe pa je – kad god je to mogla – dolazila na znanstvene konferencije koje smo mi organizirali, surađivala s nizom svojih suradnika, pa čak i onim iz Pakistana iako Izrael i Pakistan nemaju uspostavljene državne odnose. Jednom je rekla da bi ona radila s Pakistancima pa i ako oni mogu imati problema zbog toga ne moramo stavljati njeno ime na tim radovima. Naravno – stavljali smo ga.

Da, vjerojatno sam trebao samo kratko odgovoriti da sam zahvalan onima koji me proglase „hrvatskim nacionalistima. Jer lijepo je znati da i drugi misle tako lijepo o tebi, zar ne?

Zbog toga što su ih nazvali nacionalistima ili tzv. desnima u vrijeme komunizma mnogi su Hrvati završavali na robiji...Kako je danas?

Kako sam već spomenuo najvećeg hrvatskog živućeg znanstvenika Zvonimira Janka najbolje je da na ovo pitanje odgovorim pričom o tom hrvatskom nacionalisti;

PROFESOR ZVONIMIR JANKO
potpisnik Pisma VS-u UN-a

Naše pismo VS-u UN-a do sada je potpisalo 14 akademika (Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek, Nenad Trinajstić), dva biskupa (Mile Bogović i Valentin Pozaić) i jedan dopisni član HAZU-a profesor Zvonimir Janko (Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg).

Pismo već ima više od 900 supotpisnika. Političara baš i nema. Nema ni onih koji pretendiraju na mjesto vođe državotvornih Hrvata. Zanimljivo, jer iako pismo potpisuju akademici i biskupi, ipak se slobodno može reći kako je ono proizišlo iz naroda. Akademici i biskupi su samo uzeli tekst jednog nepoznatog autora na Portalu HKV-a, dotjerali ga i ponudili na potpisivanje. Naši ljudi su jednako tako tekst prepoznali kao svoj, a posebno me veseli sto su to prepoznali i toliki sveučilišni nastavnici i znanstvenici (njih preko 130).

Zapravo, mnogi od naših znanstvenika i drugih koji su potpisali i supotpisali Pismo itekako zaslužuju da pišemo o njihovom radu i predstavimo ih čitateljima. Mislim da ćete mi svi oprostiti što sam odlučio pisati o svom matematičaru. To mi je i najprimjerenije, zar ne?

Nisam siguran jesu li naši čitatelji čuli za profesora Janka iako se radi o iznimnome svjetskom znanstveniku koji je već pedesetak godina državotvornim Hrvatima prava legenda. Moj brat, zagrebački student, o profesoru Janku mi je pričao još šezdesetih godina prošloga stoljeća.

Zvonimir Janko rodio se u Bjelovaru 1932. godine. Nakon mature upisao se na studij matematike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Na drugoj godini bio je izbačen s fakulteta na dvije godine, mada je disciplinski tužitelj tražio isključenje sa svih sveučilišta u tadašnjoj Jugoslaviji i to za svagda! Bio je žrtva hajke na hrvatski orijentirane studente koji su položili vijenac na grob Ante Starčevića u Šestinama. Ti su studenti bili uhićeni i poslije osuđeni na zatvorske kazne. Jedan kolega zamolio je profesora Janka da mu za prijatelja, jednoga od uhićenih, skupi od nekih profesora potrebne potpise u indeksu, što je on i učinio ne znajući o kome i o čemu se radi. Nakon istrage i javnih osuda na fakultetskim skupovima u stilu komunističkih montiranih procesa, studenti, pa i profesor Janko, bili su kažnjeni i s te strane.

Kakva je bila ta država najbolje se vidi iz riječi prof. Janka o tom suđenju:

Povod tome je bilo to što nisam mogao dokazati da nisam znao da su neki kolege nosili vijenac na Starčevićev grob, a ja ih nisam prijavio. Poslije toga su se hrvatski komunisti pobrinuli da i nakon mog doktorata, 1960. godine, ne mogu dobiti zaposlenje niti na jednom sveučilištu u Jugoslaviji, pa su me doslovno istjerali iz domovine.

Kad je nakon isteka kazne diplomirao, dobio je posao profesora matematike i fizike na gimnaziji u Širokom Brijegu u Hercegovini. Mjesto je u to vrijeme nosilo nametnuto ime Lištica. Njegov matematički talent, koji je usmjerio u područje teorije konačnih grupa, već ondje je zaokupio rezultatima koji su bili objavljeni u inozemstvu. Meni se posebno urezala u pamćenje priča kako su tada profesoru Janku pisali iz svijeta na adresu „University of Listica”. Da, tko bi i pomislio da takav talent ne može dobiti posao na sveučilištu u svojoj zemlji, zar ne?

Još u Širokom Brijegu profesor Janko napisao je svoju disertaciju, za koju je formalni mentor bio prof. Vladimir Devidé.

Kad nije išlo u toj državi, profesor Janko je dobio mjesto asistenta na sveučilištu u Bonnu. Iz Bonna uskoro odlazi u Australiju, najprije u Canberru a onda u Melbourne, gdje dolazi i do svojega epohalnoga otkrića – prve Jankove sporadične jednostavne grupe J_1 .

To je otkriće zapanjilo matematičke krugove. Nakon gotovo 100 godina od otkrića pet Mathieuovih sporadičnih jednostavnih grupa (1861. i 1873.) držalo se da nema drugih sporadičnih jednostavnih grupa i da će se uskoro dokazati da uopće nema drugih konačnih jednostavnih grupa osim onih koje su već poznate.

Koliki je to bio „potres” u teoriji grupa svjedočio je na proslavi 65. obljetnice profesora Janka u Mainzu prof. Bertram Huppert, autor i koautor (s Normanom Blackburnom) najopsežnijega enciklopedijskog udžbenika – priručnika o konačnim grupama Endliche gruppen I, II, III. On je tom prigodom rekao otprilike ovo:

Malo me toga iznenadilo u mom životu. Doživio sam i Drugi svjetski rat. Moglo se naslutiti da će doći do rata. Vjerujem da će vas iznenaditi, a nekoga možda i sablazniti ono što ću vam reći. Doista su me iznenadila samo dva događaja: otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskoga zida.

U idućim godinama počeo je, pokrenut ovim otkrićem, pravi „lov“ na sporadične konačne jednostavne grupe, koji je trajao dvadesetak godina. U tim istraživanjima sudjelovali su mnogi matematičari i ukupno je o tome objavljeno više tisuća stranica. Ta istraživanja i pokret što ga je svojim otkrićem inicirao profesor Janko trajali su oko 30 godina, od 1955. do 1983., i doveli su do potpune klasifikacije svih konačnih jednostavnih grupa. U svojoj knjizi „The Classification of Finite Simple Groups“ istaknuti promicatelj toga istraživanja Daniel Gorenstein kaže:

Još nikad u povijesti matematike nije bilo pojedinačnoga stavka, koji bi zahtijevao 10.000 časopisnih stranica zgusnutoga dokazivanja. Tko bi mogao pročitati takav dokaz, a kamoli priopćiti ga drugima? Klasifikacija konačnih jednostavnih grupa ipak je takav stavak – njegov potpuni dokaz, koji je razradilo oko 100 teoretičara grupa kroz razdoblje od tridesetak godina, on je spoj oko 500 članaka u časopisima, što otprilike iznosi 10.000 tiskanih stranica.

*Od 21 otkrivene grupe, počevši s prvom Jankovom grupom, profesor Janko otkrio je ukupno 4 grupe, koje po njemu nose imena J_1 , J_2 , J_3 i J_4 . Grupa J_4 bila je i posljednja otkrivena sporadična grupa. Profesor Janko je dakle otvorio i zaključio to veliko istraživanje. O grupi J_4 tiskana je i posebna monografija ruskoga matematičara A. A. Ivanova, pod naslovom *The fourth Janko's group*, koja sadrži 233 stranice.*

*Vjerovali ili ne, postoji i pjesma *Simple groups* (može se pronaći u Matematičko-fizičkom listu br. 4/232, 2007./2008., str. 258–259) u kojoj se dvaput spominje i ime profesora Zvonimira Janka. Osim rada na sporadičnim grupama profesor Janko je provodio i brojna druga istraživanja, koja su objavljena u najuglednijim svjetskim časopisima.*

Nakon australskih godina više je godina boravio u Sjedinjenim Američkim Državama na Ohio State University u Columbusu, u jakom središtu istraživanja teorije konačnih grupa. Početkom 70-tih godina, na poziv Sveučilišta u Heidelbergu, vratio se u Europu, u Njemačku.

Kad je završena klasifikacija konačnih jednostavnih grupa, profesor Janko počeo se 80-tih godina baviti primjenom teorije konačnih grupa u kombinatorici

U trećem, sadašnjem razdoblju, profesor Janko se počinje baviti teorijom p-grupa. Već je prvi članak profesora Janka u tom području snažno odjeknuo. Vodeći znanstvenik toga područja prof. Jakov Berkovič, iseljenik iz bivšega Sovjetskoga Saveza u Izrael, koji je intenzivno istraživao i pisao monografiju o p-grupama, ocijenio je taj članak kao najvažniji u zadnjih 30 godina. Kako je profesor Janko tako intenzivno istraživao i tolikom brzinom „gomilao“ nove važne rezultate, Berkovič je odustao od prvotne namjere da izda knjigu već 2001., jer je shvatio da bi s obzirom na važnost i množinu novih rezultata prof. Janka knjiga već u času pojavljivanja bila „zastarjela“. Izdavanje knjige se odgađalo iz godine u godinu, pa će se, umjesto 2001., početi izdavati mnogo kasnije. Ima tri dijela – Theory of finite p-groups I, II, III; treći je dio u koautorstvu s profesorom Jankom.

Profesor Janko je i u matematičkom životu Hrvatske imao ključnu ulogu. Pod njegovim vodstvom, neposrednim ili posrednim, izrađene su brojne disertacije u inozemstvu i u Hrvatskoj (80, a samo u Hrvatskoj njih čak 17). Njegova i moja znanstvena škola dala je najveći broj novih doktora matematike u nas pa kolege znaju reći: što bi bilo ostalo od hrvatske matematike, tj. tko bi držao nastavu na hrvatskim sveučilištima kada bi uklonili te doktore. Profesor Neven Elezović nas je tako na jednom predavanju u šali nazvao dobrim (Janko) i zlim duhom (Pečarić) hrvatske matematike.

Angažman profesora Janka i zauzimanje za naše matematičare zapaženi su i u Njemačkoj. Dobio je posebno priznanje Njemačke rektorske konferencije, (Deutsche Forschungsgemeinschaft) za prinos razvoju matematike u jugoistočnoj Europi, koje su potpisali predsjednici tih organizacija. Njegovih učenika ima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini te na Kosovu.

Profesora Janka upoznao sam tek 1993. godine. Naime, 1992. godine smo obojica izabrani u HAZU: on za dopisnog, a ja za člana suradnika. Nismo nazočili promociji pa su nam diplome uručili godinu dana kasnije. Tom prigodom profesor Janko je održao i predavanje o svojim grupama, a mogao sam čuti i iz prve ruke priču o cvijeću na grobu Oca Domovine. Posebno me je obradovao kada je, sa suprugom i profesorima Čepulićem i Žubrinićem, 2005. godine bio na predstavljanju moje knjige „Priznajem, Hrvat sam!” Danas već nekako prelazi u tradiciju da se krajem kolovoza nađemo u Murteru.

Literatura:

- 1. Željko Hanjš, Razgovor s profesorom Zvonimirom Jankom, istaknutim hrvatskim matematičarom. Matematičko-fizički list, LX 1 (2009.–2010.)*
- 2. Vladimir Čepulić, Profesor Zvonimir Janko i teorija grupa, prikaz na proslavi u čast profesora Janka, 26. listopada 2007. u godini njegova 75. rođendana
http://www.croatianhistory.net/etf/janko/janko_cepulic.html*

*Potpisi za Pismo VS-u UN-a mogu se dati na adresu akademika Pečarića:
josip.pecaric@yahoo.com*

HRSvijet, 23. srpnja 2011.

(...)

Jedan Igor Mandić neprestano cmizdri da ga „izbacuju“ iz pojedinih medija, a stječe se dojam da je uvijek tu, da mu ništa ne nedostaje...

Zar Vas to ne podsjeća na Pupovca koji stalno plačljivim glasom zahtjeva ovo ili ono što ide u korist fašističkog agresora na Hrvatsku. I ne samo da dobiva sve što traži već je danas istinski vladar u HR. Zapravo ne znam ni za nijedan zahtjev koji bi on postavio a da mu Vlast na čelu s HDZ-om nije ispunila. Zapravo je žalosno gledati te „naše“ političare kojima su naši istinski heroji bez kojih ne bi imali državu – ratni zločinci, a ratni zločinci i njihovi pomagači dio vlasti. I Vi kao i ja često govorimo tj. navodimo ili parafraziramo riječi Slobodana Miloševića o srpskim „hrabrim“ ratnicima koji su pred našim braniteljima bježali kao zečevi, a oni takvima služe. Zar nije gadljivo?

Međutim to se dobro uklapa u ono o čemu je još prije 40 godina pisao jedan od ponajboljih hrvatskih povjesničara dr. sc. Mato Artuković - KULT UGROŽENOG SRBINA. O dr. Artukoviću sam također napisao knjigu. Evo njegovog pisma o tome s napomenom da će iz početka pisma biti jasno zašto je od mene tražio da izbrišem riječ „sjajni“ ispred moje tvrdnje da je on sjajni hrvatski povjesničar:

Naslov: Pozdrav i hvala iz Broda

Datum: Sat, 28 Nov 2020 23:49:17 +0100

Šalje: Mato Artuković <artukovic.mato@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

danas sam dobio Tvoju knjigu koju posvećuješ meni. Od prvog trenu ta mi je ideja izgledala pretjerana: da Ti, jedan od najboljim matematičara na svijetu, meni, malom provincijskom povjesničaru, posvećuješ knjigu. Nisam se niti okrenuo, a knjiga je već bila gotova. Od svega što sam napisao, a to je tako malo, vrijede samo tri riječi: "kult ugroženog Srbina". On ima transvremenski karakter da bi opravdao osvajačke ambicije Srbije. Od 1. siječnja 2021. sam u mirovini, nakon punih 40 godina rada. Da sam uopće dobio šansu studirati, moram zahvaliti Beogradu, predstojniku

Karedre za Klasičnu filologiju prof. dr. Franji Barišiću i prorektoru dr. Petru Vlahoviću. Kad me se komunistička Hrvatska odrekla da se pokaže marksističkija od Marxa, i nije mi dopustila, kao i mnogim drugim mladićima, niti da polažem prijemni ispit jer sam završio klasičnu gimnaziju kod otaca isusovaca, nakon stotitana muka i lutanja, oni su mi omogućili da upišem bez prijemnoga Filozofski fakultet u Beogradu. Zauvijek sam im zahvalan i stalno su u mojim molitvama. Moja je želja da Hrvati i Srbi i svi drugi narodi bivše Jugoslavije žive u prijateljstvu. Mi svi moramo od povijesti učiti. Čini mi se da je prepoznavanje baš kulta ugroženog Srbina, o čemu sam pisao prije gotovo 40 godina, za ozdravljenje naših međusobnih odnosa, prava, istina gorka, pilula za ovu bolest srpske politike. Kad bi netko od autoriteta u srpskom narodu, to mogao reći i srpskoj djeci u školama, da je stradanju najviše Srba u ovom ratu pridonio baš taj velikosrpski program opravdan "kultom ugroženog Srbina", bio bi najveći prijatelj srpske mladeži. Naravno, imamo i mi svoje grijehe, ali oni su posljedica ovoga što se u srpskoj političkoj povijesti održava već više od stoljeća i pol.

*Velika Ti hvala na svemu. Tebi i Tvojim obitelji želim mir i svako dobro
Brod, 28.11.20.*

Zapravo me to o plačljivom Pupovcu podsjeća na jednu zgodu iz Kotora u vremenu kada su počeli s Miloševićem svoj krvavi pir. Počelo je na Kosovu. To ljetu sam se kupao u Dobroti u Beogradskom odmaralištu. Imali su malu pješčanu plažu pogodnu za malu djecu. Dolazio je i jedan poznanik iz Beograda koji je ljetovak u Dobroti u kući jednog Crnogorca. Priča mi kako mu je taj Crnogorac pokazujući po prekrasnom Kotorskom zaljevu rekao:

-Vidite li sve ovo su Vam izgradili Hrvati!

Komentirao sam mu kako se u tome i vidi razlika između nas Hrvata i Srba:

-Crnogorci su došli i malo po malo mi smo otišli. I ne kukamo, kao Vi Srbi danas na Kosovu.

Nastavio sam u istom tonu i bio dovoljno glasan da me svi ti kojih je bila puno ispred tog odmarališta čuju. Sestra i supruga su sa strane slušale i

poslije mi rekle kako su među sobom prstom pokazivali na mene, ali nije se ništa dogodilo.

S druge strane kada su me napadali zbog Peticije ZDS u „Slobodnoj Dalmaciji“ su me optužili zato što je to što radim upereno protiv Srba, a navodno sam sve što sam uradio u matematici uradio u Beogradu. Naravno, samo srpski sluga u Hrvatskoj može napisati da je kada dođeš s stotinjak radova u Hrvatsku, pa tu napišeš još deset puta više, kako si sve što si uradio bilo to u Srbiji. To se još drastičnije pokazalo i kada vidimo kako je srpsko sluganstvo u RH još i veće od kako su hrvatski branitelji od njihove snažne vojske napravili zečiče u bijegu. Naravno napisao sam tekst „Kako je bilo biti Hrvat matematičar u Beogradu“. Poslije međunarodne konferencije u Zagrebu povodom mog 70-og rođendana javio mi se moj mentor za magistarski rad prof. dr. Dobrilo Tošić:

Naslov: Ziv sam

Datum: Wed, 11 Jul 2018 11:44:27 +0200

Šalje: Dobrilo Tosic

Prima: josip.pecaric@ttf.hr

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve što si tu napisao je potpuno tačno!!!

Naravno, nikada ti nisam govorio kakvo sam ja maltretiranje doživio.

Možda ću ti jednom opširnije pričati.

Meni je nažalost prošle godine, juna meseca, umrla supruga.

Tebe i tvoju porodicu srdačno pozdravlja

uvek tvoj prof. Dobrilo Tošić

Naravno svugdje ima dragih ljudi. Za vrijeme rata moj i Tošićev profesor Dragoslav Mitrinović je pokušavao naći način da sve što je u životu

sakupio iz matematike pošalje meni u Zagreb. Problem je u velikosrpskoj politici *opravdanoj "kultom ugroženog Srbina"*. To im je itekako važno da bi pripremili svoje sunarodnjake da čine sve one zločine koje moraju u svojim osvajanjima činiti. U Domovinskom ratu su branili do zuba naoružanu srpsku nejač od razoružanih Hrvata.

S druge strane sjećam se kako takva priprema djeluje na njihove ljude. Milošević je počeo s Kosovom. Sjećate se ogromnih demonstracija zbog toga što bi neki Albanac silovao Srpkinju? Zbog njih sam shvatio o čemu se tamo radi. Jednom se tako okupilo 70,000 ljudi. A „silovanje“ je bilo u tome što je mladi Albanac stavio ruku na rame jednoj mladoj Srpkinji. Tada je Azem Vlasi iznio podatak da iako na Kosovu živi deset puta manje Srba od Albanaca ipak Srbi siluju Srpkinje deset puta više nego što čine Albanci. Zato im ruka na ramenu postaje silovanje. Pa zar Dobrica Ćosić nije rekao da je laž najviše pomogla Srbima u povijesti. A Srpske sluge u RH moraju biti još i bolje u tome.

Slično je i s notornim Jergovićem. Taj svaki dan na veliko i široko piše o različitim temama, (nema gdje ga nema), od balona, do kolača i pečenja rakije. Nekada su na isti način svoje kolumne u raznim medijima imali i novinari poput Jože Vlahovića... A danas, danas malo tko zna da su uopće i postojali!

Zato i radim niz knjiga o onim drugim Vašim kolegama, o onima koji se nisu ni prodali ni predali. Takvi naši novinari su oni posebno na udaru vlasti jer razobličuju politiku Srpsko-hrvatske koalicije. Već sam napisao knjige o Josipu Joviću, Ivici Marijačiću, Matu Kovačeviću i Vama, a u planu ih je još.

(...)

MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I MILOVANOVIĆ U MOJIM KNJIGAMA

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

INTERVJU S JOSIPOM PEČARIĆEM

Intervju napravio Mohammad Sal Moslehian

P.1. Recite nam nešto o sebi i svojem ranom obrazovanju. Zbog čega ste izabrali matematiku kao predmet proučavanja? Gdje ste, kada i kako doktorirali?

- Rođen sa 1948. godine u Kotoru (Boka kotorska) gdje sam završio osnovnu i srednju školu. Potom sam upisao Elektrotehnički fakultet u Beogradu. Naime na tom fakultetu je profesor matematike bio Professor Dragoslav Mitrinović koji je učinio da najveći broj talentiranih matematičara upišu upravo taj studij. Tako sam ja i magistrirao iz elektrotehnike (mentor mi je bio također profesor matematike na tom fakultetu profesor Dobrilo Tošić), ali sam nakon toga odlučio posvetiti se

čistoj matematici. U to vrijeme je Gradimir Milovanović doktorirao i profesor Tošić mi je dao njegov doktorat. Tako su nastala moja prva dva rada koja sam objavio s Gradimirom Milovanovićem. To je bilo daleke 1976. godine. Tada me je profesor Mitrinović pozvao da radim doktorat. Doktorat sam načinio do 1979. godine, ali sam uspio doktorirati tek 1982. poslije niza napada na moj rad. Znete u to vrijeme je u Srbiji bio u nastanku nacionalistički proces koji je iznjedrio Slobodana Miloševića i koji je doveo do rata na našim prostorima, a ja sam bio Hrvat u Srbiji. U takvim okolnostima nikada vas izravno ne napadaju zbog toga što ste to što jeste već napadaju vaš rad. Bilo kako bilo uspio sam doktorirati. Nisam mogao dobiti mjesto docenta iako sam imao mnogo više radova od protukandidata, tako da sam 1987. godine prešao u Zagreb gdje sam odmah dobio mjesto izvanrednog profesora da bih vrlo brzo postao i redoviti profesor.

P.2. Koje ste nagrade dobili?

- Dobitnik sam Godišnje državne nagrade za prirodne znanosti za 1997. godinu, a Predsjednik Republike dr. Franjo Tuđman odlikovao me je 1999. Redom Danice Hrvatske sa likom Ruđera Boškovića. Redoviti sam član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

P.3. Kako ste se zainteresirali za matematiku i posebice za nejednakosti?

- Pa prva dva moja rada, koje sam već spomenuo, bila su o nejednakostima Ostrowskog i Iyengara, a profesor Mitrinović je autor jedne od najznačajnijih monografija i nejednakosti «Analytic Inequalities, Springer Verlag, 1970. Tako da sam njegov poziv za izradu doktorata iz te oblasti doživio kao izuzetnu privilegiju. Zbog napada na moj rad prepustio je mentorstvo profesoru Petru Vasiću, čiji je doprinos u toj oblasti također veoma značajan. Međutim, kasnije se moja suradnja s profesorom Mitrinovićem intenzivirala tako da imamo niz zajedničkih radova i knjiga. Tako su u referentnim časopisima za nas često znali napisati da smo «dva

velika imena u teoriji nejednakosti». Kada sam odlazio za Zagreb ispratio me je riječima: «Samo Ti idi. Tamo će Ti biti bolje!» A u svom posljednjem pismu (13. 8. 1994.) spomenuo je i našu suradnju: «Naša suradnja bila je izvanredna.»

P.4. Koji vaš rezultat vam je najdraži? Koji vam je najznačajniji?

- Teško je, kada imate preko 700 radova odabrati što vam je najdraže. Radovi su vam kao djeca – svi su vam dragi. Samo sam o – po meni – najvažnijoj nejednakosti Jensenovoj nejednakosti za konveksne funkcije objavi preko 100 radova. Ali, ako ipak treba neke posebno izdvojiti spomenut ću radove o suprotnoj Jensenovoj i Jensen-Stefensenovoj nejednakosti. Iz prve se dobivaju, kao specijalni slučajevi neke klasične nejednakosti kao što su Acelova i Popoviciuova. Druga je posebna jer je poopćila poznate rezultate Petrovićeva tipa, a to poopćenje je mnogo jednostavnije od rezultata koji su poopćeni. To je rijetko u matematici – obično su poopćenja kompliciranija.

Također moja istraživanja Levinsonove nejednakosti, dakle analogona Jensenovoj nejednakosti za 3-konveksne funkcije dovele su me i do još jedne nejednakosti Jensenova tipa. Poslije se pokazalo da se moja nejednakost može poopćiti za n-konveksne funkcije i ne samo njih, a Levinsonova ne.

S druge strane Mond-Pečarić metoda je dovela do niza radova, monografije o toj metodi, a eventualno novo izdanje te monografije bilo bi posve drugačije jer je objavljeno niz novih članaka u kojima je ona korištena.

Interesantno je da i moj prvi rad o nejednakosti Ostrowskog je interesantan jer se ta nejednakost još uvijek puno istražuje i mi smo u Zagreba dobili cijeli niz novih interesantnih rezultata.

P.5. U matematičkoj analizi vaše se ime povezuje s metodom Mond-Pečarić, a mnoge nejednakosti imaju vaše ime: „`Milovanovic-

Pecaric inequality", "Pecaric inequality", "Dedic-Pecaric-Ujevic inequality", "Lupas-Beesack-Pecaric inequality", "Pearce-Pecaric inequality"... Možete li ih ukratko objasniti laicima?

- Sama Mond-Pečarićeva metoda se odnosi na matrice i pozitivne linearne operatore. Poznato je da Jensenova nejednakost važi za tzv. operatorski konveksne funkcije. Mi smo pokazali da suprotne nejednakosti u slučaju matrica, tj. pozitivnih linearnih operatora vrijede ne samo za operatorski konveksne funkcije nego za sve konveksne funkcije. U literaturi se za puno nejednakosti i identiteta (iz kojih se dobivaju poznate nejednakosti) vezuje uz moje ime. Teško je o svima njima pisati. Umjesto toga jedna mala zgodica. Jedan autor je poslao svoj rad u J. Math. Anal. Appl. U naslovu se spominjala Pečarićeva nejednakost. Tadašnji glavni urednik časopisa Professor Boas mu je napisao da naslov rada treba promijeniti: «Naslov treba pokazivati o čemu se radi u radu. A što pokazuje Pečarićeva nejednakost kada Pečarić ima jako puno nejednakosti!»

P.6. Znam da ste objavili više od 700 radova, napisali više od 16 znanstvenik knjiga, što pokazuju mnogi citati na MathSciNet! Koji je osjećaj toliko jako pridonijeti matematici?

- Ja bih još spomenuo da sam osnovao tri nova matematička časopisa: Editor-in-Chief sam časopisa Mathematical Inequalities & Applications, koji je napunio deset godina i koji se citira u bazi SCIE s ne baš malim impact factorom, u časopisu Operators and Matrices sam jedan od Editors-in-Chief (tu su još Profesori Chi-Kwong Li i Leiba X. Rodman) kao i u Journal of Mathematical Inequalities (tu je još profesor Alois Kufner).

Bilo mi je drago kada se pokazalo da sam točno deseti matematičar s preko 500 objavljenih radova. Sigurno je lijep osjećaj kada ste u bilo čemu dobri, a posebno u matematici koja je za mene jedina oblast ljudskog stvaralaštva koja je istovremeno i znanost i umjetnost.

P.7. Možete li nam reći, volite li više poučavati ili baviti se znanošću? Koji su vaši ciljevi u poučavanju diplomaca i vođenju doktoranda?

- Baviti se znanošću! Međutim najdraže mi je kada se to može kombinirati i jedno i drugo, a to je rad s doktorandima. Iz «moje» znanstvene škole u Hrvatskoj je već izišlo 20 doktora, a uskoro će doktorirati još njih. U Australiji imam 2 doktora, a u BiH jednoga iako mu je formalno mentor bio Professor Mitrinović. I u Pakistanu imam 4 doktoranda.

P.8. Mnogi ljudi matematiku smatraju teškom. Je li ona uistinu teška?

- Prvo moramo znati da nekim ljudima lakše ide logičko rasuđivanje, a drugi zato mogu memorirati puno više stvari. Ovim drugima je matematika sigurno mnogo teža nego prvima. S druge strane i među prvima ima puno onih koji nisu dobro s matematikom iz jednostavnog razloga što matematika traži kontinuitet u radu i puno vježbanja. Tada ona nije teška. Druga je stvar s istraživačkim radom. Tu uz puno rada morate imati i «istraživački nerv».

P.9. Što vi mislite o razlici između čiste i primijenjene matematike? Zašto se matematiku može primijeniti na druge znanosti ili tehnologiju?

- Matematika je matematika. Ako imate nove spoznaje to je čista matematika. Ta podjela je više uvjetovana s činjenicom što se iz nekih matematičkih disciplina više očekuju mogućnosti primjena. A u biti nitko ne može danas znati što će se u budućnosti primjenjivati. Za one kojima matematika treba u tu svrhu, ona je samo aparat u njihovu radu. Nas to ne treba opterećivati. Matematika je znanost sama za sebe i mi se moramo truditi da ona što više napreduje. Naravno, život je takav da ćete lakše dobiti uvjete za istraživanja ako se očekuju primjene. Često u takvim stvarima sudjeluju i znanstvenici iz drugih područja kojima je interes samo razvoj onih grana matematike od kojih sami mogu profitirati.

P.10. Možete li nam reći kako najbolje radite, kako dolazite do novih ideja?

- Najbolje je raditi što više. A nikada nećete znati kada ćete dobiti najbolju ideju. Često sam se znao probuditi u sred noći jer se ideja «rodila» u snu. Ili nisam mogao zaspati dok ne stavim na papir to što se «rodilo» u mojoj glavi. Nekada jednostavno proučavajući isti rad po tko zna koji put dobijete pravu ideju. Najjednostavnije rečeno – nema pravila za to. Jednostavno trebate živjeti sa znanostu, a znanost nema «radnog vremena». Ili ima: 24 sata na dan!

P.11. Je li netočno reći da je matematika „igra mladog čovjeka“, kako je to rekao Hardy?

- Sviđa mi se Hardyjeva tvrdnja, jer mi sve to još uvijek dobro ide. A biti «mlad» sa šezdeset i nije loše, zar ne? Šalu na stranu, i sam se pitam do kada će mi Bog dati tu sposobnost stvaranja. Što dulje to mi je i draže!

P.12. Kada radite matematiku, možete li znati da je nešto točno i prije no što imate dokaze? Kako?

- Nekad jednostavno «vidite» rezultat. Vjerojatno je sam Bog dao nekima da imaju takav talent. Ne kažu uzalud: ne iskoristiti talent koji Vam je Bog dao jedini je smrtni grijeh za kojega nema oprosta. Ali imam i suprotnih iskustava: «vidim» rezultat, a dokažem nešto drugo. Jednom me je jedan kolega upitao kako sam došao to takvog poopćenja jednog njegovog identiteta. Rekao sam mu da sam bio uvjeren da vrijedi jedno drugačije poopćenje, ali jedino sam ovo mogao dokazati.

P.13. Koje vam je najveće zadovoljstvo vašega profesionalnoga života?

- Cjelokupni rad: toliko puno radova, rad s budućim doktorima i onima koji su već doktorirali, osnivanje časopisa, rad u redakcijama drugih časopisa,

citiranost, monografije (neki znanstvenici su mi napisali da me smatraju svojim mentorom zato što su se u teoriju nejednakosti uključili proučavajući neke od mojih knjiga)...

P.14. Što bi se moglo učiniti da se mlade više privuče matematici?

- Kao što sam već rekao najvažnije je omogućiti mladim talentiranim matematičarima da ostanu u matematici. Možda je i dobra stvar što se bavim nejednakostima koje su važne za takmičenja iz matematike. Tako je niz mojih doktora u Hrvatskoj uključeno u to, pa tako i ja preko njih pomažem da mladi izaberu matematiku kao svoj poziv.

«Banach Journal of Mathematical Analysis»¹

¹ Radi se o međunarodnom znanstvenom časopisu čiji je glavni urednik profesor Mohammad Sal Moslehian. Intervju (na engleskom) je dan u «**Special issue in honor of Professor Josip E. Pečarić**», a u njemu je, s istom posvetom, objavljeno 16 radova:

T. Ando (Japan), Positivity of operator-matrices of Hua-type;

P. Gurka, B. Opic (Češka Republika), Hardy inequality of fractional order;

A. Ibrahim (Malasija), S. Owa (Japan), M. Darus (Malasija), Y. Nakamura (Japan), Generalization of Salagean operator for certain analytic functions;

M. Fujii, R. Nakaoto, M. Tominaga (Japan), Reverse of the grand Furuta inequality and its applications;

L. Maligranda (Švedska), Some remarks on the triangle inequality for norms;

R. C. Brown (SAD), Some weighted sum and product inequalities in L^p spaces and their applications;

J. I. Fujii (Japan), Operator-valued inner product and operator inequalities;

C. Bandle (Švicarska), An eigenvalue problem with mixed boundary conditions and trace theorems;

A. Kufner, K. Kuliev and G. Kulieva (Češka Republika), The Hardy Inequality with One Negative Parameter;

R. Oinarov, A. Kalybay (Kazahstan), Three-parameter weighted Hardy type inequalities;

A. Balinsky, W.D. Evans (Velika Britanija), D. Hundertmark, R.T. Lewis (SAD), On inequalities of Hardy--Sobolev type;

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.

ODGOVOR AKADEMIKA PEČARIĆA NA OBJEJE SLAVKA SIMIĆA

Srijeda, 18. ožujka 2009.

Vrsni znanstvenik i član HKV-a akademik Josip Pečarić Uredništvu je ovog Portala proslijedio prepisku između njega i novinara beogradskog lista NIN, Miljana Paunovića. Pitanja gospodina Paunovića i odgovori akademika Pečarića vezani su uz srbijanskog matematičara Slavka Simića kojem je odbijeno objavljivanje jednog rada u hrvatskom časopisu koji se nalazi na SCIE listi, a kojega je akademik Pečarić glavni urednik. Gospodin Simić u Paunovićevom članku iznosi svoje viđenje takvog razvoja događaja, pripisujući odbijenicu ponajprije nacionalnoj osnovi.

S. Clark, C.-K. Li, L. Rodman (SAD), Spectral radius preservers of product of nonnegative matrices;

A. Guessab (Francuska), G. Schmeisser (Njemačka), Two Korovkin-type theorems in multivariate approximation.

I. Perić (Hrvatska), Mixed means for centered and uncered averaging operators over spheres and related results;

Y. Seo (Japan), Reverses of the Golden-Thompson type inequalities due to Ando-Hiai-Petz;

J. A. Oguntuase (Nigerija), L.E. Persson (Švedska), E. K. Essel (Ghana), B. A. Popoola (Nigerija), Refined Multidimensional Hardy-type inequalities via superquadracity;

Akademik Pečarić iznosi drugu stranu priče, u kojoj navodi svoje, isključivo znanstvene razloge zbog kojih Simićev rad nije objavljen. Ovaj je slučaj između ostaloga posebno zanimljiv s obzirom da je iz prepiske vidljivo kako se i hrvatski predsjednik Mesić "zanima" za matematičku znanost i kako tvrde iz NIN-a utječe ili bar neuspjelo pokušava utjecati na rad redakcije jednog časopisa s SCIE liste. (mmb)

PREPISKA IZMEĐU AKADEMIKA PEČARIĆA I NOVINARA NIN-A MILJANA PAUNOVIĆA

Zašto je rad 1187 S, gospodina Simića čekao 27 mjeseci na recenziju?

- Prije svega moram priznati da interes vašeg časopisa za moj časopis doživljam kao veliko priznanje iako je to već sama činjenica da je on prvi hrvatski časopis na SCIE listi i da je na nju uvršten nakon dvije godine izlaženja. Naime, oko 27 mjeseci sam i ja znao čekati u nekim časopisima koji su u istom rangu, ali nisam mislio da je to nešto posebno. Očito u slučaju mog časopisa - bar za nekoga u Beogradu - to jest i to me iskreno raduje. Inače, za vašu informaciju mi dobivamo godišnje između 300 i 400 radova samo za taj časopis, a objavimo samo osamdesetak. Također postoje još dva časopisa kojima sam osnivač i jedan od glavnih urednika. Jedan od njih "Operators and matrices" je upravo – poslije dvije godine izlaženja - uvršten u SCIE listu i Curent Contents listu časopisa i to od vjerovali ili ne od svoga prvog broja. Vjerujem da nismo Simiću objavili u tom časopisu da bi o tome pisali i drugi časopisi u Beogradu, a ne samo NIN.

Zašto niste odgovorili na mail-ove gospodinu Simiću, i objasnili u čemu je problem oko objavljivanja njegovog rada?

- Nisam mogao odgovoriti na mail-ove kojih nije bilo. Naime, kolega je oko toga komunicirao s administracijom u časopisu, a ne sa mnom. Čudi

me da Vam kolega Simić nije dao moju odluku o njegovu članku. Naime, on je u međuvremenu objavio rad: S. Simić, On logarithmic convexity for differences of power means, *J. Inequal. And Appl.* (2007) Article ID 37359 u kome je dao poopćenje rezultata iz rada poslanog nama. Pri tome u referencama nije naveo rad poslan nama s oznakom "submitted for publication". A to je znanstveno nepoštenje! Dapače, sam Simić nas je ucijenjivao tvrdeći da mu mi nećemo objaviti rad zato što je Srbin. Doista smješno jer smo mu već objavili jedan rad. Naravno, cijeli problem i jest nastao zbog njegova rada iz JIA jer je taj rad pogriješan. Prvi rezultat u njegovu radu koristi definiciju konveksnih funkcija za koju ja nisam nikada čuo, a autor sam tri monografije o konveksnim funkcijama:

1. J. Pečarić, *Konveksne funkcije: nejednakosti*, Naučna knjiga, Beograd, 1987, 243 pp

2. J. Pečarić, F. Prochan and Y.L. Tong, *Convex Functions, Partial Orderings, and Statistical Applications*, Academic Press, New York-London-Toronto-Sydney-San Francisco, 1992, 467 pp.

3. T. Furuta, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, *Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities / Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space*, Element, Zagreb, 2005. a o konveksnim funkcijama je dosta napisano i u monografiji:

4. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and A.M. Fink, *Classical and new Inequalities in Analysis*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1993.

Naravno, to ne znači da moram sve znati o njima, pa sam sam pitao kolegu Simića da mi da neku reference gdje bih vidio njegovu definiciju konveksnih funkcija. Nikad mi je nije dao! Nevjerojatna je ta priča s nekim beogradskim matematičarima. Svojevremeno kada sam radio doktorat u Beogradu jedan kolega je napao moj rad. Tada sam ustanovio da on ne razumije definiciju n -konveksnih funkcija, a tvrdio je da s profesorom

Mitrinovićem piše monografiju o njima. Rugao sam se kako čovjek piše monografiju o konveksnim funkcijama, a ne razumije definiciju toga o čemu piše. Naravno, to mi je bio očit znak da trebam pogledati njegovu tezu jer je i ona bila iz konveksnih funkcija i pronašao sam stvarne pogriješke. Doktorirao sam jer je kolegama bilo i smiješno da on osporava moju tezu, a ja očito više znam o njegovoj od njega. Kasnije kod pokušaja izbora četiri beogradska sveučilišna nastavnika iz matematike su u svom izvješću tvrdili da je jedan moj rad pogriješan i dali kontraprimjer za njega. Pokazalo se da oni ne znaju što su konveksne funkcije uopće (a to se predaje i na tehničkim fakultetima u osnovnim kolegijima iz matematike), jer njihova funkcija uopće nije bila konveksna kako su tvrdili!

I sada imamo Simića s njegovom – meni smiješnom - definicijom konveksnih funkcija. Meni je njegov rezultat bio interesantan jer se nadovezuje na neke moje radove koji su objavljeni prije Simićeva rada, a na tome je u Zagrebu jedna moja doktorandica obranila doktorat. Događa se u matematici da je metoda dokaza pogriješna a rezultat je točan. To se srećom dogodilo u Simićevom slučaju pa sam prvo sa svojim doktorandom ovdje u Lahoreu napravio rad u kome je dan ispravan dokaz Simićeva rezultata (M. Anwar and J. Pečarić, On logarithmic convexity of differences of power means and related results. *Math. Inequalities and Applications*, 12 (2009), 81-90.). U slijedećem radu (M. Anwar and J. Pečarić, New Means of Cauchy's Type, *Journal of Inequalities and Applications* (2008), Article ID 163202, 10 pages.) koristeći te i prethodne rezultate definirali smo nove sredine. Poslije objave tog drugog članka Simić šalje u časopis *J. Inequal. & Appl.* svoj rad u kome "otkriva" rezultate koje su mnogo ranije objavili prof. Mercer u dva rada, prof. Perić, Srivastava i ja u poznatom časopisu *J. Math. Anal. Appl.*, a jedan i moja doktorandica sa Srivastavom i sa mnom. Recenzent je uočio da Simić kao svoje pokušava objaviti tuđe rezultate, pa taj pokušaj kolegi nije uspio. Međutim, jedan drugi jest. Naime, u radu S. Simic, On a global upper bound for Jensen's inequality, *J. Math. Anal. Appl.* (2008), pp. 414-419.

njegov glavni rezultat je sadržan u mom radu koji je objavljen godinu dana prije njegova (A. Matković, J. Pečarić, A variant of Jensen's inequality for convex functions of several variables. *J.Math.Inequal.* 1 (2007), 45-51.), a Simić nas ne citira. Nedavno nam je prihvaćen članak (B. Gavrea, J. Jakšetić and J. Pečarić, On a global upper bound for Jensen's inequality. *ANZIAM J.*, to appear) u kome pokazujemo da se radi o našim rezultatima, ali ne optužujemo kolegu Simića za krađu već samo konstatiramo činjenice oko tog rezultata.

Nakon što je urgirao savjetnik za nauku predsjednika Stjepana Mesića, gospodin Izet Aganović, rad je prošao recenziju prije tri mjeseca, ali nije objavljen. Vi ste rekli da ćete dati ostavku ako se rad gospodina Simića objavi? Zbog čega?

Očito ste ovo pitanje uputili na krivu adresu pa sam ga poslao prof. Elezoviću koji je managing editor mog časopisa. Evo njegova odgovora: "Ostavka je spomenuta u posljednjoj mojoj poruci Simiću, evo točnog citata: "... Pečarić ponudio ostavku na mjesto glavnog urednika, ukoliko ostali editori misle da njegove odluke štete časopisu" a u kontekstu da nikakav razgovor o toj temi više nije moguć. Naravno, čitavo je pitanje naopako i ja sam Simiću kazao da samo editor-in-chief (glavni urednik) može prihvatiti neki članak, dakle situacija u kojoj bi se članak objavio a onda editor-in-chief podnio ostavku je nemoguća. Isto tako mu je kazano da je brdo članaka koji su prošli recenziju odbijeno u posljednjoj fazi postupka, jer pozitivna recenzija ne znači da je članak prihvaćen." Dakle, da se vratimo na Simićevu tvrdnju da mu ne objavljujemo taj rad jer je Srbin. Mislite li vi da smijem svima, kao glavni urednik, odbiti objaviti članak - osim Srbima? Inače, ovaj dio me posebno raduje jer je vjerojatno prvi put u povijesti da je netko pisao predsjedniku neke države zato što rad u znanstvenom časopisu nije tiskan. Sjajna reklama za moj časopis, zar ne?

Također je bilo priglužno pomisliti da bi predsjednik države mogao utjecati na moju odluku. Pogledajte malo po Internetu pa ćete lako zaključiti da smo mi politički neistomišljenici i da ja to znam javno i napisati. Bilo bi glupo da oni uopće pokušavaju sa mnom komunicirati u svezi s tim jer bih ja sigurno o tomu napisao nešto i narugao bih im se. Za ta smiješna pisma (koliko znam bilo ih je dva) rekli su mi iz Uredništva časopisa tek kada su vidjeli da je moja odluka konačna. Jesu li pitanja iz Ureda Predsjednika utjecala na članove Uredništva – ne znam – možete pitati njih, ali je činjenica da sam rekao da mogu oni recenzirati članak s posebnim osvrtom na Simićevu tvrdnju da ja sa svojim suradnicima objavljujem radove koji sadrže ideje iz tog rada. Naravno, to nisu pronašli!

Zašto gospodin Lech Maligranda, nije dobio rad 1187 S, na recenziju prije dvije godine, nego ga je tek prvi put vidio 7. prosinca 2008.? Tom prilikom, g-din Maligranda bio je ugodno iznenađen?

Evo što prof. Elezović misli o ovom pitanju: “I ova priča oko Maligrande je okrenuta naopako, jer je Simiću poslana kopija maila ne iz 2008 već iz 2007 iz koje je vidljivo da je rad poslan na recenziju Maligrandi, koji je to previdio. Cinizam da je Maligranda "bio ugodno iznenađen" pokazuje na što će ovaj članak u NIN-u sličiti.” Naravno, moguće je da prof. Maligranda uopće nije ni dobio mail 2007-e godine (događa se) i da je bio “ugodno iznenađen” kada smo ga pitali o tome u prosincu 2008. Mi to iz Zagreba nismo mogli vidjeti, ali moguće je da Simić iz Beograda ima bolji pogled na Luleu na sjeveru Švedske, zar ne?

U međuvremenu ste sa svojim suradnicima, objavili desetak radova u svjetskim časopisima s rezultatima analognim iz neobjavljenog rada dr Simića. Što kažete na to?

- Prvo, izgleda da vas čudi što se radi o desetak radova. Vjerojatno i ne znate da sam ja bio točno deseti svjetski matematičar koji je objavio više od 500 radova (sada već puno više od 700). To je moguće zato što spadam u malu grupu svjetskih matematičara – njih četrdesetak – s više od 100 koautora. Na kraju, upravo razlika u našem i njegovom dokazu – dio s funkcijama – omogućuje široku primjenu. Zato je to najbitniji dio u cijeloj priči. Žao mi je što kolega to nije uočio, malo više naučio o konveksnim funkcijama i to točno uradio. Međutim, ne vjerujem da bi on i mogao doći do spoznaje o širokim mogućnostima primjene, jer se izgleda njegovo znanje o nejednakostima svodi samo na Jensenovu nejednakost.

Ali i ovo Vaše pitanje ukazuje na činjenicu da Vam kolega Simić uopće nije spomenuo svoj (pogrješan) rad s općenitijim rezultatom. S obzirom da sam Vam dao tu referencu, koja je dostupna na Internetu, pokažite bilo kojem matematičaru njegov neobjavljeni rad sa specijalnim slučajevima poslan nama, taj rad s općim rezultatom i neki od mojih radova koje spominjete i on će vam reći kako su moji radovi slični ovom radu iz časopisa JIA. Ima samo jedna mala razlika – naši dokazi su točni, a njegov je pogrješan! Zato bi ovo pitanje trebali uputiti nekom psihijatru, jer je doista zanimljivo zašto Vam kolega uopće nije spomenuo taj svoj rad. Je li ga – zbog toga što je pogrješan – izbrisao iz pamćenja? Hoće li u nekim drugim novinama optužiti mene da sam zapravo autor tog njegovog pogrešnog rada? Ne znam, vidjet ćemo.

Zanimljivo je primijetiti da u prvoj verziji našeg prvog rada, a i u kasnijima, mi nismo spominjali činjenicu da je Simićev dokaz pogrješan. Tako je mladi doktorand iz Lahorea, zapravo, rezultat koji je dokazan u njegovu radu i disertaciji, pripisivao onome koji je imao pogrešan dokaz. Tako je Simić sigurno dobro povećao svoju citiranost, a i postao recenzent za niz poznatih časopisa gdje smo slali svoje radove. Simić se zahvalio mom doktorandu tako što je svuda po svijetu pisao kako ga mi pokradamo. Nekako to podsjeća na ono kako je Kraljević Marko zahvalio Novaku

kovaču što mu je iskovao najbolju sablju, zar ne? Naravno recenzije trebaju biti tajne, ali odmah biva očito tko ih je pisao jer Simić inzistira na tome da kažemo da koristimo njegov (pogrješan) dokaz. Tako Uredništva tih časopisa dovodi u nezgodan položaj jer poslije toga dobiju moje pitanje o Simićevim “konveksnim” funkcijama. Kako ni oni nisu čuli za tako nešto, pokušavaju naći razna rješenja. Nudili su nam ili da napišem malko drugačiji rad, a oni ga više neće slati njemu, ili su mi nudili drugi svoj časopis u kome ćemo imati normalnog recenzenta. Ali nedavno je Simić vidio da je članak za koji je on pisao (negativnu) recenziju ipak prihvaćen upravo u časopisu u kome je on objavio svoj pogrješan rad. To mora da je doista bio šok za njega! Otud i ovaj Vaš članak. Zabavno, zar ne?

Da, se vratim i na savjetnika Predsjednika kojega ste spomenuli. Doznao sam da je on poslao prof. Elezoviću jednoga našega kolegu, koji je bio šokiran s činjenicom da nas Simić napada, a mi smo citirali Simićev rad. Meni je zapravo zabavno što kolega Simić tvrdi da smo mi lopovi zato što ga citiramo, a on je pošten zato što je objavio i pokušao objaviti radove s našim rezultatima pripisujući ih sebi. Možda je još zabavnije to što postoji još jedan Simićev rad koji nam je on poslao, a o kojemu Vam očito ništa nije rekao. Naime, prošle godine je u Trogiru bila međunarodna konferencija meni u čast u povodu moga šezdesetog rođendana. Simić se prijavio, zbog bolesti nije došao, ali je želio tiskati rad. Dugo mi je trebalo da shvati kada sam mu rekao da mu je glupo objavljivati rad posvećen meni kada po svijetu piše da ga potkradam. Pa onda mu više nitko neće vjerovati. Na kraju je shvatio i odustao.

Akademik Josip Pečarić

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.**PISMO SUDCIMA USTAVNOG SUDA RH**

Postovani sudci Ustavnog suda RH,

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara uputio vam je Podnesak u kojemu pobija ustavnopravnu, zakonsku, činjeničnu i moralnu utemeljenost Prijedloga odluke Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskog sabora, od 7. srpnja 2014.g., u povodu zahtjeva za raspisivanje državnog referenduma građanske inicijative "Stožer za obranu hrvatskog Vukovara" kao i ustavnopravnu, zakonsku, činjeničnu i moralnu utemeljenost pratećega obrazloženja. Stožer vam je također uputio Prijedlog za sazivanje savjetodavne javne rasprave radi ocjene ustavnosti i zakonitosti postupanja Vlade Republike Hrvatske u predmetu uvođenja srbijanskog jezika i ćiriličnog pisma u službenu uporabu u gradu Vukovaru kao i u vezi referendumske inicijative o uvjetima za uvođenje u službenu uporabu jezika i pisma nacionalnih manjina na području jedinice lokalne samouprave, državne uprave i pravosuđa. Pripadam dvotrećinskom dijelu državljana RH koji vjeruje Stožeru, ali bez toga vidim koliko su u pravu kada tvrde da ste izloženi strašnim pritiscima da u tom slučaju ne presudite po svojoj savjesti. Da presudite suprotno od mnogih dosadašnjih slučajeva kada ste tako sudili i pokazali vladajućim kako ne mogu donositi zakone koji su protivni Ustavu RH. Žalosno je što vam moram čestitati na hrabrosti što ste tako postupali, što ste radili svoj posao kako treba.

Uvjeren da ćete i ovaj put poštivati Ustav presuditi po savjesti i kao stručnjaci, a siguran sam da se vaša savjest ne razlikuje od savjesti 2/3 stanovnika Lijepe Naše.

Uostalom povijest će znati cijeliti činjenicu da je Ustavni sud u svom IZVJEŠĆU br. U-X-2271/2002., 12. studenoga 2002. godine (Narodne novine broj 133/2006.) sasvim jasno i nedvomisleno ustvrdio legitimnost akcija “Bljesak” i “Oluja”. Poznato je da hrvatski političari nisu poštivali mišljenje Ustavnog suda, što su po zakonu morali učiniti, pa znamo da je sudac Meron bio taj koji je praktički ponovio mišljenje Ustavnog suda iz 2002. godine kada je obrazložio oslobađajuću presudu generalima Gotovini i Markaču.

A zapravo je to nepoštivanje vašeg mišljenja još i gore, ako se zna što je zapravo značila “Oluja”. I nedavno *dr. sc. Ante Nazor, povjesničar, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata* (<http://narod.hr/u-prijevodu/oluja-je-kruna-domovinskog-rata-kraljica-svih-hrvatskih-pobjeda-ponos-koji-ostaje-za-vjecnost/>) *na to upozorava:*

Nakon poraza u “Bljesku” početkom svibnja 1995., vodstvo pobunjenih Srba pokušalo je preostali okupirani teritorij Republike Hrvatske (UNPA zone Istok, Sjever i Jug) ujediniti s dijelovima Bosne i Hercegovine pod srpskom kontrolom. Pripremom nacрта “Ustava Ujedinjene Republike Srpske” taj je proces u srpnju 1995. dosegao vrhunac. Istodobno, srpske snage bile su pred ulaskom u Bihać, usprkos tome što je taj grad u BiH, smješten uz granicu s RH, UN proglasio „zaštićenom zonom“. Osvajanjem Bihaća srpske snage ostvarile bi pobjedu od strateškog značaja i uzrokovale novu humanitarnu katastrofu, s velikim brojem ubijenih stanovnika na tom području. Stanovnicima Bihaća i brojnim izbjeglicama iz okolnoga područja, koji su više od tisuću dana bili izolirani zbog opsade srpskih snaga i nemoći svjetskih političkih moćnika da prekinu patnju opkoljenih Bošnjaka-muslimana i Hrvata na tom području, „Oluja“ je preostala jedina nada za spas (...) Istodobno, operacijom “Oluja” hrvatske snage omogućile su Armiji Bosne i Hercegovine da razbije srpsku opsadu Bihaća. Time je spriječena nova humanitarna katastrofa u Bosni i Hercegovini i zločin poput masakra u Srebrenici, gdje su u srpnju 1995. pripadnici srpskih postrojbi, pod zapovjedništvom generala Ratka Mladića, prema popisu u Memorijalnom centru u Potočarima, ubili više od 8000 Bošnjaka – muslimana (procjene su da bi, s obzirom na brojnost

stanovništva i izbjeglica, broj ubijenih u Bihaćkoj enklavi bio nekoliko puta veći).

Zapravo se o ovome spašavanju od UN-a zaštićene enklave Bihać godinama nije smjelo govoriti u našoj državi. Spašavanje na desetke tisuća pripadnika drugog naroda od genocida ravnoga onima iz Drugog svjetskog rata, kako je o tome govorio tadašnji američki vojni ataše u Zagrebu, bila je tabu tema, upravo zato što političari nisu poštivali mišljenje Ustavnog suda!

Zato sam uvjeren da će te znati ispravno procijeniti i pitanje uloge ćirilice u fašističkoj velikosrpskoj agresiji. Zato vam u znak podrške šaljem svoj tekst:

ĆIRILICA

Miro mi doista zna poslati zanimljive e-maile. Takav je bio i ovaj od 01. 08. 2014.:

*Ovako su "zečevi" riješili pitanje dvojezičnosti 1995.godine.
S poštovanjem,
Miro*

REPUBLIKA SRPSKA KRAJINA
SKUPŠTINA OPŠTINE GLINA
IZVRŠNI SAVJET

Broj: 02-20/95.

Glina, 17.01.1995.

Na temelju člana 7. Odluke o Izvršnom savjetu SO Gline broj: 01-1665/92. od 30.09.1992. godine, Izvršni savjet na svojoj 4. vanrednoj sjednici održanoj 28.12.1994. godine razmatrajući potrebu isticanja natpisa, jednoglasno je donio slijedeći:

ZAKLJUČAK

Sva preduzeća, radnje i ustanove na području opštine Glina, kako u državnoj, tako i u privatnoj svojini dužna su da do konca februara 1995. godine istaknu nazive firmi i radnji na ćirilici.

Naša Republika Srpska Krajina ima svoje službeno srpsko pismo i dužni smo da ga primjenjujemo, kao dokaz patriotizma i jačanja nacionalnog jedinstva srpskog naroda.

Tražimo da se navedeni rok striktno poštuje, a protiv svih onih koji ne postupe po ovome zaključku bit će poduzete odgovarajuće mjere.

DOSTAVITI:

1. Svim privatnim i društvenim preduzećima i ustanovama na području opštine Glina
2. Tržna inspekcija
3. Predsjednik IS-a
4. Arhiva

PREDSJEDNIK

Dušan Lukač

Komentirao sam mu:

A sama odluka je na latinici:)

A on će:

Hahaha, u brzini prepisivanja nisam ni obraćao pažnju. Ali primjetio sam da nije ekavica, nego neki iskrivljeni hrvatski, tj. hrvatsko-srpski... To su očito pisali Srbi-domoroci... Valjda nisu imali ćirilične pisaaće strojeve :)

Zapravo, ovdje je zanimljivo to što je to odluka iz 1995. godine, desetak godina nakon što je u Srbiji pokrenuta velika kampanja u kojoj je pitanje uporabe ćirilice poslužilo za mobilizaciju naroda u fašističkom velikosrpskom projektu.

Sjećam se dvije episeode iz mojih beogradskih dana.

Prva priča je vezana za moju suprugu. U školi u kojoj je radial tražili su da u dnevnicima sve pišu ćirilicom. Profesorica engleskog se nije mogla načuditi tomu što mora rećenice na Srpskom u Dnevniku pisati ćirilicom, a one iz Engleskog – latinicom

Druga za mene. Napisao sam doktorat negdje u ljeto 1979. godine. Bio je potres, pa nisam išao u Kotor. Ali, bio sam matematičar koji je puno objavljivao vani, a uz to i Hrvat. Poslije dvije godine u kojima je održano

niz predavanja protiv mog rada i mog doktorata obranio sam doktorat 1982.godine. Zapravo sam pokazao da nije pogriješan moj doktorat nego glavnog njihovog stručnjaka za tu problematiku, koji je bio zadužen napadati moj rad. To se nastavilo narednih pet godina u pokušajima izbora. Moj profesor Mitrinović (za nas dvojicu su u referativnim žurnalima već tada pisali da smo velika imena u teoriji nejednakosti) savjetovao mi je:

- *Kada pišeš molbe! slično svom fakultetu, piši ih na ćirilici!*
- *Profesore, pa to bi bilo smešno. Oni svi dobro znaju da sam do sada pisao na latinici.*

Sve je razumio i počeo se raspitivati po sveučilištima van Srbije. On mi je javio i za natječaj u Rijeci sredinom osamdesetih (objavljen u beogradskoj Politici!). Zanimljivo je da je tada postojao jedinstveni projekt za matematiku na razini cijele republike. Na kraju petogodišnjeg razdoblja moj koeficijent je bio najveći -158,5. Koeficijent onoga tko je bio na drugom mjestu je bio ispod 50. Moj suradnik profesor Vasić je imao 42 uglavnom zahvaljujući radovima samnom, pa je zbog toga u narednom razdoblju bio glavni istraživač na tom projektu. Kada sam dobio posao u Zagrebu, oni koji su se itekako trudili da ne napredujem govorili bi mi:

- *Pa zašto ideš tamo?*

A Mitrinovic, kome je uvijek bilo stalo za moje dobro, rekao je:

- *Samo Ti idi. Tamo će Tebi biti bolje.*

Nedugo nakon što su u Srbiji našli u liku Slobodana Miloševića vođu za provođenje svog naci-projekta, ja sam stigao u Zagreb. Oni su tada već planirali napraviti zajednički matematički projekt za cijelu državu, i profesor Vasić je trebao biti glavni istraživač. S četvrtinom radova samnom – glavni istraživač, a ja s četiri puta više radova – ni docent. Lijepo je bilo biti Hrvat u Beogradu, zar ne?

Istina, da sam počeo pisati ćirilicom tko zna gdje bi mi kraj bio.

Mitrinović i ja smo surađivali smo sve do njegove smrti sredinom devedesetih. Želio je da nekako organiziramo da cijelokupnu njegovu knjižnicu i sve materijale koje je godinama sakupljaju nekako dostavi meni u Zagreb. Ratno vrijeme je to onemogućilo.

I tako priča o ćirilici traje do današnjih dana unatoč pobjedi u ratu. Domaći političari su poslije smrti predsjednika Tuđmana izabrali slugansku politiku prema svjetskim moćnicima.

Tako i nedavni intervju s biskupom Vladom Košićem (Tjedno.hr, vidjeti i: <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/128693-biskup-vlado-kosic-antifasizam-je-mask-a-zlocinackom-komunizmu-intervju.html>) završava s, vjerovali ili ne, ćirilicom:

Što kažete na pokušaje bahatoga politiziranja ćirilice i nametanja dvojezičnih/dvopisanih ploča u teško ranjenom Vukovaru? U cijeloj se Europi pravo na jezik i pismo manjinske zajednice stječe s 50 i više postotaka u udjelu stanovništva, kod nas je to 30 posto. SDP-ov predsjednik saborskoga Odbora za pravosuđe Peđa Grbin, štoviše, cinično i provokativno pita u hrvatskom parlamentu koliko dugo će trajati rane Vukovara...

- Gospođa Markić je doista izrekla istinu ustvrdivši kako Vukovarce boli to nametanje ploča. Ako je to nekima toliko teško, kada Hrvati na ulicama vide agresorske nasilnike protiv kojih se čak ne vode kazneni postupci, a koji imaju veća prava nego naši ljudi koji su toliko patili i pretrpjeli, bilo bi, dakle, ljudski i humano to ne raditi. U svojoj izjavi lanjskoga 3.rujna kazao sam: ako postoji i mala sumnja da podatak o 33 posto udjela Srba u stanovništvu Vukovara nije točan, onda to treba provjeriti. Ne znam zašto se to ne želi učiniti, nego se to radi u Vrgorcu, rodnom mjestu Tina Ujevića i vrlo brzo se dolazi do vjerodostojnih podataka. U Vukovaru, gdje se sumnja da i do pet tisuća Srba koji se tamo vode ondje ne stanuje, to se ne želi provesti. Što se tiče netaktičnog pitanja gospodina Grbina, moj odgovor bi bio: rane Vukovara će potrajati dok ne zacijele. Tako bi trebalo reći. Znete li kad su se iza Drugog svjetskoga rata prvi puta susreli biskupi Njemačke i Poljske? Bilo je to 1968., dakle četvrt stoljeća iza ratnoga užasa. Nisu to baš tako jednostavni događaji kada se jedan narod tako nasilno i brutalno zgazi i ponizi, kada mu se prouzroče tolike žrtve, kad se na svakom koraku vide posljedice bestijalnih izživljavanja. Jasno je da je tu

državna politika Njemačke bila zločinačka i usmjerena na zatiranje poljskog naroda. Da se te rane zaliječe, trebalo je vremena, a tako je i u našem slučaju.

Josip Pečarić

*

**

Poštovani sudci Ustavnog Suda, dužan sam vam dati i pojašnjene pominjanja “zečeva” u tekstu. Naime Slobodan Milošević je na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995., nakon operacije Oluja, rekao:

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!

A danas hrvatske vlasti služe politici onih od kojih je Hrvatska vojska napravila “zečeve”. Strašno, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

Dragovoljac.com, 03. 08. 2014..

Glas Brotnja, 04. 08. 2014.

HAZUD, [News portal domovine i dijaspore](#)

<http://www.hazud.hr/akademik-josip-pecaric-vlasti-znaju-da-o-nasim-interesima-najbolje-brinu-u-beogradu-i-londonu/>

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

TRILOGIJA BEŠČAŠĆA

Ova trilogija sadrži tri teksta poslanih vjerojatno najtiražnijim novinama u RH: Jutarnjem listu, Večernjem listu i Slobodnoj Dalmaciji. Nečasno su svojim čitateljima prikazali "Pismo Predsjednici RH i Predsjedniku HDZ-a" povezujući našu peticiju s „ustašlukom“ tj. navodnim veličanjem NDH.

Glede pozdrava ZDS smatram da je nama potpisnicima peticije ključna njegova uloga i uporaba u Domovinskom ratu 90-ih godina. U Domovinskom ratu taj je pozdrav stekao konotaciju i važnost zbog koje ima izuzetnu prihvaćenost u domoljubnom dijelu hrvatske javnosti, a koja vremenom samo raste i ne jenjava. Da je u Domovinskom ratu taj pozdrav bio rabljen i izvan jedinica HOS-a, zorno svjedoči Thompsonova pjesma Bojna Čavoglave, jedna od dviju ili triju najvažnijih i najutjecajnijih hrvatskih ratnih pjesama, a koju danas pokušavaju inkriminirati. Da bi mogli potpisnike optužiti za ustaštvo potpuno prešućuju da je peticija zapravo podrška i Thompsonu i Bojni Čavoglave.

Evo što o tome kaže jedan od potpisnika biskup dr. sc. Vlado Košić (facebook: <https://www.facebook.com/vlado.kosic.7>) koji je po Jutarnjem listu, zajedno s biskupom prof. dr. sc. Valentinom Pozaićem, duhovnim inicijator Pisma:

(osobni fb profil, javna objava 31.08.2015. u 21:14)

"Riječ nije ni o kakvom zazivanju ustaških ili fašističko-nacističkih vremena ili pozdrava ili ne daj Bože "vrijednosti", nego obrana Thompsona i njegove pjesme Čavoglave. Bilo je naime najavljeno da će šibenska policija podići prijavu protiv njega zato što je u Kninu pjevao tu pjesmu koja ima u sebi i pozdrav "za dom spremni". Ako se već radi o zazivanju nekog prošlog vremena, to onda može biti samo vrijeme Domovinskog rata, kada su mnogi naši branitelji - pripadnici HOS-a što je legitimna i priznata komponenta HV - umirali za Domovinu s tim pozdravom! I samo o tome je riječ. Neka to uzmu u obzir i političari i mediji koji prolijevaju žuč i mržnju prema Crkvi i prema nekoliko tisuća potpisnika peticije koju je akademik Pečarić pokrenuo. Ja sam osobno imao na pameti što mi je ljetos pričao mons. Alojzije Bavčević, rektor svetišta u Vepricu u miru, koji je prva dva razreda osnovne škole polazio u Sisku, upravo za vrijeme Drugog svjetskog rata. On mi je pričao da su djeca u školi morali dočekivati učiteljicu stojeći i kad bi ona ušla u razred i rekla "za dom", oni su svi u glas ogovali: "spremni!" I to se njemu svidjelo, to je očito bilo nešto pozitivno jer biti spreman - i za školu, i za obranu domovine je plemenito i lijepo. On tada, dakle nije bio ni ustaša ni vojnik nego dijete što znači da se tim pozdravom nije tada pozdravljalo samo u vojsci nego i u školi i vjerojatno drugdje. Zanimljivo, ima iz tog vremena Drugog svjetskog rata još jedan pozdrav a to je: "smrt fašizmu!" Taj je pozdrav upotrijebila sisačka gradonačelnica gospođa Kristina Ikić Baniček u Brezovici 22.lipnja ove godine. I nitko ju nije provlačio kroz medije niti tražio zašto je to rekla, a očito da je to ružniji pozdrav u svakom pogledu od pozdrava "za dom spremni". Na kraju i danas se, svaki dan, još uvijek Talijani na telefon pozdravljaju riječju "pronto!", što znači "spreman". Pa kako to da njih, koji su izmislili fašizam - Hrvati ga nisu izumili nego Talijani - nitko ne sili da odustanu od tog pozdrava?!?

(2 minute kasnije, u 21:16)

"Dodao bih samo, nakon komentara koje sam sad pročitao, da se nije moguće braniti protiv zlonamjernika jer oni jednostavno pretpostavljaju uvijek najgoru motivaciju za izrečene riječi i geste pa i kad nema argumenata oni se imputiraju jer kako bi drukčije neki vjernik, čovjek Crkve i mogao drukčije - nego biti fašist, nacist, ustaša! Ja ipak ostajem kod malo prije napisanoga, pa makar me nitko ne želio shvatiti, naime da je pozdrav kojim se želi nekome smrt u svakom slučaju ružniji od pozdrava kojim se izriče spremnost da se brani svoj dom i domovinu!"

Da, njima su i dječica u školi ustaše, zar ne?

PISMO JUTARNJEM LISTU

Jutarnji list je 31. 08. 2015. kao moje Reagiranje objavio dio mog reagiranja. Podcrtao sam dijelove koje nisu objavili. Zapravo je itekako zanimljivo vidjeti koje su dijelove izbacili, zar ne?

REDAKCIJA JUTARNJEG LISTA KAO MOJ NAJVEĆI FAN

Poštovana redakcijo Jutarnjeg lista,

Stvarno ste mi priredili neočekivano zadovoljstvo kada ste se u vašem cijenjenom listu od 27. 08. 2015. predstavili čitateljstvu kao moji najveći fanovi. O tome sam govorio na jučerašnjem predavljanju moje knjige u Pakoštanima u nazočnosti našega velikog generala Ante Gotovine i njegove supruge:

Na nastavak takovog rada obavezuje me i reagiranje nekih glavnih medija kakav je npr. „Jutarnji list“. Tako se naslovom „Koliko bi Hrvatska bila vrednija da se HAZU odrekne Pečarića“ Jutarnji list upisuje u moje

najveće fanove. Da, zar nije sjajno kad misle da samo zahvaljujući meni Hrvatska može biti vrednija

[.http://kamenjar.com/pakostane-zivjela-nam-antifasisticka-tj-braniteljska-hrvatska/](http://kamenjar.com/pakostane-zivjela-nam-antifasisticka-tj-braniteljska-hrvatska/)

Jasno mi je da je takovo svrstavanje redakcije jednog veoma čitanog dnevnika nešto potpuno novo, pa su moguće i nedosljednosti. Tako u istom broju imate tekst: *Maštruko: Iz HBK neće reagirati, Košić i Pozaić duhovni su inicijatori.*

Doista je smiješna tvrdnja da su biskupi bili duhovni inicijatori u peticiji u kojoj sam ja prvi potpisnik. Jasno je da sam ja prvi potpisnik i akademik, koji je pokrenuo niz peticija i otvorenih pisama, a Maštruko misli da netko takav mora imati duhovne vođe. Smiješno zar ne? Ali moramo mu oprostiti jer je on ipak svoju znanstvenu i nastavnu karijeru realizirao iz sociologije u vrijeme kada je postojala jedina sveznajuća partija, pa on vjerojatno svoju karijeru preslikava i na druge.

Vaša novinarka Tanja Rudež dala si je truda dati moj portret: *AKADEMIK KOJI ZAGOVARA 'ZA DOM SPREMNI' Vrstan matematičar s doktoratom iz Beograda i amaterski povjesničar ridikuloznih stavova.*

Tako je pronašla moj intervju iz časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Ali bitnu informaciju kako je zbog mojih zasluga u matematici, posvećen taj broj časopisa vašoj novinarki nije važan. A riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih meni mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170), a koji koristi vaša novinarka, objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249.

Navela je priču o mojoj suradnji s profesorom Mitrinovićem i navela lijepu priču:

Kad sam odlazio u Zagreb, rekao mi je: 'Trebaš ići, tebi će tamo biti bolje'. Na žalost kazala je kako sam ja to priznao. Vjerojatno i otud tvrdnja iz naslova teksta kako sam ja *amaterski povjesničar ridikuloznih stavova*. Kao da se gđa Rudež htjela narugati „pravim“ povjesničarima u Hrvatskoj kojima su glavna vrela priznanja sa suđenja staljinističkog tipa koji koriste predstavnici jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povjesnici. Ili se htjela narugati onima koji su predlagali prof. dr. sc. Iva Goldstein za redovitog člana HAZU. Javno sam se suprotstavio tome, pa je više od dvije trećine akademika podržalo stav *amaterski povjesničar ridikuloznih stavova*. Duhovito od gđe Rudež, zar ne.?

Obradovalo me je kada je podsjetila:

Upućeni tvrde kako Pečarić spada u "najtvrđe krilo HAZU", među akademike koji su pozivali na bojkot predavanja bivšeg predsjednika Mesića u Akademiji ili pokretali peticije za puštanje Branimira Glavaša iz zatvora kad je štrajkao glađu.

Zapravo gđa Rudež se malo ruga Akademiji, posebice našem prvom razredu (Razred za društven znanosti) koji je pozvao Mesića da njima akademikima drži predavanje iz njihove struke. Valjda kada je netko predsjednik mora bolje znati od njih i njihovu struku., zar ne? Što se Glavaša tiče, to je nešto na što sam doista ponosan. Kada je prije nekoliko godina štrajkao glađu u zatvoru čekala se njegova smrt. Tada smo mi akademici i biskupi napisali Otvoreno pismo poslije čega je naš general pušten na slobodu.

Ali, vratimo se na matematiku. Gđa Rudež tvrdi kako sam najproduktivniji hrvatski matematičar (što je točno) jer sam DOSAD objavio više od 800 znanstvenih radova (što je netočno). Naime, u lipnju 2014. godine u Trogiru je pod pokroviteljstvom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti) održana konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One

thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih radova u matematičkim časopisima. Kada se piše nečiji portret, ne smije se zaboraviti posebno naglasiti kako su toliki broj radova imalo samo nekoliko matematičara u povijesti. Dakle, nemoguće ih je do danas imati 800, zar ne? Jedan moj prijatelj iz Njemačke tvrdi da predvodim listu u znanstvenoj bazi researchgate s ukupno 1627 objavljenih radova

(https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), što bi po njemu trebao biti dosad neobjavljeni svjetski rekord. Zapravo, gđi Rudež „danas“ jeste 2008. Zato u tekstu uopće nema podataka koji su bitni ako radi iole ozbiljniji portret. Npr. nije spomenula da sam osnovao tri časopisa koji su na svjetskim listama najpoznatijih časopisa. Na Scopusovoj listi 50 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa oni zauzimaju prvo, drugo i šesto mjesto! Trebalo je spomenuti i kako sam najcitiraniji matematičar u RH, sa skoro četiri puta većim brojem citata od slijedećeg na toj listi. Važno je spomenuti i broj doktora matematike. Iz moje znanstvene škole ima ih preko 40 samo u RH, a drugi je najveći živući znanstvenik profesor Zvonimir Janko iz Heidelberga. On ih ima manje od 20 u RH. Na najboljim njemačkim sveučilištima profesori ocijene prosječno između 1,5 i 1,9 doktorske disertacije na godinu, a ja u skromnim hrvatskim uvjetima 2,5. Imam preko 200 suradnika iz cijelog svijeta itd. Itd. Puno je toga za ozbiljni portret jednog znanstvenika.

Naravno, drago mi je što se gđa Rudež potrudila da na duhovit način komentira neke moje akcije. Reklamira moju knjigu “Kako su rušili HAZU?”, koja se odnosi na kako ona kaže neizbora svjetski priznatog Miroslava Radmana za redovitog člana HAZU. Naravno ona zna kako sam ismijao u knjizi Radmanovu želju da s pozicije dopisnog člana HAZU, dakle članstva u kome imamo i nobelovce, pređu u redovito članstvo gdje nema nobelovaca.

Naravno imam mnogo više od 20 takovih knjiga, ali kao što smo već konstatirali gđi Rudež je vrijeme stalo 2008.

Cijenjena redakcijo,

nadam se da ćete ove moje primjedbe prihvatiti dobronamjerno, jer ipak je sjajno što ste se javno predstavili kao moj fan.

Također morate paziti da je ono što napišete doista istinito. Pored moje slike je tekst: **AKADEMIK PEČARIĆ ROĐEN JE U KOTORU, DOKTORIRAO U BEOGRADU, A U ZAGREB SE VRATIO 1987.** Naime ovo VRATIO podrazumijeva da je Kotor u Hrvatskoj, pa će vas naši jugonostalgičari optužiti za nacionalizam. Naravno, vi i ja znamo da je to ljubav prema svom narodu, ali njima je takva ljubav, kada je u pitanju hrvatski narod, najveći zločin!

Vaš,

Akademik Josip Pečarić

PISMO SLOBODNOJ DALMACIJI

GOSPODIN 2+2

Odavno nisam pročitao gluplji tekst od „Srpske oči i hrvatska prsa“ autora Ivica Ivaniševića, Slobodna Dalmacija, 29. 08. 2015. Zapravo čak je i zabavno kada novinar sam za sebe kaže da ništa ne zna o matematici, ali piše o tome. On misli da zna koliko je dva i dva. Jadničak mali.

Evo što piše gospodin 2+2:

„Uvid u njegovu bibliografiju ne ostavlja mjesta nikakvoj dvojbi: Pečarić i Mitrinović godinama su bili nešto poput Lennona i McCartneya jugoslavenske matematike. Zajedno su publicirali čak devet knjiga, tri na engleskom jeziku, a ostale redom u Beogradu. Početkom devedesetih nešto se dogodilo, jer je ovaj slavni dvojac prestao surađivati.

Dragoslav Mitrinović, ugledni profesor na fakultetima u Beogradu, Nišu i Skoplju, inače rođen 1908., godine 1995. je preminuo. Od 1991., kada je razvrgnuo plodno partnerstvo s nestorom srpske matematike, Pečarić je publicirao, veli Wikipedija, samo pet knjiga, jednu autorsku i četiri zbornika.“

Pogledajte popis mojih matematičkih knjiga/monografija koje dajem u Prilogu-:

Dakle, dok sam bio u Beogradu objavio sam prvu knjigu koja je bila samostalna ([1]). Do zaključno s 1991. godine kada gospodin 2+2 tvrdi da sam raskinuo plodno partnerstvo, objavio sam s Mitrinovićem 8 knjiga. Da bi opravdao naziv „gospodin 2+2“ Ivanišević tvrdi da se do 1991. uključuje i godina 1993. (vidjeti referencu [11]; tada Srbi nisu priznavali RH, ali u toj knjizi uz moje ime stoji naravno RH). Očito mu je broj 1993 manji od 1991. Od 1992. imam još 11 monografija u kojima doista koautor nije prof. Mitrinović. A još dvije su u tisku! Valjda je gospodinu 2+2 i to manje od 5. Inače, jasno je da sam i objavio nekoliko puta više radova od profesora Mitrinovića, jer preko 1000 radova u povijesti je objavilo samo nas nekoliko matematičara. Zaključno s 1987. imam oko 100 rad, a poslije blizu 1000 (ukupno ih je 1083). To je gospodinu 2+2 isto 100 i 1000 se razlikuju samo za ništicu, zar ne? Bojim se napisati kako sam u Zagrebu osnovao 3 časopisa koji su ušli na svjetske liste, a prvi je ušao na SCIE listu prije nego što je to uspjelo srpskoj matematici (da utješim gospodina 2+2, prije nego što je to uspjelo bilo kome s područja bivše Juge, iliti Srboslavije).

I mora biti! Pa kako neki hrvatski matematičar može napisati toliko monografija a da mu nije šef netko iz Srbije, zar ne? Da, doista sam „hrvatsku matematiku čitao preko srpskih očiju“.

Pred smrt profesor Mitrinović je izrazio želju da cjelokupnu svoju matematičku knjižnicu pokloni meni. U tim vremenima teško je bilo to ostvariti.

Mene ne čudi zašto se gospodin 2+2 upustio u pisanje o matematici. Pa naslov već pokazuje kako se prepoznao kada sam u Pismu Predsjednici govorio o onima koji hrvatsku povijest čitaju preko srpskih očiju. Međutim, iole inteligentniji novinar pronašao bi knjigu Mladena Pavkovića *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006. I ne bi morao pokazati svojim čitateljima kako ne zna koliko je 2+2.

akademik Josip Pečarić

PRILOG:

1. J. Pečarić, *Konveksne funkcije: nejednakosti*, Naučna knjiga, Beograd, 1987, 243 pp
2. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, *Diferencijalne i integralne nejednadžbe*, Naučna knjiga, Beograd, 1988, 168 pp
3. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and V. Volenec, *Recent Advances in Geometric Inequalities*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1989, 710 pp
4. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, *Srednje vrednosti u matematici*, Naučna knjiga, Beograd, 1989, 394 pp

5. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, *Monotone funkcije i njihove nejednakosti I*, Naučna knjiga, Beograd, 1990, 294 pp
6. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, *Hölderova i srodne nejednakosti*, Naučna knjiga, Beograd, 1990, 250 pp
7. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and A.M. Fink, *Inequalities Involving Functions and Their Integrals and Derivatives*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1991, 587 pp
8. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, *Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine*, Naučna knjiga, Beograd, 1991, 165 pp
9. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, *Nejednakosti i norme*, Naučna knjiga, Beograd, 1991, 196 pp
10. J. Pečarić, F. Prochan and Y.L. Tong, *Convex Functions, Partial Orderings, and Statistical Applications*, Academic Press, New York-London-Toronto-Sydney-San Francisco, 1992, 467 pp.
11. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and AM. Fink, *Classical and new Inequalities in Analysis*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1993
12. J. Pečarić, *Nejednakosti*, Hrvatsko Mat. Društvo i Element, Zagreb 1996.
13. T. Furuta, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, *Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities / Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space*, Monographs in inequalities 1, Element, Zagreb, 2005.
14. L. Larsson, L. Maligranda, J. Pečarić and L.-E. Persson, *Multiplicative Inequalities of Carlson Type and Interpolation*, World Scientific Publishing Co., Singapore, 2006.

15. M. Anwar and J. Pečarić, Means of the Cauchy type, LAP Lambert Academic Publishing, 2009.
16. I. Franjić, J. Pečarić, I. Perić and A. Vukelić, Euler integral identity, quadrature formulae and error estimations / From the point of view of inequality theory, Monographs in inequalities 2, Element, Zagreb, 2011.
17. M. Krnić, J. Pečarić, I. Perić and P. Vuković, Recent Advances in Hilbert-type Inequalities / A unified treatment of Hilbert-type Inequalities, Monographs in inequalities 3, Element, Zagreb, 2012., pp. 246.
18. M. Fujii, J. Mičić, J. Pečarić and Y. Seo, Recent Developments of Mond- Pečarić Method in Operator Inequalities/ Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space II., Monographs in inequalities 4, Element, Zagreb, 2012., pp. 332.
19. A. Aglič Aljinović, A. Čivljak, S. Kovač, J. Pečarić, M. Ribičić Penava, General Integral Identities and Related Inequalities / Arising from Weighted Montgomery Identity, Monographs in inequalities 5, Element, Zagreb, 2013.,
20. K. Krulić Himmelreich, J. Pečarić, D. Pokaz, Inequalities of Hardy and Jensen / New Hardy type inequalities with general kernels, Monographs in inequalities 6, Element, Zagreb, 2013., pp. 282.
21. J. Pečarić, K. Smoljak Kalamir, S. Varošaneć, Steffensen's and related Inequalities / A Comprehensive Survey and Recent results, Monographs in inequalities 7, Element, Zagreb, 2014., pp. 268.
22. L. Horváth, K.A.Khan and J. Pečarić, Combinatorial Improvements of Jensen's Inequality / Classical and New Refinements of Jensen's Inequality with Applications, Monographs in inequalities 8, Element, Zagreb, 2014., pp. 229.

23. J. Barić, R. Bibi, M. Bohner, A. Nosheen, J. Pečarić, *Jensen Inequalities on Time Scales / Theory and Applications*, Monographs in inequalities 8, Element, Zagreb, 2014., pp. 229.

PISMO VEČERNJEM LISTU

VEČERNJAKOVO GLORIFICIRANJE NDH ILI SAMO SLUGANSTVO VELIKOSRPSKOJ POLITICI?

Nazvao me jedan prijatelj i reče mi kako me je Večernji list proglasio osobom tjedna. Bilo mi je čudno jer je taj list toliko neozbiljan jer nije dao ni kao kratku vijest o prošlogodišnjoj međunarodnoj konferenciji u Trogiru održanoj u povodu mojih tisuću znanstvenih radova u matematičkim časopisima. (*Napominjem da o konferenciji u Trogiru nisu obavijestili svoje čitatelje ni Slobodna Dalmacija ni Jutarnji list.*) Naime, toliko radova je u povijesti objavilo samo nekoliko matematičara, a u RH tisuću znanstvenih radova u znanstvenim časopisima nema niti jedan znanstvenik:

<http://kamenjar.com/matematika-konferencija/>

Zato nisam ni kupio te nekada ugledne hrvatske novine.

Međutim, drugi prijatelj mi je poslao e-mail:

Ma, vidi ti ovoga kretena! Izgleda da je zavladala kolektivna histerija. A meni se čini da tu ima elemenata za jednu dobru tužbu i protiv novinara i protiv Večernjaka.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/ustasluk-akademika-josipa-pecarica-sokirao-javnost-1021765>

Naravno, kada sam već dobio i link otvorio sam ga. Iz naslova i podnaslova vidio sam zašto je prijatelj govorio o kretenu (nitko inteligentan ne bi časne hrvatske biskupe povezaao s ustašlukom):

Ustašluk akademika Josipa Pečarića šokirao javnost

Inicijativu su podržali i sisački biskup Vlado Košić te pomoćni biskup zagrebački Valentin Pozaić

Autor:

Marko Špoljar

*Akademik **Josip Pečarić**, frontmen anticivilizacijske, sramotne i, ne manje važno, protuhrvatske inicijative da ustaški poklič "za dom spremni" postane službeni pozdrav koji bi se koristio u Hrvatskoj vojsci, šokirao je političare, povjesničare, stručnu i opću javnost.*

*Šokirao je i predsjednicu **Kolindu Grabar-Kitarović** i pretendenta na premijersko mjesto **Tomislava Karamarka**, na čije je adrese poslao peticiju. Oboje su ekspresno Pečariću kazali kako stoje stvari u Republici Hrvatskoj.*

*Da sramota za **Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti** bude veća, pobrinuli su se vodeći ljudi te institucije jer nisu osudili postupak svoga člana. Međutim, razloga za sram imaju i čelnici Katoličke crkve u Hrvatskoj jer su tu inicijativu podržali i sisački biskup **Vlado Košić** te pomoćni biskup zagrebački **Valentin Pozaić**.*

Utuživo jest jer je to inicijativa Mladog Jastreba. Jasno je da su (po onom Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti) morali slagati jer je doista smiješno tvrditi da je inicijativa hrvatske legende protuhrvatska. Uostalom naše Pismo, koje je već potpisalo preko 4000 ljudi, potpisali su i generali Ljubo Česić Rojs i Marinko Krešić.

Kako je Večernjak objavio i mišljenje akademika Ivana Aralice koji im je objasnio kako ZDS nije ustaški pozdrav već je to Za Poglavnika i Dom spremni, neobično je da oni i dalje tvrde da se radi o ustaškom pozdravu.

Međutim poznato je da su Srbi uvijek tvrdili da su hrvatski branitelji zapravo ustaše. Čak su i za državu koja je obranjena nakon što su branitelji slomili fašističku velikosrpsku agresiju nazivali/nazivaju ustaškom državom. Kako su naši branitelji i u Domovinskom ratu koristili poklik ZDS, a naše pismo je napisano u obrani Thompsona i njegove Bojne Čavoglave (svi znamo koliko je veliku ulogu odigrala „Bojna Čavoglave“ u Domovinskom ratu), očito je da su u Večernjem listu prihvatili tvrdnju o hrvatskim braniteljima-ustašama i hrvatskoj državi kao ustaškoj državi. Doista je strašna spoznaja kako su nekada veoma ugledne hrvatske novine u službi velikosrpske politike, zar ne?

Zašto mislim da je vjerojatno i da Večernjak glorificira NDH? Pa to je očito iz reagiranja na izjavu nadbiskupa Želimira Puljića, predsjednika HBK.

Evo što je rekao Nadbiskup:

Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav "Za dom spremni" ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće.

Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge."

Nadbiskup Puljić je preložio da se nakon očitovanja struke eventualno može i poduzeti očitovanje putem potpisa ili referenduma, kako se ne bi privatiziralo ovo pitanje od šireg, općeg interesa, te dodao kako je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu.

"Pogotovu ako nosi 'političku' ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja

nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka”, rekao je u izjavi predsjednika HBK-a Želimir Puljić.

Večernjak je tražio komentar od prof. dr. Žarka Puhovskog, „velikog eksperta“ za koga je Sud u Haagu ustanovio da govori laži o Domovinskom ratu. Već ta činjenica pokazuje da je Večernji list u službi velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Evo što piše u Večernjaku:

– Najbolje bi bilo da se održi i referendum o tome treba li se Hrvatska zvati NDH. A srbijanskog predsjednika Tomislava Nikolića bi, logički, trebalo postaviti za predsjednika odbora za provedbu referenduma o promjeni imena RH u NDH. To što se sada događa samo je pokazatelj da biskupi žive izvan vremena i prostora, u koljačkoj prošlosti. A s obzirom na njihovu službenu funkciju, to je paradoksalno – kaže politički analitičar Žarko Puhovski. Dodaje kako se takvim tumačenjem zapravo pokazuje i prezir prema svim žrtvama NDH, ali i pomaže Zoranu Milanoviću pa i predsjedniku Srbije Tomislavu Nikoliću za kojeg je Hrvatska nastala na ostacima Paveličeve NDH.

Što nam očito Puhovski poručuje komentirajući nadbiskupove riječi koji prije raspisivanja referenduma traži očitavanje struke. Puhovski (i Večernjak) tvrde da bi struka podržala ideju o promjeni imena RH u NDH. Tko bi rekao da je i Puhovski apologeta NDH. Ili on samo opet laže? A Večernjaku to odgovara.

Još je zanimljivija izjava predsjednika saborskog Odbora za Ustav Peđe Grbina. Poznato je da je on Thompsonov fan i voli u društvu pjevati Bojnu Čavoglave. Dakle, ako je doista iskreni ljubitelj glazbe i kapljica, potpisao bi Pismo kojim se traži zaštita i Thompsona i Bojne Čavoglave. Međutim i on se želi predstaviti kao apologeta nacizma u Hrvata:

– Hoćemo li održati i referendum je li ‘**Sieg heil**’ bio nacistički?

Dakle, ako bi stručnjaci u Hrvatskoj trebali odlučivati o ovakvom referendumu, Grbin je uvjeren da bi struka podržala i takav prijedlog.

Zapravo Grbina se može i razumjeti. Jadničak je Thompsonov fan, ali i u vlasti koja provodi Memorandum SANU 2. Njegov izbor u toj dvojbi se svidio Večernjaku i zato objavljuje njegovu izjavu.

Večernjak čak objavljuje i priglupu izjavu političkog analitičara Ivana Rimca. O povijesti se, kaže Rimac, ne može odlučivati na referendumu.– Jasno je što se događalo i promoviranje neznanja i skrivanje iza referenduma je ignoriranje povijesti, što je besmisleno – kaže Rimac. Dodaje i kako se nada da se radi o pojedinačnom istupu nadbiskupa Puljića, a ne o stavu Crkve.– Ako se radi o službenom stavu Crkve, onda bismo se doista svi skupa trebali zabrinuti koliko seže pamćenje ovog naroda i koliko smo spremni ponavljati pogreške iz prošlosti – kaže Rimac.

Naravno, Nadbiskup nije nigdje govorio o odlučivanju o povijesti već prijedloga za uvođenje ZDS u Hrvatsku vojsku *i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu*. Našem političkom analitičaru je Hrvatska vojska – povijest. Što je babi milo – to joj se i snilo. A Večernjak to objavljuje!

KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU

Gospodin 2+2 iz Slobodne Dalmacije mi je tako lijepo objasnio kako sam ja još i nešto uradio u matematici dok sam surađivao s prof. Mitrinovićem u Beogradu. Naravno, čak i malo dijete bi nešto potpuno drugo zaključilo već iz same činjenice da imam nekoliko puta više radova od prof. Mitrinovića, ali kako mogu srpska služinčad u RH i pomisliti da je moguće nešto drugo. Pa Hrvatska vojska je od Srpske u Domovinskom ratu, da parafraziram Slobodana Miloševića, napravila vojsku zečeva, a hrvatska služinčad još uvijek služi svojim gospodarima. Valjda i ne primjećuju da sada služe – zečevima.

Vratih se u Zagreb i pohvalih se kolegama kako sam postao „Osoba tjedna“. Kažu: Pa dosadni su više s Beogradom. Kada god Te napadnu, budale samo govore gdje si studirao i doktorirao.

A vidim da i drugi reaguju slično. Tako Marko Ljubić, slično mojim kolegama, u svojoj kolumni (7Dnevno, 04. 09. 2015.) kaže:

Pa se navodi danima da je Pečarić doktorirao u Beogradu, objavljivao u Beogradu, kako je bio dvojac rokerskoga značaja jugoslavenske matematike, čime ga se nastoji anatemizirati kao da je pobjegao iz doline gubavaca, pa sada širi zarazu Lijepom našom. Ne može čitatelj vjerovati svojim očima, da toliki apologeti svega istinski gubavog i ružnog u Beogradu, upravo ono svjetski vrijedno i relevantno u tom istom Beogradu koriste za diskreditaciju ljudi u današnjoj Hrvatskoj. Ako je nešto eksplicitni rasizam, to je Tanja Rudež. Navodna znanstvena novinarka višestruko je, kao i novinari Slobodne Dalmacije, ponovila da je akademik Pečarić radio i živio u Beogradu, doktorirao tamo i tamo objavio svoje prve radove, s očitom nakanom kompromitirati ga Beogradom, koji usput rečeno ima, po svjetskim mjerilima i danas (nažalost), bolje sveučilište od

Zagreba. Da je to u svojoj kritici akademika Pečarića uradio neki deklarirani ustaša, čovjek bi to mogao držati normalnim i očekivanim, ali „znanstvena novinarka“ i deklarirana „antifašistkinja“ Rudež zapravo je time unijela potpuni kaos u medijsku i javnu scenu Hrvatske. Antifašisti raspiruju rasizam prema Beogradu.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/utorak-zasto-milanovic-ne-hapsi-pecarica-thompsona-828151>

Ali kada je već tako, zašto im ne bi pomogli. Ja sam već gospodinu 2+2 objasnio kako bi iole inteligentniji novinar pronašao knjigu Mladena Pavkovića *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006. gdje ima puno toga. S obzirom da je tekst namjenjen prvenstveno onima koji su slični Gospodinu 2+2, proširit ću ono što se može naći u Pavkovićevoj knjizi, a i početi ću sa samim počecima moga školovanja.

Osnovno školovanje i gimnazija

Već u prvom razredu osnovne škole bio sam najbolji matematičar. Tata je bio u zatvoru i nitko u obitelji nije ni mislio o mom učenju. Tako je bilo iznenađenje u obitelji kada sam prvi razred prošao s odličnim. I ne samo u obitelji. Čini mi se da je moja učiteljica bila hrabra jer tada se nije moglo dogoditi da netko kome je tata u zatvoru prođe s odličnim. Na završnoj priredbi u gradu dodjeljivanje su knjige odlikašima. Brat i njegovi prijatelji prvo su bili zatečeni, a potom, zajedno s prijateljima, s pravim ovacijama propratili dodjeljivanje te knjige.

Vjerojatno će izgledati smiješno, ali u djetinjstvu sam želio postati liječnik. Želio sam pomagati ljudima. (Čini se da sam to ipak ostvario jer dr. sc. Stjepan Razum tvrdi: *Pečarić je, što je dokazano već toliko puta u njegovim javnim istupima, veliki*

humanist, tj. zaštitnik nezaštićenoga, zaštitnik progonjenog., zaštitnik poniženog.)

Glas dobrog matematičara pratio me je i u gimnaziji, pa se u Kotoru već uvelike počelo pričati o mom talentu za matematiku. Tada mi je brat razbio dječeačke iluzije, rekavši kako je glupo da netko tako talentiran za matematiku studira medicinu. Tada se govorilo da je atomska fizika najteži studij (upisao ga je poznati kotorski vaterpolist Kruno Subotić - tada već igrač beogradskog Partizana), pa sam se odlučio za nju. To je još više učvrstila činjenica da je iz prethodne generacije, pred moj odlazak na studije, na kvalifikacijskom ispitu za Elektrotehnički fakultet u Beogradu samo četiri od njih 900 položilo matematiku, tj. imalo više od 50 od 100 mogućih bodova. Mitrinović je bio Šef katedre za matematiku, pa ima nečega u tvrdnji Gospodina 2+2, zar ne?

U četvrtom razredu sam dobio novog profesora. Na prvom satu obavljao je gradivo koje nismo završili u drugom razredu. Postavio je jedan zadatak. Ja sam na kraju drugog razreda prelistao ono što nismo učili i ne razmišljajući javio se. I nisam se mogao sjetiti rješenja. Ispratio me je njegov podrugljiv pogled. Slijedećeg sata obavljao je gradivo koje nismo završili u trećem razredu. Više nije ni pitao zna li netko riješiti zadatak, već je počeo sam rješavati. Ali, to je bilo nešto što sam ja gledao prije par mjeseci. Zatekla ga je moja konstatacija:

- Professore to se može riješiti mnogo jednostavnije.

- Kako?

Ja sam diktirao, a on je pisao po ploči, i na kraju će:

- Vidi, bi stvarno.

Slično se dogodilo i sa slijedećim zadatkom.

I kasnije sam mu stalno pokazivao kako znam riješiti neke teške zadatke za koje sam bio siguran da ih on ne zna riješiti. Ali nije bio loš profesor. Znao je kako izaći na kraj s malim "monstrumom". Svima je hvalio moj talent, naručio neke knjige za naprednije matematičare, kao i Matematičko-fizički list. Ali je morao pokazati i to da on može riješiti nešto što ja ne mogu. Tako mi je dao jedan zadatak. Kada ga nisam riješio i on mi je pokazao rješenje. Upalilo je – moj profesor je znao nešto što nisam ja! I dalje je pokušavao. Na pismenim zadaćama bi uvijek imao po jedan zadatak za koji bi vjerovao da ga neću riješiti. Zadaća bi trajala dva sata, a ja bih mu u jednom riješio i svoju grupu i onu drugu. Da po mojim rješenjima može ispravljati zadaće.

Te sam godine bio najbolji na prvenstvu Crne Gore. Bilo je u Titogradu. Morao sam doći prethodnog dana i prespavati u hotelu. Takmičenje je trajalo četiri sata. Ja sam požurio, napustio tamošnju gimnaziju poslije dva sata i ulovio autobus za Kotor. Još dok su drugi rješavali zadatke, ja sam se u autobusu sjetio da nisam završio do kraja jedan zadatak i stigao u Kotor sav nesretan. Kotorska gimnazija je dobila obavijest da sam ja bio najbolji među četvrtim razredima, ali da nitko nije ispunio uvjete za državno prvenstvo. Vjerovao sam da je to istina i da mojih četiri i po zadatka od pet nije bilo dovoljno. Mnogo kasnije sam doznao kako je do te obavijesti došlo. Bilo je mnogo više učenika koji su ispunili uvjete za državno prvenstvo nego što je bilo novaca za njihov put i za nagrade koje su nam bile obećane. Tada je predloženo, da barem pošalju mene jer sam uvjerljivo odskakao od ostalih, ali se zaključilo – ili svi, ili nitko. Zapravo mi nije bilo krivo, jer nagrada je bila stipendija za studij matematike, a ja sam tvrdoglavo želio završiti ono najteže – atomsku fiziku.

Iste godine dobio sam i nagradu zagrebačkog Matematičko-fizičkog lista za rješavanje zadataka iz matematike.

Završila je školska godina. Čuo sam kako je moj profesor to prokomentirao:

- Sad sam miran do mirovine. Više ne mogu dobiti ovakvoga učenika.

A ja sam ga zbog onog zadatka koji je on znao - a ja nisam - pohvalio profesoru matematike Više pomorske škole. Začudio sam se kad me je on upitao - je li to taj i taj zadatak.

- Kako znate?

- Pa on me je pitao kako se rješava. Nisam znao, pa smo rješenje našli u jednoj knjizi!

Tata je umro dok sam bio u prvom razredu gimnazije, a mama je dobila najslabije plaćeni posao. Mogao sam, zapravo, i nešto zaraditi podukom iz matematike. I stvarno bilo je puno njih koje sam podučavao (čak i studente Više pomorske škole), ali sam tek u ljeto prije odlaska počeo naplaćivati te sate. Skupljao sam za put na klasifikacijski ispit koji je bio u rujnu. Na početku sam mogao biti kod ujaka, ali ne bih mogao studirati bez nekakve stipendije. Poslije mojih uspjeha kao matematičara pozvali su me iz kotorske "Elektro-Boke". Obećali su stipendiju uz uvjet da studiram Elektrotehnički fakultet, ali da – naglasili su – ne računam na posao kod njih. Savršeno mi je odgovaralo jer je postojala atomska fizika na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Beograd je bio zgodan izbor i zbog obiteljskih razloga. Brat je studirao u Zagrebu i odužio je sa studijem. Vjerovao je da će njegovo društvo loše utjecati i na mene, pa me je uputio u Beograd. S druge strane promatrajući njega vjerovao sam da je to dobar izbor iz jednog drugog razloga. Njemu se nije vraćalo iz Zagreba u Kotor. Nakon svega što se događalo našoj obitelji nije ni bilo čudno. Ali on ne bi ni cijelo ljeto bio s nama iako je jako volio more. A ja sam se želio vratiti u Kotor. Toliko Hrvata ga je napustilo. Bilo nas je sve manje i manje. Iz Zagreba se možda ni ja ne bih vratio, a iz Beograda hoću.

Kasnije je brat tu svoju odluku u šali komentirao: „Kako je to bilo glupo. Moglo se samo dogoditi da Ti mene popraviš, a ne da ja Tebe pokvarim.“ A moj profesor matematike? Javili su svojevremeno mi da u nekim crnogorskim novinama (čitaj srpskim novinama u Crnoj Gori) nije baš lijepo govorio o meni. Ljetos me sestra čekala u jednom kafiću i kaže mi: „Gdje si Ti? Poslala sam Ti poruku da Te čeka Tvoj profesor. Nedavno me i pitao za Tebe. Čekao je pola sata i otišao uz riječi da Ti vjerojatno ne želiš razgovarati s njim.“ Objasnio sam joj da njena poruka meni nije prenijeta. Uspjeli smo doznati broj njegovog mobitela i pozvali ga da se vrati. Rekao je da on nije rekao ništa protiv mene, već su oni izmislili to zato što je on Kotoranin i profesor matematike, pa im je to itekako bilo važno.

Studij

Na kvalifikacijskom ispitu bio sam treći iz matematike među 900 kandidata. Pri tome su mnogi koji su zastupali tadašnju državu na matematičkoj olimpijadi bili lošije plasirani. Ali i to je bilo na meni svojstven način. Ispit se sastojao iz dva dijela od po dva sata. U prvih dvadesetak minuta mnogi su odustajali od ispita i napuštali dvoranu. Među njima sam je napustio i ja. Nastavnica je i mene, kao i sve prije upitala:

- *Napuštate, li ispit?*

- *Nisam lud!* odgovorio sam.

Kada sam tako brzo napustio i drugi dio, samo se nasmijala.

I da sve doista bude u mom stilu, jedinu pogrješku imao sam u zadatku iz nejednakosti – na onom jednostavnijem dijelu zadatka.

Kasnije sam na sjajnim vježbama iz matematike, koje je držao dr. Dobrilo Tošić, doznao da su kotorskoj gimnaziji poslali zahvalu što je

odgojila tako dobrog matematičara. Obavijesti s prvenstva Crne Gore, iz Matematičko-fizičkog lista i ovo pismo je vjerojatno jedino pozitivno što se Kotorskoj gimnaziji dogodilo te godine, jer je skandal s učeničkim štrajkom zbog umirovljenja njihove razrednice, a meni jako drage profesorice, sestre poznatog hrvatskog umjetnika Vaska Lipovca, punilo stupce titogradske "Pobjede". Jasno je da sam i ja bio umiješan – podržavao sam slabiju stranu pa su mi (neuspješno) pokušali osvetiti i oduzeti godinu dana tako da ne položim maturu?

Počela je školska godina na ETF-u, a od moje stipendije ništa. Poslije nekoliko mjeseci stigla je. Kasnije sam doznao da je stipendiju dobio rođak republičkog ravnatelja, pa su je dali i meni. Tada sam već bio u bolnici. TBC. Ostao sam 400 dana. Nisam gubio godine, a netko me je pohvalio nekom od šefova "Elektro-Boke" kako iz bolnice dajem redovito ispite i to na najtežem studiju onom iz atomske fizike. Ovaj je obavijestio upravu i ukinuli su mi stipendiju.

Izašao sam iz bolnice. Na Terazijama sam prodavao studentske novine uzvikujući parole koje nisu bile drage vlastima. Odjedanput se pored mene stvorio načelnik kotorske općine koji je sudjelovao u zbivanjima oko učeničkog štrajka u gimnaziji, i tom prigodom bio na strani onih koji su me pokušali srušiti na maturi.

- *Što to radiš*, - upitao me.

- *Pa zar ne vidite? Prodajem novine. Od nečega se mora živjeti.*

I ispričao sam mu prču o "Elektro-Boki". Rekao mi je da dođem kod njega kada završi semestar i kada dođem doma. I otišao sam. Poslao me ravnatelju "Elektro-Boke" i podsjetio ga kako je atomska fizika na ETF-u i kako se ja držim dogovora. Nije pomoglo. Ali nije sve prošlo tako loše. Načelnik općine je razumio da sam u pravu pa mi je osigurao stipendiju općine – kao pomoć. Uz studentski kredit više nije bilo problema završiti fakultet.

Priča s g. Tatarom, ravnateljem "Elektro-Boke", time nije završila. Mnogo kasnije kada sam već postao uspješan znanstvenik, a on bio u mirovini, sreli smo se u Kotoru. Bio je u društvu s dva naša čovjeka. Prišao sam im, a jedan od njih mi reče:

- *Znaš li g. Tatara? On je bio ravnatelj "Elektro-Boke".*

- *Kako da ne znam. Pa on mi je ukinuo stipendiju!*

- *Vjerojatno zato što ste bili loš student, - reče g. Tatar.*

- *Ne! Zato što sam bio dobar. - i ispričam cijelu priču.*

Bivši ravnatelj se počeo ispričavati, a ja ću njemu:

- *Nemojte se ispričavati. Dapače, ja sam zahvaljujući Vama postao ovo što jesam. Da ste mi ostavili stipendiju i tražili da se vratim u Kotor, što bi bilo od mene?*

On se nastavio se ispričavati, a ja zahvaljivati. Prijatelji su uživali u predstavi.

Istini za volju, u bolnici, u kojoj je bilo puno studenata koji su tu dugo boravili, i nije se moglo puno učiti. Rijetko tko bi položio po neki ispit. Ipak je značajno za moje školovanje bilo i to što su mi u bolnici omogućili pohađanje obaveznih vježbi i ispita. A kada se ukazala mogućnost dobio sam dvokrevetnu sobu. U njoj je bio i brat poznatog beogradskog glumca Rada Markovića. Bio sam mu jako drag. Posjećivao ga je jedan od liječnika s nekog drugog odjela bolnice.

- *Kolega, što studirate? - upitao me.*

- *Nuklearnu fiziku na ETF-u.*

- *Kada imate ispit?*

- *Sutra?*

- *Jel' to spremate ispit?*

- *Ne. Čitam "krimić".*

Slijedeći tjedan evo opet doktora.

- *Kolega, kako je bilo na ispitu? – podrugljivo će on.*

- *Položio sam.*

- *Položili!?*

- *Da, dobio sam sedam.*

I naš doktor ostade u nevjerici. Iz očiju mu vidim:

"Imao je sreće, vidjet ćemo ga na slijedećem ispitu."

I doista, eto njega opet.

- *Kolega, kada imate ispit?*

- *Sutra.*

- *I što čitate? "Krimiće"?*

- *Ne, ovo je "kaubojac". Odličan je.*

I kada je doznao da sam položio i taj ispit po cijeloj bolnici je pričao o jednom geniju koji ništa ne uči, a polaže ispite na najtežem fakultetu.

Naravno, nije baš bilo da nisam učio. Ali u bolnici mi više nije padalo na pamet juriti za ocjenama. Kada sam izašao, završio sam tu drugu godinu studija, a na početku treće mi više nije bilo do ničega. U veljači, na kraju petog semestra nisam izašao ni na jedan ispit. Tada su se ponajbolji studenti

odvojili od mene. Upoznao sam i Ankicu. Više nije bilo vremena da nadoknadim propušteno. Bilo je važnijih stvari od studija.

Kada sam počeo uvjeravati sve da se želimo vjenčati, između ostalog da bi završili studije, mislili su da nismo normalni. Ipak smo to uradili. Ja sam bio na početku četvrte, a Ankica na trećoj. Počeo sam sustizati one najbolje. Predzadnji ispit sam ja položio, a oni su pali. Tako sam prvi u generaciji završio fakultet. Godinu dana poslije toga – 1973. god. - rodila se Đilda. To je onemogućilo Ankicu u redovitom završetku studija. Ivana se rodila 1977., a Anđela 1979.

Geomagnetski institut

Vjerojatno vas zanima tko je od profesora najviše utjecao na mene tijekom studija. To je bio već spomenuti nastavnik matematike Dobrilo Tošić, koji je tada radio u Vinči i doktorirao iz fizike plazme. Želio je pomoći na svaki način, pogotovu kada je čuo da sam u bolnici. Na poslijediplomskim studijama mi je bio mentor, iako sam magistarski radio iz - geomagnetizma.

- Tebi bih bio mentor iz bilo čega. – rekao je.

A ni te poslijediplomske studije nisu mogle mirno. Naime, po tadašnjim pravilima zaposlio sam se u Geomagnetskom institutu u Grockoj koji je od tamošnjeg ministarstva znanosti dobivao moju stipendiju, koja je tako postala moja plaća. Obaveza je bila da radim tri dana tjedno u Institutu, a da mi dva dana ostanu za poslijediplomski studij. Ravnatelj instituta Radimir Turajlić bio je poznat po tome što je bio jedini učenik najvećeg svjetskog stručnjaka u geomagnetizmu koji nije uspio doktorirati. U Institutu nije bilo doktora znanosti, tako da je rad magistranta bio itekako važan institutu. Turajlić je imao ljude koji su mu radili na projektima, o čijim plaćama nije trebao brinuti. Kada u vremenu u kome je dobivao njihove stipendije ne bi završili poslijediplomske

studije, najurio bi ih i zaposlio nove. Tako smo došli i mi na red. Ja sam došao prvi u "novoj" generaciji takvih poslijediplomanata Geomagnetskog instituta, naravno svi bi poslijediplomske studije upisivali na ETF-u. U Institutu, koji je bio nekih pet kilometara izvan Grocke, dobio sam stan koji su tamo postojali jer su postojala mjerenja koja je trebalo nadzirati, a bilo je praznih stanova. Poslije izvjesnog vremena Turajlić me pozvao na razgovor i tražio da uz malo povećanje stipendije/plaće radim puno radno vrijeme. Znajući sudbinu onih koji su bili prije nas nisam htio pristati. Pitao sam ga zašto to traži.

- *Da bih mogao kontrolirati spremate li ispite, - odgovorio je.*

- *Prvi sam u generaciji završio fakultet bez ičije kontrole i Vi mislite da mene treba kontrolirati. Pa više se ni pitomce vojnih akademija ne kontrolira uče li ili ne.*

Razbjesnio se i postao sam čovjek koji mu je služio za zastrašivanje ostalih: Ako ne slušate proći ćete kao on. Svi su prihvatili raditi puno radno vrijeme. Bio je siguran da neću magistrirati na vrijeme. Zaboravio je da su meni ostala ona dva radna dana, subota i nedjelja. Po ugovoru sam morao njega pitati za temu magistarskog rada. Bio je šokiran kada sam došao priopćiti mu da sam položio sve ispite i zatražio radnju. Znao sam da nije u stanju tako nešto izvršiti, ali sâm sam proučavao neke teorijske radove ruskih znanstvenika iz problematike kojom sam se bavio. Poopćio sam njihove rezultate i na tome magistrirao. Tako je završilo moje školovanje. Naravno, nije moglo proći bez zanimljivosti. Moj rad je bio čista teorija, a u komisiji su mi bila dva stručnjaka za numeričku analizu on, njegov kolega iz Vinče (zanimljivo je da me je Tošić, iako profesor iz Numeričke analize, poslao da ispit polažem kod tog kolege iz Vinče, jer ga je smatrao „jačim“ u tome od njega) i kolege iz Elektromagneike, koji je u to vrijeme najviše koristi računala na fakultetu. Naravno, prvo Tošićevo pitanje je bilo zašto nisam uzeo manje teorijskih problema, ali dao i primjene na kompjutorima. Bio je zadovoljan odgovorom i time eliminirao mogućnost

da me i druga dva kompjutoraša pitaju o tome. U Institutu je jedna kolegica tvrdila da je to bilo nekorektno od Tošića, a ja sam tvrdio suprotno. Međutim, Tošićevom bratu, koji je dolazio u Institut ispričali su obratnu priču: ja sam zamjerao Tošiću, a kolegica ga je branila. To je došlo i do profesora Tošića, ali on je to ispričao meni, pa je spletkica ostala bez posljedica.

Tako sam jedini iz te generacije post-diplomanada Geomagnetskog instituta na vrijeme magistrirao, pa mi je direktor morao dati stalni posao. "Poslušne" je htio najuriti, ali smo ga uspjeli pobijediti na Glavnom odboru. Svi su ostali i kasnije magistrirali. Većina i doktorirala. Interesantno je primijetiti da je u tom institutu koji je bio ustanova SIV-a bilo samo nas dvojica Hrvata: iz prethodne generacije Stjepan Selak i ja. Nas dvojica smo i prvi doktorirali.

Viša pomorska škola - Pomorski fakultet u Kotoru

A kako je počelo to s doktoratom iz matematike? Želio sam se vratiti u Kotor. Jedino pogodno mjesto bila je Viša pomorska škola koja je trebala postati Pomorski fakultet. Profesor Ćirković me je odveo kod dekana profesora Maslovara i dogovorili smo se oko mog preuzimanja katedre za matematiku. Tako bih se vratio u područje koje volim, a zahvaljujući profesoru Dragoslavu Mitrinoviću to je bilo moguće jer je on omogućio doktoriranje, pa i nama koji nismo završili matematiku iz matematike, na ETF-u u Beogradu. Knjiga profesora Mitrinovića "Analytic Inequalities", Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg-New York, 1970. uz knjige Hardyja, Littlewooda i Polya, odnosno Beckenbacha i Bellmana smatra ju se klasičnim u oblasti teorije matematičkih nejednakosti pa je to odredilo oblast iz koje ću raditi doktorat. Zanimljiva je i priča moje suradnje s njim jer su nas i njemački i američki referativni časopisi nazvali kasnije velikim imenima u teoriji nejednakost – kao profesora i njegova učenika (Ne mislim na interpretaciju te suradnje od strane Gospodina 2+2). Dolaskom

u Zagreb osnovao sam svoju školu u teoriji nejednakosti koju danas u svijetu zovu ili Pečarićeva ili Hrvatska škola.

Naravno, nije se sve to tako lako moglo ostvariti. Svašta se događalo s ispitima iz matematike na Višoj pomorskoj školi. Protivnici mog povratka u Kotor osigurali su da se mene prvo pošalje u JNA, tako da tamo budem tijekom dvije školske godine, i u to vrijeme raspisali natječaj. Oni koji su bili na mojoj strani javili su mi, pa sam se prijavio. Ja jedini magistar među prijavljenima (dva moja srednjoškolska profesora), jedini sa znanstvenim radovima (istina, ne iz matematike) dobio sam prednost od Komisije. Ali, našli su da mi fali tri mjeseca radnog staža i primljen je onaj koga je željela protivnička struja, ali kao privremeno rješenje. Glavni njegov zagovornik bio je tadašnji predsjednik SSRNCG – budući član predsjedništva Jugoslavije i veliki zagovornik Slobodana Miloševića – Nikola Bućin, Srbin iz Kotora. Bio je moj profesor, pa sam ga savjetovao da doktorat ne upiše iz matematike, jer je mala vjerojatnost da će ga i uraditi. Poslušao je savjet i doktorirao na Fakultetu organizacionih nauka u Beogradu. Kasnije, 1982. godine, kada sam već bio doktorirao, ponovno su tražili matematičara. Ponovo sam se javio na natječaj – sada je to već bio Pomorski fakultet. Iako je natječaj, koji je bio dogovoren sa mnom, za honorarni rad (dok mi ne riješe stambeno pitanje da bih mogao doći s obitelji), a bio sam i jedini kandidat - nije realiziran.

Naravno, ponovo su se potrudili da tako i bude. Moj profesor, sada već dekan, objašnjavao mi je kako su iz Titograda dobili mišljenje da ne mogu biti izabran, iako su oni iz Kotora to tražili, s obrazloženjem kako sam u Beogradu asistent iz fizike.

-Ja sam asistent tamo kao magistar elektrotehnike, a ovdje sam se natjecao kao doktor matematike sa stotinjak objavljenih radova. Znači li to da sam u Beogradu radio kao vratar na Muzičkoj akademiji, i ovdje bih mogao biti samo vratar.

Odveo me je na Fakultet i rekao svojoj tajnici da mi da to pismo iz Titograda. Ali tajnica mi je poslala i prethodno pismo koje su oni uputili i iz koga je bilo vidljivo da je on tražio odobrenje da on drži te predmete.

-Pa što ste Vi očekivali da će vam odgovoriti?

Vjerojatno je tajnica „nastradala“ što mi je dala i ono prvo pismo.

Doktorat iz matematike

Profesor Tošić je podržao moju želju da poslije magistrature krenem u matematiku i sugerirao mi proučavanje Mitrinovićeve knjige. Kada sam izašao iz vojske, donio mi je doktorsku disertaciju Gradimira Milovanovića obranjenu na Elektronskom fakultetu u Nišu (Milovanović je danas redoviti član SANU). Vrlo brzo sam poopćio rezultate iz dva poglavlja te disertacije i s Milovanovićem objavio svoja prva dva znanstvena rada iz matematike. Objavljena su iste godine u Mitrinovićevom časopisu "Publikacije ETF-a (Beograd), ser. za mat. i fiz." koji je u to vrijeme bio veoma značajan časopis za oblast matematičkih nejednakosti.

Profesor Mitrinović me je tada pozvao da radim doktorat kod njega. Bio je u mirovini, pa je na Fakultetu bio u kabinetu zajedno sa svojim nasljednikom prof. dr. sc. Petrom Vasićem. Nije ga ni često bilo na fakultetu, pa sam mislio da komuniciram s njim preko profesora Vasića. (Tu je bio i docent dr. Ivan Lacković i profesor Janić.) Nisam znao da oni nisu u dobrim odnosima i da ta komunikacija uopće ne funkcioniра. Mitrinović nije ni znao što radim, pa je mentorstvo prepustio onome, koji je znao što time dobiva – profesoru Vasiću. Godine 1979. objavio sam devet radova, od čega šest u Publikacijama ETF-a. S profesorom Vasićem sam se dogovorio da početkom 1980. prijavim doktorat. Zajedno smo sastavili prijavu i predložili da, osim njega, ocjenu podobnosti da i profesor Mitrinović.

Ali čekalo me je iznenađenje. Došao sam kod njih u kabinet i profesor Mitrinović me je napao zbog loše prijave. Profesor Vasić – šuti. Kao da on nema ništa s time. Pobjesnio sam i u momentu kada sam htio uzvratiti, profesor Janić, koji je također bio nazočan, dao mi je znak da šutim. Teško je racionalno odgovoriti kada vam netko općenito prigovara. Čekao sam da kaže nešto konkretno. I dočekao sam. Mitrinović će meni:

- *Tvrdiš da ćeš u tezi raditi s Fuchsovom generalizacijom teoreme o majorizaciji. Pa što tu možeš uraditi, kada je Fuchs dao potrebne i dovoljne uvjete za težinsku verziju teorema o majorizaciji?*

- *To tvrdite Vi u Vašoj knjizi. Međutim, dokazao sam da to nije točno i napisao rad koji će biti objavljen u Rumunjskoj.*

- *Ima svakakvih dokaza.*

- *Točno, ali moj je provjeravao profesor Vasić.*

U stvari slagao sam bijesan što je Vasić prepustio svu silinu napada na mene, iako smo zajedno pisali moju prijavu doktorata. Mitrinović se okrene njemu:

- *Je li istina?*

- *Jest!* – slaže i Vasić. (Zapravo, Vasić je volio dobru kapljicu, pa baš nije sigurno je li on svjesno rekao neistinu.)

Profesor Janić, s kojim sam imao nekoliko zajedničkih radova, rekao mi je da je Lacković otišao kod Mitrinovića i tvrdio mu da sam ja ukrao neki njihov zajednički rad. Je li to istina ili je problem onih šest radova u Publikacijama (u broju za 1979. g. imao sam šest radova, što je odjeknulo među tamošnjim matematičarima) ili pak u tome što nisam napisao niti jedan rad zajedno s njim – ne znam. Uglavnom, slijedeća dva mjeseca zaobilazio sam njihov kabinet. Nije bilo ni teško jer je profesor Vasić češće bio u kavani preko puta fakulteta znakovita naziva "Domovina". Suludo je

bilo imati problema s doktoratom, a profesor Peter Bullen iz Kanade mi javi kako je na Sveučilištu La Trobe u Melbourneu držao predavanja o nekim rezultatima iz moje disertacije. Svašta se kuhalo u ta dva mjeseca, kada sam – uvjeren da Mitrinović nije u kabinetu – pokucao na vrata. Ali u njemu je bio baš on. Pozvao me da uđem. U razgovoru je spomenuo kako nije on pisao onaj dio knjige u kome je grješka o kojoj sam govorio. Očito je pronašao originalan Fuchsov rad i provjerio moju tvrdnju. Osobno je napisao prijedlog za prihvaćanje disertacije u kome je napisao:

"Karakteristično je da je Pečarić došao do važnih i interesantnih rezultata za generalne nejednakosti koje su u svijetu obrađivali matematičari od ugleda."

Supotpisnik je bio Vasić, a predvidjeli su Lackovića kao trećeg člana komisije kome su, kao najmlađem, dali moj rukopis. I onda je počelo. Lacković je napisao 141 primjedbnu na 180 stranica mog rada u kojima je "pronašao" niz pogrešnih rezultata i čega sve ne. Napisao sam pristojan odgovor i dao ga Vasiću, a na svoj način sam mu i komentirao te "greške":

"Lacković je doktorirao na konveksnim funkcijama, treba napisati s prof. Mitrinovićem monografiju o njima, a ne razumije definiciju n-konveksnih funkcija." (Tvrдио je da je moj rezultat pogriješan jer nije razumio tu definiciju.)

To se ubrzo počelo pričati po fakultetu. Malo po malo pritisak na njega je rastao i on je postajao fleksibilniji. Nije se ni meni isplatilo zaoštavanje odnosa pa sam odlučio disertaciju skratiti na slijedeći način: ono što mislim da je ponajbolje pokazat ću mu da sam u pravu, a ono manje vrijedno ću izbaciti tako da stekne dojam kako je bio u pravu, a ja ću to publicirati u radovima. Tako je on, zajedno sa mnom, otišao kod Vasića i rekao mu:

"Što se mene tiče, Pečarićeva teza je u redu."

Sâm sam otipkao tezu radeći dan i noć tako da je ona sada bila na 70 stranica i predao im je. Mitrinović ju je opet dao Lackoviću, a ovaj je opet uradio isto: napisao novih 40 primjedbi, sličnih onima prethodnima. I postigao što je želio – profesor Mitrinović se povukao iz komisije! Naravno, ovaj put sam odgovorio, ali s nizom otrovnih komentara. Kako sam doznao da moje prethodne odgovore Vasić nije ni dao Mitrinoviću, ovaj put sam mu posebno naglasio da mu ih obavezno da. I doista poslije izvjesnog vremena Mitrinović mi je rekao kako Lacković nije htio biti zlonamjeran u pisanju svojih primjedbi već je samo htio da teza bude što bolja. Jasno je bilo kako samo hoće da bude zamoljen da se vrati u Komisiju. Kada sam to rekao Vasiću on će:

"E nećemo ga vratiti već ćemo u Komisiju imenovati Boasa i Ky Fana."

Radilo se o najpoznatijim svjetskim matematičarima iz problematike. Boas je u tom momentu bio predsjednik AMS-a i glavni urednik časopisa Amer. Math. Montly i J. Math. Anal. Appl.

Tako je umjesto završetka cijele priče došlo do daljnjeg zaoštavanja. Lacković je počeo seriju predavanja protiv mojih radova na Fakultetu. Na prvom je krenuo s napadom na dva rada – jedan zajednički s profesorom Janićem, a drugi moj. Bilo je nazočno puno ljudi i njegovih studenata s ETF-a. Najavio je velike pogreške u radovima, a radilo se o sitnicama koje je prikazao kao velike pogreške i moje neznanje. Tako je na moj odgovor da je to nešto što se podrazumijeva pa sam u stvari radio isto ono što i profesor Mitrinović u svojoj knjizi on komentirao, iskoristivši činjenicu da Mitrinović nije bio nazočan:

"Kada bi to bilo istina, ja bih mu to ozbiljno zamjerio."

Bila je to njegova velika pobjeda, a Vasić više nije htio biti nazočan niti na jednom predavanju – bilo Lackovićevu, bilo momemu. Odlučio sam u svom odgovoru pokazati kako takvih stvari koje se podrazumijevaju ima u mnogim matematičkim tekstovima i odlučio sam da to pokažem na

primjeru Lackovićeve teze. I doista sam našao niz takvih primjera, ali i pravih grješaka. Jedna je bila nevjerovatna. Svojevremeno je upravo s Vasićem objavio poopćenje Hadamardovih nejednakosti i u tezi nađem kako ih je rumunjski matematičar Lupas upozorio na nepreciznu formulaciju same tvrdnje (zgodna formulacija za tešku pogriješku, zar ne?), a on će u tezi dati ispravnu formulaciju. Provjerio sam i ustanovio da je ponovo pogriješio! Na žalost, na mom predavanju je bilo samo nekoliko matematičara s ETF-a i nekoliko s PMF-a, ali poslije mog predavanje profesor Tasković mi je rekao:

"Dosta si mu pokazao!"

(Tasković je kao profesor Matematičkog fakulteta u Beogradu napisao udžbenik „Nelinearna funkcionalna analiza“. Drugi dio „Globalna konveksna analiza“, Beograd 2001., ima preko 1000 stranica, citira me 50-ak puta.)

Ali slijedilo je drugo njegovo predavanje. Kada sam s njim dogovarao termin za moj odgovor on će meni:

- Kolega, ako budete ponovo govorili o grješcima u mojoj disertaciji, ni ja ni nitko drugi neće vam doći na predavanje.

- Kolega Lackoviću, doista ima još toga u Vašoj tezi, ali vi ste na svom predavanju izrekli toliko gluposti, da ću se ovaj put zadovoljiti samo s njima.

I nitko se osim njega nije pojavio, pa predavanje nisam ni održao.

Održano je još nekoliko sličnih predavanja.

U to vrijeme stigla su mišljena iz SAD-a. Boas će o tezi napisati:

„Započeo bih sa sljedećim: smatram da bi Pečarićeva teza bila prihvatljiva na svakom američkom sveučilištu, i bolja je od većine teza koje sam vidio.

Pečarić je, u prvom redu, sistematizirao veliki dio materijala koji se pojavio tijekom godina i koji je postao poprilično kaotičan. Ova je sinteza vrijedna sama po sebi.

Drugo, Pečarić je pokazao veliku ingenioznost pronalazeći jednostavnije dokaze nekih nejednakosti i prikladne generalizacije drugih. Tako je postigao bolje razumijevanje mnogih nejednakosti. Također, uspio je ujediniti neke nejednakosti koje su se isprva činile potpuno nepovezanim.

I na kraju, mnogobrojni su njegovi originalni doprinosi ovom polju.“

A Ky Fan će završiti svoj report ovako:

„Smatram da je ova teza gospodina Pečarića znatan doprinos teoriji konveksnih funkcija.

Uživao sam čitajući ovaj materijal, i željno iščekujem tiskanje ove teze.“

Međutim, oni su trebali potpisati i zajedničku ocjenu Komisije u kojoj su pored njih, prof. Vasića bili i profesor Adamović, u tom momentu dekan na matematici PMF-a i profesor Đorđević, šef katedre za matematiku Elektronskog fakulteta u Nišu. Ky Fan ga je dobio na vrijeme i obavijestio Vasića da će uskoro biti u Europi, pa da bi mogao doći u Beograd. Međutim, pismo Boasu je putovalo pola godine, pa se s obranom odužilo, tj. kada je Vasić shvatio da se pismo zagubilo umjesto Boasova potpisa priložio je njegovo pismo.

Lacković je napisao prigovor na njihov referat, a Komisija ga je pozvala da javno iznese svoje primjedbe. Počeo je tako što je tražio da mu

ja ne odgovaram jer je on pisao prigovor na izvješće Komisije, ali Komisija je znala da je bolje da mu odgovorim ja. I odgovorio sam. Ukazao sam na cijeli niz matematičkih bedastoća (na primjer ponovio je i one s drugog predavanja), a u jednom momentu sam ponovio što je on rekao i pitao ga:

- *Jeste li to tvrdili?*

- *Jesam!*

- *Pa to je obična glupost. Evo Vam kreda i dokažite to.*

- *Pa to je lako* – reče i krene pisati. Napisao je jedan red i stane. Valjda je shvatio da to što tvrdi nije točno. Poslao sam ga u klupu riječima:

- *Kolega Lackoviću, matematika Vam se ne čita kao književnost. Uvijek morate imati olovku u ruci i provjeriti ono što mislite da vrijedi.*

Posebno mi je bila zanimljivo reagiranje profesora (kasnije i akademika) Cvetkovića. Naime, kada sam jednostavnim primjerima pokazao ništavnost Lackovićeve tvrdnje kako moje poboljšanje Levinsonove nejednaosti zapravo nije nikakvo poboljšanje, Cvetković se uhvatio rukama za glavu.

Lacković je bio potpuno ismijan, ali ostalo je glasovanje na Vijeću. Kvorum je bio "tanak", a njegovi su svi došli. Ipak sam "prošao".

Čuo sam i komentar Vasićeve "podrške": Jedan profesor je rekao da bi glasovao protiv da je Vasić rekao i jednu jedinu riječ jer moj rad nije branio ni na prethodnim raspravama. Srećom nije ni tada. Sam se izborio za nj. Tezu sam obranio pred domaćim dijelom Komisije.

Lackoviću se teško mirio s porazom. Na Institutu za matematiku, gdje su uglavnom dolazili njegove kolege s PMF-a prijavio je ponovno svoje primjedbe o Janićevom i mom radu, ali i o jednom radu G. Milovanovića i I. Milovanovića (radilo se o očitoj tiskarskoj pogrješci što je bilo očito iz

njihova dokaza ali on je formulirao kontraprimjer). Počeo je tvrdnjom kako se u posljednje vrijeme pojavio niz loših radova iz matematike pa se eto on bori protiv toga. Bio sam nazočan, ali jednostavno nisu mi ni dozvolili da dođem pošteno do riječi. Jasno mi je bilo da moram odgovoriti i njemu i njima i to tako da sam zakažem svoje predavanje. Pripremio sam odgovor na njegovo predavanje, ali odlučio sam se na mnogo efektivnije predavanje o njegovim rezultatima koje sam naslovio: "O putovima (i stranputicama) u generaliziranju Hadamardovih nejednakosti". Dao sam i sažetak:

"U saopćenju će biti dano niz primjedbi na neke generalizacije Hadamardovih nejednakosti za konveksne funkcije. Na primjer, bit će dani kontraprimjeri za više rezultata dobivenih u doktorskoj disertaciji I. B. Lackovića obranjenom u Nišu na Elektronskom fakultetu."

Počeo sam sa svojim slaganjem s njegovom tvrdnjom o pojavi loših radova u matematici i nastavio:

-Ja ću na ovom predavanju pokazati da se to počelo događati upravo s radovima kolege Lackovića!

Tako je počelo moje dvosatno izživljavanje na njegovim rezultatima. Naravno, izživljavanje i po svima njima, jer mi nisu na njegovom predavanju dopustili pošteno ni odgovoriti na tvrdnje njihovog kolege i bivšeg učenika. Jedan mi je rekao da su oni očekivali moj odgovor na Lackovićeve primjedbe.

- Ovo je znanstveni seminar na kome se može prijaviti što god želite, ali ja imam spremjeno i to predavanje. Mogu ga odmah održati ako želite.

Nisu htjeli. Veliki Lackovićev prijatelj profesor Kečkić, koji je umjesto njega i održao jedno predavanje - napad na moj rad, također mi je nešto potihlo prigovorio dok sam prolazio pored njega. Uzvratio sam mu na isti način:

- *Ako hoćete mogu pokazati da je netočan i onaj Vaš rezultat koji ste objavili u Mat. Balkanici.*

- *Možete ako želite.*

- *Ma nema potrebe da to svi znaju.*

- *Vidim da uživate u ovome.*

- *Od Vas sam naučio.*

Građevinski fakultet

Poslije ETF-a i Instituta "rat" se nastavio na Građevinskom fakultetu, na koji sam prešao iz Instituta i zaposlio se kao asistent iz fizike. Već sam imao radove iz matematike i na Katedri za fiziku su podržavali moj znanstveni put. Kada sam doktorirao na Katedri za matematiku nisu željeli raspisati natječaj za moje unaprjeđenje. U stvari, jedan njihov asistent je, zbog toga što se moja obrana odužila, doktorirao prije mene, pa mu se nisam želio javiti na natječaj. Morao sam čekati kada će slijedeći njihov asistent doktorirati. Uradio sam još nešto. Povezao sam se s kolegom Radojkovićem s hidro odsjeka i s njim razvio metodu graničnih elemenata. Moje rješenje primjene te metode za određivanje najpovoljnijeg položaja bunara znatno je olakšalo taj problem, a veliko je bilo njihovo zadovoljstvo kada se isti metoda primijenio kod podzemnih zavjesa. Radojković je zbog tih rezultata postao član organizacijskih odbora svjetskih kongresa iz tog područja. Tako sam osigurao potporu ponajboljih ljudi s Građevinskog fakulteta. Pokazao sam im da od mene i oni mogu imati koristi, a ovi drugi matematičari nisu mogli uraditi dovoljno ni za sebe u svojim oblastima, a kamoli tako nešto.

Slijedeće 1983. g. doktorirao je ponajbolji matematičar s Katedre za matematiku GF-a Dragan Janković, pa sam mogao očekivati natječaj koji je namjenjen njemu.

Mislim da sam negdje 1984. ako ne i prije počeo nazirati pojavu tzv. "antibirokratske" revolucije. Teško je bilo sve prešutjeti. Tako su na nekom sastanku govorili o političkim prilikama i konstatairali kako mogu otvoreno govoriti „jer smo ionako svi Srbi ili Crnogorci“. Bilo je dosta Hrvata tamo (za neke sam doznao tek nakon Domovinskog rata), i uglednih profesora. Svi su šutjeli, pa sam ja dobio:

-S jednim izuzetkom, molim!

Kako je to bilo vrijeme kada se velikosrpski fašizam stvarao kroz napade na Albance i navodne ugroženosti Srba na Kosovu, oni koji su se protivili mom izboru iskoristili su to što nisam eksplicitan – pa su počeli pričati po Fakultetu kako san ja Albanac.

Prvo mi je to rekao prof. Borelli (potomak plemenite zadarske obitelji), a potom na ulici Ankicu i mene je sreo prof. Ernest Stipanić i to ponovio. Postalo nam je jasno da je jedino rješenje, s obzirom da nisam želio ići vani, odlazak u Hrvatsku. Međutim, stan me je obvezao biti na Građevinskom fakultetu do 1987. godine. Morao sam se ponašati kao da želim ostati tamo.

Prof. Stipanić kao matematičar i Hrvat, bio je na mojoj strani. Ali svoju potporu usudio se iskazivati samo u osobnim kontaktima s drugim kolegama na Fakultetu. Bio je veoma ugledan profesor tamo, ali i Hrvat. A to nikada baš i nije bilo lako biti tamo. Prof. Mitrinović mi je kasnije ispričao kako Stipanić nije ni mogao doktorirati u Beogradu, već je to učinio u Zagrebu. Predsjednik komisije za Stipanićev izbor za docenta bio je upravo prof. Mitrinović. Napisao je prijedlog za izbor. Jedan od supotpisnika mu je potpisao uz riječi:

-Potpisujem samo zato što si Ti napisao prijedlog. Inače, nikada ovom katoliku ne bih potpisao!

Uzged budi rečeno ovo KATOLIK bilo je HRVAT. Prof. Stipanić je bio komunist, za vrijeme rata i logoraš (otok Mamula)!

Da, na priče o mom Albanstvu upozorio me je kasnije i moj suradnik prof. Radojković. Rekao sam mu, zbog tamošnjih primitivnih napadaja na Albance:

-Ja bih bio ponosan da sam Albanac, jer su mnoge od uglednih bokeljskih obitelji albanskog podrijetla, ali samo sam Hrvat!

Prof. Borelli i članovi njegove obitelji su posebna priča. Diplomirao sam kod njegova brata koji je bio profesor iz Atomske fizike na ETF-u, a supruga mu je bila knjižničarka u Zavodu za fiziku. Ona mi je maksimalno izlazila u susret s udžbenicima tijekom studiranja, a i kasnije. Kada je čula da odlazimo u Zagreb ispričala mi je jednu doista zanimljivu priču:

Treći brat je svojevremeno otišao s obitelji živjeti u Zadar. Poslije izvjesnog vremena su se vratili. Upisali su kćer u školu. Kada su drugi učenici doznali da je došla iz Hrvatske, počeli su je maltretirati na razne načine. Nije bio problem u jeziku, jer je ona veći dio života provela u Beogradu. Na nju je sve to strašno djelovalo, pa su je odveli psihijatru, koji im je dao spasonosno rješenje: Upišite je u drugu školu i neka tamo uopće ne spominje Zadar i Hrvatsku. I to je pomoglo! Prof. Borellija sam zadnji put vidio u Zagrebu poslije rata. Rekao mi je:

-Znaš li Ti da sam ja postao Hrvat tek s navršenih sedamdeset i više godina života, mada sam jedno vrijeme i radio u Zagrebu i dopisni sam član HAZU. Naime, kao i obično ljetovao sam u Zadru i one godine kada su Srbi na Kosovu imali onaj svoj velikosrpski miting. Ali kada sam se vratio u Beograd, i vidio kakve se sve laži tamo govore o tome – POSTADOH I JA HRVAT.

Suradnja s profesorom Mitrinovićem

S druge strane, došlo je do velike suradnje s profesorom Mitrinovićem. Naime, jedan kolega iz Austrije me je zamolio da mu prenesem jednu poruku. Učinio sam to telefonom, ali na moje veliko iznenađenje Mitrinović je tražio da dođem kod njega doma. Došao sam i on mi je ponudio da s njim radim monografiju iz geometrijskih nejednakosti. Rekao sam mu da se njima nisam bavio, ali on je tvrdio da ću to dobro uraditi. Dao mi je neki materijal pa sam mu trebao javiti što sam odlučio. Kako uskladiti odnose između toga da on i Vasić nisu u dobrim odnosima? Janiću je Vasić bio kum, ali mi je savjetovao:

"Drži se profesora Mitrinovića. On će uraditi nešto dobro i za Tebe, a Vasić misli samo na sebe."

Počeli smo raditi na toj monografiji, a uz to smo počeli objavljivati i zajedničke radove. Uskoro smo postali tako bliski da sam – bez najave – mogao doći kod njega u svako doba dana. Koliko sam ga samo puta prekinuo dok je ručao.

Ta suradnja pokazala se veoma važnom i za moj kasniji odlazak u Zagreb. Naime, u rad na monografiji uključili smo veliki broj stručnjaka kojima smo slali pojedine djelove knjige. Njihove komentare bi uvrstili u knjigu. Jednom je Mitrinović spomenuo profesora Volenca iz Zagreba, pa smo kolegi Volencu poslali upit oko sličnog sudjelovanja u radu na našoj knjizi. Dugo nije bilo odgovora. I onda stiže pismo u kojemu nam je Volenec poslao popis od 800 referenci koje nam mogu koristiti u radu na knjizi. Danima je morao raditi na tome. Odmah smo se dogovorili da ga uključimo u rad tako da proširimo knjigu i s poglavljem o simpleksima kojega bi napravio Volenec. To se pokazalo sjajnim rješenjem jer se kasnije u znanstvenim časopisima knjiga najviše citirala upravo zbog tog dijela.

Javio sam se na natječaj Draganu Jankoviću, ali i na natječaj na ETF-u kolegama Vlajku Kociću i Milošu Labanu. Kocić je tada imao 25 radova,

a Laban samo 5 pa je bilo jasno da sam se javio na njegovo mjesto. Zašto sam se uopće javio na taj natječaj? U stvari jedan Labanov rad je bio poopćenje jednog mog rada. Kada se taj rad pojavio (i on i Kocić su objavljivali samo u beogradskim časopisima) shvatio sam da je jedno od Lackovićevih predavanja – napada na moje rezultate – bio taj njegov rad, što je inače priglupo – ne možete umanjivati nečiji rad samo zato što znate poopćenje koje se na kraju i tiska. Pozvao sam Labana i pokazao mu kako se i njegovo poopćenje može dalje poopćiti i predložio mu da na tome radimo zajedno s prof. Janićem (bio je u jako lošim odnosima s Janjićem, pa će tako moći izglatiti tu situaciju). Prihvatio je. Međutim, kasnije sam doznao kako je u Matematičkom institutu pričao protiv mene, pa sam mu se javio na natječaj.

Dana 18. srpnja 1985. profesor Mitrinović mi je napisao:

"Cvetković je bio kod mene i rekao mi je da su na E. F. dali prijedlog za Kocića i Labana iz kadrovskih razloga, jer E. F. nema mjesta za novog. Cvetković je pun hvala za Tebe. Kazao je Komisiji: 'Pečarić je za 18 mjeseci objavio 36 radova u inozemstvu, a mi svi zajedno to nismo učinili. To je svojevrsan fenomen.' On se nada i to im je kazao da će ovaj izbor doći do tiska. Borit ćemo se. Mislím i ja."

Radi se o Dragošu Cvetkoviću o čijem hvatanju glave rukama sam već pisao. On je jedan od onih koji su završili ETF. Bio je i prvi takav koji je kasnije postao akademik SANU (moj suradnik Milovanović je drugi). Nije me to iznenadilo. Jasan mi je bio i zaključak, jer po tadašnjim zakonima kada bi primili mene, Laban bi ostao na mjestu asistenta ETF-a, dakle imali bi čovjeka više. Iako su po zakonu morali rangirati kandidate oni su, na Cvetkovićevo inzistiranje, to i napisali u zaključku referata:

"Na osnovu izloženog i na osnovu kadrovskog plana i potreba Elektrotehničkog fakulteta predlažemo ..."

Napisao sam prigovor na njihov referat. Mitrinović mi je pričao kako mu je jedan kolega s ETF-a rekao kako sam sigurno našao najbolje odvjetnike u Beogradu kad sam imao takav prigovor, na što mu je Mitrinović rekao:

- Ne, to Vam je pisao Pečarić. Znete on Vam je matematičar, pa mu za to i ne treba odvjetnik.

U stvari, odvjetnici ne bi mogli ni napisati takav prigovor, jer je u njemu pored povreda zakona bilo riječi i o matematici. Laban me je jednom napao. Tvrđio mi je kako su njegovi uvijek bili u vlasti i da će učiniti sve da mi djeca imaju problema u školi, a njegov tata – umirovljeni profesor Medicinskog fakulteta, učinit će da opet dobijem TBC. Narugao sam mu se:

- Hoće li mi staviti bacile TBC-a u Coca-colu?

Kada sam odlazio iz Beograda ispričao sam nekim poznanicima tu priču i konstatirao kako će im takvi ljudi vladati državom. Pogriješio sam u onom "takvim", jer je Laban dogurao i do ministra u Miloševićevoj vladi. Inače je bio poznat i po napadom na Jugoslavensku enciklopediju i po zahtjevu da Hrvatska plati Srbiji odštetu zbog NDH.

Izbor na Građevinskom fakultetu

Ali, izbor na Građevinskom fakultetu pretvorio se u pravi rat. Referenti izvanredni profesori Milomir Trifunović i Vladimir Mičić s Građevinskog fakulteta i docenti Miroslav Ašić i Vladimir Janković s PMF-a dali su negativno mišljenje o mom radu. Bilo je tu svega i svačega, a išli su dotle da su čak tvrdili da mi je jedan rad pogrešan, a u stvari su lažno ili iz neznanja konveksnu funkciju proglasili konkavnom i "našli" kontra-primjer. Poznati profesor mehanike s Građevinskog fakulteta Vlatko Brčić izdvojio je svoje mišljenje dajući pozitivno mišljenje o svim kandidatima.

Na negativno mišljenje stiglo niz reagiranja. Reagirali su redoviti profesori Mitrinović, Vasić, S. Vukadinović (Saobraćajni fakultet Beograd) i Janić D. Adamović (PMF Beograd), R. Đorđević (Elektronski fakultet, Niš), izvanredni profesor G. Milovanović (Elektronski fakultet, Niš – danas srpski akademik), kao i docenti s hidro odsjeka GF-a M. Radojković i Č. Maksimović.

Tako je Mitrinović upozorio:

"Pečarićevi radovi prije tiskanja prošli su kroz uobičajenu kritiku. Za 79 znanstvenih radova iz matematike, koje su referenti prikazali, imao je barem 79 recenzenata (u inozemstvu se određuje barem po 2). Svaki rad se prikazuje u tri referativna časopisa. Dakle, najmanje 250 recenzenata je ocjenjivalo Pečarićeve znanstvene doprinose. Valja naglasiti da nijednom radu u referativnim časopisima nije stavljena nikakva zamjerka. Što više, u recenzijama mogu se naći epiteti: 'elegantni rezultati', 'kratki dokazi', 'fascinantna nejednakost', ingeniozan identitet'."

Đorđević i Milovanović između ostalog napisali su:

"Očigledno referenti su se trudili da opovrgnu neke od rezultata do kojih je Pečarić došao. Pri tome su pribjegli poznatom metodu nalaženja kontraprimjera. Međutim, njihova je grješka, koje vjerojatno ni danas nisu svjesni, u tome što su pronašli pogrješan kontraprimjer. Tako, na primjer, u pokušajima da opovrgnu Pečarićeve rezultate iz rada 62, objavljenog u američkom časopisu Journal of Mathematical Analysis and Applications, na prijedlog poznatog znanstvenika profesora Ky Fana sa Sveučilišta Santa Barbara u Kaliforniji navode kontraprimjer koji je pogrješan, jer pretpostavke o funkciji f ne zadovoljavaju uvjete teorema koje je Pečarić dokazao i koje su točne."

Adamovićev prigovor je dan na 15 stranica. On navodi i imena prikazivača koji su u referativnim časopisima govorili ono što spominje Mitrinović, i upozorava: *"Profesor P. Bullen (Kanada) držao je u Australiji*

predavanja o nekim Pečarićevim rezultatima", a ove i niz drugih takvi "činjenica referenti su propustili spomenuti".

U tim prigovorima dan je i nepotpuni popis od 14 matematičara koji su profesori matematike na sveučilištima u Zagrebu, Waterloo, Beogradu, Nišu, Skopju i Mostaru, a koji nisu diplomirali matematiku.

Naravno, potporu negativnom mišljenju dao je očekivano Lacković, ali i Institut za matematiku PMF-a koji je izrazio svoje protivljenje izboru kandidata koji nisu diplomirali matematiku. Njima spomenuta imena (Blanuša, Devidé, Zelenko, Palman, Ugrin-Šparac, Đoković, Tošić, Cvetković, Slavić, Simić, Milovanović, Stanković, Lazov i Mesihović) nisu ni trebali biti profesori matematike.

Trifunović, Mičić, Ašić i Janković su odgovorili svojim oponentima pa su tvrdili i slijedeće po onom Čosićevom: Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti:

"Čudno je i veoma indikativno da profesori Mitrinović, Vasić, Janić, Đorđević, Milovanović, bivši ili sadašnji profesori Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu i Elektronskog fakulteta u Nišu, i njihovi suradnici, profesori Adamović i Vukadinović, koji su svi, nesumnjivo, u toku sa zbivanjima na Elektrotehničkom fakultetu, nisu našli za potrebno da u bilo kom vidu ospore zaključnu ocjenu komisije za izbor dva docenta za Matematiku na tom fakultetu; na tom je konkursu sudjelovao i dr. Josip Pečarić, a komisija je dala mišljenje da on ne ispunjava uvjete za izbor u zvanje docenta za Matematiku na EF."

S GF-a je zatražena potvrda tog navoda, a dekan ETF-a Gojko Muždeka odgovara:

"Iz tog izvješća se vidi da nije dano nikakvo negativno mišljenje za kandidata J.E. Pečarića, naprotiv, veoma pozitivno se govori o njegovoj plodnoj znanstvenoj aktivnosti, naročito posljednjih godina."

Kako je postojao prigovor što nemam iskustva u nastavnom radu iz matematike 10. siječnja 1986. god. poslao sam dopis dekanu GF-a da na UNESCO-ovom postdiplomskom studiju u Novom Sadu držim predavanja iz Uvoda u linearnu algebru. Na sjednici Zbora nastavnika i suradnika GF-a održanog 5. ožujka 1986. za moj izbor glasovalo je 56 nastavnika i suradnika, za Jankovića 20, a suzdržanih je bilo 37. Za jedan glas nisam bio izabran. Pokušalo se na Savjetu fakulteta to ipak učiniti, ali bez uspjeha. Janković je otišao u SAD (gdje je ostvario uspješnu karijeru). Postupak je vraćen Zboru nastavnika i suradnika. Kako su Trifunović i Mičić ponovili svoju laž o izvješću s ETF-a, kolega Radojković je na novoj sjednici pročitao to izvješće i pokazao kako doista ne govore istinu. Očekivao se moj siguran izbor, ali – vjerovali ili ne - dobio sam manje glasova nego prvi put!

Na samim sjednicama nisam mogao reagirati jer na njima nisam bio nazočan zbog toga što se raspravljalo o meni. Ali što mislim o mojim oponentima s Katedre za matematiku GF-a rekao sam kada je bio natječaj za izbor asistenta na kome se javio ing. Radomir Stanković, magistar primijenjene matematike, koji je do tog momenta uspio i doktorirati. Svoj govor sam završio riječima:

"Da bi se neki talentirani matematičar, student ili inženjer građevine usmjerio na znanstveno-istraživački rad u Matematici mislim da mora biti ispunjen barem jedan od slijedeća dva uvjeta:

I. Mora postojati sličan primjer na samom fakultetu.

II. Među nastavnicima mora postojati i veoma kreativnih znanstvenika.

Ti uvjeti kod nas nisu ispunjeni, a upravo ih ispunjava spomenuti kandidat ing. Stanković, sada već doktor matematičkih znanosti. Raspitivao sam se o njemu kod prof. Đure Kurepe, koji mu je bio u Komisiji za doktorat, i on kaže da se radi o izuzetnom matematičaru.

Dakle, netko tko je: po profesoru Kurepi izuzetan matematičar, tko ima tiskanu monografiju, tko ima više znanstvenih radova od cijele naše Katedre za matematiku, ne ispunjava uvjete ni za asistenta na našem fakultetu!"

Vjerovali ili ne – matematičari s GF-a bili su ljuti na mene. A rekao sam istinu!

Bilo je više interesantnih i značajnih događaja tijekom moje suradnje s profesorom Mitrinovićem.

Na Mitrinovićev nagovor napisao sam knjigu o konveksnim funkcijama koju je tiskao u seriji koju je on uređivao.

Također, mi je sugerirao da napravimo s profesorom Bullenom englesku verziju knjige o sredinama koju su svojevremeno na srpskom objavili on, Vasić i Bullen. Autori smo trebali biti on, Bullen i ja. Želio sam izgledati njegove odnose s Vasićem i rekao da bi, s obzirom da je bio koautor prve knjige, bilo dobro da i on radi na njoj s nama. Mitrinović je popustio mojim uvjerenjima i pozvao ga na dogovor. Sutradan mi je rekao da se Vasić protivi tome da i ja budem koautor. Rekao sam mu da u tom slučaju ne računaju na moju pomoć. Poslije izvjesnog vremena zamolio me je da mu dam svoj prilog od nekih stotinjak stranica, a oni će ga objaviti kao prilog knjizi s mojim imenom. Kada je Bullen dobio taj rukopis zamolio me je da to ipak uvrste u odgovarajuće dijelove knjige. Tako su mi se na kraju samo zahvalili u predgovoru knjige.

Od zgodnih događaja s prof. Mitrinovićem iz mojih beogradskih dana treba posebno spomenuti njegov nastup u Matematičkom institutu koji su u Beogradu radili s značajnim profesorima na kraju karijere. Ti razgovori su i snimani.

Na upit o njegovim doktorima, Mitrinović je napravio i svoju rang listu (bio je mentor za preko 30 doktorskih disertacija na sveučilištima u

Skoplju, Beogradu, Nišu, Prištini, Kragujevcu i Sarajevu). Iako sam bio asistent (iz fizike) na toj listi, a i nisam bio njegov doktorand, bio sam četvrti (poslije Đokovića, Vasića i Milovanovića) na toj listi uz nevjerovatan komentar:

-Pečarić bi bio uspješan bilo čime da se bavi u životu.

Dugo sam se šalio na račun tih njegovih riječi jer je *mene Bog stvorio samo za matematiku i ništa više* dok me mnogo kasnije moja doktorandica, danas profesorica Aleksandra Čižmešija nije „spustila na zemlju:

-Profesore, pa nemojte pretjerivati. A svi ovi tekstovi iz novina, časopisa...

S Mitrinovićem sam nastavio suradnju. O našim knjigama u referativnim žurnalima objavljen je čitav niz izvrsnih prikaza, često s tvrdnjom kako je knjiga nastala kao *rezultat suradnje dva velika imena u "teoriji nejednakosti"* A o prvoj knjizi o geometrijskim nejednakostima koja se pojavila 1989. godine. Professor D. Pedoe je u čuvenom matematičkom časopisu Amer. Math. Monthly objavio cijeli članak (July-August, 1991).

Vasić se pobunio što u mojim knjigama s Mitrinovićem nije i on koautor. Telefonom me nazvao i najavio odlazak kod Mitrinovića zbog toga. Napisao sam mu pismo u kome sam opisao sve što se događalo oko mene u Beogradu uključujući njegovu ulogu oko mog koautorstva u knjizi sa sredinama. Nije otišao na taj zakazani sastanak!

Prije smrti Mitrinović je pokušao organizirati da sve materijale koje je za života sakupljao pošalje meni u Zagreb. Nije uspio. Umro je 1995. Godine. U Nišu je Gradimir Milovanović organizirao konferenciju posvećenu njemu. Pozvao me je. Poslao sam tekst o Mitrinovićevom i mom zajedničkom radu u matematici koji sam završio ovako (kako bi rekla gđa Rudež: „priznao sam“):

"Nikada neću zaboraviti što mi je rekao 1987. godine kada sam se pripremao za preseljenje u Zagreb: 'Samo Ti idi u Hrvatsku. Tamo će Ti biti bolje!'"

Tekst nije tiskan u Zborniku s te konferencije. Ali ovaj završetak jeste tiskan, ali na drugome mjestu. Naime, kada su časopisu Banach J. Math. Analysis odlučili jedan broj posvetiti meni zbog mojih zasluga u matematici tako što su pozvali više poznatih svjetskih imena iz moje problematike da objave svoje radove s posvetom meni, napravili su i intervju sa mnom. U tom intervjuu sam dao te riječi profesora Mitrinovića. Bitnu informaciju, kako je zbog mojih zasluga u matematici, posvećen taj broj časopisa novinarki Tanji Rudež nije bio važan. A riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170), a koji koristi gđa Rudež, objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249.

Odlazak

Tijekom ljeta 1986. nazvao me je Mitrinović u Kotor da mi kaže da je u "Politici" (!) objavljen natječaj za Sveučilište u Rijeci. Javio sam se na natječaj i dogovorio da počnem raditi kao predavač, dok mi ne istekne potrebnih deset godina na GF-u zbog stana, a da u tom periodu oni pokrenu sve što treba za moj izbor. Poslije izvjesnog vremena, mimo dogovora, javili su mi da se nisam mogao natjecati za nastavno zvanje, jer nisam imao izbor u znanstveno zvanje.

Preko profesora Volenca, koji je bio iznenađen odgovorom iz Rijeke, pokrenuo sam taj izbor u Zagrebu i ubrzo dobio zvanje višeg znanstvenog istraživača. Volenec je počeo tražiti mjesto za mene na zagrebačkim fakultetima i ubrzo je pokrenut moj izbor za izvanrednog profesora na tekstilnom odjelu tadašnjeg Tehnološkog fakulteta.

Godine 1987. Behdžet Mesihović je branio svoj doktorat u Sarajevu. Zvanično mentor mu je bio Mitrinović, ali u stvarnosti sam to bio ja. I to još od vremena kada sam imao probleme sa svojim doktoratom. Zahvaljujući izboru u znanstveno zvanje bio sam mu u komisiji na obrani teze.

Tada je pokrenut i izbor za novog doktora s Katedre za matematiku GF-a. Naime, na natječaj raspisan za kolegu Jankovića meni je nedostajao jedan glas i nitko nije primljen, pa sam morao čekati kada će opet netko od asistenata s Katedre za matematiku GF-a doktorirati, da bih se javio na natječaj koji bi Katedra morala tražiti. Javio sam se za mjesto izvanrednog profesora (nisu znali da je u tijeku moj izbor za to zvanje u Zagrebu). Kada je to čuo profesor Mičić, koji je bio izvanredni profesor, javio se na isti natječaj za redovitog profesora. Bio je uvjeren da će komisija biti sastavljena od njegovih profesora iz Beograda i da će biti izabran. Međutim, na Fakultetu su odlučili da komisija bude sastavljena od po jednog akademika iz svih centara bivše države. Jasno mu je bilo da žele izabrati mene, jer u tom slučaju nema nikakvih izgleda, pa je zahtijevao poništenje natječaja. Na Zboru nastavnika i suradnika GF-a za taj njegov prijedlog glasovalo je samo njih četvoro. Ni svi članovi Katedre, kojoj je bio šef, nisu mu dali svoj glas. Ubrzo smo se preselili u Zagreb.

Još neke napomene

Doista, ima jedna zajednička crta od osnovnoškolskih klupa do akademika – bio sam prepušten sam sebi. U osnovnoj školi i u obitelji su se iznenadili što sam bio odličan učenik. Fakultet sam završio kao prvi u generaciji iako sam bio 400 dana u bolnici. Doktorirao sam bez stvarne pomoći mentora. Dapače, on je imao više koristi od suradnje sa mnom. Naime, u Srbiji je postojao jedan matematički projekt. Bodovano je ono što ste objavljivali. Na kraju petogodišnjeg projekta imao sam najviši koeficijent – 158,5. Drugi je imao manje od 50. Vasić je – s obzirom da je

imao koeficijent iznad 40 – poslije toga postao voditeljem projekta. A samo dva rada mu nisu bila u koautorstvu sa mnom. Kada sam već bio u Zagrebu planirali su napraviti jedinstveni projekt za cijelu Jugoslaviju. Glavni istraživač je trebao biti profesor Vasić.

Vjerojatno su zanimljive još dvije činjenice u svezi s mojim beogradskim danima. Mojih deset godina je istjecalo s 1. studenim 1987., ali su me oslobodili rada u listopadu. Iz Zagreba sam tog 1. studenog otišao tamo po dokumente. Tada su mi dali i zaključak Savjeta fakulteta kojim oni zamjeraju Zboru nastavnika i suradnika GF-a zato što dopušta da s Fakulteta odlaze takvi stručnjaci kakav sam ja. Kao da nisu imali prigodu to sami učiniti kada sam na Zboru nastavnika i suradnika dobio 56 glasova, a protiv i suzdržanih je bilo 57. Zapravo me je to podsjetilo i na priču o mome albanskom podrijetlu. Naime, kada sam već bio izabran u Zagrebu za izvanrednog profesora (preskočivši zvanje docenta) rekao sam to na proslavi doktorata jednog mladog kolege s GF-a. Uslijedila je cinična primjedba da sam izabran zato što sam Hrvat. Prof. Borelli im je na to svima očitao lekciju:

-Pa koliko ja znam po Fakultetu se priča da je on Albanac!

Drugu zgodu mi je javio profesor Mitrinović. Uveli su citiranost kao bitnu značajku izbora na BU, pa su na Građevinskom fakultetu dali da se to uradi za sve nastavnike i suradnike koji su radili u zadnjih nekoliko godina na Fakultetu. Jedan profesor s GF-a je sreo profesora Mitrinovića i rekao mu:

-Onaj Vaš Pečarić nam opet pravi probleme.

Ispostavilo se da sam najcitiraniji znanstvenik na Građevinskom fakultetu. Glas Brotnja, 10. rujna 2015.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.**PISMA GLAVNOM ODBORU HRZZ**

Naslov:DRUGO PISMO GLAVNOM ODBORU HRZZ

Datum:Sat, 21 Nov 2015 21:01:46 +0100

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:Dario Vretenar , PRIRODNE ZNANOSTI

<prirodne.znanosti@hrzz.hr>

CC:Hrvoje Mataković <hmatakovic@hrzz.hr>

DRUGO PISMO UPRAVNOM ODBORU HRZZ

Poštovani Predsjedniče Upravnog odbora HRZZ akademiče Dario Vretenar,

Poštovani članovi Upravnog odbora,

Moram priznati da u posljednje vrijeme puno razmišljam o vama. Evo u petak sam bio u društvu s jednim starijim profesorom matematike koji mi je tom prigodom dao sliku iz tjednika 7Dnevno na kojoj smo Predsjednik HAZU i ja s tekstem:

Bilo bi poželjno natjerati šutljivog predsjednika Akademije (ne srpske naravno, jer oni viču i bez mučenja o hrvatskim zlodjelima) da kazni Pečarića, kada mu se već nikako ne može stati na kraj brisanjem njegovih matematičkih dostignuća.

Nametnulo se pitanje jeste li vi preuzeli na sebe odgovor na ovu sugestiju u brisanju mojih matematičkih dostignuća.

S druge strane jedan voditelj projekta HRZZ mi piše:

Za primjedbe na znanstveni učinak tvog projekta mogu reći da su neumjesne i nepravedne. Uopće, mislim da je pogrešna ideja da projekte

ocjenjuje (i to na način da te ocjene imaju presudnu ulogu za sudbinu projekata) nekoliko domaćih znanstvenika, koji u pravilu nemaju veze s užim područjem projekta. I to nakon što su projekti inicijalno prošli puno ozbiljniju evaluaciju međunarodnih stručnjaka, koja se izgleda nakon prve godine potpuno zanemaruje, i povjerenje u potpunosti poklanja toj nekolicini domaćih.

Skloniji sam ipak onome što sam vam već napisao u prvom pismu – radi se o hrvatskom jalu, iako je teško razumjeti toliki jal u skupini dobrih znanstvenika kakve imamo u Upravnom odboru Zaklade. Da, teško je razumjeti da ste spremni nekoga „kazniti“ tako da im odobrite publiciranje u tim i tim časopisima, pa kada oni to i učine to im ne priznate i tražite povrat novca. To što su ti časopisi, tiskani u RH, najbolji u svojoj oblasti u svijetu pokazuje koliko je strašan taj jal jer iole inteligentniji ljudi ne bi sebi tako nešto dopustili. Slična priča se odnosi i na monografiju koja je tiskana već u prvoj godini rada na projektu. Čak je i zabavno kada se sjetim vašeg prigovora zašto tražim financiranje monografije u prvoj i četvrtoj godini projekta. Očito misleći na svoje sposobnosti, koje su sigurno mnogo iznad naših, niste ni razumjeli da mi mislimo tiskati nekoliko monografija. Da, kada ne možete vi onda nećemo ni mi. To jeste u vašoj moći, ali morate priznati da je izuzetno glupo prvo odobriti tiskanje monografije, još sudjelujete u pronalaženju najpovoljnijeg načina za njeno financiranje, pa kada se tiska – tražite povrat tog novca.

Jasno je da ste uporište za svoj nevjerojatni jal tražili u mišljenju recenzenata. Bez obzira što kaže moj kolega, mišljenja recenzenata su takao da bi svaki znanstvenik, koji sam nije zaražen čuvenim hrvatskim jalom, vidio iz njih o čemu se radi.

U prošlom pismu sam se posebno osvrnuo na njihovu tvrdnju o „domaćim časopisima“, a i o tome da je valjda vama takav i onaj Springerov jer sam mu ja u Editorial Boardu.

Međutim, očito je da vam je navodno uporište bilo i neka druga njihova promišljanja.

Ali pogledajmo ih. Prvi recenzent kaže:

Komentari: Jedan manji dio radova (4-5) objavljen je u (ne pretjerano respektabilnim) Q1 časopisima, dvadesetak radova objavljeno je u Q2

časopisima, od toga 13 u *Journal Math. Inequalities* u kojem je jedan od dva glavna urednika tog časopisa voditelj projekta, managing editor je seniorni član projekta, oba associate editors su članovi projekta, te je u uredništvu još troje članova projekta. Tri rada su u Q3, dok desetak radova nije na SCIE listama. Za uspješniju diseminaciju rezultata svojih istraživanja članovi projekta bi trebali proširiti krug kvalitetnijih časopisa u kojima objavljuju i ne koncentrirati toliki broj radova u časopisima usko vezanim uz članove projekte. Isti komentar se odnosi i na diseminaciju radova na konferencijama – više od trećine sudionika konferencije MIA 2014 bili su članovi projekta. Nije jasno da takav sastav učesnika pretjerano pridonosi stvarnoj diseminaciji rezultata istraživanja.

Dio o „ne pretjerano respektabilnim Q1 časopisima“ već je postala krilatica za porugu na račun vaših recenzenata i vas kojima je to nešto respektabilno ☺

Zapravo sjajno je vidjeti da smo u prvoj godini u SCIE časopisima uspjeli objaviti skoro 30 radova u SCIE časopisima. Dirljivo je kada vaš recenzent govori da su časopisi koji su jedini na svjetskim listama „usko vezanim uz članove projekta“. Vama je to inteligentno. Mislite da je za diseminaciju rezultata bolje da su objavljeni po najrazličitijim časopisima, a ne u onim specijaliziranim koji prate svi oni koji se bave tom prolemtikom. Ako doista tako mislite, zar vam se ne čini da ste zalutali u znanost?

Ista je priča i s konferencijama. Dvije su značajne konferencije na kojima se okupljaju matematičari koji se bave teorijom nejednakosti (vjerojatno šokantno za vas od te dvije jedna je naša). Po vašem recenzentu je bolja diseminacija ako se o tome priča tamo gdje se okupljaju ljudi koji nisu u toj problematici. A očito i vi. Čudna neka logika, zar ne?

Ali ovaj vaš recenzent je i bolji pa njegovu ocjenu – logično – niste prihvatili:

Komentari i obrazloženje ocjene: Projekt je ostvario sve navedene ciljeve te bi po tome zaslužio ocjenu A. S druge strane, kvaliteta časopisa u kojima su radovi prihvaćeni i objavljeni, te konferencije na kojima su rezultati istraživanja izlagani, nisu na visokom svjetskom nivou, te stoga mislim da projekt zaslužuje ocjenu B.

Draža vam je bila ocjena drugog recenzenta, koji npr. kaže:

Projekt ima za cilj generalizirati različite nejednakosti i to uspješno radi. Pored toga primjenjuje se metoda asimptotskih razvoja na specijalne funkcije te se u nekoliko radova daje dublja analiza specijalnih funkcija (Pogany i suradnici). Premda u priloženim publikacijama ima nekoliko interesantnih radova, mnoge publikacije donose nezanimljive generalizacije dobivene bez jasne motivacije vrlo elementarnim metodama.

Ozbiljni znanstvenik bi se odmah upitao: Kako je moguće objaviti puno radova u kojima su dobiveni rezultati elementarnim metodama u časopisima koji su na svjetskim listama (napominjem da ja sam imam na SCIE listi preko 500 radova što sigurno nitko od vas nema). I zaključio da to mora biti nekakva prednost, jer inače ne bih ih mogli objaviti tako puno. Zapravo bi iole pametniji znanstvenici s malo razmišljanja, a bez hrvatskog jala, došlo do toga kako na to isto gledaju malo značajniji matematičari. Npr. C. Bandle, Math. Institut, Basel, Switzerland u svom komentaru za moj izbor u HAZU kaže:

„njegovi su radovi, također, elegantni i puni matematičkih trikova. on je jedan od malobrojnih matematičara na svijetu koji mogu iznaći jednostavne nove ideje u elementarnoj geometriji i teoriji funkcija.“

Vjerojatno vam je (priglupo) bio važan njegov komentar:

Zamjetno je da autori nisu zainteresirani za primjenu svojih nejednakosti i nisu motivirani problemima iz drugih matematičkih disciplina. Kada govore o "primjeni" nekog rezultata uglavnom podrazumijevaju primjenu na izvod neke nove (ili nove verzije stare) nejednakosti.

Zašto priglupo? Pa recenzent treba ocjenjivati što je od predviđenog urađeno, a što nije. A njemu (i vama u nesretnom hrvatskom jalu) pametno je ocjenjivanje onog što nije ni predviđeno u projektu koji ste vi odobrili. Zar nije priglupo na ovaj način svima sebe predstaviti?

Vjerojatno vam je posebno drag bio komentar drugog recenzenta:

Najviše 8 radova objavljeno je u dobrim i vrlo dobrim časopisima. Stoga je moj odgovor na pitanje "Jesu li rezultati projekta objavljeni u relevantnim znanstvenim časopisima?" -- djelomično.

Tu se recenzent ponajviše ruga svima iz vašeg odbora koji su uspjeli

napraviti časopise u svojoj oblasti u RH. Poznato je da su među hrvatskim časopisima naša tri ponajbolja. Npr. po svim mogućim usporedbama sa svjetskih lista sva tri naša časopisa su bolja od časopisa *Collegium Antropologicum*.

Zapravo zgodno je ponoviti ono što vam je već poslala prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula još 02. 10. 2015.:

Evo ja gledam sažetak projekta koji jasno kaže:

The proposed research project belongs to the category of theoretical research in fundamental sciences, with the main purpose to stimulate gaining new knowledge.

Ne mora sve u matematici imati primjene! Matematika nije služavka drugim znanostima, ona im može biti na usluzi (blago ostalima, nama su od male koristi) ali nije joj to jedini smisao (nije nikad ni bio, matematika je dijete filozofije). No naravno, Zaklada ima pravo odlučiti financirati samo primjenjiva znanja (jer smo siromašni etc.) no onda se treba zvati Zaklada za primijenjene/unovčive znanosti pa u skladu s time ako će biti konzistentna treba amputirati još podosta toga (osim Nejednakosti bez primjena). Toliko o tome da "autori nisu zainteresirani za primjenu svojih nejednakosti i nisu motivirani problemima iz drugih matematičkih disciplina" (fakat ponekad i nismo i nije nas briga).

O tome da ponekad objavljujemo u JMI i MIA je glupo i govoriti, pa gdje još? U JIA? Da, ali ona se plaća pa je i to nepoželjno.... (kolegica tada nije ni znala da ste i taj treći časopis iz nejednakosti koji je na svjetskim listama također proglasili nepoželjnim, JP) I gledaj pa se čudi to su sva tri časopisa naše podgrane pa ostane dakle ništa ili časopisi općega tipa. OK je i to ali onda neka i svima drugima zanemare radove objavljene u časopisima iz užega područja i ostave samo one u općim časopisima.

A za kraj ostavljam najveći biser: "QI časopisi manjkave respektabilnosti". Najbolje da gospodin/gospoda dostave svim matematičarima na svijetu svoj vlastiti popis respektabilnih časopisa da se znaju ubuduće ravnati po njihovom osobnom ukusu. I što je najvažnije: popis je trebalo podijeliti prije prijave projekata da se zna kamo slati.

Da rezimiram: svatko tko daje novac (poreznih obveznika!) ima pravo postaviti kakva god hoće pravila no ona moraju biti unaprijed poznata i

jednako primjenjivana na svima. Sada se može učiniti barem ovo drugo (prvo je propušteno jer ja se ne sjećam spominjanja respektabilnih već samo Q1 časopisa) te dati na uvid postignuća i ocjene ostalih matematičkih projekata. Pa ako je sve izmjereno istim metrom, a ostalima ocjene bolje, nema nam druge nego priznati da ništa ne valjamo.

Šećer ostavljam na kraju. Vjerojatno Vam je bio posebno drag dio: *Komentari i obrazloženje ocjene: Ovdje se radi o matematičkom istraživanju izvan glavnih smjerova moderne matematike čiji utjecaj na ukupni razvoj matematike, usprkos velikom broju publikacija, ne može biti naročito velik. Dobar dio radova donosi prilično trivijalne generalizacije poznatih nejednakosti, no u kratkom vremenskom roku nije moguće proučiti cjelokupni doprinos.*

Moram priznati da naša istraživanja nisu u glavnim smjerovima matematike. Meni je doista mnogo važnije da je na MathSciNetu broj mojih citata oko 3500 a nitko u RH, nema ni 1000. A broj matematičara koji je citirao moje radove je 1166. Umjesto komentara pogledajmo što je svojevremeno rekao Professor R.C. Brown, The University of Alabama, o tome prilikom mog izbora u HAZU:

„PRETPOSTAVLJAM DA ĆE SE KNJIGE POPUT PEČARIĆEVE KNJIGE S FINKOM I MITRINOVIĆEM, ILI HARDYJEVE, LITTLEWOODOVE I POLYOVE KLASIČNIH NEJEDNAKOSTI KORISTITI I KAD NEKA DRUGA ZASADA 'VODEĆA' PODRUČJA BUDU ZABORAVLJENA.“

Na kraju kako se očito radi o nevjerojatno izraženom hrvatskom jalu članova Upravnog odbora HRZZ-a evo još nekih podataka koji mogu doprinjetu tome jalu:

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti) održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u koju čast povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih

radova.

Nekim mojim istraživanjima sa spomenutim jednostavnim tj. elementarnim rezultatima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio sam članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, inače autor niza knjiga o sredinama i profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Zbog mojih zasluga u matematici, posvećen mi je jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili mi ih niz svjetskih matematičara. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249.

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

Zagreb, 21. 11. 2015.

19.11.2015. u 12:45, Josip Pecaric je napisao/la:

Poštovani Predsjedniče Glavnog odbora HRZZ akademičice Dario Vretenar,
Poštovani članovi Glavnog odbora,

Kao što sam više puta napisao, a nisam dobio odgovor, s nevjericom sam primio vašu odluku dostojnu društava najniže razine razvoja. Naime, usvojili ste naš plan objavljivanja u znanstvenim časopisima, pa kada smo to i učinili Vaš Odbor i Zaklada nam to nisu priznali i tražili ste povrat sredstava koja smo po tom odobrenom planu utrošili. Istina, doista je točno da je naša grupai u svojoj problematici na svjetskom vrhu, pa se od tri časopisa u CC i/ili SCIE listama iz te problematike dva tiska u Zagrebu, a u trećem – onom Springerovom – sam ja u Editorial Boardu, a to je nešto

što je vama jako negativno, zar ne? Kako to možemo mi, a netko od vas ne može je stav koji se nameće sam po sebi i sigurno trebamo uvažiti u svom radu.

Drugim riječima, moramo prihvatiti Vaš stav da se takovi časopisi koji se tiskaju u Hrvatskoj, ako niste vi u njima, trebaju klasificirati kao „domaći“. Dakle, s obzirom da nisam uzeo u obzir ovakav vaš ispravan pogled na znanost, a i činjenicu da se vi sigurno više razumijete u matematiku od mene, moram vam se obratiti s upitom kako se ubuduće odnositi kada su u pitanju ovakvi domaći časopisi.

Naime, ovih dana nam je stigla jedna ponuda, od mnogih sličnih, svjetskih znanstvenika koji žele biti u Editorijal Boardima tih domaćih časopisa (vidi dolje i prilog). S obzirom na vaš ispravan stav da se radi o domaćim časopisima, zamolio bih vas da vi obavijestite mladog kolegu da nije primjereno što on traži tako nešto. Molim vas da pod CC stavite i mene, tako da se ubuduće u sličnim prigodima mogu pozivati na vaše izuzetno vrijedno i važno mišljenje.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. O neuspjehu Konferencije u Mostaru za koju ste vi ispravno zaključili da je ne treba financirati pogledajte na:

<https://www.youtube.com/watch?v=UW4fGOQDNiY>

<https://www.youtube.com/watch?v=Wq6dKQvBBfk>

One knjige koje sudionici gledaju su monografije iz naše serije Monographs in inequalities, koja je jedinstvena u svijetu i kojih je do sada tiskano 11. Vi ste potpuno ispravno zaključili da nije primjereno da se tako nešto tiska u RH i pošto ste nam odobrili sredstva za no. 9 iz serije i pošto je ona tiskana doista s punim pravom tražili povrat i tih sredstava.

Naslov: CV for Assoc. Editor / Editorial Board in
Mathematical Inequalities & Applications

Datum: Mon, 16 Nov 2015 16:59:52 +0530

Šalje: Vishnu Narayanmishra
<vishnunarayanmishra@gmail.com>
Prima: pecaric@element.hr, neven.elez@fer.hr, I. Peric,
S. Varosanec

Dear Sir/Madam
Greetings of the day!

I will be honored & happy to serve as **Editor** of your prestigious Journal. Please find enclosed herewith my CV for the Editorial board member/Reviewer of your esteemed journal i.e. *Mathematical Inequalities & Applications*:

<http://mia.ele-math.com/editorial>

I will serve my best & help you in increasing the impact factor of this esteemed Journal.

Kindly acknowledge the same.

Thanking you

Let me kindly wish you all the best in the future, in all aspects of life!

With warm regards

Yours Sincerely

Dr. Vishnu Narayan Mishra

B.Sc.(Gold Medalist),

M.Sc. (Double Gold Medalist),

Ph.D. (I.I.T. Roorkee),

(Young Scientist Award winner of CONIAPS-XI held at Univ. of Allahabad during Feb 20-22, 2010),

(V.M. Shah Prize winner of IMS at BHU, Varanasi in January 2013),

Assistant Professor of Mathematics,

[Applied Mathematics & Humanities Dept.](#),

[Sardar Vallabhbhai National Institute of Technology,](#)

Ichchhanath Mahadev Dumas Road, Surat, Surat-395007 (Gujarat) India.

Website: <http://www.svnit.ac.in/dept/amhd/index.php>

E-mail id: vishnunarayanmishra@gmail.com,

v_n_mishra_hifi@yahoo.co.in,

vishnu_narayanmishra@yahoo.co.in

Google Scholar Citations URL:

<http://scholar.google.co.in/citations?user=gPEva8kAAAAJ&hl=en>

Research Gate URL:

http://www.researchgate.net/profile/Vishnu_Mishra

URL: <http://livedna.net/?dna=91.5071>

<http://link.springer.com/search?facet-creator=%22Vishnu+Narayan+Mishra%22>

(1) Editor of Science Citation Index Expanded (SciSearch®)

Journal i.e. “Maejo International Journal of Science and Technology (Maejo Int. J. Sci. Technol. or MIJST)”. ISI impact factor of MIJST = 0.456.

URL: <http://www.mijst.mju.ac.th/board.htm>

(2) Editor of Applied Mathematics & Information Sciences Letters (AMISL), (Natural Sciences Publishing).

URL: <http://www.naturalspublishing.com/show.asp?JorID=15&pgid=69>

(3) Associated Editor of **Le Matematiche** (constituted in 1944) ISSN 0373-3505.

URL:

<https://www.dmi.unict.it/ojs/index.php/lematematiche/about/editorialTeam>

(4) Editor of Mathematical Sciences Letters (MSL), (Natural Sciences Publishing). URL:

<http://www.naturalspublishing.com/show.asp?JorID=7&pgid=29>

(5) Editor & Reviewer of **Facta Universitatis, Series: Mathematics and Informatics** (FU Math Inform), ISSN: 0352 - 9665.

URL:

<http://casopisi.junis.ni.ac.rs/index.php/FUMathInf/about/editorialTeam>

(6) Editor of **New Trends in Mathematical Sciences** (NTMSCI), ISSN: 2147-5520. URL:

<http://www.ntmsci.com/ntmsci/EditorialBoard>

(7). Editor of the African Journal of Mathematics and Computer Science Research (AJMCSR), academicJournals.

URL: <http://www.ms.academicjournals.org/journal/AJMCSR/editors>

(8). Editor of Global Journal of Advanced Research on Classical and Modern Geometries (GJARCMG). URL:

<http://gjarcmg.geometry-math-journal.ro/editors/>

(9) Associate Editor of TWMS Journal of Applied and Engineering Mathematics, URL: <http://jaem.isikun.edu.tr/web/>

(10) Associate Editor of Journal of Mathematical Extension. URL:

<http://ijmex.com/index.php/ijmex/about/editorialTeam>

(11) Referee of **Turkish Journal of Mathematics** (TJM). Impact factor: 0.457. URL:

<http://www.journals4free.com/link.jsp?l=7096004> (See Editors & Referees section, in column 3, Sr. No. 30 from above in Referees).

(12) Editor of J. Classical Analysis, Ele-Math.

URL: <http://jca.ele-math.com/editorial>

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN KAVANSKI POVJESNIČARI?

„Expres“ od 11. 03. 2016. najavljuje knjigu Slavka Goldsteina protiv Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Pri tome s ponosom ističu kako je Goldstein pronašao jednu grješku u knjizi koju je izdalo ovo društvo, a koju je Slavko Goldstein htio zabraniti dok je bio posebni savjetnik za kulturu Predsjednika Vlade RH, na što je veliki broj hrvatskih akademika, nadbiskupa i biskupa i drugih uputilo pismo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (više o tome može se naći u mojoj knjizi: Dva pisma koja su skinula maske – Na hrvatsku šutnju nismo spremni, Zagreb, 2015.):

„... Vladimir Horvat, autor prvog dijela knjige 'Jasenovački logori – Istraživanja', u dva njezina izdanja konstatirao kako je ministar u vladi NDH Mladen Lorković 26. siječnja 1946. saslušan pred organima NR Hrvatske, premda je Lorković, kako kaže Slavko Goldstein, u to doba bio ne samo mrtav, nego je, notorno, bio ubijen od samih ustaša.

S razotkrivanjem te gluposti ?izvođenjem' mrtvog Lorkovića pred komunistički sud – teško je to nazvati drugačije – Goldstein i započinje svoju novu knjigu „Tragika, mitomanija, istina – Jasenovac“. Mladen Lorković je kao vinovnik tzv. puča Lorković-Vokić ubijen godinu dana ranije, u travnju 1945. godine. To je notorna povijesna činjenica koju zna svaki ozbiljniji student povijesti, a morali bi znati i marljivi kavanski povjesničari.

Ako činjenicu da je Horvat napisao takvu stvar opišemo kao „čudnu“, za konstataciju da je prošla kroz ruke redaktora, lektora (!!!, J.P.), recenzenata i urednika (!!!, J.P.), kroz dva izdanja ne možemo naći nikakvo objašnjenje osim beznadnog amaterizma i šlamperaja.

Dakle o amaterizmu i šlamperaju piše novinar koji misli da su lektori i urednici knjiga – povjesničari.

Mene uvijek oduševljava kada o ozbiljnijim studentima piše netko tko to uopće nije nikada bio. Poznato je, naime, da se za Slavka Goldsteina ne zna je li uopće završio srednju školu. Dakle što je to pronašao „povjesničar“ Slavko Goldstein?

Doista je u knjizi autor napravio lapsus pa je pripisao mrtvom Lorkoviću ono što je govorio Erich Lisak. Naime, riječ je o zapisniku saslušanja, koje je trajalo više dana, o ovaj dio koji navodi dr. Vlado Horvat, sastavljen je 26. siječnja 1946. Donosim doslovni prijepis tog dijela saslušanja:

„Za vrijeme moga službovanja na Ravsiguru nije bilo ni masovnih ni pojedinačnih ubijanja o čemu bi bio ja obavješten. Dva puta dao sam prijedlog poglavniku za amnestiju političkih kažnjenika i to prva za Božić 1944. godine 350 osoba i druga za obljetnicu NDH 10. travnja 1945. godine preko 400 osoba. Kažnjenici iz prve amnestije bili su pušteni, jer mi je o tome bilo javljeno, osim nekoliko slučajeva za koje sam obavješten da su umrli normalnom smrću. Od druge amnestije bio je pušten jedan dio, dok su mnogi drugi nastradali bilo prilikom bombardovanja radionica po saveznicima, bilo da su stradali prilikom organizovanog pokušaja bijega iz logora.“

HDA, Vrhovni sud NRH, br. 6/1946., str. 163 (saslušanje Ericha Lisaka). Preslik u Postulaturi Bl. Alojzija Stepinca.

Lapsusa uvijek ima. Sjećam se kada sam radio knjigu s prof. Mitrinovićem o geometrijskim nejednakostima. Napisao sam naopako jednu elementarnu formulu koju znaju svi srednjoškolci (ne mislim aludirati na S.Goldsteina, jer i ne znam je li on to doista bio). Još četiri vrhunska svjetska matematičara nisu uočili tu glupost. Srećom peti jest, pa nije tiskana.

A i nedavno sam u jednom tekstu napisao Velika Hrvatska umjesto Velika Srbija. Kada su me na to upozorili, mogao sam ispraviti jer je bilo objavljeno na portalima.

Dakle, lapsusi se događaju i u znanstvenim djelima. Samo kavanski povjesničari to rade sustavno. Prvi izraziti primjer takovih povjesničara bio je sin Slavka Goldsteina prof. dr. sc. Ivo Goldstein. Niz povjesničara je o tome pisalo i objavljivalo opsežne članke navodeći gluposti u „znanstvenom“ radu Iva Goldsteina. To očito tata Slavko dobro zna pa je vjerojatno na njega mislio kada je preko novinara Rašete pisao o kavanskim povjesničarima. To sam, igrom slučaja i ja znao, pa sam obavijestio Akademiju kada sam doznao da je sin Posebnog savjetnika za kulturu i tada kandidat za veleposlanika u Francuskoj kandidiran za redovitog člana HAZU:

Pismo Predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a

(...)

Vidjeti knjigu:

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012., str. 15-16.

Pismo akademika Pečarića Slobodnoj Dalmaciji

(...)

Vidjeti knjigu:

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012., str. 21-23.

Na kraju sam objavio i knjigu pisama koje novine u kojima su me napadali nisu htjeli objaviti, ali i mnoge članke u kojima povjesničari dr. sc. Jure

Krišto, dr. sc. Vladimir Geiger, dr. sc. Mario Jareb, prof. Vladimir Mrkoci, dr. sc. Frano Glavina i Marinko Tomasović pišu kakve sve gluposti možete naći u člancima, po tati Goldsteinu, kavanskog povjesničara prof. dr. sc. Iva Goldsteina (vidjeti Josip Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijekarom u HAZU*. Zagreb, 2012., str. 141.-422.).

Zapravo, ne smijemo biti nepravedni prema sinu Goldsteinu, jer za najveće gluposti sigurno konkurira sam tata Goldstein. Naime, svojevremeno je tata Goldstein ispričao srceparajuću priču kojom je pokazao kako ne zna što je o tome napisao u svojoj knjizi. O tome sam pisao u tekstu *Montiranje slučaja Matice hrvatske u Hrvatskom slovu*, 14. veljače 2003.:

Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u Nacionalu 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: „Matica hrvatska ne želi osuditi antižidovstvo svog čelnika u NDH“), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojemu, među ostalim piše: „Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljeto 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik? U knjizi Ive Goldsteina ‚Holokaust u Zagrebu‘, kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da ‚sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj‘, a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga‘, pa iako ‚ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske‘ potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da ‚izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske. (...)

„Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa ‚Židovom Sternbergom‘ i njegovom obitelji čija bi imovina ‚savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama‘ i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu ‚u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće‘.“

(...) Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici matičina pisma barem zapitali za sudbinu Sternbergovih i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće? Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima Nacionala sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. Holokausta u Zagrebu piše: „Industrijalac Manfred Sternberg (1892.) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja posljednjeg dana u posljednji čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD.“ Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, prema Goldsteinima, žele izbaciti iz njihove kuće 8. kolovoza 1941. godine! Ako je i od Goldsteina, mnogo je.

Zapravo, zabavno je da sam već odgovorio na novu Goldsteinovu knjigu koju najavljuju. Naime u mojoj najnovijoj knjizi OBA SU PALA, Zagreb, 2016.

Možete naći poglavlje:

MITOM O JASENOVCU PROTIV HRVATSKE | 121

KAKO ZAMAGLITI PRIJEVARU S JASENOVAČKIM POPISOM? | 123

PRILOZI: ŽIVOTOPIS DR. SC. STJEPANA RAZUMA | 131

EVANĐELJE PO BANCU | 133

PISMO PROFESORU MATKU MARUŠIĆU | 137

PRILOG: Peter Galbraith: ‘da Je Mladić U Bihaću napravio isto što i u Srebrenici, bilo bi 40.000 mrtvih | 143

POSEBNI SAVJETNIK PREDSJEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, I. | 147

POSEBNI SAVJETNIK PREDSJEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, II. | 151

POSEBNI SAVJETNIK PREDSJEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, III. | 160

PRILOG: Mitom o Jasenovcu Bulajić programira nove srpske zločine | 164
POSEBNI SAVJETNIK PREDsjedNIKA VLADE RH ZA KULTURU
SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, IV. | 171
POSEBNI SAVJETNIK PREDsjedNIKA VLADE RH ZA KULTURU
SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, V. | 180
SUČELJAVANJE MILANA BULAJIĆA I JOSIPA PEČARIĆA ZA
EMISIJU “MOST” RADIJA “SLOBODNA EUROPA” | 182
IGOR VUKIĆ: VRIJEME JE ZA ISTINU O LOGORU JASENOVAC |
229
PRILOG: Razgovor: Igor Vukić, novinar istraživač i publicist | 233
Akademik Josip Pečarić

17. 03. 2016.

**MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB,
2018.**

A. AGLIĆ ALJINOVIĆ, I. PERIĆ, L.E.PERSSON

**JOSIP PEČARIĆ-ŽIVOT U MATEMATICI I
POLITICI**

Ako u prigodi nečijeg 70. rođendana pišete o životnim postignućima te osobe, mora vam biti jasno što su njeni glavni interesi. U slučaju akademika Josipa Pečarića, znajući da je svjetski poznati matematičar, na

MathSciNetu možemo pronaći popis svih njegovih do sada objavljenih radova:

prvi na popisu je:

G.V. Milovanović, J.E. Pečarić, Some considerations on Iyengar's inequality and some related applications. Univ. Beograd. Publ. Elektrotehn. Fak. Ser. Mat. Fiz. No. 544-576 (1976), 166--170.

slijedi interpoliranih 1185 radova među kojima je i 21 knjiga (s brojem citata $537 > 385 > 343 > 140 \dots$)

i na kraju posljednji rad:

S. Ivelić Bradanović, N. Latif, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Sherman's and related inequalities with applications in information theory. J. Inequal. Appl. 2018 Paper No.98 , 21 pp.

Kralj nejednakosti

Nakon ovog je sasvim jasno zašto je akademik Pečarić u svijetu poznat kao "Kralj nejednakosti" ("The King of Inequalities").

MIA 2008, Trogir

Uz imponantni broj od 1187 znanstvenih radova iz matematike teško bi itko vjerovao da njihov autor može imati i još više publikacija. Ali ako pretražite Google, uz ime Josip Pečarić se pojavi i niz knjiga koje nisu matematičkog sadržaja, već ih možemo klasificirati pod povijesne, političke možda čak i sociološke.

Kako imena i ljudi nisu u bijektivnoj korespondenciji mogli bi lako pomisliti da je ovdje riječ o nekom drugom Josipu Pečariću. Mnogi u Hrvatskoj zaista i misle da postoje dva Josipa Pečarića, matematičar i povijesničar. Na stranicama Wikipedije je očito da je isti Josip Pečarić autor obje vrste knjiga, matematičkih i nematematičkih u kojima nema navedenih akademskih titula uz ime autora. Štoviše, nematematičkih knjiga objavljenih u periodu od 1998. godine do danas ima čak 43 i ove godine je 20. godišnjica objavljivanja njegove prve nematematičke knjige. Ukoliko osobno ne poznajete Josipa Pečarića neshvatljivo je da netko može biti autor tolikog broja radova i knjiga. Ali ako ste imali čast upoznati ga ili, još bolje, raditi s njim shvatite da je njegov um uvijek budan i uvijek u potrazi za novim problemima, novim naizgled jednostavnim rješenjima i sjajnim idejama. Ovo su riječi profesora R.P. Boasa koji je bio član povjerenstva za obranu njegove doktorske disertacije 1982. godine:

"Pečarić has systemized enormous amount of material which was published in years and which became more and more chaotic. This systematization itself is a valuable part of the work. Secondly, Pečarić has shown great ingenuity in finding simpler proofs of some inequalities and appropriate generalizations. As a result many inequalities became easily understood. He also unified some previously non-related inequalities. And, finally, he gave many original contributions to the field of inequalities."

"Pečarić je sistematizirao ogromnu količinu nesređenih rezultata objavljenih proteklih godina. To je samo po sebi dragocjeno postignuće. Nadalje, pokazao je veliku ingenioznost u pronalaženju jednostavnijih i ljepših dokaza nekih poznatih nejednakosti. Zahvaljujući tome mnoge nejednakosti su postale lakše shvatljive. Objedinio je neke prethodno nepovezane nejednakosti. Konačno, dao je bitan znanstveni doprinos u polju matematičkih nejednakosti."

Prof. Josip Pečarić na promociji svoje knjige

Rezimirajući naša početna opažanja ponovo naglašavamo da je nemoguće ograničenim brojem riječi dati pravu sliku jednog tako osobitog čovjeka i velikog matematičara kao što je Josip Pečarić. Naša namjera je zato da upotpunimo sliku o njemu na različite načine i da ga predstavimo ne samo kao kralja nejednakosti, nego i kao obiteljskog čovjeka, dragog kolegu, prijatelja, mentora, međunarodni autoritet, borca za ideale, navijača za Hrvatsku, itd.

Josip Pečarić sa svojim unucima

MIA2008, Trogir
Profesori: M. Matić, L.E. Persson, V. Stepanov, J. Pečarić
i R. Oinarov

Djetinjstvo

Josip Pečarić je rođen 1948. u Kotoru gdje je pohađao osnovnu i srednju školu.

Kotor

Boka kotorska

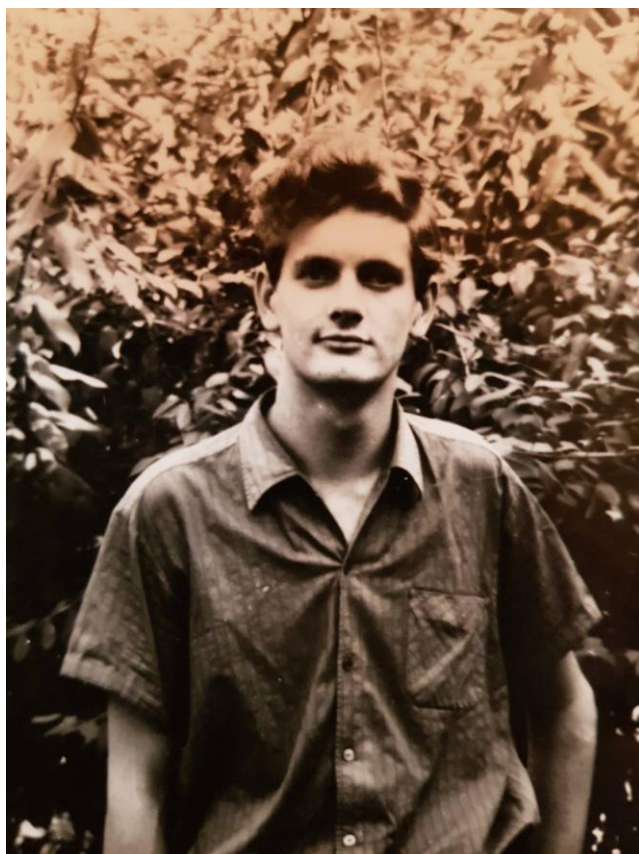
Njegova majka Ivica rođ. Tulić je bila domaćica, a njegov otac Ermenediđo Pečarić je bio poštar i konobar. Bili su jednostavna, skromna i vrijedna obitelj s troje djece. Josip je imao brata i sestru. Bio je najmlađe dijete u obitelji.

Josip Pečarić (desno) kao dječak

Početak karijere

Josip je upisao studij elektrotehnike na Fakultetu Elektrotehnike u Beogradu. U to vrijeme jedan od profesora matematike na tom fakultetu je bio profesor Dragoslav Mitrinović. Mnogi talentirani matematičari su upisali ovaj fakultet upravo zbog ovog profesora.

Josip Pečarić kao student

Dan diplomiranja

Nakon diplome upisuje magisterij, također u području elektotehnike na istom fakultetu. Mentor mu je bio profesor Dobrilo Tošić, također matematičar. Nakon magisterija odlučuje se posvetiti matematici.

U to vrijeme svoju doktorsku disertaciju je obranio Gradimir Milovanović (danas akademik u Srbiji). Profesor Tošić dao je Josipu primjerak disertacije i on uskoro u koautorstvu s Gradimirom Milovanovićem objavljuje prva dva rada 1976. godine. Profesor Mitrinović mu tada nudi temu za doktorsku disertaciju i to mu je, po njegovim vlastitim riječima, bila velika čast. Poznatu knjigu "Analytic inequalities" profesor Mitrinović objavio je 1970. godine u Springer Verlagu. Josip je svoju disertaciju dovršio 1979., ali zbog niza napada na svoj rad, obranio ju je tek 1982. godine. Nije uspio dobiti ni mjesto docenta iako je imao više radova od

svojih protukandidata. Bila su to za njega teška vremena, a on se, kao i uvijek, nije predavao (i na tome smo mu zahvalni).

Ceremonija dodjele doktorata

Obitelj

Obitelj je Josipu od iznimne važnosti. Prema njegovim riječima njegova obitelj je žrtva njegovih strasti (matematike i politike). Ankica i Josip zasnovali su svoju obitelj 1970. godine. Imaju tri kćeri: Ivanu, Đildu and Anđelu.

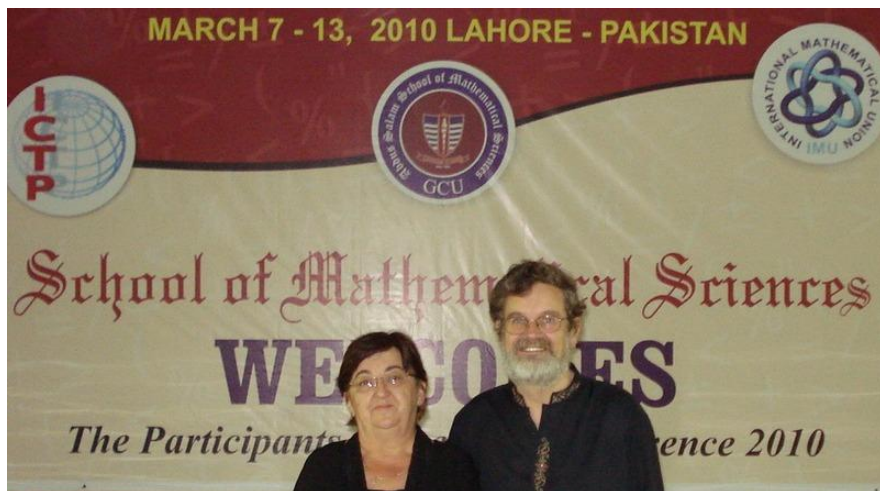

Ankica i Josip

Josip, Ivana, Đilda, Anđela i Ankica

Ne postoji konferencija ili znanstveno putovanje na koje je Josip bio bez svoje supruge Ankice.

MIA2010, Lahore, Pakistan

Nastavak karijere u Zagrebu

1987. godine Josip se s obitelji preselio u Zagreb. Zapošljava se kao izvanredni profesor na Sveučilištu u Zagrebu. Uskoro postaje redoviti profesor, a ostalo je povijest.

Matematičari su svugdje čudan svat, pa se opet morao boriti za svoje mjesto u matematičkoj zajednici, ali sada u potpuno drugačijem (hrvatskom) okruženju. Hrvatska matematička škola dosta se razlikovala od one u Beogradu. Glavna područja su bila još pod utjecajem stare austrougarske škole: topologija i teorija oblika, funkcionalna analiza, teorija reprezentacija, geometrija i matematička logika.

Iako su svi koristili nejednakosti, nije bilo jednostavno ni lako uvjeriti kolege matematičare da su nejednakosti kao zasebno polje vrijedne znanstvenog istraživanja. Nakon nekog vremena u tome je donekle uspio,

Kasnije, 2007. godine osniva i

Journal of Mathematical Inequalities

i

Operators and Matrices.

MIA je u kratkom vremenu uvrštena na World of Science listu (WoS). Sva tri časopisa su indeksirana na SCI-Expanded listi matematičkih časopisa. U koautorstvu s drugim hrvatskim i svjetskim matematičarima od 2005. godine do sada je objavio 13 znanstvenih monografija iz područja matematičkih nejednakosti pod nazivom “Monographs in Inequalities”.

Monographs in Inequalities

Ulazak u Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti

Profesor Pečarić bio je jako ponosan kada je 2000. u dobi od 52 godine izabran za redovitog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU). On je nekonvencionalni akademik i na sebi svojstven način "much more militaristic than the norm" (John von Neuman o sebi).

Samo su četiri redovita člana HAZU iz polja matematike. Oni su: Goran Muić (novoizabrani; teorija reprezentacija p-adskih grupa), Andrej Dujella

(teorija brojeva), Josip Pečarić (realne funkcije, teorija nejednakosti) i Marko Tadić (teorija reprezentacija toploških grupa). Na sljedećoj fotografiji su sva četiri iznimna matematičara, a iza iznad njih je slika biskupa Josipa Juraja Strossmayera, osnivača HAZU.

Goran Muić, Andrej Dujella, Josip Pečarić, Marko Tadić

Međunarodna suradnja

Iako je broj objavljenih znanstvenih radova i ostalih publikacija Josipa Pečarića rijetkost u matematičkom svijetu, rijetkost je njegova iznimna sposobnost suradnje s drugim matematičarima i osobito prenošenje znanja mladim matematičarima. Prema bazi MathSciNet on ima 231 koautora (iz 40 država) što je zaista impresivno.

Bio je pozvan za znanstvenu suradnju i studijske boravke u više država i u nekoliko navrata. Primjerice, od strane trećeg autora ovog članka (LEP) i njegovog sveučilišta bio je pozvan u nekoliko navrata što je rezultiralo s 26

objavljenih zajedničkih znanstvenih radova i jednim zajedničkim doktorandom.

Mnogo je ovakvih primjera međunarodne suradnje koji svjedoče o značajnom utjecaju profesora Pečarića na znanstvena istraživanja u području matematičkih nejednakosti u drugim državama. Među najvažnijima su njegovi boravci u Australiji i Pakistanu i o njima će biti riječi u sljedeća dva poglavlja.

Josip Pečarić i Zvonimir Janko

Spomenimo i neke suradnje koje profesoru Pečariću mnogo znače iako nisu rezultirale zajedničkim radovima. Njegova suradnja s profesorom Jankom je svakako jedna najvažnijih. Zvonimir Janko, umirovljeni profesor Sveučilišta u Heidelbergu, jedan od velikana hrvatske matematike, eponim za Jankove grupe, sporadične jednostavne grupe u teoriji grupa. Osim (ljetnog) prijateljstva povezuje ih i mnogo drugog zajedničkog: izuzetna matematička kreativnost, ljubav za prenošenjem

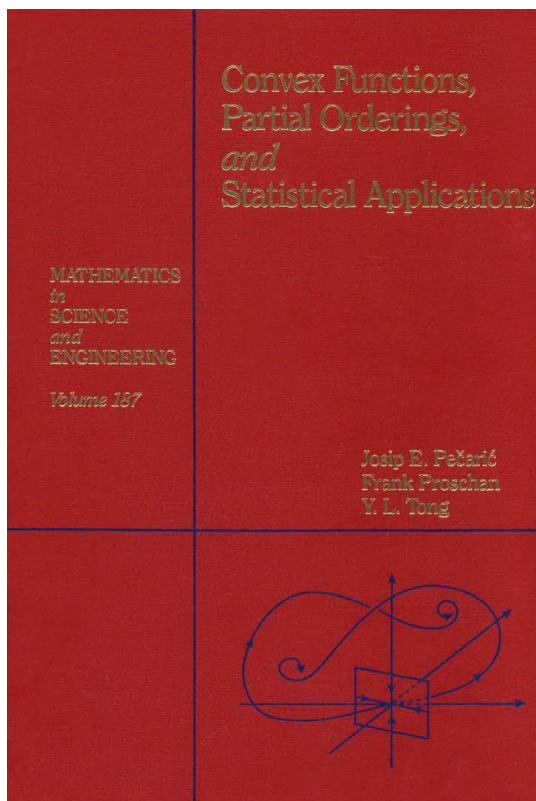
znanja mlađim generacijama (što je u Hrvatskoj prijeko potrebno), a također i zajednički politički pogledi.

Australijska pustolovina

Među mnogim znanstvenim putovanjima i konferencijama Josipu najbitniji je bio dvogodišnji put u Australiju 1992. i 1993. godine. Tada je započela njegova suradnja s profesorima Charlesom Pierceom i Bertramom Mondom. Rad s Mondom je bio posebno plodonosan. Rezultirao je poznatom metodom Mond-Pečarić i s više od 100 objavljenih radova iz operatorskih nejednakosti u uglednim znanstvenim časopisima.

Bertram Mond, Frank Proschan, Josip Pečarić, 1992

"Red Book"

Pakistanska pustolovina

Josipu posebno draga međunarodna suradnja je bila posjet u Abdus Salam School of Mathematical Sciences (ASSMS), GC University, Lahore, Pakistan. Tamo je je otišao na poziv profesora Alla Dita Raza Choudaryija, direktora ASSMSa. ASSMS je jedinstveni matematički istraživački centar kojeg je osnovao poznati pakistanski dobitnik Nobelove nagrade za fiziku profesor Abdus Salam (također osnivač ICTP u Trstu)

2003. godine. Doktorski studij iz matematike tu vode isključivo strani profesori (uglavnom iz istočne Europe). Članak o ASSMS objavljen je u Notices of AMS (Vol 58, No 7, 938-943).

U periodu 2006.-2014. profesor Pečarić je svake godine boravio na ASSMS u Pakistanu najmanje tri mjeseca. Njegovi pomno odabrani doktorandi bili su vrlo motivirani za rad. Od 2009. do 2016. obranjeno je 13 doktorskih disertacija pod njegovim mentorstvom. Na taj način ostavio je neizbrisiv trag na matematiku u Pakistanu. Mnogi njegovi doktorandi danas sada imaju stalna profesorska mjesta na raznim sveučilištima u Pakistanu.

MIA2010, Lahore, Pakistan

Završne riječi

Dragi Josipe HVALA TI za:

- sve Tvoje znanstvene doprinose,
- otkrivanje novih, neistraženih problema u kraljevstvu nejednakosti,
- za sav Tvoj utjecaj na matematičkom i političkom polju,
- za prenošenje Tvog borbenog duha na sve Tvoje suradnike,

-za sve doktorante pod Tvojim (direktnim ili indirektnim) mentorstvom,
- Tvoju kolegijalnost i prijateljstvo.
Iskrene čestitke i najbolje želje za Tvoj 70ti rođendan!

MIA2018, Zagreb

Conference in honor of Academician Josip Pečarić on the occasion of his
70th birthday

Napomena: članak je napisan na temelju plenarnog izlaganja koje je treći autor održao na konferenciji MIA2018. Informacije i fotografije za predavanje su zajednički prikupili i odabrali svi autori.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/09/19/a-aglic-aljinovic-i-peric-l-e-persson-josip-pecaric-zivot-u-matematici-i-politici/>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?, ZAGREB, 2019.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : “NIJE LAKO BITI HRVAT U HRVATSKOJ.”

Veliki razgovor Mladena Pavkovića s akademikom Josipom Pečarićem, inače „personom non grata“ u hrvatskoj kulturi

U hrvatskoj kulturi malo je ljudi poput akademika Josipa Pečarića (r. 1948, u Kotoru, Boka Kotorska). Ili ga vole ili ga mrze. Iz dna duše. Za razliku od onih koji ga ne žele razumjeti, jednom je napisao dr. Milan Vuković, vrlo dobro poznaje svoju prošlost. Upravo zato iz te prošlosti izvlači poruke i prijedloge, nudi perspektivu boljitka budućnosti Hrvatske, suprotno od svojih napadača. On se nikada ne predaje. Piše i objavljuje knjigu za knjigom, a u znanstvenom dijelu odmaknuo je od mnogih, koji su danas „na cijeni“. O njegovu radu i životi objavio sam i knjigu „Razgovori s Josipom Pečarićem“ (2006.), s predgovorom akademika Dubravka Jelčića, ali kao da i „nisam“, jer je marginalizirana i prešućena, poglavito od tzv. yugokritičara, koji i nikada nisu sišli s hrvatske medijske scene. No, za razgovor s ovim iznimno poznatim akademikom uvijek ima povoda...

Vaša dva matematička časopisa izazvala su veliku, svjetsku pažnju, a kod nas nisu ni „zamijećena“, poglavito u medijima i tzv. znanstvenim krugovima.. Zašto?

Možda će Vam biti zanimljivo pismo koje sam napisao o tome:

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Poštovani Predsjednici Hrvatskog sabora i Vlade RH,

(pismo je dano u prethodnom tekstu)

Kako tumačite da ne nailazite u svom radu ni na potporu HAZU, čiji ste redovni član?

U vrijeme prethodne uprave nisam baš bio omiljen. Počelo je zbog moje uloge u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH. Spomenut ću samo da me je tadašnji Glavni tajnik prozivao u Hrvatskom saboru zbog Peticije ZDS. A radilo se o izvješću o radu HAZU. Pri tome nije bilo važno što ja imam najviše znanstvenih radova među znanstvenicima u RH pa je povodom mojih 1000 radova održana i konferencija, ili što imam čak tri znanstvena časopisa s impact faktorom, ili što je iz moje znanstvene škole izašlo 40-ak doktora znanosti, već je važno što sam branio Thompsona i legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tom peticijom.

Je li potrebna takva Akademija (HAZU) kakva je danas?

Sada imamo novu upravu. Dajmo joj šansu da se dokaže.

Objavljujete knjigu za knjigom. Međutim, medijska i ina potpora ne prati Vaš rad...

Kada ste u nemilosti i kod vladajućih i onih u oporbi – ne očekujte ni da će Vas glavni mediji pratiti. Čak nisu smjeli izvijestiti o tri međunarodne konferencije meni u čast. Na nedavnoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana iz emisije *Dobro jutro Hrvatska* su nazvali, pa odustali i samo su razgovarali s nama. Ali to nikada nije prikazano! A sugovornici su uz mene bili profesor Lars Erik Persson koji je bio i predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini je matematičar dobitnik državne nagrade u svojoj zemlji i profesor Neven Elezović. Istina nezgodno je što je profesor Persson na toj konferenciji o meni govorio kao o „kralju nejednakosti“, a to moje područje u matematici (nejednakosti) nazvao mojim kraljevstvom.

Zbog čega ste imali sukob s biskupom Košićem oko jedne Vaše knjige, a u kojoj je on jedan od stupova, kako ste rekli, hrvatske države?

Ma i nije neki sukob. Biskup uvijek prigovara ako ga se hvali, a ja sam smislio originalnu čestitku za njegov 60. rođendan – knjigu iznenađenja. Njemu je bilo neugodno i zbog onog pljeska koji nije prestajao na Stepinčevo u Zagrebačkoj katedrali. Ali s druge strane on itekako zna javno pohvaliti one za koje misli da to zaslužuju. O meni je govorio čak i u homilijama.

Međutim, ta moja knjiga je bila nešto što se moralo napraviti, Naime, Profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je naglasio na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru, kako piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Zapravo, četiri osobe koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Dakle biskup Košić tu predstavlja Crkvu u Hrvata, a činjenica je da je Crkva u Hrvata stalno na udaru svih koji ne vole hrvatsku državu, a biskup Košić je i najnapadaniji među hrvatskim biskupima.

Jeste li za Dan državnosti bili pozvani među elitu na Pantovčak, na prijem predsjednice Republike? Jel Vas uopće zovu na ovakve i slične svečanosti?

Ne.

A da li Vam Ministarstvo kulture ili HAZU otkupljuju neke od Vaših knjiga?

HAZU ne otkupljuje knjige, a Ministarstvo kulture mi je otkupilo 50 primjeraka knjige *Kako su rušili HAZU?*, još daleke 2006. godine. A bilo ih je više od 50 koje su oni mogli otkupiti.

Često se žalite da Vam je kći bez posla. Što se dogodilo da ga ne može naći? Zbog čega, što mislite, hrvatski intelektualci šute?

Ona nije izabrana za docenta na Filozofskom fakultetu. Već iz četvrtog ministarstva znanosti i obrazovanja govore da je to protuzakonito. Zbog autonomije sveučilišta pisali su prigovore i rektoru Zagrebačkog sveučilišta Borasu i Rektorskom zboru. I vjerovali ili ne – ni Ministarstvo nije dobilo godinu, dvije odgovore. Prljave uloge u tome imali su profesori Mateljan, Mikelić Preradović i Boras. Njen mentor profesor Miroslav Tuđman je tvrdio da je ona kolateralna žrtva napada na njega, ali sigurno je tu problem i njeno prezime što je nedavno komentirao i naš poznati kolumnist Marko Ljubić. Pri tome je sigurno i dr. Tuđman u pravu jer je Borasu trebalo za doktorat 15 godina kod prof. Tuđmana i doktorirao je u 48. godini života. A uz to kao rektor bio je predsjednik povjerenstva na novom natječaju na kojem je primljena njegova doktorandica i kćerka jednog poznatog direktora velike zagrebačke firme. Pri tome se pozivao na ono što Ministarstvo tvrdi da je protuzakonito i na što im nije htio odgovoriti. Mojoj kćerki je, naravno, trebalo mnogo manje vremena da doktorira kod prof. Tuđmana i bude izabrana za znanstvenog suradnika i višeg znanstvenog suradnika (u to zvanje je izabrana istog dana kada i prof. Mikelić Preradović).

A hrvatski intelektualci su šutjeli i na Filozofskom fakultetu kada su na udaru bili prof. Tuđman i moja kćerka. A poslije su, kao što znamo, došli i oni na red.

Smatrate li se Vi na neki način u Hrvatskoj “persona non grata“?

To je očiti i iz dosadašnjih odgovora, zar ne? Ali meni je zgodna i konstatacija dr. sc. Josipa Stjepandića, predsjednika HAZUDD-a o meni kao svojevrsnom disidentu. Naime, ja sam odlaskom u mirovinu odbio biti profesor emeritus Zagrebačkog sveučilišta što kao akademik trebam biti, sve dokle je na čelu takva osoba kao što je rektor Boras. Također, na mojim znanstvenim radovima ne mogu sudjelovati kolege koji stavljaju to sveučilište u svojoj adresi.

Ja danas potpisujem samo sveučilište RUDN iz Moskve.

Zapravo tražio sam da me se pri kraju radnog vijeka premjesti na neko drugo sveučilište u RH tako da bih tamo bio emeritus i potpisivao i hrvatsko sveučilište na svojim radovima. Nisu mi ni odgovorili.

Pa, kako je biti Hrvat u Hrvatskoj?

Kada mi je u JNA jedan 'oficir' savjetovao da je bolje ne misliti dok sam tamo upitao sam ga;

-Kako da ja ovako star ne mislim?

-Da u pravu ste, ali onda ne trebate govoriti to što mislite, odgovorio je.

Tako nekako Vam je u Hrvatskoj, ja govorim i pišem ono što mislim, a rezultat je: Nije lako biti Hrvat u Hrvatskoj.

Inače pitanje asocira na knjigu Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“. Na predstavljanju je biskup Košić rekao o meni:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir; to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“

I to je jedan zgodan primjer za ono pitanje o biskupu.

Nekad su progonili Vice Vukova, a danas M.P. Thompsona. Ima li tu neke sličnosti?

Sličnosti ima. Razlika je u tome što se Vukova progonilo kao hrvatskog nacionalistu u Jugoslaviji, a Thompsona kao hrvatskog branitelja i autora legendarnih pjesama iz Domovinskog rata u Hrvatskoj.

Zbog tih napada on i jest treći stup „moje“ Hrvatske po prof. Tokiću, kao najnapadaniji među Hrvatima koji koriste svoje talente za dobrobit Hrvatske. Tu smatram npr. i sebe i Vatrene. A Vatrene su pokazali to na dočeku u Zagrebu i diljem Hrvatske. O tome govori i moja knjiga *Matematika, pjesme i nogomet*, Zagreb, 2018.

Inače o Thompsonu i tim napadima na njega puno sam pisao, pa su i tri knjige s njegovim imenom u naslovima:

M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017.

Uostalom i biskup Košić i ja smo govorili kada je, gospodine Pavkoviću, Vaša braniteljska udruga, dodijelila priznanje Thompsonu.

Ali interesi vladajućih se mijenjaju. Na dočeku Vatrenih su mu isključili mikrofon, a danas idu u izbore s njegovim pjesmama i žele osigurati njegovu podršku. Vjerovali ili ne?

Zašto Vas ne zovu u neke od emisija HRT-a?

Kad Te vlast ignorira, ignoriraju Te i oni!

Tko će pobijediti na predstojećim izborima za predsjednika države?

Očito je kako se boje Škore jer on nije političar, a političari su u RH po pravilu nečije sluge. To naši ljudi sve više prepoznaju. A teško je prognozirati kada nisi siguran ni u regularnost samih izbora.

Jeste li se i Vi možebitno razočarali u hrvatsku državu?

Još kada je Račan postao Predsjednik Vlade napisao sam kako je meni bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole. Tada sam mislio na Račanovu koaliciju, a danas vidimo da im se pridružio HDZ. Zapravo na vlasti su političari iz Ministarstva vanjskih poslova.

Dva moja doživljaja u kojima je važnu ulogu igralo to ministarstvo govore o tome.

Prvi je bio kada je moj Kotoranin predstavljao Crnu Goru u Veleposlanstvu tadašnje državne zajednice Srbije i Crne Gore. U MVP su mu dodijelili visokog dužnosnika za pomoć. I tako vidi mene moj Kotoranin i kaže gosponu iz MNV-a:

- Eno profesora Pečarića.

- Pa znate li Vi da je on Ustaša, odgovori mu gospon iz MVP-a.

- Ako su Ustaše kao prof. Pečarić – ne bojim se ja njih.

Druga zgoda je bila kada je Papa govorio u HNH-u, pa su iz MVP-a dodijelili hrvatskim Crnogorcima nekoliko mjesta. Veliki redatelj Veljko Bulajić je htio da i ja idem s njima, ali u MVP nije bilo više tog obećanog mjesta.

Zato sam to ispričao biskupu Pozaiću pa me je pozvala HBK.

Zbog Vaših stavova neki bi Vas rado vidjeli i u Remetincu. No, akademike kod nas „ne zatvaraju“...

Zapravo je zgodno da im moj 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda da preporuku za to. Naime, javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ces mi kratko odgovoriti. Procitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!!

(...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tosic

I još samo: kakva je razlika između pozdrava iz Domovinskog rata “Za dom spremni” i pozdrava iz NOB-a – „Smrt fašizmu-sloboda narodu“?

Za slobodnu Hrvatsku borilo sa s pozdravom ZDS. S tim drugim za Jugoslaviju.

Spomenut ću i najnoviju moju knjigu o ZDS i Thompsonu: *Predsjednica i ‘Za Dom spremni’*, Zagreb, 2019. Zapravo je zabavno gledati kako se s jedne strane zbog izbora vlast bori za Thompsonovu podršku, a s druge strane državnu nagradu „Vladimir Nazor“ dodjeljuje onome koji mu je u Zagrebu isključio mikrofon. O tim „antihrvatskim orgijama“ imate tekst u najnovijem Hrvatskom tjedniku- naglasio je akademik Josip Pečarić.

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

GOVOR AKADEMIKA ANDREJA DUJELLE NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA *MOJIH STO KNJIGA*

Dragi Joško,

Poštovane kolegice i kolege, dame i gospodo,

velika mi je čast da mogu sudjelovati na predavljanju nove knjige akademika Josipa Pečarića pod naslovom "Mojih sto knjiga".

Publiciranje više od 100 knjiga, još jedan je nevjerojatan i nedostižan uspjeh velikog hrvatskog znanstvenika i domoljuba akademika Josipa Pečarića. Time je i ova čast koja je mene zapala zaista izuzetna, jer malo se tko može pohvaliti da je govorio na predavljanju povodom 100 knjiga jednog autora.

Više puta je Joško uspio pronaći i pohvaliti moje zasluge tamo gdje su bile zaista vrlo male. Tako je pronašao moje zasluge i za svojih 100 knjiga. Naime, kada sam pisao preporuku za potporu organizaciji konferencije povodom "1000 članaka" akademika Pečarića, napisao sam kolegici Milici Klaričić Bakula, suorganizatorici te konferencije i suradnici akademika Pečarića, da spremi materijale koje smo tada razmijenili jer da bi nam mogli zatrebati kad budem pisao preporuku za neku buduću konferenciju. Pa me pitala koji bi to mogao biti sljedeći povod, a ja sam odgovorio, pomalo u šali, pa "100 knjiga" akademika Pečarića.

Naravno da je nemoguće u ovom predstavljanju dotaknuti se svih stotinjak knjiga, pa ću ja probati izdvojiti i kratko se dotaknuti po nekoliko knjiga iz, po meni, tri glavne skupine Pečarićevih knjiga.

Prva grupa knjiga su knjige i udžbenici iz matematike, prvenstveno iz teorije nejednakosti, područja matematike u kojem je akademik Pečarić vodeći svjetski stručnjak. Od prve knjige "Konveksne funkcije: nejednakosti" iz 1987. godine, preko četiri zapažene monografije u izdanju uglednih međunarodnih izdavačkih kuća Kluwer i Academic Press, knjižice "Nejednakosti" iz 1996. godine namijenjene učenicima koji se pripremaju za matematička natjecanja, pa do serije od 19 monografija u biblioteci "Monographs in Inequalities" u izdanju izdavačke kuće Element. Spomenute monografije postale su ključna literatura za sve znanstvenike koji se bave teorijom nejednakosti, o čemu svjedoči i broj citata:

D. S. Mitrinović, J. E. Pečarić, A. M. Fink, Classical and new inequalities in analysis, Kluwer, 1993 ima 583 citata u MathSciNetu, 2208 citata u Google Scholaru;

D. S. Mitrinović, J. E. Pečarić, A. M. Fink, Inequalities involving functions and their integrals and derivatives, Kluwer, 1991 ima 430 citata u MathSciNetu; 1599 citata u Google Scholaru;

J. E. Pečarić, F. Proschan, Y. L. Tong, Convex functions, partial orderings, and statistical applications, Academic Press, 1992 ima 422 citata u MathSciNetu; 1553 citata u Google Scholaru;

J. Pečarić, T. Furuta, J. Mičić Hot, Y. Seo, Mond-Pečarić method in operator inequalities. Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space, Element, 2005 ima 178 citata u MathSciNetu, 407 citata u Google Scholaru.

Rijetki su znanstvenici koji ukupno u karijeri imaju citata koliko ih ima samo jedna od Pečarićevih monografija!

Druga grupa knjiga su knjige domoljubnog sadržaja. Te knjige pokrivaju vrlo širok opseg i često su nastale kao odjek njegovih različitih akcija (peticija i pisama) ili su posvećene važnim događajima i osobama iz novije hrvatske povijesti. Tu bih spomenuo knjigu "Književnik Mile Budak sada i ovdje" iz 2005. godine u koautorstvu s pokojnim akademikom Dubravkom Jelčićem, nastalu povodom teksta "Deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku", kojem sam bio jedan od vrlo velikog broja potpisnika.

Meni su bile osobito drage i važne knjige o velikom hrvatskom pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu (iz 2008. u koautorstvu s istaknutim hrvatskim publicistom Matom Kovačevićem, te one iz 2012. i 2017. godine). Za razliku od akademika Pečarića, koji svoje domoljublje junački ističe i viteški se za njega bori, moje se domoljublje uglavnom svodi na pjevanje domoljubnih pjesama, sam ili u manjem društvu. Zato sam i bio jedan od potpisnika pisma potpore Marku Perkoviću Thompsonu, a što je bio jedan od povoda za spomenutu knjigu iz 2008. godine.

Veseli me da je ova knjiga posvećena velikom hrvatskom glazbeniku Stanku Šariću, kojem ovom prilikom čestitam skori šezdeseti rođendan. Pjesme njegovih "Zlatnih dukata" i "Najboljih hrvatskih tamburaša" rado sam slušao i uz njih pjevao, a osobito one iz 1989. i 1991. godine, s kazeta "Hrvatska pjesmarica" i "U meni Hrvatska".

Treća grupa knjiga odnosi se na znanstvenu situaciju i znanstvene institucije u Hrvatskoj. Pored svih svojih ogromnih znanstvenih uspjeha, više od 1200 znanstvenih radova, više od 100 knjiga, osnivanja i uređivanja časopisa s vrlo visokim impakt faktorom, članstva u Akademijama, akademik Pečarić je imao i brojne neprilike i neugodnosti od različitih hrvatskih znanstvenih institucija. Nažalost, te su se neprilike prenosile i na njegove projekte, časopise, pa i obitelj. Mnoge od tih neprilika je akademik Pečarić zabilježio u svojim knjigama, koje čitatelju mogu dati pogled na

funkcioniranje znanstvenog sustava do kojeg ne bi mogao doći na osnovu konvencionalnih dokumenata i priopćenja.

Prva takva knjiga, u čije nastajanje sam i sam bio jednim malim dijelom uključen, je knjiga "Kad "stručnjaci" odlučuju o matematici" iz 2006. godine. U njoj je dokumentiran rad tadašnjeg Matičnog odbora za matematiku, kojem je akademik Pečarić bio predsjednik, a ja jedan od članova, te nevolje koje smo imali prilikom donošenja novih kriterija za izbore u znanstvena zvanja. Imao sam tu knjižicu nedavno u rukama, i bilo je lijepo prisjetiti se vremena kada su, uz sve neprilike, svi hrvatski matematičari radili složno i nesebično u interesu hrvatske matematike. Iz današnje perspektive to nažalost izgleda pomalo nestvarno.

Jedna od posljednjih takvih knjiga je knjiga "Je li političarima kriva matematika" iz 2019. godine, koju sam imao čast predstavljati. Moj govor na tom predstavljanju je objavljen na portalu "Hrvatsko nebo", pa se ne bih želio ovom prilikom puno ponavljati. Ta knjiga je posvećena časopisima "Mathematical Inequalities and Applications" i "Journal of Mathematical Inequalities" i sjajnom uspjehu kojeg su ostvarili ulaskom u prvi kvartil (Q1) matematičkih časopisa u prestižnoj bazi Web of Science. Mogu samo ponoviti svoju čestitku akademiku Pečariću, profesoru Elezoviću i svim članovima uredništava tih časopisa.

Budući da sam povodom 1000 članaka akademika Pečarića na neki način najavio 100 knjiga akademika Pečarića, možda se i sada od mene očekuje da najavim neki budući sličan jubilej. Da ne poznajem dobro Joška, najradije bih mu poručio: Odmori se, zaslužio si!

Ali znam da me ne bi poslušao. Njega će i dalje njegova ogromna radna energija, ljubav prema matematici i domovini Hrvatskoj i talent za znanstveni rad i pisanje voditi ka novim projektima koje mi teško možemo naslutiti.

Hvala Vam na pozornosti.

Živila Hrvatska!

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22025-govor-akademika-andreja-dujelle-na-predstavljanju-knjige-akademika-pecarica-mojih-sto-knjiga>

<http://www.hazud.hr/govor-akademika-andreja-dujelle-na-predstavljanju-knjige-akademika-josipa-pecarica-mojih-sto-knjiga/>

**PROF. DR, SC. NEVEN ELEZOVIĆ, ZAGREB,
2021.**

INTERVJU KOJI BI OBJAVILI BEZ PJESAMA

Josip Pečarić, od Kotora preko Beograda do Zagreba

Josip Pečarić, poznati hrvatski matematičar, redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti, najplodniji hrvatski znanstvenik s više od 1200 znanstvenih radova iz područja matematike, poznat kao amaterski povjesničar i publicist, s preko 40-tak knjiga, odnedavno je u mirovini. Rođen je u Kotoru 1948. g., osnovnu i srednju školu pohađao je u rodnom gradu. Diplomirao je 1972. i magistrirao 1975. g. na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu iz područja elektrotehnike. Mnogo više ga je zanimala matematika te je godine 1982. tamo obranio doktorsku disertaciju iz područja matematičkih znanosti, *Jensenove i povezane nejednakosti*. Godine 1987. njegova obitelj se preselila u Zagreb, gdje radi kao redoviti profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti. Preko 40-tak matematičara je doktoriralo kod njega. U Maloj matematičkoj biblioteci Hrvatskog matematičkog društva izašla je njegova knjiga *Nejednakosti* za učenike srednjih škola i studente. Uvijek se zalagao za Hrvatsku i objavljivao popularizatorske knjige. Povodom odlaska u mirovinu zamolili smo ga za kratak razgovor.

Poštovani akademiče možete li nam opisati Vaše obrazovanje u osnovnoj i srednjoj školi? Koja su Vam ostala nezaboravna sjećanja?

Volim reći kako se život dijeli u dva dijela: do završetka srednje škole i od tada. Puno je uspomena iz tog prvog dijela moga života i teško je to opisati. Ali sigurno je matematika obilježila taj dio moga života jer se već u vrtiću vidjela ta moja sklonost matematici kada bih i u starijoj grupi prvi rješavao zadatke u matematici. Od prvog razreda osnovne škole sam stalno bio najbolji u razredu. Isto tako i u gimnaziji. U prvom razredu gimnazije mi je umro otac i teško se živjelo, ali kod majke sam imao „popust“ u svemu od momenta kada je sjedeći na klupi čula kako druge bake pričaju kako sam ja veliki talent za matematiku. Kao dijete uvjerio sam se da želim biti liječnik. Kada sam to ponovio svom bratu, koji je bio student u Zagrebu, on mi je također spomenuo te priče o meni kao matematičaru i da mi to baš nije pametno. Ja sam tada rekao da ću onda studirati atomsku fiziku jer se tada pričalo da je to najteži studij. Na kraju gimnazije sam već bi svjestan da mogu rješavati zadatke koje moji profesori ne znaju. Pokazivao sam matematiku mnogima, pa čak i studentima Više pomorske škole u Kotoru. Na kraju gimnazije sam počeo to i naplaćivati da bih skupio sredstva za odlazak na studij. Mnogo kasnije sam se, ne baš tako rijetko, iznenadio kada su se mnogi sjećali kako sam ih učio matematiku. Da, na natjecanju iz matematike u Crnoj Gori bio sam najbolji. Također, bio sam i pionirski i omladinski prvak Crne Gore u plivanju.

Što je utjecalo na Vašu odluku da studirate elektrotehniku u Beogradu?

Atomska fizika je postojala na tom fakultetu, ali i godinu dana prije mog odlaska na fakultet na prijamnom ispitu je tako od 900 prijavljenih samo četvoro položilo matematiku na prijemnom. To je odjeknulo u istočnom dijelu tadašnje države i postalo je pitanje časti pokazati kakav si

matematičar na prijemnom ispitu na tom fakultetu. Osim toga brat je bio „loš“ primjer jer je očito pokazao da mu je Zagreb važniji od Kotora, a ja sam se htio vratiti u Kotor gdje je nas Hrvata bilo sve manje i manje. Poznata je moja izreka „U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski“, a to je naslov i jedne moje knjige. Moj brat je imao nekih problema u Zagrebu i bojao se da će njegovo društvo negativno utjecati na mene. Kasnije se šalio na tu njegovu ulogu govoreći kako se samo moglo dogoditi da ja „popravim“ njega, a ne da on „pokvari“ mene.

Kako ste se prebacili na matematiku i obranili doktorsku disertaciju iz područja matematike?

Na prijamnom ispitu sam bio iz matematike treći od oko 900 kandidata. Odmah me je zapazio na vježbama iz matematike asistent Dobrilo Tošić koji je držao sjajne vježbe pa se satima prije dolazilo na te vježbe jer bi dvorana bila prepuna. Kasnije me uočio i „krivac“ što je matematika na tom fakultetu bila na takvom glasu – profesor Dragoslav Mitrinović. Međutim na početku studija je otkriveno da imam TBC pa sam 400 dana bio u bolnici. Moje ambicije su tada svedene samo da na vrijeme završim fakultet jer svi drugi studenti koji su bili u bolnici sa mnom to nisu uspijevali. Ja sam ipak uspio kao prvi u generaciji završiti ETF. Zaposlio sam se u Geomagnetskom institutu u Grockoj, i magistrirao kod prof. Tošića, koji je bio na katedri za matematiku, ali je doktorirao iz Fizike plazma. Rekao je: „Tebi bih bio mentor u bilo čemu.“ Kao magistar elektrotehnike pokušao sam se vratiti u Kotor. Ali mnogi to nisu željeli, pa su me poslali u vojsku tako da tamo budem tokom dvije školske godine. Oni koji su željeli da se vratim u Kotor preko sestre su mi javili za natječaj. Javio sam se, bio prvi po povjerenstvu, ali našli su mi kako mi nedostaje tri mjeseca radnog staža i nisu me primili. Ali netko je trebao raditi pa su angažirali jednog od dva moja gimnazijska profesora koji su se javili na natječaj. Ali već sama želja ljudi u Kotoru da dođem predavati matematiku

učinila je da se odlučim potpuno okrenuti matematici. Prof. Tošić mi je donio disertaciju kolege Gradimira Milovanovića, koju je obranio na Elektronskom fakultetu u Nišu gdje je prof. Mitrinović također dobio pravo da daje doktorate u matematici. S Milovanovićem, danas srpskim akademikom, sam ubrzo objavio 1976. godine dva prva rada koja su zapravo predstavljala poopćenja dva poglavlja njegove disertacije. Doktorat sam napisao 1979., a uspio doktorirati tek 1982. Pokušali su me spriječiti u tome. Organizirali su niz predavanja pokušavajući uvjeriti druge kako moji rezultati nisu vrijedni, čak i pogrešni. Rezultat je bio da sam se ja obranio i pokazao da doktorska disertacija tog „napadača“ ima ozbiljnih matematičkih grešaka. To je povjerovao i profesor Mitrinović, pa mi je mentor postao njegov glavni suradnik prof. Petar Vasić koji je u komisiju za ocjenu moje disertacije pozvao dva velika matematičara iz SAD-a profesore Boasa i KY Fana. Oni su dali prave hvalospjeve za moju disertaciju. O svim tim događajima objavio sam kasnije i tekst „Kako je bilo biti Hrvat matematičar u Beogradu“. Nedavno mi se javio, sada već 86. godina star, profesor Tošić i napisao kako je to pročitao i da je sve točno što sam napisao.

Tada ste se već vrlo ozbiljno bavili nejednakostima, što je vrlo široko područje. S kojim matematičarima ste posebno surađivali? Spomenite barem neke od njih mnogobrojnih.

Objavio sam oko 1200 radova u matematičkim časopisima, i tridesetak monografija tako da imam puno suradnika – njih 230 iz cijelog svijeta. Tu su pored spomenutih Mitrinovića, Vasića i Milovanovića, iz svijeta profesori: Agarwal, Dragomir, Persson, Mond, Pearce, Klamkin, Bullen, Beesack, Pales, Burenkov, Fujji, Furuta, Niculescu, Bohner, Fink, Proshan... Iz Hrvatske profesori: Alić, Elezović, Kraljević, Gusić, Guljaš, Marangunić, Pogany, Rogina, Sarapa, Svrtan, Ungar, Veljan, Volenec, Žubrinić... Vjerojatno bi bilo jednostavnije napisati s kim od poznatih

matematičara u svijetu iz područja nejednakosti nisam surađivao. Sjetimo se da je profesor Persson govoreći o mom radu na nedavnoj konferenciji u Zagrebu govorio o meni kao „kralju nejednakosti“. Zapravo me to i nije iznenadio jer su moji doktorandi u Lahoreu njihovi kolege kojima su mentori bili profesori iz Rumunjske rekli da su im ti njihovi profesori rekli da sam ja kralj nejednakosti. Posebno treba spomenuti i profesora Monda jer je puno radova tiskano o našoj metodi, a i dvije knjige:

T. Furuta, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, *Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities / Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space*, Monographs in inequalities 1, Element, Zagreb, 2005.

M. Fujii, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, *Recent Developments of Mond- Pečarić Method in Operator Inequalities/ Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space II.*, Monographs in inequalities 4, Element, Zagreb, 2012., pp. 332.

Koji su bili glavni razlozi što ste došli u Hrvatsku?

Kao Hrvat nisam mogao dobiti mjesto docenta ni kada sam već imao stotinjak radova. A bio sam svjedokom nadolazećeg burnog vremena. Već 1984. postao sam svjestan da moram „pobjeći“ iz te sredine. Ostao sam do 1987. jer sam imao obavezu ostanka na fakultetu zbog stana. A tada se pojavio i Milošević. Rado se sjećam razgovora s prof. Volencem koji mi je tražio posao u Zagrebu. Kaže mi kako ima mogućnost na TTF-u, ali kako to nije posao za nekoga tko je u matematici uradio koliko i ja. Pita sam ga:

-Je li to u Zagrebu?

-Jeste; odgovorio je.

-Onda je to za mene!

Dolaskom u Zagreb postalo mi je jasno da ogromna većina ljudi nije svjesna što slijedi i čudno su me gledali kada sam ih uvjeravao da se sprema rat.

Izgleda da ste se ovdje preporodili. Nastavili ste intenzivnim radom, ali je značajna bila Vaša želja da surađujete s brojnim matematičarima u Hrvatskoj, ali i širom svijeta. Mnogi su mladi matematičari kod Vas doktorirali. Vi ste ih podučavali kako da se bave znanstvenim istraživanjem. Koliko je studenata diplomiralo, a koliko doktoriralo kod Vas?

Zapravo napadi na mene u Beogradu su me samo stimulirali za još veći rad. Odlučio sam objavljivati tri puta više. Tako sam došao u Zagreb i odmah bio izabran za izvanrednog profesora. Konstatirali su da imam uvjete i za redovitog, ali kako sam tamo bio asistent iz fizike izabran sam za izvanrednog s tim da ću uskoro postati i redoviti profesor. To se i dogodilo. Mislio sam kako sam zaslužio odmor, ali onda sam shvatio da bi ispalo da sam radio samo tamo, pa sam nastavio isti tempom i ovdje. Bilo je uobičajeno da mentori budu s PMF-a, pa mi je čak rečeno da nema studenata koji nemaju svoje mentore. Vremenom se i to promijenilo i kod mene je prva doktorirala, danas redovita profesorica u trajnom zvanju Sanja Varošaneć. Kasnije je bila i predsjednica Hrvatskog matematičkog društva. Pokazalo se da ipak ima puno onih kojima treba mentor, ili nisu napredovali u radu sa svojim mentorima. Tako je broj mojih doktoranada rastao. Ja volim reći da su to moja (znanstvena) djeca. I oni bi postajali mentori pa tako imam danas u znanosti i unučad i praunućad. Preko 40 u Hrvatskoj, a i u svijetu. Sve u svemu nekih šezdesetak.

Organizirali ste nekoliko konferencija o matematičkim nejednakostima u Hrvatskoj i inozemstvu, gdje su sudjelovali i brojni matematičari iz Hrvatske. Možete li nam nešto više reći o tome?

Prva MIA konferencija je bila prije deset godina u Trogiru. Povod je bio moj 60-ti rođendan. Uslijedile su konferencije u Pakistanu i Južnoj Koreji. Pa opet Trogir. Povod je bio mojih 1000 radova u matematičkim časopisima. Sljedeća MIA konferencija bila je u Mostaru, a povodom 60-ih rođendana profesora Nevena Elezovića, Marka Matića i Ivana Perića. Ove godine bila je i konferencija u Zagrebu povodom mog 70-og rođendana. Svojevremeno sam i u Temišvaru bio predsjednik znanstvenog odbora konferencije o nejednakostima koju su organizirali rumunjski matematičari pa sam otvorio i zatvorio tu konferenciju.

Boravili ste nekoliko puta u Pakistanu gdje su mnogi kod Vas obranili doktorske disertacije. Jednom ste tamo organizirali međunarodnu konferenciju o nejednakostima. Bilo je to i u vrijeme velike nesigurnosti u toj državi. Kakva su Vaša sjećanja na te dane?

Da, boravio sam na ASSMS tamošnjem centru za razvoj matematike u Pakistanu. To je meni bila sjajna škola jer su Pakistanci pozivali strane stručnjake da dođu u Lahore, gdje su na doktorske studije upisivali najbolje umjesto da ih šalju vani. Znamo da se mnogi tako i ne vrate. Bio sam mentor za 13 njihovih doktora, a na drugim sveučilištima ili komentor ili sam pomagao mojim doktorima u stvaranju drugih doktora. Dakle i u Pakistanu imam svoje „unuke“. Vašim čitateljima će vjerojatno biti zanimljiva priča o obrani doktorata jednog od tih mojih doktora. Kada je obranio doktorat dr. Ghulam Farid je pročitao svoju pjesmu. Evo je u prijevodu moje kćerke Ivane Orešić:

KADA PRIČAM S VAMA

(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)

*Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s
vama,*

Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.

*Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,
Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim
principima,*

*Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko tko
može*

*Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,
Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.*

*Vi ste poput knjige, knjige koja priča
Svaka riječ koju kažete je jedinstvena
Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi
Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno
Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti
Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.*

*Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
Vaša kovrčava smeđa kosa otklanja sve naše brige.*

*Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
U mnogim tisućama vi ste dobar muž
Ona je jako sretna, naša Gospođa, što je pronašla takvog
muškarca*

Kada pričam s vama, uviđam da ste savršeni čovjek

Glavni ispitivač je uvijek netko s nekog pakistanskog sveučilišta pa je to jednom bio (za dva kandidata) Ghulam Farid. On je na kraju pročitao pjesmu koju je posvetio ravnatelju ASSMS-a i meni. Zapravo

drugi dio je bio namijenjen meni pa samo njega dajem (u prijevodu I. Orešić):

VI SADITE DRVO

(...)

*Među galaksijama Matematičara vi ste tako jedinstveni
koja je ljepota u vašoj taktičnosti, kako je lijepa vaša
tehnika*

*sve dok zvijezde svijetle i sunce izlazi, budite svjesni
da smo mi jako zahvalni i uvijek želimo vaš savjet*

*Neka vas posluži zdravlje koje je više od bilo kakvog
bogatstva*

Vi sadite drvo, drvo neće nikada uvenuti

Za Vaš rad na nejednakostima vrlo je koristan Seminar za nejednakosti i primjene. Kolika je njegova važnost za istraživanja i posebno za uvođenje mladih u znanstveni rad?

Poslije prvih doktorata sve više i više je bilo zainteresiranih za to područje pa smo devedesetih godina pokrenuli i Seminar. S obzirom da je popriličan broj matematičara bilo na tom Seminaru i obranilo doktorat, očito je veliki njegov značaj za uvođenje mladih u znanstveni rad.

Pokrenuli ste i nekoliko vrlo priznatih časopisa u svijetu. Koji su to i koji su Vam matematičari u tome pomogli?

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na SCIE listu bio je *Mathematical inequalities and applications* – u svijetu poznata MIA. Sljedeća dva su vrlo brzo i retroaktivno uvršteni na CC i SCIE listu. To su *Operators and Matrices (OAM)* i *Journal of mathematical inequalities (JMI)* koji danas ima najveći impact factor od svih hrvatskih matematičkih

časopisa. Sva tri su među sjajno rangiranim i u odnosu na sve hrvatske znanstvene časopise. Naime oni su po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa. Osnovali smo i časopis Fractional Differential Calculus. Zapravo časopise je i moguće imati kada je Seminar tako brojan, a bez prof. dr. sc. Nevena Elezovića i njegove izdavačke kuće „Element“ tih časopisa ne bi bilo.

Uz suprugu imate i tri kćeri. Da li se i neke od njih bave matematikom?

Jedino je doktor znanosti moja najstarija kćerka, ali ne iz matematike već informatologije. Međutim kako je to područje blisko matematici na njenu sugestiju i mi smo se počeli zanimati za Zipf-Mandelbrotov Zakon koji se koristi u društvenim znanostima, ali i u fizici i tehnici i danas imamo niz rezultata tj. radova i u toj oblasti.

Pored matematike vrlo intenzivno se bavite i publicistikom, od novina do brojnih knjiga. Čemu su one najčešće posvećene? U listopadu 2018. bilo je predstavljanje Vaše knjige *Matematika, pjesme i nogomet*.

Te moje knjige se bave onim težim temama u hrvatskoj povijesti i politici. Zbog takvog rada probleme imaju, ne samo ja, već i svi oko mene – moja obitelj, suradnici. Recimo časopisi, iako su među tri od šest najboljih po Scopusu u RH, Ministarstvo ne financira. Posebno se pritisak na nas povećao zbog peticije kojom smo branili legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata „Bojnu Čavoglave“ i Marka Perkovića Thompsona. Čak sam na najprimitivniji način prozivan i u Hrvatskom saboru. Projekt na kome je bilo nas 36 nije dalje dobivao sredstva jer nisam prihvatio ocjenu da su oni loši. Kao matematičarima jasno vam je da to povlači ocjenu da je takva čitava hrvatska znanost jer kakve su druge znanosti iz kojih su časopisi lošije plasirani. O tome govori i knjiga koju spominjete. U njoj je posebna pažnja posvećena i Rektorcu Zagrebačkog Sveučilišta i

njegovoj ulozi u tim napadima na mene. Zato sam prekinuo svaku suradnju s tim sveučilištem. Ali o takvom odnosu prema znanosti prije toga sam napisao knjige:

Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Međutim, ima puno ljudi koji vole moje domoljubne tekstove i knjige, znaju mi napisati i pjesme. Evo jedne iz knjige koju ste spomenuli. Autor je g. Vicko Goluža koji je u vrijeme dr. Franje Tuđmana bio pomoćnik Ministra:

Ljubav!

U tebi Hrvatska gori
stvorena u ratu svetom,
iz tebe čovjek zbori,
ne srljaj za kolonom petom!

U tebi čovjek blista,
domoljub, akademik, div!
Tvoja je namjera čista,
ne biti mrtav a živ.

Zato je dnevnik tvoj
u znaku za Dom spreman,
ljubavi božanske boj,
a mržnja za jugoneman.

Zato je dnevnik tvoj

spomenik borbi čistoj,
umrlim za Dom svoj
u ljubavi Bogu istoj!

Sretan imendan!

Od 1992. ste član suradnik, a od 2000. redoviti član HAZU-a. Koje su tamo Vaše obaveze? Ujedno ste dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti.

Zapravo i nekih posebnih obaveza i nemam. Zapravo sam zbog odnosa u HAZU prema mom domoljubnom radu otklonio mogućnost da Akademija ili moj razred bude pokrovitelj nedavne konferencije u moju čast. Što se tiče DANU posebno mi je drago za taj izbor.

Za svoj izuzetno plodan znanstveni rad dobili ste razne nagrade. Koje ste sve dobili i koja Vam je najdraža?

Dobio sam dvije nagrade u RH:

1996.: Državnu nagradu za znanost. Godišnja državna nagrada u području prirodnih znanosti;

1999.: Hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman odlikovao me je Redom Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Posebno su mi drage nagrade od kolega. Tako sam u Pakistanu bio i najbolji mentor.

Zbog zasluga u matematici, posvećen mi je jedan broj časopisa Banach Journal of Mathematical Analysis, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom

posebnom broju članke su objavili i posvetili mi ih mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju iz njega (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu *Mathematics* 3 (2012), 245-249.

Nekim mojim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu *Nature*, a s P.T. Landsbergom objavljen je članak u časopisu *Phys. Rev.*, A35 (1987), 4397–4403) posvećen je i članak *Accentuate the negative*, *Math. Bohem.* 134 (2009), no. 4, 427-446, kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Iako nisu baš „prave“ nagrade, ali znače mnogo više.

S obzirom na vaše dugogodišnje aktivno iskustvo i kao obiteljski čovjek, možete li uputiti poruku mladim srednjoškolcima koji bi se željeli aktivno baviti matematikom?

Nema ništa ljepše u životu nego baviti se s onim za što vam je Bog dao talent.

AKADEMIK IVAN GUTMAN, PORTAL HKV-A, ZAGREB, 2022.

UVOD

IVAN GUTMAN – HRVAT NAJUTJECAJNIJI ZNAJSTVENIK IZ SRBIJE

O akademiku Ivanu Gutmanu pisao sam u knjizi:

J. Pečarić, *Ruski znanstvenik u RH*, Dragovoljac.com, 2020.

Naime, tada sam doznao za istraživanja o najutjecajnijim znanstvenicima u svijetu sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD). Javljeno mi je da sam po broju radova ispred svih znanstvenika iz Hrvatske koji su na toj listi, ali se mene vodi kao ruskog znanstvenika. S druge strane po tom istraživanju na tim listama je među srpskim znanstvenicima bio prvi akademik Ivan Gutman koji je Hrvat.

I na najnovijim listama za prošlu godinu stvar je ista:

Prema tim istraživanjima ja sam po broju objavljenih radova na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH pok. akademik Nenad Trinajstić je 14537. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika, a ja sam po broju objavljenih radova na 2194. mjestu, a prvi iz RH pok. akademik Trinajstić je 14538.

Po tim istraživanjima Gutman je po broju objavljenih radova na 1282. mjestu njihove liste za cijelu karijeru, a slijedeći iz Srbije je 17595. Na njihovoj listi za zadnju godinu Gutman je po broju objavljenih radova na 1237. mjestu, a slijedeći iz Srbije je 16178.

Puno je sličnosti koje nas povezuju. Gutman je rođen 2. 9. 1947., a službeni datum mog rođenja je 2. 9. 1948. On je rođen u Somboru u Vojvodini koja

je danas u Srbiji, a bila je dio Austro-Ugarske Monarhije, a ja u Kotoru u Boki kotorskoj koja je danas dio Crne Gore, a isto je bila dio Austro-Ugarske Monarhije.

I Gutman i ja smo radili i u Srbiji i u Hrvatskoj. O mom radu u Beogradu pisao sam u članku koji se i danas može naći na Internetu:

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-akademik-pecaric-moj-zivot-u-beogradu/>

Iz Životopisa Ivana Gutmana možemo vidjeti i slijedeće:

Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Somboru. Na kemijsku grupu Prirodoslovno–matematičkog fakulteta u Beogradu upisao se 1966. Diplomirao je godine 1970. sa srednjom ocjenom 10,0. Nakon toga je kraće vrijeme radio kao honorarni asistent na Prirodoslovno–matematičkom fakultetu u Beogradu. Od 1971. do 1977. godine bio je član Grupe za teorijsku kemiju Instituta “Ruđer Bošković” u Zagrebu, gdje je bio asistent–pripravnik, asistent i viši asistent. Godine 1973. je

magistrirao na Sveučilištu u Zagrebu iz oblasti teorijske organske kemije. Iste godine stekao je doktorat kemijskih znanosti, obranivši na Prirodoslovno–matematičkom fakultetu u Zagrebu disertaciju pod naslovom “Istraživanja topoloških svojstava konjugiranih ugljikovodika”. Izradom doktorata rukovodio je Nenad Trinajstić. Od 1977. do 2012. radio je na Prirodoslovno–matematičkom fakultetu Sveučilišta u Kragujevcu, gdje je bio zaposlen kao nastavnik za predmet Fizikalna kemija. Bio je docent i izvanredni profesor, a za redovitog profesora izabran je godine 1984. Nakon odlaska u mirovinu, od listopada 2012. je emeritus profesor na istom fakultetu (...) Na Prirodoslovno– matematičkom fakultetu u Kragujevcu organizirao je stalni seminar “Matematičke metode u kemiji” koji je aktivno i bez prekida radio od proljeća 1981. do proljeća 2006. godine i na kome je održano preko 1000 predavanja. Od 1975. je član Matematičkog instituta SANU u Beogradu. Godine 1981. stekao je i doktorat matematičkih znanosti, obranivši na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu disertaciju pod naslovom “Prilog spektralnoj teoriji stabala”. Izradom doktorata rukovodio je Dragoš Cvetković. Od 1988. je član Srpske akademije nauka i umetnosti (redoviti član od 1997).

Gutmanov mentor za doktorat iz Kemije bio je moj prijatelj akademik Nenad Trinajstić koga sam već spomenuo u svezi s listama iz Stanforda. O svom prijatelju Trini s kojim sam bio u HAZU u istom razredu napisao sam knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Nenad Trinajstić*, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>

Trina s matematičarima redovitim članovima HAZU

Doktorat iz matematike, kao i ja, Gutman je obranio na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Mentor mu je bio akademik Dragoš Cvetković. U spomenutom članku o mom boravku u Beogradu govorio sam i o akademiku Cvetkoviću:

Lacković je napisao prigovor na njihov referat, a Komisija ga je pozvala da javno iznese svoje primjedbe. Počeo je tako što je tražio da mu ja ne odgovaram jer je on pisao prigovor na izvješće Komisije, ali Komisija je znala da je bolje da mu odgovorim ja. I odgovorio sam. Ukazao sam na cijeli niz matematičkih bedastoća (na primjer ponovio je i one s drugog predavanja), a u jednom momentu sam ponovio što je on rekao i pitao ga:

- Jeste li to tvrdili?

- Jesam!

- Pa to je obična glupost. Evo Vam kreda i dokažite to.

- Pa to je lako – reče i krene pisati. Napisao je jedan red i stane. Valjda je shvatio da to što tvrdi nije točno. Poslao sam ga u klupu riječima:

- Kolega Lackoviću, matematika Vam se ne čita kao književnost. Uvijek morate imati olovku u ruci i provjeriti ono što mislite da vrijedi.

Posebno mi je bila zanimljivo reagiranje profesora (kasnije i akademika) Cvetkovića. Naime, kada sam jednostavnim primjerima pokazao ništavnost Lackovićeve tvrdnje kako moje poboljšanje Levinsonove nejednaosti zapravo nije nikakvo poboljšanje, Cvetković se uhvatio rukama za glavu.

Lacković je bio potpuno ismijan, ali ostalo je glasovanje na Vijeću. Kvorum je bio "tanak", a njegovi su svi došli. Ipak sam "prošao".

(...)

Dana 18. srpnja 1985. profesor Mitrinović mi je napisao:

"Cvetković je bio kod mene i rekao mi je da su na E. F. dali prijedlog za Kocića i Labana iz kadrovskih razloga, jer E. F. nema mjesta za novog. Cvetković je pun hvala za Tebe. Kazao je Komisiji: 'Pečarić je za 18 mjeseci objavio 36 radova u inozemstvu, a mi svi zajedno to nismo učinili. To je svojevrsan fenomen.' On se nada i to im je kazao da će ovaj izbor doći do tiska. Borit ćemo se. Mislim i ja."

Radi se o Dragošu Cvetkoviću o čijem hvatanju glave rukama sam već pisao. On je jedan od onih koji su završili ETF. Bio je i prvi takav koji je kasnije postao akademik SANU (moj suradnik Milovanović je drugi). Nije me to iznenadilo. Jasan mi je bio i zaključak, jer po tadašnjim zakonima kada bi primili mene, Laban bi ostao na mjestu asistenta ETF-a, dakle imali bi čovjeka više. Iako su po zakonu morali rangirati kandidate oni su, na Cvetkovićevo inzistiranje, to i napisali u zaključku referata:

"Na osnovu izloženog i na osnovu kadrovskog plana i potreba Elektrotehničkog fakulteta predlažemo ..."

Napisao sam prigovor na njihov referat. Mitrinović mi je pričao kako mu je jedan kolega s ETF-a rekao kako sam sigurno našao najbolje odvjetnike u Beogradu kad sam imao takav prigovor, na što mu je Mitrinović rekao:

- Ne, to Vam je pisao Pečarić. Znete on Vam je matematičar, pa mu za to i ne treba odvjetnik.

O svom radu u Zagrebu kolega Gutman mi je napisao:

Moj odlazak iz Zagreba:

U ovo vrijeme bio sam oženjen i dobio dvoje djece. Od plaće koju sam imao u Institutu "Ruđer Bošković" nismo mogli preživjeti. Zato sam dodatno radio razne stvari. Neka bude zabilježeno da sam (kao doktor znanosti) radio kao "vunbacitelj" (redar) na plesnim večerima. Posao koju sam radio u Ruđeru bilo je nešto najbolje i najljepše što sam ikada imao, nešto o čemu sam cijelog života sanjao. Ali smo bukvalno gladovali.

Zabilježite: Supruga mi je pored moje, čuvala još jednu djevojčicu. Majka te djevojčice je davala hranu za nju, što je jela i moja kćerka. Kada je ostalo, to bismo pojeli supruga i ja. Odlučio sam da ostanem na Ruđeru dok ne doktoriram, a da onda odem. Pratio sam natječaje, sa unaprijed pripremljenim materijalima za natjecanje. Majka mi je pronašla oglas za docenta u Kragujevcu. Javio sam se. Ostalo se zna.

Kao asistent u Beogradu imao sam sličnu situaciju kao i Gutman u Zagrebu, a nije se puno promijenilo ni kada sam došao u Zagrebu što sam spomenuo u nedavnom tekstu: *'PROFESOR RADI DO 76. GODINE? DAJTE, MILI BRATE, DA VIŠE NETKO OD MLADIH KRENE NAPRIJED!'*:

*To sam naučio još kada sam došao sa ženom i tri kćerke u Zagreb. Nas petoro je teško izlazilo na kraj s jednom plaćom. Ali imali su pravilnik kojim se plaćalo za objavljene znanstvene radove. Kada su to vidjeli koliki dio odlazi na moje radove krenula je izmjena pravilnika, a meni je rečeno: *Tebi je Bog dao talent, pa neka Ti Bog i plati!**

<https://bezcenzure.hr/vlad/profesor-radi-do-76-godine-dajte-mili-brate-da-vise-netko-od-mladih-krene-naprijed/>

Znao sam da se kolega Gutman pokušao vratiti u Hrvatsku, pa sam ga pitao i o tome. Napisao mi je:

Pokušao sam preći u Osijek. Išao sam tamo na razgovor. Na žalost, to je bilo neposredno prije izbijanja rata (još je bila SFRJ). Kasnije je to postalo nemoguće. Jedan od motiva za Osijek je bio da bih mogao ujutro krenuti biciklom u Sombor, i stici tamo na ručak (kod moje majke).

I tako sam ja u RH, ali sam zaključno s ovom godinom na listama Sveučilišta u Stanfordu član moskovskog sveučilišta RUDN (prestao sam

tu suradnju poslije agresije Rusije na Ukrajinu), pa u RH nitko ne spominje mene u svezi s tim listama, dok se o Gutmanu pišu članci u svezi s tim pa kažu:

Veliki uspeh za malu Srbiju

Među najutjecajnijim istraživačima u svetu i 68 iz Srbije, profesor Ivan Gutman najbolje rangiran (euronews.rs)

Ja sam prestao potpisivati Zagrebačko sveučilište zbog reizbora rektora Damira Borasa što sam smatrao sramotom tog sveučilišta koje je bilo među 500 najboljih sveučilišta na svijetu. Na najnovijoj listi Zagrebačko sveučilište je na poziciji 1200. - 1500., a Univerzitet u Kragujevcu 500. – 600. i bolje je rangirano od svih drugih sveučilišta bivše države.

Akademik Josip Pečarić

AKADEMIK VLADIMIR PAAR, ZAGREB, 2022.

UVOD

O velikoj ulozi akademika Vladimira Paara u mom izboru u HAZU pisao sam u knjizi:

M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Koprivnica, 2006., odnosno u drugom izdanju M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.:

Kako danas ocjenjujete Vaš put od osnovnoškolskih klupa do – akademika?

Doista, ima jedna zajednička crta od osnovnoškolskih klupa do akademika – bio sam prepušten sam sebi. U osnovnoj školi i u obitelji su se iznenadili što sam bio odličan učenik. Fakultet sam završio kao prvi u generaciji iako sam bio 400 dana u bolnici. Doktorirao sam bez stvarne pomoći mentora. Dapače, on je imao više koristi od suradnje sa mnom. Naime, u Srbiji je postojao jedan matematički projekt. Bodovano je ono što ste objavljivali. Na kraju petogodišnjeg projekta imao sam najviši koeficijent – 158,5. Drugi je imao manje od 50. Vasić je – s obzirom da je imao koeficijent iznad 40 – poslije toga postao voditeljem projekta. A samo dva rada mu nisu bila u koautorstvu sa mnom.

Sam izbor u HAZU je bio sličan. Prvi put me je kao mogućeg kandidata spomenuo akademik Paar u momentu kada je kandidiran kolega Marko Tadić redoviti profesor PMF-a, kao protukandidat jednom

kemičaru. Naime, u Akademiji dobijete šansu za izbor kada neki od akademika umre. Po pravilu se bira kandidat iz iste oblasti. Ali kako je bilo slučajeva da su umjesto matematičara izabrani kemičari ili fizičari, akademici Mardešić i Devidé, koji su bili i jedini matematičari u Akademiji, predložili su Tadića. Marko se bavi veoma teškim problemima. Njegovi su radovi veoma opsežni i objavljuje ih u ponajboljim časopisima. Ali u usporedbi s protukandidatom – kemičarom – imao ih je malo. Paar je pitao zašto nisu kandidirali mene koji sam imao mnogo više radova. Nije bilo lako, ali izabran je kemičar.

Na Matematičkom odjelu PMF-a to su doživjeli kao opasnost. Smatrali su da njihov čovjek treba biti izabran. Naravno, bilo je i drugih koji su se nadali izboru. Tada je počeo pritisak na mene. Odjedanput je moja oblast postala manje vrijedna, a svi moji doktori i suradnici su prilikom izbora imali problema iako su po pravilu ispunjavali sve zakonske uvjete – pa i one nametnute s tzv. CC radovima koje nisu ispunjavali ni neki kandidati s PMF-a. Naravno, na taj način su samo pomogli mojoj odluci da se kandidiram u trenutku kada se pojavi slobodno mjesto za matematičara. To se dogodilo 2000. godine kada je Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti dobio dva mjesta. Znajući što se priča o mom radu, u pokušaju da ga se omalovaži, to sam prenio nizu veoma uglednih matematičara u svijetu. Njih 80-tak redovitih profesora, među kojima je bilo akademika, urednika poznatih svjetskih časopisa, pisaca monografija, poslalo je pismo potpore mom izboru u Akademiju. U tim pismima možemo naći:

Sh. Abramovich, University of Haifa, Israel:

"He is one of the top mathematicians today...Thanks to his research, and leadership, the theory of inequalities and applications is nowadays a broad and active field with extensive interdisciplinary relations to other mathematical and science fields."

(„On je jedan od najboljih matematičara danas. ... Zahvaljujući njegovom istraživanju, i vodstvu, teorija nejednakosti i primjena danas je široko i aktivno polje s opširnim interdisciplinarnim vezama s drugim matematičkim i znanstvenim područjima.“)

M. Goldberg, Technion-Israel institute of technology, Haifa, Israel:

"He is world leader in area of Mathematical Inequalities."

(„On je svjetski lider u području matematičkih nejednakosti.“)

Roy Mathias, The College of William and Mary, Williamsburg, VA:

"When one think of the topic `Mathematical Inequalities" one immediately thinks of Pečarić. Indeed Pečarić is perhaps the leading mathematician in the area of inequalities."

(„Kad pomislimo na „matematičke nejednakosti“ odmah pomislimo na Pečarića. Zaista, Pečarić je možda vodeći matematičar na području nejednakosti.“)

S. Saitoh, Gunma University, Kiryu, Japan:

"He is a real leading mathematician in the field over the world."

(„On je uistinu vodeći matematičar u svom području u cijelome svijetu.“)

R.C. Brown, The University of Alabama:

"I suspect that books like Pečarić's work with Fink and Mitrinović or for that matter Hardy, Littlewood and Polya's classic Inequalities will be around and consulted when some of the other now 'mainstream' fields will have been forgotten."

(„Pretpostavljam da će se knjige poput Pečarićeve knjige s Finkom i Mitrinovićem, ili Hardyjeve, Littlewoodove i Polyove klasične nejednakosti koristiti i kad neka druga zasada 'vodeća' područja budu zaboravljena.“)

J.R. Birge, dean, Northwestern University, Evanston, Illinois:

"He would have a strong case for admission to any of the national academies with which I am familiar."

(„Ima jako puno razloga za njegov izbor u bilo koju nacionalnu akademiju za koju znam.“)

V. Burenkov, Cardiff University, Wales UK:

"Professor Pečarić is a worldwide-recognised specialist in a very important field of classical and contemporary mathematics, having enormously many applications, - the theory of inequalities...Professor Pečarić is a scientist of a very special and rare type. He is longing for the universality and encyclopedic knowledge of the topic."

(„Profesor Pečarić je u cijelom svijetu priznat kao stručnjak na važnom području klasične i suvremene matematike, s nevjerojatno puno primjena – teoriji nejednakosti. ... Profesor Pečarić je znanstvenik vrlo posebne i rijetke vrste. On teži univerzalnosti i enciklopedijskom poznavanju područja.“)

Academician L. Leindler, Jozsef Attila University, Szeged, Hungary:

"Professor J. Pečarić is an excellent expert of the inequalities and some other parts of mathematics. He has first-class international reputation. His productivity is incredible."

(„Profesor J. Pečarić je izvrstan stručnjak na području nejednakosti i nekih drugih područja matematike. Njegov međunarodni ugled je prvorazredan. Njegova produktivnost je nevjerovatna.“)

B. Opic, Math. Institute, Academy of sci. of the Czech Republic:

"Professor Josip Pečarić is a leading authority in the field of Mathematical Inequalities."

(„Profesor Josip Pečarić je vodeći autoritet na području matematičkih nejednakosti.“)

T. Furuta, Science University of Tokio, Japan:

"The Croatian Academy should be very proud of his outstanding achievements in Functional analysis, especially, Operator theory."

(„Hrvatska akademija trebala bi se ponositi njegovim izuzetnim postignućima u području funkcionalne analize, posebno teoriji operatora.“)

A. Prekopa, Rutgers University, New Jersey:

"He is, however, not only the author of many books and papers but also enriched the area of mathematical inequalities by a large number of outstanding results."

(„Ipak, on je ne samo autor mnogih knjiga i članaka, nego je i obogatio područje matematičkih nejednakosti velikim brojem izuzetnih rezultata.“)

Academician K. Györy and Zs.Pales, Lajos Kossuth University, Debrecen, Hungary:

"Professor Pečarić is one of the most active researchers whom we ever met with. He is an outstanding mathematicians and scientist."

(„Profesor Pečarić je jedan od najaktivnijih istraživača kojeg smo ikada upoznali. On je izvanredan matematičar i znanstvenik.“)

D. Bainov, Bulgaria:

"Professor Dr. J. Pečarić is one of the world-famous specialists working in the area of mathematical analysis and its applications."

(„Profesor dr. J. Pečarić je jedan od svjetski poznatih stručnjaka na području matematičke analize i njezinih primjena.“)

T. Ando, Hokusei Gakuen University, Sapporo, Japan:

"His contributions are highly evaluated by many mathematicians, and he is considered as one of the great leaders in the field of inequality."

(„Njegove doprinose visoko cijene mnogi matematičari, i smatraju ga jednim od velikih lidera na području nejednakosti.“)

T. Erdélyi, Texas A&M University:

"His almost unlimited energy, determination, and enthusiasm is clearly shown in solving a large variety of problems arising in the area of mathematical inequalities and their applications. Pečarić is undoubtedly a leading authority on several areas of mathematical inequalities."

(„Njegova skoro neograničena energija, odlučnost i entuzijizam jasno se vide u rješenjima vrlo raznolikih problema koji su se pojavili u području matematičkih nejednakosti i njihovih primjena. Pečarić je nedvojbeno vodeći autoritet na nekoliko područja matematičkih nejednakosti.“)

R. Merris, California State University, Hayward, California:

"Dr. Pečarić's professional output has been prodigious. His publication record is comparable to that of an outstanding chemist. Apart

from the occasional Leonhard Euler or Pál Erdős, such productivity is very rare among mathematicians."

(„Dr. Pečarić profesionalni rad je zapanjujuć. Količina njegovih publikacija može se usporediti s količinom koju napravi izuzetan kemičar. Osim ponekog Leonharda Eulera ili Pála Erdösa takva je produktivnost vrlo rijetka kod matematičara.“)

C.E.M.Pearce, The University of Adelaide:

"He writes in a terse style and many of his short papers feature brilliant gems. Long and deep gaps in the literature have been filled by his insights. His work is extremely seminal and has provided a great stimulus to analysts worldwide. The bumber, brevity and influence of his paper and having many co-authors are all reminiscent of the late Paul Erdős. Again as with Erdős, many of the ideas can look simple. To appreciate them, one needs the perspective of clumsy and less effective earlier attempts on some of these problems by quite eminent analysts. It is easy to be wise after the event."

(„On piše sažetim stilom, i mnogi njegovi kratki članci pravi su biseri. Duge i duboke praznine u literaturi popunili su njegovi uvidi. Njegov je rad vrlo nadahnjujuć i poticajan za analitičare diljem svijeta. Jezgrovitost i utjecaj njegovih radova, te činjenica da ima mnogo koautora podsjećaju na pokojnog Paula Erdösa. Kao i kod Erdösa, mnoge njegove ideje čine se jednostavnima. Da bi ih cijenili, trebamo promotriti šeprtljave i manje efektivne ranije pokušaje da se riješe neki od ovih problema koje su učinili neki poprilično eminentni analitičari. Lako je biti general poslije bitke.“)

P. Bullen, The University of British Columbia, Vancouver, Canada:

"Pečarić is one of the most important workers in the field of inequalities – and is a most worthy successor to his teacher, Professor Mitrinović... The many books written by Pečarić, both in his own language and in English, are standard references for all in the field. In addition

Pečarić is a great collaborator; almost all leaders in the field have joint papers with him. He has encouraged young students, and has many papers with them."

(„Pečarić je jedan od najznačajnijih znanstvenika na području nejednakosti – a ujedno je i najvrjedniji nasljednik svoga učitelja, profesora Mitrinovića... Mnoge knjige koje je napisao Pečarić, i na svom jeziku i na engleskom, postale su standardne reference za sve na tom polju. Još treba reći i da je Pečarić izvrstan suradnik; skoro svi vodeći znanstvenici na polju napisali su s njim zajedničke radove. On ohrabruje mlade studente i ima mnogo radova s njima.“)

A.Lupas, Faculty of Science, Sibiu, Romania:

"Much of Josip Pečarić's brilliant work is related to the remarkable subject of Convex Functions and Theory of Inequalities... However, by all means any member of Academy should look at the original books or papers, since he is a master expositor."

(„Veliki dio briljantnog rada Josipa Pečarića vezan je uz izvanredno područje konveksnih funkcija i teoriju nejednakosti... No, svaki član akademije svakako bi trebao pogledati originalne knjige i radove, jer je on vrhunski izlagač.“)

I. Pressman, Carleton University, Ottawa, Canada:

"Josip Pečarić 's made very significant contributions to the field of Inequalities. In particular his work on Jensen Inequalities is a noteworthy major contribution. His work on Slater conditions and convex functions has been noted by researchers in other fields, such as in semidefinite programming. Clearly he has been an active vigorous mathematician who is making major contributions in analysis."

(„Josip Pečarić dao je velike doprinose na području nejednakosti. Posebno je njegov rad na Jensenovim nejednakostima istaknut i velik doprinos. Njegov rad na Slaterovim uvjetima i konveksnim funkcijama primijetili su istraživači u drugim područjima, poput semidefinitnog programiranja. Očito je da je on aktivan energičan matematičar koji daje značajne doprinose analizi.“)

Ram Mohapatra, University of Central Florida:

"I personally feel that his contributions to mathematics and their applications to the world of science is enormous."

(„Osobno smatram da je njegov doprinos matematici i njezinim primjenama u svijetu znanosti golem.“)

R. Brualldi, University of Wisconsin, Madison:

"I find his list of publications awesome both for its length and the great number of areas of mathematics impacted by his work. I am simply amazed that one person could be wholly or partly responsible for so many publications in so many journal. To me this is clear evidence of a remarkable intellect and unsurpassed dedication."

(„Smatram da je popis njegovih publikacija zapanjujuć i zbog duljine i zbog velikog broja područja matematike na koje je njegov rad djelovao. Jednostavno me začuđuje da je jedna osoba djelomično ili u potpunosti odgovorna za toliko mnogo publikacija u toliko puno časopisa. Meni je to jasan dokaz iznimnog intelekta i nenadmašenog predanja.“)

C. Bandle, Math. Institut, Basel, Switzerland:

"Also his papers are very elegant and tricky. He is one of the few mathematicians in the world who are able to come out with simple new ideas in elementary geometry and function theory."

(„Njegovi su radovi, također, elegantni i prepređeni. On je jedan od malobrojnih matematičara na svijetu koji mogu iznaći jednostavne nove ideje u elementarnoj geometriji i teoriji funkcija.“)

Man Kam Kwong, Lucern Technologies, Naperville, Illinois:

"I would evaluate the importance of these work as comparable to the classical work of Wolfgang or Beckenbach or Lakshmikantham and Leela."

(„Ocijenio bih da je važnost njegovog rada jednak klasičnom radu Wolfganga ili Beckenbacha ili Lakshmikanthama i Leele.“)

J.Mawhin, member of the Academie Royale de Belgique, forein member of the Russian Academy of Natural Sciences:

"Professor Pečarić is a word-known expert in the field of inequalities."

(„Profesor Pečarić je svjetski poznat stručnjak na polju nejednakosti.“)

Academician P.T. Mocanu, president of Romanian Mathematical Society:

"It is an honor to be invited to write a recommendation for the support of a so famous mathematician, as Josip Pečarić is."

(„Čast mi je što sam pozvan napisati preporuku podrške tako slavnom matematičaru, kakav je Josip Pečarić.“)

Inače, teško je uspoređivati znanstvenike koji se bave različitim oblastima. Zato je pri izborima u akademije upravo najznačajnija njegova pozicija u toj oblasti u svijetu. Po pravili članovi akademije, barem kada je znanost u pitanju, trebali bi biti prepoznati kao svjetski lideri u svom području. Zato ne čudi što je to konstatirano u gotovo svih 80 pisama koje su poznati matematičari poslali našoj akademiji.

Kako su do mene došle priče da među autori ovih pisama nema poznatih u svijetu zamolio sam neke od njih da pošalju svoj CV, što su oni i učinili.

Tako se dogodilo da umjesto matematičara i fizičara budu izabrana dva matematičara, što je za hrvatsku matematiku od velike važnosti.

Tko je ipak najviše zaslužan što ste se našli u ovom društvu "besmrtnih"?

Akademik Vladimir Paar, bez sumnje! Godine 1992. bilo je dva izbora u Akademiju. Na prvom izboru je on izabran. Tada sam ja bio kandidiran za člana suradnika. Predložio me je akademik Bilinski. Na sjednici je htio uzeti riječ kada se govorilo o kandidatima, ali su mu rekli da sačeka prvi krug izbora jer je bilo devet kandidata. Ispao sam u tom prvom krugu, tako da nije imao potrebe govoriti. Poslije mi je rekao:

- Znao, ja nisam smatrao potrebnim da prije sjednice govorim članovima razreda o Vama. Bilo je tako očito da Vi trebate biti izabrani.

Kada mi je tajnica razreda saopćila da sam ispao u prvom krugu rekao sam joj:

- Nije važno. Pa i nije mi mjesto u akademiji u kojoj u prvom krugu ispadne kandidat koji ima više radova od svih ostalih 8 kandidata zajedno.

Prenijela je to tadašnjem tajniku Razreda, koji me je pozvao i ispričao se što profesor Bilinski nije dobio riječ.

Na drugom izboru, dok sam bio u svom prvom posjetu australskim sveučilištima, sam izabran. Mislio sam da je tajnik Razreda izvršio obećanje. Međutim, kada sam se vratio iz Australije, doznao sam da se tajnik razbolio i nije više nazočan sjednicama, ali je akademik Paar proučio sve materijale i Razred izvijestio o mom radu.

To je učinio i kada sam dobio državnu nagradu za znanost, jer je bio član komisije. Zato sam kolegama koji su pisali o mom radu dao, pored adrese tajnika Razreda akademika Ašpergera, dao i njegovu adresu. On je od 57 pisama pristiglih do trenutka izbora napravio malu knjižicu i poslao je svim članovima Razreda i članovima Predsjedništva Akademije. To je vjerojatno bilo presudno da u Razredu odluče birati dva matematičara a ne matematičara i fizičara.

Nije se zadržalo samo na tome. Evo kako je akademik Paar reagirao kada su pokušali ocrniti moj znanstveni rad u "Globusu":

"Globus", 16. kolovoza 2002.

Vladimir Paar – Uredništvu

Tko je "izvjesni Josip Pečarić, priučeni matematičar" i akademik HAZU?

U "Globusu" 2. kolovoza 2002. prof. dr. Ivo Goldstein iznosi svoje viđenje osnovnih faktora za obnovu Hrvatske. Smatram da je nužno reagirati na dio članka u kojem se kao argument za diskvalifikaciju HAZU iznosi to da je za njezina člana izabran "izvjesni Josip Pečarić, priučeni matematičar, ali zato veliki Hrvat i vrlo produktivan pisac ustašoidnih pamfletića".

Uz malo truda svatko će utvrditi da je u bazi Ministarstva znanosti, za razdoblje od 1996. do danas, prema svjetskim kriterijima najproduktivniji znanstveni projekt iz matematike u Hrvatskoj- projekt koji vodi izvjesni Josip Pečarić.

U dostupnim američkim bazama podataka o svjetski priznatoj znanstvenoj produktivnosti hrvatskih matematičara u zadnjih desetak godina, opet nalazimo da je u tom razdoblju najproduktivniji hrvatski matematičar - izvjesni Josip Pečarić.

U Ljetopisu HAZU (dostupan javnosti u biblioteci HAZU) u kojemu je obrazložena kandidatura Josipa Pečarića za akademika, uz ostalo se navodi: Bitan dio Pečarićeva znanstvenog opusa čini 35 'tvrdih' znanstvenih publikacija (opsega između 10 do 30 stranica) te 142 kraća članka objavljena u vrhunskim svjetskim znanstvenim časopisima. U tim radovima ističe se nekoliko značajnih znanstvenih otkrića, a posebno 'Mond-Pečarić inequalities', 'Mond-Pečarić method', 'Čebišev-Pečarić inequalities' (koja u svjetskoj znanstvenoj literaturi nose ime po Pečariću)...

U opsežnom Pečarićevu radu na pisanju znanstvenih monografija posebno je važna svjetski poznata knjiga autora Pečarića, Prochana i Tonga (izdavač Academic Press, New York). Također je važna Pečarićeva uloga kao pokretača i glavnog urednika svjetski uglednoga međunarodnoga znanstvenog časopisa "Mathematical Inequalities and Applications", koji je ušao u "Science Citation Index Expanded".

Pečarić je objavio i znanstvene radove na području fizike i tehnike. Posebno je važno da je publicirao u vrhunskom svjetskom znanstvenom časopisu iz fizike "Physical Review" i u vrhunskom svjetskom znanstvenom časopisu iz astrofizike "Astrophysics and Space Science".

Važan argument pri izboru Pečarića za akademika HAZU bilo je i to da je u HAZU stiglo 57 preporuka istaknutih svjetskih matematičara iz 20 država.

Toliko o tome tko je "izvjesni Josip Pečarić - priučeni matematičar" i koji su kriteriji primjenjivani pri njegovu izboru za akademika HAZU.

Profesor Paar je reagirao i kada je zbog mojih političkih tekstova "kažnjen" znanstveni projekt na kome sam glavni istraživač. O tome sam na Prvom kongresu hrvatskih znanstvenika iz domovine i inozemstva (Zagreb – Vukovar 15. – 19. studenoga 2004.) rekao slijedeće:

"Iz izlaganja dr. Pavune i akademika Paara očito je kako je besmislena teza kako u Hrvatskoj nema znanstvenika koji su svjetski lideri u svojim područjima, a još više kako se u Hrvatskoj ne mogu s uspjehom voditi mladi znanstvenici u doktorskim i postdoktorskim studijima. Naravno, to vrijedi i za matematiku. Spomenut ću samo akademike Mardešića i Tadića iz starije i srednje i prof. Dujellu iz mlađe generacije.

Naravno, kao i obično glavni problem je novac. Znanost traži kompletnog čovjeka, a naše prilike često prisile ljude da to ne može biti slučaj, tj. rade i druge stvari da bi osigurali pristojan život. To nije u kontradikciji s činjenicom što npr. ja imam puno publicističkih tekstova i knjiga, jer su oni nastali zbog Domovinskog rata, dakle u posljednjih petnaestak godina.

Zato možemo samo govoriti o tome imamo li dovoljno ljudi koji su svjetski lideri u svojim područjima, odnosno koliko imamo ljudi koji mogu biti mentori mladim znanstvenicima. Osim toga, pitanje je i politike razvoja znanosti. Recimo, matematičari s MO PMF-a žele da se što više područja matematike razvija u Hrvatskoj. Prirodno je da matematički fakultet mora imati pokriven niz područja iz matematike, a za to im i trebaju eksperti u tim područjima. Teško je imati baš toliko eksperata u Hrvatskoj, pa je prirodno da se mnogi doktorati rade vani. S druge strane imamo uspješne naše ljude koji rade vani pa je prirodan i odlazak kod njih na izradu doktorata. Tu naravno uvijek postoji opasnosti da ti naši doktorandi i post-doktorandi i ostanu vani, ali puno je onih izvrsnih koji su se i vratili. S druge strane, ne mogu svi, iz raznih razloga – najčešće obiteljskih - ni otići vani. Tako se može dogoditi da ponetko od onih za koje se očekuje izvrsnost - ne uspiju. Prirodno je da kada u nekim područjima Hrvatska ima lidere u svojim područjima da je koncentracija mladih znanstvenika oko njih veća, pa to izaziva strah da se neće moći ostvariti zacrtana politika stvaranja eksperata u više različitih matematičkih disciplina. A vjerojatno tu ima i našeg poznatog jala.

Primjer profesora Dujelle je zato poseban. Sam je otvorio novo područje u Hrvatskoj, tj. nije bio na specijalizaciji kod nekoga eksperta ili lidera vani pa je povratkom u domovinu sa sobom donio i svoje znanstveno područje. Ove godine je dobio i nagradu HAZU, a ima 16 CC radova i 36 SCI Expanded radova. HINA, "Večernji list" i "Novi list" objavili su popis hrvatskih znanstvenika s najviše CC radova od 1996. godine i među njima sam i ja.

Projekt na kome sam ja glavni istraživač zove se "Nejednakosti i primjene", i nažalost negativni primjer je za hrvatsku znanost. Zašto? Pa prema Ministarstvu znanosti to je najslabiji projekt iz matematike u Republici Hrvatskoj.

Evo nekoliko osnovnih podataka o rezultatima rada tog projekta, s napomenom da je istog imena i seminar na poslijediplomskom studiju MO PMF-a. Do sada sam bio mentor u 13 doktorata kod kuće i dva u Australiji (University of Adelaide i University of Melbourne), a ovih dana je obranjena jedna disertacija pod mentorstvom dvojice mojih doktora. Moji doktori i ja surađivali smo na izradi nekih doktorata u Švedskoj i sudjelovali u komisijama za ocjenu i obranu doktorata u drugim državama.

Objavio sam 98 CC radova (inače i Paar je u svom predavanju govorio o broju mojih CC radova), 236 SCI radova, a na MathSciNetu imam 571 rad. Napomenut ću da za nas matematičare CC lista nije relevantna lista časopisa. Na primjer akademik Tadić ima samo 7 radova s te liste (samostalnih radova od po 60-70 stranica), ali se događalo da se kongres u SAD-u pomjera zato što on nije mogao doći tamo u predviđeno vrijeme! Dakle, najvažniji podatak jest je li pojedini znanstvenik prihvaćen u svijetu kao jedan od lidera u svome području, a takvih Hrvatska prirodno i ne može imati mnogo. Moja problematika je takva da omogućava veliki broj radova, ali ipak posebno je značajan podatak da po MathSciNetu koji vodi Američko Matematičko Društvo spadam u deset svjetskih matematičara koji imaju preko 500 radova. Imam i preko 100 suradnika počevši od

Australije, Japana i Kine, preko Izraela, Italije i Švedske pa do Kanade i SAD-a.

Ovdje, u Zagrebu, zahvaljujući izdavačkoj kući Element, izdajemo i časopis "Mathematical inequalities and applications", čiji sam glavni urednik. U uređivačkom odboru je preko 60 najpoznatijih matematičara iz te problematike iz svijeta. Čim se pojavio dobio sam ponudu jedne izdavačke kuće iz Njemačke da ga oni izdaju, ali nisam prihvatio. A u to vrijeme časopis još nije bio ni pomagan od Ministarstva znanosti. Poslije dvije godine izlaženja uvršten je u popis SCI Expanded i danas ima impac factor koji ga svrstava u prvu polovinu časopisa s te liste među matematičkim časopisima, pa ga i Ministarstvo znanosti priznaje kao jednog od tri najznačajnija hrvatska znanstvena časopisa. Jedan je od tri svjetska časopisa posvećena matematičkim nejednakostima.

Član sam uređivačkih odbora slijedećih znanstvenih časopisa: Journal of Computational Analysis and Applications, International Journal of Applied Mathematics, Journal of Inequalities in Pure & Applied Mathematics, Panamerican Mathematical Journal, Nonlinear Functional Analysis and Applications, Octogon Math. Magazine (Brasov), Journal of Function Spaces and Applications, Glasnik Matematički (advisori board). Recenzent sam za četrdesetak znanstvenih časopisa.

Napisao sam i niz monografija, a 4 od njih izdale su poznate izdavačke kuće Academic Press i Kluver Akademik Publishers. Međutim, ovih dana će krenuti u Elementu i serija monografija iz nejednakosti. Prva je već gotova. Odnosi se na Mond-Pečarićev metodu u teoriji operatorskih nejednakosti, a uz jednu moju doktoricu koautori su dva japanska matematičara: Furuta (po njemu je nazvana poznata Furutina nejednakost o kojoj je u zadnjim godinama objavljeno stotinjak radova) i Seo. Očekujem da će uskoro i drugi članovi naše grupe objaviti monografije u toj seriji.

Nadam se da ovi podaci govore dovoljno o radu naše grupe koju u svijetu znaju nazvati i Hrvatskom ili Pečarićevom školom u teoriji nejednakosti.

Pa kako je onda moguće da je taj projekt od Ministarstva znanosti ocijenjen kao najgori prema novčanim sredstvima koliko mu je bilo dodijeljeno. Naime, taj projekt u kome su dakle jedan akademik, jedan redoviti profesor, jedan izvanredni profesor, dva docenta, jedna profesorica više škole i dva novaka dobio jednako sredstava koliko bi dobio i projekt koji bi prijavio jedan docent. Kako je to moguće, ako samo uzmemo podatak da je u prethodnom razdoblju bilo 22 projekata iz matematike, a da je učinak ovog projekta bio više od četvrtine svih CC radova i četvrtina svih radova iz matematike u Hrvatskoj?

Učinak je bio da sam odbio sudjelovanje na poznatom svjetskom kongresu iz moje problematike gdje se sudjeluje samo po pozivu. Naime, očita je bila nezainteresiranost Ministarstva znanosti za projekt koji ostvaruje takve rezultate. Primjetimo kako je nedavno i profesor Milorad Milun promatrao poziciju hrvatske znanosti u krugu deset zemalja koje su nedavno postale članice EZ te Rumunjsku i Bugarsku koje su već zemlje kandidati. Hrvatska zauzima šesto mjesto na ljestvici efikasnosti kada se gledaju sva znanstvena polja zajedno. Ispred nje su Slovenija, Češka, Estonija, Mađarska i Slovačka a iza su Poljska, Malta, Bugarska, Litva, Latvija, Cipar i Rumunjska. A pojedinačno je nr. matematika na sedmom, kemija na sedmom i fizika na desetom mjestu. Treba li uopće komentirati da je za poziciju koju ima matematika dobrim dijelom zaslužan i naš project? Kakav je onda interes Ministarstva da se taj projekt kažnjava? Jer očito se radi o kažnjavanju, bez obzira što postoji recenzija koja im je pomogla u donošenju njihove odluke. Naime, domaći recenzent, koji nije stručnjak u ovom području, smatra da nije dovoljno dobro ono što mi radimo, pa nam i sugerira čime bih se u našem području trebali baviti. Nisu ga uputili psihijatru već su usvojili njegovo mišljenje!?

Nema dvojbe da je točan odgovor na pitanje odnosa Ministarstva prema projektu "Nejednakosti i primjene" dao akademik Paar 26. rujna 2002. u pismu tadašnjem ministru prof. dr. Flegi, a što je objavio u "Vjesniku", 14. srpnja 2004.: "Rasprava o tim nepravilnostima u financiranju znanstvenih projekata vodila se na sjednici HAZU-a 24. rujna 2002. u povodu iznimno lošeg financiranja znanstvenog projekta akademika Pečarića, koji je prema svjetskim kriterijima i bazama podataka najproduktivniji hrvatski matematičar u posljednjih desetak godina, ali poznat je i po svom političkom angažmanu."

Interesantno je da nije samo ovaj projekt imao poseban tretmant Ministarstva znanosti. Akademik Paar navodi slične tvrdnje akademika Trinajstića i Barišića, te dekana PMF-a prof. dr. T. Cvitaša i prodekana prof. dr. Hamzića. On također tvrdi: "... samo bih spomenuo da je zbog mog upornog zauzimanja za poštovanje kriterija kvalitete u znanstvenom sustavu znanstveni projekt koji vodim kažnjen bitnim smanjenjem financiranja u odnosu prema drugim projektima, unatoč izvrsnim znanstvenim rezultatima." Slično tvrdi i Zvonimir Maksić, znanstveni savjetnik Instituta "Ruđer Bošković" ("Vjesnik", 11. kolovoza 2004.): "Postoje zaista podaci za fiziku i kemiju, koji pokazuju da su najbolji projekti najlošije financirani."

Zato je očito kako je najavljena evaluacija znanstvenih projekata koju najavljuje Ministarstvo znanosti doista potrebna."

Naravno, i mnogi drugi su zaslužni, pa i oni koji su me pokušali onemogućiti u mom radu i napredovanju. Tako je jednom profesor Mitrinović pitao Lackovića što misli je li lako objaviti "u tim i tim" časopisima. Ovaj je rekao da nije.

- E vidiš. Pečarić ima radove u svim tim časopisima. Da ga Ti nisi napadao, on to ne bi toliko toga uradio.

VLADIMIR PAAR - PRILOG UMJESTO BIOGRAFIJE

Budući da je u prethodnom mandatu Ministarstva znanosti povjerenstvo za znanost donijelo odluku kojom osporava znanstvenu kompetentnost Vladimira Paara, a time indirektno i bacilo sumnju na opravdanost prijedloga Vladimira Paara za izbor Josipa Pečarića, na kraju knjige se u Dodatku kao primjer navodi dio tekstova iz znanstvenih publikacija drugih znanstvenika u svijetu, koji navode neka znanstvena dostignuća Vladimira Paara.

**ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO
PROFESSOR EMERITUS? / DRUGO PROŠIRENO
IZDANJE, ZAGREB, 2023.**

**BOLJE JE BITI BORAS NEGO ISTINSKA
ZNAJSTVENA VELIČINA!
(GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA PEČARIĆ-
PAVKOVIĆ)**

Sve vas lijepo pozdravljam i zahvaljujem što ste došli na predstavljanje knjiga:

MLADEN PAVKOVIĆ „RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM“ /
Drugo prošireno izdanje; i

JOSIP PEČARIĆ: „MLADEN PAVKOVIĆ“

Zahvaljujem se braniteljskim udrugama koje su omogućile ovo predstavljanje, kao i predstavljaju Don Anđelku Kaćunku na njegovom dragocjenom izlaganju. Govoriti poslije takvog sjajnog govornika kao što je on dođe vam kao kazna. Ovaj put je ta kazna zapala meni.

Predstavljanje se odvija danas na dan Zagrebačkog sveučilišta, dakle u vrijeme kada znamo za katastrofalan pad tog sveučilišta. Na rang listi svjetskih sveučilišta je na poziciji od 1201. do 1500. mjesta dok je Univerzitet u Kragujevcu od 501. do 600. mjesta.

A Mladen Pavković kao da je još 2006. godine, kada je tiskano prvo izdanje knjige „RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM“, najavio takvu poziciju Zagrebačkog sveučilišta jer je postavljao pitanja o onakvom znanstvenom radu kakav neće biti dobrodošao u RH u vremenu koje će slijediti.

Zato sam posebno poslao pozive novom rektoru Zagrebačkog sveučilišta, ali i rektoru Sveučilišta Sjever, kao i dekanu Grafičkog fakulteta.

Zašto?

Jasno je da je katastrofalan pad Zagrebačkog sveučilišta rezultat djelovanja rektora Borasa o čijem je znanstvenom radu negativno pisao i njegov mentor prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. O tome sam pisao i ranije govoreći o rezultatima istraživanja Sveučilišta Stanford, h-indeksima i sl. Naime zanimljivo je da je u Srbiji upravo sa sveučilišta u Kragujevcu jedan Hrvat akademik Ivan Gutman najutjecajniji znanstvenik, dok sam u RH po toj listi sa Sveučilišta u Stanfordu po broju objavljenih radova na Scopusovoj listi npr. na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14537. Tražiti Borasa na toj listi mogli bi shvatiti kao dobar vic. Pa Boras ima manje radova i duplo manji h-indeks od dosta mlađe kolegice kojoj je Tuđman također bio mentor. I dok su u RH već godinama ugledni znanstvenici borasi, dotle je u Srbiji Gutmanovi znanstveni rad *Veliki uspeh za malu Srbiju*.

Naravno za znanstveni ugled nisu bitni samo znanstveni članci. Tu su npr. monografije i znanstvene knjige. Upravo u knjizi koju danas predstavljamo imate niz citata što su o mojim monografijama pisali ugledni matematičari u referativnim i znanstvenim časopisima koje sam im poslao uz pozivnicu . Na primjer R.C. Brown (The University of Alabama) piše:

„Pretpostavljam da će se knjige poput Pečarićeve knjige s Finkom i Mitrinovićem, ili Hardyjeve, Littlewoodove i Polyove klasične nejednakosti koristiti i kad neka druga zasada 'vodeća' područja budu zaboravljena.“

Evo tih rezultata za šest mojih matematičkih knjiga na što sam upozorio također rektore i dekana (u odnosu na to pismo ovdje sam dodao i broj izdanja):

1. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and V. Volenec, Recent Advances in Geometric Inequalities, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1989, 710 pp

11 izdanja u **334 knjižnice**

2. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and A. M. Fink, *Inequalities Involving Functions and Their Integrals and Derivatives*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1991, 587 pp

7 izdanja u **205 knjižnica**

3. J. Pečarić, F. Prochan and Y.L. Tong, *Convex Functions, Partial Orderings, and Statistical Applications*, Academic Press, New York-London-Toronto-Sydney-San Francisco, 1992, 467 pp.

4 izdanja u **1525 knjižnice**

(Zanimljivo je da je ta knjiga iste godine tiskana i na talijanskom.)

4. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and AM. Fink, *Classical and new Inequalities in Analysis*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1993

10 izdanja u **255 knjižnica**

5. L. Larsson, L. Maligranda, J. Pečarić and L.-E. Persson, *Multiplicative Inequalities of Carlson Type and Interpolation*, World Scientific Publishing Co., Singapore, 2006.

5 izdanja u **1469 knjižnica**

6. N. Irshad, A.R. Khan, F. Mehmood, and J.E. Pečarić, *New Perspectives on the Theory of Inequalities for Integral and Sum*, Birkhauser, 2021.

2 izdanja u **140 knjižnica**

A pismo uz Pozivnicu sam završio pitanjem:

Zar vam doista ne izgleda smiješno da vaša sveučilišta vjeruju da će povećati svoj ugled sa znanstvenicima tipa jednog Damira Borasa?

Ta rečenica objašnjava zašto sam poslao pozive i rektoru Sveučilišta Sjever i dekanu Grafičkog fakulteta.

Nije mi nitko od njih odgovorio na poziv mada mogu smatrati da je novi rektor Zagrebačkog sveučilišta to učinio. Naime, kao svojevrsan odgovor

možemo shvatiti njegove riječi u članku o lažnom znanstveniku gradonačelniku Tomaševiću:

"Stjepan Lakušić, dosadašnji dekan Građevinskoga fakulteta, postao je prije nekoliko dana 84. rektor Sveučilišta u Zagrebu. Novi rektor preuzeo je dužnost u trenutku kada se Sveučilište u Zagrebu našlo na 35. mjestu godišnje liste dužnika Porezne uprave s 10,6 milijuna kuna dugova za poreze i doprinose. Rektor Lakušić u svom nastupnom govoru istaknuo je kako je na njemu odgovornost da Sveučilištu u Zagrebu vrati mjesto i položaj koji mu pripadaju kao jednom od najstarijih i najvećih u Europi a to mora obuhvatiti i čišćenje redova; čupanje kukolja koje se razbuktalo u našem sveučilišnom prostoru. Počev od samozvanih i samoproglasnih znanstvenika, polusvijeta s kupljenim diplomama, licemjerima koji se kite tuđim perjem, itd. Ugled sveučilišta u očima javnosti, ne samo naše, postiže se samo beskompromisnom borbom za kvalitetu i javnom osudom svih koji nam ruše ugled bez obzira gdje studirali ili magistrirali/doktorirali. Sve dok se u javnom prostoru ne vidi oštra reakcija Sveučilišta na manipulaciju titulama, priznanje zaslužnima, i podrška onima koji se posljednjim snagama još uvijek bore za spas obraza našeg obrazovnog i znanstvenog prostora, ne će biti niti ugleda kojeg priželjkujemo..."

Naime rektor ne spominje samo samoproglasene znanstvenike, jer je svjestan da su za katastrofalan pad sveučilišta krivi Boras i njemu slični. Vidio sam kako je u Borasovo vrijeme izgledalo „priznanje zaslužnima“. Tako sam ja postao dobar tamo nekom sveučilištu u Moskvi, ali ne i Zagrebačkom sveučilištu dok je Boras kao rektor dobivao priznanja. grada Zagreba i za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI u RH. Vjerovali ili ne! A slučajno ili ne je Boras tadašnjeg gradonačelnika Bandića predlagao za počasni doktorat svog sveučilišta. A takvih priznanja više i sigurno se po tome ne mogu usporediti s bivšim rektorom, kao što je obrnuto u samoj znanosti. Tu je njegov doprinos u tome što mene više nema na Zagrebačkom sveučilištu jer nisam htio biti profesor emeritus na tom sveučilištu, prof. Tuđman nije postao profesor emeritus iako ga je Filozofski fakultet predložio 2017. godine a nije izabran do smrti 2021., a njegova suradnica je nastavila suradnju s našom grupom koju je započeo

sam profesor Tuđman uvidjevši da je besmisleno nastaviti u tom pravcu sa suradnicima s njihovog Odsjeka na FF-u (prof. Boras i prof. Nives Mikelić Preradović) pa je danas s duplo većim h-indeksom od oboje pošto su je eliminirali sa FF-a docentica zaposlena na Sveučilištu Sjever s pola radnog vremena. A tom sveučilištu je mnogo zanimljiviji umirovljenik Boras – valjda zbog tih 'zasluga' samog Borasa, ili pak nagrada koje je dobio. Završio bih s porukom koju mi je poslao bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u Slavonskom Brodu dr. sc. Mato Artuković:

Dragi Josipe,

čestitam na knjizi o neumornom borcu za istinu Mladenu Pavkoviću. Želim Ti da ova promocija Tvoje i njegove knjige probude pospane. Prijateljski pozdrav iz Broda

Mato

Brod, na Dušni dan (2.11.)22.

Dr. Artuković je u pravu i iz moje knjige o Pavkoviću, ali ponešto i iz njegove knjige razgovorima sa mnom možete doznati puno o raznim pravcima rada Mladena Pavkovića. Istina u knjizi o Pavkoviću dani su samo tekstovi iz mojih knjiga koji se odnose na njega, ali i niz razgovora koje je vodio sa mnom neovisno od knjige koju predstavljamo pa se npr. o Borasu govori u čak četiri naša razgovora. A kada govorimo o Pavkovićevim knjigama treba spomenuti da mu je nedavno tiskana stota knjiga, a o ovoj knjizi njegovih razgovora sa mnom, tj. o njenom prvom izdanju, uskoro će izaći i knjiga koju smo zajedno sastavili, a radi se o razmišljanjima velikog hrvatskog domoljuba i političkog uznika iz 71. prof. dr. sc. Hrvoja Šošića. Zanimljivo: Šošić je bio disident u komunističkoj Jugoslaviji, a za mene je Predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić napisao da sam neka vrsta disidenta kada sam odbio biti profesor emeritus na Borasovom sveučilištu.

Zapravo cijelu ovu moju priču o hrvatskoj znanosti i današnjoj poziciji Borasovog sveučilišta Pavković je opisao u naslovu jednog nedavnog teksta o mom znanstvenom radu:

BOLJE JE BITI „BALERINA“ NEGO ISTINSKA AKADEMSKA
VELIČINA!

<https://bezcenzure.hr/toptema/bolje-biti-balerina-nego-istinska-akademski-velicina/>

Zapravo čini mi se da taj naslov treba čitati ovako:

BOLJE JE BITI BORAS NEGO ISTINSKA ZNANSTVENA
VELIČINA!

Josip Pečarić

Fotografije: Damir Borovčak

<https://bezcenzure.hr/toptema/bolje-je-biti-boras-nego-istinska-znanstvena-velicina/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/32705-govor-na-predstavljanju-knjiga-pecaric-pavkovic>

BOLJE JE BITI BORAS NEGO ISTINSKA ZNANSTVENA VELIČINA! – DRUGI DIO

Poštovana gospodo rektori,

Naslov BOLJE JE BITI BORAS NEGO ISTINSKA ZNANSTVENA VELIČINA! za moj govor na predstavljanju knjiga Pečarić-Pavković je parafraziranje naslova Pavkovićeva teksta

[\(https://bezcenzure.hr/toptema/bolje-je-bit-boras-nego-istinska-znanstvena-velicina/](https://bezcenzure.hr/toptema/bolje-je-bit-boras-nego-istinska-znanstvena-velicina/)

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/32705-govor-na-predstavljanju-knjiga-pecaric-pavkovic>),

ali je u osnovi isto što je rekao prof. Miroslav Tuđman uspoređujući takve kakav je Boras sa mnom. Dakle Pavkovićev naslov možemo 'po Tuđmanu' iskazati ovako:

BOLJE JE BITI BORAS, TJ. KVARTOVSKA VELIČINA NEGO SVJETSKA VELIČINA!

Grafički fakultet u Zagrebu predložio je, u sklopu otvorenog natječaja Ministarstva znanosti, da se rektoru Damiru Borasu dodijeli Državna nagrada za znanost ističući ga kao jednog od pionira informacijskih znanosti u Hrvatskoj, a Nagradu grada Zagreba dobio i za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI. To njegovo uspostavljanje informacijskih znanosti ismijao sam u Pismu-rugalici Akademiji kad ga je isti fakultet Zagrebačkog sveučilišta predložio za akademika. Pismo je bilo 'hit' u HAZU. Kao što ste već doznali u Razredu je Boras dobio NULA glasova.

S promjenom rektora na Zagrebačkom sveučilištu najavljeno je da takve gluparije Sveučilište neće više ponavljati.

A doista je gluparija da fakultet koji ima duplo manje radova od mene predlaže nekoga a oblast kojom se bavi osoba koju predlažu nije iz osnovne oblasti djelatnosti tog fakulteta. Ovako im se Boras narugao proglašavajući sebe jednim od pionira ili osobom koja je uspostavila informacijske znanosti u RH.

Da ste došli na predstavljanje knjiga na koje sam vas pozvao mogli ste iz njegovih razgovora sa mnom ponešto naučiti i o tome jer je Pavković, kako je rekao don Anđelko Kaćunko, *veoma dobro znao što Pečarića treba pitati.*

Drugim riječima kada niste u toj oblasti doznajte što stručnjaci u svijetu govore o takvom kandidatu.

U Pavkovićevoj knjizi tako možete naći kako je 80-tak redovitih profesora, među kojima je bilo akademika, urednika poznatih svjetskih časopisa, pisaca monografija, poslalo pismo potpore mom izboru u Akademiju. U tim pismima možemo naći:

Sh. Abramovich, University of Haifa, Israel:

"He is one of the top mathematicians today...Thanks to his research, and leadership, the theory of inequalities and applications is nowadays a broad and active field with extensive interdisciplinary relations to other mathematical and science fields."

(„On je jedan od najboljih matematičara danas. ... Zahvaljujući njegovom istraživanju, i vodstvu, teorija nejednakosti i primjena danas je široko i aktivno polje s opširnim interdisciplinarnim vezama s drugim matematičkim i znanstvenim područjima.“)

M. Goldberg, Technion-Israel institute of technology, Haifa, Israel:

"He is world leader in area of Mathematical Inequalities."

(„On je svjetski lider u području matematičkih nejednakosti.“)

Roy Mathias, The College of William and Mary, Williamsburg, VA:

"When one think of the topic ``Mathematical Inequalities" one immediately thinks of Pečarić. Indeed Pečarić is perhaps the leading mathematician in the area of inequalities."

(„Kad pomislimo na „matematičke nejednakosti“ odmah pomislimo na Pečarića. Zaista, Pečarić je možda vodeći matematičar na području nejednakosti.“)

S. Saitoh, Gunma University, Kiryu, Japan:

"He is a real leading mathematician in the field over the world."

(„On je uistinu vodeći matematičar u svom području u cijelome svijetu.“)

Mišljenje R.C. Brown-a, The University of Alabama sam dao u prethodnom tekstu.

J.R. Birge, dean, Northwestern University, Evanston, Illinois:

"He would have a strong case for admission to any of the national academies with which I am familiar."

(„Ima jako puno razloga za njegov izbor u bilo koju nacionalnu akademiju za koju znam.“)

V. Burenkov, Cardiff University, Wales UK:

"Professor Pečarić is a worldwide-recognised specialist in a very important field of clasical and contemporary mathematics, having enormously many applications, - the theory of inequalities...Professor

Pečarić is a scientist of a very special and rare type. He is longing for the universality and encyclopedic knowledge of the topic."

(„Profesor Pečarić je u cijelom svijetu priznat kao stručnjak na važnom području klasične i suvremene matematike, s nevjerojatno puno primjena – teoriji nejednakosti. ... Profesor Pečarić je znanstvenik vrlo posebne i rijetke vrste. On teži univerzalnosti i enciklopedijskom poznavanju područja.“)

Academician L. Leindler, Jozsef Attila University, Szeged, Hungary:

"Professor J. Pečarić is an excellent expert of the inequalities and some other parts of mathematics. He has first-class international reputation. His productivity is incredible."

(„Profesor J. Pečarić je izvrstan stručnjak na području nejednakosti i nekih drugih područja matematike. Njegov međunarodni ugled je prvorazredan. Njegova produktivnost je nevjerojatna.“)

B. Opic, Math. Institute, Academy of sci. of the Czech Republic:

"Professor Josip Pečarić is a leading authority in the field of Mathematical Inequalities."

(„Profesor Josip Pečarić je vodeći autoritet na području matematičkih nejednakosti.“)

T. Furuta, Science University of Tokio, Japan:

"The Croatian Academy should be very proud of his outstanding achievements in Functional analysis, especially, Operator theory."

(„Hrvatska akademija trebala bi se ponositi njegovim izuzetnim postignućima u području funkcionalne analize, posebno teoriji operatora.“)

A. Prekopa, Rutgers University, New Jersey:

"He is, however, not only the author of many books and papers but also enriched the area of mathematical inequalities by a large number of outstanding results."

(„Ipak, on je ne samo autor mnogih knjiga i članaka, nego je i obogatio područje matematičkih nejednakosti velikim brojem izuzetnih rezultata.“)

Academician K. Györy and Zs.Pales, Lajos Kossuth University, Debrecen, Hungary:

"Professor Pečarić is one of the most active researchers whom we ever met with. He is an outstanding mathematicians and scientist."

(„Profesor Pečarić je jedan od najaktivnijih istraživača kojeg smo ikada upoznali. On je izvanredan matematičar i znanstvenik.“)

D.Bainov, Bulgaria:

"Professor Dr. J. Pečarić is one of the world-famous specialists working in the area of mathematical analysis and its applications."

(„Profesor dr. J. Pečarić je jedan od svjetski poznatih stručnjaka na području matematičke analize i njezinih primjena.“)

T. Ando, Hokusei Gakuen University, Sapporo, Japan:

"His contributiona are highly evaluated by many mathematicians, and he is considered as one of the great leaders in the field of inequality."

(„Njegove doprinose visoko cijene mnogi matematičari, i smatraju ga jednim od velikih lidera na području nejednakosti.“)

T. Erdélyi, Texas A&M University:

"His almost unlimited energy, determination, and enthusiasm is clearly shown in solving a large variety of problems arising in the area of

mathematical inequalities and their applications. Pečarić is undoubtedly a leading authority on several areas of mathematical inequalities."

(„Njegova skoro neograničena energija, odlučnost i entuzijizam jasno se vide u rješenjima vrlo raznolikih problema koji su se pojavili u području matematičkih nejednakosti i njihovih primjena. Pečarić je nedvojbeno vodeći autoritet na nekoliko područja matematičkih nejednakosti.“)

R. Merris, California State University, Hayward, California:

"Dr. Pečarić's professional output has been prodigious. His publication record is comparable to that of an outstanding chemist. Apart from the occasional Leonhard Euler or Pál Erdős, such productivity is very rare among mathematicians."

(„Dr. Pečarić profesionalni rad je zapanjujući. Količina njegovih publikacija može se usporediti s količinom koju napravi izuzetan kemičar. Osim ponekog Leonharda Eulera ili Pála Erdösa takva je produktivnost vrlo rijetka kod matematičara.“)

C.E.M.Pearce, The University of Adelaide:

"He writes in a terse style and many of his short papers feature brilliant gems. Long and deep gaps in the literature have been filled by his insights. His work is extremely seminal and has provided a great stimulus to analysts worldwide. The bumber, brevity and influence of his paper and having many co-authors are all reminiscent of the late Paul Erdős. Again as with Erdős, many of the ideas can look simple. To appreciate them, one needs the perspective of clumsy and less effective earlier attempts on some of these problems by quite eminent analysts. It is easy to be wise after the event."

(„On piše sažetim stilom, i mnogi njegovi kratki članci pravi su biseri. Duge i duboke praznine u literaturi popunili su njegovi uvidi. Njegov je rad vrlo nadahnjujući i poticajan za analitičare diljem svijeta. Jezgrovitost

i utjecaj njegovih radova, te činjenica da ima mnogo koautora podsjećaju na pokojnog Paula Erdösa. Kao i kod Erdösa, mnoge njegove ideje čine se jednostavnima. Da bi ih cijenili, trebamo promotriti šepRTLjave i manje efektivne ranije pokušaje da se riješe neki od ovih problema koje su učinili neki poprilično eminentni analitičari. Lako je biti general poslije bitke.“)

P. Bullen, The University of British Columbia, Vancouver, Canada:

"Pečarić is one of the most important workers in the field of inequalities – and is a most worthy successor to his teacher, Professor Mitrinović... The many books written by Pečarić, both in his own language and in English, are standard references for all in the field. In addition Pečarić is a great collaborator; almost all leaders in the field have joint papers with him. He has encouraged young students, and has many papers with them."

(„Pečarić je jedan od najznačajnijih znanstvenika na području nejednakosti – a ujedno je i najvrjedniji nasljednik svoga učitelja, profesora Mitrinovića... Mnoge knjige koje je napisao Pečarić, i na svom jeziku i na engleskom, postale su standardne reference za sve na tom polju. Još treba reći i da je Pečarić izvrstan suradnik; skoro svi vodeći znanstvenici na polju napisali su s njim zajedničke radove. On ohrabruje mlade studente i ima mnogo radova s njima.“)

A.Lupas, Faculty of Science, Sibiu, Romania:

"Much of Josip Pečarić's brilliant work is related to the remarkable subject of Convex Functions and Theory of Inequalities... However, by all means any member of Academy should look at the original books or papers, since he is a master expositor."

(„Veliki dio briljantnog rada Josipa Pečarića vezan je uz izvanredno područje konveksnih funkcija i teoriju nejednakosti... No, svaki član

akademije svakako bi trebao pogledati originalne knjige i radove, jer je on vrhunski izlagač.“)

I. Pressman, Carleton University, Ottawa, Canada:

"Josip Pečarić 's made very significant contributions to the field of Inequalities. In particular his work on Jensen Inequalities is a noteworthy major contribution. His work on Slater conditions and convex functions has been noted by researchers in other fields, such as in semidefinite programing. Clearly he has been an active vigorous mathematician who is making major contributions in analysis."

(„Josip Pečarić dao je velike doprinose na području nejednakosti. Posebno je njegov rad na Jensenovim nejednakostima istaknut i velik doprinos. Njegov rad na Slaterovim uvjetima i konveksnim funkcijama primijetili su istraživači u drugim područjima, poput semidefinitnog programiranja. Očito je da je on aktivan energičan matematičar koji daje značajne doprinose analizi.“)

Ram Mohapatra, University of Central Florida:

"I personally feel that his contributions to mathematics and their applications to the world of science is enormous."

(„Osobno smatram da je njegov doprinos matematici i njezinim primjenama u svijetu znanosti golem.“)

R. Brualldi, University of Wisconsin, Madison:

"I find his list of publications awesome both for its lenght and the great number of areas of mathematics impacted by his work. I am simply amazed that one person could be wholly or partly responsible for so many publications in so many journal. To me this is clear evidence of a remarkable intellect and unsurpassed dedication."

(„Smatram da je popis njegovih publikacija zapanjujući i zbog duljine i zbog velikog broja područja matematike na koje je njegov rad djelovao. Jednostavno me začuđuje da je jedna osoba djelomično ili u potpunosti odgovorna za toliko mnogo publikacija u toliko puno časopisa. Meni je to jasan dokaz iznimnog intelekta i nenadmašenog predanja.“)

C. Bandle, Math. Institut, Basel, Switzerland:

"Also his papers are very elegant and tricky. He is one of the few mathematicians in the world who are able to come out with simple new ideas in elementary geometry and function theory."

(„Njegovi su radovi, također, elegantni i prepređeni. On je jedan od malobrojnih matematičara na svijetu koji mogu iznaći jednostavne nove ideje u elementarnoj geometriji i teoriji funkcija.“)

Man Kam Kwong, Lucern Technologies, Naperville, Illinois:

"I would evaluate the importance of these work as comparable to the classical work of Wolfgang or Beckenbach or Lakshmikantham and Leela."

(„Ocijenio bih da je važnost njegovog rada jednak klasičnom radu Wolfganga ili Beckenbacha ili Lakshmikanthama i Leele.“)

J.Mawhin, member of the Academie Royale de Belgique, foreign member of the Russian Academy of Natural Sciences:

"Professor Pečarić is a word-known expert in the field of inequalities."

(„Profesor Pečarić je svjetski poznat stručnjak na polju nejednakosti.“)

Academician P.T. Mocanu, president of Romanian Mathematical Society:

"It is an honor to be invited to write a recommendation for the support of a so famous mathematician, as Josip Pečarić is."

(„Čast mi je što sam pozvan napisati preporuku podrške tako slavnom matematičaru, kakav je Josip Pečarić.“)

U knjizi možete naći i tekst o međunarodnoj konferenciji MIA 2018 povodom mog 70-og rođendana. Na njoj je o mom životu i radu govorio Professor Lars Erik Persson koji je bio i predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini je matematičar koji je dobio državnu nagradu koja se u Švedsko dodjeljuje jednom zaslužnom pojedincu svake godine je tom prigodom govorio o meni kao o „kralju nejednakosti“, a o oblasti mog rada u matematici kao o mom „kraljevstvu“:

A. Aglič Aljinović, I. Perić, L.-E. Persson: Josip Pečarić-and his life in mathematics and politics, Math. Inequal. Appl. 4 (2019), 1067-1080.

U knjizi je dan i prijevod tog članka iz koje izdvajam dio:

Kralj nejednakosti

Nakon ovog je sasvim jasno zašto je akademik Pečarić u svijetu poznat kao “Kralj nejednakosti” (“The King of Inequalities”).

Uz imponantni broj od 1187 znanstvenih radova iz matematike teško bi itko vjerovao da njihov autor može imati i još više publikacija. Ali ako pretražite Google, uz ime Josip Pečarić se pojavi i niz knjiga koje nisu matematičkog sadržaja, već ih možemo klasificirati pod povijesne, političke možda čak i sociološke.

Kako imena i ljudi nisu u objektivnoj korespondenciji mogli bi lako pomisliti da je ovdje riječ o nekom drugom Josipu Pečariću. Mnogi u Hrvatskoj zaista i misle da postoje dva Josipa Pečarića, matematičar i povjesničar. Na stranicama Wikipedije je očito da je isti Josip Pečarić autor obje vrste knjiga, matematičkih i nematematičkih u kojima nema navedenih akademskih titula uz ime autora. Štoviše, nematematičkih knjiga objavljenih u periodu od 1998. godine do danas ima čak 43 i ove godine je 20. godišnjica objavljivanja njegove prve nematematičke knjige.

Ukoliko osobno ne poznajete Josipa Pečarića neshvatljivo je da netko može biti autor tolikog broja radova i knjiga. Ali ako ste imali čast upoznati

ga ili, još bolje, raditi s njim shvatite da je njegov um uvijek budan i uvijek u potrazi za novim problemima, novim naizgled jednostavnim rješenjima i sjajnim idejama. Ovo su riječi profesora R.P. Boasa koji je bio član povjerenstva za obranu njegove doktorske disertacije 1982. godine:

"Pečarić has systemized enormous amount of material which was published in years and which became more and more chaotic. This systematization itself is a valuable part of the work. Secondly, Pečarić has shown great ingenuity in finding simpler proofs of some inequalities and appropriate generalizations. As a result many inequalities became easily understood. He also unified some previously non-related inequalities. And, finally, he gave many original contributions to the field of inequalities."

"Pečarić je sistematizirao ogromnu količinu nesređenih rezultata objavljenih proteklih godina. To je samo po sebi dragocjeno postignuće. Nadalje, pokazao je veliku ingenioznost u pronalaženju jednostavnijih i ljepših dokaza nekih poznatih nejednakosti. Zahvaljujući tome mnoge nejednakosti su postale lakše shvatljive. Objedinio je neke prethodno nepovezane nejednakosti. Konačno, dao je bitan znanstveni doprinos u polju matematičkih nejednakosti."

Rezimirajući naša početna opažanja ponovo naglašavamo da je nemoguće ograničenim brojem riječi dati pravu sliku jednog tako osobitog čovjeka i velikog matematičara kao što je Josip Pečarić.

Ima još sličnih stvari u Pavkovićevoj knjizi ali mislim da je dovoljno da shvatite podjelu prof. Tuđmana na KVARTovske i svjetske veličine.

Kao što znate prof. Tuđmana nisu izabrali za profesora emeritusa. On bi bio najzadovoljniji izborom Borasa za profesora emeritusa jer bi onda – s pravom – mogao proširiti svoju tvrdnju na sveučilišta tj. na KVARTovska i svjetska Sveučilišta. A on bi tada bio zadovoljan što nije izabran za profesora emeritusa u KVARTovskom sveučilištu.

+S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

**MIRO GLAVURTIĆ IM POSTADE SRBIN,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

MIRO GLAVURTIĆ IM POSTADE SRBIN, 4.:

**DRUGI ODGOVOR PROF. DR SCI. DANILU A.
ĐUROVIĆU**

Dragi Danilo,

Zahvaljujem Ti na brzom odgovoru. Znam da si mnogima pomagao i o tome sam pisao u mom tekstu o Tebi, ali doista si me posebno obradovalo što si mi napisao svoju priču o obitelji Vaska Lipovca jer sam bio u velikom prijateljstvu s Vaskovom sestrom Vesnom Radulović koju spominješ u svom pismu. Ona mi je bila profesorica u kotorskoj gimnaziji. A spomenuo sam je i ja u tekstu čiji link sam Ti dao u prethodnom pismu (a sada Ti ga šaljem kao Prilog):

Kasnije sam na sjajnim vježbama iz matematike, koje je držao dr. Dobrilo Tošić, doznao da su kotorskoj gimnaziji poslali zahvalu što je odgojila tako dobrog matematičara. Obavijesti s prvenstva Crne Gore, iz Matematičko-fizičkog lista i ovo pismo je vjerojatno jedino pozitivno što se Kotorskoj gimnaziji dogodilo te godine, jer je skandal s učeničkim štrajkom zbog umirovljenja njihove razrednice, a meni jako drage profesorice, sestre poznatog hrvatskog umjetnika Vaska Lipovca, punilo stupce titogradske "Pobjede". Jasno je da sam i ja bio umiješan – podržavao sam slabiju stranu pa su mi (neuspješno) pokušali osvetiti i oduzeti godinu dana tako da ne položim maturu?

Zapravo mnogo detaljnije sam to opisao u mojim knjigama:

M. Pavković, *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006.

M. Pavković, *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.

U tim knjigama pisao sam i o svom mentoru prof. dr. sc. Dobrilu Tošiću koga se spominje u gornjem citatu, a u drugoj u povodu međunarodne konferencije zbog moje sedamdesete obljetnice života može se naći i što je on napisao o tom mom tekstu koji Ti šaljem u Prilogu:

Moj tada 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću, Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a. Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem. Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!! (...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tošić

Evo što samo dio od onoga što sam o događanjima oko profesorice Lipovac-Radulović i kotorskoj gimnaziji napisao u tim knjigama:

A i moje školovanje u kotorskoj gimnaziji završilo se u znaku "buntovnika bez razloga". U četvrtom razredu podučavao sam Ladu, kćerku moje profesorice francuskog jezika Vesne Radulović matematiku, a ona je meni pomagala kod priprema za pismene iz srpsko-hrvatskog jezika. Profesorica je te godine dobila otkaz jer se do tada u kotorskoj gimnaziji učio samo francuski pa je bilo previše profesora francuskog. Međutim, 3. razred Gimnazije, kome je ona bila razrednica, odlučio je štrajkati. Iako do štrajka nije došlo, organizirano je pravo saslušavanje tih učenika. Željelo se dokazati kako je njihova profesorica organizirala štrajk. Jedan od učenika Miroslav Rađenović, kasnije poznati vaterpolist Kotora, zagrebačke Mladosti i međunarodni vaterpolo sudac, ispričao je svima kako su njega pitali jesam li ja organizirao njihov štrajk. Kada su me na taj način umiješali na sastanku predsjednika razreda s načelnikom općine rekao sam što mislim o stanju u školi. Naravno, time sam se svrstao uz slabiju stranu u podijeljenoj školi. Profesorica srpsko-hrvatskog je bila na toj strani, ali je bila u bolnici. Iako je rekla da se meni zaključni četvorka,

organizirali su zadnju pismenu zadaću na kojoj nitko, pa ni ja, nije dobio veću ocjenu od dvojke. Tako su dobili razlog da ispituju one kojima – navodno – ocjena nije sigurna. Tu su bili dvije profesorice srpsko-hrvatskog i direktor škole s kojim sam došao u sukob. Nisu mi promijenili ocjenu, ali su mi zbog tog sukoba dali trojku iz vladanja. Tako sam – umjesto da budem oslobođen većeg dijela polagao cijelu mature. Htjeli su me oboriti na maturi. Srećom, maturi je bio nazočan inspektor iz Titograda koji je bio profesor srpsko-hrvatskoga pa sam dobio trojku i otišao na studije.

Vesna je ipak izabrana za profesoricu na Tvom fakultetu. Mislim da joj je ovo bila prva knjiga:

Životopis Vesne Lipovac-Radulović može se naći na:

<https://hrcak.srce.hr/file/96978>

Ali da se vratim svojim vanškolskim susretima s mojom dragom profesoricom Vesnom Lipovac-Radulović. Odlasci u Škaljare bili su nešto sjajno jer smo se poslije instrukcija družili Vesnom koja je bila izuzetno duhovita. Večeri pune smijeha i veselja!

Ipak će uvijek u sjećanju ostati naš susret iz vremena prije rata kada je i u Kotoru zavladao velikosrpsko ludilo. Obitelj Radulović se već bila preselila iz Škaljara u Dobrotu. Otišao sam se javiti svojoj profesorici, a ona me odvela na plažu i prokomentirala mi to što se događa riječima:

Ne mogu ja protiv svoje majke!

Ali, dragi Danilo, malo si me zbunio kada si napisao da je Vasko Lipovac bio akademik. Veliki umjetnik rodom iz mog i Tvog Kotora a ja ne znam da je bio akademik. Pogledao sam na Internetu:

Atelje
Vasko
Lipovac

Vasko Lipovac, 1978. (Ivo Eterović)

Biografija

Vasko Lipovac, slikar, kipar i grafičar, rođen je 14. lipnja 1931. godine u Kotoru. U njegovom obiteljskom domu koji je smješten na samom tjemenu bokokotorskog zaljeva, njegovala se ljubav prema raznim znanjima i umjetnostima. Bajkoviti okoliš, visoka kulturna razina i samosvijest građana Kotora imat će velik utjecaj na razvoj Lipovčeva osebujnog stvaralaštva.

Tijekom školovanja na zagrebačkoj Akademiji primjenjenih umjetnosti nije stekao samo kvalitetno obrazovanje, nego i veliki broj prijatelja koji su mu kroz život bili značajna potpora. Nakon završene Akademije, a u razdoblju od 1955. do 1959. godine, bio je polaznik Majstorske radionice Krste Hegedušića. Kada je 1967. godine stigao u Split, nije ni slutio da će mediteransko ozračje blagotvorno utjecati na njegovo stvaranje. Kako je ovaj dalmatinski grad ostao njegovo doživotno prebivalište, u njemu je stvorio vlastiti figurativni svijet, svijet Vaska Lipovca. Oblikujući svoje maštovite likove, služio se najrazličitijim materijalima, bojama, oblicima kao i tehnikama u najneobičnijim kombinacijama. Središte njegovog interesa uvijek i za svagda bila je ljudska figura. Koliko god stilizirana, ona je životna, kao čovjek koji radi, misli i osjeća...

Vasko nije izlagao bilo kada i bilo gdje. Njegove izložbe su se događale samo onda kada bi zaokružio jedan dio svoga rada te ga smatrao dovoljno vrijednim izlaganju pogledu javnosti. Zato je svaka Vaskova samostalna ili skupna izložba bila iznenađenje i za stručnu i za široku publiku. Kontinuiranim umjetničkim djelovanjem priskrbio si je niz nagrada, kako za skulpturu tako za ilustraciju i javne spomenike. U svibnju 2006. godine dobio je i nagradu za životno djelo.

Vasko Lipovac preminuo je 4. srpnja 2006. godine i ostavio svoj bogat opus kao „Ostavštinu za budućnost“.

Sretan sam što sam bio prijatelj i suradnik šjor Vaska i što sam u posljednjih dvadeset godina bio promatrač i sudionik procesa nastajanja njegova plemenitog umjetničkog svijeta.

Mirko Gelemanović

Pretpostavljam da si mislio da bi to bilo normalno jer se radi o izuzetnom umjetniku. Ali, ako je on bio član neke druge akademije (npr. DANU ili CANU) bilo bi mi drago da mi javiš tako da se to nađe bar u ovom njegovom životopisu sa stranica Ateljea koji nosi njegovo ime.

Puno pozdrava,

Joško

Sat, 28 Jan 2023 13:49:13 +0100

danilo.djurovic

Zaista dragi moj prijatelju Joško, ja sam završio prvu srednju školu (SUP) u Kotoru, a drugu srednju tehničku školu u Borovo kod Vukovara. Bio sam kao omladinac koji sam se ponosio radom na akciji u sprječavanju prodiranja-poplave od rijeke Vuke na tlu Vukovara. Bio sam jedan od organizatora davanja krvi pri školskom centru Borovo. Će god sam boravio, živio ili privređivao svuđe sam nailazio na divne ljude. Možda zato što nijesam znao da postoje loši ljudi, ili ih nijesam duboko percipirao. U svakom slučaju TADA I SADA DO MOJE SMRTI NECU DA MRZIM NIKOGA, U SVAKOJ OSOBI POSTOJI ONO DOBRO I ZLO, KAO I U MENI. MOJA MALENKOST U OVOM PREOSTALOM ZIVOTU, KAO I PRIJE HOCU DA MI SVI LJUDI BUDU DRAGI. STO NEKI MRZE MENE ILI TEBE ILI BILO KOG, TO JE PROBLEM U NJIMA, A NE U NAMA. VIJERUJ MI, DA NJIMA POKLONJAM MNOGE MOLITV BEZ ZNANJA O NJIHOVIM IMENIMA, JER JE GRIJEH ZNATI DA POSTOJE TAKVE OSOBE I DA IM NE ZELIMO DOBRO. MOLIM SE ZA NJIH DA PRONAĐU ONO PRAVO I NEUGASIVO SVIJETLO U SEBI KOJE NOSI PORUKU-BOG JE LJUBAV!! Stara latinska poslovica kaže:"ko misli ili radi protiv drugoga najbolje govori o sebi!" ili ona druga koja Ti je poznata: "Kada čovjek nema što lijepo da kaže o sebi, tada počinje da govori loše o drugima!" Svak neka radi kako misli da treba ili ne treba-u svakom slučaju moraju pred svojim Stvoriteljem za to odgovarati-biti kaznjen ili nagrađen! Vouio bi da svi na svijetu budu od Stvoriteklja za svoja dijela nagrađeni!!! Vijerujem da si poznao

akademika gđina. Vaska Lipovca. Kada mu je majka bila bolesna, prof. Vesna Radulović njegova sestra nije mogla naći nikoga ko bi im majku do smrti čistio, masirao i bar dva puta dnevno pomogao da je nahrani. Dr. Vuko Jovović je predložio da samnom razgovaraju. Njihova Majka gđa. Antica, je bila divna osoba, pobožna i čestita. Kada mi je dr. Vuko rekao da li bi mogao da im pomognem, odmah sam prihvatio. To sam još snažnije prihvatio jer je to nečija majka, a ja svojoj Majci kada je bila bolesna nijesam mogao pomoći jer sam u tom vremenu bio u Borovu. Kada sam prihvatio da radim oko gđe. Antice, oni su mi bili zahvalni i stalno pitali koliko su dužni, koliko da mi plate i sl. Sve sam odbijao govoreći da to radim radi Boga. Ja zaista vjerujem u Boga, a ne u one koje misle da su predstavnici Boga i da oni jedino mogu biti veza između Boga i čovjeka. Jednog dana kada sam radio iz ljubavi prema bolesnoj gđi. Antici rođenoj. Lui udatoj Lipovac, prof. Vesna je došla u sobu sa jednim čovjekom i rekla: "moj braco to je taj Danilo!" On se samnom pozdravio lijepje riječi mi uputio i nakratko smo porazgovarali. Izašao je iz sobe i nakon par minuta se vratio sa jednim zamotuljkom. Ponovo me pitao koliko su mi dužni i tome slično, sve sam iz poštovanja odbio. Tada je otvorio zamotuljak i rekao: "nemojte mi ovo odbiti, ovo je moj rad iz moje kolekcije Isus na krizu. Prihvatio sam taj poklon i još žešće sa većom ljubavlju nastavio da pomažem oko gđe Antice, njihove majke. Kada se radi o Borovu->Vukovaru primljen sam kao u svom Kotoru. Divni ljudi nijesam znao ko je ko, jer me to nije ni interesovalo, Išao sam sa nekim mojim drugarima u Crkvu na Sv. Misu na Trpinskoj cesti. I danas imam divnih prijatelja u Borovu, Vukovaru, Borovu selu, Vinkovcima, Daruvaru, Virovitici i drugim mjestima. Sve ovo oni znaju i ko sam i koje sam vijere, nacije i znaju da ja to nijesam ni birao kao ni oni. Poštujem svačiji izbor, svačiju pripadnost, ništa mi niko ne smeta jer ja razumijem rijeci iz Evandela: "Bog je dao slobodu izbora svakom svom stvorenju"": Na kraju moj Joško, Iskreni pozdravi Tebi, Tvojoj porodici i svim Tvojim saradnicima od prolaznog prof. dr sci. Danila A. Durovića

**LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.****FAH IDIOTI OD JASENOVCA
(LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ 5.)**

Vukašin Jasenovački izmišljen je lik Srpske pravoslavne crkve. Kanonizirali su ga 1998. godine. Za razliku od Srba i mi imamo svoje FAH IDIOTE OD JASENOVCA 'velike' znanstvenike koji u dokazivanju službene brojke žrtava u Jasenovcu izmišljaju takve nebuloze da je jedan od njih po svom 'pronalasku' dobio i nove ime Ivo Drobilica. Da bi zaslužili takvu titulu kao pravi idioti upuštali su se u 'dokaze' koji nisu povijesnog karaktera pa su ismijani od stručnjaka u tim područjima. A što se tiče same službene brojke u današnje vrijeme računala nije zgodno ni izmišljati imena stradalih u Jasenovcu. Tako su više od stotinu radova na temu lažnih žrtava sa tog popisa napisali doktori znanosti Nikola Banić i Mladen Koić pa je nedavno i tiskana njihova knjiga na oko 800 stranica: JASENOVAČKI POPIS / LAŽNE ŽRTVE. Knjiga je samo potvrdila zašto sam davno tu službenu brojku nazvao: Velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića.

U pomoć Drobilici zato priskaču Episkop Pakračko-Slavonski i HTV koja poziva episkopa koji hvali u emisiji Drobilicu. O tome sam nedavno pisao u tekstu DROBILICI POMAŽU HTV I EPISKOP ĆULIBRK. Usljedio je duhovit komentar don Anđelka Kaćunka:

Subject:Re: DROBILICI POMAŽU HTV I EPISKOP
ĆULIBRK

Date: Thu, 5 Oct 2023 22
From: Anđelko Kačunko
To: Josip Pečarić

Sjajan ti je to i prevažan prilog, fratelo!

Briljantan tekst uglednog intelektualca Javora Novaka posvjēšćuje svakome "cum grano salis" kako i HTV i DROBilica i Čulibrk & comp. zapravo nastupaju samo kao vragoslužinčad Sotonerijekoja sustavno i bezočno već stotinu (100) godina širi LAŽI o Hrvatima!

A budući da je sam Sotona "otac laži" - po Isusovoj definiciji! - onda svima mora biti jasno, očito, bjelodano i transparentno s kojim silama i s kojom moći Hrvatski naroda ima "posla" ter na koga se mora osloniti...!

Lista FAH IDIOTA se proširila kada se ponovo počelo s napadima na velikog domoljuba i nogometaša Josipa Šimunića, a zapravo na one hrvatske znanstvenike koji podržavaju Šimunića i sve one koji se zalažu za istinu u povijesnim znanostima.

To se događa baš u vrijeme kada su neki od tih koji su branili Šimunića i ZDS među malim brojem hrvatskih znanstvenika koji su na listama najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu. Trebali li spomenuti da FAH IDIOTA na tim listama nema?

O tome sam i pisao u više tekstova i evo jednog komentara:

Subject:Re: LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I
JOSIP ŠIMUNIĆ 4. (Fah idiote za veleposlanike)

Date: Thu, 12 Oct 2023
From: faust perica
To: Josip Pečarić

Je, g. Stjepo je očito pogriješio akademiče - Slavko **Goldsten i Danijel Ivin**, dva ideološkozločinačka zlikovca i naravno sinek i netjak Ivo - su očito po mati braća (Židovi nemaju zavjet braka), a Ivek Udrobljeni se rodio 1958. Moj komentar već davno na HKV - portalu. A meni zgledi,

kao da je to zapravo 1858. i to dobrih već 3est leta, a mlađi je dvi godine od mene.. :) Ali puca, kao bičina prava od zdravlja (fala Bogu i neka pati) i da ne bi ak. Josipa Pečarića taj klatežnik i truležnik bio bi pola stoljeća jazu akademik ipak, iako je spora transformacija HAZU-a...*pozdrav mfp*

Mali osvrt, pučkog stihoklepca - na Javorovo štivo(odlično) o jahanju i drobljenju.. :) mfp

Droбилica Ivo

*Drobi, drobi Ivo i ide dalje
A jahati Droбилca Ivo triba znati
Pa i zato triba nešto libra pročitati*

*Drobi, drobi Ivo s katedre efef-skoja
Nit' se zna, koja biseda mu bolja
Biseda s puno žara, žara, da mu nema para*

*Drobi, drobi Ivo s' katedre iste, a i riče
Diž' se rajo i od preka kokošara
Tuđmanove ustaše se povampiriše*

*Drobi, drobi Ivo, a i melje, uz kosti i meso
Te se udrobljeni Ivo, k'o profesor slavni
Lošeg vina, bisedom vidnom, podost puta nakres'o*

mfp

I onda u novom *Hrvatskom tjedniku*, 12. listopada 2023. u rublici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE, vidim da i Episkop Čulibrk postaje FAH IDIOT JASENOVAČKI:

JOVAN, vladika pakrački, episkop SPC-a:

„Raspravu o Jasenovcu zauzeli su diletanti, ima grubog revizionizma. Pitao sam struku zašto šuti... Nemoralni su ekstremni, nemogući brojevi.

Jedni govore o dvije tisuće, drugi o milijun i četiri stotine hiljada žrtava...“

HT: S obzirom na to da ste Vi niški padobranac, vjerojatno ste snimili Jasenovac iz zraka i precizno utvrdili kako je ondje ubijeno stotinjak tisuća Srba. Samo ne želite pokazati dokaze, zar ne?

Struka?

Vidjeli smo na HTV-u da mu je struka jedan Ivo Drobilica.

U tekstu RAT IZMEĐU JASENOVAČKIH MITOMANA I MITOMANIJAKA? Govorio sam o pristašama ove dvije grupacije koje se zalažu za očuvanje velikosrpske lažne brojke žrtava u Jasenovci koje osiguravaju izmišljenu tvrdnju o 'genocidnosti hrvatskog naroda' i konstatirao:

I mitomanijacima je jasno da brojka koja je veća od brojke ukupnog broja žrtava u cijeloj Jugoslaviji izaziva samo podsmjeh. Već sam opisao ručak na koji me je svojevremeno pozvao stručnjak za holokaust iz američkog veleposlanstva kada sam im uz poziv na predstavljanje poslao i moju knjigu:

J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

Konstatirao je kako je ta brojka mitomanijaka je očito pretjerana, ali zašto ne prihvatimo brojku (nešto manju od) mitomanova? Odgovorio sam mu da nećemo prihvatiti nijednu lažnu brojku pa ni tu. Tek s pojavom niza tekstova hrvatskih istraživača i istinskih znanstvenika koji su pokazali upravo to što sam rekao američkom stručnjaku za holokaust davne 2001. počela je velika kampanja mitomanijaka. Po mom uvjerenju to je samo u svrsi obrane brojke mitomana.

<https://bezcenzure.hr/vlad/rat-između-jasenovackih-mitomana-i-mitomanijaka/>

Jedan od pripadnika čuvenog Porfirijevo kružoka također profesor povijest sa Filozofskog fakulteta i dokazanog FAH IDIOTA OD JASENOVCA, dakle jedan od mitomana po Vukiću, uključio se u tu naivnu priču o navodnom sukobu mitomana i mitomanijaka i brani naravno novog mitomana, i kao što vidimo i novog člana FAH IDIOTA OD JASENOVCA vladiku Jovana:

Na izjavu episkopa pakračko-slavonskog **Jovana Čulibrka**, inače u redovima SPC-a najboljeg poznavatelja tematike holokausta i genocida počinjenih za vrijeme Drugog svjetskog rata, da je brojka od 700 tisuća ubijenih u Jasenovcu preuveličana i da je revizionizam broja žrtava državni projekt Srbije (i Republike Srpske), reagirao je niz intelektualaca iz Beograda i Banje Luke.

Oni ne samo što su zatražili od crkvenih vlasti da episkopa smijene sa svih funkcija vezanih za istraživanje prošlosti nego je po njihovom mišljenju upitno treba li prozvani uopće biti episkop. Svoje mišljenje o tome izrazili su vrlo zanimljivom usporedbom: „dužnost je svakog mislećeg Srbina da ukaže da je i samo stolovanje vladike Jovana blizu Jasenovca neka vrsta ponovnog **klanja jasenovačkih novomučenika, samo što je nož iz ustaških prešao u srpske ruke**“. Na ovaj javni apel koji je potpisalo više od osamdeset srpskih intelektualaca na čelu s povjesničarem **Vasilijem Krestićem** (autor sintagme o genocidnosti hrvatskog naroda, koga Agencija za odgoj i obrazovanje Republike Hrvatske poziva da održi, u cilju stručnog osposobljavanja nastavnika, predavanje dr. sc. Vasilija Krestića "Historija Srba u Hrvatskoj i Slavoniji" u Vukovaru 2006. i 2007. koja nisu održano. Naime 2007. je Izjavom reagiralo 32 hrvatska akademika: Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Hrvoje Babić, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Rafo Bogišić, Žarko Dadić, Stjepan Damjanović, Marin Hraste, Sibila Jelaska, Dubravko Jelčić, Boris Kamenar, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Željko Kućan, Ivan Kušan, Lujo Margetić, Slavko Matić, Slobodan Novak, Vladimir Paar, Josip Pečarić, Stanko Popović, Tomislav Raukar, Željko Reiner, Daniel Rukavina, Vlatko Silobrić, Nikša Stančić, Petar Strčić, Dionis Sunko, Ivo Šlaus, Josip Tišljar i Nenad Trinajstić. S tadašnjim i današnjim ravnateljem Agencije Vinkom Filipovićem imao sam tada sučeljavanje na HTV-u; op. JP), *jednim od glavnih kreatora Memoranduma SANU iz 1986., reagirao je Sinod SPC-a. Ne birajući riječi crkveni vrh se obrušio na Krestića i potpisnike apela, ali ne zato što brojku od 700 tisuća smatraju netočnom, baš naprotiv, već samo zato što se netko drugi usudio prozvati njihovog čovjeka. Jer, to je isključivo njihovo pravo pa tako kažu: „čim je Preosvećeni episkop slavonski Jovan*

pre više godina izneo svoju privatnu, po nama proizvodjnu, istorijski neutemeljenu procenu o broju jasenovačkih žrtava, Sveti Arhijerejski Sinod mu je zvanično oduzeo pravo da se u javnosti oglašava po tom pitanju“(radi se o službenoj brojci u RH – velikosrpskoj brojci Goldsteinovih i Draže Mihailovića -, pa je valjda ovo razlog zašto je SPC bogato nagrađena od hrvatskih vlasti; op. JP).

Netočnost i štetnost brojke od 700.000 ubijenih Srba

Da episkop Jovan nije usamljen u kritici revizionizma po pitanju broja žrtava Drugog svjetskog rata svjedoče i djelatnici beogradskog Muzeja žrtava genocida, najrelevantnije znanstvene institucije koja se bavi ustaškim zločinima, a time i logorom Jasenovac. I oni također već godinama upozoravaju na netočnost i štetnost korištenja brojke od 700 tisuća ubijenih Srba. Nažalost, oba primjera samo potvrđuju da znanstveno utemeljeni stavovi i procjene i dalje gube bitku pred politikantskim manipulacijama prošlošću čiji je glavni cilj Srbiju i Srbe prikazivati vječnim žrtvama svjetskih teorija zavjera. A kada znanost i činjenice prestanu biti bitne onda umjesto znanstvenika glavnu riječ u tumačenju prošlosti preuzimaju političari, svećenici, novinari, glumci, pjevači i sportaši.

Tako je jedan od utjecajnijih „opinion makera“ u Srbiji, ne samo po pitanju prošlosti nego i nutricionistike, medicine, duhovnosti itd., najbolji tenisač na svijetu i vjerovatno jedan od najboljih sportaša svih vremena. Na stranu činjenica što **Novak Đoković** od obrazovanja ima završenu samo osnovnu školu, jer i ovaj tekst dokazuje da akademske titule često nisu garancija ni racionalnosti ni inteligencije, ali bi ta činjenica Novaku, obzirom na njegov društveni ugled i utjecaj, morala biti poticaj za stjecanje znanja, a ne izgovor za neznanje. Pišem ovo nakon odgledanog intervjua koji se ovih dana proširio internetom, a u kojem Đoković američkom novinaru prepričava svoje odrastanje u Beogradu i vodi ga po skloništu u kojem se s obitelji skrivao tijekom NATO bombardiranja 1999. godine. I neću sada o Novakom iščuđavanju zašto su velike države odlučile bombardirati malu Srbiju koja nikome nije učinila ništa loše, i nespominjanju stanovništva bosanskih i hrvatskih

gradova koje se u strahu od srpskih aviona, tenkova, topova i snajpera više mjeseci, a u slučaju Sarajeva i više godina, skrivalo po skloništima.
<https://hrvatskonebo.org/2023/10/06/krenule-su-manipulacije-profesor-hrvoje-klasic-sto-je-prava-istina-o-broju-srpskih-zrtava-u-proslim-ratovima/>

Naravno, netko tko je FAH IDIOT OD JASENOVCA vjerojatno i misli da je Đoković u pravu kad koristi srpski pozdrav s uzdignuta raširena tri prsta nastao u vrijeme Slobodana Miloševića, dakle fašistički pozdrav, ali kada smo mi branili 'Bojnu Čavoglave' i Marka Perkovića Thompsona 2015. godine Peticijom ZDS bio je potpisnik pisma kojom se tražilo izbacivanje svih povjesničara koji su potpisali tu Peticiju iz strukovnih organizacija, dakle i dva ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb i Slavonski Brod) iz Tuđmanovog vremena. A prije toga napadnut je Josip Šimunić koga su vani pokušali obraniti usporedbom Đokovićevog pozdrava i Šimunićevog i FAH IDIOTIMA OD JASENOVCA sigurno je Šimunićev bio gori jer su ga koristili hrvatski branitelji koji su od ovih koji su pozdravljali s Đokovićevim pozdravom, da parafraziramo Miloševića, napravili ZEČEVE. O tome više u prilogu mog teksta LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 3. (Šimunić vs. Đoković), kao i LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 4. (Fah idiote za veleposlanike).

Međutim, svakako treba pogledati i tekst Davora Dijanovića iz novog *Hrvatskog tjednika*:

DUGA JE POVIJEST VELIKOSRPSKOGA BEŠČAŠĆA, A JOŠ DUŽA HRVATSKE GLUPOSTI I NAIVNOSTI

LUDILO U SRBIJI I MRŽNJA PREMA HRVATSKOJ KULMINIRAJU

Velikosrpskoj mitomaniji podlegao i Novak Đoković koji slavi pseudo-istoričara Jovana Deretića, a koji smatra da je devica Marija srpskoga porekla

Za one koji ne znaju tko je Jovan Deretić neka pogledaju npr. na internetu tekst Marijana Oršolića:

IZ LABORATORIJA DR. DERETIĆA #1: DRAKULA JE PRINC S KOSOVA, A BARCELONA NAJTROFEJNIJI SRPSKI KLUB

Meni je posebno zanimljiv početak teksta:

Nedavno sam na jednom malom forumu vidio postavljeno pitanje Hrvatima, Bošnjacima i Srbima što najviše zamjeraju jedni drugima, a što najviše cijene jedni kod drugih. Među raznim subjektivnim i ponešto objektivnim, duhovitim i neduhovitim, dobronamjernim i uvredljivim odgovorima, dalo se iščitati kako je jedna od stvari koju Hrvati i Bošnjaci najviše i složno zamjeraju Srbima njihova težnja za prisvajanjem tuđeg, od teritorija, književnika do tuđih sportskih medalja.

Zašto?

Pa jako me podsjeća na pjesmicu pok. Slavka Keserovića iz Melbournea:

Nitko nema što Srbin imade,
A imade samo ono što ukrade.

Malo, kasnije autor kaže:

*No, dok umjereni srpski kulturni prisvajatelji svojataju Teslu, Andrića, Gundulića, Držića, danas ima i onih koji pretjeruju pa im u pan-srbizaciji kulture više ni „svet nije dovoljan“, kako bi rekao naslov jednog filma o Jamesu Bondu. Jedan od takvih naučnika, i zastupnika srpske „alternativne istorije“ je i dr. **Jovan Deretić**. Čitajući i slušajući izjave ovog čovjeka nikako nisam mogao zaključiti da li se radi o psihijatrijskom slučaju, ili o nevjerojatno inteligentnoj samo-parodiji pansrbizma.*

<http://www.prometej.ba/clanak/drustvo-i-znanost/iz-laboratorija-dr-deretica-1-drakula-je-princ-s-kosova-a-barcelona-najtrofejniji-srpski-klub-1059>

Popis Deretićevih izjava i povijesnih teorija prema tom članku dajem u Prilogu.

Ne znam zna li autor za takvu knjigu iz 1872. godine koju spominjem u tekstu *Polemika sa srpskim prijateljima iz Boke* (knjiga: J. Pečarić, U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku Kotorsku 2, Zagreb, 2004.):

Ovi e-maili srpskih "prijatelja" iz Boke podsjetili su me na poznata srpska istraživanja njihove povijesti. Tako je još Miloš S. Milojević napisao 1872.

godine srpsku povijest Odlomci istorije Srba i jugoslavenskih zemalja u Turskoj i Austriji Spomenimo neka poglavlja: Tragovi nekadanjem življenju Srba u Indiji i življenja srpskog u Africi, O starim Kinezima i njihovom sudararu sa Srbima, O Srbima u Italiji, Dolazak starih Elina i Rimljana u srpske zemlje itd. Tako doznajemo: "Ime Srbin mnogo je starije od imena Sloven" (str. 107). Tu možemo naučiti o Sibirskoj Srbiji, u Mesopotamiji osnovaše Novu Sarbarsku (Srbiju), pa se vjeruje da su Srbi "zidali vavilonske kule".

S.L. Lazić će u knjizi Srbi u davnini, Zagreb, 1894. tvrditi da su Srbi narod "u kojem se i sam Hrist rodio" (str. 232), a u svojoj Kratkoj povjesnici Srba će reći "neki vele, da je i sam Aleksandar Veliki bio Srbin" (str. 11).

Spomenimo još Baltičku Srbiju, Dansku Srbiju, Srpsku Galiju, španske i portugalske Srbe. Srbi su vodili teške borbe u Engleskoj gdje im je ubijen kralj Raško, protiv Karla Velikog, naselili su Italiju. Rumunji su porimljeni Srbi, a Bugari su Srbima u Bugarskoj nametnuli samo svoje ime, itd. itd. Sve je u duhu poznate pjesme (beogradski politički list Srbski Narod, od 25. ožujka 1944.):

Nebo je plave srpske boje

A u njem stanuje srpski bog.

Oko njega anđeli srpski stoje

I služe Srbina boga svog!

Sve u svemu dobio sam 12 pisama mojih Srba iz Boke. Redovito bi im odgovorio s jednom rečenicom, citirajući ovu pjesmu.

Ali vratimo se listama sa Sveučilišta u Stanfordu. U svom prvom tekstu LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ (Zahvala prof. dr. sc. Veri Čuljak) na obje liste za matematiku je među prvih deset po broju radova Ivan Gutman član SANU. On je na 6. mjestu, a ja na 10. Međutim kada istih 10 sa Stanfordovim listama pogledamo na MathSciNet-u on je na 10. mjestu, a ja na 4. U tekstu sam naglasio da je Gutman Hrvat o kojemu sam napisao knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivan Gutman*, dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32628-akademik-gutman>

Kolega Gutman se bavi matematičkom kemijom pa ta razlika postoji jer mu na Scopusu radove svrstavaju u matematiku, a na MathSciNetu prave razliku između matematičkih i kemijskih radova.

Razmišljali smo i o drugom proširenom izdanju, ali mi se činilo da bi takvo izdanje trebalo biti i tiskano, pa to nismo realizirali.

Međutim ono što je zanimljivo je činjenica da o njegovim 'nevoljama' piše HINA očito jer je on u Srbiji, a za moje rezultate u znanosti (npr. od svih hrvatskih znanstvenih časopisa koji su Q1 ili Q2 50% je mojih časopisa, a onaj koji je na Q1 listi je top 5% matematičkih časopisa u svijetu) i nevolje nikoga u RH kao da nije nikoga briga:

*“NAJVEĆI ŽIVI ZNANSTVENIK IZ SRBIJE JE HRVAT! JE LI TO
RAZLOG ŠTO GA PREŠUĆUJU?”*

13 LISTOPADA, 2023MAXPORTAL

“Akademik Srpske akademije znanosti i umjetnosti Ivan Gutman iz Sombora, koji s ponosom ističe da je bunjevački Hrvat i da je pripadnik hrvatske zajednice, najcitiraniji je znanstvenik iz Srbije u svijetu.”

Na Stanfordovoj listi najboljih svjetskih znanstvenika za 2023. najbolje rangirani znanstvenik iz Srbije je **Ivan Gutman**, doktor znanosti s područja kemije i matematike i istaknuti član hrvatske zajednice, prenosi u petak tjednik „Hrvatska riječ“, no u stranci hrvatske manjine drže da se njegova postignuća domaćoj javnosti prešućuju.

Na popisu koji promatra cijelu profesionalnu karijeru, najbolje plasirani znanstvenik iz Srbije je Gutman sa Sveučilišta u Kragujevcu, koji je na 3.002. mjestu najutjecajnijih znanstvenika svijeta, a na drugom je mjestu najcitiranijih znanstvenika u Srbiji profesor Radovan Kovačević sa Sveučilišta u Beogradu, koji je na svjetskoj listi 29.987.

Uz Gutmana i Kovačevića na Stanfordovoj listi je još 79 znanstvenika iz Srbije, od ukupno 204.643 rangirana. Ova lista vrednuje rezultate tijekom cjelokupne karijere, a na njoj se pored aktivnih nalaze i preminuli istraživači, jer se njihovi radovi i danas citiraju.

Metodologija rangiranja zasnovana je na većem broju kriterija, među kojima su najznačajniji broj samostalnih znanstvenih radova, broj radova u kojima je znanstvenik prvi autor, broj citata tih radova. Međutim, u Demokratskom savezu Hrvata u Vojvodini (DSHV) drže da visoka znanstvena postignuća profesora Gutmana u javnosti ignoriraju.

“Akademik Srpske akademije znanosti i umjetnosti Ivan Gutman iz Sombora, koji s ponosom ističe da je bunjevački Hrvat i da je pripadnik hrvatske zajednice, najcitiraniji je znanstvenik iz Srbije u svijetu, što znači da je najveći živi znanstvenik u Srbiji! Je li pripadnost hrvatskom narodu razlog da se u SRB prešućuje?”, objavio je u ovomu povodu DSHV.

U novoj objavi stranka navodi da su u Srbiji raširene prakse prikrivanja pozitivnih postignuća pripadnika hrvatske zajednice na način da se u prostoru javnosti prešućuju.

„To je posljedica etnokulturalne uniformnosti medija te nerazvijenosti multikulturalnih politika, što se posebno odnosi na hrvatsku zajednicu, koja je još uvijek, unatoč brojnim pomacima, objekt politika prešućivanja i negativnog etiketiranja“, zaključuje DSHV.

Akademik Gutman, profesor emeritus, dobitnik je priznanja Hrvatskog nacionalnog vijeća “Dr. Josip Andrić” za doprinos hrvatskoj kulturi za 2021. godinu. Rođen je u Somboru 1947. godine u hrvatskoj bunjevačkoj obitelji **Mirka i Katarine Gromilović**, navodi „Hrvatska riječ“ i dodaje da je dvostruki doktor znanosti s područja kemije i matematičkih znanosti. Istaknuti je član Srpske akademije znanosti i umjetnosti te nekoliko svjetskih akademija. Redoviti je suradnik “Leksikona podunavskih Hrvata – Bunjevaca i Šokaca” te sudionik kulturnog djelovanja HKUD-a “Vladimir Nazor” iz Sombora.

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/najveci-zivi-znanstvenik-iz-srbije-je-hrvat-je-li-to-razlog-sto-ga-presucuju/>

<https://www.jutarnji.hr/life/znanost/najveci-zivi-znanstvenik-iz-srbije-je-hrvat-je-li-njegova-nacionalnost-razlog-zasto-ga-se-presucuje-15383898>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/najcitiraniji-znanstvenik-iz-srbije-hrvat-ivan-gutman-1716348>

Nameće se pitanje: Je li razlog što moje znanstvene rezultate HINA prešućuje zato što sam Hrvat?

Inače Gutman je prvo doktorirao kemiju u Zagrebu, a mentor mu je bio akademik Nenad Trinajstić o kome sam napisao knjigu:

Akademici Andrej Dujella, Josip Pečarić, Marko Tadić, Nenad Trinajstić i Goran Muić

J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>-

Poslije toga Gutman je doktorirao matematiku u Beogradu, a mentor mu je bio akademik Dragoš Cvetković, kome je mentor bio prof. dr. sc. Dragoslav Mitrinović.

<https://bezcenzure.hr/vlad/ivan-gutman-hrvat-najutjecajnji-znanstvenik-iz-srbije/>

Zanimljivost je što prof. Mitrinović nije bio stručnjak u Teoriji grafova, pa ima radove i knjige sa mnom i u referativnim časopisima odavno pišu da smo nas dvojica velika imena u teoriji nejednakosti.

U tekstu se spominje da je akademik Gutman profesor emeritus sveučilišta u Kragujevcu. Ali i tu je bilo problema pa u tekstu objavljenom 4. 10. 2022. piše:

Profesor emeritus dr Ivan Gutman prosledio je Glasu Šumadije dramatično pismo koje je uputio dekanici Prirodno matematičkog fakulteta dr Mariji Stanić u kome je podseća da je „profesor emeritus na Prirodno-matematičkom fakultetu i Univerzitetu u Kragujevcu, što je doživotno zvanje (regulisano zakonom)“:

*To znači da ja ostajem doživotno vezan za PMF i Univerzitet. Međutim, bez ugovora o angažovanju ne mogu ništa raditi na PMF-u i UK-u. Tako sada kragujevački PMF i UK imaju emeritus profesora koji je besposlen. Drugim rečima za UK i PMF sam nepotreban. **Kao nepotreban, pripremam se da napustim Kragujevac**, navodi dr Gutman.*

<https://www.glassumadije.rs/profesor-gutman-najavljuje-odlazak-iz-kragujevca-na-pmf-u-kazu-da-je-sve-po-zakonu/>

Za razliku od akademika Gutmana ja sam odbio biti profesor emeritus na Sveučilištu u Zagrebu jer je tada rektor bio dr. sc. Damir Boras što sam smatrao sramotom tog sveučilišta. Zato sam do ove godine na Stanfordovim listama bio ruski znanstvenik jer sam imao suradnju sa jednim sveučilištem u Moskvi, a u RH nije bilo sluha da me se na kraju karijere prebaci na neko drugo sveučilište u Hrvatskoj.

Važno je spomenuti kako Borasov mentor za doktorat dr. sc. Miroslav Tuđman nije dobio zvanje profesora emeritusa iako je za njega predložen 2017. Umro je 2021., a svo to vrijeme rektor je bio Boras, kojega su nedavno izabrali u to zvanje:

J. Pečarić, *Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu*, Zagreb, 2023., str. 267.

Valjda je grijeh prof. Tuđmana bio što je bio Borasu mentor za doktorat ii tako mu omogućio da u 48. godini života doktorira na Filozofskom fakultetu poslije 15 godina provedenih na tom fakultetu (uz komentar jednog profesora nazočnog na obrani Borasove disertacije: *Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti*), da bi u narednih 15 godina (uglavnom godina detuđmanizacije tj. rashvaćivanja Hrvatske) pokupio sva moguća zvanja na FF-u, postao i dekan i rektor.

Josip Pečarić

**SANJA I TESA IVA DROBILICE,
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

**SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2.
(DROBILICA MATEMATIČAR)**

Dragi Damire,

Prvi dio ovog teksta objavljen je na portalu bez.cenzure.hr:

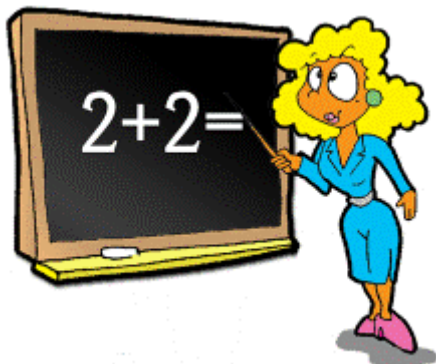
<https://bezcenzure.hr/toptema/sanja-i-teresa-iva-drobilice-odgovor-damiru-borovcaku/>

Uz taj tekst ide i prilog:

Izlaganje dr. Vladimira Geigera s predstavljanja knjige akademika Josipa Pečarića.

Tekst je iz 2012. godine, a u njemu postoji i dio:

Matematičar dr. Ivo

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/12846-ivo-goldstein-ili-o-trivijalnoj-historiografiji-u-hrvata.html>

Međutim, znaš li kako je Ivo Drobilica poznat i kao vrhunski matematičar? Nadam se da si dobio moj tekst od 23. 8. 2023.:

DROBILICA MATEMATIČAR

U Prilogu prvog dijela ovog teksta vidjeli smo kako je poznati hrvatski povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger govori o Goldsteinu kao priučenom psihologom. Vidjeli smo i kako je Ivo drobilica vrstan pravnik stručnjak za Kazneno pravo. A kao što sam napisao u prethodnom nastavku pokazat ću kako je on isto tako izvrstan matematičar. Ma što izvrstan – vrhunski!

Ivo Drobilica je pokazao svoju ambiciju da postane hrvatski akademik još kod mog izbora za redovitog člana HAZU. Spomenut ću kako nedavno tiskanu knjigu Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918. u kojoj je dio o znanosti napisala dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. ona piše:

Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

Naravno uvijek ima nepravde pa je Ivo Drobilica reagirao velikodušno ne spominjuću sebe kao boljeg kandidata. Dakle Ivo Drobilica-matematičar je kao svjetski priznati ekspert u matematici osporio moj izbor u HAZU u Razredu za Matematiku, fiziku i kemiju i 'izgrdio' HAZU što nije izabrala povjesničarku Mirjanu Gross. Vjerojatno je kao ekspert u matematici pokušao objasniti nestručnjacima u HAZU kako je matematika i povijest jedno te isto. Ili je možda matematika dio povijesnih znanosti ili obrnuto. Priznajem nisam ja na njegovoj razini da bih znao točno što je mislio. Tada je reagirao akademik Paar:

"Globus", 16. kolovoza 2002.

Vladimir Paar – Uredništvu

Tko je "izvjesni Josip Pečarić, priučeni matematičar" i akademik HAZU?

U "Globusu" 2. kolovoza 2002. prof. dr. Ivo Goldstein iznosi svoje viđenje osnovnih faktora za obnovu Hrvatske. Smatram da je nužno reagirati na dio članka u kojem se kao argument za diskvalifikaciju HAZU iznosi to da je za njezina člana izabran "izvjesni Josip Pečarić, priučeni matematičar; ali zato veliki Hrvat i vrlo produktivan pisac ustašoidnih pamfletića".

Uz malo truda svatko će utvrditi da je u bazi Ministarstva znanosti, za razdoblje od 1996. do danas, prema svjetskim kriterijima najproduktivniji znanstveni projekt iz matematike u Hrvatskoj- projekt koji vodi izvjesni Josip Pečarić.

U dostupnim američkim bazama podataka o svjetski priznatoj znanstvenoj produktivnosti hrvatskih matematičara u zadnjih desetak godina, opet nalazimo da je u tom razdoblju najproduktivniji hrvatski matematičar - izvjesni Josip Pečarić.

U Ljetopisu HAZU (dostupan javnosti u biblioteci HAZU) u kojemu je obrazložena kandidatura Josipa Pečarića za akademika, uz ostalo se navodi: Bitan dio Pečarićeva znanstvenog opusa čini 35 'tvrdih' znanstvenih publikacija (opsega između 10 do 30 stranica) te 142 kraća članka objavljena u vrhunskim svjetskim znanstvenim časopisima. U tim radovima ističe se nekoliko značajnih znanstvenih otkrića, a posebno 'Mond-Pečarić inequalities', 'Mond-Pečarić method', 'Čebišev-Pečarić inequalities' (koja u svjetskoj znanstvenoj literaturi nose ime po Pečariću)...

U opsežnom Pečarićevu radu na pisanju znanstvenih monografija posebno je važna svjetski poznata knjiga autora Pečarića, Prochana i Tonga (izdavač Academic Press, New York). Također je važna Pečarićeva uloga kao pokretača i glavnog urednika svjetski uglednoga međunarodnoga znanstvenog časopisa "Mathematical Inequalities and Applications", koji je ušao u "Science Citation Index Expanded".

Pečarić je objavio i znanstvene radove na području fizike i tehnike. Posebno je važno da je publicirao u vrhunskom svjetskom znanstvenom časopisu iz fizike "Physical Review" i u vrhunskom svjetskom znanstvenom časopisu iz astrofizike "Astrophysics and Space Science".

Važan argument pri izboru Pečarića za akademika HAZU bilo je i to da je u HAZU stiglo 57 preporuka istaknutih svjetskih matematičara iz 20 država.

Toliko o tome tko je "izvjesni Josip Pečarić - priučeni matematičar" i koji su kriteriji primjenjivani pri njegovu izboru za akademika HAZU.

U HAZU je bilo onih koji su svjesni te nepravde pa je nešto kasnije Ivo Drobilica, ali kao povjesničar (tako se nisu trebale objašnjavati te dvojbe oko povijesti i matematike), predložen za Člana suradnika HAZU. To je prokomentirao biskup Valentin Pozaić u propovijedi u Katedrali, na Veliki petak, 2008:

Kod Posljednje večere govorio je Isus svojim: „Ako su progonili mene, i vas će progoniti“ (Iv 15,20).

U 20. stoljeću, također ne manje u 21., to se proročanstvo i suviše očito ispunjava:

bilo na brutalne načine krvavog progona i ubojstva, bilo na suptilne načine:

- kad se nepravdedno isključuju pojedinci sa mjestâ na kojima se donose odluke o društvenom, političkom, ekonomskom, kulturnom napretku ili urušavanju nacije;

- kad se umjesto kulture života propagira kultura smrti;

- kad nam se javno poručuje: Sve nas je manje i sve smo stariji – očekujući dan i obavijest: više nas nema;

- kad se u navodnoj Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti promovira razred akademik-šarlatan;

- kad o znanosti - lekcije dijele ignoranti

- kad se mladima, željnima leta u visine ljepote života, spaljuju krila.

Ali Ivo Drobilica ni tada nije izabran.

(J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>

J. Pečarić, *Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga*, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>

Poslije toga je slijedio prijedlog Ive Drobilice za redovitog člana na koji sam reagirao pismom:

PISMO PREDSJEDNIKU I PREDSJEDNIŠTVU HAZU-A

(Pismo sam Ti dao u prvom dijelu mog odgovora)

Rezultat je poznat: više od 2/3 nazočnih na Izornoj skupštini više je vjerovalo piscu ustašoidnih pamfletića ne Razredu koji je predložilo prof. dr. sc. Ivu Goldsteina, a o tome je i knjiga:

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

Predložen je Drobilica još jednom u HAZU, ali tada nije prošao ni Razred. Napokon je izabran je 2018. u status inostranog člana ANUBiH javnim glasovanjem. Zanimljivo je da ta akademija ima i dopisne članove kao i druge akademije koji se biraju tajnim glasovanjem.

<https://historiografija.hr/?p=13099>

Bilo kako bilo vidjeli smo već u dosadašnjim nastavcima izuzetna ostvarena Iva Drobilice u raznim oblastima, a o tome će biti još riječi-

Prvo je, kako sam spomenuo, dr. sc. Vladimir Geiger govorio o Goldsteinu kao priučenom psihologu. Vjerojatno bi prof. Drobilicu prije trebao promatrati neki pravi psiholog, jer i ova knjiga pokazuje da je njegov pravi kompleks SLAVKO GOLDSTEIN. Dakle: njegov tata koji je AMATER POVJESNIČAR. Tako izvrsna mlada hrvatska povjesničarka dr. sc. Vlatka Vukelić konstatira:

“Goldstein je objavio dvije monografije o NOB-u, međutim, one su publicističkog karaktera... Nisu sve knjige koje povjesničari objave ujedno i znanstvene, pogotovo, ukoliko su u nekakvom suautorstvu, gdje se profesor naročito istaknuo suradnjom s pokojnim ocem, koji čak nije ni imao diplomu iz povijesti,”

U ovoj knjizi tako Ivo Drobilica posvećuje dva poglavlja amaterima u povijesti (Amateri u kolu povijesnog revizionizma i neoustaštva i Amateri nastavljaju djelovati (i u tome imaju jaku podršku s raznih strana)), ali

uopće ne spominje (svoj kompleks) Slavka Goldsteina što zapravo pokazuje koliki je taj njegov kompleks. To i ne čudi jer za Slavka Goldsteina mnogi misle da je suprotnost svom sinu: inteligentan je ali neškolan. Zato Drobilica i ne razumije zašto mu se svi rugaju kada on govori o amaterima u povijesti, a glavni suradnik mu je bio tata Slavko, koji najvjerojatnije nije imao nikakvu fakultetsku diplomu.

*Vidjeli smo što pravi povjesničari Jurčević i Geiger govore o Ivu Goldsteinu kao povjesničaru. U mojoj knjizi koju sam već spomenuo (Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.) dao sam niz tekstova povjesničara koji dokazuju da je Goldstein s pravom dobio podrugljivo ime Drobilica tj. da nije uopće znanstvenik kojemu se može vjerovati. Zato je smiješno kada on u poglavlju Amateri u kolu povijesnog revizionizma i neoustaštva na **str. 234.** kaže:*

Josip Pečarić, Milan Vrkljan, Matko Marušić i Mihovil Biočić i ali su i imaju, navodno, respektabilnu karijeru u užoj struci. Valja pre postaviti da su svjesni koliko su energije morali uložiti da bi to postigli. Teško je povjerovati da nisu shvaćali kako je i za bavljenje znanstvom o povijesti potrebno mnogo učiti i naučiti. Kako su mogli i pomisliti da mogu bolje poznavati povijest od profesionalnih historičara? No zaslijepljenost koju sa sobom nosi radikalizam (u ovom slučaju nacionalistički) i inače racionalne osobe gura u iracionalizam. Neki od njih (primjerice, Krtalić, Pečarić) bili su integrirani u politički i društveni život, u znanstvenu zajednicu, Ivezić, Schwartz i neki drugi postojali su ili postoje na rubovima političkog života i s onu stranu političke pristojnosti.

(J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

Da Drobilica nije to što jest on bi shvatio da ja samo čitam njegove knjige i pokazujem koje sve gluposti se mogu naći u njima. Pokazujem koliko on nije povjesničar u pravom smislu te riječi. Recimo na predstavljanju moje knjige „Brani li Goldstein NDH“ o kojoj je već bilo riječi akademik Dubravko Jelčić:

Što će matematičar u povijesti, u povijesnoj znanosti, odnosno u znanosti o povijesti? Pitanje, koje se kolegi Pečariću već nekoliko puta postavljalo

u javnosti, bez sumnje je intrigantno pitanje, ali i sasvim neumjesno i promašeno; jer ono, to pitanje, podrazumijeva tvrdnju, da je povijest kao znanstvena disciplina rezervirana samo za školovane povjesničare, povjesničare ex offo, a to je doista daleko od pameti.

(...)

S obzirom na opseg Goldsteinove knjige, a i opseg ove Pečarićeve, pomislili bismo da se kolega Pečarić dobrano uznojio dok je skupio toliko primjera nelogičnog razmišljanja i zaključivanja u Goldsteinovoj knjizi; ali mi se čini, da je taj posao za nj bio puno lakši nego što mislimo. Nelogičnosti se u Goldsteinovoj knjizi naprosto nude i nameću same od sebe, njih nije ni potrebno posebno tražiti. To je knjiga gotovo udžbenik logike, s kojom sveučilišni profesor Goldstein očito nije u velikom prijateljstvu.

Slično je govorio npr. hrvatski povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević na predstavljanju jedne moje knjige.

Drobilica u skladu sa svojim novim imenom jednostavno riješi svoj problem pa sve one koji su hrvatski povjesničari nazove neoustašama, i onda su njegove gluposti postale nova-inteligenција.

Da Goldstein nije Drobilica shvatio bi da je glupo misliti da je nešto dokazao tražeći neku moju grješku iz povijesti jer ja samo navodim što drugi govore. Tako stupidno tvrdi da su Gumzejevi podatci Gumzej-Pečarićeve jer ih ja navodim govoreći o konc-logorima u Beogradu. Zato vam u Dodatku dajem tekst:

*MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.): PISMO
IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA.*

Problem je kada griješe povjesničari koji misle da su znanstvenici kakav je on. A Drobilica i ne razumije što je govorio akademik Jelčić da radim ja. A Drobilica, kao što je napisao akademik Jelčić, daje mnogima pregršt primjera da se mogu rugati njegovoj 'istoriji'.

(J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.: http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf

J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>)

Mali primjer iz ove nove knjige o 'istoričaru' Drobilici i istini:

Bilo bi smiješno kada bi jedan povjesničar pisao naprimjer kao on na str. 238-239:

Matematičar Josip Pečarić (1948.) je član HAZU. U brojnim istupima koji nemaju nikakve veze s njegovom osnovnom strukom redovito ističe da je "akademik". Rođeni Bokelj, diplomirao je i doktorirao u Beogradu, u tom je gradu postao univerzitetski profesor. S obitelji 1987 preseljava se u Zagreb. Ostao je u kontaktu s Beogradom te 1991. godine, u danima kad s beogradskih ulica kreću tenkovi na Vukovar u tom istom gradu objavljuje knjigu o "jednačinama" - u hrvatskom prijevodu "jednadžbe" - (Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naucna knjiga, Beograd, 1991., suautor D. S. Mitrinović). Od početka devedesetih počeo je iskazivati politička stajališta i nekoć samozatajni profesor prometnuo se u ultradesničara. Počeo se i amaterski baviti poviješću, pri čemu su mu postulat i historiografske metode bili više smetnja negoli sredstvo.

Da, ozbiljni znanstvenik ne bi tvrdio da je to što sam u Beogradu bio asistent iz fizike jer sam magistar elektrotehnike, a kao doktor matematičkih znanosti nisam mogao dobiti u matematici iako sam na matematičkom projektu za RS imao uvjerljivo najviše objavljenih radova. Naravno ja nisam na tako visokom nivou poput Drobilice pa da pokušam tvrditi da je Elektrotehnika i Matematika jedno te isto kao što je on tvrdio da u Razredu za Matematiku, Fiziku i Kemiju treba biti izabrana povjesničarka. Stvarno ispada komično kada čitamo ostatak njegovog gornjeg teksta. Dolaskom u Zagreb preskočio sam zvanje docenta i odmah izabran za izvanrednog profesora da bi ubrzo postao redoviti profesor i s uvođenjem i novo zvanja i redoviti profesor u trajnom zvanju. Teško je očekivati da bi Ivo Drobilica bilo što drugo zaključio iz ovih podataka, osim onoga što je napisao u gore navedenom tekstu, zar ne? Pri tome je očito da njemu nije jasno da ja imam suradnju s nizom znanstvenika iz cijelo svijeta pa i iz Srbije. Meni su veći problem srpske sluge iz RH. Ovi u Srbiji znaju što ja pišem, ali poznato je da moja dva časopisa iz teorije nejednakosti čine 50 posto svih hrvatskih znanstvenih časopisa koji su danas Q1 ili Q2 časopisi. Takav je i treći iz te oblasti Journal of Inequalities and Applications. Do nedavni glavni urednik srpski akademik Gradimir

Milovanović kad je odlazio iz časopisa predlagao da umjesto njega ja budem glavni urednik i u tom časopisu u kojemu i jesam u Editorial Bordu. Ili da spomenem e-mail koji mi je poslao moj mentor za magistarski rad u povodu Međunarodne konferencije u povodu mog 70. rođendana. Naime, prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!! (...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tošić

A vjerovatno oni znaju i onu priču o meni kao ustaši jer ne volim biti sluga! Zato mi je drago i kad vidim iz Tvoje knjige tko je sve neoustaša dragi moj Ivo Drobilice. Lijepo je biti skupa s njima i zato sam već pisao o svom oduševljenju što si me toliko puta u knjizi spomenuo. Čini se da si konačno razumio tu moju priču o ustašama i Srpskim slugama pa evo imamo i knjigu o tome.

Istina to s Gumzejevim brojkama možemo shvatiti i kao dokazivanje Ive Drobilice da je izvrсни matematičar što je on pokazivao još kod mog izbora za akademika.

Zato sam prikupio nekoliko tekstova o našem sjajnom matematičaru Ivu Drobilici koje dajem u Dodatku pod naslovom:

IVO DROBILICA O PRIUČENOM MATEMATIČARU I PISCU USTAŠOIDNIH PAMFLETIČA

Zanimljivo je da sam ja zanimao matematičara Ivu Drobilicu, a nisu dva doktora znanosti N. Banić i M. Koić i njihova knjiga: JASENOVAČLI POPIS LAŽNE ŽRTVE, koja je rezultat višegodišnjih istraživanja podataka iz Poimeničnog popisa žrtava KL Jasenovac s mrežne stranice JUSP Jasenovac. I on u toj knjizi na oko 800 stranica kako piše u reklami u „Hrvatskom tjedniku“ ruše dugogodišnji KOMUNISTIČKI mit. Ja sam pisao o SRPSKOM mitu. Sjetimo se samo Tanje Torbarine koja je govorila

da je najveća VELIKA SRBIJA bila JUGOSLAVIJA. Dakle i komunistička Jugoslavija je bila VELIKA SRBIJA, pa je meni ipak ispravniji naziv SRPSKI MIT. A u Hrvatskoj je sluga uvijek bilo!

Čitajući što danas u novoj knjizi Ivo Drobilica piše o meni vidi se da on nije bez razloga doživio tolike patnje jer je doista pročitao niz mojih knjiga, a za razliku od njega ja sam pročitao samo njegovu knjigu „Holokaust u Zagrebu“ i to samo zato jer mi je Mladen Schwartz javio da ima dio posvećen meni.

(...)

Kao što vidiš i tada sam u tom tekstu govorio o velikim patnjama Iva Drobilce koje su tako dojmljivo opisale Sanja i Teresa pa i gubitkom svijesti kod čitanja moje knjige o Puhovskom.

Uz taj tekst poslao sam više zanimljivih priloga pa Ti ih šaljem u Prilozima. Kako je jedan od tih tekstova o Filipu Lukasu (MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE), a zbog uloge Ive Drobilice u svemu što se događa danas o i oko Lukasa (vidjeti moju knjigu: J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>) čini mi se prirodnim da tu dodam i današnji tekst Zvonimira Hodaka.

Puno pozdrava,

Joško

**POMOZI SIROTU NA SVOJU SRAMOTU! / VIŠE
TO NISU MOJI ČASOPISI, DRAGOVOLJAC.COM,
2024.**

**PISMO IZ IZRAELA
(VIŠE TO NISU MOJI ČASOPISI, 2.)**

Dr. sc. Shoshana Abramović (Izrael) mi piše:

Subject: Your last mail

Date: Fri, 29 Dec 2023 12:45:58 +0200

From: Shoshana Abramovich
<abramos@math.haifa.ac.il>

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dear Josip,

I read your mail. I don't know what is going on in "Element" but it sounds like you are very angry at them.

No-one can deny your reputation as a great mathematician and that you are the mathematical founder of the four major journals of Element publishing house, and the major contributor for their success.

I am sure that you will continue working on Mathematics and be a source of inspiration for young scientists.

Although there are differences between us in non-mathematical issues, I will be always thankful to you for your incentive and longtime mathematical cooperation with me.

Wishing you, your wife and family all the best, and Happy, Healthy and Mathematically Productive New Year,

Shoshana

Draga Shoshana,

Zahvaljujem Ti na Tvom pismu.

Problem je izreci: Ljudi se drže za riječ, a stoka za rogove“. Imao sam dogovor da zbog ugleda koji ja imam, a Element je malo poduzeće koje ima i pogodnost da dobije novce iz Ministarstva idemo u osnivanje časopisa. Ali kad su se pojavili open access časopisi počele su stizati ponude za prodaju. Napisao sam članak o tome koji s google prevoditeljem lako možeš pročitati na:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37889-vise-to-nisu-moji-casopisi-puno-nozeva-u-mojim-ledima>

Elezović o tome danas piše našim kolegama:

šaljem mu (meni!, JP) mail s prvom odbijenoj ponudi i mail s drugom koja je tek poslana. JP odgovara da je on svakako za prodaju obrazlažući to potrebom kupnje stanova svojim kćerkama (radilo se valjda o nužnom udjelu za kredit, detalje ne znam). Imajući u vidu tu želju, način nastanka JMIa i ukupno djelovanje JP u našoj grupi, složio sam se s tim i onda smo u nizu mailova ispitivali/istraživali najbolje mogućnosti. Dogovor je bio da se dobivena svota podijeli 50% Elementu, 50% JPu. Taj se dogovor odnosio samo na trenutnu situaciju i na časopis JMI.

Možeš li povjerovati da nismo imali dogovor za sva četiri časopisa pa sam ja kad je stigla druga ponuda za treći časopis odgovorio da sam svakako za prodaju obrazlažući to potrebom kupnje stanova svojim kćerkama.

Zar ne bi iole inteligentniji matematičar ili običan čovjek vidio koliko je to priglasno i da on takvom tvrdnjom samo pokazuje da je dogovor onakav kakav je i prirodan kad se uzme u obzir ugled koji ja imam u svijetu matematike o kojem Ti pišeš?

Sva četiri časopisa je mala tvrtka u RH mogao napraviti samo zahvaljujući meni i sva četiri sam ja osmislio.

Pa posljednjih godina takve ponude za prodaju šalju meni. Valjda ima još takvih koji misle kao Ti 😊

Činjenica jest da je on kako sam i napisao predložio osnivanje časopisa MIA. To je bilo neposredno pošto je Agarwal osnovao prvi časopis iz nejednakosti u svijetu, pa sam dvojio trebam li se u to upuštati ili ne. Dakle, časopis je nastao kada sam ja odlučio da krenem u to. Tada sam bio u Švedskoj. Naravno, Elezović nikada ne spominje da sam ja časopis u kojem si Ti editor JMI stvarao za jednu indijsku izdavačku kuću. Kada nisam bio zadovoljan što je to trebao biti open access časopis ponudio sam ga kao nešto svoje Elementu. Elezović ne razumije da nema razlike između činjenice da sam JMI stvarao za Indijce i toga da je on predložio – dakle Element – za MIA. Podsjetit ću Te na konferenciju:

Conference in honour of Academician Josip Pečarić on the occasion of publishing more than 1000 scientific mathematical papers

Bilo je 70 sudionika (Kanada, Švedska, Poljska, Mađarska, Rumunjska, Bugarska, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Izrael, Alžir, Pakistan, Kina, Južna Koreja, Japan), 65 izlaganja, 6 plenarnih izlaganja.

Konferenciju je otvorio župan Splitsko-dalmatinske županije Zlatko Ževrnja. U svom govoru župan se osvrnuo i na moj nematematički rad.

U ime Znanstvenog odbora Konferencije prof. dr. sc. Neven Elezović (FER, Zagreb) među ostalim je rekao:

Podnaslov ove konferencije je: konferencija 1000 radova. Ovo ne znači da ćete ovdje slušati 1000 govora. Ovdje proslavljamo činjenicu da je profesor Pečarić prešao nemoguću crtu, objavivši više od 1000 matematičkih radova. Ja mogu samo zamisliti što ovaj broj znači. Isto je i sa svima vama, naravno. Samo je nekolicina ljudi na svijetu, živih ili mrtvih, koji su u ovom društvu.

Ima puno vrsta matematičara. Na jednom su kraju ljudi kao Andrew Willes. On je proveo nekoliko godina pišući jedan jedini rad. Taj je rad uistinu bio dobar, tako svi znamo za Willea. Pokojni Frank Nelson Cole,

tajnik AMS-a, je početkom 20. stoljeća proveo svaku nedjelju tijekom tri godine tražeći brojeve koji kada se pomnože daju 67. Mersenneov broj, za koji se zna da nije prost broj.

Profesor Pečarić nije na ovom kraju. On pripada onom suprotnom. On ne će provesti svaku nedjelju tijekom tri godine radeći na jednom radu. Umjesto toga, on će tijekom jedne nedjelje napisati tri rada. Mislim da je njegovo prosječno vrijeme za jedan rad oko 20 ili 30 sekundi. Mogu zamisliti kako to ide. Ovo je rad jednog, ajmo reći, Kineza. Zanimljiv je i dobar – kaže Pečarić. Trebalo bi ga prihvatiti, hajmo ga prvo poslati na recenziju. Ali, čekaj da ga bolje pogledam. Da, ovaj teorem se može poboljšati, generalizirati, ojačati, a i suprotna nejednakost isto vrijedi. Također, uopće nije spomenuo eksponencijalnu konveksnost! Tu već ima dovoljno materijala za jedan novi rad. To bih ja mogao napraviti. Čekaj, ne baš ja, ali da vidim. Tko očajnički treba rad u ovom trenutku?

Dakle ovo je algoritam, i možete ga probati ponoviti nekoliko stotina puta. Na kraju ćete završiti s točno 200 koautora, više od 30 djece i mnogo unuka. A pitanje za milijun dolara glasi: pokušajte pronaći zadnji samostalni rad profesora Pečarića! Moram reći da bi bez profesora Pečarića ova dvorana bila napola prazna. Ili, da budem precizniji, bez profesora Pečarića ne bi bilo MIA 2014 konferencije. Stoga s ponosom proglašavam otvorenom konferenciju u čast rada profesora Pečarića.

Tekst sam uzeo iz moje knjige: *Prof. dr. sc. Neven Elezović*, Zagreb, 2021. pp. 229-230.

Zanimljivo je kako ovdje opisuje moju suradnju sa suradnicima. Kada sam spomenuo da i on kao i oni trebaju biti zahvalni i opisao da sam ga pozvao na suradnju da bi napredovao i što mi je on rekao zašto se više ne bavi nanošću on je to komentirao ovako:

Iz tih mailova saznajem da sam se htio prestati baviti znanstvenim radom i odustao od napredovanja jer se moja "oblast" zatvorila. JPa sam upoznao na sastancima prvog matičnog povjerenstva devedesetih godina, gdje sam bio jedini izvanredni profesor među ostalim starijim redovitim.

(Neistina bili smo članovi istog Seminara za funkcionalnu analizu kojoj je voditelj bio prof. dr. sc. Svetozar Kurepa od mog dolaska u Zagreb, JP) *Valjda sam tamo bio izabran jer sam imao vremena, s obzirom da sam se odlučio ne baviti se matematikom. Radovi koje sam do tada objavio bili su iz područja (glavna klasifikacija, a ne sporedne): linearna algebra, teorija mjere, funkcionalna analiza, teorija operatora, teorija vjerojatnosti, teorija brojeva, parcijalne diferencijalne jednačbe. Imate popis na CROSBiju. Zaista, potpuno zatvorena područja gdje se ništa više nije dalo napraviti.*

Doista imao je do tada 12 radova (kao što vidimo iz 7 područja) i to 11 u razdoblju 1986.-1991., a onda još jedan 1997. Poslije toga sa mnom 20 i kad se odvojio pravac istraživanja jedne nejednakosti na kojoj je radio sa mnom u svom pravcu još 36 radova. Dakle, pošto se zbog mene (pardon da meni pokaže kako trebam raditi u znanosti – da se malo i našalimo) vratio u znanost ukupno još 56 radova. Da, doista je bitno i ja sam imao potrebu izmišljati zašto je prestao s radom poslije 12 radova, a ne on.

Napominjem da je Element tiskao i moju knjigu prije MIA-e:

J. Pečarić, *Nejednakosti*, Hrvatsko Mat. Društvo i Element, Zagreb 1996.

A sigurno Elezoviću ja nisam predložio dolazak u moju grupu, a recimo dok još nije bilo moje grupe predložio sam suradnju prof. dr. sc. Hrvoju Kraljeviću:

H. Kraljević and J. Pečarić, *Some Landau's type inequalities for infinitesimal generators*, *Aequationes Math.*40 (1990), 147-153.

Tu nejednakost su kasnije nazvali Landau-Kraljević-Pečarićeva nejednakost.

Tada je i prof. dr. sc. Branko Najman (umro je u kolovozu 1996.) predložio suradnju, ali kako nisam imao nikakvu ideju u svezi onoga što je on radio nije došlo do suradnje.

A istoj knjizi može se naći i što je Elezović govorio ranije o čovjeku koji je eto moljaka da mu udijeli za stanove kćerkama kako danas tvrdi, jer što

bi drugo nego to značila tvrdnja da nismo imali dogovor za sve časopise, a onda jesmo za treći:

Dakle, na str. 433. iste knjige možeš naći moje riječi:

„Još mi je u sjećanju proslava godišnjice Vašeg Zavoda 11.10.2009. kada je o mojim navodnim zaslugama govorio profesor dr. sc. Neven Elezović, tj. kada je o meni govorio kao o zlom duhu hrvatske matematike (onaj dobri duh je najveći živi hrvatski znanstvenik profesor Zvonimir Janko):

'Drugi projekt spada u područje matematičke analize, program Matematičke nejednakosti i primjene, voditelj sam ja, suradnici I. Brnetić, M. Krnić i A. Aglič-Aljinović, novak Tomislav Burić a zli duh koji nikome ne da mira i tjera sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akad. J. Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opstoji samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija. Iznimno sam ponosan što imam čast surađivati s prof. Pečarićem. Sjećam se dobro trenutka pred dvanaest godina, nakon jedne sjednice matičnog povjerenstva, kad sam mu predložio tad utopističku ideju o pokretanju prvog specijaliziranog časopisa iz matematike u Hrvatskoj, danas svjetski poznatu i priznatu MIU. Vjerovao sam da prof. Pečarić ima ugled koji je prepoznat u svijetu i da će moći organizirati kvalitetno uredništvo. Ali nisam mogao niti sanjati da će se u njemu naći više od pola živućih matematički najproduktivnijih autora u cjelokupnoj povijesti matematike. I svi su oni priznali Zagreb kao svjetski centar istraživanja u ovom području matematike.'“

To nerazumijevanje činjenice da sam pozvan da pravim časopis za Element i to što me za isto zvala izdavačka kuća u Indiji najočitije se vidi na str. 452. iste knjige. Pogledaj pitanje (bold) i njegov odgovor na pitanje u kome se spominje moja presudna uloga:

„Kasnije ste se posvetili istraživanjima u području matematičkih nejednakosti. Tu je presudnu ulogu imao akademik Josip Pečarić, kod

kojeg su se školovali i usavršavali brojni matematičari. Pokrenuli ste nekoliko znanstvenih časopisa koji su danas u svijetu vrlo visoko rangirani.

Da, redosljed je zapravo bio obrnut. Znajući za sposobnosti i produktivnost akademika Pečarića te široki krug njegovih suradnika, inicirao sam pokretanje znanstvenog časopisa „Mathematical Inequalities & Applications“, 1997., kojemu je akademik bio glavni urednik. Na suradnju kao članovi uredništva su se uključili mnogi pozvani matematičari. Na listi urednika prvog broja su, među ostalima, bili: Ravi Agarwal, Roger Horn, Jonathan Borwein, Aleksander Ramm, Ingram Olkin, Hari Srivastava, znanstvenici čiji prosječan broj objavljenih znanstvenih radova je preko tisuću. Nedugo zatim pokrenut je sličan časopis „Journal of Mathematical Inequalities“ koji je s vremenom sustigao prethodnog. Slijedio je vrlo kvalitetni „Operators and Matrices“, a nakon toga još druga tri časopisa. Na temelju tih, Zagreb i škola akademika Pečarića prepoznata je kao svjetski centar za to područje matematike.“

Sigurno je točno da svi moji suradnici su kažnjavani na razne načine zbog mojih političkih stavova. Vjerojatno im je bilo strašno kada su doznali da sam ja bio jedan od četiri govornika obilježavanja stote obljetnice rođenja UTEMELJITELJA DANAŠNJE RH akademika Franje Tuđmana. I o tom mom djelovanju se može naći u knjizi na str. 333 slijedeće:

„Prof. dr. sc. Neven Elezović piše jednoj članici našeg projekta (nadam se da razumijete porugu):

‘Pišem našem Ministarstvu ljubavno pismo, povodom odluke da ne financiraju nijedan od naših časopisa. Interesantno, unutra ne spominjem Joška (Josipa Pečarića, JP), jer je svaka pomisao da takva odluka ima ikakve veze s njegovim djelovanjem potpuno neutemeljena. Baš je krasno živjeti u Hrvatskoj.’“

Sada o tome piše ovako:

S izuzetkom osam godina od 2009. do 2015., kad je stizala potpora Ministarstva, u svim ostalim godinama časopisi OaM i MIA nisu imali nikakvih značajnijih prihoda. Sam JP je u mnogim svojim pismima/objavama povezivao gubitak potpore ovim časopisima sa svojim političkim djelovanjem. Naravno da mu to ja nisam nikad spomenuo ili zamjerio, ne zamjeram ni sada. Zgodno je znati mogući razlog ukidanja potpore (iako ja u to osobno ne vjerujem).

Naravno on je i u javnim nastupima govorio slično, pa čak i prihvatio moj prijedlog i bude suautor u znanstvenom radu o metodi TVOR koja je pokazala kakve su sve krivotvorine sa žrtvama logora Jasenovac. Tebi zahvaljujem što si moju prvu knjigu o tome poslala u više knjižnica u Izraelu.

U tekstu čiji sam Ti link dao vidjet ćeš da moja Ankica nije ni radila ni imala mirovinu, a kada sam sakupio njene tekstove koje je kao prof. povijesti pisala o mom rodnom kraju Boki kotorskoj s drugim tekstovima ispala je velika knjiga. Njenu ulogu u prvoj mojoj ostavci na mjesta glavnog urednika i prvoj obmani u „Elementu“. Upravo sam dobio komentar bivše kolumnistice „Hrvatskog tjednika“ Mirele Pavić:

Ankica ti je bila strašna, uvijek Te je podržala u svemu, svaka joj čast za to! 🙌🙌🙌🙌❤️

U tekstu ćeš vidjeti i da moja kćerka koja je doktor informacijskih znanosti i bliska suradnica sina pokojnog HRVATSKOG predsjednika Franja Tuđmana isto bila bez posla više godina, a i sada je na pola plaće. Kada je konkurirala na nekom fakultetu u kojoj je ključna osoba bila jedna od mojih doktorica, a koja je doktorirala jer je godinu dana prije gubitka posla došla kod mene, rekli su mi da je komentirala:

Ja se u to ne bih štel (htjela, JP) miješati.

Ili sada Elezović članovima 'moje' grupe:

JP se brine (svjedoci smo tome) o ljudima svoje grupe, a ja i moja obitelj se brinemo o egzistenciji više od 20 obitelji koje ovise o Elementu. Onaj tko nije prošao kroz takve brige, ne zna što to znači.

Ruga li se on mojoj obitelji i to u vrijeme kada je moja žena umirala i umrla.

Ili smatra moju obitelj članovima moje grupe. Pa svatko od njih ima mnogo veću plaću od bilo koje od mojih kćerki, a da ne spominjem moju Ankicu.

Sve imaju i posao. A moja kćerka i žena?

Sve u svemu, ja sam molio Element da mi udijeli pomoć za JMI jer sam svjestan da je moja uloga sa stvaranje ta četiri časopisa nije tako značajna kao Nevenova i on mi se eto smilovao pa udovoljio mojoj želji samo za jedan časopis.

To je očito i kada se uzme u obzir da me je akademik Gradimir Milovanović 2020. godine predlagao za jednog od Editors-in-Chief onog prvog Agarwalovog časopisa Journal of Inequalities and Applications:

"Subject matters of our JIAP are strongly related to inequalities (e.g. in analysis, approximation theory, combinatorics, geometry, mechanics, optimization, stochastic analysis, etc.) and their applications. There are two other specialized journals on inequalities (Journal of Mathematical Inequalities and Mathematical Inequalities and Applications), both from Zagreb, Croatia. Zagreb is become one of the biggest center of inequalities, after Pečarić came from Belgrade 30 years ago. He is a member of our EB, and because of that I suggested that his collaborator Mario Krnic also be a member of our EB. Other proposed mathematicians are from areas where we are deficient (real, complex and special functions, approximation, differential and partial equations).

I to je nešto što sam ja davno opisao samo se odnosilo na napadnutu Hrvatsku na čijem čelu je bio njen utemeljitelj za koga sam ponosan što sam mu baš u Vukovaru održao spomenuti govor.

A priča ide ovako:

DOBAR ČOVEK SLOBA

Mene osobno najviše veseli klasičan učinak srpske lekcije: "Tuđman i Hrvati krivi su za "podjelu Bosne" ". Naime, odavno sam shvatio da je najbolji način borbe protiv učinka spomenute srpske lekcije - narugati se. Glavni "dokaz" ovih naših "dobrih učenika " je obično Karađorđevo i susret Tuđmana i Miloševića. Moja reakcija na takvu tvrdnju je: "Dakle i Vi tvrdite da je Milošević dobar čovjek. Naime, Vi vjerojatno susret u Karađorđevu zamišljate ovako: Milošević kaže Tuđmanu: "Znaš Franjo, mi imamo toliko i toliko aviona, toliko i toliko tenkova, toliko i toliko teških topova, toliko i toliko.... . A vi Hrvati imate tisuću kalašnjikova, isto toliko lovačkih puškica i dva topa. Ali, bre, Franjo, ja sam ti bre dobar čovek Evo ruke - pola Bosne meni - pola tebi".

(Priču "Dobar čovjek - Slobo" Nisam uspio tiskati u Hrvatskoj do 2000. godine kada je reakcija bila i u Hrvatskoj slična onoj u Australiji. Tada je tiskana u - Hrvatskom Slovu! Inače prvi put je tiskana u Spremnosti 1999.) U našoj priči možda i nisam molio Nevena da mi se smiluje za JMI već je on toliko dobar čovjek da mi je sam ponudio, iz drugog puta. A da bih ja to lakše prihvatio izmislio je mnogo veću cijenu od one stvarne.

Da , dobar čovjek Neven,

Naravno svi znaju da sam ja prekinuo suradnju u Australiju zbog sličnih razloga kao što sam sada tražio da me se u potpunosti izbriše iz ovih kako ja eto kažem MOJIH ČASOPISA, a oni mi gledaju svo vrijeme kroz prste. Prekinuo sam suradnju s Pakistanom gdje sam išao redovito s mojom Ankicom i gdje sam zaradio veći dio novca nego od te polovice za koju je meni rečeno da će biti isplaćena od Nevenovog novca pa sam bio iznenađen kad mi taj njegov novac nije bio u potpunosti njego i da moja polovica nije baš polovica. Znaju da sam na sličan način reagirao i kada je na udaru bio naš projekt, ili kada ministar Jovanović nije dao plaće nama kojima su na TTF-u produžili ugovor za rad poslije navršene 65. godine života.

A u prvom nastavku koji je objavio dragovoljac.com opisao sam i kako je izgledala moja prva ostavka na sve časopise u Elementu, dakle dvije godine ranije 2009.:

„Htio sam se povući iz svih časopisa u kojima sam glavni urednik. Neven je samo konstatirao: „Papa ne daje ostavku“ (...)

Tada sam rekao:

Neka Ankica odluči!

I brzo je sve bilo gotovo, jer je Ankica rekla:

Ako Joško prihvati objavu tog članka ja ću se razvesti od njega!“

A to je bilo na proslavi mog rođendana gdje su bili tadašnji članovi moje grupe. Malo poslije toga od ‘Pape’ postadoh netko tko je sretan da mi se bacaju mrvice za jedan moj časopis, a ne za sva četiri koje sam na isti način stvarao kao i taj.

Vrijedaju te oni kojima si omogućio život koji imaju.

Strašno!

Ali ipak je lijepo znati da imam zajednički rad s autorima iz zemalja koji nemaju diplomatske odnose (Izrael i Pakistan) i da si se Ti htjela odreći koautorstva da moj doktorand ne bi imao problema, što ja nisam prihvatio. Ili da je slično Tebi reagirao profesor Noor-a iz Pakistana koji je također urednik u JMI:

Subject:Re: Fw: Dear Editors of JMI

Date: Wed, 27 Dec 2023 22:07:03 +0500

From: Dr. Muhammad Aslam Noor

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dear Honorable, respected Prof. Dr. Josip Pecaric,

Really very shocked to know the behaviour of your students and colleagues.

Teacher is always a teacher. One must pay respect to their teachers. whether you like it or not.

We are lucky to have sincere, visionary, motivated friend and colleague like you, who have made excellent and outstanding contributions in academics and administration.

Wishing you a very happy, peaceful, healthy, prosperous and blessed new year.

Ni njemu nije smetalo što su Pakistan i Indija u lošim odnosima, a ja sam ga zvao u EB časopisa koji sam pravio za izdavačku kuću iz Indije.

A najodvratnije je od svega što to svi dobro znaju a Elezović kaže:

Razlog je događanje u proteklih mjesec dana, a sve nakon smrti gdje Ankice (jer je i taj tužni događaj dovođen u vezu s mojim ponašanjem).

I to isto tvrde i moji suradnici.

Njima (koji su uglavnom bili u poziciji kao i ona koja se ne bi štel mješat) nije problem u tvrdnji o dogovoru o 50% za samo jedan časopis jer sam ja eto moljakao Elezovića ili je on poput Slobe DOBAR ČOVEK pa sirotinji poput mene pomaže a da ovaj i ne pita, ali eto i oni su puni razumijevanja jer mi je umrla žena. Naravno ja tamo držim govor u nekakvom Vukovaru o nekakvom predsjedniku pa oni imaju probleme, a moja žena i kćerke su im bile krive jer me nisu urazumile pa radim tako da njima bude lakše.

Draga Shoshana,

Zamisli što bi im rekla moja Ankica za tvrdnju da sam se ja tako ponašao dvije godine nakon što sam im bio 'Papa', a kasnije i „King of inequalities“

Odvratno, zar ne?

Puno pozdrava,

Josip Pečarić

VLASNIK „ELEMENTA“ (VIŠE TO NISU MOJI ČASOPISI, 3.)

Nadam se da vam je bio zanimljiv prethodni tekst iz koga ste doznali da me je kolega Elezović *upoznao na sastancima prvog matičnog povjerenstva devedesetih godina, gdje je bio jedini izvanredni profesor među ostalim starijim redovitim*. Što je išlo uz moj komentar: „Neistina, bili smo članovi istog Seminara za funkcionalnu analizu kojoj je voditelj bio prof. dr. sc. Svetozar Kurepa od mog dolaska u Zagreb.“ Poslije seminara išli smo večerati, a za upoznavanje održao sam jedan seminar o jednom od niza pravaca u mom radu. Elezovićev stariji kolega s FER-a tada mi je prišao s komentarom da je to prava teorija- A bio je samo jedan mali dio mojih istraživanja.

Elezović je tada bio docent pa vjerojatno i nije razumio zašto su me izabrali za izvanrednog profesora preskočivši zvanje koje je on tada imao (uz ispriku što me ne biraju u najviše zvanje jer sam već imao stotinjak radova, zato što mi je zapravo bio i prvi izbor u matematici), a poslije dvije godine i u redovitog profesora. O mom ugledu koji sam već tada imao u svijetu možete vidjeti iz izjava poznatih svjetskih matematičara u knjigama:

M. Pavković, *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006.

M. Pavković, *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.

Puno toga je bilo neobično u tim prvim mojim godinama. Mislim da je zgodno opisuju dvije tvrdnje kako se mijenjala matematika u RH.

1. Prije se moralo odlaziti vani i raditi doktorant, a onda je u Zagreb došao prof. Pečarić.
2. Ako neka žena hoće doktorirati iz matematike, ili se mora udati s nekim od profesora matematike ili mora otići kod prof. Pečarića.

Doista, prve dvije docentice na MO PMF-a su doktorirale kod mene. Nisu me podržale! O njima o nekom od nastavaka.

Bilo je i smiješnih situacija. Jedan profesor matematike s FER-a je napisao negativnu recenziju i predložio za neki moj rad da pošaljem rad u nekom

od uglednijih časopisa nego što je tada bio naš časopis u HAZU uz obrazloženje:

Pečarić je opasnost za hrvatsku matematiku jer uskoro cijela hrvatska matematika se može svesti na nejednakosti.

Mene, zapravo nitko nije tako pohvalio kao on, mada je njemu osnova za to bila činjenica da je u to vrijeme skoro 30% znanstvenih radova iz matematike u RH izlazilo iz bivše ‘moje škole’

Ali vratimo se kolegi kojemu je posvećen ovaj tekst.

Međutim stasali su mladi sjajni matematičari, pa se nije obistinilo tvrdnja kolege s FER-a koji nije razumio da je stavio na jednu stranu vage mene, a na drugu stranu sve njih.

U prošlom tekstu sam vam naveo i riječi Nevena Elezovića iz kojih ste mogli vidjeti s kakvim je oduševljenjem on govorio o kolegama koji su se odazvali mom pozivu za članstvo Uredništva MIA-e.

Kao netko tko nije do mog poziva da se uključi u moju grupu niz godina nije objavljivao radove iz matematike, a pogotovu ne iz oblasti nejednakosti odmah iza EDITOR-IN-CHIEF stajalo je:

MANAGING EDITOR

Neven Elezović

Department of Applied Mathematics

Faculty of Electrical Engineering and Computing,

University of Zagreb

Unska 3, 10000 Zagreb, Croatia

neven.elez@fer.hr

Od svih njegovih časopisa to postoji u JMI, dakle i u časopis koji sam stvarao za indijsku izdavačku kuću i sigurno nisam njima predlagao tako nešto.

I danas možete provjeriti da je i danas tako na stranicama tih časopisa. On je opravdao svojim radom to što sam prihvatio da njegovo ime bude ispred niza slavni imena kojima se on divio, ali meni se sigurno može zamjeriti što sam to uradio. Ponavljam radi se o nekome tko godinama ništa nije

uradio, a nikada do početka suradnje sa mnom neki rad iz oblasti nejednakosti.

Vidjeli ste kako je smiješno Elezović negirao činjenicu da sam ga zvao u svoju grupu da bi napredovao, i kako je obrazložio da je smiješno da sam ja tvrdio da je on spomenuo ‘oblast’ koja se navodno zatvorila kada se on bavi velikim područjima koja se ne mogu zatvoriti. Da umreš od smijeha. Do tada je prije velike pauze ima desetak radova. Onda sa mnom dvadesetak, i kada je od jednog rada sa mnom video što drugi još rade krenuo u tom pravcu i napravio još više radova. I još nije shvatio da su ti radovi na kojima sada radi i ima dva svoja doktora oblast kakve on stavlja pod navodnicima.

Vjerojatno ni on ni njegovi doktori neće nikada shvatiti/priznati da nikada to ne bi postali da mu ja nisam želio pomoći da napreduje, a napisao sam i njegov tadašnji odgovor kad je pristao. Rekao je da pristaje ne zbog napredovanja već ga zanima kako radi grupa u kojoj se doista stvara matematika. O tome ću više pisati kada budem govorio o onima iz grupe (citirao sam kako i Elezović spominje kako sam ih nazivao svojom djecom i unucima), a pisat ću i o mojoj pomoći i drugim matematičarima koji nisu bili članovi moje grupe, oni koji su bili privremeno, a bilo je i onih kojima sam ponudio pomoć pa nisu prihvatili.

Ali oni imaju kolegu na svom fakultetu o kome sam također napisao knjigu:

J. Pečarić, Prof. Dr. Sc. Darko Žubrinić, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/34506-darko-zubrinic>

A Uvod počinje ovako:

I ova knjiga, kao i niz mojih knjiga o izuzetnim Hrvatima daje samo tekstove iz drugih mojih knjiga u kojima se spominje onaj o kome pišem. Ovaj put je to prof. dr. sc. Darko Žubrinić o kojem se može napisati niz sličnih knjiga.

Već sam početak naše suradnje bio bi dovoljan za jednu takvu knjigu. Kada smo se upoznali dr. Žubrinić je bio docent iz matematike koji su u to vrijeme u potpunosti posvetio hrvatskoj povijesti i hrvatskim velikanima.

Pisao je o tome na Internetu kada drugi u RH to nisu činili ili su činili mnogo manje od njega. Tako je pisao i o Hrvatima Boke kotorske i za to je koristio moje knjige. Vjerojatno bi bila zanimljiva i knjiga sačinjena od tekstova o Boki koje je kolega Žubrinić izvadio iz mojih knjiga. Zapravo tako je i počela naša suradnja. Jednom zgodom mi je pokazivao što je sve dao na Internet iz hrvatske povijesti ili o izuzetnim hrvatskim umjetnicima i znanstvenicima rekao sam mu: „To je sjajno, samo bih ja više volio da to radi redoviti profesor nego docent. I doista kolega Žubrinić se vratio i matematici u početku dajući izvrsne priloge kao član moje grupe iz teorije nejednakosti, da bi potom nastavio u svom području u kome je doista puno napravio i postao član uredništva poznatog svjetskog časopisa iz tog područja.

Naravno veliki je njegov rad o poznatim hrvatskim matematičarima ili konferencijama. Vidjeti npr.:

<http://www.croatia.org/crown/articles/9143/1/International-conference-in-honour-of-Academician-Josip-Peeariae.html>

Spomenimo još i njegov rad na hrvatskoj glagoljici, pa kao dio ovog uvoda, poslije njegovog životopisa, dajem i razgovor s njim o tom djelu njegovog rada.

Kada je dostigao najviše zvanje i pozvao sve s FER-a da to proslavi sam prof. Elezović mi je ispričao kako se i tada prof. Žubrinić se zahvalio na tome.

A Elezović tvrdi da njega nisam na sličan način pozvao u svoju grupu. I vidite kako mi je zahvalio. Priznaje da je prvo dobio ponudu za dva časopisa, pa onda za jedan, ali ne daj Bože da smo dogovor o 50% vlasništva napravili za sve moje časopise nego samo za jedan. Ja sam eto 'jadnik' molio da mi dodijeli tih 50% samo za jedan da bih mogao uz ono što sam uspio steći do tada i pomogao kćerkama. I onda onima kojima sam pomogao najviše u životu, povjeruju da sam se dogovorio samo za jedan

časopis. Ne smeta im što sam to 'doznao' u trenutcima dok mi je žena umirala i nastavilo se poslije, već sam eto ja takav jer je ona umrla.

Ponavljjam, radi se o vremenu dvije-tri godine poslije slučaja kada sam dao ostavke na mjesta glavnog urednika zbog toga što su vršili pritisak na mene da objavim jedan članak. (Zahvaljujući mojoj Ankici doznali smo da je pritisak na njih išao od tadašnjeg predsjednika države, pa sam već u više knjiga pisao o tome kao o Mesiću – matematičaru. Što bi im tek rekla moja Ankica danas.).

Kolika je prljavština iza svega toga pokazuje i e-mail koji je Elezović poslao dvjema od mojih kćerki, ne i onoj iz moje priče ZNANSTVENA FANTASTIKA. Piše im 22. 12.: *i jedno i drugo je laž. Ovo nema smisla. Žao mi je što se to događa.*

Kasnije im se ispričao jer je shvatio da je poslao i trećoj kćerki i meni, kao da moje kćerke nisu upoznate s pričom oko JMI. Meni je bilo važno i njima da imaju stanove, a njemu i njegovima je valjda pitanje koliko će stanova imati, i jesu li u Opatiji ili tako nešto.

Valjda je u tome razlog zašto nije mislio poslati onoj mojoj kćerki iz spomenute priče. Zapravo ta priča pokazuje kako sam se i ja brinuo i pomagao "Elementu" kao što sam i drugima i u situaciji kada ni "Element" ni drugi iz moje grupe nisu ni prstom maknuli, dapače, da pomognu kolegici koja je kćerka onog koji im je omogućio ono što danas imaju. I kad ja tražim ono što prof. Perić smatra da trebam dobiti i da se nismo dogovorili – ogromna većina mi zabije nož u leđa.

Moje kćerke vjeruju, a sve više i ja, da je sve to isplanirana igra, u kojoj se računalo na to da sam upravo na Nevenu Elezoviću pokazao koliko držim to one narodne: Čovjek se drži za riječ, a stoka za rogove.

Radi se naime o spomenutom prekidu moje Australske priče. Profesor Pearce je na kraju uspio dobiti veliki trogodišnji grant za našu suradnju i rekao da su sva ta sredstva meni na raspolaganju. Napravio sam plan kako utrošiti taj novac. On je za to osigurao i da dobijem poziv njihove vlade za preseljenje u Australiju. Plan koji sam napravio je bio da kao moju plaću uzmem maksimum koji projekt osigurava, ali da dođemo dvije godine, Isplanirao sam posjete na jedan ili dva mjeseca više mojih suradnika među

kojima je bio i Neven Elezović. U Adelaideu sam unajmio kuću za nas, ali tako da ima i soba u kojoj bi došli Ti moji suradnici. Ispostavilo se na kraju da je kolega trošio novac bez dogovora sa mnom, tako za posjet profesora Alića i Elezovića više nije bilo sredstava. Odlučio sam prekinuti s mojom suradnjom. Charles me je upozorio da će biti još novaca jer trebamo dobiti grant od njihovog vojnog instituta. Moj odgovor je bio: „Nema vojni institut dovoljno novaca da mene kupi.“ Kćerka kojoj nije pisao o ocu lažovu, ostala je tamo s minimum sredstava i završila fakultet. Bilo bi joj mnogo lakše da je njenom ocu bilo svejedno što nisu došli članovi mog seminara koji nisu ni bili moji doktori, a uz to Elezović može i bez tih sredstava sam doći i razgledati Australiju.

Da, kada sam to uradio tada za mnogo mnogo manju stvar, kada sam prešao preko igre oko objavljivanja članka poslije Mesićeve intervencije, jasno je bilo kako ću reagirati kada se tvrdi da sam zbog novca pristao da je samo jedan časopis i moj, a ne sva četiri koje sam ja oformio. A o sličnom mom prekidu s ASSMS iz Lahorea, kada su tolerirali činjenicu da je jedan moj tadašnji doktorand bio nepošten itekako su svi znali. I onda je smrt moje Ankice njima razlog što sam burno reagirao kada sam doznao da sam eto iako su u pitanju bila dva časopisa koja sam ja stvorio ja izmolio podjelu od po 50% posto samo za jedan.

U prilogu dajem e-mail o tome kako nova priča oko MIA-e počela još 2022. godine.

Da sam pomagao i „Elementu“ mogli ste vidjeti i iz moje spomenute priče. Sada me doista zanima da tu priču do kraja rasvijetlim. Molio sam za pomoć i Ministarstvo znanosti:

Molba

Wed, 27 Dec 2023 06:49:41 +0100

Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

znanost@mzo.hr

*Poštovani g. Ravnatelju Uprave za znanost i tehnologiju,
Poštovani kolega dr. sc. Hrvoje Meštriću,*

Radim na knjizi o mom radu. Kako sam autor/koautor 23 knjige koje je izdao "Element", uspio sam naći podatke s koliko sredstava je Vaše Ministarstvo pomoglo tiskanje za samo njih 11 i to u zadnjim godinama-

Šaljem i fileove iz kojih je to izvučeno za knjige iz 2018.-2023. :

za 2023:

Edmundson-Lah-Ribarič Type Inequalities; Reverses of the Edmundson-Lah-Ribarič Inequality with Applications to Classical Inequalities

27.885,18

New Developments for Jensen and Lah-Ribarič Inequalities; Current Trends in Convex Analysis

13.125,10

za 2021:

ANALYTICAL INEQUALITIES FOR FRACTIONAL

CALCULUS OPERATORS AND THE MITTAG-LEFFLER FUNCTION;

Applications

of integral operators containing an extended generalized Mittag-Leffler function in the kernel

32.599,00

za 2020:

WEIGHTED STEFFENSEN'S INEQUALITY - Recent Advances in Generalizations of Steffensen's Inequality

17.735,00

CYCLIC IMPROVEMENTS OF JENSEN'S INEQUALITIES - Cyclic Inequalities in Information Theory

13.006,00

SOME NEW IMPROVEMENTS OF JENSEN'S INEQUALITY - Jensen's Type

10.641,00

za 2019:

INEQUALITIES AND ZIPF-MANDELBROT LAW

32.017,00

MAJORIZATION INEQUALITY AND INFORMATION THEORY

41.600,00

za 2018:

Weighted Energy Estimates for Convex Functions, Convex Vectors and Subsolution of Partial Differential Equation

21.124,00

Further Development of Hilbert-type Inequalities

17.713,00

Mogu li dobiti od Vaše Uprave podatke ili linkove iz kojih to mogu naći za ostale knjige:

1. J. Pečarić, *Nejednakosti, Hrvatsko Mat. Društvo i Element, Zagreb 1996.*
2. T. Furuta, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, *Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities / Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space, Monographs in inequalities 1, Element, Zagreb, 2005.*
3. I. Franjić, J. Pečarić, I. Perić and A. Vukelić, *Euler integral identity, quadrature formulae and error estimations / From the point of view of inequality theory, Monographs in inequalities 2, Element, Zagreb, 2011.*
4. M. Krnić, J. Pečarić, I. Perić and P. Vuković, *Recent Advances in Hilbert-type Inequalities / A unified treatment of Hilbert-type Inequalities, Monographs in inequalities 3, Element, Zagreb, 2012., pp. 246.*
5. M. Fujii, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, *Recent Developments of Mond- Pečarić Method in Operator Inequalities/ Inequalities for bounded*

selfadjoint operators on a Hilbert space II., Monographs in inequalities 4, Element, Zagreb, 2012., pp. 332.

6. A. Aglič Aljinović, A. Čivljak, S. Kovač, J. Pečarić, M. Ribičić Penava, *General Integral Identities and Related Inequalities / Arising from Weighted Montgomery Identity, Monographs in inequalities 5, Element, Zagreb, 2013.,*

7. K. Krulić Himmelreich, J. Pečarić, D. Pokaz, *Inequalities of Hardy and Jensen / New Hardy type inequalities with general kernels, Monographs in inequalities 6, Element, Zagreb, 2013., pp. 282.*

8. J. Pečarić, K. Smoljak Kalamir, S. Varošaneć, *Steffensen's and related Inequalities / A Comprehensive Survey and Recent results, Monographs in inequalities 7, Element, Zagreb, 2014., pp. 268.*

9. L. Horváth, K.A.Khan and J. Pečarić, *Combinatorial Improvements of Jensen's Inequality / Classical and New Refinements of Jensen's Inequality with Applications, Monographs in inequalities 8, Element, Zagreb, 2014., pp. 229.*

10. J. Barić, R. Bibi, M. Bohner, A. Nosheen, J. Pečarić, *Jensen Inequalities on Time Scales / Theory and Applications, Monographs in inequalities 9, Element, Zagreb, 2015., pp. 284.*

11. M. Andrić, J. Pečarić, I. Perić, *Inequalities of Opial and Jensen / Improvements of Opial-type inequalities with applications to fractional calculus. Monographs in inequalities 10, Element, Zagreb, 2015., pp. 273.*

12. M. Krnić, N. Lovričević, J. Pečarić and J. Perić, *Superasitivity and monotonicity of the Jensen-type functionals / New methods for improving the Jensen-type inequalities in real and in operator cases. Monographs in inequalities 11, Element, Zagreb, 2015., pp. 367.*

13. A. R. Khan, J. Pečarić, M. Praljak, S. Varošaneć, *General Linear Inequalities and Positivity / Higher order convexity. Monographs in inequalities 12, Element, Zagreb, 2017., pp. 269.*

Unaprijed zahvaljujem,

Akademik Josip Pečarić

Objavljivao sam ja knjige iz matematike i prije tih koje je izdao „Element“ i to u poznatim izdavačkim kućama u svijetu. I ova serija monografija započela je s jednom takvom ponudom iz SAD-a. Odlučio sam se da prva bude moja prva tiskana u „Elementu“ koju je Elezović tražio jer je korisna srednjoškolicima takmičarima iz matematike. Ideja je bila znatno je proširiti i naravno dati je na engleskom. Potpisao sam i ugovor i poslao ga Elezoviću, ali on ga nije potpisa. Predložio je tu seriju monografija. Za svaku od njih, da sam ih tiskao u toj američkoj izdavačkoj kući, dobio bih honorar. Ne veliki, jer oni – vjerujem – ne dobivaju ovakve donacije od njihovog ministarstva. Napominjem da sam od dobivenih novaca koje je „Element“ dobio od Ministarstva samo za prvu knjigu iz te serije monografija dobio nekakav honorar. Za sve druge za koje im je Ministarstvo dalo novce – kao što ste već vidjeli u priči ZNANSTVENA FANTASTIKA – nismo. Ja nisam odustajao od te knjige ali sada kao „Elementove“. Elezović je obećavao da će to biti moja stota, pa dvjestota knjiga. Više nema potrebe obećavati, zar ne?

Da, čak sam mu predlagao da u to uključim profesora s FERA ali su takmičenja mladih mnogo važnija od znanstvenog rada u matematici, Nije ni to prihvatio. Istina mislim da tomu nije razlog što je spomenuti kolega s FER-a iako je moj doktor (o mojim doktorima koji me nisu podržali pisat ću u kasnijim nastavcima) stao na stranu suprotnu od Nevenove kada je u pitanju bio izbor Elezovićevog doktoranda, pa čak kada je određeno novo povjerenstvo za izbor od tri člana u kojemu smo bili i ja i taj moj doktor. Bilo je očito što su željeli u Upravi FER-a kad su stavili nas dvojicu iz 'moje škole', kojoj je pripadao i Elezovićev doktorand. Kada se ispostavilo da je moj doktor zajedno s trećim članom povjerenstva, a ne sa mnom,

moje reagiranje je bilo takvo da je jednom kolegi matematičaru s FER-a Elezović napisao kako sam ja ušao u to, a to je kao da pustiš slona u staklanu. Sada kada mu nije u interesu onda ima istu priču u drugačijoj interpretaciji:

Dobro me je upozorio jedan iskusni prijatelj (nije na ovoj listi): u polemike s JP ne ulazi, samo ćeš se isprljati.

Jedan drugi matematičar koji je u najvišem zvanju na MO PMF-a, a koji se pod pseudonimom javlja u polemikama na internetu, tako je jednom napisao kako ne bi volio ulaziti u polemike sa mnom. On je to shvatio na način na koji je svojevremeno književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda komentirao moj odgovor na napad glavnog lika u mojoj nedavnoj knjizi: J. Pečarić, *Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir?* dragovoljac.com, 2023.: <https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>

Knjiga je dostupna, pa je tamo i Pešordin komentar koji je u skladu s ovim sa 'slonom u staklani'. Zapravo nije Elezović prvi koji ga je iskoristio jer je moj dekan s TTF-a kada su ugrozili izbor jedne moje doktorke na Sveučilištu napisao tadašnjem rektoru:

Pečarića se ne dira, jer je to kao da imaš slona u staklani.

Moja doktorka je izabrana, kao što je izabran i Elezovićev doktor!

Istina tražio sam od Elezovića da sa svojim doktorima napiše monografiju za spomenutu seriju monografija. Nisu je napisali. A moji suradnici iz Pakistana su itekako radili i na monografijama kada sam od njih to tražio. Neke i nismo dali „Elementu“ jer sam vjerovao da „Elementu“ Ministarstvo neće dati toliku potporu za sve MOJE monografije. Tako smo objavili i knjigu:

N. Irshad, A.R. Khan, F. Mehmood, and J.E. Pečarić, *New Perspectives on the Theory of Inequalities for Integral and Sum*, Birkhauser, 2021.

Akademik Gradimir Milovanović, o kome sam već pisao jer je predlagao da ja uz ova dva u Zagrebu postanem i jedan od glavnih urednika u trećem, a za pomoć meni u tome je predložio kao jednog od editora prof. dr. sc. Marija Krnića, koga sam već spominjao, napisao mi je:

“Nedavno sam napisao Review za tvoju knjigu: **New perspectives on the theory of inequalities for integral and sum**, *Birkhäuser/Springer*. Šteta

je što nas dvojica nismo napisali neku knjigu, iako smo počeli rano da saradjujemo!”

Ali vratimo se monografijama iz „Elementa“ i zaboravimo da su moje monografije tiskale osim *Birkhäuser/Springer*-a i izdavačke kuće kao što su Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, Academic Press, New York-London-Toronto-Sydney-San Francisco, World Scientific Publishing Co., Singapore.

Zapravo ja i ne znam za koje je sve od tih monografija uopće „Element“ i dobio potporu jer sam za neke organizirao da i članovi moje grupe sudjeluju i tiskanju tih knjiga i novcima sa svojih projekata potpora i sl. Sada sam svoje suradnike iz RH pitao za podatke o tome. Šute. Valjda opet lažem!

I njima je razlog za sve ovo to što je moja Ankica umrla.

Taman posla da im je jedino važno ono što misle da je njihova korist.

A nikada neće shvatiti da se opet radi samo o mojoj koristi.

Kako to?

Pa profesor Perić, koji je ostao i dalje jedan d glavnih i odgovornih urednika MIA-e, tvrdio mi je da će MIA bez mene nazadovati. Ja sam tvrdio da sam napravio takav ugled „Elementu“ da oni mogu i bez mene.

Moraju se doista potruditi i kada ih svojim tekstovima pokažem u pravom svijetlu, da će uspjeti u tome.

Kada su moji doktori počeli tako da su skoro svi bili bez ikakvih šansi i da sam s takvima stvorio grupu koju smatraju najjačom u oblasti 'moga kraljevstva' (teorija nejednakosti, Lars-Erik Persson), što će još više biti očito poslije ovakvih tekstova i o njima, kad takvi uspiju s časopisima u kojima se više ja ne spominjem.

Istina, dužnik sam mnogima od njih. Iz mojih tekstova o njima vidjet će se kako nisam radio tako da ih natjeram da moraju raditi članke na svojim idejama ne samo mojim. Moja kćer mi je tek sada ispričala kako je nju mentor natjerao da sama osmisli rad. Svo ovo vrijeme gleda kako im smišljam i dajem ideje, pa i u vrijeme dok je moja Ankica umirala, a oni mi zabiju nož u leđa kada sam samo tražio ono što je bilo dogovoreno i za što prof. Perić smatra da bih trebao dobiti i da nije bilo dogovoreno. A

tražio sam to kada sam sam stvorio mogućnost da riješim njen problem koji ima zbog mog djelovanja, zbog čeka – vidjeli ste - ima problem i „Element“, ali i ostali u mojoj grupi. A svi su mnogo bolje prošli od nje, pa se čak ni Elezović nije usudio njoj napisati da ja LAŽEM, kao dvjema drugim mojim kćerkama.

Sjetimo se zato moje knjige iz 2019. godine:

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?

Knjigu posvećujem časopisima

Mathematical Inequalities and Applications (MIA), Journal of Mathematical Inequalities (JMI) i Operators and Matrices (OAM).

Iako ih hrvatski političari, pa i oni u znanosti (HRZZ, HAZU, Sveučilište...) ne smatraju dobrim časopisima oni su po svjetskim izvorima tvrdoglavo i dalje među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i među najboljim svjetskim matematičkim časopisima.

Tako su MIA i JMI upravo postali Q1 časopisi, što je po mišljenju nekih kolega najveći uspjeh hrvatske matematike!

Autor

PREDGOVOR

ĐURO VIDMAROVIĆ, predsjednik DHK-a

INTELEKTUALAC BRITKA JEZIKA I SNAŽNOG DOMOLJUBLJA

(...)

Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu (...)

O načinu kako sam brinuo i za druge pokazuje zgoda u vrijeme kada su mijenjani uvjeti za izbore u zvanja, a ja sam bio Predsjednik Matičnog odbora. Nisam se slagao s prijedlogom i bio sam na razgovoru kod Rektorice prof. dr. sc. Helene Jasne Mencer. Pitala me je:

- Zašto se protivite kada svi Vaši doktori ispunjavaju te uvjete?
- Ja sam Predsjednik MO za cijelu Hrvatsku, a ne samo za moje doktore, odgovorio sam.

Mene raduje što su mnogi iz bivše 'moje škole' odlučili da se dokažu i bez moje pomoći u daljem radu, pa i na očuvanju ugleda mojih časopisa bez mene.

Iako su Elezović i njegov „Element“ stekli izvrsnu reputaciju u svijetu zahvaljujući meni, najmanje što mogu učiniti jeste ovo što radim ovim tekstovima i knjigom.

Ja navijam za njih, je će to značiti da sam stvorio nešto što se održali i bez mene.

Josip Pečarić

ODGOVOR DAMIRU BOROVIČAKU (POMOZI SIROTU NA SVOJU SRAMOTU!)

Dragi Damire,
Zahvaljuje, Ti se na Tvom komentaru:

😊 fantastično !!! 😊 RE: VIŠE TO NISU MOJI
ČASOPISI, 3. (VLASNIK "ELEMENTA")
Tue, 2 Jan 2024 12:20:51 +0100
Damir Borovčak
'Josip Pečarić' <pecaric@element.hr>

Dragi Joško,

Fantastično !!! pojašnjenje „znanstvenih“ podvala oko matematičkih časopisa. Kao krimić Agate Christie 😊

Naprosto je neshvatljivo koliko u našem hrvatskom okružju ima niskosti, podlosti i besprizornih likova... Mogu oni imati znanstvene titule, od Poncija do Pilata, ali nemaju KARAKTER !

A sve to imati zajedno, titule + svjetski ugled + karakter = imaš Ti, koji se kao lav boriš za ISTINU, kako na domoljubnom tako i na znanstvenom matematičkom polju.

*Umjesto da ti iskažu mrvicu poštovanja i priznanja, nakon POVJERENJA i mogućnosti napredovanja koje si im omogućio, vraćaju to s niskostima, podlostima, lažima i objedama usmjerenim prema članovima Tvoje obitelji... Eto, u konačnici, u životu se često sve svodi na stare hrvatske poslovice – **pomozi sirotu na svoju sramotu!***

No za utjehu ima i nas koji Te poznajemo cijeli niz godina, pratimo Tvoja postignuća i dostignuća, radujemo se njima, cijenimo, poštujemo i znamo tko si i što si = HRAST na svjetskoj sceni s područja matematike, HRAST na domaćoj sceni s područja domoljublja...

Možda Ti i zato podvaljuju, možda i zato pokušavaju umanjiti Tvoje zasluge na znanstvenom planu, na izdavačkom polju matematičkih

časopisa, jer si previše ono što oni nisu, niti će ikada biti = ČOVJEK SA ZNANJEM, KARAKTEROM I DUŠOM.

Joško, svako dobro Ti želim u novoj 2024. godini, a znam da ne ćeš posustati dok si živ.

Srdačan pozdrav Tebi i Tvojim kćerima. 😊

Damir Borovčak

Dapače, naslov ovog teksta, tj. Stara Hrvatska poslovice je vjerojatni naslov knjige koju ću sastaviti iz ovih mojih tekstova.

Tu mi je posebno drag dio “na svoju sramotu”.

Zašto?

Pa čak i iz jednog govora prof. Elezovića vidi se da sam svoje doktore smatrao svojom djecom. A za djecu ponekad i uradite nešto što baš ne bi uradili za nekog drugog. Prava djeca su Ti uvijek djeca, pa ako Ti poneko od njih zabije nož u leđa.

Znanstvena djeca u momentu kad Ti zabiju nož u leđa prestaju Ti biti djeca i pošteno je da i drugi vide “tvoju sramotu”, zar ne?

Recimo nisam do sada spomenuo knjigu:

J. Pečarić, *Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru*, Zagreb, 2023. str. 346.

Kada sam zamoljen od prijatelja dekana fakulteta u Mostaru da organiziram prvu međunarodnu konferenciju u Mostaru, kao nastavak takvih konferencija odlučio sam da budu posvećene profesorima Ivanu Periću, Neven Elezoviću i Marku Matiću. Sva trojica su sada umirovljenici. Ivan Perić je za mnoge najveće iznenađenje jer smo bili veliki prijatelji i kada je doznao oko dogovora o mojim časopisima 'na prvu' je komentirao da bi i bez dogovora Elezović trebao postupati kao da dogovor postoji. Čak je htio predložiti Elezoviću da trebamo dijeliti ono što se od autora naplaćuje. Rekao sam mu da je to glupo, jer Elezović i sam dobro zna za takvu mogućno st (pogledaj koliko je za mojih pola vlasništva JMI-a platio a koliko je od tih naplata dobio). Tek kad sam vidio kako je Perić brzo počeo drugačije pričati shvatio sam da treba napraviti drastičan rez i vidjeti koje dijete mi ne želi zabijati nož u leđa. Inače i on nije uspio sa svojim doktoratom dok nije došao u moju grupu. O Elezoviću je bio

prethodni tekst, a Matića je u moju grupu doveo prof. Elezović jer je imao sličnu povijest kao i kolega Perić, a danas ima problema s očima i ako mu nitko nije rekao možda i ne zna što se zbiva.

Među mojim doktorima ima i onih koji su sada u društvu moje Ankica. Vida Šimić je iz Kotora i radila je sa mnom na TTF-u. Pisao sam o zgodama s njom koji su bili rezultati memoricida koji je napravljen u Hrvatskoj kada smo u pitanju mi Hrvati iz Boke kotorske. Naime mnogima nije bilo jasno da nas dvoje nismo Crnogorna i Crnogorac. Evo jedne čisto matematičke zgode:

Vida mi jednom reče kako je profesor Perić bolji matematičar od mene. Odgovorio sam joj:

Griješiš, I on i svi vi koje ste u mom seminaru ste bolji profesori matematike od mene. A matematičar sam samo ja!

Moja tvrdnja je i: Matematika je jedino područje ljudskog stvaralaštva koje je u isto vrijeme i znanost i umjetnost!

Jesu li npr. književnici svi koji su završili ili doktorirali u književnosti?

Naravno da ih ima koji su i jedno i drugo pa rado dodam takvim književnicima i on dr. sc.

Sigurno je i Elezović sada matematičar jer je zahvaljujući meni krenuo samostalno u novom pravcu u kojima je morao sam stvarati i imati ideje za svoje radove. Na njega se i ne može odnositi ono Tvoje i povezati s nehrvatstvom. Stradalnik mu je i ujak.

Tako me i Mato pita:

Subject: Re: VIŠE TO NISU MOJI ČASOPISI, 3.
(VLASNIK "ELEMENTA")

Date: Tue, 2 Jan 2024 16:45:21 +0100

From: Mato Artuković

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

oprosti, malo mi je teško snaći se u svemu. O kojemu je dru Elezoviću riječ? Je li to onaj dr. Neven Elezović, koji je s Nikolom Banićem

analizirao popise zatočenika i žrtava u različitim logorima za vrijeme Drugog svjetskog rata i dokazao da je jasenovački popis lažan? O čemu je riječ?

Još jednom svako dobro u 2024.

Mato

Brod, na sv. Bazilija (2.1.)23.

Odgovorio sam mu kratko:

U prethodno tekstu sam napisao da je on autor TVOR-a zajedno s Banićem. U samom članku su se oni zahvalili Stjepandiću i meni. Zapravo je ideja da to Banić radi bila Stjepandićeve, a njemu je trebao matematičar, pitao je mene, pa sam predložio Elezovića.

On je osnovao firmu i zarađivao dobro s udžbenicima ali to ide sve slabije. To s mojim časopisima sam objasnio u tim tekstovima, a bit će ih još.

Pozz

Joško

Naravno to je kratko objašnjenje jer sam o TVORU doista pisao u tim tekstovima. Mato itekako dobro zna o mom radu o Jasenovcu. Predstavljao je i knjige o njima i zna za tzv. „ideologiju genocida Cohen-Pečarić“ i slične pohvale koje imam o tom dijelu mog stvaralaštva. O TVOR-u sam s prof. dr. sc. Matkom Marušiće objavi i veliki tekst koji smo poslali na mnoge adrese i objavio u nizu knjiga, a u jeku ovih napada na moju obitelj i mene od strane mojih najbližih suradnika objavio sam i knjigu u povodu smiješnog napada Anta Tomića na knjigu dvojice doktora znanosti s FER-a dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića ‘Jasenovački popis, lažne žrtve’.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37823-cestitka-i-knjiga-na-dar-akademika-josipa-pecarica>

<https://bezcenzure.hr/toptema/cestitka-i-knjiga-na-dar-akademika-josipa-pecarica/>

Moji suradnici znaju, a vjerojatno sam to već negdje i napisao kako sam im znao reći:

Da sam davao doktorate samo onima za koje smatram da su Hrvati kakvi bi trebali biti, imao bih samo nekoliko doktora. A kada me ovi iz vlasti napadnu i proglašavaju lopovom vi ćete biti prvi koji će te u to povjerovati.

Danas vidim koliko sam bio u pravu i zašto mi moji govore da sam trebao davati doktorate samo takvima. A bi li prepoznao da je na primjer čovjek prof. dr. sc. Julije Jakšetić? A Rimsko pravo kaže da je bolje osloboditi stotinu krivih nego kazniti jednog pravednog. Ili ona o Diogenu iz Sinope, grčkom filozofu, koji je bio najupečatljiviji predstavnik, iako ne osnivač, sokratovske škole Cinizma. *Mrzio je korupciju i zavjere u svome društvu, pa je tako jednog dana izašao i hodao Atenom sa svijećom usred bijela dana govoreći "Tražim čovjeka", smatrajući da u stanju u kojem je društvo tada bilo, nije bilo onog pravog čovjeka, već su svi bili podređeni trenutnom stanju.*

https://bs.wikipedia.org/wiki/Diogen_iz_Sinope

A ja imam samo 40 doktora u RH iz 'moje' škole i nije samo Julije bio taj koji me podržao.

Uzgred budi rečeno, iako je Julije tražio još ga nisu skinuli s popisa Associared editors za MIA-u. Vjerojatno je izložen pritiscima pa se nadaju da ga neće morati brisati. Ne znaju ili ne razumiju značenje riječi 'čovjek' po Diogenu.

Naravno doista se u takvoj situaciji teško snaći, ali mislim da Elezovićevo ponašanje treba promatrati u sklopu njegove rečenice koju sam komentirao u drugom od ovih tekstova u e-mailu članovima 'moje' grupe:

„JP se brine (svjedoci smo tome) o ljudima svoje grupe, a ja i moja obitelj se brinemo o egzistenciji više od 20 obitelji koje ovise o Elementu. Onaj tko nije prošao kroz takve brige, ne zna što to znači.

Ruga li se on mojoj obitelji i to u vrijeme kada je moja žena umirala i umrla.

Ili smatra moju obitelj članovima moje grupe. Pa svatko od njih ima mnogo veću plaću od bilo koje od mojih kćerki, a da ne spominjem moju Ankicu. Sve imaju i posao. A moja kćerka i žena?

Sve u svemu, ja sam molio Element da mi udijeli pomoć za JMI jer sam svjestan da je moja uloga sa stvaranje ta četiri časopisa nije tako značajna kao Nevenova i on mi se eto smilovao pa udovoljio mojoj želji samo za jedan časopis.“

Naravno zadnja rečenica je moju uobičajenu poruga.

Dakle vjerujem da danas „Element“ doista ima problema i da su se smanjili prihodi od glavne zarade a to su udžbenici koje je sjajno pisao sam Elezović sa suradnicima. Moja prva doktorandica prof. u trajnom zvanju dr. sc. Sanja Varošaneć svojevremeno mi je rekla da je prvi auto kupila od honorara za svoj udžbenik koji je pisala za „Element“.

Naravno uz to treba vidjeti kako on u to uključuje smrt moje Ankice. Ne vjerujem da to nije poteglo od njega iako je prva ti upotrijebila jedna od članica EB-a koje me nisu podržali:

Subject:Re: Članovima grupe Nejednakosti i primjene u
RH

Date: Sun, 17 Dec 2023 10:00:50 +0000

From: Milica Klaričić Bakula <milica@pmfst.hr>

To: nejednakosti@googlegroups.com
<nejednakosti@googlegroups.com>,
pecaric@element.hr <pecaric@element.hr>

Dragi profesore,

ja već duže vrijeme ne pišem radove i neću ni pisati više (nemam ni koncentracije ni volje ni snage čak i uz Vaše guranje, sve što se pojavilo u zadnje 3 g je napisano u stvari davno), knjige nisam nikada ni htjela ni započela (jer sam znala da nemam snage za to), pa se može sa sigurnošću reći da ne pišem od straha za broj radova ili projekte ili glavarine ili autorstva u knjigama ili što već. To me ništa nije briga, nije me briga ni da mi zalipe otkaz jer nemam radova, neka zalipe, sve mi se već gadi.

Nas je u grupi puno i nismo svi isti, a nekako nas i hrvatska matematička zajednica (koga briga za njih) i sada Vi (to boli) stavljate u isti kos.

Neki od nas znaju što je zahvalnost. Neki od nas Vam duguju SVE, neki jako puno, neki puno. Ali svi barem puno. Ja sebe stavljam u one u kategoriji SVE i kad god primim plaću (dakle ne samo kad se izaberem, nego kad god primim plaću) se sjetim Vas i osjetim neizmjernu zahvalnost. I sigurna sam da nisam jedina u grupi.

Pakistanci imaju drugačiju kulturu, oni pišu pjesme i kičena pisma jer im je to dio kulture, ali sigurna sam da i među njima ima onih koji misle da

vam duguju sve i onih koji to ne misle. Ljudi su ljudi svugdje, samo su oni drugačije odgojeni.

Uopće ne znam što se točno dogodilo između Vas i Elementa i nebitno je da znam, no sigurna sam da prof. Elezović nije smišljeno napravio ništa da Vas povrijedi i sigurna sam na kvadrat da ne trebate biti razočarani u svih nas, pa ni u većinu.

Svašta užasno vam se dogodilo u zadnje vrijeme, nitko to ne bi podnio bez da mu živci postanu tanki kao končići.

No u takvoj situaciji velike tuge nakon mjeseci patnje nije dobro donositi teške i konačne odluke.

Moj je (pravi) otac nedavno umro, baš na datum 19.12., na isti datum kao i mama prije njega, ne znam je li to neko ukleto vrijeme da se stalno nešto užasno događa baš tada? Najrađe bih uzela neki morfiji i prespavala cijeli prosinac svake godine.

Molim Vas, MOLIM, pokušajte se odmaknuti od toga svega neko vrijeme i donijeti odluke kada ne budete tako ljuti i tako tužni.

S puno ljubavi, zahvalnosti i poštivanja, Milica

Dakle ni njoj nije prevara kada se krije od mene da ih pritiska Predsjednik države, i onda hoće objaviti članak autoru čiju sam pogriješku krio i citirao ga a o meni je po svijetu slao svakakve gadarije- Pustio sam ih i tada da sve urade da zadovolje druga Predsjednika, i dao ostavke kao glavni urednik svih časopisa u „Elementu“. Ankica je bila sa mnom u Lahoreu i znala koliko je žalosno što i pored silnih uvreda hoće objaviti tom čovjeku rad i vidjela da me je to sve i tada pogađalo jer smo bili tamo, stalno zajedno, pa i kada sam radio u kabinetu pa sam unaprijed znao da ona nikada ne bi prešla preko tih uvreda na moj račun. Ali način kako im je sve to objasnila u jednoj rečenici doista je bio nevjerojatan, zar ne.

O toj prevari prof. Elezovića nikada ne bih pisao da se mnogi nisu pozivali na ovaj e-mail kolegice iz Splita, koja mi nikada nije oprostila što je bila moja prva unuka, a ne jedna od kćerki (doktorirala je 2005. mentor joj je bio Marko Matić i u disertaciji je imala 7 radova sa mnom, a puno i poslije). Ona mi je dovela i drugu unuku prof. dr. sc. Anitu Matković koja nije uspjela doktorirati i izgubila posao na jednom fakultetu i zaposlila se na drugom (obje su iz Splita). Kod mene je doktorirala godinu dana kasnije

(2006), mentor joj je bio prof. Perić, a imala je u disertaciji 11 zajedničkih radova sa mnom – zgodno za usporedbu s brojem radova kolege Elezovića kada ga 'nisam' pozvao da mu pomognem s napredovanjem. Zgodna je priča s njene obrane kada mi je njena sestra čestitala, a ja sam je upozorio da je mentor kolega Perić. Ona je to prokomentirala rekavši da svi znaju kako to ide s doktorandima prof. Pečarića. (Anita bi mogla pitati sestru što je točno tada komentirala.). Naravno na rođendan na kome sam bio uspoređen s „Papom“ nisu bili Splićani, a nitko od njih nije stao na moju stranu. Mislim da u Splitu imam 13 svojih doktora, a Marko Matić je davno tu grupu, koja svoje seminare i održava u Splitu, nazvao MATEMATIČKA RADIONICA JOSIPA PEČARIĆA. U naslovu je sve rekao.

Zanimljiva je priča s Perićevim doktorandom prof. dr. sc. Predragom Vukovićem. Došao je kod mene iako mu je brat profesor na MO PMF-a, a ja sam ga poslao Periću. Perić je pristao samo uz uvjet da i ja budem u tome jer: Profesor Pečarić izmišlja matematiku iz ničega. Nastavio je raditi na onome na čemu je doktorirao prof. Krnić. Osamostalili su se i Elementi nam je tiskao dvije knjige iz te problematike:

M. Krnić, J. Pečarić, I. Perić and P. Vuković, *Recent Advances in Hilbert-type Inequalities / A unified treatment of Hilbert-type Inequalities*, Monographs in inequalities 3, Element, Zagreb, 2012., pp. 246.

T. Batbold, M. Krnić, J. Pečarić, P. Vuković, *Further Development of Hilbert-type Inequalities / Selected Topics in Hilbert-type Inequalities*, Monographs in inequalities 13, Element, Zagreb, 2017., pp 232.

Jedina mi je jednom prebacila događaj oko konferencije za moj 70. rođendan u Zagrebu moja prva doktorica već spomenuta Sanja Varošaneć. Naime tada sam ja njih kao izdao.

O čemu se radi?

To je bilo pri kraju mandata dekana prof. dr. sc. Mislava Grgića koji je nedvojbeno veliki hrvatski domoljub. Jednom na nekoj proslavi na FER-u njegovu roditelji su tražili da se slikaju sa mnom zato što vole čitati moje domoljubne tekstove. Grgić je i sredstvima Fakulteta sudjelovao u toj mojoj promociji. Međutim, Uprava nije dozvolila da u Otvaranju u njihovim prostorijama sudjeluje biskup Košić. Moj odgovor je bio

istovjetan ovom sada kada su napali moju obitelj. Rekao sam im da neću biti nazočan na toj konferenciji meni i čast i da slobodno kažu svim sudionicima da sam bolestan. Ponavljan moja Ankica ni tada nije bila bolesna a kamoli umirala! Oko te konferencije najviše je potegla danas redovita profesorica u trajnom zvanju Andrea Aglič Aljinović. Bilo je tu i suza, ali našla je rješenje jer je smještaj bio u hotelu International pa su tamo zakupili jednu dvoranu za otvaranje. Valjda nisu razumjeli što po mom mišljenju za RH i hrvatski narod znači biskup Košić. A govor profesora Lars Erik Perssona su objavili i koautori su mu bili i Andrea i prof. Perić. Dakle u govoru gdje se politika spominje u naslovu JOSIP PEČARIĆ - ŽIVOT U MATEMATICI I POLITICI, spominje se i u dijelu:

Kralj nejednakosti

Nakon ovog je sasvim jasno zašto je akademik Pečarić u svijetu poznat kao "Kralj nejednakosti" ("The King of Inequalities").

Uz izuzetno broj od 1187 znanstvenih radova iz matematike teško bi itko vjerovao da njihov autor može imati i još više publikacija. Ali ako pretražite Google, uz ime Josip Pečarić se pojavi i niz knjiga koje nisu matematičkog sadržaja, već ih možemo klasificirati pod povijesne, političke možda čak i sociološke.

Kako imena i ljudi nisu u bijektivnoj korespondenciji mogli bi lako pomisliti da je ovdje riječ o nekom drugom Josipu Pečariću. Mnogi u Hrvatskoj zaista i misle da postoje dva Josipa Pečarića, matematičar i povjesničar. Na stranicama Wikipedije je očito da je isti Josip Pečarić autor obje vrste knjiga, matematičkih i nematematičkih u kojima nema navedenih akademskih titula uz ime autora. Štoviše, nematematičkih knjiga objavljenih u periodu od 1998. godine do danas ima čak 43 i ove godine je 20. godišnjica objavljivanja njegove prve nematematičke knjige.

Ukoliko osobno ne poznajete Josipa Pečarića neshvatljivo je da netko može biti autor tolikog broja radova i knjiga. Ali ako ste imali čast upoznati ga ili, još bolje, raditi s njim shvatite da je njegov um uvijek budan i uvijek u potrazi za novim problemima, novim naizgled jednostavnim rješenjima i

sjajnim idejama. Ovo su riječi profesora R.P. Boasa koji je bio član povjerenstva za obranu njegove doktorske disertacije 1982. godine:

"Pečarić has systemized enormous amount of material which was published in years and which became more and more chaotic. This systematization itself is a valuable part of the work. Secondly, Pečarić has shown great ingenuity in finding simpler proofs of some inequalities and appropriate generalizations. As a result many inequalities became easily understood. He also unified some previously non-related inequalities. And, finally, he gave many original contributions to the field of inequalities."

"Pečarić je sistematizirao ogromnu količinu nesređenih rezultata objavljenih proteklih godina. To je samo po sebi dragocjeno postignuće. Nadalje, pokazao je veliku ingenioznost u pronalaženju jednostavnijih i ljepših dokaza nekih poznatih nejednakosti. Zahvaljujući tome mnoge nejednakosti su postale lakše shvatljive. Objedinio je neke prethodno nepovezane nejednakosti. Konačno, dao je bitan znanstveni doprinos u polju matematičkih nejednakosti."

Rezimirajući naša početna opažanja ponovo naglašavamo da je nemoguće ograničenim brojem riječi dati pravu sliku jednog tako osobitog čovjeka i velikog matematičara kao što je Josip Pečarić. Naša namjera je zato da upotpunimo sliku o njemu na različite načine i da ga predstavimo ne samo kao kralja nejednakosti, nego i kao obiteljskog čovjeka, dragog kolegu, prijatelja, mentora, međunarodni autoritet, borca za ideale, navijača za Hrvatsku, itd.

Kako se približavao moj 75. rođendan, a ja sam postao 'ruski znanstveni' jer sam odbio biti profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu (također kao sada povezano s napadom na moju obitelj) profesorica Varošanc je jednom to spomenula pitajući kako će to obilježiti. Nazočni nisu čuli pitanje ili ga nisu razumjeli.

Ali ipak je obilježen. Predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić me je pitao kako će moja grupa obilježiti moj 75. rođendan i kad je doznao da do toga neće doći sam je napravio umanje repliku biste HRVATSKOG predsjednika i tako je moj 75. rođendan obilježen na nevjerojatan način.

Inače Sanja Varošanc je i bila moj prvi doktor. Sreo sam je prvi put kada je branila svoju magistarsku radnju na onom seminaru PMF-a na kojem me

Elezović nije upoznao a obojica smo bili članovi istoga. Mentor joj je bio prof. dr. sc. Hrvoje Kraljević, kasnije i ministar. On je bio onaj od koga je prof. dr. sc. Vladimir Volenec doznao za mjesto iz matematike na TTF-u, vi bio je uključen u moj dolazak u Zagreb. Međutim, kada sam ga pitao ima li nekoga od mlađih s kojim bih surađivao (imao sam već dosta suradnika iz svijeta) rekao mi je da nema takvih. Na obrani sam primijetio da spominje klasu funkcija koju mi nazivamo -g-konveksne funkcije. Magistarski joj je bio o cijelim funkcijama, pa kada sam našak knjigu o njima koju je napisao jedan bugarski akademik u kojoj je bilo poglavlje o nejednakostima, ponudio sam joj suradnju i objavili smo dva rada u kojima smo poopćili ili poboljšali sve rezultate iz tog poglavlja knjige. Kako sam jednu klasu iz teorije konveksnih funkcija poopćio s $n=2$ na $n=3$ dao sam joj u zadatak da nađe poopćenje za opći slučaj. I našla je! Ali tada nije bilo niti jedne žene na MO PMF-a i nije vjerovala u mogućnost da može uopće doktorirati ako joj mentor nije s tog odjela. Kada je vidjela da neće uspjeti doktorirati vratila se meni. Profesor Volenec je razgovarao s njenim mentorom i mogli smo početi s njenim doktoratom. Kada sam u Švedskoj shvatio da dva moja rada mogu biti osnova za jednu lijepu disertaciju na istoj problematici sugerirao sam joj promjenu teme i obranila je doktorat u kome je bilo 9 zajedničkih radova, ali – mislim - i dva njena samostalna. Kada je kolegica Varošaneć prije obrane izlagala svoje rezultate na seminaru na kome je pripadala kolega dr. sc. Boris Guljaš me je u šali upitao o mogućoj suradnji. Ja sam ga pozvao i on se priključio našem seminaru i imamo 5 zajedničkih radova.

Inače u pravcu koji sam započeo u doktoratu s kolegicom Varošaneć nastavila je raditi u svojoj disertaciji Jadranka Šunda u Adelaideu. Bio sam ko-mentor u toj disertaciji pa sam i u toj disertaciji imao 9 zajedničkih radova. Dakle u te dvije disertacije je bilo ukupno 20 radova (usporedite s brojem radova kolege Elezović u trenutku kada ga 'nisam' pozvao na suradnju da bi napredovao).

Kolegica Šunde se ponijela slično ovima sada u RH, htio sam prekinuti suradnju samo s njom, ali mi je upravo kolegica Varošaneć sugerirala da prekinem suradnju s obitelji jer sam počeo raditi na formiranju moje grupe

u Adelaideu u kojoj je poslije kolegice Šunde bio i njen suprug. To sam i učinio.

Bila je i Predsjednica HMD-a.

S kolegicom Varošancem i kolegom Perićem smo upravo završavali rad na zajedničkoj knjizi u kojoj bi bili i rezultati iz te dvije disertaciji. Očito neće ugledati svjetlo dana.

S druge strane stalno sam pokušavao da netko nastavi raditi na rezultatima sa spomenutim poopćenjem klase konveksnih funkcija i to je na kraju uradio moj doktorand Asif Raza Khan,. Ušli su u monografiju:

A. R. Khan, J. Pečarić, M. Praljak, S. Varošancem, *General Linear Inequalities and Positivity / Higher order convexity*. Monographs in inequalities 12, Element, Zagreb, 2017., pp. 269.

Nastavio sam s njim raditi u tom pravcu, a i on je sam vodio dva svoja doktoranda. U tim doktoratima uopće nisam sudjelovao. Zajedno smo objavili knjigu:

N. Irshad, A.R. Khan, F. Mehmood, and J. Pečarić, *New Perspectives on the Theory of Inequalities for Integral and Sum*, Birkhauser, 2021

Tu knjigu sam već spomenuo citirajući mog prvog suradnika akademika Gradimira Milovanovića.

Naravno nitko iz ove priče me nije danas podržao

Kao vjeruju da je meni poslije dvije godine od prevare s Mesićem, Elezović na prvu ponudu za kupnju DVA časopisa odmah odbio, a kada sam ja na drugu ponudu spomenuo kupnju stanova mojim kćerkama on se smilovao i prihvatio ponudu o po 50%.

A vidjeli ste kako sam svojim časopisima posvetio knjigu JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? U njoj postoji i poglavlje:

KRIVI SU I MATEMATIČKI ČASOPISI

ČESTITKA DVOJICI PREDSJEDNIKA

ODGOVORI AKADEMIKU ŠLAUSU

PISMA ČLANOVIMA RAZREDA

MOJ PRILOG IZVJEŠĆU O RADU HAZU

JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST? ILI: RUGAJU LI SE KINEZI HAZU-U?

ODGOVOR PREDSEDNIKU DHK-A
ČASOPISI KOJI NISU DOBRI POSTAJU Q1 ČASOPISI?
HRČAK: NAPUTAK ZA TUPAVE
O HRVATSKIM Q1 ČASOPISIMA IZ MATEMATIKE
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : “NIJE LAKO BITI HRVAT U
HRVATSKOJ.”

KOMENTAR DR. SC. STIJEPA MIJOVIĆ KOČANA
PISMO AKADEMIJI

U prilogu vam dajem poglavlje HRČAK: NAPUTAK ZA TUPAVE.
Pogledajte ga s napomenom da moja žena tada nije umirala, a napadnitu su
bili moji časopisi-

Josip Pečarić

PISMA MINISTRICI

Poštovana gđo ministrice,

Doista sam tražio da kolega Krnić svoje pismo Vama pošalje i meni. Zapravo bi bilo i logično da mi ga pošalje kada već u njemu spominje i moju „ulogu“ u ovoj odbijenici za već drugi projekt prof. Krnića. A poznato Vam je da sam ja odbio potpisati moj projekt u HRZZ-u jer su svoju odluku zasnivali na tvrdnji recenzenata kako moji znanstveni časopisi „nisu dobri“ iako su njih tri bili po Scopusu među pet najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa, a dva su prošle godine postali i Q1 časopisi.

Predstavljajući moju knjigu „Je li političarima kriva matematika“, koja je posvećena tim časopisima („Knjigu posvećujem časopisima *Mathematical Inequalities and Applications (MIA)*, *Journal of Mathematical Inequalities (JMI)* i *Operators and Matrices (OAM)*). Iako ih hrvatski političari, pa i oni u znanosti (HRZZ, HAZU, Sveučilište...) ne smatraju dobrim časopisima oni su po svjetskim izvorima tvrdoglavo i dalje među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i među najboljim svjetskim matematičkim časopisima. Tako su MIA i JMI upravo postali Q1 časopisi, što je po mišljenju nekih kolega najveći uspjeh hrvatske matematike“) akademik Andrej Dujella je rekao:

"Sasvim je očekivano da su (i) u znanstvenoj zajednici u nezanemarivom postotku prisutni i zavist i zloba. Ali je sasvim nepotrebno da se tim osobinama ovakvim načinom vrednovanja projekata daje nepotrebna važnost."

<https://hrvatskonebo.org/2019/11/08/govor-akademika-andreja-dujella-na-predstavljanju-knjige-akademika-josipa-pecarica-je-li-politicarima-kriva-matematika/>

Dakle, kolega Krnić bi trebao biti zadovoljan što je predmet zavisti i zlobe svojih kolega. Uostalom on je jedan od glavnih urednika jednog od tih Q1 časopisa. Međutim tu zavist i zlobu nije zaslužio samo zbog toga. Pogledao sam citiranost i h-indekse vodećih matematičara na MO PMF-a i lako je

vidjeti da je kolega Krnić usporediv s njima. Mislim da jedino kolega Dujella ima veći h-indeks od njega.

Kako je u ovoj odbijenici glavnu ulogu odigrao Panel zgodno je usporediti po web of sciences kakvi su doprinosi svjetskoj znanosti po web of sciences prof. Krnića i članova Panela.

Dakle prof. Krnić ima:

601 citat, h-indeks 15.

Članovi Panel imaju (broj citata h-indeks):

M. Jurak	250	8
N. Antonić	164	9
N. Truhar	274	9
Sanja Singer	86	7
Borka Jadrijević	85	6
O. Perse	103	7

Zapravo, meni je zabavna ne samo ova usporedba već i činjenica da sam istovremeno s ovim e-mailom koje je kolega Krnić poslao Vama dobio i e-mail glavnog urednika Springerovog časopisa Journal of inequalities and applications srpskog akademika Gradimira Milovanovića. Naime, kolega Milovanović mi javlja da će kolegu Krnića predložiti za Associate editora („na tome ću insistirati“) tog Springerovog časopisa koji je također Q1 časopis.

U državi u kojoj imamo doista neobične kriterije što je izvrsno, a što ne kolega Krnić je zaslužio da HRZZ prvo zaustavi projekt u kome je takav prof. Krnić imao važnu ulogu, a potom mu i odbiju dva projekta, zar ne?

Poštovana gđo Ministrice, mislim da bi Vi trebali pohvaliti HRZZ zbog njihovog sjajnog razumijevanja pojma izvrsnosti (po pravilu: „ne valjaju oni koji su bolji od mene“). Na taj način će te stimulirati kolegu Krnića da još više radi i da ova razlika između njega i ovih boljih matematičara bude još veća.

Doista treba njegovati „zavist i zlobu“ u hrvatskoj znanosti, zar ne=

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

Poštovana gđo ministrice,

Pišući Vam povodom projekta na HRZZ-u kolege Krnića spomenuo sam i prethodne projekte i probleme koje su imali članovi seminara Nejednakosti i primjene. Vjerojatno Vaše ministarstvo i nije dovoljno upoznato s njima iako sam više knjiga napisao o tome. Međutim u knjizi „Matematika, pjesme i nogomet“ imate i pismo hrvatskog znanstvenika iz Njemačke dr. sc. Josipa Stjepandića koje je on uputio Predsjednici RH, Predsjedniku sabora, Predsjedniku vlade i Ministru znanosti i obrazovanja RH. Dr. Stjepandić je glavni urednik ili član uredništava niza znanstvenih časopisa, a danas je i Predsjednik HAZUDD-a.

U istoj knjizi imate i moje reagiranje na to njegovo pismo, koje sam poslao na iste adrese. Dajem Vam ga u Prilogu zato što je veći dio tog pisma posvećen upravo prvom projektu kolege Krnića koji na HRZZ-u nije prihvaćem.

Naime, kada se gleda samo neprihvatanje njegovog drugog projekta moglo bi se doista pomisliti da je po srijedi samo zavist i zloba kolega matematičara iz Panela HRZZ-a. Međutim, usporedbom s razlozima odbijanja prethodnog projekta lako se može zaključiti da se ne radi samo o tome.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

**MATEMATIČKA RADIONICA JOSIPA
PEČARIĆA – SPLIT / PROF. DR. SC. MILICA
KLARIČIĆ BAKULA, DRAGOVOLJAC.COM,
2024.**

**POPIS RADOVA MATEMATIČKE RADIONICE
JOSIPA PEČARIĆA IZ SPLITA**

Ovdje dajem samo radove koji su spomenuti članovi Matematičke radionice iz Splita uradili sa mnom. Njihove 'samostalne' radove koji su također nastali na mojim idejama ovdje ne navodim.

MONOGRAFIJE

J. Barić, R. Bibi, M. Bohner, A. Nosheen, J. Pečarić, Jensen Inequalities on Time Scales / Theory and Applications, Monographs in inequalities 9, Element, Zagreb, 2015ćđđđ., pp. 284.

M. Andrić, J. Pečarić, I. Perić, Inequalities of Opial and Jensen / Improvements of Opial-type inequalities with applications to fractional calculus. Monographs in inequalities 10, Element, Zagreb, 2015., pp. 273.

M. Krnić, N. Lovričević, J. Pečarić and J. Perić, Superasitivity and monotonicity of the Jensen-type functionaly / New methods for improving the Jensen-type inequalities in real and in operator cases. Monographs in inequalities 11, Element, Zagreb, 2015., pp. 367.

M. Adil Khan, S. Ivelić Bradanović, N.Latif, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Majorization Inequality and information theory / Selected topics of majorization and applications, Monographs in inequalities 16, Element, Zagreb, 2019., pp 380.

M. Andrić, G. Farid, J. Pečarić, Analytical Inequalities for Fractional Calculus Operators and the Mittag-Leffler Function / Applications of integral operators containing an extended generalized Mittag-Leffler function in the kernel, Monographs in inequalities 20, Element, Zagreb, 2021, pp. 272.

N. Irshad, A.R. Khan, F. Mehmood, and J.E. Pečarić, New Perspectives on the Theory of Inequalities for Integral and Sum, Birkhauser, 2021.

M. Krnić, R. Mikić, J. Pečarić, Edmundson-Lah.Ribarič Type Inequalities / Reverses of the Edmundson-Lah.Ribarič Inequalities with Applications in Classical Inequalities, Monographs in inequalities 21, Element, Zagreb, 2023, pp. 257.

M. Andrić, V. Čuljak, Đ. Pečarić, J. Pečarić, J. Perić, New Developments for Jensen and Lah-Ribarič Inequalities / Current Trends in Convex Analysis, Monographs in inequalities 22, Element, Zagreb, 2023, pp. 120.

RADOVI:

1998

M. Matić, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, Improvements of some bounds on entropy measures in information theory, Math. Inequal. Appl. 1(1998), 295-304.

1999

M. Matić, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, Some comparison theorems for the mean-value characterization of "useful" information measures. Southeast Asian Bulletin of Mathematics, 23(1999), 111-116.

M. Matić, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, Further improvements of some bounds on entropy measures in information theory. Math. Inequal. Appl. 2, No 4 (1999), 599-611.

M. Matić, J. Pečarić, N. Ujević, On new estimation of the remainder in generalized Taylor's formula. Math. Inequal. Appl. 2, No 3, (1999), 343-361.

M. Matić, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, On an inequality for the entropy of a probability distribution. Acta Math. Hungar. 85(4)(1999), 345-349.

2000

I. Brnetić, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, Refinements of Jensen's inequality, Tamkang J. Math, Vol 31, No 1,(2000), 63-69.

M. Matić, J. Pečarić, N. Ujević, Improvement and further generalization of some inequalities of Ostrowski-Grüss type. Computers and Mathematics with Applications, 39 (2000) 161-175.

Lj. Dedić, M. Matić, J. Pečarić, On some generalizations of the Ostrowski inequality for Lipschitz functions and functions of bounded variation. Math. Inequal. Appl., Vol 3, No 1 (2000) 1-14.

Lj. Dedić, M. Matić, J. Pečarić, On generalizations of Ostrowski inequality via some Euler-type identities. Math. Inequal. Appl., Vol 3, No 3 (2000) 337-354.

M. Matić, J. Pečarić, Some companion inequalities to Jensen's inequality. Math. Inequal. Appl., Vol 3, No 3 (2000) 355-368.

Lj. Dedić, M. Matić, J. Pečarić, On some inequalities for generalized Beta function. *Math. Inequal. Appl.*, 3(2000), 473-483.

N. Elezović, M. Matić, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, On two lemmas of Brown and Shepp having application to sum sets and fractals, III. *J. Austr. Math. Soc. Ser.B* 41, (2000), 329-337.

M. Matić, J. Pečarić, On Popoviciu's and Bellman's inequalities, *Nonlinear Functional Analysis and Applications*, Vol 5, No 1, (2000), 85-91. ISSN 1229-1595.

Lj. Dedić, C. E. M. Pearce and J. Pečarić, The Euler formulae and convex functions, *Math. Ineq. & Applic.* 3 (2000), 211-221.

M. Matić, J. Pečarić, N. Ujević, Generalizations of weighted version of Ostrowski's inequality and some related results. *J. Inequal. Appl.* 5 (2000), 639-666.

2001

Y.J. Cho, M. Matić and J. Pečarić, Improvements of Some Inequalities of Aczel's Type. *J. Math. Anal. Appl.* 259 (2001), 226-240.

M. Matić, J. Pečarić, N. Ujević, Weighted version of multivariate Ostrowski type inequalities. *Rocky Mountain J. Math.* 31 (2001), 511-538.

Lj. Dedić, M. Matić and J. Pečarić, On Euler-Gruss inequalities, *Computers Math. Appl.* 41 (2001), 843-856.

M. Matić and J. Pečarić, Note on inequalities of Hadamards type for Lipschitzian Mappings, *Tamkang. J. Math.* 32 (2001), 127-130.

M. Matić and J. Pečarić, Two-point Ostrowski inequality, *Math. Inequal. Appl.* 4 (2001), 215-221.

Lj. Dedić, M. Matić and J. Pečarić, On Euler-Simpson formulae, *Panamerican Math. J.* 11 (2001), 47-64.

Lj. Dedić, M. Matić and J. Pečarić, On dual Euler-Simpson formulae, *Bull. Belg. Math. Soc. Simon Stevin*, 8 (2001), 1-26.

M. Matić, C. E. M. Pearce and J. Pečarić, Refinements of some bounds in information theory, *ANZIAM J. (formerly J. Austral. Math. Soc. Ser. B)* 42 (2001), 387-398.

Y.J.Cho, M.Matić and J.Pečarić, On Gram's determinant in 2-inner product spaces, *J. Korean Math. Soc. Vol. 38 (6) (2001)*, pp. 1125-1156.

Lj. Dedić, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, Hadamard and Dragomir-Agarwal Inequalities, higher-order convexity and the Euler formula, *J. Korean Math. Soc.* 38 (2001), 1235-1243.

Lj. Dedić, M.Matić, J.Pečarić and A.Vukelić, Hadamard type inequalities and Euler bitrapezoid formulae. *Nonlinear Studies.* 8 (2001) No. 3, 343-372.

M. Matić, J. Pečarić, Note on a refinement of Brunk-Olkin inequality. *Bull. Math. Soc. Sci. Math. Roumanie* 44 (92) No. 2, 2001, 175-181.

Lj. Dedić, M. Matić and J. Pečarić, On Euler trapezoid formulae, *Appl. Math. and Computing*, 123 (2001), 37-62.

2002

M.Matić, C.E.M. Pearce and J.Pečarić, Some refinements of Shanons inequalities. *ANZIAM J. (formerly J. Austral. Math. Soc. Ser. B)* 43 (2002), 493-511.

Y.J.Cho, M.Matić and J.Pečarić, Two mappings in connection to Jensen's inequality, *Panamerican Math.J.* 12 (2002), nr. 1, 43-50.

- Lj. Dedić, M. Matić, J. Pečarić, Some further generalizations of Ostrowski inequality for Hölder functions and functions with bounded derivatives. *JoCAAA* 4 (2002), 313-338.
- M. Matić, C.E.M.Pearce and J. Pečarić, Two-point formulae of Euler type, *ANZIAM J. (formerly J. Austral. Math. Soc. Ser. B)* 44 (2002), 221-245.
- M. Matić, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, On some inequalities for entropy and mutual information of random vectors. *Communications in Applied Analysis* 6 (2002), no. 3, 403-414.
- Y. Cho, M. Matić, J. Pečarić, Inequalities of Hlawka's Type in n -Inner Product Spaces, *Commun. Korean Math. Soc.* 17(2002), 583-592.
- Lj. Dedić, M.Matić, J.Pečarić and A.Vukelić, On generalizations of Ostrowski inequality via Euler harmonic identities, *J. Inequal. Appl.* 7(6) (2002), 787-805.
- Y.J. Cho, M. Matić and J. Pečarić, Some Inequalities Related to Hadamard's Inequalities, *Panamerican Math.J.* 12 (2002), nr. 4, 75-82.
- Y.J. Cho, M. Matić and J. Pečarić, Popoviciu's and Bellman's inequalities in p -semi-inner product spaces, *Tamkang J. Math.* Vol. 33 (4) (2002), 309-318.
- Y.J.Cho, M. Matić, J. Pečarić, On Some Bounds in Coding Theory. *International J. of Pure and Applied Math. (IJPAM)*, 1 (2002), 379-388.
- M.Matić, J.Pečarić and N.Ujević, Improvement and generalization of some inequalities of Ostrowski type and some related results, *Indian J.Math.* 44 (2002), 189-209.

Lj. Dedić, J. Pečarić, N. Ujević, On generalizations of Ostrowski inequality and some related results, *Czechoslovak Mathematical Journal*, Vol. 53, No. 1, pp. 173-189, 2003.

Lj. Dedić, M. Matić and J. Pečarić, On Euler-Maclaurin formulae, *Math. Inequal. Appl.* 6 (2003), 247-275.

I. Budimir, Y. Cho, M. Matić, J. Pečarić, "Gruss Type Inequalities for Sequences of Vectors in Linear n-Normed Spaces". *Soochow J. of Math.* 29 (2003), 171-179.

2004

M. Klaričić Bakula and J. Pečarić, Note on some Hadamard-type inequalities, *J. of Inequal. in Pure and Applied Mathematics*, Vol. 5, Issue 3, Article 74.

Y. J. Cho, M. Matić and J. Pečarić, Gram's Determinants in n-Inner Product Spaces, *Bull. of Korean Math. Soc.*, 41 (2004), 739-777.

Y. Cho, M. Matić, J. Pečarić, Note on inequalities involving mapping associated to Hadamard's inequality, *J. Comput. Anal. Appl.* Vol. 6, Issue 4 (2004), 323-333.

2005.

Lj. Dedić, M. Matić and J. Pečarić, On Euler midpoint formulae, *ANZIAM J. (formerly J. Austral. Math. Soc. Ser. B)*, 46 (2005), 417-438.

M. Matić, J. Pečarić and A. Vukelić, On generalization of Bullen-Simpson's $3/8$ inequality, *Mathematical and Computer Modelling*, 41 (2005), 463-483.

A. Aglič Aljinović, Lj. Dedić, M. Matić and J. Pečarić, On Weighted Euler Harmonic Identities with Applications, *Math. Inequal. Appl.* 8 (2005), 237-257.

M. Klaričić Bakula, E. Neuman, J. Pečarić and V. Šimić, Hermite-Hadamard's inequalities for multivariate g -convex functions, *Math. Inequal. Appl.* 8 (2005), 305-316.

S. Abramovich, M. Klaričić Bakula, M. Matić and J. Pečarić, A variant of Jensen-Steffensen inequality and quasi-arithmetic means, *J. Math. Anal. Appl.*, 307 (2005), 370-386.

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić and A. Vukelić, Integration of periodic functions and applications on integration formulae of of interpolatory type, *Bull. Math. Soc. Sci. Math. Roumanie (N.S.)*, 48(96) (3) (2005), 261-275.

M. Matić, J. Pečarić and A. Vukelić, On generalizations of Bullen-Simpson inequality, *Rocky Mountain J.Math.* 35(5) (2005), 1727-1754.

A. Aglič-Aljinović, M. Matić and J. Pečarić, Improvements of some Ostrowski type inequalities, *J. Comp. Anal. Appl.* Vol.7, No.3 (2005) 289-304.

A. Matković and J. Pečarić, A variant of Jensen's inequality in Hilbert space, *Toyama Math.J.* 28 (2005), 93-103.

2006.

M. Klaričić Bakula and J. Pečarić, Note on some inequalities for generalized convex functions, *Math. Inequal. Appl.* 9 (2006), 43-52.

W. S. Cheung, A. Matković and J. Pečarić, A variant of Jessen's inequality and generalized means, *J. of Inequal. in Pure and Applied Mathematics*, 7, 1, (2006), article 10.

M. Klaričić Bakula, A. Matković, and J. Pečarić, Variants of Chebyshev's inequality with applications, *J. of Inequal. Appl.* 2006 (2006), Article ID 39692, 13 pages.

A. Matković and J. Pečarić, Refinements of Jensen-Mercer's inequality for index set functions with applications, *Revue d'Analyse Numerique et de Theorie de l'Approximation* 35(1) (2006), 71-82.

M. Klaričić Bakula and J. Pečarić, On the Jensen's inequality for convex functions on the co-ordinates in a rectangle from the plane, *Taiwanese journal of mathematics*, Vol. 10, Issue 5 (2006), 1271-1292.

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić, and M. Ribičić, Companion inequalities to Jensen's inequality for m -convex and (α, m) -convex functions, *JIPAM*, 7 (2006), 5; 1-32.

A. Matković, J. Pečarić and I. Perić, A variant of Jensen's inequality of Mercer's type for operators with applications, *Linear Algebra Appl.* 418 (2006), no. 2-3, 551-564.

J. Pečarić and N. Ujević, A representation of the Peano kernel for some quadrature rules and applications, *Proc. R. Soc. A* September 8, 2006 462:2817-2832.

2007

A. Matković, J. Pečarić, Chaotic order among power operator means, *J. Pure and Appl. Math.* 34 (2007), 397-406.

M. Klaričić Bakula, Z. Páles, J. Pečarić, On weighted L -conjugate means, *Communications in Applied Analysis*, Vol. 11, Issue 1 (2007), 65-78.

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić, Generalized Hadamard's inequalities based on general Euler 4-point formulae, ANZIAM Journal, Vol. 48 (2007), 387-404.

A. Matković, J. Pečarić, A variant of Jensen's inequality for convex functions of several variables, J.Math.Inequal. 1 (2007), 45-51.

U. S. Kirmaci, M. Klaričić Bakula, M. E. Ozdemir, J. Pečarić, Hadamard-type inequalities for s-convex functions, Applied Mathematics and Computation, 193 (2007), 26-35.

M. Klaričić Bakula, A. Matković, J. Pečarić: On the Jensen-Steffensen inequality for generalized convex functions, Periodica Mathematica Hungarica, Vol. 55, Issue 1 (2007), 19-34.

A. Matković, J. Pečarić and I. Perić, Refinements of Jensen's inequality of Mercer's type for operator convex functions, Math. Inequal. Appl. 11 (2007), 113-126.

Sh. Abramovich, J. Barić, M. Matić, J. Pečarić, On Van de Lune-Alzer's inequality, J. Math. Inequal. 1 (2007), 4, 563-587.

2008.

S. Abramovich, S. Banić, M. Matić and J. Pečarić, Jensen-Steffensen's and related inequalities for superquadratic functions, Math. Inequal. Appl. 11 (2008), 23-41.

U. S. Kirmaci, M. Klaričić Bakula, M. E. Ozdemir, J. Pečarić, On some inequalities for p-norms, JIPAM Vol. 9, Issue 1, Article 27 (2008).

S. Banić, J. Pečarić, S. Varošanec, Superquadratic functions and refinements of some classical inequalities, J. Korean Math. Soc. 45 (2008), 513-525.

Sh. Abramović, J. Barić and J. Pečarić, Fejer and Hermite-Hadamard type inequalities for superquadratic functions, *JMAA*, 344 (2008), 1048-1056.

M. Niezgoda and J. Pečarić, Some remarks on the Chebyshev functional, *J. Math. Anal. Appl.* 346 (2008), 425-431.

S. Hussain, J. Pečarić and M. Shashiashvili, The Weighted Square Integral Inequalities for the First Derivative of the Function of a Real Variable, *Journal of Inequalities and Applications* Volume 2008 (2008), Article ID 343024, 14 pages.

Sh. Abramović, J. Barić and J. Pečarić, A variant of Jessen's inequality of Mercer's type for superquadratic functions, *JIPAM* 9, 3 (2008), Article 62.

A. Matković and J. Pečarić, On a variant of the Jensen-Mercer inequality for operators, *J. Math. Inequal.* 2 (2008), 299-307.

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić, M. Ribičić Penava, General three-point quadrature formulae with applications for alpha-L-Holder type functions, *J. Math. Inequal.* 2 (2008), 343-361.

M. Klaričić Bakula, A. Matković, J. Pečarić, On a variant of Jensen's inequality for functions with nondecreasing increments, *Journal of the Korean Mathematical Society*, Vol. 45, Issue 3 (2008), 821-834

M. Klaričić Bakula, M. E. Ozdemir and J. Pečarić, Hadamard Type Inequalities for m-Convex and (α, m) -Convex Functions, *JIPAM*, Vol 9, Issue 4 (2008), Article 96.

M. Klaričić Bakula, M. Matić, J. Pečarić, On inequalities complementary to Jensen's inequality, *Mat. Bilt.*, 32 (LVIII) (2008), 17-27.

2009.

Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, A new proof of an inequality of Bohr for Hilbert space operators, *Lin. Alg. Appl.*, vol.430 (2009) issue 4, article 41, 1432-1435.

J. Barić, M. Matić and J. Pečarić, On the bounds for the normalized Jensen functional and Jensen-Steffensen inequality, *Math. Inequal. Appl.*, 12 (2009), 413-432.

M. Klaričić Bakula, M. Matić, J. Pečarić, Generalizations of the Jensen-Steffensen and related inequalities, *Central European Journal of Mathematics*, Vol. 7, Issue 4 (2009), 787-803.

2010.

Sh. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Improvement of Jensen-Steffensen's inequality for superquadratic functions. *Banach J. Math. Anal.*, 4 (2010), Issue 1, 159-169.

J. Pečarić, N. Ujević, A general Interpolating Formula and Error Bounds, *Tamsui Oxford Journal Math. Sci.*, 26 (1) (2010), 103-127.

Sh. Abramović, J. Barić and J. Pečarić, Superquadracity, Bohr's inequality and deviation from a Mean Value, *Aust. J. Math. Anal. Appl.*, Vol. 7, Issue 1, 2010, Article nr. 1.

J. Barić, A. Matković and J. Pečarić, A Variant of the Jensen-Mercer Operator Inequality for Superquadratic Functions, *Mathematical and Computer Modelling*, 51 (2010), 1230-1239.

S. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Generalizations of Jensen-Steffensen and related integral inequalities for superquadratic functions, *Central European Journal of Mathematics*, 8 (2010), 937-949.

S. Hussain and J. Pečarić, Bounds for Hardy's differences. ANZIAM, 52 (2010), 218-224.

2011.

A. Matković, S. Ivelić and J. Pečarić, On a Jensen-Mercer Operator Inequality, Banach J. Math. Anal., 5 (2011), 19-28.

Lj. Dedić, M. Matić, J. Pečarić, A. Vukelić, On Euler-Simpson $3/8$ formulae, Nonlinear Studies, Vol 18, No 1 (2011), 1-26.

S. Ivelić and J. Pečarić, Generalizations of converse Jensen's inequality and related results, J. Math. Inequal., 5 (2011), 43-60.

S. Ivelić and J. Pečarić, Remarks on the paper "On a converse of Jensen's discrete inequality" of S. Simić, J. Inequal. Appl., Volume 2011 (2011), Article ID 309565, 4 pages.

Sh. Abramovich, G. Farid, S. Ivelić and J. Pečarić, On exponential convexity, Jensen-Steffensen-Boas inequality, and Cauchy's means for superquadratic functions, J. Math. Inequal. 5 (2011), 169-180..

M. Krnić, N. Lovričević and J. Pečarić, On some properties of Jensen-Steffensen's functional, Ann. Univ. Craiova, Math. Comp. Sci., 38 (2011), no. 2, 43-54.

Sh. Abramovich, Ghulam Farid, S. Ivelić and J. Pečarić, More on Cauchy's means and generalization of Hadamard inequality via converses of Jensen's inequality and superquadracity. Int. Journal of Pure and Appl. Math., 69 (2011), no. 1, 97-116.

M. Andrić, J. Pečarić and I. Perić, Improvements of composition rule for the Canavati fractional derivatives and applications to Opial-type inequalities, Dynamic Systems and Applications, 20 (2011), 383-394.

S. Ivelić, M. Klaričić Bakula and J. Pečarić, Converse Jensen-Steffensen inequality, *Aequationes Mathematicae*, 82 (2011), 3, 233-246.

2012.

M. Krnić, N. Lovričević and J. Pečarić, Jensen's operator and applications to mean inequalities for operators in Hilbert space, *Bull. Malays. Math. Sci. Soc.* (2) 35(1) (2012), 1–14.

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić and J. Perić, On the converse Jensen inequality, *Applied Mathematics and Computation*, 218 (2012) 6566–6575.

M. Krnić, N. Lovričević and J. Pečarić, Jessen's functional, its properties and applications, *An. Ştiinţ. Univ. "Ovidius" Constanţa Ser. Mat.* 20 (2012), no. 1, 225–247.

M. Krnić, N. Lovrinčević and J. Pečarić, On some properties of Jensen-Mercer's functional, *J. Math. Inequal.* 6 (2012), 125-139.

F. Kittaneh, M. Krnić, N. Lovričević and J. Pečarić, Improved arithmetic-geometric and Heinz means inequalities for Hilbert space operators, *Publicationes Mathematicae Debrecen*, 80 (2012), 465-478.

O. Hirzallah, F. Kittaneh, M. Krnić, N. Lovričević and J. Pečarić, Eigenvalue inequalities for differences of means of Hilbert space operators, *Lin. Algebra Appl.*, 436 (2012), 5; 1516-1527.

M. Krnić, N. Lovričević and J. Pečarić, Multidimensional Jensen's operator on a Hilbert space and applications, *Lin. Algebra Appl.*, 436 (2012), 7; 2583-2596.

J. Mičić Hot, J. Pečarić and J. Perić, Extension of the refined Jensen's operator inequality with condition on spectra, *Ann. Funct. Anal.* 3 (2012), no.1, 67–85.

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić and J. Perić, Extension of Hermite-Hadamard inequality with applications, *Math. Inequal. Appl.*, 15 (2012), 899-921.

J. Pečarić and J. Perić, Remarks on the paper "Jensen's inequality and new entropy bounds" of S. Simić, *J. Math. Inequal.*, 6 (2012), no. 3, 631-636.

J. Pečarić and J. Perić, Improvements of the Giaccardi and the Petrović inequality and related Stolarsky type means, *An. Univ. Craiova Ser. Mat. Inform.* 39 (2012), no. 1, 65–75.

Sh. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Extension of the Euler-Lagrange identity by superquadratic power functions, *International Journal of Pure and Applied Mathematics*, vol. 74, No. 2 (2012), 209-220.

J. Pečarić and M. Ribičić Penava, Sharp integral inequalities based on general three-point formula via an generalization of Montgomery identity, *An. Univ. Craiova Ser. Mat. Inform.* 39 (2012), no. 2, 132–147.

2013.

M. Andrić, J. Pečarić and I. Perić, Composition identities for the Caputo fractional derivatives and applications to Opial-type inequalities, *Math. Ineq. Appl.*, 16 (3) (2013), 657-670.

M. Andrić, J. Pečarić and I. Perić, A multiple Opial inequality for the Riemann-Liouville fractional derivatives, *J. Math. Inequal.*, 7 (2013), 139-150.

- O. Hirzallah, F. Kittaneh, M. Krnić, N. Lovričević and J. Pečarić, Refinements and reverses of means inequalities for Hilbert space operators, *Banach J. Math. Anal.* 7 (2013), 15-29.
- J. Mičić Hot, J. Pečarić and J. Perić, Refined Jensen's operator inequality with condition on spectra, *Operators and matrices*, Volume 7, Number 2 (2013), 293-308.
- M. Andrić, J. Pečarić and I. Perić, General multiple Opial-type inequalities for the Canavati fractional derivatives, *Ann. Funct. Anal.* 4 (2013), no. 1, 149-162.
- S. Ivelić and J. Pečarić, On some conversions of the Jensen-Steffensen inequality, *Rad HAZU*, 17 (2013), 107-122.
- S. Ivelić, M. KlaričićBakula and J. Pečarić, Cauchy type means related to the converse Jensen-Steffensen inequality, *Rad HAZU*, 17 (2013), 123-138.
- M. Klaričić Bakula, J. Pečarić and M. Ribičić Penava, General quadrature formulae based on the weighted Montgomery identity and related inequalities, *Rad HAZU* 17 (2013), 139-150.
- M. Krnić, N. Lovričević and J. Pečarić, On the properties of McShane's functionals and their applications, *Period. Math. Hungar.*, 66 (2), (2013), 159-180.
- J. Barić, R. Bibi, M. Bohner and J. Pečarić, Time scales integral inequalities for superquadratic functions, *Journal of the Korean Mathematical Society*, 50(3), (2013), 465-477.
- G. Aras-Gazić, V. Čuljak, J. Pečarić and A. Vukelić, Generalization of Jensen's inequality by Lidstone's polynomial and related results, *Math. Inequal. Appl.*, 16(4), (2013), 1243-1267.

M. Andrić, J. Pečarić and I. Perić, An Opial-type inequality for fractional derivatives of two functions, *Fractional Differ. Calc.*, 3 (2013), 55-68.

2014.

M. Andrić, A. Barbir, G. Farid and J. Pečarić, Opial type inequality due to Agarwal-Pang and fractional differential inequalities, *Integral Transforms and Special Functions*, 25,4 2014. 324-335.

J. Pečarić, J. Perić, Generalizations and improvements of converse Jensen's inequality for convex hulls in \mathbb{R}^k , *Math. Inequal. Appl.*, 17 (2014), 1125-1137.

M. Andrić, A. Barbir and J. Pečarić, On Willett's, Godunova-Levin's and Rozanova's Opial type inequalities with related Stolarsky type means, *Mathematical Notes*, 2014, Vol. 96, No. 6, pp. 3–16. Published in Russian in *Matematicheskie Zametki*, 2014, Vol. 96, No. 6, pp. 803–819.

M. Andrić, A. Barbir, J. Pečarić and G. Roqia, Generalizations of Opial-type inequalities in several independent variables, *Demonstratio Mathematica*, 47(4) 2014, pp. 839-847

S. Ihsan Butt, J. Pečarić, J. Perić and M. Praljak, Multidimensional reversed Hardy type inequalities for monotone functions, *Asian-European Journal of Mathematics*, Vol. 7, No. 4, 23 pp, DOI: 10.1142/S1793557114500557

S. Iqbal, J. Pečarić, M. Samraiz, Opial-type inequalities for two functions with general kernels and applications, *J. Math. Inequal.* 8 (2014), 757-775.

S. Hussain, T. Riaz, Q.-H. Ma, J. Pečarić, Bounds for solutions to retarded nonlinear double integral inequalities, *Electron. J. Differential Equations*, Vol. 2014 (2014), No. 256, pp. 1-18.

G. Aras-Gazić, J. Pečarić and A. Vukelić, Generalization of Jensen's inequality by Euler's identity and related results, *Adv. Studies Contemp. Math.*, 24 (2014), 2; 247-268.

M. Andrić, A. Barbir, G. Farid, J. Pečarić, More on certain Opial-type inequality for fractional derivatives and exponentially convex functions, *Nonlin. Funct. Anal. Appl. (NFAA)*, Vol. 19, No. 4 (2014), pp. 563-583

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić, M. Ribičić Penava, A. Vukelić, Some inequalities for the Čebishev functional and general four-point quadrature formulae of Euler type, *Bulletin Mathématique de la Société des Mathématiciens de la République Macédoine*, Vol. 38, No. 2, 2014, (3), pp 69-81

2015.

A. Matković, J. Pečarić, J. Perić, A refinement of the Jessen-Mercer inequality and a generalization on convex hulls in R^k , *J. Math. Inequal.*, Vol 9, No 4 (2015), 1093–1114

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić, M. Ribičić Penava, A. Vukelić, New estimations of the remainder in three-point quadrature formulae of Euler type, *J. Math. Inequal.*, Vol 9, No 4 (2015), 1143–1156.

G. Aras-Gazić, V. Čuljak, J. Pečarić, A. Vukelić, Cauchy's error representation of Lidstone interpolating polynomial and related results, *J. Math. Inequal.*, Vol 9, No 4 (2015), 1207–1225.

M. Andrić, A. Barbir, S. Iqbal, J. Pečarić, An Opial-type integral inequality and exponentially convex functions, *Fractional Differential Calculus*, Vol 5, No 1, (2015), 25-42

R. Bibi, J. Pečarić, J. Perić, Improvements of Hermite-Hadamard's inequality on time scales. *J. Math. Inequal.*, Vol. 9, No. 3 (2015), 913-934.

A. Barbir, K. Krulić Himmelreich, J. Pečarić, General Opial type inequality, *Aequationes Math. (AEQM)*, Vol. 89, No. 3 (2015), 641-655

N. Lovričević, M. Krnić, J. Pečarić, Superadditivity of the Levinson functional and applications, *Period. Math. Hungar.*, 71 (2), (2015), 166-178

G. Aras-Gazić, V. Čuljak, J. Pečarić, A. Vukelić, Generalization of the Jensen's inequality by Hermite polynomials and related results, *Math. Rep.* 17(67) (2) (2015)

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić, M. Ribičić Penava, A. Vukelić: Some Gruss type inequalities and corrected three-point quadrature formulae of Euler type, *J. Inequal. Appl.*, 2015(76) (2015), DOI: 10.1186/s13660-015-0603-x

2016

R. P. Agarwal, S. Ivelić Bradanović, J. Pečarić, Generalizations of Sherman's inequality by Lidstone's interpolating polynomial, *Journal of Inequalities and Applications*, 2016, 2016:6

M. Andrić, A. Barbir, J. Pečarić, G. Roqia, Corrigendum to "Generalizations of Opial-type inequalities in several independent variables, *demonstratio Math.* 4(47) (2014), 324-335", Vol. 49, No. 2 (2016), 149-154.

J. Pečarić, A. Perušić Pribanić, K. Smoljak Kalamir, Generalizations of Steffensen's inequality via some Euler-type identities, *Acta Univ. Sapientiae, Mathematica* 8(1) (2016), 103-126.

M. Andrić, J. Pečarić, I. Perić, On weighted integral and discrete Opial-type inequalities, *MIA-2015 Conference, Mostar, Bosnia and Herzegovina*, 19 (4) (2016), 1295-1307

- J. Barić, R. Jakšić, J. Pečarić, Converses of Jessen's inequality on time scales II, MIA-2015 Conference, Mostar, Bosnia and Herzegovina, 19 (4) (2016), 1271–1285
- M. A. Khan, S. Ivelić Bradanović, J. Pečarić, Generalizations of Sherrman's inequality by Hermite's interpolating polynomial, MIA-2015 Conference, Mostar, Bosnia and Herzegovina, 19 (4) (2016), 1181–1192
- S. Ivelić Bradanović, N. Latif, J. Pečarić, On an upper bound for Sherman's inequality, J. Inequal. Appl., 2016 (2016), 165, 1-17
- M. Adil Khan, S. Ivelić Bradanović, J. Pečarić, On Sherman's type inequalities for n-convex function with applications, Konulrap Journal of Mathematics 4 (2016) 2, 255-270
- G. Farid, J. Pečarić, Z. Tomovski, Generalized Opial--type inequalities for differential and integral operators with special kernels in fractional calculus, J. Math. Inequal., 10(4), (2016), 1019-1040.
- A. Barbir, K. Krulić Himmelreich, J. Pečarić, General Opial type inequality for quotient of functions, Sarajevo J. Math., Vol.12 (25), No.2, (2016), 193–204.
- A. Barbir, K. Krulić Himmelreich, J. E. Pečarić, Refinements of Jessen's functional, Ukrainian Mathematical Journal 68 (7) (2016), 1000-1020.
- M. A. Khan, S. Ivelić Bradanović, J. Pečarić, On Sherman's type inequalities for n-convex function with applications, Konuralp Journal of Mathematics, 4(2), (2016), 255-270.
- G. Aras-Gazić, J. Pečarić, A. Vukelić, Generalizations of Jensen's and Jensen-Stešsensen's inequalities and their converses by Hermite's polynomial and majorization theorem, Advances in Mathematics: Scientific Journal, 5 (2016), no.2, 191-209

G. Aras-Gazić, J. Pečarić, A. Vukelić, Integral Error Representation of Hermite Interpolating Polynomial and Related Inequalities for Quadrature Formulae, *Mathematical Modelling and Analysis*, 21 (6) (2016)

G. Aras-Gazić, J. Pečarić, A. Vukelić, Cauchy's error representation of Hermite interpolating polynomial and related results, *MIA-2015 Conference, Mostar, Bosnia and Herzegovina*, 19 (4) (2016), 1349–1362

2017.

S. Ivelić Bradanović, J. Pečarić, Generalizations of Sherman's inequality, *Period. Math. Hung.*, 74 (2), (2017), 197-219

S. Ivelić Bradanović, N. Latif and J. Pečarić, Generalizations of Sherman's theorem by Taylor's formula, *Journal of Inequalities and Special Functions*, 8 (2), (2017), 18-30

S. Ivelić Bradanović, J. Pečarić, Extensions and improvements of Sherman's and related inequalities for n -convex functions, *Open Mathematics* 15 (1), (2017), 936-947.

G. Aras-Gazić, J. Pečarić, A. Vukelić, Generalization of Jensen's and Jensen-Steffensen's inequalities and their converses by Lidstone's polynomial and majorization theorem, *J. Numer. Anal. Approx. Theory*, vol. 46 (2017) no. 1, pp. 6–24

2018.

S. Ivelić Bradanović, N. Latif, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Sherman's and related inequalities with applications in Information Theory, *J. Inequal. Appl.*, 2018:98, (2018), <https://doi.org/10.1186/s13660-018-1692-0>

N. Lovričević, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Zipf–Mandelbrot law, f-divergences and the Jensen-type interpolating inequalities, *J. Inequal. Appl.*, 2018:36, (2018), ž

<https://doi.org/10.1186/s13660-018-1625-y>

J. Pečarić, J. Perić, New improvement of the converse Jensen inequality, *Math. Inequal. Appl.*, 21(1), (2018), 217-234.

2019.

Maja Andrić, Ghulam Farid, Sajid Mehmood, Josip Pečarić: Pólya-Szegő and Chebyshev types inequalities via an extended generalized Mittag-Leffler function, *Mathematical Inequalities and Applications*, Volume 22, Number 4 (2019), 1365–1377

Anita Matković, Josip Pečarić: Note on generalization of the Jensen-Mercer inequality by Taylor's polynomial, *Mathematical Inequalities and Applications*, Volume 22, Number 4 (2019), 1379–1384

Ana Barbir, Slavica Ivelić Bradanović, Đilda Pečarić, Josip Pečarić: Converse to the Sherman inequality with applications, *Mathematical Inequalities and Applications*, Volume 22, Number 4 (2019), 1405–1419

Neda Lovričević, Đilda Pečarić, Josip Pečarić: Monotonicity of the Jensen functional for f-divergences with applications to the Zipf-Mandelbrot law, *Mathematical Inequalities and Applications*, Volume 22, Number 4 (2019), 1427–1449

Josipa Barić, Josip Pečarić, Dajana Radišić: Integral inequalities of Levinson's type in time scale settings, *Mathematical Inequalities and Applications*, Volume 22, Number 4 (2019), 1477–1491

Ivelić Bradanović, S., Latif, N. & Pečarić, J. Generalizations of Sherman's Inequality Via Fink's Identity and Green's Function. *Ukr Math J* 70, 1192–1204 (2019). <https://doi.org/10.1007/s11253-018-1562-4>

2020.

M. Andrić, G. Farid, J. Pečarić, U. Siddique, Generalized Minkowski-type fractional inequalities involving extended Mittag-Leffler function, *J. Indian Math. Soc.* 87, Issue 3-4 (2020), 137-147.

Maja Andrić, Ghulam Farid, Josip Pečarić, and Muhammad Usama Siddique: Extended generalized Mittag-Leffler function applied on fractional integral inequalities, *Communications of the Korean Mathematical Society*, vol. 35, no. 4, pp. 1171–1184, Oct. 2020.

Matković, A., Pečarić, J. On a variant of Čebyšev's inequality of the Mercer type. *J Inequal Appl* 2020, 242 (2020).

Maja Andrić, Ghulam Farid, Josip Pečarić and Muhammad Usama Siddique, Further generalizations of Minkowski type inequalities with extended Mittag-Leffler function, *Mat. Bilten* 44 (2020) No.2, 107-117

G. Farid, M. Andrić, M. Saddiqa, J. Pečarić, C. Y. Jung, Refinement and corrigendum of bounds of fractional integral operators containing Mittag-Leffler functions, *AIMS Math.*, 5(6) (2020), 7332–7349.

G. Farid, Y-M. Chu, M. Andric, C. Y. Jung, J. Pecaric, S. M. Kang, Refinements of some integral inequalities for (s, m) -convex functions, *Math. Prob. Eng.*, 2020 (2020), Article ID 8878342, 13 pages.

M. Klaričić Bakula, J. Pečarić: On the pre-Jensen-Grüss inequality, *Mathematical Inequalities and Applications* Volume 23, Number 4 (2020), 1529–1543, [dx.doi.org/10.7153/mia-2020-23-109](https://doi.org/10.7153/mia-2020-23-109)

Barić, Josipa; Pečarić, Đilda; Pečarić, Josip, Superquadratic functions in information theory // *Journal of mathematical inequalities*, 14 (2020), 4; 1321-1331 doi:dx.org/10.7153/jmi-2020-14-85

2021.

Jung, C.Y., Farid, G., Andrić, M. et al. Refinements of some integral inequalities for unified integral operators. *J Inequal Appl* 2021, 7 (2021).

S. I. Butt, M. Klaričić Bakula and J. Pečarić, Steffensen-Grüss inequality, *Journal of Mathematical Inequalities*. 15 (2) (2021), 799-810.

S. I. Butt, M. Klaričić Bakula, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Jensen-Grüss inequality and its applications for the Zipf-Mandelbrot law, *Mathematical Methods in the Applied Sciences*, Vol. 44, Issue 2 (2021), 1664-1673.

2022.

Klaričić Bakula M., Pečarić J.: Chebyshev-Steffensen Inequality Involving the Inner Product. *Mathematics*. 2022; 10(1):122.

<https://doi.org/10.3390/math10010122>

J. Barić, Lj. Kvesić, J. Pečarić, M. Ribarić Penava: Estimates for some quadrature rules via weighted Hermite-Hadamard inequality, *Applicable Analysis and Discrete Mathematics*, 16 (2022), 232-245.

Butt, S. I. and Rasheed, T. and Pečarić, Đ. and Pečarić, J. (2022) Measure theoretic generalizations of Jensen's inequality by Fink's identity. *Miskolc Mathematical Notes*, 23 (1). pp. 131-154. ISSN 1787-2413

Andrić, M., Pečarić, J., Lah-Ribarić type inequalities for $(h, g; m)$ -convex functions. *RACSAM* 116, 39 (2022). <https://doi.org/10.1007/s13398-021-01180-7>

Pored ovih radova iz znanstvenih časopisa članovi Radionice su sudjelovali s nizom članaka u knjigama, konferencijama i zbornicima s tih konferencija.

Zašto je dobro vidjeti koliko je ta grupa i moje 'radionice' u Splitu imala radova sa mnom?

Naime 'prodaje' tezu kako su mi „Element“ s časopisima omogućili da napravim tako uspješnu grupu u teoriji nejednakosti. Kao i svaka gluparija i ta je takva. Poznato je da po pravilu tako nešto uspije uraditi netko tko je izuzetan u svojoj oblasti.

Ja sam već u Beogradu u komisiji za doktorsku disertaciju imao dva matematičara iz SAD-a. Radilo se o najpoznatijim svjetskim matematičarima iz problematike Boas koji je u tom momentu bio predsjednik AMS-a i glavni urednik časopisa Amer. Math. Monthly i J. Math. Anal. Appl i Ky Fan (sa Sveučilišta Santa Barbara u Kaliforniji).

Evo što su oni napisali već o mom doktoratu:

Boas je o tezi napisao:

"Let me say to begin with that I would consider Pečarić's thesis acceptable in any American university, and a better thesis than most of theses I have seen.

Pečarić has, in the first place, systematized a large amount of material that appeared in a haphazard way over the years and had become rather chaotic. This synthesis is a valuable piece of work in itself.

In the second place, Pečarić has shown great ingenuity in finding simpler proofs of some inequalities and appropriate generalizations of others. Consequently he has made many inequalities more understandable. He has also been able to unify some inequalities that originally seemed to be quite unrelated.

Finally, he has made many original contributions to the field."

(„Započeo bih sa sljedećim: smatram da bi Pečarićeva teza bila prihvatljiva na svakom američkom sveučilištu, i bolja je od većine teza koje sam vidio.

Pečarić je, u prvom redu, sistematizirao veliki dio materijala koji se pojavio tijekom godina i koji je postao poprilično kaotičan. Ova je sinteza vrijedna sama po sebi.

Drugo, Pečarić je pokazao veliku ingenioznost pronalazeći jednostavnije dokaze nekih nejednakosti i prikladne generalizacije drugih. Tako je postigao bolje razumijevanje mnogih nejednakosti. Također, uspio je ujediniti neke nejednakosti koje su se isprva činile potpuno nepovezanima.

I na kraju, mnogobrojni su njegovi originalni doprinosi ovom polju.“)

A Ky Fan je završio svoj mišljenje ovako:

"I consider this thesis of Mr. Pečarić as a substantial contribution to the theory of convex functions.

I have enjoyed reading this material, and am looking forward to seeing the thesis in print."

(„Smatram da je ova teza gospodina Pečarića znatan doprinos teoriji konveksnih funkcija.

Uživao sam čitajući ovaj materijal, i željno iščekujem tiskanje ove teze.“)

U referativnim časopisima već su prije mog dolaska u Zagreb pisali o meni kao „velikom imenu u teoriji nejednakosti:

S Mitrinovićem sam nastavio suradnju. Knjiga o geometrijskim nejednakostima pojavila se 1989. godine. M. S. Klamkin za nju u Math. Rev. (91 k:52014) piše:

"This new volume, abbreviated as A. G. I. will replace G. I. as the bible on inequalities of the triangle. ... A. G. I. gives us a comprehensive treatment of a subject which is not so easily treated."

("Ova knjiga, čija je kratica A. G. I., zamijenit će G. I. koju smo dosada smatrali Biblijom na području nejednakosti trokuta. ... A. G. I. opsežno se bavi temom kojom se inače ne bavi tako jednostavno.")

U Zbl. Math (679, 51004) možemo za nju naći:

"This book is a genuine encyclopaedic treatment of geometric inequalities. ... With its encyclopaedic content, A. G. I. is certainly a unique book in the existing literature about geometric inequalities. ... The book is written in a clear style. The reviewer greatly enjoyed receiving this book for a review. The reviewer is convinced that for all mathematicians this book will make a valuable contribution to their library."

("Ova knjiga se uistinu na enciklopedijski način bavi geometrijskim nejednakostima. ... Sa svojim enciklopedijskim sadržajem, A. G. I. je zasigurno jedinstvena knjiga u postojećoj literature o geometrijskim nejednakostima. ... Knjiga je napisana čitkim stilom. Recenzent je uvelike uživao čitajući ovu knjigu. Recenzent je uvjeren da će ova knjiga biti vrijedan dodatak knjižnici svakog matematičara.")

Editor časopisa Adv. Math. /86 (1991), 263, G.-C. Rota piše u svom časopisu:

"This book can make one major claim that few other books can: completeness. ... This book should make interesting reading for philosophers of mathematics, if they want to observe how mathematical ideas really develop. But how many of our philosophers of mathematics can read about inequalities?"

("Ova knjiga ima nešto što ima malo drugih knjiga: potpuna je. ... Ova knjiga bi trebala biti zanimljivo štivo za filozofe matematike, ako žele proučavati kako matematičke ideje uistinu nastaju. Ali koliko naših filozofa matematike može čitati o nejednakostima?")

Konačno, D. Pedoe (Amer. Math. Monthly, July-August, 1991) piše:

"It is clear that there will be another edition of this great work under review, perhaps in ten years from now. ... For the immediate future, however, this book should be (possibly chained!) in every university and college library, and, yes, in the library of every school which intent on improving its mathematics teaching."

("Jasno je da će doći do još jednog izdanja ovog velikog djela, možda za deset godina. ... Ipak, u neposrednoj budućnosti ova bi knjiga trebala biti u knjižnici svakog sveučilišta, i, da, u knjižnici svake škole koja želi popraviti svoje podučavanje matematike.")

I druge naše knjige dočekane su na sličan način. Tako nalazimo:

"This book is the result of the collaboration of two great names in the field of inequalities, a teacher and a disciple," (Mat. Rev. 90c: 26055);

("Ova je knjiga rezultat suradnje dva velika imena na polju nejednakosti, učitelja i učenika,")

"...a very useful book..."

(" ...vrlo korisna knjiga...")

"It is to be hoped that the monograph will be published in English." (Zbl. Math. 701, 26010);

("Nadajmo se da će monografija biti izdana na engleskom.")

"The book is a new result of the collaboration of two great names in the "theory of inequalities" ... The monograph is warmly recommended to all analysts working in the area of inequalities and their application." (Zbl. Math. 719, 26011);

("Knjiga je rezultat suradnje dva velika imena u "teoriji nejednakosti"... Monografiju toplo preporučamo svim analitičarima koji rade na području nejednakosti i njihovih primjena.")

"Professor Mitrinovic has a co-author, and in this case he is particularly fortunate to be working again with J. Pecaric. ... The book should be in all libraries and on the shelves of all workers in the field of inequalities – with a Serbo-Croatian dictionary if necessary." (Zbl. Math. 708, 26008);

("Profesor Mitrinović ima koautora, a u ovom slučaju ima sreću da opet radi s J. Pečarićem. ... Knjiga bi trebala biti u svim knjižnicama i na policama svih onih koji rade na području nejednakosti – pa čak i sa srpsko-hrvatskim rječnikom, ako je potrebno.")

"The present book is the fourth cooperation in this collection of two great names in the Theory of Inequalities: Dragoslav S. Mitrinovic and Josip Pecaric." (Zbl. Math.);

("Ova knjiga je četvrta u ovoj kolekciji nastala suradnjom dva velika imena u području teorije nejednakosti: Dragoslava S. Mitrinovića i Josipa Pečarića.")

"The present book is the sixth cooperation, in this book series (Mathematical Problems and Expositions, Naučna knjiga, Belgrade), of two great specialists in the theory of inequalities: Dragoslav S. Mitrinović and Josip Pečarić." (Math. Rev. 92m; 26012);

("Ova je knjiga šesta u ovoj kolekciji (Mathematical Problems and Expositions, Naučna knjiga, Belgrade), nastala suradnjom dva velika stručnjaka na polju teorije nejednakosti: Dragoslava S. Mitrinovića i Josipa Pečarića.")

"There authors have again produced an excellent monograph on a topic in inequalities; ... This is a very useful addition to the small collection of books on analytic inequalities." (Zbl. Math. 727, 26010);

("Tri su autora još jednom napisali izuzetnu monografiju na temu nejednakosti; ... Ovo je vrlo koristan dodatak maloj kolekciji knjiga na temu analitičkih nejednakosti.")

"This book is a valuable addition to the literature, and it will be an essential part of every mathematical library. Congratulations and thanks are due to the authors." (Zbl. Math. 744, 26011);

("Ova je knjiga vrijedan dodatak literature, i bit će neizostavan dio svake matematičke knjižnice. Čestitke i zahvale autorima.")

"This is an excellent book that seems to prove that there is no possibility of the last word on inequalities. Most of the topics have been treated in other recent books, but there is still much new in it. The book is very well organised and so everything is easy to find; an important point in a book that will be a reference for users of inequalities. ... All in all, this is a book

that everyone working in the field of inequalities should have." (Zbl. Math. 771, 26009);

("Ovo je odlična knjiga koja čini se dokazuje da nije moguće dati zadnju riječ o nejednakostima. I druge nedavno objavljene knjige bavile su se većinom tema, ali u njoj i dalje ima puno toga novoga. Ova knjiga je jako dobro organizirana i tako se sve može jednostavno pronaći; bitna odlika knjige koja će biti referenca za korisnike nejednakosti. ...Sve u svemu, ovo je knjiga koju bi svi koji rade na polju nejednakosti trebali imati.")

"This huge collection consisting of 740 pages is a comprehensive compendium of classical inequalities, their refinements and generalizations. The results are extracted from over 1200 research articles, most of which have appeared in the last 10 years. There are 30 chapters and 473 sections, and about 1000 cited authors. Every analyst who can afford the price will like to have this volume, together with the sister monograph [2] by the same authors, in his personal library. No doubt, this volume will be welcomed by mathematicians, engineers, physicists, and practically every user of inequalities. ... The material covered in monographs [1] and [2] is so extensive that readers can look forward to detailed specialized monographs with applications in diverse fields." (R. P. Agarwal, SIAM Review Vol. 36 (1994) p2 90);

("Ogromna kolekcija koja se sastoji od 740 stranica obuhvatan je sažetak klasičnih nejednakosti, njihovih profinjenja i generalizacija. Rezultati su izvedeni iz 1200 istraživačkih članaka, od kojih se većina pojavila u zadnjih 10 godina. Knjiga ima 30 poglavlja, 473 sekcija, i oko 1000 citiranih autora. Svaki analitičar bi u svojoj knjižnici trebao imati ovu knjigu, zajedno s ranijom monografijom [2], ako si ju može priuštiti. Nema dvojbe da će ovu knjigu trebati matematičari, inženjeri, fizičari, i zapravo svi korisnici nejednakosti. ...Materijal koji je pokriven u monografijama

[1] i [2] je toliko sveobuhvatan da čitatelji mogu očekivati detaljne specijalizirane monografije s primjenama u raznim poljima.”)

Ta mišljenja su objavljena u knjigama:

M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Koprivnica, 2006.

M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.

A što je sam Elezović govorio o meni osim onog slučaja s Mesićem i mojom Ankićem kada je na moju ostavku u časopisima koje sam formirao za „Element“ rekao kako Papa ne podnosi ostavku.

Conference in honour of Academician Josip Pečarić on the occasion of publishing more than 1000 scientific mathematical papers

Bilo je 70 sudionika (Kanada, Švedska, Poljska, Mađarska, Rumunjska, Bugarska, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Izrael, Alžir, Pakistan, Kina, Južna Koreja, Japan), 65 izlaganja, 6 plenarnih izlaganja.

Konferenciju je otvorio župan Splitsko-dalmatinske županije Zlatko Ževrnja. U svom govoru župan se osvrnuo i na moj nematematički rad.

U ime Znanstvenog odbora Konferencije prof. dr. sc. Neven Elezović (FER, Zagreb) među ostalim je rekao:

Podnaslov ove konferencije je: konferencija 1000 radova. Ovo ne znači da ćete ovdje slušati 1000 govora. Ovdje proslavljamo činjenicu da je profesor Pečarić prešao nemoguću crtu, objavivši više od 1000 matematičkih radova. Ja mogu samo zamisliti što ovaj broj znači. Isto je i sa svima vama, naravno. Samo je nekolicina ljudi na svijetu, živih ili mrtvih, koji su u ovom društvu.

Ima puno vrsta matematičara. Na jednom su kraju ljudi kao Andrew Willes. On je proveo nekoliko godina pišući jedan jedini rad. Taj je rad uistinu bio dobar, tako svi znamo za Willesea. Pokojni Frank Nelson Cole, tajnik AMS-a, je početkom 20. stoljeća proveo svaku nedjelju tijekom tri godine tražeći brojeve koji kada se pomnože daju 67. Mersenneov broj, za koji se zna da nije prost broj.

Profesor Pečarić nije na ovom kraju. On pripada onom suprotnom. On ne će provesti svaku nedjelju tijekom tri godine radeći na jednom radu. Umjesto toga, on će tijekom jedne nedjelje napisati tri rada. Mislim da je njegovo prosječno vrijeme za jedan rad oko 20 ili 30 sekundi. Mogu zamisliti kako to ide. Ovo je rad jednog, ajmo reći, Kineza. Zanimljiv je i dobar – kaže Pečarić. Trebalo bi ga prihvatiti, hajmo ga prvo poslati na recenziju. Ali, čekaj da ga bolje pogledam. Da, ovaj teorem se može poboljšati, generalizirati, ojačati, a i suprotna nejednakost isto vrijedi. Također, uopće nije spomenuo eksponencijalnu konveksnost! Tu već ima dovoljno materijala za jedan novi rad. To bih ja mogao napraviti. Čekaj, ne baš ja, ali da vidim. Tko očajnički treba rad u ovom trenutku?

Dakle ovo je algoritam, i možete ga probati ponoviti nekoliko stotina puta. Na kraju ćete završiti s točno 200 koautora, više od 30 djece i mnogo unuka. A pitanje za milijun dolara glasi: pokušajte pronaći zadnji samostalni rad profesora Pečarića! Moram reći da bi bez profesora Pečarića ova dvorana bila napola prazna. Ili, da budem precizniji, bez profesora Pečarića ne bi bilo MIA 2014 konferencije. Stoga s ponosom proglašavam otvorenom konferenciju u čast rada profesora Pečarića.

Tekst sam uzeo iz moje knjige: Prof. dr. sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. pp. 229-230.

Na proslavi godišnjice njihovog Zavoda s FER-a 11.10.2009. kada je o mojim navodnim zaslugama govorio profesor dr. sc. Neven Elezović, tj.

kada je o meni govorio kao o zlom duhu hrvatske matematike (onaj dobri duh je tada najveći živući hrvatski znanstvenik profesor Zvonimir Janko):

'Drugi projekt spada u područje matematičke analize, program Matematičke nejednakosti i primjene, voditelj sam ja, suradnici I. Brnetić, M. Krnić i A. Aglič-Aljinović, novak Tomislav Burić a zli duh koji nikome ne da mira i tjera sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akad. J. Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opstoji samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija.

Iznimno sam ponosan što imam čast surađivati s prof. Pečarićem. Sjećam se dobro trenutka pred dvanaest godina, nakon jedne sjednice matičnog povjerenstva, kad sam mu predložio tad utopističku ideju o pokretanju prvog specijaliziranog časopisa iz matematike u Hrvatskoj, danas svjetski poznatu i priznatu MIU. Vjerovao sam da prof. Pečarić ima ugled koji je prepoznat u svijetu i da će moći organizirati kvalitetno uredništvo. Ali nisam mogao niti sanjati da će se u njemu naći više od pola živućih matematički najproduktivnijih autora u cjelokupnoj povijesti matematike. I svi su oni priznali Zagreb kao svjetski centar istraživanja u ovom području matematike."

Zanimljiv je i dio „Budnice“ u kojoj je gost bio Elezović:

Ljubić: Dajte recite mi, Vi ste znanstvenik, molim Vas to ne bi propustio s obzirom da se vode ozbiljne polemike u jednom djelu Hrvatskog medijskog spektra ali povjesničari potpuno ignoriraju istraživanje Igora Vukića. Jedan metodolog, znanstvenik vrhunskog ranga, Matko Marušić kaže da su njegova istraživanja, bez obzira što on nije službeno nekakav znanstvenik, njegova istraživanja su metodološki bespriječna. On to

kaže. Vi imate iskustva u tome, recite mi mogu li ti ljudi dati bez obzira što nisu pripadnici znanstvene zajednice, dati ozbiljan doprinos istraživanju?

Elezović: Dat ću Vam nekoliko analogija tome. Ja sam autor sveučilišnih udžbenika i autor sa udžbenika za srednje škole koje se skoro već tri desetljeća rabe u srednjim školama u Hrvatskoj. Imate zakon o udžbenicima gdje se propisuje sve i sva, imate pedesetak članaka, svaka se moguća pojedina stvar propisuje. Jedino se jedna stvar ne propisuje a to je tko može biti autor. Dakle, nema ograničenja.

Ljubić: Svatko zna, jel' tako?

Elezović: Svatko tko zna

Ljubić: I tko se drži etike

Elezović: Čak se niti struka ne propisuje. Na primjer recimo, da udžbenik iz matematike može pisati diplomirani matematičar. Ne. Ja bi teoretski mogao napisati udžbenik iz biologije. I bilo tko drugi.

Ljubić: Ako ga znate napraviti

Elezović: Ako ga znam napraviti. Što hoću reći, rad je važan, rezultat rada. Ono što se recenzira, ono što se ocjenjuje, potpuno je nebitno tko je autor. U svojim časopisima kada dobijem neki članak, meni je potpuno nebitno odakle je taj čovjek, važno je samo šta je on napravio. Pa ako vidite da je napravio nešto jako dobro, toliko jako dobro da je možda čak i sumnjivo onda idem provjeravati na sve moguće načine da možda saznam nešto o čovjeku, njegov pedigre, da li je on mogao napisati tako dobar rad.

Ljubić: Da, sa obzirom na poznatost i ugled i ono što je napisao.

Elezović: Tako je. Ali ovo hoću reći. Ono što se recenzira važno je šta je napravljeno. Igor Vukić napravio je čudo

Ljubić: To su dvije vrhunske knjige koliko znam.

Elezović: Apsolutno. I ono što priznaju i oni ortodoksni koji traže da mora biti titula iza toga, priznaju da je to velik skup iskoristivih podataka koji bi netko drugi trebao odraditi.

Ljubić: A tko drugi?

Elezović: E sad, tko drugi. Zna se tko drugi. Neki od njih neće, neki od njih ne žele, neki od njih su već svoje napravili. Ne želim suditi drugim strukama, nisam u toj poziciji ali bi ovo htio reći da je svaki rad dobrodošao, da će ostati trag od svakog učinjenog rada. Ne smiju se Igor i slični amateri pokolebati. Kad kažem amateri, gledajte, postoji amater i postoji profesionalac. Amater je onaj koji to radi a to mu nije osnovna struka

Ljubić: Ko iz hobija, naravno.

Elezović: Ali postoji ekspert i postoji kontra od eksperta. I to dvoje nije povezano. Amater može biti ekspert, profesionalac može biti neznalica.

Ljubić: Ispričavam se, tako je mene jedan bijesni, ne mogu reći prijatelj, nazvao kad sam ja u jednoj emisiji rekao da je tragedija da se amateri kao Igor Vukić bave tim pitanjima, da to nije pitanje institucija, o tom se radi. Onda me čovjek nazvao, šta ti vrijedaš, ja sam rekao čovječe ne radi se o uvrijedi, ja izuzetno poštujem Igora Vukića i to što radi, međutim u tom kontekstu. Vi ste profesionalni matematičar..

Elezović: Gledajte, akademik Pečarić ima preko 1300 objavljenih znanstvenih radova iz matematike, to je nevjerojatan doseg. To je nešto što ne možete niti zamisliti koja je to količina. A on je elektroinženjer.

Ljubić: Tako je, tako je. I sada šta bi mi trebali reći da je on amaterski došao u tu poziciju, međutim djelo, djelo

Elezović: Da, on je amater i njegovi radovi ne vrijede. Mislim to su smiješne stvari. Dakle, pogotovo u današnje doba.

Naravno, nije važno kad o meni govori netko kome je u interesu da tako govori, kao što je to bilo prof. Elezoviću. Važnije je napr., a o tome sam već pisao kako neke kolega iz svijeta misle da je Element i Zagreb u Rusiji zato što se mene na listama Sveučilišta u Stanfordu vodilo kao ruskog znanstvenika jer sam odbio biti profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu jer je na njemu bio netko kao tadašnji rektor prof. dr. sc. Damir Boras kojega su valjda s ponosom kd je umirovljen izabrali za profesora emeritusa. Doista je lijepa spoznaja da ja nisam nikakav počasni kad je takav i on. Vjerojatno je sada gore s mojom Ankicom sretan i prof. dr. sc. Miroslav Tuđman jer je on bio mentor Borasu za doktorat, a u vrijeme dok je Boras bio rektor Tuđman nije izabran u to počasno zvanje za koje je predložen još 2017. a umro je 2021.

Pa čak i kada kolege iz drugih zemalja napišu ovakvo pismo koje sam uptavo dobio:

Subject:Re-mailing a returned mail

Date: Wed, 6 Mar 2024 11:52:06 -0800

From: Alexandru Carausu <alex.carausu42@gmail.com>

To: pecaric@element.hr

Dear Academician Josip PEČARIĆ,

I have tried to send You amessage, about 20 minutes ago. But I have used an old e-address, at HAZU, from 2007 (found in the journal OPERATORS and MATRICES (Vol. 1, No. 1).

I'm trying to re-mail that mesage.

Yours sincerely / Vaš iskreni

Dr. Aleksandar Carausu (from IASI - Romania)

Poštovani Gospodine Akademik Josip PEČARIĆ,

Ja sam bivši profesor matematike u Iasi (Jašj) – važni historijski - kulturnan – univerzitetski centar Rumunije. Ali mogu da kažem što jesam i stari prijatelji HRVATSKE. Smatram da Hrvatska je najlijepša zemlja u Evropi. A Hravtski jezik je najlijepši slavonski jezik. Nažalost, ne znam ga dosta dobro. Zato nastavljam pisati po englesku.

I visited a few cities in the former Jugoslavija, in August 1967. It was just after the X-th International Congress of Linguists held in Bucharest. I started (after 1963) read, write (and edit) some papers in the Theory of Formal Languages / Mathematical Linguistics, guided by Professor (and then Academician) Solomon Marcus - one of the pioneers in this domain at the world-wide scale. One of the participants was a linguist from Maribor ; I saw on his badge that he was from Jugoslavija, but he immediately told me : "Ja nisam Jugosloven, ja sam Hrvat !" His name was Mate Šimundić. He came from Maribor, where he taught Hrvatsko-Srpski jezik at the Pedagoški Institut. We quickly became (I could say) friends, we visited together the historic city Curtea de Arges (where the former Romanian Kings and Queens "sleep"). When that congress ended, we left Bucharest by the same train. I had a ticket for a circuit by train in Jugoslavija. Professor Šimundić called his brother who lived in Zagreb and arranged with him to be my host for two nights. Thus I could visit the wonderful Croatia's capital city ZAGREB. Before that I had stopped in Novi Sad, I passed through Beograd, Ljubljana, Maribor, then Rijeka and Opatija. But it is not the case to insist now with these remembrances. The grounds for my admiration and (let me say) LOVE for Croatia are many and deep. Ja obožavam DIVNU HRVATSKU odavno !

At the end of December 2021 I had got a message from the site QUORA from California (Mountain View). They send mails with various content (text / images) and questions of mathematical nature that expect answers. I started to answer them, but this activity requires several hours a day. In a way (although I'm retired since 2010) I continue my didactic activity of 44 years. I receive absolutely nothing (no profit) for this activity, but I get some upvotes and my answers were visited, in these more than two years, by over 312,000 readers.

Today I have got a little unusual question: WHO IS THE GREATEST LIVING MATHEMATICIAN IN THE WORLD? I have explained that I don't know sufficiently many of them, but I have mentioned Professor Gilbert STRANG from the M.I.T. (since my main field is the Linear Algebra & Operators), and also YOU. I have explained the reasons form my choice(s), and I'm attaching the text of my answer below.

I hope that my (too lomg) message has not been inoportune.

Sa najboljim željama, Vaš iskreni

Assoc.Prof. Dr. (ret.) Aleksandar Carausu

Who is the greatest living mathematician in the world?

I don't known sufficiently many great maathematicians in the world, so as to be able to make a choice. But my main field of interest (and practice) in Mathematics in the LINEAR ALGEBRA and OPERATORS. And I dare to claim that the greatest living mathematician in this field is

Professor Gilbert STRANG

from the

Massachusetts Institute of Technology

. I bought his book, [

Linear Algebra and Its Applications,

Harcourt Brace Jovanovich College Publishers, Fort Worth - Philadelphia - . . . - Tokyo, 1988] from the editors in 1995. Since then, this volume has been and remains my No 1 reference book in this field. It is extremely rich in theoretical and applied information, written in a clear style, with simple but relevant examples and many connections with other mathematical domains. I had written a letter to Professor STRANG on March 9, 2023. He honoured me with a quick and kind reply, on the same day ! Then I succeeded to access His home page and I had the possibility to watch Professor STRANG giving (recorded) classes to His students. I found (on that page) a list with His 31 published books, and over 200 research papers. The just quoted treatise was a major source for me when I wrote and edited my textbook of

Linear Algebra

in 1999.

I would add another name.

Academician

(Akademik)

Josip J PEČARIĆ

from Zagreb, CROATIA (HRVATSKA). A had learned about this prolific Croatian mathematician when I had found the first issue of the journal

Operators and Matrices

, with Vol. 1, Number 1 of March 2007. He was one of the three editors-in-chief (and the only Croat among them). He was and still is the most outstanding member of the research community and publishing house

Element

of Zagreb. Then I got more information about his quite impressive mathematical achievements in 2017, when I prepared a paper on

Inequalities with Operators defined on Hilbert spaces

, for the ARA-AS (American-Romanian Academy of Arts and Sciences) 41-st Congress held in Sinaia - the “nest” of the Romanian Royal Dynasty since 1866. And I continued with another paper in the same domain, presented at the subsequent 42-nd Congress of ARA-AS held at the Technical University of Iasi in 2018.

I

thus had the opportunity to see several papers published by Academician Josip Pečarić, many of them written together with other Croatian authors, but also with authors from other countries.

I have (just a little earlier) found, on the net, very rich information on this quite remarkable mathematician, the author of not less tht 1667 (!) papers published in mathematical journals : most of them with co-authors but also other ones as the single author. The majority of these articles regarded various kinds of inequalities : of Hadamard type, of Jensen type, convex inequalities in Hilbert spaces and many others. I’m closing this presentation with a selective list of Academician Pečarić’s textbooks :

Textbooks

Recent Advances in Geometric Inequalities

, co-authored with

Dragoslav Mitrinović

and Veno Volenec. Dordrecht : Springer Science & Business Media

(1989).

ISBN

978-94-015-7842-4

Inequalities Involving Functions and Their Integrals and Derivatives, co-authored with Dragoslav Mitrinović and A.M. Fink. Dordrecht : Springer; Kluwer Academic Publishers (1991).

ISBN

978-94-011-3562-7

Convex Functions, Partial Orderings, and Statistical Applications

, co-authored with Frank Proschan and Y.L. Tong. Boston : Academic Press (1992).

ISBN

9780080925226

Classical and New Inequalities in Analysis

, co-authored with Dragoslav Mitrinović and A.M. Fink. Dordrecht : Springer Science & Business Media (1993).

ISBN

978-94-017-1043-5

Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities

, co-authored with Takayuki Furuta, Jadranka Mičić Hot and Yuki Seo. Zagreb : Element (2005).

ISBN

9789531975711

Multiplicative Inequalities of Carlson Type and Interpolation

, co-authored with Leo Larsson, Lech Maligranda and

Lars-Erik Persson

. World Scientific Publishing Co. (2006).

ISBN

978-981-4478-36-6

Naravno teško je uopće odgovarati na takva pitanja. Jedino što je sigurno točno je broj radova koje netko ima. To sam mu – uz zahvalu – odgovorio i poslao moj popis radova i knjiga koji sadrži i one koji nisu iz matematike.

Subject: Mnogo Vam hvala za odgovor

Date: Mon, 11 Mar 2024 11:21:06 -0700

From: Alexandru Carausu <alex.carausu42@gmail.com>

To: pecaric@element.hr

Poštovani Gospodine Akademik Josip PEČARIĆ,

Ja sam bio veoma počastan dobiti Vaš brz i uljudan odgovor iz dana 6 marta. Žao mi je što nisam mogao napisati do Vas ranije. Morao sam napisati recenziju do članka iz Pakistan Journal of Statistics 34 (2018), za Horizon Research Publishing.

Bio sam duboko osjetljiv Vašom izuzetnom matematičkom stvaralštvom. Odavno znao sam što ste imali hiljade publikovanih članka i knjiga, ali sada sam dobio od Vas (i sam spatio ga na stick) ovaj Popis radova na 72 strane !

I am going to continue this letter in English. I like to write in Croatian, but it requires a rather long time to do it. I don't have any Romanian-Croatian dictionary ; I must use a Polish-Croatian one (Poljsko-Hrvatski rečnik) because I know better Polish language than Hrvatski jezik.

I must update the information on Your prodigious mathematical achievements, in the message earlier submitted to the QUORA site : 39

monographs & books + 4 textbooks + 1308 published papers, 38 on MatSciNet + 26 included in books and proceedings + 198 presented at conferences.

Since I have mentioned this site QUORA, it is my pleasure to inform You that HRVATSKA is the only country which has a special space on this site : CROATIAN CORNER ; I translated its name as HRVATSKI UGAO and I saved more that 260 pages of texts on povjest Hrvatske, culture, heritage, writers - books, art and arhitecture.

I'm afraid that I have already written too much.

Sa dubokom poštovanjem, Vaš iskreni

Dr. Aleksandar Carausu

**HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU
TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.,
ZAGREB, 2024.**

**LICEMJERNI KANDIDATI ZA AKADEMIKE 2.
(O IDEOLOGIJI GENOCIDA COHEN-PEČARIĆ)**

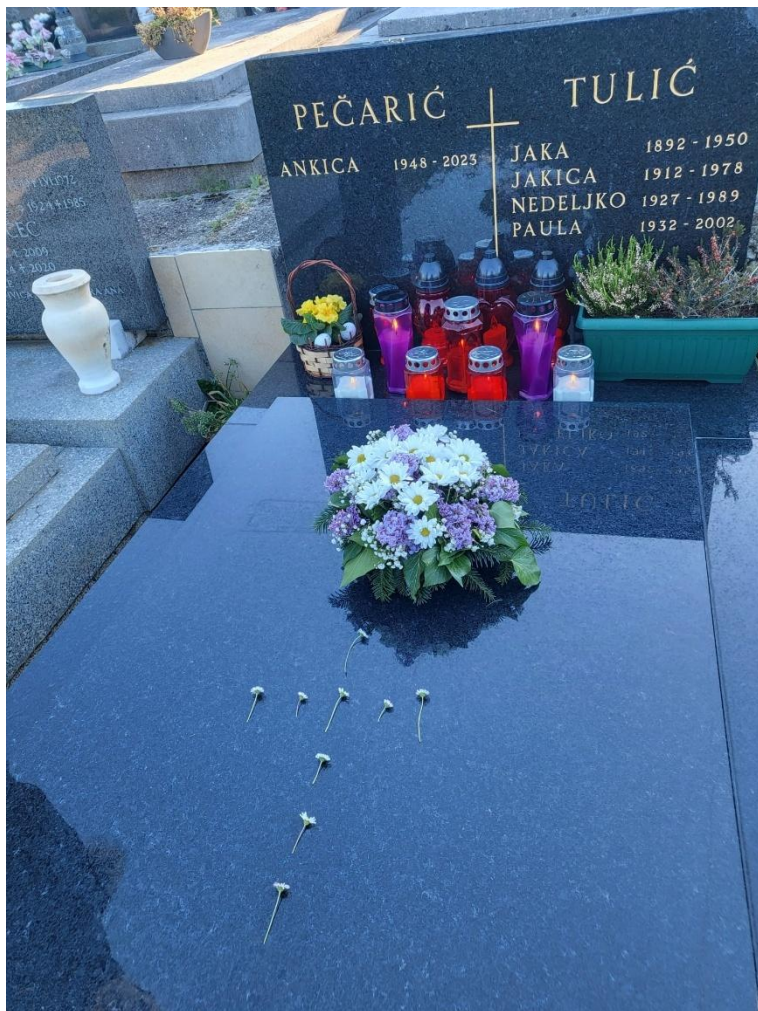
Moram se ispričati onima Kojima sam poslao prvi dio ovog teksta s pogrešnim imenima i sjajnog hrvatskog povjesničara Davora Marijana i kandidata za akademika i na koga se odnosi naslov teksta.

Iako vam i nije čudno kada ja napravim razne greške ipak imam malo opravdanje za te koje sam brzo ispravio pa većina vas i nije dobila tekst s tim greškama jer mi je na njih odmah ukazao moj imenjak dr. Stjepandić. Moje tekstove bi ranije znala pročitati moja Ankica, a taj tekst sam pisao u žurbi jer je pisan 19. ovog mjeseca na dan kada je bilo pola godine od njene smrti. Iz teksta i samog podnaslova vidi se da je tekst zato i pisan jer u njemu spominjem moju knjigu „Srpski mit o Jasenovcu“ koja je bila odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“, a nastala je poslije Ankičinog komentara što bi njen Joško radio kad bi komentirao tu knjigu osnivača i prvog ravnatelja Muzeja žrtava genocida u Beogradu. A ta knjiga je dovela do 'ideologije genocida Cohen-Pečarić. Jučer je bio radni dan pa sam ja išao na Mirogoj s dvije kćerke, a kasnije je išla i treća s unucima. Kada sam dobio od njih sliku groba nisam ni primijetio kakav su križ unuci napravili na grobu svoje bake.

I opet jedna lijepa priča. Kada su htjeli zapaliti lampaše ispostavilo se da upaljač moje kćerke ne radi. Oko groba nigdje nekoga pa je kćerka bila na granici plača. Tada joj je mlađi sin Noel rekao:

„Mama, možemo se pomoliti i zamoliti Baku da nam pomogne.“

Pomolili su se. I kćerka je u svojoj torbi vidjela ulaznicu s nekog koncerta. Kako su gorjele drugi lampaši ulaznica je pomogla da zapale i svoje. Knjigu „Moja Ankica“, Zagreb, 2023. počeo sam tekstom starijeg unuka:

O BAKI I DJEDU

Moj djed se zove Josip. Jako je pametan. Bio je na televiziji. Njegov posao je da piše knjige. S njim se volim igrati. Zajedno kupujemo kruh i idemo u parkić.

Moja baka se zove Ankica. Ona je profesorica. Ona uvijek kuha i kupuje. Kod nje nekad spavamo. Jako nas voli.

Arian kao učenik 2. razreda u njihovom časopisu „Mala vidra“, 2021.

U toj knjizi je dan i jedan trenutak kada su se opraštali od svoje baki koja ih je kako je Arian i napisao jako voljela. Kako opisati opraštanje Noela koji je naslonio glavu na križ njegove voljene bake? Kao što je na karminama poslije sprovoda morao sjediti pored stolice na kojoj je bila fotografija njegove bake i tako je on mogao grliti i u tim trenutcima.

Vjerojatno vam je očito zašto su meni toliko drage pjesme hrvatske pjesnikinja i hrvatskog pjesnika o njenim i mojim unucima:

DVA DJEČAKA

Vidjela sam dva dječaka
Kraj hrvatskog od barjaka
I još djeda skupa s njima

Hrvatima znamim svima.

I vidi se od malena
Nada da su svome rodu
I da s djedom za slobodu
Već je bitka dobivena.

Dva dječaka-dva unuka
Neka rodu na čast budu

I svom djedu desna ruka.

Vidjeh dva dječaka sliku
Pa zamolih dragog Boga
Zdravlje djedu-bojovniku!

Malkica Dugeč
(Ova pjesma je posvećena još malim unucima
hrvatskog akademika Josipa Pečarića)
Stuttgart, 23.5.2019.

DID I UNUCI

Kak' volimo
Našeg dida
A i dida
Voli nas
Ne dirajte
Našu ljubav
U ljubavi
Naš je spas
S njim učimo
Našu povijest
I Bokeljske
Slavne dane
Moleć' Boga
Da i nama
Jedno jutro
Sretno svane

I

Svanut će Već sad znamo
Ak' mu svoju
Ljubav damo

Sretna bit će
Naša lica
Didova smo
Uzdanica

Dr Jure Burić
23 prosinca 2019.
Mome prijatelju akademiku
Josipu Pečariću i njegovim
Divnim unucima!

Svoje knjige o njihovoj baki koja ih je jako voljela i pišem za njih. A kćerke su svoju ljubav pokazale svojom brigom o majci koju su komentirali s divljenjem Ankičini liječnici i medicinske sestre.

Ponosan sam ja i na onu moju znanstvenu djecu koji su u ovom vremenu pokazali zahvalnost.

Zato vam se moram pohvaliti s jednim od njih. To je prof. dr. sc. Julije Jakšetić koji je danas bio u Vrbovskom na svećeničkom ređenju njegovog brata.

SVEČENIČKO REĐENJE

20. TRAVNJA 2024. U 11H

"ZAHVALJUJTE GOSPODINU JER JE DOBAR,
JER JE VJEČNA LJUBAV NJEGOVA!"
PS 118,1

vlč. Apolinar Barbiš
vlč. Silvije Jakšetić
vlč. Zdenko Lendl
vlč. Alen Markić
vlč. Kristijan Pandl
vlč. Dalibor Peričić

ZAREDIRTELJ:
MATE UZINIĆ,
RIJEČKI NADBISKUP

ŽUPA SV. IVANA
NEPOMUKA,
VRBOVSKO

Julije je onaj moj znanstveni sin koji se povukao s mjesta 'associated editor' časopisa JMI koji je u tom trenutku bio 15. matematički časopis na svijetu i jedan od dva Q1 hrvatska znanstvena časopisa.

Ovi dana su došle i nova lista, tj. objavljeni su novi Scimago Journal & Country Rank pokazatelji:

<https://www.scimagojr.com/journalrank.php?country=HR>

Na listi je 163 hrvatska znanstvena časopisa. Njih osam je iz matematike, a sva četiri koja sam ja osnovao za izdavačku kuću „Element“ profesora u

m. dr. sc. Nevena Elezovića su među njima, a u kojima više nema mog imena. Evo ih po mjestima koje zauzimaju, impact factorima i kvartilima kojima pripadaju:

6. Mathematical Inequalities and Applications 0,486 Q2

8. Journal of Classical Analysis 0,441 Q3

10. Journal of Mathematical Inequalities 0,426 Q3

20. Operators and Matrices 0,347 Q3

33. Fractional Differential Calculus 0,261 Q3

39. Glasnik Matematički 0,241 Q3

40. Mathematical Communications 0,236 Q4

42. Rad Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Matematičke Znanosti, 0,224 Q3

Evo nekih zanimljivosti o tim časopisima.

MIA

Prof. Elezović me pozvao da za njegov „Element“ napravim časopis iz nejednakosti. Već sam surađivao s „Elementom“ koji je tiskao knjižicu korisnu za takmičenja iz matematike:

Nejednakosti, Hrvatsko Mat. Društvo i Element, Zagreb 1996.

Elezović je bio u zvanju izvanredni profesor i nije namjeravao dalje raditi u znanosti, dakle ni napredovati na Fakultetu. Pozvao sam ga da se priključi mojoj grupi što je i prihvatio, vrlo brzo dostigao najviše zvanje. Sa mnom ima 21 rad. Ti radovi su nastali na mojim idejama jer se on nejednakostima nije bavio. Brzo bi shvatio što mu govorim i bio sam zadovoljan tom

suradnjom. Još i više kad je od jednog pravca koji je rađen po mojoj ideji krenuo u drugom pravcu pa je ima i dva svoja doktora znanosti.

Ali vratimo se časopisu MIA. Tada se već pojavio takav časopis profesora Agarwala pa nisam odmah bio sklon prihvatiti stvarati još jedan takav časopis. Tek tijekom boravka u Lahoreu sam se odlučio i dok sam bio tamo već oformio Editorial Board.

[1] J. Pečarić, *Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi*, dragovoljac.com, 2024. Str. 14-15.

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojjicasopisi.pdf>

Evo i kako Elezović opisuje stvaranje tog časopisa koji je danas bolje kotiran od JMI a to se tijekom godine može pratiti i znati prije pojave ove liste, pa ne čudi i s tog aspekta ponašanje i njega i njegove izdavačke kuće:

Na proslavi godišnjice njihovog Zavoda s FER-a 11.10.2009. kada je o mojim navodnim zaslugama govorio profesor dr. sc. Neven Elezović, tj. kada je o meni govorio kao o zlom duhu hrvatske matematike (onaj dobar duh je tada najveći živući hrvatski znanstvenik profesor Zvonimir Janko):

'Drugi projekt spada u područje matematičke analize, program Matematičke nejednakosti i primjene, voditelj sam ja, suradnici I. Brnetić, M. Krnić i A. Aglič-Aljinović, novak Tomislav Burić a zli duh koji nikome ne da mira i tjera sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akad. J. Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opstoji samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija.

Iznimno sam ponosan što imam čast surađivati s prof. Pečarićem. Sjećam se dobro trenutka pred dvanaest godina, nakon jedne sjednice matičnog povjerenstva, kad sam mu predložio tad utopističku ideju o pokretanju prvog specijaliziranog časopisa iz matematike u Hrvatskoj, danas svjetski poznatu i priznatu MIU. Vjerovao sam da prof. Pečarić ima ugled koji je

prepoznat u svijetu i da će moći organizirati kvalitetno uredništvo. Ali nisam mogao niti sanjati da će se u njemu naći više od pola živućih matematički najproduktivnijih autora u cjelokupnoj povijesti matematike. I svi su oni priznali Zagreb kao svjetski centar istraživanja u ovom području matematike."

[2] J. Pečarić, Matematička radionica Josipa Pečarića – Split / Prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, dragovoljac.com, 2024. Str 73-74:
[https://www.dragovoljac.com/images/minifp/mat\[\[ematickaradionica.pdf](https://www.dragovoljac.com/images/minifp/mat[[ematickaradionica.pdf)

JCA

Journal of Classical Analysis nisam ja osnivao, ali je Associated editor bila moja doktorandica danas već redovita profesorica Kristina Krulić Himmelreich. I ona se povukla iz tog časopisa i kao i Julije Jakšetić podržala me. Ipak je zanimljiva činjenica da iako je ovako dobro plasiran na ovoj listi, a to su u „Elementu“ mogli pratiti tijekom godine, ipak su za open access uzeli samo moje časopise.

JMI

Moj časopis koji sam napravio za jednu indijsku izdavačku kuću, pa kada sam doznao da misle da on bude open access dao sam ga „Elementu“. To moja nesklonost open access časopisima vjerojatno je bila uzrok opisane igre oko prodaje tog časopisa 2011.-2012. o kojoj sam pisao u [1]. Od 15. časopisa među svjetskim matematičkim časopisima sada je tek Q3 časopis. Taj časopis je zbog podrške meni napustio Julije Jakšetić.

Da nije bilo ove 'priče' o mom izmišljanje dogovora o mojim časopisima ne bi ni bilo moje knjige [1] ni istraživanja oko mojih knjiga i časopisa. Tako ne bih ni doznao zašto sam vjerojatno bio pozvan u Ministarstvo zajedno s tadašnjom dekanicom dekanicom TTF-a prof. dr. sc. Sandrom Bischof i prof. dr. sc. Nevenom Elezovićem. I ona i ja smo vjerovali da smo pozvani zbog mojih žalbi oko uskraćivanja sredstava za moje projekte.

Ali Elezović nije došao. Pokazalo se da su nas pozvali zbog sumnje da „Element“ dva puta naplaćuje neka svoja izdanja. Srećom pomoćnik ministra nije konkretno rekao na što misli. Srećom, jer doista ne znam kako bih reagirao da e tada spomenuo JMI koga sam 'prodao' 2012., a 2015. je „Element“ od Ministarstva dobio , a sada znam da je 90,000 kn za taj časopis ([1, str. 66]). Znači li to da ga nisam 'prodao' i da je još uvijek 50& vlasništva mojih? Ili nisu samo varali mene nego i Ministarstvo, pa zato Elezović i nije došao na taj sastanak.

OAM

Ovaj moj časopis je slabije plasiran od JCA kome je jedan od glavnih urednika sam Elezović, ali ipak su taj moj časopis odlučili staviti kao open access, Pretpostavljam da za njega nisam ja dobivao ponude za kupnju jer sam inicijator i osnivač OAM jer sam se sam povukao s mjesta jednog od editors-in-chief (bio sam honorary editor, a sada sam tražio da me se ni kao takvog ne spominje) da bi jedna kolegica, koja je moja suradnica ali nije iz 'moje škole', imala uvjet za napredovanje.

Zanimljiva je moja prepiska s velikim hrvatskim matematičarem Krešimirom Veselićem. Evo nekoliko podataka o njemu sa stranica HAZU:

Veselić Krešimir

Akademске titule:

professor emeritus

profesor doktor znanosti

Članstvo u Akademiji:

dopisni član – Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti (30.01.1997. – ...)

Životopis

Krešimir Veselić, hrvatski matematičar, rođen je 1940. u Zagrebu gdje je 1959. maturirao i 1964. diplomirao primijenjenu matematiku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu.

Magistrirao je 1968., a doktorirao 1970. Od 1964. bio je asistent u Zavodu za primijenjenu matematiku, od 1970. docent, a od 1976. izvanredni profesor. Iste je godine postao izvanredni profesor Sveučilišta u Dortmundu, a od 1979. redoviti je profesor Sveučilišta u Hagenu. Bavio se teorijom linearnih operatora s primjenama u kvantnoj i klasičnoj mehanici, spektralnom koncentracijom, egzistencijom valnih operatora, konstrukcijom spektralne teorije, ne relativističkim limesom te numerikom matrica.

Za dopisnog člana HAZU izabran je 1997.

<https://www.info.hazu.hr/clanovi/veselic-kresimir/>

Subject: AW: Re: HAZU

Date: Tue, 26 Mar 2024 18:40:18 +0000

From: Veselic, Kresimir

To: Josip Pečarić

Dragi profesore Pečarić,

stvarno mi je bilo žao i teško kad sam pročitao Vaše pismo. Ja sam se stvarno htio nevezano porazgovoriti o pokretanju OAM, no siguran sam da ćete mi vjerovati da o svemu što ste mi napisali nisam znao ništa osim činjenice da ste Vi inicijator i osnivač OAM (podcrtao JP) pa ću se s tim i zadovoljiti. Veselilo bi me ako biste našli vremena doći. Vaš odani K. Veselić.

Von: Josip Pečarić

Gesendet: Dienstag, 26. März 2024 15:05

An: Veselic, Kresimir

Betreff: [Extern] Re: HAZU

Poštovani kolega Veselić,

Vjerojatno niste upoznati s događanjima oko časopisa Operators and Matrices.

Kolega Elezović je tvrdio da sam ja izmislio naš dogovor oko tog časopisa iako je nastao na moj prijedlog i ja sam formirao EB etc.

Dakle, njegove matematičke zasluge za taj časopis su mnogo veće pa time i njegov doprinos tom području.

Ja sam se u potpunosti povukao iz tog časopisa pa ne možete naći u tom časopisu - na moj zahtjev - ni moje ime.

O tome imate i moje knjige na Internetu:

(dajem podatke za knjige [1] i [2])

Mislim da u takvoj situaciji i u odnosu na moj minorni doprinos koji je prihvatilo puno moji doktoranada, mislim da u Vašem predavanju ne morate uopće ni spomenuti takav moj doprinos.

Bilo bi mi drago da govorite o doprinosu stvarne matematičke veličine prof. dr. sc. Nevena Elezoviću jer sam ga ja eto htio prevariti tvrdeći da imamo nekakav dogovor o vlasništvu časopisa u kome njegova firma osigurava sredstva, a ja nekakav moj - očito izmišljeni ugled.

Očito je i ugled bio njegov kao i firma, pa je pošteno da o tim njegovim dostignućima u toj oblasti govorite, a ne o izmišljenim mojim.

S poštovanjem,

Josip Pečarić

On 26/03/2024 13:48, Veselic, Kresimir wrote:

Poštovani profesore Pečarić,

nadam se da ste dobro. Kako vjerojatno znate ja bih 18. slijedećeg trebao u HAZU održati

Matrična analiza i njezine primjene - Doprinis zagrebačke škole

s tim u vezi rado bih se s Vama čuo telefonom (sad sam u Njemačkoj). Ako biste mogli, kada da Vas nazovem i na koji broj?

Srdačno Vaš K. Veselić

FDC

I za ovaj časopis sam dobivao ponude. Ali odbio sam i ponudu za MIA koja je bila četiri puta veća-

O tome sam pisao u [1].

Zanimljive priče o ovom mom časopisu neću vas ispričati ovom prigodom. Čini mi se da vam može biti zanimljivo vidjeti koliko mojih suradnika ima u spomenutim časopisima koje izdaje 'Element' pa to dajem u Prilogu.

Josip Pečarić

PRILOG

MOJI SURADNICI U ELEMENTOVIM ČASOPISIMA

MATHEMATICAL INEQUALITIES & APPLICATIONS

Editorial board

EDITORS-IN-CHIEF

Ivan Perić, Faculty of Food Technology and Biotechnology, University of Zagreb, Pierottijeva 6, 10000 Zagreb, Croatia

iperic@pbf.hr (MOJ DOKTORAND)

Sanja Varošaneć, Department of Mathematics University of Zagreb Bijenicka c. 30, 10000 Zagreb, Croatia

sanja.varosanec@math.hr (MOJA DOKTORANDICA)

MANAGING EDITOR

Neven Elezović, Department of Applied Mathematics Faculty of
Electrical Engineering and Computing,
University of Zagreb Unska 3, 10000 Zagreb, Croatia
neven.elez@fer.hr

ASSOCIATE EDITORS

*Marjan Praljak, Faculty of Food Technology and Biotechnology,
University of Zagreb
Pierottijeva 6, 10000 Zagreb, Croatia mpraljak@pbf.hr (MOJ
DOKTORAND)*

EDITORS

Ravi P. Agarwal, Department of Mathematics Texas A&M University -
Kingsville 700 University Blvd.
Kingsville, TX 78363-8202, USA
Ravi.Agarwal@tamuk.edu

Martin Bohner, Department of Economics and Finance Missouri
University of Science and Technology Rolla, MO 65409-0020, USA
bohner@mst.edu

Frank Hansen, Department of Mathematics Copenhagen
University Universitetsparken 5
2100 Copenhagen Denmark frank.hansen@math.ku.dk

Andrea Laforgia, Department of Mathematics University of Rome 3 Largo
San Leonardo Murialdo 1, 00146 Rome, Italy
laforgia@dma.uniroma3.it

Lech Maligranda, Department of Mathematics Lulea University S-971 87
Lulea, Sweden
lech.maligranda@ltu.se

Marko Matić, Faculty of Natural Sciences, Mathematics and
Education University of Split Ruđera Boškovića 33, 21000 Split, Croatia
mmatic@pmfst.hr (MOJ DOKTORAND)

Ram N. Mohapatra, Mathematics Department University of Central
Florida Orlando, FL 32816, USA
ram.mohapatra@ucf.edu

Mohammad Sal Moslehian, Department of Pure Mathematics Ferdowsi
University of Mashhad Mashhad, Iran

moslehan@ferdowski.um.ac.ir

Constantin P. Niculescu, Department of Mathematics University of Craiova Craiova 200585, Romania

cniculescu@central.ucv.ro

Zsolt Páles, Institute of Mathematics and Informatics Lajos Kossuth University H-4010 Debrecen, PF. 12, Hungary

pales@math.klte.hu

Lars Erik Persson, Department of Mathematics Lulea University S-971 87 Lulea, Sweden

larserik6pers@gmail.com

Simo Puntanen, Department of Mathematical Sciences University of Tampere FIN-33101 Tampere, Finland

sjp@uta.fi

Saburo Saitoh, Institute of Reproducing Kernels University of Gunma Kawauchi-cho, 5-1648-16, Kiryu 376-0041, Japan

saburo.saitoh@gmail.com

Hari M. Srivastava, Department of Mathematics and Statistics University of Victoria Victoria, British Columbia V8W 3R4, Canada

harimsri@math.uvic.ca

Kenneth B. Stolarsky, Department of Mathematics Univ. of Illinois at Urbana-Champaign Urbana IL 61801-2917, USA

stolarsk@math.uiuc.edu

George P. H. Styan, Department of Mathematics and Statistics McGill University Burnside Hall, 805 ouest, Sherbrooke Street West, Montreal, Quebec, Canada H3A 2K6

styan@math.mcgill.ca

HONORARY EDITORS

Peter S. Bullen, Department of Mathematics University of British Columbia Vancouver BC V6T 1Z2, Canada

bullen@math.ubc.ca

Takayuki Furuta, Department of Mathematical Information Science Faculty of Science, Tokyo University of Science 1-3 Kagurazaka, Shinjuku, Tokyo 162-8601, Japan

furuta@rs.kagu.tus.ac.jp <1935-2016>

Vladimir Volenec, Department of Mathematics University of Zagreb
Bijenicka c. 30, 10000 Zagreb, Croatia

volenec@math.hr

JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES

Editorial board

EDITOR-IN-CHIEF

Mario Krnić, Faculty of Electrical Engineering and Computing,
University of Zagreb, Unska 3, 10000 Zagreb, Croatia

mario.krnic@fer.hr (MOJ DOKTORAND)

MANAGING EDITOR

Neven Elezović, Department of Applied Mathematics Faculty of
Electrical Engineering and Computing,
University of Zagreb Unska 3, 10000 Zagreb, Croatia

neven.elez@fer.hr

EDITORIAL BORD

Shoshana Abramovich, Department of Mathematics University of
Haifa Haifa 31905, Israel

abramos@math.haifa.ac.il

Andrea Aglič Aljinović, Department of Applied Mathematics, Faculty of
Electrical Engineering and Computing, University of Zagreb, Unska 3,
10000 Zagreb, Croatia

andrea.aglic@fer.hr (MOJA DOKTORANDICA)

Aleksandra Čizmešija, Department of Mathematics, University of Zagreb,
Bijenicka cesta 30, 10000 Zagreb, Croatia

cizmesij@math.hr (MOJA DOKTORANDICA)

Jun Ichi Fujii, Department of Arts and Sciences

(Information Science) Osaka Kyoiku University 4-698-1-Asahigaoka,
Kashiwara,

Osaka 582-8582, Japan fujii@cc.osaka-kyoiku.ac.jp

Masatoshi Fujii, Department of Mathematics Osaka Kyoiku University 4-
698-1-Asahigaoka, Kashiwara,

Osaka 582-8582, Japan mfujii@cc.osaka-kyoiku.ac.jp

Jadranka Mičić Hot, Faculty of Mechanical Engineering and Naval Architecture University of Zagreb, Ivana Lucica 5, Zagreb Croatia jmicic@fsb.hr (MOJA DOKTORANDICA)

Milica Klaričić Bakula, Department of Mathematics Faculty of Science University of Split, Ruđera Boškovića 33, 21000 Split Croatia

milica@pmfst.hr (DOKTORANDICA MOG DOKTORANDA)

Qing-Hua Ma, Faculty of Information Science and Technology Guangdong University of Foreign Studies Guangzhou 510420 P. R. China

gdqhma@21cn.com

Marek Niezgoda, Institute of Mathematics Pedagogical University of Cracow Podchorążych 2, 30-084 Kraków, Poland

marek.niezgoda@up.krakow.pl

Ioan Raşa, Department of Mathematics Technical University Cluj-Napoca Str. C. Daicoviciu 15, 400020 Cluj-Napoca, Romania

Ioan.Rasa@math.utcluj.ro

Yuki Seo, Department of Mathematics Education Osaka Kyoiku University 4-698-1 Asahigaoka, Kashiwara, Osaka 582-8582, Japan yukis@shibaura-it.ac.jp

Hari M. Srivastava, Department of Mathematics and Statistics University of Victoria Victoria, British Columbia V8W 3R4, Canada

harimsri@math.uvic.ca

Ana Vukelić, Department of Mathematics, Faculty of Food Technology and Biotechnology, University of Zagreb, Pierottijeva 6, 10000 Zagreb, Croatia avukelic@pbf.hr (MOJA DOKTORANDICA)

Alfred Witkowski, Institute of Mathematics and Physics UTP University of Science and Technology Al. Prof. Kaliskiego 7 85-796 Bydgoszcz, Poland

alfred.witkowski@utp.edu.pl

OPERATORS AND MATRICES

ASSOCIATE EDITORS

Rajna Rajić, Faculty of Mining, Geology and Petroleum
Engineering University of Zagreb Pierottijeva 6
10000 Zagreb, Croatia
rajna.rajic@rgn.unizg.hr

EDITORIAL BOARD

Frank Hansen, Department of Mathematics Copenhagen
University Universitetsparken 5 2100 Copenhagen Denmark
frank.hansen@math.ku.dk

Fuad Kittaneh, Department of Mathematics University OF Jordan Amman,
Jordan
fkitt@ju.edu.jo

Mohammad Sal Moslehian, Department of Pure Mathematics Ferdowsi
University of Mashhad Mashhad, Iran
moslehian@ferdowsi.um.ac.ir

*FRACTIONAL DIFFERENTIAL CALCULUS**Editorial board*

ASSOCIATE EDITOR

Maja Andrić, Faculty of Civil Engineering, Architecture and Geodesy,
University of Split, Matice hrvatske 15, 21000 Split Croatia
maja.andric@gradst.hr (DOKTORANDICA MOG DOKTORANDA)

EDITORIAL BORD

Silvestru Sever Dragomir, School of Engineering & Science Victoria
University Melbourne, Australia
Sever.Dragomir@vu.edu.au

Hari M. Srivastava, Department of Mathematics and Statistics University
of Victoria Victoria, British Columbia V8W 3R4, Canada
harimsri@math.uvic.ca

Sanja Varošaneć, Department of Mathematics, University of Zagreb,
Bijenicka c. 30, 10000 Zagreb, Croatia
sanja.varosanec@math.hr (MOJA DOKTORANDICA)

JOURNAL OF CLASSICAL ANALYSIS

EDITORS-IN-CHIEF

Neven Elezović, Department of Applied Mathematics Faculty of Electrical Engineering and Computing, University of Zagreb Unska 3, 10000 Zagreb, Croatia

neven.elez@fer.hr

Tibor K. Pogány, Faculty of Maritime Studies University of Rijeka 51000 Rijeka, Studentska 2 Croatia

poganj@pfri.hr

EDITORIAL BOARD

Gradimir Milovanović, Mathematical Institute of the Serbian Academy of Sciences and Arts Kneza Mihaila 36 11000 Belgrade, Serbia

gvm@mi.sanu.ac.rs

Ram N. Mohapatra, Mathematics Department University of Central Florida Orlando, FL 32816, USA

ram.mohapatra@ucf.edu

Feng Qi, School of Mathematics and Informatics Henan Polytechnic University Jiaozuo City, Henan Province, 454010

China

qifeng618@qq.com

Hari M. Srivastava, Department of Mathematics and Statistics University of Victoria Victoria, British Columbia V8W 3R4,

Canada

harimsri@math.uvic.ca

Živorad Tomovski, Faculty of Sciences,

Department of Mathematics University of Ostrava 30. Dubna 22701 03

Ostrava

Czech Republic

zivoradt@yahoo.com

AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU'", DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

KRIV JE AKADEMIK PAAR

Naslov ovog teksta je odgovor na jednostavno pitanje:

Tko je odgovoran što je Josip Pečarić postao akademik?

Naime akademiku Paaru nikada nisu to oprostili i do današnjih dana mu zbog toga prigovaraju.

O velikoj ulozi akademika Vladimira Paara u mom izboru u HAZU pisao sam u knjizi:

M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Koprivnica, 2006., odnosno u drugom izdanju M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.

Vjerojatno mu je glavni grijeh što je tada 80-tak redovitih profesora, među kojima je bilo akademika, urednika poznatih svjetskih časopisa, pisaca monografija, poslalo pismo potpore mom izboru u Akademiju. U tim pismima možemo naći:

Sh. Abramovich, University of Haifa, Israel:

"He is one of the top mathematicians today...Thanks to his research, and leadership, the theory of inequalities and applications is nowadays a broad and active field with extensive interdisciplinary relations to other mathematical and science fields."

(„On je jedan od najboljih matematičara danas. ... Zahvaljujući njegovom istraživanju, i vodstvu, teorija nejednakosti i primjena danas je široko i

aktivno polje s opširnim interdisciplinarnim vezama s drugim matematičkim i znanstvenim područjima.“)

M. Goldberg, Technion-Israel institute of technology, Haifa, Israel:

"He is world leader in area of Mathematical Inequalities."

(„On je svjetski lider u području matematičkih nejednakosti.“)

Roy Mathias, The College of William and Mary, Williamsburg, VA:

"When one think of the topic ``Mathematical Inequalities" one immediately thinks of Pečarić. Indeed Pečarić is perhaps the leading mathematician in the area of inequalities."

(„Kad pomislimo na „matematičke nejednakosti“ odmah pomislimo na Pečarića. Zaista, Pečarić je možda vodeći matematičar na području nejednakosti.“)

S. Saitoh, Gunma University, Kiryu, Japan:

"He is a real leading mathematician in the field over the world."

(„On je uistinu vodeći matematičar u svom području u cijelome svijetu.“)

R.C. Brown, The University of Alabama:

"I suspect that books like Pečarić's work with Fink and Mitrinović or for that matter Hardy, Littlewood and Polya's classic Inequalities will be around and consulted when some of the other now 'mainstream' fields will have been forgotten."

(„Pretpostavljam da će se knjige poput Pečarićeve knjige s Finkom i Mitrinovićem, ili Hardyjeve, Littlewoodove i Polyove klasične nejednakosti koristiti i kad neka druga zasada 'vodeća' područja budu zaboravljena.“)

J.R. Birge, dean, Northwestern University, Evanston, Illinois:

"He would have a strong case for admission to any of the national academies with which I am familiar."

(„Ima jako puno razloga za njegov izbor u bilo koju nacionalnu akademiju za koju znam.“)

V. Burenkov, Cardiff University, Wales UK:

"Professor Pečarić is a worldwide-recognised specialist in a very important field of classical and contemporary mathematics, having enormously many applications, - the theory of inequalities...Professor Pečarić is a scientist of a very special and rare type. He is longing for the universality and encyclopedic knowledge of the topic."

(„Profesor Pečarić je u cijelom svijetu priznat kao stručnjak na važnom području klasične i suvremene matematike, s nevjerovatno puno primjena – teoriji nejednakosti. ... Profesor Pečarić je znanstvenik vrlo posebne i rijetke vrste. On teži univerzalnosti i enciklopedijskom poznavanju područja.“)

Academician L. Leindler, Jozsef Attila University, Szeged, Hungary:

"Professor J. Pečarić is an excellent expert of the inequalities and some other parts of mathematics. He has first-class international reputation. His productivity is incredible."

(„Profesor J. Pečarić je izvrstan stručnjak na području nejednakosti i nekih drugih područja matematike. Njegov međunarodni ugled je prvorazredan. Njegova produktivnost je nevjerovatna.“)

B. Opic, Math. Institute, Academy of sci. of the Czech Republic:

"Professor Josip Pečarić is a leading authority in the field of Mathematical Inequalities."

(„Profesor Josip Pečarić je vodeći autoritet na području matematičkih nejednakosti.“)

T. Furuta, Science University of Tokio, Japan:

"The Croatian Academy should be very proud of his outstanding achievements in Functional analysis, especially, Operator theory."

(„Hrvatska akademija trebala bi se ponositi njegovim izuzetnim postignućima u području funkcionalne analize, posebno teoriji operatora.“)

A. Prekopa, Rutgers University, New Jersey:

"He is, however, not only the author of many books and papers but also enriched the area of mathematical inequalities by a large number of outstanding results."

(„Ipak, on je ne samo autor mnogih knjiga i članaka, nego je i obogatio područje matematičkih nejednakosti velikim brojem izuzetnih rezultata.“)

Academician K. Györy and Zs.Pales, Lajos Kossuth University, Debrecen, Hungary:

"Professor Pečarić is one of the most active researchers whom we ever met with. He is an outstanding mathematicians and scientist."

(„Profesor Pečarić je jedan od najaktivnijih istraživača kojeg smo ikada upoznali. On je izvanredan matematičar i znanstvenik.“)

D.Bainov, Bulgaria:

"Professor Dr. J. Pečarić is one of the word-famous specialists working in the area of mathematical analysis and its applications."

(„Profesor dr. J. Pečarić je jedan od svjetski poznatih stručnjaka na području matematičke analize i njezinih primjena.“)

T. Ando, Hokusei Gakuen University, Sapporo, Japan:

"His contributiona are highly evaluated by many mathematicians, and he is considered as one of the great leaders in the field of inequality."

(„Njegove doprinose visoko cijene mnogi matematičari, i smatraju ga jednim od velikih lidera na području nejednakosti.“)

T. Erdélyi, Texas A&M University:

"His almost unlimited energy, determination, and enthusiasm is clearly shown in solving a large variety of problems arising in the area of mathematical inequalities and their applications. Pečarić is undoubtedly a leading authority on several areas of mathematical inequalities."

(„Njegova skoro neograničena energija, odlučnost i entuzijazam jasno se vide u rješeljima vrlo raznolikih problema koji su se pojavili u području matematičkih nejednakosti i njihovih primjena. Pečarić je nedvojbeno vodeći autoritet na nekoliko područja matematičkih nejednakosti.“)

R. Merris, California State University, Hayward, California:

"Dr. Pečarić's professional output has been prodigious. His publication record is comparable to that of an outstanding chemist. Apart from the occasional Leonhard Euler or Pál Erdős, such productivity is very rare among mathematicians."

(„Dr. Pečarić profesionalni rad je zapanjujuć. Količina njegovih publikacija može se usporediti s količinom koju napravi izuzetan kemičar. Osim ponekog Leonharda Eulera ili Pála Erdösa takva je produktivnost vrlo rijetka kod matematičara.“

C.E.M.Pearce, The University of Adelaide:

"He writes in a terse style and many of his short papers feature brilliant gems. Long and deep gaps in the literature have been filled by his insights. His work is extremely seminal and has provided a great stimulus to analysts worldwide. The bumber, brevity and influence of his paper and having many co-authors are all reminiscent of the late Paul Erdős. Again as with Erdős, many of the ideas can look simple. To appreciate them, one needs the perspective of clumsy and less effective earlier attempts on some of these problems by quite eminent analysts. It is easy to be wise after the event."

(„On piše sažetim stilom, i mnogi njegovi kratki članci pravi su biseri. Duge i duboke praznine u literaturi popunili su njegovi uvidi. Njegov je rad vrlo nadahnjujuć i poticajan za analitičare diljem svijeta. Jezgrovitost i utjecaj njegovih radova, te činjenica da ima mnogo koautora podsjećaju na pokojnog Paula Erdösa. Kao i kod Erdösa, mnoge njegove ideje čine se jednostavnima. Da bi ih cijenili, trebamo promotriti šepRTLjave i manje efektivne ranije pokušaje da se riješe neki od ovih problema koje su učinili neki poprilično eminentni analitičari. Lako je biti general poslije bitke.“)

P. Bullen, The University of British Columbia, Vancouver, Canada:

"Pečarić is one of the most important workers in the field of inequalities – and is a most worthy successor to his teacher, Professor Mitrinović... The many books written by Pečarić, both in his own language and in English, are standard references for all in the field. In addition Pečarić is a great

collaborator; almost all leaders in the field have joint papers with him. He has encouraged young students, and has many papers with them."

(„Pečarić je jedan od najznačajnijih znanstvenika na području nejednakosti – a ujedno je i najvrjedniji nasljednik svoga učitelja, profesora Mitrinovića... Mnoge knjige koje je napisao Pečarić, i na svom jeziku i na engleskom, postale su standardne reference za sve na tom polju. Još treba reći i da je Pečarić izvrstan suradnik; skoro svi vodeći znanstvenici na polju napisali su s njim zajedničke radove. On ohrabruje mlade studente i ima mnogo radova s njima.“)

A.Lupas, Faculty of Science, Sibiu, Romania:

"Much of Josip Pečarić's brilliant work is related to the remarkable subject of Convex Functions and Theory of Inequalities... However, by all means any member of Academy should look at the original books or papers, since he is a master expositor."

(„Veliki dio briljantnog rada Josipa Pečarića vezan je uz izvanredno područje konveksnih funkcija i teoriju nejednakosti... No, svaki član akademije svakako bi trebao pogledati originalne knjige i radove, jer je on vrhunski izlagač.“)

I. Pressman, Carleton University, Ottawa, Canada:

"Josip Pečarić 's made very significant contributions to the field of Inequalities. In particular his work on Jensen Inequalities is a noteworthy major contribution. His work on Slater conditions and convex functions has been noted by researchers in other fields, such as in semidefinite programming. Clearly he has been an active vigorous mathematician who is making major contributions in analysis."

(„Josip Pečarić dao je velike doprinose na području nejednakosti. Posebno je njegov rad na Jensenovim nejednakostima istaknut i velik doprinos. Njegov rad na Slaterovim uvjetima i konveksnim funkcijama primijetili su istraživači u drugim područjima, poput semidefinitnog programiranja. Očito je da je on aktivan energičan matematičar koji daje značajne doprinose analizi.“)

Ram Mohapatra, University of Central Florida:

"I personally feel that his contributions to mathematics and their applications to the world of science is enormous."

(„Osobno smatram da je njegov doprinos matematici i njezinim primjenama u svijetu znanosti golem.“)

R. Brualldi, University of Wisconsin, Madison:

"I find his list of publications awesome both for its length and the great number of areas of mathematics impacted by his work. I am simply amazed that one person could be wholly or partly responsible for so many publications in so many journals. To me this is clear evidence of a remarkable intellect and unsurpassed dedication."

(„Smatram da je popis njegovih publikacija zapanjujuć i zbog duljine i zbog velikog broja područja matematike na koje je njegov rad djelovao. Jednostavno me začuđuje da je jedna osoba djelomično ili u potpunosti odgovorna za toliko mnogo publikacija u toliko puno časopisa. Meni je to jasan dokaz iznimnog intelekta i nenadmašenog predanja.“)

C. Bandle, Math. Institut, Basel, Switzerland:

"Also his papers are very elegant and tricky. He is one of the few mathematicians in the world who are able to come out with simple new ideas in elementary geometry and function theory."

(„Njegovi su radovi, također, elegantni i prepređeni. On je jedan od malobrojnih matematičara na svijetu koji mogu iznaći jednostavne nove ideje u elementarnoj geometriji i teoriji funkcija.“)

Man Kam Kwong, Lucern Technologies, Naperville, Illinois:

"I would evaluate the importance of these works as comparable to the classical work of Wolfgang or Beckenbach or Lakshmikantham and Leela."

(„Ocijenio bih da je važnost njegovog rada jednak klasičnom radu Wolfganga ili Beckenbacha ili Lakshmikanthama i Leela.“)

J. Mawhin, member of the Academie Royale de Belgique, foreign member of the Russian Academy of Natural Sciences:

*"Professor Pečarić is a word-known expert in the field of inequalities."
(„Profesor Pečarić je svjetski poznat stručnjak na polju nejednakosti.“)*

Academician P.T. Mocanu, president of Romanian Mathematical Society:
*"It is an honor to be invited to write a recommendation for the support of
a so famous mathematician, as Josip Pečarić is."
(„Čast mi je što sam pozvan napisati preporuku podrške tako slavnom
matematičaru, kakav je Josip Pečarić.“)*

Odmah su uslijedili i javni napadi pa je kolega Paar odgovarao na njih. Bilo je i napada i zbog nekih kasnijih neizbora. Kolegi Paar je – čini mi se – najdraže bilo kada je u tadašnjem Nedjeljnom Vjesniku, povodom neizbora Radmana i Đikica, pročitao:

„Kada bi se danas neki novi Ruđer Bošković želio vratiti u Hrvatsku opet bi se u HAZU-u našli neki Paar i Pečarić koji bi to spriječili.“

Kolega Paar to komentira:

„Evo vidiš koliko smo moćni i utjecajni!“

Naravno Paar se ruga jer Radman nije prošao na Izornoj skupštini (istina na tadašnju hajku na Akademiju odgovorio sam ja knjigom - J. Pečarić, Kako su rušili HAZU?, Zagreb, 2006.- ali poslije izbora, a Đikić nije prošao u razredu koji nije naš).

Sve ovo se može naći i u knjizi:

J. Pečarić, Akademik Vladimir Paar, Zagreb, 2022. str. 412.

Vjerujem da malo tko u RH ne zna kako je kolega Paar izuzetan znanstvenik. Zato je zanimljiv završetak mog Uvoda koji objašnjava i zašto sam odlučio napisati tu knjigu:

VLADIMIR PAAR - PRILOG UMJESTO BIOGRAFIJE

Budući da je u prethodnom mandatu Ministarstva znanosti povjerenstvo za znanost donijelo odluku kojom osporava znanstvenu kompetentnost Vladimira Paara, a time indirektno i bacilo sumnju na opravdanost prijedloga Vladimira Paara za izbor Josipa Pečarića, na kraju knjige se u

Dodatku kao primjer navodi dio tekstova iz znanstvenih publikacija drugih znanstvenika u svijetu, koji navode neka znanstvena dostignuća Vladimira Paara.

Taj Dodatak je dan na stranicama 247.-408.

Evo str. 247.:

DODATAK

KAKO DRUGI ZNANSTVENICI U SVIJETU CITIRAJU VLADIMIRA PAARA

HOW other scientists quote Vladimir Paar in scientific literature

PART 1 different fields – selection

PART 2 bioscience & genome

PART 3 chaos & nonlinearity

PART 4 nuclear physics

PART 5 nuclear physics

1. DIO razna područja - primjeri

2. DIO bioznanost & genomika

3. DIO kaos & nelinearnost

4. DIO nuklearna fizika

5. DIO nuklearna fizika

1. DIO razna područja - primjeri

citirani rezultati Vladimira Paara

PART1 different fields – selection

quoted results of Vladimir Paar

Da dobro ste razumjeli- Na stranicama 247.-408. dan je samo prvi dio tih citata, kojih danas ima još i više. Nadam se da će svih tih pet dijelova biti objavljeni.

Međutim ono što je doista zanimljivo jest činjenica da je zadnji tekst u djelu o akademiku Paaru u mojim knjigama dan na str. 246. i 246.:

PRIJEDLOG: HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST TREBA NOSITI
IME AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA

Skupina istaknutih hrvatskih intelektualca predložila je da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu o 20. obljetnici smrti prvoga hrvatskog

predsjednika i utemeljitelja tog instituta dr. Franje Tuđmana preimenuje u Hrvatski institut za povijest doktora Franje Tuđmana.

(...)

U Zagrebu i Splitu, studeni 2019.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Nenad Cambi

Akademik Andrej Dujella

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Mira Kolar

Akademik Ivica Kostović

Akademik August Kovačec

Akademik Vladimir Paar

Akademik Stanko Popović

Akademik Davorin Rudolf

Prof. dr. sc. Agneza Szabo

Prof. Em. dr. sc. Mirko Valentić

<https://kamenjar.com/prijedlog-preimenovati-hrvatski.../>

<http://dragovoljac.com/.../21583-tudman-im-je...>

<https://hrvatskonebo.org/.../akademik-josip-pecaric.../>

hrvatskonebo.org

Akademik Josip Pečarić: TUĐMAN IM JE RODONAČELNIK
POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“ (PISMO HAZU) –

**NADBISKUP IVAN ŠARIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

**BOŽIDAR PROROČIĆ - INTERVJU S
JOSIPOM PEČARIĆEM**

Srijeda, 29. listopada 2025.

Autor: Radio DUX

**BOKA, IDENTITET I PRITISCI RAZGOVOR SA
AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM**

Akad. Josip Pečarić svjetski priznati matematičar (teorija nejednakosti), redovni član HAZU, rođen u Kotoru 1948.; djetinjstvo i škole u Boki, profesor u Zagrebu. autor stotine naučnih radova i više desetina publicističkih knjiga. Autor feljtona i knjiga o identitetu Bokeljskih Hrvata: „Borba za Boku kotorsku“ (1999) i mnoge druge na temu identiteta kontinuirano piše o položaju Hrvata u Crnoj Gori sa posebnim osvrtom na Boku Kotorsku. S akademikom Josipom Pečarićem, rođenim Kotoraninom i članom HAZU, razgovaramo o položaju Hrvata u Crnoj Gori, kulturnoj i vjerskoj baštini Boke Kotorske, pritiscima asimilacije, ulozi Srpske pravoslavne crkve u politici i društvu, takođe o širem pitanju ugroženosti Crne Gore od velikosrpskog nacionalizma i praksi aktuelne vlasti.

PORIJEKLO I MOTIV

Rođeni ste u Kotoru, a karijeru ste izgradili u Zagrebu. Šta Vas danas naj snažnije veže za Boku i Hrvate u Crnoj Gori?

Pečarić: Zapravo sam karijeru započeo u Beogradu gdje sam završio Elektrotehnički fakultet odsjek s diplomskim radom iz Atomske fizike jer je na tom fakultetu bio odsjek na kome su se školovali kadrovi za Vinču. Moj izbor Beograda je bilo i zato što sam se želio vratiti u Kotor, i s obzirom da mi je zbog sv. Tripuna i otac stradao kao i niz drugih kotorskih Hrvata. Kako sam bio prvi na prvenstvu Crne Gore u matematici dobio sam stipendiju od Elektro Boke, ali su mi rekli da ne računam da mi mogu osigurati posao. To je meni odgovaralo jer je značilo da na ETF-u mogu studirati ono što sam htio. A to je još više osnažila činjenica što se smatralo da je to najteži studij, a dolaskom prof. Mitrinovića na taj fakultet i prijemni ispit iz matematike godinu dana prije mog odlaska na fakultet učinio je da se vjerovalo da je Matematika na ETF-u teža od one na PMF-u. Naime godinu dana prije mog upisa na prijemnom ispitu je od 900-jak kandidata 'položilo' njih 4. Naravno upisano je 300 redovnih i isto toliko izvanrednih studenata.

Broj kandidata je bio isti i 1967., a ja sam bio treći na prijemnom ispitu iz matematike. Poslije dva mjeseca smjestili su me u bolnicu (TBC). Iz bolnice sam završio prvu godinu i jedan moj Kotoranin me je pohvalio pred

nekim iz Elektro Boke i ispalo je kako ne važi ono o zaposlenju već sam navodno prekršio dogovor i ukinuše mi stipendiju. Kasni sam upoznao ravnatelja cijelog poduzeća u Crnoj Gori i doznao da sam im trebao i s završenom atomskom fizikom.

Kao student sam se i oženio pa je i to razlog što sam prvi i završio fakultet. Naime u bolnici i zbog nje sam zaostajao poneki ispita za najboljima, ali na predzadnjem sam ja položio a oni nisu. Nisam se zaposlio u Vinči već u Geomagnetskom institutu, magistrirao i otišao u vojsku, gdje sam odlučio baviti se matematikom. U Kotor sam se mogao vratiti samo u Višu pomorsku školu gdje je postojala i grupa profesora Kotorana koji su me zvali. Konkurirao sam zajedno s dva moja profesora iz gimnazije, jedini imao radove istina iz geomagnetizma, ali sam rangiran kao prvi i nisam primljen. Falila su mi tri mjeseca radnog staža. Valjda zato sam i poslan u vojsku na početku te godine, a ne u drugoj polovini kada bih imao i taj uvjet.

Pri kraju vojske odlučio sam da se bavim matematikom. To sam rekao svom mentoru dr. Dobrilu Tošiću i on je bio taj koji mi je donio tek završeni doktorat Gradimira Milovanovića i uputio na Mitrinovićevu svjetski priznatu monografiju iz tog područja. Vrlo brzo sam uspio poboljšati neke rezultate iz Milovanovićeve doktorata i 1976. objavio s njim prva dva rada iz matematike. Prof. Mitrinović me je pozvao da radim doktorat iz nje. Naime na njegovoj katedri bilo je puno članova s doktoratom što je omogućavalo da se i na ETF-u dobiva doktorat iz Matematike. Napisao sam doktorat 1979. i to ljeti kada zbog potresa nisam bio dugo u Kotoru, prijavio ga slijedeće godine uz veoma lijep prijedlog prof. Mitrinovića i krenuli su napadi na moj rad. Niz predavanja i sl. Glavno napadač je trebao napisati s prof. Mitrinovićem monografiju o konveksnim funkcijama, a moja teza je bila o nejednakosti koja ih definira. Pokazao sam da se na njegovu tezu odnosi ono što je tvrdio za moju i doktorirao. Tada sam već bio asistent iz Fizike na Građevinskom fakultetu, što sam ka magistar jedino i mogao biti. Imao sam više znanstvenih radova od cijele Katedre za matematiku na tom fakultetu, riješio ili sudjelovao u rješavanju nekih problema s kojima su se bavili građevinari s hidro odsjeka, ali nisam mogao biti izabran na katedri za matematiku. Pokušao

sam ponovo s Kotorom sada već s fakultetom za pomorstvo. Raspisali natječaj za mene, bio jedini kandidat i s glupavim obrazloženjem opet nisam izabran, Imao sam tada vjerojatno više radova od svih matematičara na tom sveučilištu. U Srbiji, a i u Crnoj Gori bilo je vrijeme nastajanja velikosrpskog fašizma, ali odradio sam 10 godina i 0 dana i prešao na Tekstilno tehnološki fakultet u Zagrebu. Imao sam 102 rada.²

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) imam već godinama najveći broju objavljenih radova od svih znanstvenika iz RH koji su na njihovim listama 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu, a na tim listama se zadnje četiri godine pojavljuje i po jedan od mojih doktoranada iz Pakistana. Zapravo sam o mojih tamošnjih doktoranada doznao da su im kolege čiji su mentori iz Rumunjske rekli da sam ja „King of Inequalities“, da bi to ponovio i Professor Lars-Erik Persson govoreći na otvaranju međunarodne konferencije u Zagrebu u povodu mog 70. rođendana.³

² O svemu tome sam kasnije napisao članak koji i danas možete naći na Internetu: <https://kamenjar.com/ekskluzivno-akademik-pecaric-moj-zivot-u-beogradu/>

Danas su moji brojevi u svezi s radovima ovakvi:

Google Scholar: 1725 publikacija, 26243 citata, H-index: 57;

MathSciNet: 1.397 publikacija, 7.527 citata:, H-index: 29;

Scopus: 855 publikacija, 8916 citata, H-index: 41;

WoS: 854 publikacija, 7853 citata, H-index: 38.

³ Kako ste Vi književnik moram vam reći jedan od mojih doktoranada koji su bili na listi Sveučilišta u Stanfordu je pokrenuo i časopis koji nosi moje ime:

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities (PJMI)

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Naime, kada je obranio doktorat prvo što je uradio pročitao je pjesmu koju je posvetio meni:

KADA PRIČAM S VAMA

(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)

Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s vama,

Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.

Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,

Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim principima,

*Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko tko može
Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,
Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.
Vi ste poput knjige, knjige koja priča
Svaka riječ koju kažete je jedinstvena
Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi
Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno
Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti
Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.
Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
Vaša kovrčava smeđa kosa otklanja sve naše brige.
Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
U mnogim tisućama vi ste dobar muž
Ona je jako sretna, naša Gospođa, što je pronašla takvog muškarca*

Naravno u Beogradu nikada nisam rekao da su moji problemi u svezi s tada nabujalom srpskom fašizmu, ali sam bio šokiran kada sam u Zagrebu vidio kakav je memoricid napravljen na Hrvatima kada su u pitanju Hrvati Boke kotorske. I ne samo to, bili su iznenađeni kada sam ih upozoravao da se sprema rat. Uostalom kao i moja rodbina u Beogradu kada sam to isto govorio kada smo se selili za Zagreb.

Kada ste prvi put osjetili potrebu da pored matematike, pišete o identitetu i pravima Hrvata u Crnoj Gori i zašto?

Pečarić: Dolaskom u Zagreb učlanio sam se u Bokeljsku Mornaricu i odmah su me uključili u Predsjedništvo. Izvanredni profesor i valja je bilo podobno što dolazim iz Beograda. Da, zanimljivo je da sam preskočio zvanje docenta, ali sa svojih 102 rada vjerojatno sam već tada imao najviše objavljenih radova u RH, kao što sam u petogodišnjem projektu u Srbiji imao koeficijent objavljenih radova 158,5 a prvi poslije mene je imao manji od 50. Moj mentor za doktorat Vasić je imao koeficijent 42 (samo mu dva rada nisu bila sa mnom) i za slijedeće razdoblje je izabran za nositelja tog projekt. Dakle meni je rečeno mi jeda imam uvjete za tada najviše zvanje redovitog profesora ali kako sam bio asistent iz fizike, izabran sam samo u zvanje izvanredni profesor, ali sam poslije dvije godine postao i redoviti profesor. Moj brat je bio stariji 5 godina od mene pa sam mnogo toga razumio i zbog njega. Volio je povijest, ali otišao je na pravo jer sebe nije mogao zamisliti da kada se vrati u Kotor uči djecu lažnu povijest. Pa o hrvatstvu Boke se nije smjelo ni pomisliti, a kamoli govoriti. Primjer oca, rođaka, kumova i drugih Hrvata koji su imali problema napravili su od njega pravnik koji je na kraju bio županijski sudac, a ne povjesničar. Zapravo tatina robija i sve ono što to donese u život jednog malog dječaka itekako je utjecalo na ono što sam i ja danas. Brat nije volio ni kao student ni ljeti puno dolaziti u takav Kotor. A ja sam se ipak htio vratiti. Studij u Beogradu vjerovao sam pomoći će tom povratku. Nije! Poslije dva pokušaja povratka okrenuo sam se Hrvatskoj. Prvo sam pokušao s Rijekom, da bi sa Zagrebom bilo uspješno.

Da li publicističkim radom „vraćate dug“ zavičaju i na koji način?

Pečarić: Ja sam bio dječak kada sam doznao da sam Ustaša. To su moji vršnjaci morali naučiti kući, zar ne? I danas kada govorim o Hrvatima u Boki kotorskoj volim ih usporediti s Hercegovcima ovako: Kada Hrvat u Boke Kotorske netko kaže da je Ustaša, onda od njega prvo pobjegnu svi Hrvati. A kada Hercegovcu netko kaže da je Ustaša, onda ima besplatno piće do kraja života. Ali ja sam zapravo otišao iz Beograda jer sam očekivao rat. Postao sam član i podpredsjednik (kao Hrvat iz Boke Kotorske) društva Crnogoraca i prijatelj Crne Gore „Montenegro“. Naravno Đildo mi je pričao da je Drago Kastatović bio novinar Vjesnika u srijedu, i kao jedini Crnogorac stradao u Hrvatskom proljeću. Bili smo nadam se velika pomoć i Liberalima u Crnoj Gori koji su tada predvodili borbu Crnogoraca za njihovu slobodu. Već sam i ja naučio da postoje zelenaši i bjelaši i ponešto iz crnogorske povijesti, ali Drago je bio nešto posebno.

Tu je bio i Veljko Bulajić koji je itekako razumio da je dobro da i ja kao Hrvat u vrijeme agresije i Crne Gore budem s njima, pa je u prvom nastupu na HTV-u inzistirao da i ja sudjelujem s njima. Iz Crne Gore su u Zagreb spašavali glavu dvojica od četvorice crnogorskih književnika koji su se javno usprotivili velikosrpskoj politici Slobodana Miloševića. Njima je Savka organizirala tribinu na kojoj ih je napao Slavko Goldstein. Javio sam se i poslije moga govora on je pobjegao iz dvorane. Savka mi je poslije rekla: „Nisi ga tako trebao...“. Kako je spomenuti memoricid učinio da se u Hrvatskoj ne zna za sudbinu Vjenceslava Čižeka koji je bio jednu godinu profesor u Kotoru i dolazio kod mog oca odlučio sam napisati nešto o njemu. Mojim kćerkama je bila smiješna sam pomisao da tata matematičar piše o pjesniku. Kako bih što napisao rekle bi da je dobro, ali su se i dalje smijale. Poslao sam tekst u „Hrvatsko slovo“, ali prije su objavili moj komentar teksta Javora Novaka o napadu na Tuđmana zbog njegovog prijedloga o Jasenovcu, pa tek onda taj o Čižeku. Zapravo sam shvatio da se protiv tog memoricida mogu boriti tako što ću pisati i o najvažnijim temama s kojima su osiguravali ropski položaj Hrvata u Jugoslaviji kao što je tzv. genocidnost hrvatskog naroda i Jasenovac.

Kada me budu ozbiljno doživljavali u tome, onda će i kada pišem o Boki. I doista prvo je Ankica dobila posao (Ante Beljo i HIC) zbog rada sa mnom na temama Boke Kotorske, a kako joj je radno mjesto bilo u Hrvatskom institutu za povijest (mentor Zdravko Dizdar, ravnatelj Mirko Valentić) moji tekstovi su doveli do poziva ravnatelja da napišem odgovor na knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“ osnivača Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića koju je HIP objavio 1998. Tada su na radiju „Slobodna Europa (Prag) organizirali i sučeljavanje u kome se Bulajić tako loše proveo da je slijedeće godine Bulajić napisao novu knjigu s najvećim mogućim pohvalama za mene. Naime tvrdio je da su knjiga američkog Židova Philipa Cohena knjiga „Srpski tajni rat“ i moja dvije najantispiskije knjige ikada, pa je pisao i o „ideologiji genocida Cohen-Pečarić“. Vjerovali ili ne od tada do danas nitko se u RH ne usudi to i spomenuti, iako me u RS ni danas nisu zaboravili. A ja sam te godine već bio na sabatikalu (koji se produžio na skoro dvije godine) u Australiji i uspio objaviti i knjigu „Borba za Boku Kotorsku“.

S fašističkom agresijom na Hrvatsku sve se drastično promijenilo. Znae kada Vam netko napadne domovinu moraš je braniti ili puškom, ili perom ili nisi čovjek. Teško je biti i živjeti u zemlji takvog agresora, pa je moja poruka Hrvatima bila kako meni ne smeta ako bilo što govore protiv mene zbog mog domoljubnog rada, ali ako i vjeruju u to što govore onda su budale. Vjerojatno znate kako su moju sestru napadali kada je na hrvatski blagdan za Dan pobjede na prozorima imala hrvatsku i crnogorsku zastavu. Prvi put je srpski portal iz Podgorice objavio tekst SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN... spominje se i Marko Perković Thompson i Miroslav Tuđman. Ali kako su mene nahvalili nije nikada nitko. Njihov portal je pisao kako je to učinila sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.⁴

⁴Vjerovali ili ne: MOJE PUBLIKACIJE SU NADAHNJIVALE I SAMOG UTEMELJITELJA RH AKADEMIKA FRANJU TUĐMANA.

To im je poslužilo u prevratu u Crnoj Gori, a uvijek se nađe i onih koji su od Hrvata postali nešto drugo pa je tome poslužio i moj dolazak u Kotor i Tivat i razgovor sa mnom na Radiju DUX. Znae da sam ja uvijek upozoravao i napadao one u RH koji i danas koriste laži o Stepincu, Jasenovcu i pozdravu ZDS koji se koristio u Domovinskom ratu. Naime, kineski filozof i ratnik Sun Tzu je u svom čuven om djelu „Umijeće ratovanja“ opisao kako je najbolje pobijediti protivnika bez rata koristeći NAJOGAVNIJE ljude u narodu protivnika. Kod nas u RH se dogodilo nešto mnogo gore što ni veliki Sun Tzu nije mogao ni predvidjeti. Poslije fašističke srpske agresije kada je Hrvatskoj UN zapravo uskratio pravo na samoobranu (Embargo na uvoz oružja) i veličanstvene pobjede koju mnogi uspoređuju s čudom, pobjede koja je ponajbolje opisao vjerovali ili ne Slobodan Milošević usporedbom svojih vojnika u „Oluji“ sa zečevima mi u RH i dalje imamo one koji i dalje rade sve što je u interesu Srbije. Zato su oni po meni gori od ovih najogavnijih po Sun Tzu-u pa ih nazivam NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA. Oni i dalje za sebe kažu da su Hrvati, a ako sam dobro shvatio u Crnoj Gori se bjelaši izjašnjavaju kao Srbi, pa je kod vas ta podjela i formalno zaokružena. To ima, kao i sve, dobre i loše strane, a dobra je što je situacija „čistija“ pa u Parlamentu imate puno veći dio onih koji su istinski za Crnu Goru, nego što imamo mi u RH. Boreći se u Hrvatskoj za RH, to znači da se borim i za crnogorsku Crnu Goru, a u takvoj Crnoj Gori ljudi poput vas su garancija da će Hrvati i njihova ogromna kulturna baština biti zaštićeni.⁵

Veću pohvalu ne mogu doživjeti, zar ne?

Međutim, kada je slijedeće godine to ponovila na youtubeu se može naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu se više ne spominje moja ustašoidnost već im je – vjerovali ili ne - fašist Predsjednik Crne Gore Milo Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNikRA>

⁵ Sve to je zapravo rečeno Predgovoru Đura Vidmarovića, tada predsjednika DHK-a,

INTELEKTUALAC BRITKA JEZIKA I SNAŽNOG DOMOLJUBLJA

DEMOGRAFIJA, IDENTITET I BAŠTINA

Kako procjenjujete demografski opstanak Hrvata u Boki (iseljavanje, mješoviti brakovi, ekonomski pritisci)?

Pečarić: Tata je umro (46 godina) kada sam krenuo u Gimnaziju. Tada nisam znao za zelenaše i bjelaše. Svi su oni meni bili Crnogorci. Bilo mi je čudno kako je nekima od tih Crnogoraca drag moj tata, a drugima je „ustaša“. Bilo mi je jasno zašto Hrvati za njega kažu da je „pravi“, ali za te Crnogorce mi nije bilo jasno. Naravno kasnije mi je bilo drago kada sam čuo da sam nekim mojim Hrvatima i ja 'pravi'. Poruka u naslovu moje knjige o Boki dana je u završnim riječima njenog Proslava: „*Međutim izgubljena ognjišta ne podrazumijevaju njihov zaborav, kako su svi osvajači to pokušavali nametnuti Hrvatima.*“

moje knjige *JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?* Zagreb, 2019 koji završava riječima:

„Nakana ovog predgovora nije podržavati stavove akademika Pečarića, jer njemu obrana nije potrebna, niti ju on želi, već je nakana obraniti, ma koliko to zvučalo patetično, pravo slobodnog i nezavisnog intelektualca na javni diskurs. U našoj stvarnosti takvo pravo odviše često dobivaju protivnici, pa i neprijatelji Hrvatske, njezini osporavatelji, svi oni koji pod firmom slobode i umjetnosti pljuju po ovome narodu i svim njegovim vrijednostima. Ako ništa drugo, onda ovakvoj kohorti, radi pristojnosti i političke ravnoteže, treba suprotstaviti domoljubno i suverenističko javno razmišljanje. Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.

Nakon svega navedenog, ovu knjigu treba prihvatiti kao oblik borbe za slobodu na pomalo javne riječi, kao domoljublje na stekliški način, borbeno, hrabro ali pošteno. Akademik ima snagu duha i ponekad njegova logika drobi sugovornika. Ali on nikada nije iskazao potrebu da mu sugovorniku zabrane polemiku, premda je sam to mnogo puta doživio. U tome je njegova veličina i njegov demokratski genetski kod.“

Jer kada naučiš zaboraviti jednu izgubljenu hrvatsku zemlju, naučit ćeš gubiti i druge. Zato je povratak Hrvata Boke kotorske u svijest hrvatskih ljudi i hrvatske države itekako važan i za sve hrvatske ljude i za samu hrvatsku državu i njenu opstojnost.“

Sve što ste naveli je točno, ali posljedica stalnog pritiska koji sam opisao s usporedbom s Hercegovcima može biti dana i s primjerom jednog mladog Hrvata iz Tivta koji je bio popisivač. Kada je završio s popisom u svojoj ulici rekao je ocu: „Tata u našoj ulici su svi Hrvati, a samo smo mi Hrvati! Vjerovali istovjetnu rečenicu sam čuo u Novom Sadu, samo je umjesto Hrvat bila riječ Mađar. Puno je takvih priča, ali meni je posebna kako je jednu moju rodicu njena prijateljica od kada su se znale u Miloševićevo vrijeme nju uvjeravala da je Crnogorka. U Prvoj Jugoslaviji nije postojala Crna Gora nego Zeta, a u Drugom sv. Ratu je to bila Crna Gora i Boka Kotorska. **Bilo je važno da se izjasnite bilo kako samo ne Hrvat. Nije moja roditeljica to ni spomenula već je upitala: „Je li to znači da su i oni Srbi iz Knina zapravo Hrvati?“ I nikada joj više u kuću „prijateljica“ nije došla. Jedan ugledni Hrvat iz Boke kada smo se upoznali rekao mi je kako je on pročitavši moju knjigu „Borba za Boku Kotorsku“ upitao svog oca: Jesmo li mi Hrvati? I doznao da jesu.**

De su danas ključne tačke asimilacije: škola, javne ustanove, mediji, crkvene institucije, administracija?

Pečarić: Teško je ljudima povjerovati, ali s „oslobođenjem“ kotorski biskup Pavao Butorac je pobjegao u Dubrovnik da bi spasio živu glavu.⁶

⁶ Butorca ste i Vi spomenuli u svom tekstu KOME SMETAJU HRVATI U BOKI KOTORSKOJ? CRNOGORSKI KNJIŽEVNIK I PUBLICIST ZA MORSKI HR O GORUĆOJ TEMI U SUSJEDSTVU koji vjerojatno i objašnjava zašto je pobjegao u Dubrovnik:

„Tvrđnja da su „rimokatolici u Boki govorili da su Srbi“ ne počiva ni na jednom vjerodostojnom istorijskom izvoru. Ni Ivo Andrić ni Meša Selimović nisu bili istoričari Boke, niti etnografi. Biti „Bokelj“ označava geografski pojam a nikako

Butorac je postao i Dubrovački biskup. Kotorska biskupija dugo godina u novoj državi nije imala biskupa, i kada je postavljen prvi već sam imao tri kćerke. S Ankicom i s njima sam bio ispred katedrale gdje se odvijala svečanost i sutradan me je jedan prijatelj koji je radio u policiji dobronamjerno pitao:

„Zašto ste tamo bili kada su ovi „moji“ popisivali tko je sve bio?“ Odgovorio sam mu: „Pa što mi mogu. Natjerati me da s obitelji odem vani? Pa i drugi su se naučili na dobro, pa ću i ja!“

Naravno čim je prestalo jednoulje pokazalo se da su Crnogorci prijatelji. Znali su dolaziti na skupove Hrvata, pa i na mise tako da bi svima bilo jasno da je napad na Hrvate i napad na njih i da će braniti Hrvate. Uostalom i Hrvatska je malobrojna i izložena stalnim napadima, a kako je tek vama u Crnoj Gori, a samim tim i mojim Hrvatima.

U knjigama tvrdite da „svaki kamen u Boki govori hrvatski“. Koji je kanonski korpus te baštine arhivi, bratovštine, pomorska tradicija, toponimija?

nacionalnu pripadnost. Koristiti takvu odrednicu da bi se zatirala hrvatska svijest, predstavlja svjesnu manipulaciju.

Šta više istorijski podaci govore sasvim suprotno. Hrvatski akademik Josip Pečarić, rođeni Kotoranin, tačno je zapisao:

„Zato i kad govorimo o kulturnoj baštini Boke, govorimo o hrvatskoj baštini.“ Pečarić podsjeća da je biskup Pavao Butorac još 1938. godine zapisao kako je „baš iz Boke Kotorske došla inicijativa i s najvećim oduševljenjem 1848. Boka predvodi akciju sjedinjenja s Hrvatskom“, kao i da je ban Jelačić 1851. godine dočekan s istim oduševljenjem. U to vrijeme, počinje da jača velikosrpska politika – a na njenom udaru prvo se našla upravo Boka.“

Zašto? Odgovor Pečarića je jasan i tačan:

„Boka pomaže u rješavanju dva velika srpska kompleksa: 1. More, i 2. Hrvatska kulturna baština.“

Pečarić: Upravo sam se vratio iz Krašića s obilježavanja 95. obljetnice svećeničkog ređenja našega svetog Blaženika Alojzija Stepinca koje je primio u Rimu 26. listopada 1930. Obilježavanje je počelo predstavljanjem knjige u kojoj sam suautor s don Anđelkom Kaćunkom o Vojnom Ordinariju HV biskupu Juraju Jezerincu. I on je kao i Stepinac, ali i kao kardinal Kuharić iz toga kraja iz Doline kardinala. Odmah u početku sam rekao kako me 'uz blž. Stepinca vezuje i izreka **U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI**. Radi se o mojoj izreci koju mnogi pripisuju Stepincu.

Naime, Stepinac je dolazio prije rasta u Kotor i tada opisao koliko je velika hrvatska kulturna baština, a to je za komuniste bio zločin. I moja Boka je bio jedan mali dio zašto im je bio kriv i zašto su ga osudili i otrovali. Ali Boku i u tom govoru sam spomenuo moju Boku i u svezi s uklanjanja imena ulica u Zagrebu:

„Svjedoci smo i mijenjanu imena ulica u Zagrebu četvorici izuzetnih Hrvata od kojih su dvojica svećenici: dugogodišnji predsjednik Matice Hrvatske don Filip Lukas o kome sam napisao dvije knjige i biskup Ivan Šarić o kome tek trebam napisati knjigu, a glavni predlagач je bio – vjerovali ili ne – IVO DROBILICA.

Obavezu prema biskupu Šariću imam jer sam Bokelj pa sam ga spominjao u svojim tekstovima o Luki Brajnoviću čijeg brata don Iva Brajnovića su partizani sredinom Drugog svjetskog rata pokušali ubiti u njegovoj župnoj crkvi u Škaljarima, a krajem rata su to i uspjeli u Dubrovniku tj. na Daksi zajedno s paterom Petrom Pericom i još 50-ak uglednih Hrvata. Luka Brajnović je pobjegao u Španjolsku, postao ugledan sveučilišni profesor, i kada je međunarodna nagrada za novinarstvo dobila njegovo ime za Srbe je on postao Srbin, a za Crnogorce Crnogorac.“⁷

⁷ <https://www.tjedno.hr/pecaric-glavni-predlagac-za-promjenu-imena-ulica-u-zagrebu-bio-je-ivo-drobilica/>

Kako sam ja ipak matematičar, pa sam to morao detaljno objasniti u mom prvom odgovoru zbog čitatelja, a ne zbog Vas jer ste sigurno Vi onaj koji je ponajbolje opisao moj znanstveni opus, pa sam kada je to zgodno dam umjesto Životopisa u mojim knjigama, ja radije pišem članke ali i knjige o onima koji se bave Bokom. Tako sam osim knjige o Vama napisao i knjigu o dr. sc. Domagoju Vidoviću. A knjigu sam počeo s Vašim tekstom o njemu.

Bokeljska mornarica čiji je identitetski temelj i kako odgovoriti na prisvajanja ili negiranja hrvatske komponente?

Pečarić: Poslije drugog svjetskog rata Bokeljskoj mornarici je kao hrvatskoj i katoličkoj udruzi zabranjen rad. Kako je bilo dosta Hrvata iz Boke koji su bili u partizanima uspjeli su da se dozvoli nastavak njenog djelovanja ali kao jugoslavenske udruge. Zato smo prvo uspjeli s promjenom imena označiti te dvije osnovne komponente. Danas se udruge u RH zovu Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809. U Crnoj Gori to nije bilo moguće. U zakonu o Bokeljskoj mornarici se izbjenulo spominjanje uloge biskupa, pa su i propali i zajednički naponi da se pri UNESCO Bokeljska mornarica proglasi kulturnim dobrom i Crne Gore i Hrvatske. Kada su u Crnoj Gori tu hrvatsku i katoličku (otud bratovština) udruhu proglasi crnogorskom mi smo u RH pokrenuli i dobili da je Kolo hrvatsko:⁸

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/45631-govor-na-predstavljanju-knjige-biskup-juraj-jezerinac-nasuprot-sramote-civiliziranog-svijeta>

Zapravo je ta izjava podnaslov moje spomenute knjiga iz 1999., a pet godina kasnije napisao sam knjigu kojoj je to bilo u naslovu:

J. Pečarić, U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku kotorsku 2, Zagreb, 2004.

⁸ J. Pečarić, UNESCO i kolo sv. Tripuna, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tripun.pdf>

Dakle može se. Doista mi imamo i znanstvenicu koja je Bokeljka koja je savjetnica u Ministarstvu vanjskih poslova:

J. Pečarić, Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima, dragovoljac.com, 2023.:

Ali ne znam koliko je to i zahvaljujući tome što smo i u Ministarstvu kulture R.H. imali Ivu Hraste Sočo (iz roda pl. Zmajevića), a koja je danas intendantica u HNK. O njenom ocu koji je bio veliki hrvatski domoljub i akademik napisao sam također knjigu.

Koji su hitni konzervatorski i muzeološki potezi da hrvatska komponenta Boke postane vidljiva i trajno zaštićena?

Pečarić: Odgovor na ovo pitanje meni je vrlo jednostavan jer nisam stručnjak za to. Za to treba u RH imati vlast kojoj je na prvom mjestu HRVATSKI NACIONALNI INTERES. A to nije slučaj ni s jednom vladom od 2000. Zato volim oponirati onima koji kažu da je Utemeljitelj RH Franjo Tuđman prvi hrvatski predsjednik pitanjem: A tko je drugi? Naime svi ostali su bili predsjednici RH, a samo on je bio HRVATSKI predsjednik! A s hrvatskom vlasti u RH itekako ćemo se znati i imamo dovoljno izvrsnih stručnjaka za konzervatorske i muzeološke poteze da hrvatska komponenta Boke postane vidljiva i trajno zaštićena. Ali i mnogo toga u samoj RH.

VJERA, POLITIKA I INSTITUCIJE

Kolika je, po Vama, uloga SPC u političkom životu Crne Gore i kako utiče na manjinske identitete, uključujući Hrvate?

Pečarić: Pravoslavne crkve su crkve država u kojima djeluje. Jugoslavija je bila Velika Srbija, pa je SPC bila u granicama najveće Velike Srbije, kako je to davno konstatala Tanja Torbarina. Danas sve vlasti u novonastalim državama kojima je SPC ponajveća pravoslavna crkva zapravo na posredan način pokazuju svoje podržavanje te činjenice.

Đukanović se suprotstavio tome i znamo kako je to završilo barem za sada. Imao je mnogo težu situaciju od ovih u RH, koji su čak odbili sprovesti sudsku odluku od registraciji Hrvatske pravoslavne crkve.

Zar da i time priznaju da je RH doista država, a ne dio Juge tj. Velike Srbije? Uz sve to RH obilato financira SPC, pa tako neizravno financira i agresiju na Crnu Goru, tj. pomaže uspjehu Srpskog sveta i u Crnoj Gori i u RH. Naravno da to nije u interesu ni Hrvata u Crnoj Gori ni Hrvata u RH. To je u interesu samo Srba, srpskih slugu i svjetskim moćnicima koji su bili protiv stvaranja neovisne i Hrvatske i Crne Gore. Dokle god postoje SPC i u Crnoj Gori i u RH s otetom imovinom HPC i CPC dotle će i RH i Crna Gora imati problem zvani „Srpski svet“. Istina Crnoj Gori je teže jer im je pravoslavlje glavna religija, a jugoslavenski teror im je nametnuo Svetosavlje kao glavnu religiju. A što misli o tome HAZU jasno je iz slijedećeg:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“ (HAZU: Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju)

HAZU zapravo poručuje Vladi da je SPC politička organizacija U RH je saborski zastupnik i general HOS-a Ante Prkačin u više navrata upozorio na nelegalnost ustupanja ogromne imovine SPC. Nisu mu odgovorili nego nastavili davati još više. Pa vidljivo je da vlastima u RH nisu saveznici oni Srbi koji su se borili za svoju domovinu Hrvatsku, već su im saveznici oni koji sprovode politiku „Srpskog sveta.“ Jedini mehanizam jedina ispravna politika prema SPC je ona kojom je imao Đukanović. A ako se SPC oduzme imovina koja im ne pripada, problem SPC i u Hrvatskoj i u Crnoj Gori će biti riješen.

Kako ocjenjujete odnos Katoličke Crkve u Boki prema zaštiti identiteta Hrvata đe je snažna, a đe nedovoljno uključena i vidljiva?

Pečarić: Vjerojatno da Crkva djeluje u sklopu mogućnosti djelovanja u uvjetima kada se i dalje svojata puno toga što je hrvatska kulturna baština. Hrvatskoj nije lijepo odjeknulo kada na postavljenju novog kotorskog biskupa nije spomenut Stepinac. Naravno i među svećenicima svugdje pa i u Boki može biti pojedinih svećenika za koje mislimo da je dobro ili nije dobro ono što rade.

Vjerski dijalog ili sekularno kulturno-obrazovno savezništvo šta je realnija platforma protiv asimilacije?

Pečarić: S kime vjerski dijalog? Sa SPC koja je politička organizacija. Kada bi u Crnoj Gori glavna crkva bila CPC Crkva u Crnogoraca ona bi, baš kao i Crkva u Hrvata, brzo pronašla zajednički jezik i u vjerskom i u kulturnom smislu. Osobno sam vrlo osjetljiv na učinke laži na koje svi nasjedaju. Zato sam reagirao i na izjavu crnogorskih intelektualaca povodom rezolucije o Jasenovcu jer su, svjesno ili nesvjesno, potvrdili osnovnu srpsku laž koja se koristi za političke ciljeve „srpskog sveta“⁹.

⁹ 26. srpnja 2024.

PISMO CRNOGORSKIH INTELEKTUALACA KOJIM SE PODRŽAVA FAŠISTIČKA AGRESIJA NA HRVATSKU

Osamdeset i osam crnogorskih intelektualaca i građanskih aktivista uputilo je danas otvoreno pismo Republici Hrvatskoj u povodu usvajanja Rezolucije o Jasenovcu u crnogorskom parlamentu

<https://www.hkv.hr/.../44047-otvoreno-pismo-crnogorskih...>

.U pismu među ostalim navode da su „duboko zgroženi i razočarani“ usvajanjem te rezolucije te da „oni koji su predložili Rezoluciju i za nju glasovali nisu glas Crne Gore već centara moći iz Srbije i Rusije“.

Međutim u tekstu pokazuju potpuno slaganje s osnovnom srpskom laži – laži o Jasenovcu:

„U Drugom svjetskom ratu Jasenovac jest bio užasan logor smrti koji nikada ne smijemo zaboraviti. Nevini ljudi, među kojima su bili Srbi, Hrvati, Romi, Židovi i drugi, ubijeni su u tom logoru. Danas je važno da se sjećamo žrtava i da se borimo protiv svih oblika netolerancije, mržnje i diskriminacije, što Hrvatska u

kontinuitetu i radi obilježavanjem godišnjice proboja posljednjih zatočenika iz logora Jasenovac.“

Svjesno ili nesvjesno potpisnici tim dijelom svog teksta pomažu politici „srpskog sveta“ mada tvrde da su protiv nje.

Već prvi komentar pokazuje da će mnogi u RH tako i doživjeti njihovo pismo:

„Ova Rezolucija meni pruža samo jasan dokaz da Srbija, posebice velikosrbijanska politika sa svim svojim satelitima (i u Hrvatskoj ih ima u svim porama društva), nikada neće prestati iskorištavati Jasenovac kao bič kojim će Hrvatsku bičevati do iznemoglosti.“

U RH je objavljeno na stotine dokaza kako se radi o velikoj laži, a oni takvoj Hrvatskoj 'objašnjavaju' kako je laž zapravo istina. Da, laž je Srbima najviše pomogla u povijesti, zar ne?

Oni koje oni podržavaju su oni koje opisujem riječima koje kruže internetom:

Prije tri dana sam napisao na facebooku:

**NOVA HRVATSKA HRABROST SE NEKADA ZVALA KUKAVIČLUK
SNISHODLJIVOST PREMA ONIMA ZA KOJE TI GAZDE KAZU DA IH MORAŠ
SLUŠATI, A HRABROST PREMA NJIHOVIM SLUGAMA**

Prenio sam dva teksta:

**POZNAJU LI HRVATSKA 'SNISHODLJIVOST' I SRBIJANSKO LICEMJERJE
IKAKVIH GRANICA?**

<https://hrvatskonebo.org/.../poznaju-li-hrvatska.../>

i

**CRNOGORSKI MEDIJI: 'HRVATSKI VATERPOLISTI NEĆE IGRATI U
KOTORU DOK BAZEN NOSI IME ZLOGLASNOG ČUVARA LOGORA
MORINJ. ' SPOMINJU I GOSTOVANJE POBORNIKA AGRESIJE NA JEDNOJ
FESTI U DUBROVNIKU**

<https://dubrovacki.slobodnadalmacija.hr/.../crnogorski...>

A 88 crnogorskih intelektualaca smatra da će im ovi ovi snishodljivi pomoći.

Oni i jesu pomogli jer izdašno financiraju SPC koja je odigrala presudnu ulogu u velikosrpskom osvajanju Crne Gore. Znaju li potpisnici da je dobar dio tih sredstava vjerojatno korišten i za dovođenje na vlast prosrpskih/proruskih snaga u njihovoj domovini?

Sada kada vidim da i intelektualci iz Crne Gore koji se – bar tako kažu – bore za opstanak i svog naroda i svoje države od takvih očekuju pomoć pitam se žele li oni to doista.

Znamo da je Crna Gora sudjelovala u naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku prihvatajući Hitlerovu definiciju za Austriju, a Miloševiću za Crnu Goru: DRUGO OKO U GLAVI.

Naravno ja i dalje mislim isto o ovima koji su snishodljivi prema politici „srpskog sveta“. To je zato što poslušno ispunjavaju želje svjetskih moćnika koji nisu željeli RH i koji su pomagali naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Oružanu bitku su izgubili jer su Tuđman i hrvatski branitelji od 'silne' srpske vojske napravio vojsku zečeva, kako je to slikovito kazao Milošević. Ali sluge su mnogo bolje oružje (Sun Tzu) i to je na djelu.

Mi u RH imamo eksponenta Srpskog sveta koga Sabor prihvata kao člana i oporbe i vlasti. On odlučuje o najbitnijim političkim pitanjima.

Bio sam uvjeren da je u Crnoj Gori podjela na bijele i zelene pola-pola.

Ali sada kada vidim ovo pismo nisam baš siguran u to.

Da 'zelenashi' doista žele neovisnu Crnu Goru oni ne bi očekivali pomoć od onih koji podržavaju laži o Jasenovcu, već bi ih napadali zbog pomoći i nevjerovatnoj poslušnosti prema onima čiju je vojsku već jednom pretvorila u zečeve.

Zašto bi mi koji ne volimo biti sluge imali interes u borbi za neovisnost Crne Gore, ako obje strane u toj navodnoj borbi podržavaju srpske laži?

RH bi mogla pomoći samo kada bi imala na vlasti ljude koji ne vole biti srpske sluge, a iste takve bi i pomagala.

Iz ovog pisma ne vidim da potpisnici to žele pa ću im i pomoći.

Naime mogli bi tražiti da Crnogorska Skupština proširi svoju rezoluciju i s djelovanjem logora Jasenovac i u Domovinskom ratu.

O tome postoji i pjesma koju je napisao Crnogorac Dr. Milan Bulajić, "Jasenovac - Ustaški logori smrti : Srpski mit? : - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima", Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999. (str. 862-863):

Ponovljen je genocid Hrvata

Po treći put Srpskog lažnog brata.

Srbin kamu ponovo dočeka

I progone, ko pre pola veka.

"Srbosek" im izum kraj stoleća

njime seku ruke, noge glave.

Za vađenje očiju i kad Srbe dave

I zato imaju specijalne sprave.

Jasenovac opet logor posta

Takav pristup samo pomaže onima koji su decenijama kroz crkvu i medije radili na asimilaciji Crnogoraca i Bokeljskih Hrvata. Najveća opasnost nije u otvorenim napadima, nego u snishodljivosti prema onima koji određuju što smijemo misliti i govoriti. Kada bi Crna Gora i Hrvatska imale više ljudi koji ne pristaju na takvo ropstvo uma, našli bismo i stvarnu platformu protiv asimilacije i vjersku i kulturnu. Jer ako obje strane u toj borbi prihvataju iste laži, zašto bi oni koji ne žele biti sluge imali ikakav interes da u njoj sudjeluju?

Da li trenutni institucionalni okviri Crne Gore (savjeti manjina, finansiranje kulture, javne politike) realno štite hrvatski identitet i šta konkretno nedostaje?

Pečarić: To me nije interesiralo u uvjetima kada je i Hrvata i Crnogoraca sve manje u Crnoj Gori, a i Hrvata u RH.

NARATIVI, MEDIJI I JAVNI DISKURS

Kako mediji tretiraju temu Boke i hrvatske baštine dominira li prećutkivanje ili relativizacija?

Pečarić: Teško je meni iz Hrvatske ocijeniti dominira li prešućivanje ili relativizacija, jer se radi i o krađi hrvatsku kulturne baštine. Jedan moj prijatelj iz Melbournea je to opisao u stihu: „Nitko nema što Srbin imade,

*I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve
Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU*

a imade samo ono što ukrade.“¹⁰ U Crnoj Gori imamo danas prosrpsku vlast i toga je doista puno u mojoj Boki.

Vi ste često polemični autor. Koja su tri temeljna narativa protiv kojih se borite kad je riječ o Hrvatima u Crnoj Gori i Boki?

Pečarić: Vjerujem da ovaj tekst koji sam dao kao odgovor na jedno ranije Vaše pitanje pokazuje kakav sam polemičar. A već u naslovu Vi ste dali ono najvažnije: VELIKOSRPSKI PROJEKAT PONOVO PRIJETI CRNOJ GORI I IDENTITETU BOKELJSKIH HRVATA. Nekoliko godina poslije pojave Memoranduma SANU 2. napisao sam kako je najveći uspjeh srpske politike to što vlasti u RH sprovode politiku tog memoranduma. Mislim da i ovi dosadašnji moji odgovori pokazuju da sam bio u pravu. Čuo sam da je netko u Crnoj Gori izjavio da sam u pravu kada tvrdim da je Srbima svatko tko se suprostavlja velikosrpskoj politici fašist ili nešto slično.¹¹

¹⁰Puno mojih komentara na facebooku ima taj stih u naslovu Naravno ima i nešto osobno. Naime objavio sam i članak s njim u naslovu: ZNAMO DA ‘SRBI IMADU SAMO ONO ŠTO UKRADU’, ALI ZAŠTO PRIČU O NAŠEM PRADJEDI? <https://bezcenzure.hr/vlad/znamo-da-srbi-imadu-samo-ono-sto-ukradu-ali-zasto-pricu-o-nasem-pradjedi/>

¹¹ Ne bi me iznenadilo da ste to bili Vi.

Zašto?

Zato što znam tj. već sam naveo Vaš citat:

PEČARIĆ JE JASAN I TAČAN: „BOKA POMAŽE U RJEŠAVANJU DVA VELIKA SRPSKA KOMPLEKSA: 1. MORE, I 2. HRVATSKA KULTURNA BAŠTINA.“

A reći ću i još jednu tvrdnju koja je na kraju postala i naslov moje knjige. Ljudi misle da je moja mada se mogla naći u tekstovima objavljenim u Glasu koncila. U naslovima bi bio Zaljev svetaca.

J. Pečarić, Zaljev hrvatskih svetaca, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ZaljevHS.pdf>

Kako braniti istinu i identitet Hrvata u Boki, a da se ne upadne u istu retoriku onih koji negiraju ili iskrivljuju činjenice?

Pečarić: Mene to ne zabrinjava jer je poznato da je „otac moderne srpske nacije Dobrica Ćosić tvrdio kako je Srbima laž najviše pomogla u povijesti. O tome postoji niz tekstova pa ću dati samo ovaj:

Što je o Srbima, lažima i patriotizmu rekao „otac nacije” Dobrica Ćosić?

„Ropstvo, to je: smrtonosne su istine. Zato se i viču i šapuću laži. Svima i svakome. Laže okupator, lažu izdajnici, lažu i borci za slobodu. Lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo da nas ne bude strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bedu. Lažemo iz ljubavi i čovečnosti, lažemo zbog poštenja. Lažemo radi slobode. Laž je vid našeg patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno. Za ovu laž pod okupacijom, i običan idiot ima više mašte od mnogih romansijera. Laž je nužda: biološka, psihološka, nacionalna, politička. Beograd u ovim danima – to je apokalipsa laži.“ (Dobrica Ćosić, Deobe, Otokar Keršovani, Rijeka, 1977., str. 135.).

„Šteta je što se u Srbima, kroz šest stotina godina robovanja pod Turcima, do neverovatnih razmera razvila neka poznata svojstva robova. U njihovoj nacionalnoj etici, na rang-listi vrlina, posle hrabrosti odmah dolazi laž. Kapetan F., naš stručnjak za njihovu istoriju, priznaje da ne zna nijedan drugi narod koji je u nacionalnim i političkim borbama umeo tako uspešno i srećno da se koristi sredstvima obmanjivanja, podvaljivanja i laganja svojih protivnika i neprijatelja kao što su to umeli Srbi. Oni su pravi umetnici u laži. To je jedan složen sistem, vrlo komplikovana tehnika, za naše američke i britanske pojmove neshvatljiva. Kad se bude pisala historija drugog svetskog rata u Evropi, moralna osnova i psihička tehnika u borbi s neprijateljima koje ima srpski gerilski pokret, to jest četnički odred, mora da dobije specijalno poglavlje. Velike armije moraju znati za

ovo srpsko iskustvo.“ (Dobrica Ćosić, *Deobe, Otokar Keršovani, Rijeka, 1977., str. 168*).¹²

CRNA GORA GRAĐANSKI MODEL, PREVLAKA I MORINJ

Šta danas najviše ugrožava građanski karakter i suverenitet Crne Gore i po čemu se trenutni pritisci razlikuju od onih iz 90-ih?

Pečarić: Zapravo sam ja Vas to trebao pitati. Što se mene tiče nreposredno prije fašističke agresije na RH (moja majka (poslije potresa smo bili na kraju Dobrote) se bojala mojih odlazaka u grad. Za vrijeme rata u razgovoru sa mnom veliki hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan (inače Konavljanin) me je upitao:

*Kakve su Vam veze s Bokom, smijete li tamo? Veze održavamo preko naših ljudi koji dolaze iz Boke. Danas ih imamo više u Zagrebu nego za postojanja SFRJ. Očito, kada su u pitanju i Hrvati iz Boke, Zagreb je doista postao glavni grad svih Hrvata. A da se našalimo s mojim odlaskom u Boku! Kada sam se želio vratiti, nisu mi dopustili, a sada bi vjerojatno željeli da dođem, a zbog velike "ljubavi" učinili bi sve da i ostanem tamo.*¹³

Kada je Crna Gora još nije postala samostalna država u Zagrebu su sa ovdašnjim Crnogorcima bili na zajedničkoj večeri bili i ispred *Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809* predsjednik prof. dr. sc. Zvonimir Janović i ja koji sam Đukanoviću sjedio s desne strane, a s lijeve je bio tadašnji predsjednik HAZU akademik Ivo Padovan. Poklonio sam mu moju knjigu „Borba za Boku Kotorsku“ i napisao želju koja se i ostvarila da bude prvi predsjednik neovisne Crne Gore.

¹² <https://narod.hr/na-danasnji-dan/26-srpnja-1991-dobrica-cosic-otac-moderne-srpske-nacije>

¹³ HRVATSTVO BOKE KOTORSKE, *Matica, časopis Hrvatske matice iseljenika, broj 4, 1995.*

A tada je jedna skupina Crnogoraca i Hrvata u Kotoru razgovarala o budućem admiralu Bokeljske mornarice i jedan Crnogorac je predložio mene. Čak sam i dobio jedan glas više, ali teško je i danas u Crnoj Gori zamisliti da bi se Bokeljska mornarica mogla zvati Hrvatska bratovština. Vidjeli smo kako je to bilo s UNESCO-m, a kamoli danas kada na vlasti nisu Crnogorci.

Zapravo u mojoj knjizi „U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku Kotoru 2”, Zagreb, 2004. Imate moju prepisku sa nekakvom srpskom udrugom iz Kotora koji su se bojali dati svoja imena a svi moji su im bili ustaše i tvrdili su da oni nisu odustali od osvajanja Dubrovnika. Narugao sam im se: „Pa ja navijam za vas. Mi ne smijemo osvojiti Boku, dok nas vi ne napadnete”. Bili su dosadni pa sam im na kraju odgovarao samo s pjesmicom (beogradski politički list *Srbski Narod*, od 25. ožujka 1944.):

Nebo je plave srpske boje
A u njem stanuje srpski bog.
Oko njega anđeli srpski stoje
I služe Srbina boga svog!

Prevlaka smatrate li da je status trajno riješen ili treba otvoriti dijalog o zajedničkom kulturno-pomorskom korišćenju prostora? Ako da kako?

Pečarić: Ne postoji mogućnost drugačijeg rješenja od onog koje proizilazi iz međunarodnog prava za takve granice. Inače je svako drugo rješenje nagrada Crnoj Gori za sudjelovanje u fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Bilo koja vlast koja prihvati bilo koji ustupak koji je uslijedio zbog podrške svjetskih moćnika toj fašističkoj agresiji u RH će se smatrati veleizdajom. U takvim okolnostima nema dobrosusjedskih odnosa, kada zapravo granice nisu nikakav problem. Ili možda misle u Crnoj Gori da i mi Hrvati zbog ogromne hrvatske kulturne baštine trebamo koristiti zajednički cijeli prostor Boke Kotorke? Da se našalim kako sam odgovorio i mojim poznanicima Srbima iz Kotora koji se nisu htjeli predstaviti.

Logor Morinj može li se kroz iskrenu kulturu sjećanja i obrazovanje taj događaj pretvoriti u pouku, a ne u optužnicu?

Pečarić: Da logor Morinj i pokazuje te dvije Crne Gore o kojima stalno pričam. Zapravo postoje dva stražara u tom logoru koji te dvije Crne Gore personificiraju. Prvi je zloduh koji se izživljavao nad zarobljenim Hrvatima i čije ime nosi bazen u Kotoru. On je zapravo dio onoga što danas zovemo Srpski svet od kojega se ni danas ni u budućnosti ne može očekivati ništa dobro i zapravo simbolizira sve loše što se može dogoditi i Crnogorcima pa zato i Hrvatima Boke kotorske. O drugom drugome ste Vi pisali i s velikim zadovoljstvom sam prenio Vaš tekst na svom facebooku. Radi se o tekstu **MLADEN-MACO PROROČIĆ - ZABORAVLJENI HEROJ**. Maco je je 1991-1992. godine kao čuvar u logoru Morinj, spašavao zarobljene hrvatske civile od progona, mučenja i sigurne smrti. Meni je taj tekst bio posebno drag jer je njegova supruga Danijela kćerka moje prve rodice Jadranke, pa je jednom tražio pomoć i od moje Ankice u njegovom kontaktu s obitelji jednog od tih zarobljenika. Naravno prenosio sam na facebook i druge tekstove u kojima glavne uloge imaju ovi koji služe „Srbina boga svog“, ali ću ipak spomenuti ono čemu se ne mogu rugati, a to je opet Vaš nedavni tekst¹⁴

Koja je odgovornost intelektualaca s obje strane da čuvaju dostojanstvo žrtava, a ne proizvode nove podjele?

Pečarić: To se odnosi kada su u pitanju dvije civilizirane zemlje. Srpsku Crnu Goru nećemo moći ubrajati u takve. Zato ću Vam samo dati slijedeće citate:

¹⁴ Crnogorski književnik o Morinju: Priznati zločin nije izdaja nego civilizacijski čin!

https://dubrovaackidnevnik.net.hr/vijesti/hrvatska/crnogorski-knjizevnik-o-morinju-priznati-zlocin-nije-izdaja-nego-civilizacijski-cin?fbclid=IwY2xjawNvHABLeHRuA2FlbQIxMQABHm9uys0TQvajmTTswItaibKwZG8AxxhPlppb8vLZ0FDzNorG44zzKXEVVU2EF_aem_156TXbcHgYNO MBPd1Sr6wg

"Da se naši Srbi u Srijemu ne boje, jao i zao čas katolicima! Ja mnijem da Srbima ne treba prostiti gdje ne imaju pravo, jerbo upravo tim bivaju smjeliji i drzovitiji." "Narod nam je u vrlo opasnom položaju. Srbi su nam krvavi neprijatelji. Dobro je rekao - mislim Marković - da dočim se mi ljuto borimo prot Mađara, Srbin brat iza leđa na nas navaljuje." "U srcu i u duši Srba vlada nesnošljivost prema katoličkim Hrvatima. Stoga se naš zavod ilirski ili hrvatski u Gradu ne smije nikako nazvati srpskim. Taj pojam se apsolutno ne smije upotrijebiti."

Vjerujem da Vi znate, ali da mnogi čitatelji neće vjerovati da su to tvrdnje biskupa Josipa Jurja Strossmayera.

HRVATSKA, EU I MEĐUNARODNI OKVIRI

Šta konkretno očekujete od Hrvatske kulturnu, pravnu ili diplomatsku podršku Hrvatima u Crnoj Gori i kroz koje mehanizme?

Pečarić: Svakakvu ako Crna Gora bude država Crnogoraca.

Crna Gora na putu ka EU šta je danas glavna kočnica i ko od stagnacije ima korist?

Pečarić: Srbija!

Može li ulazak Crne Gore u EU postati garant stabilnosti Jadrana i zaštite identiteta Hrvata Boke?

Pečarić: Država Crnogoraca sigurno. Srpska Crna Gora ne!

Šta EU realno može uraditi (fondovi, monitoring manjinskih prava, kulturne rute), a šta UNESCO/ICOMOS okvir može dopuniti u praksi?

Pečarić: Nisu se baš iskazali u potpadanju Crne Gore pod „Srpski svet“

Školski brod „Jadran“, izgrađen u Splitu i porinut pod hrvatskom zastavom, često je predmet sporova između Hrvatske i Crne Gore. Kako Vi, kao Bokelj i Hrvat, gledate na sudbinu tog broda kao na pitanje državnog vlasništva ili simbol zajedničke pomorske tradicije dva naroda?

Pečarić: Radi se o plijenu u fašističkoj agresiji na Hrvatsku, i Srbiji i onima koji danas vladaju u Crnoj Gori odgovara da Crna Gora stalno dokazuje da su njihovo drugo oko u glavi. Sigurno znate da je to Milošević samo preradio onu Hitlerovu “Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi”. I ne samo nju već je Milošević preradio još jednu Hitlerovu izjavu. Naime Hitler je rekao: „Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti.“ Miloševićeva prerada je bila: „Srbija će biti cijela ili je neće biti.“¹⁵

¹⁵ Nedavno su me u velikom intervjuu u tjedniku 7Dnevno pitali o tome. Evo tog pitanja i mog odgovora:

*** Zašto pojedini mediji njegovu publiku prozivaju fašističkom, nazivaju ih ustašama i slično? S druge strane, ne može se poreći da je na koncertima uvijek ponešto mladih koji su premladi da bi “znali što je bilo”, ali vole zapjevati i neku zabranjenu pjesmu...**

Zapravo, to nazivanje svega hrvatskog fašističkim najobičnije je okretanje teza – klasična priča “Držite lopova!”. Podsjetit ću vas što je govorio Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993. do 1995., u filmu Nikole Kneza o Oluji, koji se ne usuđuju objaviti na televizijama, a o tome sam napisao knjigu 2020. (“Nobelova nagrada za Oluju”). Govorio je o Domovinskom ratu i fašističkom srpskom režimu koji je vršio “genocid i masovna ubojstva” i o njihovoj “zločinačkoj i fašističkoj strani”. Strašno je što su u tome sudjelovale vlasti RH koje su zabranjivale domoljubne pjesme. Ne samo “Bojnu Čavoglave”.

A i danas na internetu možete naći kako je Tuđmanov savjetnik za pitanja dobra, prof. dr. Slobodan Lang, koji mi je 2008. bio suradnik u pisanju drugog i trećeg pisma podrške Thompsonu, objasnio kako i zašto je pjesma o Juri i Bobanu koju su na početku agresije pjevali hrvatski branitelji anti-fašistička pjesma. Drugim riječima, on je kao savjetnik utemeljitelja RH već tada govorio isto što i američki veleposlanik. Govorio je da se radilo o fašističkoj srpskoj agresiji. A i o tome sam 2015. napisao knjigu “Živjela nam anti-fašistička, tj. braniteljska Hrvatska”.

Zapravo sam fašističkog karaktera srpske antibirokratske revolucije bio svjestan kada sam počeo tražiti i našao posao u Zagrebu. Javno sam to i kazao. Naime bila je u Zagrebu organizirana tribina o položaju Hrvata u ostalim dijelovima bivše države. Znali su da nas ima i u Makedoniji, ali nisu znali za nas Bokelje. Na dan održavanja zvala me je organizatorica i ispričala se što nas nije pozvala i zamolila me da je da dođem na tribinu i nešto kažem o nama. Kada sam došao stavili su me među sudionicima pa sam zadnji i govorio. Međutim prije mene su govorili Hrvati s Kosova i iz Slovenije.

Hrvat iz Kosova je govorio o teškom položaju koji imaju naši Janjevci u Miloševićevoj Srbiji i izrazio želju da se svi oni presele u Hrvatsku. Spomenuo je da njihova djeca nisu imala ni hrane za Božić.

Hrvat iz Slovenije je počeo ovako:

„Prije nego što nešto kažem o položaju Hrvata u Slovenije želio bih polemizirati sa željom Hrvata sa Kosova da se presele u Hrvatsku. Mislim da oni ne trebaju odlaziti sa svojih ognjišta, a mi ćemo iz Slovenije slati hranu i pomoći im.“ Prepuna dvorana mu je dugo pljeskala.

Onda sam i ja počeo kao i on:

„Prije nego što nešto kažem o položaju Hrvata u Boki Kotorskoj, želio bih polemizirati s vašim aplauzom koji ste dali kolegi iz Slovenije. Zamislite da su tridesete godine ovog stoljeća, vi ste Židovi u Njemačkoj. Ja vam održim ovakav sjajan govor nagovarajući vas da ostanete u Njemačkoj. Pitam vas koliko će vas uskoro biti živih?

Jedan posjetitelj je jedno dlan o dlan i tajac.

Ima li onda za one koji danas govore o fašizaciji Hrvatske boljeg naziva od "najogavniji među najogavnijima"? Naravno, ima i onih mladih koji pjevaju Thompsonove i druge domoljubne pjesme zato što su zabranjene. Ali ne podcjenjujte mlade. Ima među njima sjajnih intelektualaca koje mladi slušaju i razumiju, a osim toga, Hrvati su! Hrvati o kojima su kao o ratnicima mnogi u raznim vremenima govorili sa strahopoštovanjem. Tako su mnogi krenuli i u Domovinski rat i s krunicom oko vrata izborili veličanstvenu pobjedu.

Lijepo su primili moj govor o nama. Jedan posjetitelj me pitao jesam li ja nedavno u Glasu koncila rekao U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski. Jesam, vjerojatno Vam je bilo bilo dosadno danas to ponovno čuti.

NE. Svaki put to kada nastupate to kažite!

Tokom ratnih devedesetih sa Lovćena je odjeknuo vapaj Cetinjana: „Sa Lovćena Vila kliče oprostite nam, Dubrovniče!“ Taj uzvik postao je simbol moralne svijesti Crne Gore. Kako danas tumačite taj trenutak kao istorijsku katarzu, kao opomenu, ili kao trajni most između Crne Gore i Hrvatske?

Pečarić: Da radi se o stihu Cetinjanina Marka Popovića brata jednog od crnogorskih književnika Milorada Popovića o kome ste napisali lijep tekst. Nedavno su navijači nogometne reprezentacije Crne Gore razvili u Zagrebu transparent s tom porukom i to je izazvalo uglavnom lijepe reakcije u Hrvatskoj.¹⁶ Nadam se Crnoj Gori kao državi Crnogoraca u kojoj će lijepo živjeti i drugi narodi, pa će i odnosi s RH bili takav kako je i navijače iz Crne Gore doživjela velika većina građana Hrvatske.

Vaša poruka mladim Hrvatima Boke koji razmišljaju da odu: zašto ostatu i graditi život u Boki?

Pečarić: Još uvijek nije sve gotovo i treba dati potporu Crnogorcima u njihovoj borbi za crnogorsku Crnu Goru. Vama je lakše jer RH nije daleko, mada i mi ovdje imamo sličnu borbu. Bili ste svjedoci kako su mislili da su porazili hrvatsku Hrvatsku (ako dodate ispred 'Za' imate naslov moje knjige iz 2001.) a onda im se pojavio Thompson i Hipodrom. Ponosan sam što sam danas na dva portala Bokeljskih Hrvata i znam da su PRAVI!

¹⁶ Pratio sam i to na na svom facebooku, a stavio sam i Vašu pjesmu DUBROVNIČE i potom tekst koji završava s njom:
DUBROVNIK NAŠA SRAMOTA KOJU ISTORIJA NEĆE ZABORAVITI.

Jedna rečenica o Crnoj Gori: šta ona gubi ako izgubi vidljivo hrvatsko lice Boke?

Pečarić: Tada Crna Gora gubi i sebe!

Razgovarao: Božidar Proročić

<https://akademija-art.hr/2025/10/29/boka-identitet-i-pritisci-razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem/>

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/bozidar-prorocic-intervju-s-josipom-pecaricem>

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/45653-bozidar-prorocic-intervju-sa-josipom-pecaricem>

**J. PEČARIĆ I J. JAKŠETIĆ, PROF. DR.
SHOSHANA ABRAMOVICH,
DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

**OPTUŽBE 'PRAVNIKA' IVA DROBILICE ZA
ANTISEMITIZAM**

Pitanje je: Koja je najgluplja optužba za antisemitizam?
Možda je općenito to ona o kojoj mi piše hrvatski književnik Siniša Posarić:

Subject:Re: NOVA KNJIGA IVA DROBILICE, 3: (IVO
DROBILICA I ANTISEMITIZAM)
Date: Mon, 21 Aug 2023 15:31:52 +0200
From: Siniša Posarić
To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

*Zanimljivo koliko ima "antisemita" među hrvatskim i svjetskim književnicima i znanstvenicima, ha? No, zaboravljen je i William Shakespeare s obzirom na njegovu komediju "Mletački trgovac" (1596); Židov Shylock posuđuje novac Antoniju, ukoliko mu ovaj ne vrati dug u roku od tri mjeseca, **odrezat će mu funtu mesa sa tijela(?)!** Zanimljivo zvuči Shylockova rečenica (parafraziram stihove, op.): "Ljudsko meso nije na cijeni kao u drugih životinja pa i nije neka šteta izgubiti funtu mesa"!!! Slučajno sam saznao da je Siniša Smiljanić, student Filozofskog fakulteta u Rijeci, 2012. pripremio seminarski rad pod nazivom ŽIDOVSKO PITANJE U "MLETAČKOM TRGOVCU". Zanimljiv tekst iz kojega saznajem da su se mnogi znanstvenici širom svijeta bavili upravo tim Shakespeareovim djelom te iščitavali piščev navodni antisemitizam i*

rasizam što smatram običnom bedastoćom. Ne znam je li se Ivo Drobilica pozabavio i Shakespeareovim tzv. "antisemitizmom"?

Valjda je dokaz da Shakespeare nije dolazio u Hrvatsku to što i ovo nije uvršteno u knjigu Iva Drobilice "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas".

Kada je Hrvatska u pitanju mnogi će biti za ono što je dano u prilogu prvog nastavka:

JURČEVIĆ ZA DIREKTNO: GOLDSTEINA NE TREBA SMATRATI
ZNA NSTVENIKOM, TOLIKO SE PUTA BLAMIRAO, OD
DROBILICE DO DRUGIH IRACIONALNIH STAJALIŠTA

Hrvatski povjesničar Josip Jurčević za Direktno je komentirao novu knjigu Ive Goldsteina "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas" kao i navode kako su zagrebački nadbiskup i kardinal Alojzije Stepinac i prvi hrvatski predsjednik doktor Franjo Tuđman bili antisemiti.

Kako je ova u tijesnoj vezi s činjenicom da za Iva Drobilicu mnogi u RH misle da je historičar, pa je to ideološka 'priča' ipak je moje zadovoljstvo jer se mogu pohvaliti da je najgluplja osuda po kojoj je Drobilica za antisemitizam optužio mene. Naime Hodakov kolega PRAVNIK IVO DROBILICA je specijalist za Kazneno pravo.. Tako, u intervjuu s njim u *Slobodnoj Dalmaciji* od 13. srpnja 2002. Goldstein navodi slučajeve u kojima bi novi Kazneni zakon trebao osigurati kazneno gonjenje. To su Branka Šeparović zbog verbalnog delikta, Petar Vučić zbog navodnog antisemitizma u knjizi *Hrvatstvo i židovstvo* i ja.

Za mene kaže: "Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti". Dakle, ako "gadiš i vrijeđaš" prof. dr. Ivo Goldsteina, tj. ako komentiraš njegove tekstove tako da ti on ne može odgovoriti na tvoje komentare - onda si antisemit i to takav da te treba kazneno goniti. Tekst *Je li Ivo Goldstein antisemit?* Slobodna Dalmacija nije objavila pa je objavljen u mojoj knjizi *Trijumf Tuđmanizma*, Zagreb, 2003. Dajem ga i kao prvog u Prilozima.

Napominjem da sam u prethodnom nastavku u tekstu IVO I HRVATSKI ANTISEMITIZAM to komentirao:

U recenziji prof. Kasapović spominje i Vučića i gđu Šeparović, pa sam se ponadao da sam spomenut i ja.

Međutim, čini se da je Goldstein nešto i razumio iz tog mog odgovora u kome sam se narugao tom posebnom antisemitizmu (gaditi i vrijeđati Ivu Goldsteina) za koji je tražio kazneni progon pa me izgleda nema u društvu dr. Vučića i gđe Šeparović u ovoj knjizi.

Ali ova nova knjiga razbila je moje nade da Ivo Drobilica može ponešto i naučiti.

U Prilozima dajem i tekstove u kojima spominjem kako je Ivo Drobilica optužio hrvatskog povjesničara mr. sc. Mladena Ivezića za antisemitizam. Naime Ivezić je u *Vjesniku*, 10. ožujka 1998. objavio tekst u kojemu se ni jedanput ne spominje riječ Židov, nego «jugokomunisti», «ne-Hrvati» ili «Goldsteinov svjetonazor je nakaradan i protuhrvatski», a Goldstein je tekst proglasio antisemitskim. Uslijedile su osude tog «antisemitskog» teksta sa svih strana, i iz zemlje i iz svijeta. To je bila 1998. godina pa je spor Goldstein izgubio.

O sjajnom hrvatskom povjesničaru napisao sam knjigu kada nas je nedavno napustio. Bio je mnogo bolji povjesničar od mnogih koji danas predaju po raznim filozofskim fakultetima, ali zaustavili su ga na doktoratu, a zaposlen nije bio:

J. Pečarić, *Mr. sc. Mladen Ivezić*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

U Prilozima dajem još neke druge tekstove o Ivu Drobilici i 'hrvatskom antisemitizmu'

Veliki Hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni svrstava Goldstein u dio u kome piše o Orjuni:

Orjuna ima svoj cilj i jasne mete

Drugi činj koji je u toj internacionalnoj kuglani trebalo srušiti je Dinamo. Osamnaest godina "vulgarne" dominacije na nacionalnoj nogometnoj sceni. Nije važno je li je to uvijek bilo zasluženno ili slučajno ili "sređeno" iz Maksimirske ili Međugorja. **Marković** je umro, Šuker eliminiran, **Mamići** u BiH vrijeme je za svježije vjetrove. A na samom kraju te "vrhunske transakcije" zamaskiran je konačni cilj – srušiti i repku sa **Zlatkom Dalićem**. Oni su čak i gori od Dinama. Te osvojili broncu na Svjetskom prvenstvu u Parizu, potom srebro u Moskvi, pa onda opet broncu u Katru, zatim srebro u Rotterdamu... k'o da druge samoupravne države ne postoje.

Orjuna je nacrtala svastiku, ispisala ogromne parole po vijaduktima "da Bog da sve izgubili", "**Modrić** - malo govno"... ali sve im je do sada bilo uzalud. Isključiš im struju na dočeku na Jelačićevom trgu pred 500.000 tisuća "ognjištara, ustaša, rigidnih desničara", a oni pjevaju **Thompsona** kraj živog **Rade Šerbedžije, Lepe Brene, Bajage**.... Uz ovakve nema nama nikada pomirenja. A to je krajnji cilj, sveti gral. Pomiriti ponovno sve naše narode i narodnosti. Kad je to uspjelo 1945. zašto ne bi i danas? Zato bez ljutnje. Najvažnije je da čitava operacija bude na vrijeme demaskirana jer mi smo jači od njih. Barem u dvije primarne i bazične stvari: nogometu i ratu... Košarku i kamena s ramena im priznajemo. I još nešto na kraju. Oni sami ne mogu nam ništa. Gube dok još nije ni počelo. Mogu nas poljuljati samo uz jaku podršku naše orjune, naših rigidno lijevih medija... zakrčljali i mutavi jugofili odlaze uz jaku podršku gerijatrije... Ciljevi su jasno nacrtani, ambiciozni, plavo-belo-crveni, ali uz minimum našeg jedinstva neostvarivi.

Ako već nekome morate dati svoj glas, dobro je za vas da to ne činite na glas.

Navali narode! Izašla je nova knjiga **Ive Goldsteina** "Povijesni revizionizam i neoustaštvo - Hrvatska 1989-2023.". Istoričar Ivo je neumoran. Njegovi su popušili, ali on je tu da nas na vrijeme obavijesti u kakvoj močvari živimo. Old story! Izdavač je Fraktura, zaliječena bez gipsa...

Velika žalost u svijetu i polusvijetu. Mafijaški kum kumova **Joseph Bonanno** umro je u 98. godini prirodnom smrću. To se u njegovoj okolini smatra neprirodnom smrću. Čudno kako neki uspiju tako dugo poživjeti. Recimo, naš **Joža Manolić** je već davno prešao stotu. Nekak' si mislim možda su i Bonanno i Joža doživjeli tako visoke godine zahvaljujući mirnoj savjesti.

Pišući ovu morsku kolumnu ne znam zašto sam se sjetio norveškog slikara ekspresionista **Edvarda Muncha** i njegove slike "Krik"... Slika bi trebala simbolizirati našu vrstu nadjačanu strahom i tjeskobom. Nakon svega što smo doživjeli i preživjeli ovog ljeta i ovih godina, strah se pretvara u neugodnu konstantu....

<https://direktno.hr/kolumne/jaci-smo-od-njih-barem-u-dvije-stvari-u-nogometu-i-ratu-324428/>

Zadnji prilog je na prvi pogled neobičan. Zapravo on je samo najava slijedećeg nastavka. Već mi je nekako ušlo u naviku uspoređivati svoje rezultata na Scopusu i WoSu s kolegama sa sveučilišta. To bi za mene i Iva Drobilicu izgledalo ovako:

Scopus:

J. Pečarić: članci 812, citati 7627, h-index 37

I. Goldstein: članci 9, citati 19, h-index 2

WoS:

J. Pečarić: članci 817, citati 6840, h-index 34

I. Goldstein: članci 11, citati 5, h-index 1

Zapravo to bi bilo i prirodno kada se piše o Ivu Drobilicu jer će se taj tekst odnositi na njega kao velikog matematičara.

Međutim s obzirom da je i ovaj tekst posvećen Ivu Drobilicu i antisemitizmu taj prilog je:

SURADNJA, PO GOLDSTEINU ANTISEMITA PEČARIĆA, SA
ŽIDOVIMA

Zašto?

Pa zanimljivo je zato što je Ivo Drobilica u cijelom životu uspio objaviti 11 radova koji ce citiraju na WoS-u i 9 na Scopusu, a ja sa Židovima 56 na WoS-u i 66 na Scopusu.

Ivo Drobilica je ipak samo Ivo Drobilica, a ja sam doista antisemit, zar ne?

PRILOG

SURADNJA, PO GOLDSTEINU ANTISEMITA PEČARIĆA, SA ŽIDOVIMA

Ima više Židova koji su članovi uredništava koje je osnovao “antisemit” Pečarić, ili su dolazili na međunarodne konferencije njemu u čast ili su objavljivali radove posvećene njemu. Ovdje dajemo samo znanstvenu suradnju akademika Pečarića sa znanstvenicima koji su Židovi.

A.M. FINK

Prve dvije reference su monografije:

1. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and A. M. Fink, *Inequalities Involving Functions and Their Integrals and Derivatives*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1991, 587 pp -
2. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and AM. Fink, *Classical and new Inequalities in Analysis*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1993
3. J. Pečarić, V. Čuljak and A.M. Fink, *On some inequalities for convex function of higher order*, *Nonlinear Studies*, Vol. 6, No 2(1999), 131-140

B. MOND

Dvije monografije su objavljene o Mond-Pečarićevoj metodi u teoriji operatora, a Pečarić je bio često gost prof Monda u Australiji, a zajedno su objavili radove:

4. J. Pečarić and B. Mond, An inequality for operators in a Hilbert space II, *Houston J. Math.*, 18 (1992), 175-179. - WOS
5. J. Pečarić and B. Mond, A matrix inequality including that of Kantorovich-Hermite II, *J. Math. Anal. Appl.* 168 (1992), 381-384. – WOS, SCOPUS
6. B. Mond and J. Pečarić, Hölder, Minkowski and related operator inequalities, *Prilozi MANU (Skopje)*, 13/2 (1992), 5-21.
7. S.S. Dragomir, B. Mond and J. Pečarić, Some remarks on Bessel's Inequality in inner product spaces, *Studia Univ. Babeş-Bolyai Mathematica (Cluj-Napoca)* 37,4 (1992), 77-85.
8. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities with weights for powers of generalized inverses, *Bull. Austral. Math. Soc.*, 48 (1993), 7-12. - WOS, SCOPUS
9. B. Mond and J. Pečarić, Matrix version of some means inequalities, *The Australian Math. Soc. Gazette*, 20 (1993), 117-120.
10. B. Mond and J. Pečarić, Convex Inequalities in Hilbert Space, *Houston J. Math.*, 19 (1993), 405-420. - WOS
11. B. Mond and J. Pečarić, Convex inequalities for several self-adjoint operators in a Hilbert space, *Indian J. Math.*, 35 (1993), 121-135.
12. C. J. Eliezer, B. Mond and J. Pečarić, Generalization of Cauchy-Schwarz and Hölder inequalities II, *Bull. Calcuta Math. Soc.*, 85 (1993), 473-478.
13. C. J. Eliezer, B. Mond and J. Pečarić, Generalizations and applications of the Cauchy-Schwarz inequalities II, *Anal. Univ. Timisoara, Ser. Math*, 31 (1) (1993), 45-50.
14. B. Mond and J. Pečarić, On some operator inequalities, *Indian J. Math.*, 35 (1993), 221-232.
15. B. Mond and J. Pečarić, A general matrix inequality for commuting matrices. *Studia Univ. Babeş-Bolyai Mathematica (Cluj-Napoca)* 38, No. 4 (1993), 15-23.

16. B. Mond and J. Pečarić, Remarks on Jensen's inequality for operator convex functions. *Ann. Univ. Mariae Curie-Sklodowska Sec. A.*, 47, 10 (1993), 96-103.
17. B. Mond and J. Pečarić, Converses of Jensen's inequality for linear maps of operators. *Anal. Univ. Timisoara*, 31 (1993) (2) 223-228.
18. B. Mond and J. Pečarić, Remark on a Recent Converse of Hölder inequality, *J. Math. Anal. Appl.*, 181 (1994), 280-281. - WOS, SCOPUS
19. B. Mond and J. Pečarić, On an operator analogue of the Brenner-Newcomb-Ruehr inequality, *J. Math. Anal. Appl.*, 182 (1994), 19-21. - WOS, SCOPUS
20. J. Pečarić and B. Mond, An inequality for operators in a Hilbert space III, *J. Math. Anal. Appl.*, 183 (1994), 385-390. - WOS, SCOPUS
21. B. Mond and J. Pečarić, A Matrix version of the Ky Fan Generalization of the Kantorovich Inequality, *Lin. Multilin. Alg.*, 36 (1994), 217-221. - SCOPUS
22. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities involving Powers of Generalized Inverses, *Lin. Alg. Appl.*, 199 (1994), 293-304. - WOS, SCOPUS
23. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities for semi-convex matrix functions, *J. Math. Anal. Appl.*, 185 (1994), 367-377. - WOS, SCOPUS
24. B. Mond and J. Pečarić, Jensen's inequality for operator monotone functions, *Rend. del Circolo Mat. Palermo*, 43 (1994), 16-24. - SCOPUS
25. S.S. Dragomir, B. Mond and J. Pečarić, A functional inequality and its applications, *J. Math. Anal. Appl.*, 187 (1994), 287-295. - WOS, SCOPUS
26. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities with weights for powers of generalized inverses II. *Lin. Alg. Appl.*, 210 (1994), 265-272. - WOS, SCOPUS
27. B. Mond and J. Pečarić, Bounds for Jensen's inequality for Several Operators. *Houston J. Math.*, 20 (1994), 645-651. - WOS
28. B. Mond and J. Pečarić, Classical Inequalities for Matrix Functions. *Utilitas Math.*, 46 (1994), 155-166. - WOS
29. B. Mond and J. Pečarić, Hölder and Minkowski Inequalities in Hilbert Space, *Math. Balkanica*, 8 (1994), 45-49.

30. B. Mond and J. Pečarić, Convenses of Jensen's inequality for several operators. *Rev. Anal. Numer. Theor. Approx.*, 23 (1994), 179-183.
31. B. Mond and J. Pečarić, Hölder and Minkowski inequalities for commuting matrices. *SEA Bull. Math.*, 18 (1994), 73-77.
32. B. Mond and J. Pečarić, Matrix inequalities for commutative matrices, *Studia Babes-Bolyai, Math. (Cluj-Napoca)*, 39(2)(1994), 3-26.
33. B. Mond and J. Pečarić, Difference and ratio operator inequalities in Hilbert space. *Houston J. Math.*, 21 (1995), 103-108. - WOS
34. B. Mond, J. Pečarić and S. Saitoh, History, variations and generalizations of an Inequality of Marcus. *Riazi J. Karachi Math. Assoc.*, 16(1994), 7-15.
35. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities for semi-convex matrix functions II, *Riazi J. Karaxhi. Math. Assoc.* 17(1995), 11-16.
36. B. Mond and J. Pečarić, Generalization of a matrix inequality of Ky Fan, *J. Math. Anall. Appl.*, 190 (1995), 244-247. – WOS, SCOPUS
37. B. Mond and J. Pečarić, A simple proof of the Beckenbach-Lorentz inequality. *Bull. Austral. Math. Soc.*, 51 (1995), 417-420. – WOS, SCOPUS
38. B. Mond and J. Pečarić, Generalized power means for matrix functions. *Publ. Math. Debrecen*, 46/1-2 (1995), 33-39. – WOS
39. B. Mond and J. Pečarić, Reverse forms of a convex matrix inequality. *Lin. Alg. Appl.*, 220 (1995), 359-364. – WOS, SCOPUS
40. B. Mond and J. Pečarić, An extension of the generalized Schur inequality. *Bull. Austral. Math. Soc.*, 52 (1995), 341-344. – WOS, SCOPUS
41. B. Mond and J. Pečarić, A matrix version of the Ky Fan generalization of the Kantorovich inequality II. *Linear and Multilin. Alg.* 38 (1995), 309-313. – SCOPUS
42. B. Mond and J. Pečarić, Some matrix inequalities of Ky Fan type. *Tamkang J. Math.* 26 (1995), 321-326.
43. B. Mond and J. Pečarić, On converses on Hölder and Beckenbach inequalities. *J. Math. Anal. Appl.*, 196 (1995), 795-799. – WOS, SCOPUS
44. B. Mond and J. Pečarić, A short proof of alternative divergence criteria, *Octogon Math. Mag. (Brasov)*, 3 (2) (1995), 14-15.

45. B. Mond and J. Pečarić, On Jensen's inequality for operator convex functions. *Houston J. Math.*, 21 (1995), 739-754. – WOS
46. S. Abramović, B. Mond and J. Pečarić, Sharpening Hölder's inequality. *J. Math. Anal. Appl.*, 196 (1995), 1131-1134. – WOS, SCOPUS
47. B. Mond and J. Pečarić, Remarks on quasi-mean functional equation. *Octagon Math. Magazine (Brasov)* 3 (1) (1995), 18-20.
48. C. J. Eliezer, B. Mond and J. Pečarić, Artin's theorem and related results, *Bull. of the Technical Univ. of Timisoara*, 40 (54) (1995), No. 1-2, 49-54.
49. B. Mond and J. Pečarić, Some inequalities for monotonic sequences of operators, *Rad HAZU*, [470]12(1995), 209-215.
50. S. S. Dragomir, B. Mond and J. Pečarić, On Jensen's inequality for self-adjoint operators in Hilbert Space. *Acta Univ. Palack. Olomuc. Fac. Rerum. Natur. Math.* 34, (1995), 7-13.
51. B. Mond and J. Pečarić, A simple proof of generalized inequalities of Bhagwat and Subramanian and some converse results. *Indian J. Math.* 37 (1995) 123-128.
52. B. Mond and J. Pečarić, A remark on Hölder's inequality for Commuting Matrices, *SEA Bull. Math.*, 20 (1996), 19-21.
53. B. Mond and J. Pečarić, A mixed Arithmetic-mean, Harmonic-mean matrix inequality. *Lin. Alg. Appl.*, 237/238 (1996), 449-454. – WOS, SCOPUS
54. B. Mond and J. Pečarić, On an Inequality for Spectral Radius. *Linear and Multilin. Alg.* 40 (1996), 203-206. – SCOPUS
55. B. Mond and J. Pečarić, Generalized power means for matrix functions II. *Publ. Math. Debrecen*, 48(1996), 201-208. – WOS
56. B. Mond and J. Pečarić, On matrix convexity of the Moore-Penrose inverse. *Int. J. of Math. and Math. Sci.*, 9(1996), 707-710. – SCOPUS
57. B. Mond and J. Pečarić, Szegő and related inequalities for operator convex functions. *Soochow J. Math.* 22 (1996), 33-37.
58. B. Mond, J. Pečarić, J. Šunde and S. Varošaneć, Inequalities of Pólya type for positive linear operators. *Houston J. Math.* 22(1996), 851-858. – WOS, SCOPUS

59. B. Mond, J. Pečarić and I. Perić, On some reverse mean inequality. *J.Math.Anal.Appl.* 203(1996), 381-387. – WOS, SCOPUS
60. M. Alić, B. Mond, J. Pečarić and V.Volenec, Inequalities for exponential functions and means. *Nieuw Archief voor Wiskunde*, 14(1996), 343-348.
61. B. Mond and J. Pečarić, A mixed means inequality. *Gazette Aust.Math.Soc.* 23 (1996), 67-70.
62. B. Mond and J. Pečarić, Mixed means inequalities for positive linear operators. *Gazette Aust.Math.Soc.* 23 (1996), 198-200.
63. B. Mond and J. Pečarić, Applications of spectral theory to operator inequalities in Hilbert space, *Contributions, Sec. Math. Tech. Sci. MANU*, 17, 1-2(1996), 31-46.
64. S. S. Dragomir, B. Mond, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, Interpolations to Jensen's inequality with applications to refinements of the triangle inequality for normed linear spaces, *Studia Univ. "Babes-Bolyai" Mathematics (Cluj-Napoca)*, 41(3)(1996), 17-31.
65. B. Mond and J. Pečarić, Some matrix inequalities of London type. *Acta Univ. Palack. Olomuc.Fac. Rer. Nat. Mathematica*, 35(1996), 137-148.
66. B. Mond and J. Pečarić, Matrix inequalities for convex functions. *J. Math. Anal. Appl.*, 209(1997) 147-153. – WOS, SCOPUS
67. M. Alić, B. Mond, J. Pečarić and V. Volenec, Bounds for the differences of matrix means. *SIAM J.Matrix Anal.Appl.*, 18 (1997), 119-123. – WOS, SCOPUS
68. M. Alić, B. Mond, J. Pečarić and V.Volenec, The Arithmetic-geometric-harmonic means and related matrix inequalities. *Lin.Alg.Appl.* 264 (1997), 55-62. – WOS, SCOPUS
69. B. Mond, J. Pečarić, J. Šunde and S. Varošanec, Operator versions of some classical inequalities, *Lin. Alg. Appl.* , 264 (1997), 117-126. – WOS, SCOPUS
70. B. Mond and J. Pečarić, Applications of spectral theory to inequalities in Hilbert space. *Rad HAZU, mat [472]*, 13 (1997), 55-67.
71. B. Mond, J. Pečarić, J. Šunde and S. Varošanec, Pólya's inequality for positive linear operators. *Rad HAZU, mat [472]*, 13 (1997), 101-106.

72. B. Mond, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, The logarithmic mean is mean, *Math. Comm.* 2 (1997), 35-39.
73. B. Mond, J. Pečarić, A companion to Fink's inequality, *Octogon Math. Magazine (Brasov)*, 5(2)(1997), 17-18.
74. S. Abramović, B. Mond and J. Pečarić, Sharpening Jensen's inequality and Majorization theorem, *J. Math. Anal. Appl.* 214(1997), 721-728. – WOS, SCOPUS
75. B. Mond and J. Pečarić, On Schwarz's inequality in Hilbert space, *Mathematica Balkanica*, Vol 11(1997) Fasc. 3-4, 269-274.
76. J. Pečarić and B. Mond, The Arithmetic mean - the geometric mean and related matrix inequalities. *International Series of Numerical Mathematics*, Vol 123 (1997), 77-91.
77. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities for the Hadamard product of matrices, *SIAM Journal of Matrix Analysis and Applications*, 19, 1(1998), 66-70. – WOS, SCOPUS
78. B. Mond and J. Pečarić, Operator Convex Functions of Several Variables, *Soochow J. Math.*, Vol. 24, No4, (1998), 239-254.
79. B. Mond and J. Pečarić, On a question of F. Kubo, *Sochoow Journal of Mathematics*, Vol. 25 No2, (1999), 181-183.
80. B. Mond and J. Pečarić, Hadamard products and generalized inverses, *Austral. Math. Soc. Gazette*, 25 (1999), 194-197.
81. B. Mond and J. Pečarić, On inequalities involving the Hadamard product of matrices. *Electronic Journal of Linear Algebra*, 6 (2000) 56-61. – SCOPUS
82. B. Mond, J. Pečarić, Inequalities for exponential functions and means II. *Nieuw Archief voor Wiskunde*, Vol5/1 (2000), 57-58.
83. B. Mond and J. Pečarić, On some applications of the AG inequality in Information Theory, *J. Inequal. In Pure and Appl. Math.* 2 (2001), Article 11.
84. B. Mond, J. Pečarić and B. Tepeš, Some determinantal inequalities, *Australian Mathematical Society Gazette*, 30 (2003), 213-217.
85. B. Mond, J. Pečarić and B. Tepeš, Some Determinantal Inequalities, *Math. Inequal. Appl.*, 8 (2005), 331-336. – WOS, SCOPUS

86. B. Mond, J. Pečarić and Tepeš, *On a counterpart of Schwartz's inequality in inner product spaces*, Journal of Applied Functional Analysis, 1 (2006), 57-66.

87. B. Mond, J. Pečarić and I. Perić, *On reverse integral mean inequalities*, Houston J. of Math., 32 (2006), 167-181. – WOS, SCOPUS

S. ABRAMOVIC

Kolegica Abramović koja je bila umirovljena sveučilišna profesorica u Izraelu i s mužem koji je bio sveučilišni profesor u SAD-u više puta je dolazila na konferencije u Hrvatsku. Smatra se članom matematičke grupe okupljene oko akademika Pečarića

88. S. Abramovich, B. Mond and J. Pečarić, *Sharpening Hölder's inequality*. J. Math. Anal. Appl, 196 (1995), 1131-1134. – WOS, SCOPUS

89. J. Pečarić and S. Abramovich, *On new majorization theorems*. Rocky Mount J. Math., 27(1997), 903-911. – WOS, SCOPUS

90. S. Abramovich, B. Mond and J. Pečarić, *Sharpening Jensen's inequality and Majorization theorem*, J. Math. Anal. Appl. 214(1997), 721-728. – WOS, SCOPUS

91. S. Abramovich, J. Pečarić and S. Varošanec, *New generalization of Gauss-Pólya's inequality*. Math. Inequal. Appl. 1(1998), 331-342. – WOS, SCOPUS

92. S. Abramovich and J. Pečarić, *Convex and concave functions and generalized Hölder inequalities*, Soochow J. Math. Vol 24, No4, (1998) 261-272.

93. S. Abramovich, J. Pečarić and S. Varošanec, *Further extension of Stolarsky's inequality with general weights*, Mathematica Pannonica, 10/2 (1999), 249-256.

94. J. Pečarić and S. Abramovich, *A note on Hölder's type inequalities for concave functions*. Revue D'Analyse Numerique et L'Approximation, 28 (1999), 63-72.

95. S. Abramovich, J. Pečarić, Functional Equality and some mean values. *J. Math. Anal. Appl.* 250 (2000), 181-186. – WOS, SCOPUS
96. Sh. Abramovich, J. Pečarić, S. Varošaneć, Comparison Theorems Between Quasi-arithmetic Means, *Math Inequal. Appl.* 7 (2004), 1-6. – WOS, SCOPUS
97. Sh. Abramovich, S. Varošaneć and J. Pečarić, Sharpening Hölder's and Popoviciu's inequalities via functionals, *Rocky Mount. J. Math.* 34 (2004), 793-810. – WOS, SCOPUS
98. M. Matić, S. Abramovich, M. Klaričić – Bakula, and J. Pečarić, A Version of Jensen-Steffensen's inequality and Quasi-arithmetic Means, *Third Croatian Congress of Mathematica*, Split, 2004.
99. S. Abramovich, J. Pečarić and S. Varošaneć, Continuous sharpening of Hölder's and Minkowski's inequalities, *Math. Inequal. Appl.* 8 (2005), 179-190. – WOS, SCOPUS
100. S. Abramovich, M. Klaričić Bakula, M. Matić and J. Pečarić, A variant of Jensen-Steffensen inequality and quasi-arithmetic means, *J. Math. Anal. Appl.*, 307 (2005), 370-386. – WOS, SCOPUS
101. S. Abramovich, L.-E. Persson, J. Pečarić and S. Varošaneć, General inequalities via subadditive functionals, *Math. Inequal. Appl.* 10 (2007), 15-28. – WOS, SCOPUS
102. Sh. Abramovich, J. Barić, M. Matić, J. Pečarić, On Van de Lune-Alzer's inequality, *J. Math. Inequal.* 1 (2007), 4, 563-587.
103. S. Abramovich, S. Banić, M. Matić and J. Pečarić, Jensen-Steffensen's and related inequalities for superquadratic functions, *Math. Inequal. Appl.* 11 (2008), 23-41. – WOS, SCOPUS
104. Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, Fejer and Hermite-Hadamard type inequalities for superquadratic functions, *JMAA*, 344 (2008), 1048-1056. – WOS, SCOPUS
105. Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, A variant of Jessen's inequality of Mercer's type for superquadratic functions, *JIPAM* 9, 3 (2008), Article 62. – SCOPUS
106. S. Abramovich, J. Barić, M. Matić, and J. Pečarić, History and New Reveals on Alzer's Inequality, *Math. Inequalities and Applications* 2008, Trogir, Croatia, June 8-14, 2008.

107. Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, A new proof of an inequality of Bohr for Hilbert space operators, *Lin. Alg. Appl.*, vol.430 (2009) issue 4, article 41, 1432-1435. – WOS, SCOPUS
108. Sh. Abramovich, B. Ivanković and J. Pečarić, On Jensen's inequality for superquadratic functions, *Analysis, Inequalities and Homogenization Theory*, Lulea, June 8-11. 2009.
109. Sh. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Improvement of Jensen-Steffensen's inequality for superquadratic functions. *Banach J. Math. Anal.*, 4 (2010), Issue 1, 159-169. – WOS, SCOPUS
110. Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, Superquadracity, Bohr's inequality and deviation from a Mean Value, *Aust. J. Math. Anal. Appl.*, Vol. 7, Issue 1, 2010, Article nr. 1. – SCOPUS
111. Sh. Abramovich, K. Krulić, J. Pečarić and L.-E. Persson, Some new refined Hardy type inequalities with general kernels and measures, *Aequationes Mathematicae*, 79 (2010), 1-2, 157-172. – WOS, SCOPUS
112. S. Abramovich, G. Farid, and J. Pečarić, More about Hermite-Hadamard inequalities, Cauchy's mean and superquadracity, *J. Inequal. Appl.*, 2010 (2010), Article ID 102467, 14 pages. – WOS, SCOPUS
113. S. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Generalizations of Jensen-Steffensen and related integral inequalities for superquadratic functions, *Central European Journal of Mathematics*, 8 (2010), 937-949. – WOS, SCOPUS
114. Sh. Abramovich, B. Ivanković and J. Pečarić, Improvement of Jensen's inequality for superquadratic functions, *Austral. J. Math. Anal. Appl.*, *Austral. J. Math. Anal. Appl.*, vol 7, Issue 1 (2010), Article no. 14, 1-15.
115. S. S. Ivelić, S. Abramovich and J. Pečarić, Generalizations of the Jensen-Steffensen's and related integrallinequality for superquadratic functions, *Math. Inequalities and Applications 2010*, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010.
116. Sh. Abramovich, G. Farid, S. Ivelić and J. Pečarić, On exponential convexity, Jensen-Steffensen-Boas inequality, and Cauchy's means for superquadratic functions, *J. Math. Inequal.* 5 (2011), 169-180.. – WOS, SCOPUS

117. Sh. Abramovich, Ghulam Farid, S. Ivelić and J. Pečarić, More on Cauchy's means and generalization of Hadamard inequality via converses of Jensen's inequality and superquadracity. *Int. Journal of Pure and Appl. Math.*, **69** (2011), no. 1, 97–116. – SCOPUS

118. Sh. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Extension of the Euler-Lagrange identity by superquadratic power functions, *International Journal of Pure and Applied Mathematics*, vol. 74, No. 2 (2012), 209-220. – WOS, SCOPUS

119. S. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Refining Inequalities Related to Convexity via Superquadraticity, *Weaksuperquadracity and Superterzacity, Inequalities and Applications 2010 dedicated to the memory of Professor Wolfgang Walter / Bandle, Catherine; Gilányi, Attila; Losonczi, László; Plum, Michael (ur.)*. Basel: Springer Basel (BirkhäuserVerlag AG), 2012. Str. 191-207 – SCOPUS

120. Sh. Abramovich, G. Farid and J. Pečarić, More about Jensen's inequality and Cauchy's means for superquadratic functions, *J. Math. Inequal.*, **7** (2013), 11-14. – WOS, SCOPUS

121. Sh. Abramovich, ; J. Barić, M. J. Pečarić,
Superquadratic functions and refinements of inequalities between averages

Arxiv

[1110.5217v1] Superquadratic functions and refinements of inequalities between averages (arxiv.org) WOS, **SCOPUS**:

Š. UNGAR

122. J. Pečarić, Š. Ungar, On an inequality of Grüss type, *Math. Communications*, **11** (2006), 137-141. – SCOPUS

123. J. Pečarić and Šime Ungar, On an Inequality of Ostrowski type, *JIPAM* **7**, 4 (2006), Article 151. – SCOPUS

124. J. Pečarić and Š. Ungar, On the two-point Ostrowski inequality, *Math. Inequal. Appl.* **13** (2010), 339-347. – WOS, SCOPUS

UMJESTO ŽIVOTOPISA

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ PONOS KOTORA I HRVATA U CRNOJ GORI

15/09/2025

Piše: Božidar PROROČIĆ, književnik i publicista

Koliko nas u Crnoj Gori zaista zna za hrvatskog akademika Josipa Pečarića, velikana svjetske nauke i neumornog borca za identitet i prava Hrvata, koji je svojim rođenjem vezan za Kotor, za Boku Kotorsku i za Crnu Goru. Koliko puta smo se suočili s činjenicom da zaboravljamo sopstvene velikane, dok drugdje veličamo ljude o kojima znamo samo iz daljine. Akademik Josip Pečarić naučnik koji je prepoznat u akademskim krugovima, ali i simbol istrajnosti, naučnog doprinosa i kulturnog otpora bilo kom vidu asimilacije i negacije Hrvata. Njegov život i djelo svjedoče o tome kako se može biti svjetski relevantan matematičar, istraživač i publicista, a istovremeno ostati vjeran svom zavičaju i svojoj zajednici. Akademik Josip Pečarić rođen je 2. septembra 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnu školu i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972.

godine diplomirao je na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz oblasti nuklearne fizike. Na istom fakultetu magistrirao je 1975, a 1982. godine odbranio je doktorsku disertaciju iz oblasti matematike pod naslovom “**Jensenove i srodne nejednakosti.**”

Naizgled jednostavan slijed podataka zapravo otkriva duboku priču o čovjeku koji je od najranijih dana pokazivao sposobnost da prelazi granice između disciplina, da spaja različite svjetove znanja i da se posvećuje onome što je suština naučnog traganja pronalaženju istine u zakonitostima prirode i uma. Malo je onih koji su u regionu, pa i u svijetu, uspjeli da objedine dva zahtjevna polja kao što su fizika i matematika, i da iz tog spoja izgrade karijeru koja će obilježiti decenije.

Po završetku studija, Pečarić je radio u Geomagnetskom institutu u Grocki, a od 1977. godine bio je asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Već tada je spajao istraživački rad sa pedagoškim pozivom, pokazujući da naučnik ne smije biti zatvoren u laboratoriji ili kancelariji, već da njegovo znanje treba prenositi novim generacijama. Godine 1987. sa porodicom se preselio u Zagreb đe je počeo rad na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od izvanrednog profesora stigao je do redovnog profesora, a 1996. godine stekao je zvanje redovnog profesora u trajnom zvanju što predstavlja jednu od najviših potvrda naučnog autoriteta. U penziju je otišao 2018, ali ni tada nije prestao da stvara. Nastavio je da istražuje na Matematičkom institutu Univerziteta RUDN u Moskvi, sve do početka agresije Rusije na Ukrajinu.

Ovo životno putovanje ne govori samo o karijeri jednog matematičara. Ono svjedoči o mogućnosti da čovjek rođen u malom gradu na Jadranu, u Kotoru, može postati ime koje odjekuje u svjetskim naučnim krugovima. Svjedoči o tome da veličina ne zavisi od mjesta rođenja, već od istrajnosti i posvećenosti. Nauka je univerzalna, ali naučnik uvijek nosi u sebi svoj zavičaj i đe god da ode, Pečarić je sa sobom nosio duh Boke Kotorske i osjećaj pripadnosti zajednici Hrvata Crne Gore ali i Crnoj Gori

Upravo ta dualnost globalno i lokalno, univerzalno i zavičajno čini ga posebnim. On nije samo matematičar, već i publicista, nije samo istraživač, već i svjedok vremena, nije samo čovjek apstraktnih formula, već i borac

za svoj hrvatski narod. Njegov životni put, posmatran kroz akademske i lične perspektive, postaje paradigma kako jedan intelektualac može biti i građanin svijeta i vjeran sin svoga kraja.

NAUČNA VELIČINA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA SVJETSKO PRIZNANJE I ZAVIČAJNA PRIPADNOST

Kada govorimo o akademiku Josipu Pečariću, ne govorimo samo o profesoru matematike ili o istraživaču koji je objavio na hiljade radova. Govorimo o čovjeku koji je svojim djelom prešao granice država, jezika i kultura, i koji je pokazao da je nauka univerzalni jezik dostupan onome ko u njega uloži životnu energiju i posvećenost. Njegov put od Kotora do Zagreba, od Beograda do Moskve, od Evrope do Azije, predstavlja hroniku neumorne težnje ka znanju.

Od 2000. godine akademik Josip Pečarić je redovni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Time je zvanično priznat kao jedan od najistaknutijih naučnika hrvatskog kulturnog i naučnog prostora. Međutim, ono što daje dodatnu dimenziju njegovom djelovanju jeste činjenica da je od 2016. godine i inostrani član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. To znači da je njegovo ime upisano i u crnogorski intelektualni i kulturni kanon, potvrđujući neraskidivu vezu sa zemljom u kojoj je rođen i u kojoj su njegovi korijeni.

Njegov doprinos nauci potvrđen je i brojnim priznanjima. Još 1996. godine dobio je Državnu nagradu za nauku u oblasti prirodnih nauka, a 1999. odlikovan je ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića. Kada se zna da je Ruđer Bošković jedan od najvećih naučnika i simbol evropske nauke prosvjetiteljskog doba, jasno je kolika je čast dobiti priznanje koje nosi njegovo ime.

Ali najveća potvrda veličine jednog naučnika nisu nagrade i odlikovanja, već djela koja ostaju iza njega. A iza Josipa Pečarića stoji imponantno bogatstvo naučnog rada. On je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u oblasti matematičkih nejednakosti, discipline koja se bavi fundamentalnim pitanjima odnosa među matematičkim izrazima i strukturama, a koja ima primjenu u mnogim granama moderne nauke. Njegova istraživanja dala su

ne samo teorijske rezultate već i primjene koje su našle mjesto u savremenoj analizi, statistici, fizici i inženjerstvu.

Brojevi govore sami za sebe. Objavio je više od 1300 radova u matematičkim časopisima. Kada se uzme u obzir da prosječan naučnik objavi desetine, a rijetko ko stotine radova, jasno je da se ovdje radi o naučnoj produktivnosti kakva se rijetko sreće. Pored toga, Pečarić je najcitatiraniji hrvatski matematičar. Njegovi rezultati prisutni su u radovima kolega širom svijeta, a njegove ideje inspirisale su generacije istraživača. Ako zavirimo u svjetske naučne baze, dobijamo jasniju sliku njegove veličine. Na Google Scholar-u njegovo ime stoji uz 1.694 publikacije i čak 24.748 citata, uz H-indeks 55. Na MathSciNet-u ima 1.382 publikacije i 7.257 citata, sa H-indeksom 28. U Scopus bazi evidentirano je 844 publikacija sa 8.436 citata i H-indeksom 39. U WoS bazi bilježi 843 publikacije i 7.457 citata, sa H-indeksom 36. Svaki od ovih pokazatelja otkriva koliko je njegovo ime prisutno u svjetskoj nauci, koliko se drugi oslanjaju na njegove rezultate i koliko je njegov rad postao neizostavan dio matematičke misli.

Posebno treba istaći i istraživanja sa Univerziteta Stanford u Kaliforniji koja prate rad i uticaj stotina hiljada svjetskih naučnika. Na listi od preko 204 hiljade istraživača koji su obuhvaćeni analizom cijele karijere, Josip Pečarić nalazi se na 2434. mjestu. U istoj analizi prvi iz Republike Hrvatske je tek na 8046. mjestu. Ako pogledamo listu za 2022. godinu koja obuhvata 210.199 naučnika, Pečarić se nalazi na 2331. mjestu, dok prvi iz Hrvatske zauzima 9412. mjesto. Ovi brojevi ne znače samo redni broj na tabeli, već predstavljaju svjedočanstvo da je čovjek iz Kotora svojim znanjem, radom i neumornošću ušao u sam vrh svjetske naučne elite.

Kada sagledamo sve ove podatke, vidimo da je Pečarić elita svjetske nauke. On je institucija sam za sebe. Njegov naučni rad predstavlja riznicu koja ostaje budućim generacijama. Njegovi rezultati su poput stubova na kojima se gradi dalja matematika, ali i mostova koji spajaju različite discipline.

I upravo tu se otvara šira refleksija. Naučnik ovakvog formata mogao je da se potpuno izgubi u univerzalnosti nauke, da zaboravi svoje porijeklo i svoje mjesto. Ali Josip Pečarić to nije učinio. On je, i pored svjetske slave, ostao vezan za Kotor, za Boku, za Hrvate u Crnoj Gori i za Crnu Goru u cjelini. On je primjer da univerzalnost i pripadnost nisu suprotstavljeni, već da jedno drugo obogaćuju. Njegov naučni rad je univerzalan, ali njegov duh i identitet ostaju u svom korijenu.

Akademik Josip Pečarić nas uči da naučna veličina ne poništava zavičajnu pripadnost, nego je produbljuje. Njegovo ime danas stoji rame uz rame sa najvećim svjetskim naučnicima, ali istovremeno i sa velikanima Boke Kotorske, koji su kroz vijekove spajali more i planinu, lokalno i svjetsko, svakodnevno i vječno.

MONOGRAFIJE, ČASOPISI I MEĐUNARODNE KONFERENCIJE STVARANJE NAUČNE ŠKOLE JOSIPA PEČARIĆA

Osim ogromnog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, akademik Josip Pečarić autor je ili koautor četrdeset monografija. Svaka od tih knjiga predstavlja svojevrsni temelj za buduća istraživanja, a njihov značaj potvrđuje i činjenica da je o jednoj monografiji u prestižnom časopisu *American Mathematical Monthly* 1991. godine poznati matematičar D. Pedoe napisao cijeli članak. To je rijetka i dragocjena potvrda vrijednosti njegovog rada, jer kada kolega svjetskog ugleda posveti poseban tekst nečijoj monografiji, onda je jasno da se radi o djelu koje prevazilazi trenutne granice i otvara nova istraživačka polja. Izdavačka kuća *Element* prepoznala je snagu i kontinuitet njegovog stvaralaštva i pokrenula seriju *Monographs in Inequalities*, u kojoj je do sada objavljeno 22 monografije. Time je stvoren institucionalni okvir kroz koji se Pečarićeva istraživanja ne samo šire, već i postaju dio šire matematičke zajednice. Ove monografije nisu puka teorijska zbirka, već živa riznica u kojoj matematičke nejednakosti dobijaju nove oblike i primjene.

Posebno značajan doprinos ogleda se u njegovom pedagoškom i organizacionom radu. Osnovao je seminar Matematičke nejednakosti i primjene na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, seminar koji je kroz godine postao pravi rasadnik novih matematičkih snaga. Iz njega je izašlo preko četrdeset doktora nauka, što znači da je akademik Pečarić ne samo stvaralac, već i učitelj, mentor, vođa generacija mladih istraživača. Danas taj seminar ima i svoj ogranak na Sveučilištu u Splitu, čime se Pečarićev uticaj širi kroz čitavu Hrvatsku, a posredno i šire, jer njegovi učenici odlaze na univerzitete širom svijeta.

Nije ograničio svoje znanje samo na prostor Balkana. Niz godina predavao je na Abdus Salam School of Mathematical Sciences u Lahoru, ostavljajući dubok trag i u Pakistanu, đe i danas postoji niz njegovih učenika koji predaju na tamošnjim univerzitetima. Na taj način stvorio je mrežu saradnika i prijatelja nauke koja prelazi granice kontinenata. Više od 230 saradnika iz cijeloga svijeta svjedoči o njegovoj otvorenosti, o sposobnosti da inspiriše i povezuje ljude različitih kultura i naučnih tradicija. Još jedan Pečarićev doprinos jeste osnivanje i uređivanje matematičkih časopisa. Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je upravo njegov *Mathematical Inequalities and Applications* (MIA). Ovaj časopis bio je na Q1 listi, a danas se nalazi na Q2, i dalje kao jedan od rijetkih hrvatskih časopisa koji su dostigli takav međunarodni ugled. Još veći uspjeh postigao je njegov časopis *Journal of Mathematical Inequalities* (JMI) koji se nalazi na Q1 listi i spada među prvih 5 odsto najuticajnijih matematičkih časopisa u svijetu. On zauzima 15. mjesto od 329 matematičkih časopisa sa impakt faktorom, što je izuzetan rezultat za časopis koji potiče iz malog prostora kakvi su Hrvatska i Crna Gora.

Pokrenuo je i časopis *Fractional Differential Calculus*, koji se našao na Scopus listi, čime je još jednom dokazao da ne samo da stvara, već i da gradi platforme za buduće istraživače. Interesantno je da je krajem 2024. godine tražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa, uz poruku „Pomozi sirotu na svoju sramotu! Više to nisu moji časopisi!”. Ova rečenica odjekuje kao moralni stav čovjeka koji jasno pokazuje da su mu

vrijednosti važnije od formalnih pozicija, da nauku vidi kao čistu i časnu sferu u kojoj kompromisi sa savješću nemaju mjesta.

Trenutno je glavni urednik novog časopisa Pakistan Journal of Mathematical Sciences, čime nastavlja graditi mostove između naučnih zajednica i kultura. Osim toga, član je uredništava ili recenzent mnogih međunarodnih časopisa, a kao pozvani ili plenarni predavač učestvovao je na brojnim konferencijama. Njegova prisutnost na međunarodnim skupovima uvijek je bila prilika da prenese ne samo svoja istraživanja već i duh otvorenosti i saradnje.

U njegovu čast održane su mnoge konferencije: 2008. godine u Trogiru „Mathematical Inequalities and Applications 2008“, zatim u Lahoru 2010, u Jinjuu u Južnoj Koreji 2012, a 2014. godine ponovo u Trogiru, kada je pod pokroviteljstvom HAZU održana konferencija povodom objavljivanja njegovog hiljaditog naučnog rada. Slijedile su i konferencije u Mostaru 2015. i u Zagrebu 2018. povodom njegovog 70. rođendana. Svaka od ovih manifestacija bila je više od naučnog događaja – bila je priznanje čovjeku čiji su rezultati postali stub modernih istraživanja u matematici.

Zbog njegovih zasluga, jedan broj međunarodnog časopisa Banach Journal of Mathematical Analysis posvećen je upravo njemu. U tom broju objavljeni su članci koje su svjetski matematičari napisali kao znak zahvalnosti i priznanja. Intervju s njim objavljen u tom broju kasnije je preveden i na kineski, čime je njegovo ime ušlo i u azijski akademski prostor. Čak su i njegova istraživanja citirana u prestižnom časopisu Nature, a u saradnji s P. T. Landsbergom objavio je rad u Physical Review (1987), jednom od najvažnijih časopisa u fizici. Njegova istraživanja inspirisala su i članke poput „Accentuate the negative“ profesora Petera Bullena sa Univerziteta u Vancouveru, što još jednom pokazuje širinu i dubinu njegovog uticaja.

Dakle, Pečarićevo stvaralaštvo je živa naučna škola. Monografije, časopisi, seminari, konferencije i međunarodna mreža saradnika predstavljaju sistem koji je on izgradio vlastitim trudom i vizijom. To je sistem koji će nadživjeti jednog pojedinca i ostati generacijama koje dolaze. U njegovom radu jasno se vidi da je nauka kolektivni poduhvat, ali da pojedinac svojom

upornošću i posvećenošću može postati pokretačka sila čitavog područja istraživanja.

SVJETSKA PRIZNANJA I PUBLICISTIČKI OPUS AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ IZMEĐU NAUKE I JAVNOG ANGAŽMANA

Zbog izuzetnih zasluga u matematici, akademiku Josipu Pečariću posvećen je jedan cijeli broj međunarodnog naučnog časopisa *Banach Journal of Mathematical Analysis* (Vol. 2, No. 2, 2008). Riječ je o časopisu koji se nalazi na prestižnim SCIE i CC listama, što znači da pripada samom vrhu svjetske naučne periodike. U tom posebnom broju mnogobrojni svjetski matematičari objavili su članke posvećene Pečariću, čime su potvrdili da njegovo ime nije samo poznato, nego i duboko poštovano u međunarodnoj zajednici. Sam čin posvećivanja cijelog broja jednog uglednog časopisa pojedincu predstavlja jedno od najvećih priznanja koje naučnik može doživjeti za života. To je svojevrsna kruna karijere, dokaz da ono što je stvarao nije ostalo u sjenkama biblioteka i baza podataka, nego je postalo inspiracija i obaveza drugima da nastave njegovim putem.

U tom broju objavljen je i intervju sa akademikom Pečarićem (str. 163–170), koji je kasnije preveden i objavljen na kineskom jeziku u časopisu *Mathematics* (2012). Sama činjenica da je intervju preveden i objavljen u Kini, zemlji koja danas prednjači u razvoju matematike i prirodnih nauka, govori o univerzalnosti njegovog naučnog autoriteta. Njegovo ime i njegovi stavovi prepoznati su na svim kontinentima, a njegova riječ nije bila samo stručno tumačenje već i glas naučnika sa moralnim i intelektualnim integritetom.

Pečarićeva istraživanja bila su predmet interesovanja i u najuticajnijim svjetskim časopisima. Njegovi radovi citirani su u *Nature*, jednom od najvažnijih i najpoznatijih naučnih časopisa uopšte. Zajedno sa P. T. Landsbergom objavio je članak u *Physical Review* (A35, 1987), što predstavlja dodatnu potvrdu širine njegovog naučnog djelovanja – od matematike do fizike, od teorijskih konstrukcija do fundamentalnih prirodnih zakonitosti. Njegov rad inspirisao je i članke drugih autora, među kojima je posebno značajan tekst „Accentuate the negative“ objavljen

2009. godine u časopisu *Mathematica Bohemica* (Vol. 134, No. 4, str. 427–446), čiji je autor Peter Bullen, profesor emeritus sa Univerziteta u Vancouveru. Kada se naučniku posvećuje takva pažnja, jasno je da njegovo djelo prevazilazi lični opus i postaje dio kolektivnog nasljeđa svjetske nauke

Da bi se razumjelo mjesto akademika Pečarića u širem kulturnom i naučnom kontekstu, dovoljno je pogledati publikaciju Matice hrvatske *Prijelomna vremena – Hrvatske zemlje nakon 1918.* Na stranici 413. poglavlja o znanosti spominju se najznačajniji hrvatski naučnici dvadesetog vijeka. Uz nobelovce Lavoslava Ružičku i Vladimira Preloga, uz fizičara Ivana Supeka, uz matematičara Vilima Felleru, molekularne biologe Miroslava Radmana i Ivana Đikića, fizičare Davora Pavunu i Marina Soljačića, nalazi se i ime Josipa Pečarića, označenog kao jednog od najvećih autoriteta u teoriji nejednakosti. Samo prisustvo na toj listi znači uvrštavanje u najuži krug ljudi koji su oblikovali ne samo hrvatsku, nego i svjetsku nauku dvadesetog i dvadeset prvog vijeka.

Međutim, Pečarićev rad nije se zaustavio na apstraktnim formulama i naučnim konferencijama. Njegova misija bila je i ostala šira. Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu, đe je objavio više od 210 knjiga. Ovaj broj je sam po sebi impresivan, ali važnije je ono što knjige donose misao angažovanog intelektualca koji razumije da nauka ne može biti odvojena od društva. Njegove publicističke knjige bave se politikom, identitetom, kulturom, pitanjem položaja Hrvata u Crnoj Gori i Hrvatskoj, odnosom prema historiji i savremenim izazovima.

U tim knjigama Pečarić pokazuje drugu stranu svoje ličnosti stranu intelektualca koji ne bježi od javnog prostora, već ulazi u njega spreman da se suprotstavi stereotipima, predrasudama i zaboravu. Ako je u matematici tražio jasnoću i strogoću dokaza, u publicistici je tražio jasnoću moralne pozicije. Ako je u formulama tražio logički poredak, u društvu je tražio pravdu i priznanje onih koji su često ostajali na margini.

Njegov publicistički rad može se posmatrati kao produžetak naučnog duha tamo đe matematika postaje tiha i apstraktna, Pečarićeva publicistika postaje glasna i angažovana. To ga čini ne samo matematičarom svjetskog

ranga, nego i jednim od rijetkih intelektualaca našeg vremena koji su znali da spoje univerzalno i lokalno, naučno i društveno, apstraktno i konkretno. Na kraju, treba naglasiti da akademik Josip Pečarić ostaje svjedok vremena i trajni podsjetnik na to koliko je važno ne odvajati znanje od odgovornosti. Njegovo ime stoji rame uz rame sa nobelovcima i velikanima nauke, ali i sa piscima, publicistima i borcima za ljudska prava. To je spoj koji ga čini jedinstvenim i koji nam pokazuje da veličina ne dolazi samo iz laboratorija i biblioteka, već i iz hrabrosti da se govori i piše o onome što društvo ponekad želi da prećuti.

VIŠEDECENIJSKA BORBA ZA HRVATE I HRVATSKI IDENTITET PEČARIĆ KAO ISKRENI PRIJATELJ CRNE GORE

Akademik Josip Pečarić ne pripada samo svijetu apstraktne matematike i naučnih formula, on pripada i svijetu u kojem se vodi stalna borba za očuvanje identiteta, jezika, kulture i dostojanstva naroda kojem pripada. Njegova višedecenijska borba za Hrvate u Crnoj Gori nije bila samo sporedna aktivnost, već integralni dio njegovog javnog i intelektualnog djelovanja. On je uvijek znao da naučnik, ma koliko bio utemeljen u apstraktnim disciplinama, ne smije ostati nijem pred pitanjima života i sudbine svoga naroda.

Pečarić nikada nije zaboravio da je rođen u Kotoru, među Hrvatima Boke Kotorske, da mu je djetinjstvo oblikovala ta posebna kultura mora i kamena, katoličkih crkava i mediteranskog duha, i da ga taj identitet obavezuje. Dok je gradio karijeru svjetskog matematičara, dok je sticao priznanja i dobijao nagrade, uvijek je nalazio vremena da javno podrži i ohrabri svoju zajednicu u Crnoj Gori. Pisao je i govorio o tome koliko je važno da Hrvati u Crnoj Gori ne budu zaboravljeni, da im se prizna njihova istorijska uloga i kulturna posebnost. U vremenima kada se činilo da mali narodi i zajednice nestaju i asimiluju se pod velikosrpskom prtopagandom Pečarićev glas bio je jasan i glasan.

Njegova borba za hrvatski identitet u Crnoj Gori nije bila usmjerena protiv drugih, već za očuvanje dostojanstva i prava svakog aprvenstveno

hrvatskog naroda. Upravo zbog toga bio je i ostao prijatelj brojnih crnogorskih intelektualaca, ljudi koji su u njemu prepoznali iskrenog sagovornika i podržavaoca. On je znao da se zajednička borba za kulturu pamćenja, za slobodu mišljenja i za jednakost naroda ne može voditi u izolaciji, već kroz dijalog i solidarnost. Pečarić je stajao uz one koji su željeli slobodnu i građansku Crnu Goru, i zato se njegovo ime mora pamtiti i u crnogorskoj intelektualnoj zajednici.

Nažalost, akademik Josip Pečarić nikada nije postao član Crnogorske akademije nauka i umjetnosti. Vjerovatno mu je najveća „mana“ to što je Hrvat. Da je Srbin, nema sumnje da bi se CANU rado kitila kao perjanicu svjetske nauke. Ali istina je da prava veličina ne zavisi od formalnih institucija, već od trajnog doprinosa čovjeka nauci, kulturi i zajednici. CANU time nije umanjila Pečarića, već samu sebe. Njegovo ime ionako pripada svjetskoj akademskoj sceni, ali i Crnoj Gori, jer zavičaj ne određuju pečati i članske karte, već krv i pripadnost. Časna i intelektualna crnogorska zajednica ne smije da zaboravi Josipa Pečarića. On je velikan riječi i djela, čovjek koji je iako je karijeru gradio izvan Crne Gore, ostao vjeran svojoj zemlji, svojoj Boki i svom narodu. Njegov život svjedoči da se pripadnost ne mjeri brojem provedenih godina u jednoj zemlji, već stalnom sviješću o korijenima i odgovornosti prema njima. On je svojim životom i djelom pokazao da se može biti matematičar svjetskog glasa i istovremeno borac za svoj narod i prijatelj Crne Gore.

Zbog toga je ovaj tekst i ovaj podsjetnik dužnost i obaveza. Jer ako zaboravimo Josipa Pečarića, zaboravljamo dio sebe, zaboravljamo mogućnost da iz malog Kotora, iz Boke, iz Crne Gore, može poteći ime koje se svrstava sa velikanima svjetske nauke.

U liku Josipa Pečarića Crna Gora i Hrvatska sreću se u znanju i časti, jer on je jednako sin Kotora i ponos Hrvatske, a u svijetu naučnik koji svjedoči da pripadnost uvijek obogaćuje univerzalno.

<https://madeinmontenegro.com/akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori/>

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/bozidar-prorocic-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u->

[https://hia.com.hr/iseljenistvo/hrvati-u-svijetu/item/46643-feljton-o-akademiku-2-znanstvena-velicina-akademika-josipa-pecarica-svjetsko-priznanje-i-zavicajna-pripadnost?fbclid=IwY2xjawM4dedleHRuA2FlbQIxmABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR7geQX53YktpPMcA3iaHhiDH3F6JmOrnk3m80XOw_YCEB2KDos2hkBS3FWIuA_aem_ctPeS5xIG1UxiO368wCEXw](https://fbclid=IwY2xjawM1DZZleHRuA2FlbQIxmABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR5fRCP9Qfz1632c35h3U5CckUkKlnPSSeShgrnHszAXqshKhJbxuXSprdAX1w_aem_ihqgWtpbctdCYvdTIGLRfQl.facebook.com/l.php?u=https%3A%2F%2Fwww.hia.com.hr%2Fiseljenistvo%2Fhrvati-u-svijetu%2Fitem%2F46642-feljton-o-akademiku-1-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori%3Ffbclid%3DIwZXh0bgNhZW0CMTAAAYnJpZBEwV1AwRk03ZnAwb0NIS2w2ZgEeOfgwxR_0oltaFp6ii8Xl3EX28qxF1ssj6owPGTuRai cpH8HoEkppMamNHs_aem_MrS0az63TUIExTtEPyeOMA&h=AT154HpM06YkwfMEisiyhZT3c1xchhfkqJY_H5zykJjwA5XxKkyMzRxGZryUmaXTwSGrZ5NJPihYgZCjeAMU-Fd5vkrb6AFV8tLxltKoDBZbXbAvyChuaVPuD8quD5pJY-5ZyOMzBSxeJKpK&_tn_=-R]-R&c[0]=AT0Did2eqmp-EUIKxUdMKLJv9z4N-CB99kriF1DpXTaTwMsVwRIgcScN2mF8nUsxZOQUJv_d-9pejl1TEF4hiJ88qzHpigIoQVUBLFOPKxUU10lGf3JQr5JsXs13eLfTRcLiiqhbGk3ryygAwqjp29YmyBg4SHdRfUv1H893fGw2x0b6cvIgClIFbT-O9ZGOcOZt)
[https://hrvatskonebo.org/2025/09/17/bozidar-prorocic-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori/?fbclid=IwY2xjawM4duJleHRuA2FlbQIxmABicmlkETBXUDBGTT](https://bezcenzure.hr/toptema/akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori/?fbclid=IwY2xjawM4diNleHRuA2FlbQIxmABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR44V-DDFH_SiW1oWnqKLxeXcRfbyrEXWyyPqjA8ZO5FqJykwfwegSSmkxqY0ew_aem_MrS0az63TUIExTtEPyeOMA)

TdmcDBvQ0hLbDZmAR5gVsC2mieZlbc_gkjLjdZI0QP-wID0OYGGaieFKnmu_5oPOGyEsA4U9f4WQ_aem_ZoOVG99ExDTdQR0CMQWFAg

<https://www.hia.com.hr/iseljenistvo/hrvati-u-svijetu/item/46658-feljton-o-akademiku-3-monografije-casopisi-i-medunarodne-konferencije-stvaranje-znanstvene-skole-josipa-pecarica>

<https://hia.com.hr/iseljenistvo/hrvati-u-svijetu/item/46659-feljton-o-akademiku-4-svjetska-priznanja-i-publicisticki-opus-akademik-josip-pecaric-izmedu-znanosti-i-javnog-angazmana>

<https://www.hia.com.hr/iseljenistvo/hrvati-u-svijetu/item/46660-feljton-o-akademiku-5-visedesetljetna-borba-za-hrvate-i-hrvatski-identitet-pecaric-kao-iskreni-prijatelj-crne-gore>

PRILOZI ŽIVOTOPISU

NOVI MATEMATIČKI ČASOPIS

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities (PJMI)

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities (PJMI) is an international, peer-reviewed journal dedicated to advances in the theory, methods, and applications of mathematical inequalities and convexity. The journal honors the legacy of Academician Professor Josip Pečarić by fostering both classical and contemporary developments in inequality theory and by showcasing their far-reaching impact across mathematics and the applied sciences. PJMI welcomes rigorous, original work and aims to be a definitive reference point for researchers, practitioners, and educators working with inequalities as a central tool.

Diamond Open Access: PJMI follows the Diamond Open Access model—completely free for both authors and readers, with no article processing charges (APCs).

Rapid Publication: Accepted papers are published online as soon as they are ready, ensuring timely dissemination of research findings.

Scope: The journal covers classical and contemporary inequalities, fractional calculus and integral operators, functional and operator inequalities, matrix inequalities, and areas of related analysis. PJMI also invites submissions focusing on applications of inequalities in optimization, numerical analysis, probability, information theory, physics, engineering, and computational sciences.

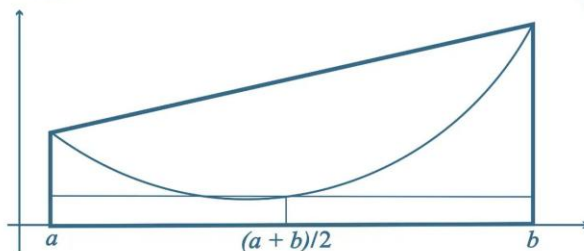
Publication Frequency: While articles are available online throughout the year, PJMI publishes one annual print volume in December for readers who prefer physical copies

Publisher: Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology.

PSR Press
Publishing Scientific Research Press

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities

ISSN: xxxxx (online)

ISSN: xxxxx (print)

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA
MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA
DUJELLE

Subject:Re: MathSciNet
Date: Tue, 17 Feb 2026
From: Andrej Dujella
To: Josip Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta listu matematičara s najviše radova, pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik) barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija, ali nadam se da nije daleko od prave:

1864 Agarwal, Ravi P.
1646 O'Regan, Donal
1596 Srivastava, Hari Mohan
1574 Erdős, Pál
1471 Ballico, Edoardo
1392 Pečarić, Josip
1360 Dragomir, Sever Silvestru
1360 Shelah, Saharon
1278 Llibre, Jaume
1259 Argyros, Ioannis Konstantinos
1215 Godeaux, Lucien
1202 Cao, Jinde
1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
1093 Băleanu, Dumitru I.

1060 Balakrishnan, Narayanaswamy

1007 Kim, Taekyuh

1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

Agarwal, Ravi P. (1836)

O'Regan, Donal (1660)

Srivastava, Hari Mohan (1509)

Erdős, Pál (1448)

Pečarić, Josip (1404)

Ballico, Edoardo (1399)

Dragomir, Sever Silvestru (1310)

Llibre, Jaume (1278)

Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)

Băleanu, Dumitru I. (1241)

Cao, Jinde (1214)

Shelah, Saharon (1208)

Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)

Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).

Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno vise radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, medju ovima koje sam izlistao čini se da nema
takvih).

I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!
Čestitam!

Pozdrav, Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of
the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je
krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički
časopis **THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL
INEQUALITIES**

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Ove godine kreće i serija monografija:

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL
INEQUALITIES.

Prva monografija će biti:

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

Generalizations and Refinements of Sherman's Inequality with Applications

On Sherman's Inequality with Applications

AUTHORS

Slavica Ivelić Bradanović, Marek Niezgoda,
Dilda Pečarić, and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran & Ghulam Farid

PSR Press

Publishing Scientific Research Press
Lahore, Pakistan